

Αναστασίας Παππά

Στη φωταύγεια του Ανθρώπου...

Η εσωτερική οδοιπορία της επιστροφής

ΚΙΝΗΣΗ ΙΔΕΩΝ

© Copyright, 2001, Αναστασία Παππά

Εκδόσεις Κίνηση Ιδεών

www.workofthesecondcoming.com

info@workofthesecondcoming.com

Στη Μητέρα μου,
που με κάλεσε στη ζωή της Γης.

Στο Δάσκαλό μου,
που κάλεσε την ύπαρξή μου
στην πνευματική της εκδήλωση.

Στον Άνθρωπο,
που με κάλεσε και με καλεί
στην υπηρεσία της ελευθερίας, της
αγάπης, του φωτός και της αλήθειας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ¹

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	7
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	10
1. Ο Λόγος Μητέρα Υιός – Η συνωμοσία απόκρυψης της Ανάστασης της Μητρός	11
2. Η Δευτέρα Παρουσία του Λόγου εντός του ανθρώπου	19
3. Ο Διδάσκαλος Ιωάννης και το Έργο του	20
4. Η Αναστασία Παππά, ο πνευματικός προορισμός της και το Έργο της	29

Μέρος Α'

1. Η ΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ	
15. 4.1998	39
23. 6.1999	44
13.10.1999	48
2. Η ΑΠΛΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	
25. 7.1995	53
18. 2.1998	57
25. 2.1998	61
18. 3.1998.....	64
14.10.1998	67
21. 3.1999	72
3. Η ΝΕΑ ΚΟΣΜΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΑΓΕΣ – Η ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΓΗ	
25. 3.1998	77
24. 2.1999	81
6.10.1999	84
1.12.1999	86
22.12.1999	92
2. 2.2000	97
23. 4.2000	101
20.12.2000	104
17. 1.2001	107
4. Ο ΝΟΜΟΣ, Η ΧΑΡΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΕΝΕΡΓΟ ΕΛΕΟΣ	
21.10.1998	110
13.10.1999	112
1. 3.2000	115
5. Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ – Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΣΤΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΚΑΙ Η ΟΡΘΗ ΥΠΕΡ ΑΥΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ	
10. 6.1998	121
2.12.1998	124
6. Η ΦΑΝΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ – Η ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΟΛΟΤΗΤΑ ΙΩΑΝΝΗΣ-ΕΛΙΣΑΒΕΤ	
18.12.1992	128

¹ Η σελιδαρίθμηση αναφέρεται στη διαδικτυακή μορφή και όχι στην έντυπη.

8. 2.1995	131
1. 7.1998	134
2. 9.1998	139
7.10.1998	143

Μέρος Β'

7. Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ

4. 3.1998	150
29. 4.1998	154
6. 5.1998	157
17. 6.1998	160
15. 7.1998	168
22. 7.1998	173
16. 9.1998	176
23. 9.1998	179
21.10.1998	183
28.10.1998	186
4.11.1998	188
11.11.1998	194
18.11.1998	198
9.12.1998	202
13. 1.1999	204
3. 3.1999	208
12. 5.1999	212
26. 5.1999	215
3.11.1999	218
29. 3.2000	223
20. 6.2000	226
18.10.2000	229
12. 1.2001	232
28. 3.2001	235
27. 6.2001	240
11 ^{ος} 1995 (Περί χρόνου)	245

ΕΠΙΜΕΤΡΟ: Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ...

29.11.1995 (Περί Παρακλήτου)	250
15. 4.1998	253
4. 4.1999	255
19. 5.1999	259
31.10.2001	263

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

2. 5.2001	268
-----------------	-----

Σημ.: Οι καταχωρημένες ομιλίες της Μητρός Αναστασίας είναι 58. Τρεις από αυτές διασπάστηκαν για τις ανάγκες της θεματολογικής ταξινόμησης, οι εξής:

- 15. 4.1998 (Κεφ. 1 & Επίμετρο)
- 21.10.1998 (Κεφ. 4 & Εκπαίδευση/Στάδια)
- 13.10.1999 (Κεφ. 1 & 4)

Τα πάντα εν πάσι είναι Θεός. Κι εσείς, κι εμείς, βέβαια κι εγώ: ο Ένας Άνθρωπος (...) Η Δευτέρα Παρουσία λοιπόν είναι, πέρα από όσα μάθατε, το μήνυμα ότι τα πάντα είναι Θεός. Ότι και εσείς, όντας μέσα στα πάντα, είστε τα πάντα (...) Ο Ιησούς αναγνώρισε και φανέρωσε την υιότητά του, τη θεότητά του. Το ίδιο θα κάνετε και εσείς. Αναγνωρίστε την υιότητά σας! Η αναγνώριση αυτή δεν είναι απ' έξω. Μην περιμένετε να σας αναγνωρίσουν οι άνθρωποι, οι οποιοιδήποτε άνθρωποι αδελφοί! Ο Ιησούς αναγνώρισε τη θεότητά του εντός του (...) Εσείς είστε ο Εαυτός του, εσείς είστε ο Εαυτός Θεός!

(Διδάσκαλος Ιωάννης - 3.3.1991)

~*~

Οραματιστές άνευ οραμάτων θα πορευθούν στην πορεία της θεανθρώπινης επαναστάσεως! Οραματιστές άνευ οραμάτων, που συνεχώς θα ρέουν με το όραμα της απειρότητας και οι καταστάσεις μέσα τους θα διαδέχονται η μία την άλλη, κρατώντας δυνατό και ακμαίο το βίωμα της ζωής. Αγνοιστές άνευ λαβάρων θα πορευθούν στη θεανθρώπινη επανάσταση, εκεί όπου η συμπόρευση του ανθρώπινου και του θεϊκού θα εξισορροπήσει τις αιτίες και τα αποτελέσματα και θα γεννήσει την Ολότητα. Υποστάσεις πνέουσες με τον άνεμο της ελευθερίας, ρέουσες με το χείμαρρο του πυρός του Πνεύματος του Αγίου, δυνάμενες να καταστούν μοριακές ή παμμέγιστες και πάντα να περιέχουν το Όλον. Αυτές είναι οι πορευόμενες έμπροσθεν της αναγεννήσεως του Όλου! Αυτές είναι οι προσφέρουσες τον εαυτό τους εν πλήρη συνειδήσει, διαχέουσες ουχί τον θρήνον, αλλά την αγαλλίασιν του Όλου μέσα σε κάθε παλμό του ανθρώπου.

(Μητέρα Αναστασία - 1.12.1999)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Υπάρχουν στιγμές στη ζωή μας που δεν ξέρουμε τι ακριβώς επιθυμούμε. Δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε με σαφήνεια τις κινήσεις μας, ούτε να προγραμματίσουμε τις επιδιώξεις μας. Στιγμές εσωτερικού αγώνα και ανακατατάξεων. Σε μια τέτοια στιγμή προέκυψε το βιβλίο αυτό. Αφορμή για την υλοποίησή του στάθηκαν περισσότερο τα εσωτερικά και εξωτερικά μηνύματα που λάμβανα, τα οποία όλο και περισσότερο δυνάμωναν και με ωθούσαν να ασχοληθώ συστηματικά μαζί του, παρά μία σαφής δική μου επιλογή και διάθεση. Το υλικό υπήρχε ήδη, από ομιλίες μου που είχαν γίνει σε ένα στενό κύκλο, και δεν απέμενε παρά η δική μου απόφαση να εργαστώ πάνω σε αυτό. Έτσι ξεκίνησε η ενασχόλησή μου με την επεξεργασία των απομαγνητοφωνημένων ομιλιών μου.

Η επαφή μου με τα κείμενα ζύπνησε μέσα μου τον πιο διακαή πόθο μου: αυτόν της επικοινωνίας μου με τον άνθρωπο. Συνάμα, ζύπνησε και ο φόβος μου ότι ο τρόπος έκφρασης αυτών των ομιλιών δεν είναι τόσο προσιτός στον απλό άνθρωπο που για πρώτη φορά έρχεται σε επαφή με τέτοια θέματα. Αυτός ο προβληματισμός επί αρκετό καιρό με ανέστελλε από μία παρόμοια έκδοση, ενώ ταυτόχρονα μου δημιουργούσε την επιθυμία για τη συγγραφή ενός βιβλίου με διαφορετική μορφή, το οποίο θα φανέρωνε πνευματικές καταστάσεις και αλήθειες μέσα από έναν αφηγηματικό λόγο.

Ωστόσο, καθώς προχωρούσε ο χρόνος, τόσο γινόταν πιο ξεκάθαρο αυτό στο οποίο οι διδασκαλίες επιμένουν: ότι ο καθένας σήμερα είναι σε θέση να έρθει σε επαφή με τις διδασκαλίες του Λόγου, ο οποίος μιλάει με τους τρόπους και την απλότητα που ο μέσος άνθρωπος έχει ανάγκη. Εξάλλου, από τη μία το βιβλίο που ονειρευόμουν δεν είχε καν αρχίσει να σχηματίζεται στο νου μου και από την άλλη είχα στα χέρια μου μία σειρά από διδασκαλίες που δεν μπορούσα να κρατήσω στα συρτάρια μου.

Μόλις ο νους μου άλλαξε τοποθέτηση, ελευθερώθηκα. Με γέμισε ο σεβασμός και η αγάπη για τον άνθρωπο και τις δυνατότητές του και η κατανόησή μου διευρύνθηκε. Με αυτή τη νέα στάση έσκυψα πάνω στις ομιλίες. Με αυτή τη νέα στάση τις αγκάλιασα και τις επεξεργάστηκα σε κάποια σημεία στα οποία χρειάστηκε να επέμβω, ώστε η σύνταξή τους να απαλείφει τις ατέλειες του προφορικού λόγου δίδως να αλλοιώνει τη ροή και τη δόνησή του.

* * *

Πάντα με ενδιέφερε η όσο το δυνατόν αντικειμενικότερη απόδοση των γεγονότων και των πραγμάτων. Η σωρεία των εκδοχών που αναπτύχθηκαν γύρω από την παρουσία και τη διδασκαλία του Ιησού Χριστού πάνω στη Γη μου είχε δώσει μία εικόνα του τρόπου με τον οποίο ο άνθρωπος παραφράζει τα πράγματα. Η εμπειρία μου διπλα στον Διδάσκαλο Ιωάννη, όπου παρατήρησα εκατοντάδες ανθρώπους να αντιλαμβάνονται τα ίδια λόγια με διαφορετικό τρόπο και να σχηματίζουν τις εντυπώσεις που οι ίδιοι ήθελαν σύμφωνα με τις ανάγκες τους, με έκανε να αντιληφθώ πόσο δύσκολο τελικά είναι να μην παραφράσει ο άνθρωπος την Αλήθεια που του παρέχεται. Τα γεγονότα που ακολούθησαν την αναχώρησή του από τη Γη με ώθησαν σε βαθύ προβληματισμό σχετικά με την ευκολία του ανθρώπου να δημιουργεί μύθους και να γαντζώνεται από αυτούς για να καλύψει τα δικά του κενά.

Για μένα η παρουσία του Διδασκάλου Ιωάννη πάνω στη Γη ήταν και είναι κάτι μοναδικό και συγκλονιστικό. Γι' αυτό και θέλω να μείνει στην πραγματική της διάσταση. Να μην αναχθεί στα επίπεδα του μύθου, να μην ενταχθεί στο δέος της απόστασης. Μόνον στην πραγματική διάστασή της η παρουσία του Διδασκάλου μπορεί να κομίσει στον άνθρωπο την αλήθεια και την ελευθερία, το μήνυμα της χριστοποίησης-θέωσης, για τη διάδοση και φανέρωση του οποίου αυτός ήλθε στη Γη.

Εάν ο άνθρωπος αντιμετωπίσει τον Διδάσκαλο Ιωάννη με λατρευτικές διαδικασίες προσωπολατρίας, τότε απέχει από την αλήθεια που εκείνος φανέρωσε. Εάν αποδώσει τη διδασκαλία του με δογματικά σχήματα και οικοδομήσει ιεραρχικές διαβαθμίσεις, ακολουθώντας τακτικές ιερατείων ή αποστολικής διαδοχής, τότε θα καταστεί αδύνατον να ενσαρκώσει το πνεύμα των λόγων του και θα παραμένει μόνον στην εξωτερική αποδοχή της παρουσίας του.

Ίσως γι' αυτό, όταν έφτασε στα χέρια μου η εργασία ενός φίλου και αδελφού, μαθητή του Διδασκάλου, με την ιδέα να συμπεριληφθεί στο βιβλίο ως εισαγωγή για την

ενημέρωση του αναγνώστη, στάθηκα και το σκέφθηκα. Προβληματίστηκα πάρα πολύ, διαβάζοντας και ξαναδιαβάζοντας όσα ο αδελφός είχε γράψει, προσπαθώντας να δω το βαθμό αντικειμενικότητας των πραγμάτων που παρουσίαζε. Κατέληξα ότι τουλάχιστον υπήρχε ειλικρινής προσπάθεια για αντικειμενική προσέγγιση των γεγονότων, γιατί για πλήρη αντικειμενικότητα δεν μπορώ να μιλήσω ούτε όσον αφορά ακόμα και τη δική μου εκδοχή.

Όμως και ύστερα από αυτή την εκτίμηση ο προβληματισμός μου παρέμενε. Είναι δυνατόν σε ένα βιβλίο που περιέχει ομιλίες εκ του Λόγου να συμπεριληφθούν οι τοποθετήσεις ενός αδελφού, που μεταφέρουν τις δικές του ποιότητες και απόψεις, όσο προσεγγμένες ή εμπνευσμένες και αν είναι; Είναι εύκολο ο αναγνώστης να αντιληφθεί ότι την ευθύνη τους φέρει ο συγγραφέας τους, ή μήπως ο τρόπος παρουσιάσής τους κάνει δυσχερή τη διάκριση ανάμεσα στις –ενδεχομένως εμπνευσμένες– απόψεις ενός αδελφού, οι οποίες πάντα επιδέχονται διάνοιξη και επανατοποθέτηση, και στις ομιλίες-διδασκαλίες εκ του Λόγου, οι οποίες παρουσιάζουν την αλήθεια, είναι απόλυτες και παραμένουν αναλλοίωτες;

Μία μία, μέσα από επίπονες διαδικασίες, οι απαντήσεις έρχονταν: Η δόνηση του βιβλίου έπρεπε να είναι όσο το δυνατόν πιο αμιγής. Ως εισαγωγή έπρεπε να επιλεγούν τα απολύτως απαραίτητα. Η ενημέρωση κρίθηκε χρήσιμη, έστω και με τη σχετική υποκειμενικότητά της. Ο αναγνώστης έχει τη διακριτική ευχέρεια να ξεχωρίσει την ανθρώπινη εμπνευσμένη άποψη από τη διδασκαλία του Λόγου και να αποδώσει τις ευθύνες που στον καθένα αναλογούν. Η συνεργασία δεν βασίζεται στην ολοκληρωτική ταύτιση απόψεων, αλλά στην καλοπροαίρετη ανταλλαγή αυτών με βάση την επίτευξη κοινών στόχων.

Έτσι, σιγά σιγά το τοπίο ξεκαθάριζε και το βιβλίο έπαιρνε τη μορφή του. Η εργασία του αδελφού αποτέλεσε την εισαγωγή. Επειδή όμως είχε πολύ περισσότερα να αναπτύξει σε σχέση με τις ομιλίες, κατέληξε στην απόφαση να κυκλοφορήσει παράλληλα ένα δικό του μικρό βιβλίο¹ με σχόλια και μελέτες, όπου συνοψίζει με δική του απόλυτη ευθύνη τα όσα θέλει να πει.

Με αφορμή το κεφάλαιο το οποίο αφιερώνεται εκεί στις Μητέρες που ο Ιωάννης παρουσίασε, θα ήθελα να τονίσω ότι αναγνωρίζω το έργο και την προσφορά τους, για όσο διάστημα λειτούργησαν σε συντονισμό με τον Διδάσκαλο, πριν αυτός αποχωρήσει από τη Γη. Φυσικά, αναγνωρίζω και τον προορισμό της καθεμιάς όπως ο Διδάσκαλος τον φανέρωσε, με την προϋπόθεση βέβαια –που ισχύει πριν από όλους για μένα την ίδια– ότι θα γίνει πράξη ζωής.

Θέλω επίσης να επισημάνω ότι το πνεύμα με το οποίο αντιμετωπίζει ο αδελφός την ιδιαιτερότητα της Ελλάδας σε σχέση με το Έργο του Λόγου, που δεν αφήνει χώρο για σωβινισμούς ή για οποιαδήποτε αντίληψη περί «εκλεκτού λαού», με βρίσκει απόλυτα σύμφωνη.

Σχετικά με την εισαγωγή, θα ήθελα να σταθώ λίγο στο κεφάλαιο που με παρουσιάζει. Πάντα πίστευα ότι σημασία δεν έχουν οι έπαινοι και οι δάφνες του παρελθόντος, οι εύφημες μνείες που μας απένειμαν πρόσωπα σημαντικά για μας ή για το σύνολο ή οι ανακοινώσεις οι σχετικές με τον προορισμό μας, αλλά αυτό που κάθε στιγμή εκδηλώνουμε, το οποίο και αποτελεί το αδιάσειστο κριτήριο της εξέλιξης και των δυνατοτήτων μας. Το ίδιο εξακολουθώ να πιστεύω και σήμερα, θεωρώντας ότι ο καθένας πρέπει να κρίνεται από τις πράξεις του και όχι από όσα γι' αυτόν λέγονται, καλά ή κακά.

Ακολουθώντας αυτή την τοποθέτηση, επί χρόνια επέλεγα συνειδητά την αποσιώπηση πραγμάτων που σημάδεψαν την ίδια μου τη ζωή και την εξέλιξη. Ευρισκόμενη προ της εκδόσεως του βιβλίου αυτού όμως, για πρώτη φορά συνειδητοποίησα ότι η αποσιώπηση μπορεί να αποτελεί και μορφή απόκρυψης ή κακώς νοούμενης ταπεινοφροσύνης, που ενδέχεται να εμπεριέχει φόβο ανάληψης ευθυνών ή μειωμένη παρρησία. Συνειδητοποίησα ακόμα, ότι εάν αποδέχομαι την Αναστασία πρέπει να αποδέχομαι και τη διαδρομή της.

Δεν ήρθα από το πουθενά. Η ενασχόλησή μου με το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας του Λόγου μέσα στον άνθρωπο συμπληρώνει είκοσι χρόνια και, σίγουρα, αναλαμβάνω απόλυτα την ευθύνη των ομιλιών που παρουσιάζω. Ως εκ τούτου, τα όσα αναφέρονται για εμένα στην εισαγωγή τα αποδέχομαι ως απλή αναφορά στα γεγονότα και στον προορισμό μου και τα σέβομαι ως καθοριστικά στοιχεία της διαδρομής μου.

Παρ' όλα αυτά εξακολουθώ να ανησυχώ μήπως παρανοηθεί η παρουσία μου και μου αποδοθούν ιδιότητες και ρόλοι ανάλογα με την αντίληψη του καθενός· και αυτό μου δημιουργεί αγωνία. Θέλω με κάθε τρόπο να καταστήσω σαφές ότι είμαι ένας απλός άνθρωπος όπως όλοι. Οι ιδιαιτερότητες της υπόστασής μου και το βάρος του προορισμού μου, πράγματα με τα οποία βρέθηκα αντιμέτωπη από την ηλικία των δεκαοκτώ ετών, δεν αλλάζουν την απλή αλήθεια ότι δίνω τον ίδιο αγώνα με οποιονδήποτε άλλο στην πορεία της χριστοποίησης πάνω στη Γη. Ως εκ τούτου, δεν αποτελώ «αυθεντία», ούτε κάποιο είδος «πανάκειας» για όλα τα προβλήματα. Πολύ δε περισσότερο, δεν είμαι, βέβαια, η Μητέρα επί της Γης, αλλά μία ταπεινή λειτουργός της, που προσπαθεί να μην τρέφει ανόητες ψευδαισθήσεις ότι έχει «υπερβεί» την ανθρώπινη φύση και ότι έχει μετουσιώσει κάθε ανθρώπινη αδυναμία. Εξάλλου, δεν έχω φθάσει πουθενά όπου να μην μπορεί να φθάσει ο κάθε άνθρωπος μέσα από την ένωση του με το Λόγο.

Γι' αυτό παρακαλώ τον αναγνώστη να μην παραμείνει στην εντύπωση που τυχόν θα του προκαλέσουν τα αναφερόμενα στην εισαγωγή, αλλά να ακολουθήσει την καρδιά του και να ζήσει τη δόνηση που θα του προσφέρει το ταξίδι στις διδασκαλίες, για να ανακαλύψει τη δική του βιωματική έκφραση.

Τελειώνοντας, θέλω να ευχαριστήσω όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας ή τους απλώς συμπαθούντες που συνεισέφεραν αφιλοκερδώς με την προσωπική τους εργασία στην έκδοση αυτή: την Κατερίνα Τσιώλη, η οποία απομαγνητοφώνησε και πληκτρολόγησε το μεγαλύτερο μέρος του υλικού με ιδιαίτερη φιλοτιμία και επιμέλεια, τη Μαρία Φακιολά, την Αντιγόνη Γαβριατοπούλου, το Γιώργο και την Ελένη Μουρακοπούλου, τη Βάσω Σταματάκη και την Ιωάννα Ζάγκλα, που εργάστηκαν επίσης για την απομαγνητοφώνηση και την πληκτρολόγηση των ομιλιών.

Εξίσου ευχαριστώ εκείνους που με στήριξαν ηθικά. Εκείνους που με προβλημάτισαν με τις αντιρρήσεις τους. Εκείνους που με τα λόγια τους με ώθησαν να σκεφθώ, να ξεπεράσω όρια και εξωτερικές επιρροές και να ακούσω καθαρά την εσωτερική μου καθοδήγηση.

Ευχαριστώ, ακόμα, τον αδελφό που προσέφερε την εργασία του της εισαγωγής, έστω και αν παραμένει ανώνυμος κατόπιν δικής του επιθυμίας, επειδή δεν θέλει να συνδεθούν με το όνομά του όσα εκφράζει και να παγιωθούν ως απόψεις του, αλλά επιθυμεί να κατατεθούν απλώς ως τοποθετήσεις του ανώνυμου και απρόσωπου μαθητή, διατηρώντας έτσι την ελευθερία, εξελισσόμενος, να μετατοπισθεί και να διευρυνθεί, όπου είναι αναγκαίο γι' αυτόν.

Τέλος, ευχαριστώ τους αδελφούς και τις αδελφές που κινούμενοι από αγάπη και ανιδιοτέλεια στήριξαν οικονομικά την έκδοση αυτή, επιμένοντας να παραμείνουν ανώνυμοι.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μία δύναμη ανώτερη από όλες τις ανησυχίες, μια φωνή πιο επιτακτική από όλους τους φόβους με πίεσε να γράψω το βιβλίο αυτό. Ίσως χρησιμέψει σαν συνδετικός κρίκος σε εκείνους οι οποίοι, διαισθανόμενοι την κρισιμότητα της παρούσας στιγμής, είναι αποφασισμένοι να βαδίσουν στο μέλλον υπό το λάβαρο του ελληνοχριστιανικού εσωτερισμού (Εδουάρδος Σιρέ, 1912).²

~*~

Η αναγέννηση της Ελλάδας ξεπερνάει κατά πολύ τα όρια της επικράτειάς της. Λίκνο του αρχαίου και του χριστιανικού πολιτισμού, καλείται τώρα –για τρίτη φορά– να γίνει το λίκνο ενός νέου πολιτισμού στην καρδιά της Εποχής του Αγίου Πνεύματος, που πλησιάζει (Μπόρις Μουράβιεφ, 1964).³

~*~

(...) την εικόνα της Θεανθρώπινης Προσωπικότητας, τον Αρχέγονο Άνθρωπο του ολόκληρου ή αληθινού άνθρωπο, έναν Ηλία που προστάζει τον Ουρανό να βρέξει φωτιά, που υψώνεται στον Ουρανό μέσα σε πύρινο άρμα και που είναι ο πρόδρομος του Μεσσία... (Καρλ Γιουγκ).⁴

² Από τη Σφίγγα στο Χριστό, Πύρ. Κόσμος, Αθήνα, 1992, πρόλογος.

³ Γνώση, τόμ. 3, Πύρ. Κόσμος, Αθήνα, 1977, σ. 10.

⁴ Κ. Γιουγκ, *Ιπτάμενοι Δίσκοι*, Αθήνα, Αντινέα, 1974, σ. 114.

Ο Λόγος Μητέρα Υιός – Η συνωμοσία απόκρυψης της ανάστασης της Μητρός.

Στα μέσα του 2001, ένα σώμα ογδόντα περίπου απομαγνητοφωνημένων, ζωντανών, εξ εμπνεύσεως ομιλιών και πνευματικών εκδηλώσεων της Αναστασίας Παππά –από την τελευταία κυρίως τριετία⁵–, που συνιστούσε ένα εκρηκτικό υλικό, βρισκόταν στα χέρια ενός μικρού κύκλου μαθητών του Διδασκάλου Ιωάννη και της Μητρός. Όπως ο αναγνώστης μπορεί να δει, επρόκειτο για ευλογίες και για πνευματικές ενέργειες, για μυσταγωγίες και θεουργίες, κυρίως όμως για εκπαίδευση παρεχόμενη εκ του Λόγου, με θέμα την αυτογνωσία του ανθρώπου, νοούμενη ως γνώση και αποδοχή τόσο του Θεού όσο και του ανθρώπινου εαυτού του και της επιδιωκόμενης ένωσής τους μέσα στη θεανθρώπινη φύση: για ό,τι πιο επαναστατικό δηλαδή για τον άνθρωπο...

Άραγε ομιλεί ο Λόγος στον άνθρωπο; Για τους Έλληνες αυτό είναι αποδεκτό, από την εποχή τουλάχιστον του Ηράκλειτου: «Ουκ εμού, αλλά του Λόγου ακούσαντας ομολογείν σοφόν εστιν εν πάντα είναι» (Απόσπ. 50). Αλλά και όταν ο Χριστός επικύρωσε το διά των προφητών λεχθέν *και έσονται πάντες διδακτοί Θεού* (Ιω., στ', 45), τι εννοούσε;

Σήμερα βρισκόμαστε στην εποχή της διαχύσεως του Αγίου Πνεύματος σε ενθέους και αθέους, στην εποχή που διδασκόμαστε από το Θεό, όπως ο Λόγος Χριστός προείπε. Η διδαχή που είχε συσσωρευθεί στις ομιλίες της Αναστασίας Παππά, απευθυνόμενη σαφώς προς ολόκληρη την ανθρωπότητα, με κανένα τρόπο δεν επιτρεπόταν να παραμείνει κτήμα μιας ολιγάριθμης ομάδας.

Οι διδασκαλίες αυτές, όμως, δεν εμφανίστηκαν αιφνιδίως. Δεν αποτελούν μια αυτονομημένη αποκάλυψη, αλλά είναι η ομαλή συνέχεια ενός πνευματικού Έργου που ξεκίνησε στην Ελλάδα πριν από τέσσερις περίπου δεκαετίες απ' τον Διδάσκαλο Ιωάννη, και στο οποίο εντάχθηκε ψυχική τε και σώματι στην ηλικία των δεκαοκτώ ετών η φέρουσα την ευθύνη των διδασκαλιών αυτού του βιβλίου.

Είναι φανερό ότι δεν θα ήταν δυνατόν να παρουσιαστεί το υλικό αυτό δίχως κάποια αναφορά τόσο στον τιτάνιο πνευματικό αγώνα εκείνου που θεμελίωσε το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας με τη θυσία του, όσο και στα πρόσωπα-κλειδιά που κατά νόμον βρέθηκαν δίπλα του και συνεργάστηκαν μαζί του. Αφετέρου, η πνευματική σχέση του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας με την Ελλάδα, η σύνδεσή του με το Έργο του Λόγου Χριστού ως οργανικής συνέχειας και εξέλιξής του και ο τρόπος που η διαπάλη ελληνικού και ιουδαϊκού πνεύματος σφράγισε την ιστορία και τη συνείδηση των σύγχρονων εθνών αλλά και το χριστιανισμό είναι οι κύριοι λόγοι της εκτεταμένης αυτής εισαγωγής. Πολλά απ' αυτά μπορεί κανείς να τα παραλείψει, αρκεί να ανοίξει δίχως προκατάληψη την ύπαρξή του στις εμβαπτισμένες στη ζώσα δόνηση της Διδασκάλου Λόγου Μητρός διδασκαλίες, που παραδίδονται στην ανθρωπότητα διά της Αναστασίας Παππά.

Ο γράφων δεν έχει την πρόθεση να υποτιμήσει καμιά από τις επαναστάσεις που η ανθρωπίνη ιστορία είδε κατά καιρούς στο κοινωνικό πεδίο, στην επιστήμη, την τέχνη ή την τεχνολογία. Αλλά η μεγαλειώδης, διαρκής επανάσταση την οποία ξεκίνησε ο ενσαρκωμένος Λόγος Ιησούς-Μαρία μέσα στους ανθρώπινους νόες και τις καρδιές, αυτή που πρόκειται να εδραιωθεί στις ανθρώπινες σχέσεις και στις σχέσεις του ανθρώπου με τον Πατέρα Θεό γεννήτορά του, είναι η μόνη τέλεια και αληθινή, αφού πρόκειται για τη νεκρανάστασή μας! Αυτό που διενεργήθηκε στον πλανήτη με την ενανθρώπιση του Λόγου υπήρξε η μέγιστη επαναστατική πράξη της Δημιουργίας, προερχόμενη από την παράφορη αγάπη της Θεότητας προς τον υιό της Άνθρωπο, που είχε εγκλωβιστεί στο θάνατο: με έναν άμεσο τρόπο, η επανάσταση του Λόγου Χριστού αφορούσε την ανάσταση του ανθρώπου. Διότι τι εννοούσε Εκείνος λέγοντας *«έρχεται η ώρα και νυν έστιν ότε οι εν τοις μνημείοις ακούσονται της φωνής του υιού και εγερθήσονται»* (Ιω., ε', 25); Και τι εννοούσε με το *«άφες τους νεκρούς θάψαι τους εαυτών νεκρούς»* (Μτ., η', 22); Αν με τη φράση *οι εν τοις μνημείοις* εννοούσε τους νεκρούς, θα έπρεπε να είχαν ήδη αναστηθεί, διότι διευκρινίζει ότι *«η ώρα νυν έστιν»*. Κατά ποία έννοια λοιπόν είμαστε *εν τοις μνημείοις*;

⁵ Υπάρχουν και κάποιες αδημοσίευτες, σημαντικές ομιλίες προηγούμενων ετών, που βρέθηκαν στα αρχεία της Μητρός Αναστασίας.

Προφανώς μιλούσε για τον πνευματικό θάνατο, που προέκυψε από την επιλογή του ανθρώπου να διαχωριστεί από το Θεό. Αν ο Θεός είναι η αληθινή και αιώνια ζωή, η αγάπη και η ενότητα των πάντων, να από τι διαχωριστήκαμε όταν κάποια στιγμή, στα πνευματικά πεδία ή στη Γη, ενδώσαμε στη φωνή εκείνη που ψιθύριζε «μπορείτε να είσατε θεοί δίχως το Θεό» [έσεσθε ως θεοί (Γεν., γ',5)] και είπαμε στον Πατέρα, μέσα στη συνειδήσή μας, ότι δεν τον χρειαζόμαστε. Αλλά δίχως Πατέρα δεν είμαστε υιοί και θυγατέρες και δίχως υιότητα δεν υπάρχει αδελφότητα. Ο άνθρωπος γίνεται λύκος για τον άλλο και βιαστής της φύσης. Η αποκατάσταση της υιότητας ήταν η επανάσταση που ξεκίνησε ο ενανθρωπισθείς Λόγος. Μένει στον καθένα μας να στοιχηθεί κάτω από τα λάβαρα της.

Στην αρχή η ύπαρξη του ανθρώπου ήταν ενωμένη με το Θεό, επομένως και με τα πάντα. Όμως δεν γνώριζε τον εαυτό της και γι' αυτό χρειαζόταν να πάρει απόσταση από τους άλλους και τα άλλα: να γίνουν «έτεροι» και αντί (έναντι)-κείμενα, για να μπορέσει να υπάρξει αλληλεπίδραση και δημιουργία αυτοσυνειδήσεως. Γι' αυτό λοιπόν ο άνθρωπος αποχαίρεται την Εδέμ και ξεκίνησε το ταξίδι του στο χρόνο και στις μορφές, συλλέγοντας εμπειρία μέσα στη διττότητα και στο διαχωρισμό, με σκοπό να φθάσει ξανά στη συνειδηση της ενότητας των πάντων, με πλήρη όμως τώρα αυτογνωσία. Και ήταν σ' αυτό το ταξίδι που, ενώ έπρεπε να το πραγματοποιήσουμε ενωμένοι με τον Πατέρα, οι περισσότεροι από εμάς διασπάσαμε την ένωση. Τότε εισήλθε ο πνευματικός θάνατος.

Ο Λόγος, η μία Ζωή μέσα στην οποία έχουν την ύπαρξή τους οι κόσμοι και τα όντα, ενανθρωπίστηκε για να νικήσει τον πνευματικό θάνατο που κυριάρχησε στον Άνθρωπο εαυτό του. Ας μη παραξενευτεί ο αναγνώστης που παρουσιάζουμε το Λόγο ως τον αληθινό Εαυτό του ανθρώπου, διότι αυτό είναι που κηρύσσει ο ίδιος με τρόπο που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση: *εφόσον ποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοί εποιήσατε* (Μτ., κβ', 45). Ο Γρηγόριος Ναζιανζηνός έθεσε ως εξής το ζήτημα της πνευματικής ταυτότητας Λόγου και Ανθρώπου:

Αν έχετε ταπεινή ιδέα για τον άνθρωπο, σας υπενθυμίζω ότι είναι το δημιούργημα του Χριστού και η πνοή του Χριστού και ένα αληθινό τμήμα του Χριστού. Είστε και ουράνιοι και επίγειοι. Είστε ένα δημιούργημα που αξίζει την αιωνιότητα. Δημιουργηθήκατε θεοί και διά των παθημάτων του Χριστού προχωρείτε προς την αιώνιο δόξα.⁶

Η Ορθόδοξη θεολογία διακρίνει τα εξής τρία στο Θεό: Ουσία (μία), πρόσωπα-υποστάσεις (τρία) και ενέργειες κτιστές και άκτιστες. Διδάσκει ότι η ένωση του ανθρώπου με το Θεό, αδύνατη στο επίπεδο της ουσίας και των υποστάσεων, είναι εφικτή μόνον στο επίπεδο των ακτίστων ενεργειών. Αυτή είναι η κατά χάριν ένωση. Όμως σήμερα, ορθόδοξοι θεολόγοι όπως ο Παναγιώτης Νέλλας⁷ έχουν την παρρησία να υποστηρίζουν, εάν όχι την ταυτότητα ουσίας Λόγου και Ανθρώπου, τουλάχιστον την υποστατική ένωσή τους, βλέποντας το Χριστό ως Αρχέτυπο του ανθρώπου, ενώ θεωρούν παντελώς ανεπαρκή την κατ' ενέργειαν ένωση:

Ο Χριστός, ως η ύψιστη πραγμάτωση του ανθρώπου, είναι φυσικό να αποτελεί το τέλος της ανοδικής πορείας της ανθρωπότητας, την αρχή αλλά και το τέρμα της ιστορίας. Μέσα στην πρώτη αυτή αλήθεια βρίσκεται μία δεύτερη, το ίδιο σημαντική. Το γεγονός ότι ο Αδάμ δημιουργήθηκε κατ' εικόνα του Χριστού, σημαίνει πως ώφειλε να υψωθεί ως το Αρχέτυπο, ή ακριβέστερα, να καθαρισθεί και να αγαπήσει το Θεό τόσο, ώστε ο Θεός να σκηνώσει μέσα του, να ενωθεί με τον άνθρωπο υποστατικά ο Λόγος και να φανερωθεί έτσι μέσα στην ιστορία ο Χριστός, να αναδειχθεί ο Θεάνθρωπος.

(...) Η κατ' ενέργεια ένωση, είναι φανερό πως δεν είναι πλήρης, γιατί δεν καταργεί τη διάσταση ανάμεσα στη θεία και την ανθρώπινη φύση, θα λέγαμε απλώς τη

⁶ Φλωρόφσκυ, Γεώργιος, *Οι ανατολικοί Πατέρες του τετάρτου αιώνα*, Θεσ/νίκη, Πουρνάρας, 1991, σ. 182.

⁷ Εκδότης του περιοδικού *Σύναξη* έως το θάνατό του.

γεφυρώνει. Όλη η σημασία της βρίσκεται στο γεγονός ότι προετοιμάζει και οδηγεί στην υποστατική ένωση, η οποία είναι πλήρης και τελική, γιατί, αφού η θεία κι η ανθρώπινη φύση έχουν στο Χριστό το ίδιο πρόσωπο, δεν είναι δυνατό να τις χωρίζει καμιά απόσταση (...) Προτρέποντας ο Παύλος τους πιστούς να αναδειχθούν «εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος Χριστού» (Εφ., δ',13), να αποκτήσουν «νουν Χριστού» (Α' Κορ., β',16) κλπ., δεν το κάνει για λόγους εξωτερικής ευλάβειας και συναισθηματικότητας, μιλάει οντολογικά. Δεν προτρέπει σε μια εξωτερική μίμηση και απλή ηθική βελτίωση, αλλά σε μια πραγματική Χριστοποίηση.⁸

Αναφερθήκαμε προηγουμένως στο Λόγο Ιησού-Μαρία που ενσαρκώθηκε. Και πάλι, ας μη παραξενευτεί ο αναγνώστης. Δεν έγκειται σε μας να αποδείξουμε το προφανές, ότι αφού ο άνθρωπος της Γης είναι άνδρας και γυναίκα, ο Λόγος που γίνεται άνθρωπος δεν μπορεί να είναι άνδρας ή γυναίκα μόνον, αλλά ένας άνδρας και μια γυναίκα σε ταυτόχρονη παρουσία κατ' ανάγκην. Είναι άραγε λογικό και φυσικό ο Λόγος να αποκαταστήσει την πτώση ή να εκφράσει τη Θεότητα μόνον ως άνδρας; Είναι δυνατόν να εκφραστεί η ανθρώπινη τελειότητα μόνον στην άρρενα εκδοχή της;

Η μη αποδοχή της Μαρίας ως της θήλειας όψης του ενσαρκωμένου Λόγου, οδήγησε αναπόφευκτα στον αρσενικό Θεό, στο αρσενικό Ιερατείο, αλλά και στην υποτίμηση της γυναίκας. Η γυναίκα δε μετέχει της Θεότητας: ο Λόγος είναι μόνον Υιός και καθόλου Μητέρα, και αυτό υπήρξε καταλυτικό για τη θέση της γυναίκας στις χριστιανικές κοινωνίες. Εναπόκειται στο αρσενικό Ιερατείο να εξηγήσει γιατί επιμένει να θεωρεί τη Μαρία μόνον ως άνθρωπο, έστω και τον μεγαλύτερο, ακυρώνοντας το λόγο του Ιησού ότι ο μεγαλύτερος που γεννήθηκε ποτέ από γυναίκα ήταν ο Ιωάννης: *Αμήν λέγω υμίν, ουκ εγγίγεται εν γεννητοίς γυναικών μείζων Ιωάννου του βαπτιστού* (Μτ., ια',11). Εάν πιστέψουμε ότι η Μαρία ήταν απλή γυναίκα, τότε ο Ιωάννης ήταν μεγαλύτερος από τον Ιησού!

Οι Ιουδαίοι περίμεναν έναν άνθρωπο Μεσσία προορισμένο βασιλιά του Ισραήλ. Αποδείχθηκε ιδιαίτερα δύσκολο ακόμα και για τους μαθητές, να αποδεχθούν τη θεότητα του Ιησού. Εξυπακούεται ότι ήταν παντελώς αδύνατον να χωρέσουν τη θεότητα της Μαρίας... Ο Ιησούς χρησιμοποίησε μια έκφραση που το νόημά της θα γινόταν αποδεκτό όταν η ανθρώπινη συνείδηση θα χωρούσε την ισότητα της γυναίκας. Με τη διατύπωση «απ' όσους γεννήθηκαν από γυναίκα ο Ιωάννης ήταν μεγαλύτερος» έλεγε ανοιχτά ότι η Μαρία δεν ήταν γυναίκα... Αλλά η ανθρώπινη συνείδηση δεν βλέπει όσα δε χωράει, κι αυτό δεν το χωρούσαν ούτε οι μεγαλύτεροι Πατέρες! Το ότι ο μέσος άνθρωπος σήμερα το χωράει είναι άλλη μια ένδειξη ότι εισήλθαμε στην εποχή της ωρίμανσης και του φωτισμού των ανθρώπων.

Τι έκανε άραγε η Μαρία μετά τη σταύρωση; *Ούτοι πάντες, λέει ο Λουκάς για τους αποστόλους, ήσαν προσκατερούντες ομοθυμαδόν τη προσευχή και τη δεήσει συν γυναιξί και Μαρία τη μητρί του Ιησού και συν τοις αδελφοίς αυτού* (Πρ., α',14).

Η Μαρία λοιπόν μαζί με τις γυναίκες μαθήτριες ήταν καθημερινά στο υπερώο: *εν τω συμπληρούσθαι την ημέραν της πεντηκοστής ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν επί το αυτό* (Πρ., β',1). Αν όμως περνούσε τις ημέρες της μαζί τους, ποιος αμφιβάλλει ότι τους δίδασκε όπως και ο Ιησούς; Ή μήπως δεν είχε αυτή τη δυνατότητα; Αλλά η Μαρία ήταν το κεντρικό πρόσωπο της Πεντηκοστής! Η αόριστη εντύπωση των ανθρώπων για την ημέρα αυτή είναι ότι το Πνεύμα κατέβηκε ως πύρινη φλόγα στα κεφάλια των αποστόλων. Αλλά η αλήθεια είναι όπως τη δείχνει ο Θεοτοκόπουλος στον πίνακα της Πεντηκοστής, όπου η Μαρία βρίσκεται στο κέντρο με το Άγιο Πνεύμα επάνω της και γύρω της οι απόστολοι και οι μαθήτριες με τις πύρινες φλόγες στα κεφάλια τους. Η προκατάληψη είναι τόσο ισχυρή, που χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή για να αντιληφθεί κανείς τις γυναίκες μαθήτριες! (Υποθέτουμε πως δεν υφίσταται αντίρρηση ότι η Μητέρα και οι μαθήτριες μπορούσαν να διδάσκουν εν Πνεύματι Αγίω, όπως ακριβώς και οι άνδρες...)

Το ότι η Μαρία ήταν Λόγος σχετίζεται και με τη βεβαιότητα πολλών μεγάλων αγίων ότι διερχόμενη διά του θανάτου αναστήθηκε και όχι απλώς «μετέστη», όπως λέει η

⁸ *Ζώνον Θεούμενον*, Αθήνα, Αρμός, 1992, σ. 32-41.

Εκκλησία! Η μετάσταση⁹ ή η ανάληψη την υποβιβάζει στο επίπεδο ενός εξαιρετικού ανθρώπου, αφού το ίδιο συνέβη και στους Ενώχ (μετάθεση - μετάσταση) και Ηλία (ανάληψη), οι οποίοι όμως **δεν γνώρισαν θάνατο**.

Ο Vladimir Lossky –εκ των μεγαλύτερων ορθοδόξων θεολόγων του 20ου αι.– γράφει για τη Μαρία:

Το Άγιον Πνεύμα κατήλθεν ακόμα μίαν φοράν εις την Θεοτόκον την ημέραν της Πεντηκοστής (...) Αλλά ο θάνατος δεν είχε πλέον κυριαρχίαν επ' αυτής. Ως και ο Υιός της, ανεστήθη και ανελήφθη εις τους ουρανούς.¹⁰

Ο άγιος Γρηγόριος Παλαμάς (14^{ος} αι.) στην *Ομιλία εις την Κοίμησιν*, το εκφράζει έτσι:

Απαθανάτιστηκε μετά θάνατο και μόνη αυτή διαιπάται με το σώμα στον ουρανό μαζί με τον Υιό (...).

Ο ίδιος στα *Εισόδια της Θεοτόκου* θα πει:

Μόνη αυτή εστάθη ένα θαύμα θαυμάτων εις την Γην, και κοινωφελέστατον εις όλους, τεράστιον. Μόνη η Παρθένος είναι μεθόριον ανάμεσα εις την κτιστήν και άκτιστον φύσιν, και κανείς δεν ημπορεί να έλθει προς το Θεόν, παρά διά μέσου αυτής και του εξ αυτής γεννηθέντος μεσίτου Χριστού. Και κανένα χάρισμα δεν ημπορεί να δοθεί μήτε εις τους αγγέλους, μήτε εις τους ανθρώπους, παρά διά μέσου της. Λοιπόν η Παρθένος με το να είναι ασυγκρίτως πάντων ανωτέρα, εξ ανάγκης ακολουθεί ότι όσοι μετέχουσι του Θεού, να μετέχουσι διά μέσου Αυτής.

Εδώ βρισκόμαστε ενώπιον αδιεξόδου. Αν η Μαρία είναι ασυγκρίτως πάντων ανωτέρα, τότε ο Ιησούς έκανε λάθος για τον Ιωάννη. Αν η Μαρία είναι άνθρωπος και ο Ιησούς έλεγε αλήθεια για τον Ιωάννη, τότε αυτή και ο Χριστός είναι κατώτεροι του Βαπτιστή! Ωστόσο, ο άγιος Παλαμάς παρακάμπτει το αδιέξοδο και θέτει επί τάπητος τη μεγάλη αλήθεια, ότι θέωση δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τη Μητέρα: **Όσοι μετέχουσι του Θεού, λέει, μετέχουσι διά μέσου Αυτής!**

Ερευνώντας την παράδοση της Ορθοδοξίας, βρίσκουμε στο *Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας* (τ. 5^{ος}, σ. 224), το κεφάλαιο η «Σεβασμία Μετάσταση της Υπερενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας». Επειδή, όπως είπαμε, πολλοί άγιοι έχουν αναφερθεί στην ανάσταση και ανάληψη της Μαρίας, ο επίσκοπος Ματθαίος Λαγγής, που έχει την επιμέλεια της έκδοσης, αναγκάζεται, στην εκτεταμένη υποσημείωση της 5^{ης} έκδοσης (Αθήνα, 1989) να εξηγήσει τα εξής:

Σημειούμεν ενταύθα, ότι η Κυρία ημών Θεοτόκος, μετά την εν τω τάφω τριήμερον αυτής Κοίμησιν, όχι μόνον μετέστη, αλλά και ανέστη από του τάφου, και ανελήφθη εις τους ουρανούς. Ότι δε ταύτα είναι αληθή βεβαιούσιν τα πνευματοκίνητα στόματα των ιερών θεολόγων.

Παραθέτει από τον Ανδρέα Κρήτης, από τον Ιωάννη Λαμασκηνό (*εξαναστήναι του μνήματος*), τον Ιερό Κοσμά (*διό θνήσκουσα, συν τω Υιώ εγείρη διαιωνίζουσα*), τον Θεόδωρο Στουδίτη αλλά και τον Μάρκο τον Εφέσου: *Μακαρίζεσθω αξίως η Παμμακάριστος, ότι νενέκρωται και εγγέγερται πάλιν (...) και τάφω τεθείσα, μετά τρίτην ημέραν, ευκλέως εξανίσταται*. Παραθέτει φυσικά και από τον Γρηγόριο Παλαμά, ο οποίος αναφέρει ότι στον τάφο της Θεοτόκου βρέθηκαν μόνον *αι σινδόνες και τα εντάφια*, όπως ακριβώς είχε συμβεί και με τον Ιησού, και ότι δεν υπήρχε ανάγκη να παραμείνει κάποιο διάστημα επί Γης, γι' αυτό και η Μητέρα ανελήφθη αμέσως:

⁹ Μετάθεση, μετατόπιση, μετανάστευση, μετοίκηση, εξορία, η εκ της ζωής αναχώρηση, θάνατος (Λεξ. Δημητράκου). Ορισμένοι Πατέρες μιλούν για μετάσταση και του Ιωάννη του Ευαγγελιστή.

¹⁰ Η *Μυστική Θεολογία της Ανατολής*, Πουρνάρας, Θεσ/νίκη, 1986, σ. 228.

Παράστασις γίνεται τοις μαθηταῖς τῆς ἐκ νεκρῶν αὐτῆς ἀναστάσεως αἱ σινδόνες καὶ τὰ ἐντάφια μόνον περιλειφθέντα τῷ τάφῳ καὶ μόνον κατ' αὐτὸν εὐρεθέντα τοις κατὰ ζήτησιν προσελθούσι, καθάπερ ἐπὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Δεσπότου πρότερον. Οὐκ ἦν δὲ χρεια καὶ ταύτην ἐτι πρὸς ὀλίγον, καθάπερ ὁ ταύτης Υἱὸς καὶ Θεός, διατρίψαι τῇ Γῇ. Διὰ τοῦτο πρὸς τὸν υπερουράνιον εὐθὺς ἀνελήφθη χώρον ἀπὸ τοῦ Τάφου.

Πῶς μπορούμε να εἴμαστε σίγουροι ὅτι δεν εμφανίστηκε ἡ ἀναστημένη Θεοτόκος στὴ Μαγδαληνὴ καὶ στὶς λοιπές μαθήτριες; Ποιὸς μπορεῖ νὰ μας βεβαιώσει ὅτι αὐτές δεν παρευρίσκονταν στὴν ἀνάστασή της; Πρέπει νὰ θυμηθοῦμε ἐδῶ, ὅτι τοὺς ἀπόστολους εἶχαν φανεῖ παραλήρημα τὰ λεγόμενα τῶν γυναικῶν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ: *Καὶ υποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πάσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ συν αὐταῖς αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἄνθρωπος* τὰ ῥήματα αὐτῶν καὶ ἠπίστουν αὐταῖς (Λκ., κδ', 9-11). Εὐκόλα λοιπὸν ἀντιλαμβάνεται κανεὶς τι θὰ ἀντιμετώπιζαν οἱ μαθήτριες ὅχι μόνον ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους ποὺ εἶχαν βαπτισθεῖ χριστιανοί, ἐάν μιλοῦσαν γιὰ τὴν ἀνάστασις τῆς Θεοτόκου. Αὐτοὶ οἱ βαπτισμένοι Φαρισαῖοι, συσπειρωμένοι γύρω ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἰησοῦ, Ἰάκωβο, ἔλεγχαν τὴν κατάστασις στὴν Ἱερουσαλὴμ. Γράφει ὁ Holzner στὸ βιβλίον του γιὰ τὸν Παῦλο:

Με τὸ βάπτισμα ἄφηναν τὸ ἔνδυμα τοῦ Φαρισαίου, δεν ἄφηναν ὁμῶς καὶ τὸ φαρισαϊκὸ πνεῦμα. Με τὴν ἐπιρροή αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων στὰ Ἱεροσόλυμα, ὁ Χριστιανισμὸς σιγὰ-σιγὰ ξανάπαιρνε τὴ μορφὴ τοῦ παλαιοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Σιγὰ σιγὰ ἐγίναν οἱ τύραννοι ὅλης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων καὶ εἶχαν τρομοκρατήσει μάλιστα καὶ τοὺς ἰδίους τοὺς Ἀποστόλους.¹¹

Εἶναι λοιπὸν προφανές, ὅτι κάθε ἐμφάνισις τῆς ἀναστημένης Θεοτόκου θὰ ἀπεκρύπτετο. Ἀλλὰ ας δούμε πῶς, στὴν ἴδια υποσημείωσις, συνοψίζει ὁ ἐπίσκοπος Ματθαῖος Λαγγῆς τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ἀποσιωπᾷ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἀνάστασις καὶ ἀνάληψις τῆς Μαρίας:

Διὰ τί δεν δημοσιεύεται ἐπ' Ἐκκλησίας ἡ τῆς Θεοτόκου ἀνάστασις καὶ ἀνάληψις, ἀλλὰ Μετάστασις μόνον αὐτῆς λέγεται, εἰς τοῦτο τινὲς ἀποκρίνονται πρῶτον, ὅτι ἡ τῆς Θεοτόκου ἀνάστασις καὶ ἀνάληψις δεν φαίνεται μεμαρτυρημένη εἰς τὰς θείας Γραφάς καθὼς εἶναι ἡ τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς καὶ Θεοῦ ἀνάστασις καὶ ἀνάληψις. Δεύτερον, διότι ἡ τῆς Θεοτόκου ἀνάστασις καὶ ἀνάληψις εἶναι δόγμα μυστικόν, εἰς μόνους τοὺς λόγους τῶν πατέρων σημειούμενον καὶ οὐκ κήρυγμα, διὸ καὶ σιωπᾶται, ἐπειδὴ κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον «Τὰ μὲν δόγματα σιωπᾶται τὰ δὲ κηρύγματα δημοσιεύεται». Ἀποκρίνονται δὲ καὶ τρίτον ὅτι ἡ μετάστασις εἶναι καθολικωτέρα τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀναλήψεως, καθότι παν τὸ ἀναστηθὲν ἢ ἀναληφθὲν μεθίσταται κατὰ τόπον, ὅθεν ἡ μετάστασις λεγόμενη ἐπὶ τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτῆς συμπεριλαμβάνει καὶ τὴν ἀνάληψιν.

Σχετικὰ με τὸν πρῶτον λόγον, θὰ ἀναφέρουμε ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ἀναγνωρίζει τὴν ἐγκυρότητα τῆς παράδοσις καὶ ὅχι μόνον τῶν Γραφῶν. Εἶναι οἱ προτεστάντες ποὺ ἀπορρίπτουν τὴν παράδοσις, ἡ θέσις αὐτὴ λοιπὸν εἶναι καθαρὰ προτεστάντικῃ. Στὴ δευτέρῃ δικαιολογίᾳ μένει ἐκπληκτικὸς κανεὶς ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴν παραδοχὴ ὅτι ἡ ἀνάστασις καὶ ἀνάληψις τῆς Θεοτόκου εἶναι δόγμα μυστικόν!! Ὅσο γιὰ τὴν τρίτην, ἀκούγεται μᾶλλον ὡς πρόφασις ἐν ἁμαρτίαις. «Μετάστασις» εἶναι ἡ ἐννοία ποὺ χρησιμοποιοῦται γιὰ τὸν Ἐνῶχ, ποὺ δεν πέθανε.

Τὸ ἀρσενικὸ ἐπισκοπικὸν Ἱερατεῖον –καὶ ὅχι οἱ Πατέρες!– ἀποκρύπτει τὴν ἀλήθεια γιὰ τὴν Μητέρα. Ἦταν ἡ Θεοτόκος Διδάσκαλος ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ναι ἢ ὄχι; Ὁ Δαμασκηνὸς Στουδίτης («Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου», *Συναξαριστής*) γράφει:

Ἀπεκρίθη δὲ δακρυρροῶν ὁ Ἰωάννης καὶ τῆς λέγει «Κυρία Θεοτόκε καὶ μήτηρ μου, ὁ Υἱὸς σου ὁ ἡγαπημένος ἦτο με ἡμᾶς, μας ἄφησε δὲ νὰ ἔχωμε Σε, τώρα μας

¹¹ Παῦλος, μτφ. Ἀρχιεπισκόπου Ἱερώνυμου Κοτσώνη, Ἀθήνα, 1986, σ. 137-138

αφήνεις και Συ; Αλλά τίνα θα έχωμεν ημείς οι ωνειδισμένοι Απόστολοι από όλα τα έθνη διά παρηγορίαν; Τις θα μας διδάσκη και θα μας καθοδηγή;»

Η αναστηθείσα και αναληφθείσα Μητηρ Διδάσκαλος ήταν φαίνεται επικίνδυνη για το Ιερατείο. Αν όλα αυτά έχουν σχέση με το ότι κάποιος θα ήθελεν πολύ να επιβληθεί ο αρσενικός Θεός και να παραμείνει η γυναίκα στην Εκκλησία –όσο και στην κοινωνία– υπό τον άνδρα, το αφήνουμε στην κρίση του καθενός. Είναι όμως θλιβερό να έχει ανακηρύξει το Βατικανό ήδη από το 1950 σε δόγμα πίστεως την «ανύψωση της Θεοτόκου ψυχική τε και σώματι στους ουρανούς», αυτό δηλαδή που οι Έλληνες άγιοι αιώνες πριν βεβαίωναν στις ομιλίες τους, και η Ορθόδοξη Εκκλησία να το αποσιωπά!

Δυστυχώς, οι παπικοί προηγούνται σε κάτι ακόμα, που είναι προφανές περί του θήλεως σκήνωματος του Λόγου: την αποδοχή της άσπιλης σύλληψης της Θεοτόκου Μαρίας από τη μητέρα της Άννα. Πίστη την οποία η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία υιοθέτησε από το 1476, με τον πάπα Σέξτο IV και κήρυξε σε δόγμα το 1548.

Ωστόσο, το Βατικανό απέρριψε προσφάτως το αίτημα εκατομμυρίων ανά τον κόσμο καθολικών, μεταξύ των οποίων και η μητέρα Τερέζα, να κηρυχθεί η Μαρία συνσωτήρας μαζί με τον Ιησού, ενώ ο εκπρόσωπος της Ελλαδικής Εκκλησίας δήλωσε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε την Τριάδα, Τετράδα! Πρόκειται, άραγε, για αδυναμία κατανόησης του Ενός Λόγου Υιού Μητρός ή η κατάσταση του εξωτερικού χριστιανισμού είναι τέτοια, που δεν του επιτρέπει «να λάβει τη Μητέρα εις τα ίδια»;

Ας εξηγηθούμε. Οι γιοι του Ζεβεδαίου Ιωάννης και Ιάκωβος διεκδικούν κατά την είσοδο στην Ιερουσαλήμ, την Κυριακή των Βαΐων, να καθίσουν δεξιά κι αριστερά του Ιησού (Ματ., ι', 37) κατά την ενθρόνισή του, πιστεύοντας ότι επρόκειτο άμεσα να στεφθεί βασιλιάς, αφού ο λαός τον υποδεχόταν ως τον αναμενόμενο Μεσσία. Πριν από αυτή τη φανέρωση της αγάπης τους για τη γήινη εξουσία, του είχαν προτείνει να κάψουν όπως ο Ηλίας, με πυρ εξ ουρανού, τους Σαμαρείτες που αρνήθηκαν να τους φιλοξενήσουν... Ο Ιησούς τους επιτιμά και τους λέει ότι δεν ήλθε να απωλέσει, αλλά να σώσει ψυχές (Λκ., θ', 54-56). Το ουράνιο πυρ είναι βέβαια συνδεδεμένο με τον κεραυνό και ο κεραυνός με τη βροντή. Ίσως γι' αυτό, από την αρχή της κλήσης τους, τους αποκαλεί υιούς της βροντής: *Βοανεργές* (Ματ., γ', 17).

Είναι φανερό ότι ο Ιωάννης, ο αγαπημένος μαθητής του Χριστού, βρίσκεται στο στάδιο όπου αγαπάει μόνον τους δικούς του. Για τους άλλους έχει πυρ εξ ουρανού. Όμοια, ο Ιάκωβος βρίσκεται στο στάδιο όπου επικρίνει, καυτηριάζει και τιμωρεί. Και όμως: είναι ακριβώς αυτοί οι δύο που προορίζονται να καταστούν τα ενσάρκωμένα σύμβολα της απρόσωπης αγάπης και της διάκρισης.

Όμως πότε συμβαίνει αυτή η μεταλλαγή, που δεν είναι καθόλου ορατή μία μόλις εβδομάδα πριν τη σταύρωση;

Το τι μεσολαβεί είναι φανερό: πάνω από το Σταυρό, ο Χριστός εντέλλει τον Ιωάννη να παραλάβει τη Μητέρα *εις τα ίδια*. Και αυτό, δεν σημαίνει απλώς στον οίκο του: σημαίνει πρώτα και κύρια **εντός του**. Έτσι η Μητέρα βρέθηκε στο σπίτι του Ζεβεδαίου, με τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο, με αποτέλεσμα την εις βάθος αλλαγή τους.

Οι χριστιανικές εκκλησίες βρίσκονται σε διαρκή αλληλοαπόρριψη. Εξάλλου, από τον καιρό που ο χριστιανισμός έγινε αυτοκρατορικός, τσάκιζε αδυσώπητα τους διαφωνούντες. Είναι φανερό, λοιπόν, σε ποια κατάσταση βρίσκονται η αγάπη και η διάκριση του χριστιανισμού... Ο εξωτερικός χριστιανισμός μένει στην κατάσταση αυτή αδυνατώντας να λάβει τη Μητέρα *εις τα ίδια*. Δοξάζει τη Μητέρα, αλλά της αρνείται τη θεότητα, κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο που δοξάζει τη γυναίκα, αλλά της αρνείται την ισότητα!

Είναι γνωστό ότι την εποχή εκείνη στο Ισραήλ αλλά και σε όλο τον κόσμο η θέση της γυναίκας ήταν προβληματική. Ο αποκλεισμός της από τη δημόσια ζωή ήταν σχεδόν απόλυτος, ενώ στην Ιουδαία βρισκόταν αποκλεισμένη και από την ιεροσύνη. Ο Ιησούς αδυνατούσε να συμπεριλάβει στους αποστόλους κάποιες από τις μαθήτριες που τον ακολουθούσαν, διότι εάν τις απέστελλε να κηρύξουν, να διδάξουν και να θαυματοποιήσουν είναι αμφίβολο εάν θα γύριζαν ζωντανές. Για τον ίδιο λόγο είναι απόλυτα βέβαιο, ότι εάν η Μαρία έβγαινε να διδάξει, θα αντιμετώπιζε συνεχείς λιθοβολισμούς.

Η κατάσταση της ανθρώπινης συνειδήσεως μόνον τώρα αρχίζει να χωράει τη γυναικεία ισότητα στα πάντα. Κι αυτό σημαίνει ότι είναι πλέον ώριμη να δεχτεί την ισότητα Μαρίας-Ιησού, που απορρέει απ' την ταυτότητα Μητρός-Υιού, διότι ο Λόγος

είναι Ένας. Σημαίνει ότι είναι ώριμη να δεχτεί γυναίκα Χριστό! Δίκως αυτή την αποδοχή η συνείδηση δεν θα μπορέσει ποτέ να ελευθερωθεί από την αγκύλωσή της στον αρσενικό Θεό, που αναπόφευκτα πριμοδοτεί την ανωτερότητα του άνδρα. Αν η Μαρία παραμείνει κατώτερη του Ιησού, και η γυναίκα θα παραμείνει κατώτερη του άνδρα. Αν όμως ο Ιησούς και η Μαρία είναι οι δύο όψεις του Λόγου, τότε ο άνδρας και η γυναίκα είναι, όμοια, οι δύο ισότιμες όψεις του Ενός Ανθρώπου χωρίς καμιά ιεράρχηση.

Ζούμε σε εποχή κοσμογονικών αλλαγών στην πανανθρώπινη συνείδηση: εάν πρόκειται να ενωθούν εντός της ο Υιός κι η Μητέρα στον Ένα Λόγο, ο άνδρας και η γυναίκα στον Έναν Άνθρωπο και τελικά ο Ένας Άνθρωπος με τον Ένα Λόγο, τότε μιλάμε για την ανάσταση της συνειδήσεως, δηλαδή για την ανάσταση του Ανθρώπου!

Πώς μπορεί, όμως, ο άνθρωπος να θεωθεί, εάν στα μύκια της ύπαρξής του δεν μετέχει στη θεία φύση του Λόγου, εάν δεν είναι εξαρχής θεάνθρωπος; Αυτή η θεανθρώπινη φύση –αντίθετα προς τη μονοφυσίτικη για τον άνθρωπο αντίληψη της χριστιανικής θεολογίας– είναι που κάνει δυνατή την ενανθρώπιση του Λόγου σε κάθε άνθρωπο, εφόσον αυτός πρώτα αποκατασταθεί στην Ολότητα της ύπαρξής του, διότι ο Λόγος δεν μπορεί να κατοικήσει στη μερικότητα. Επομένως, ο καθένας μας πρέπει να ταυτισθεί με τον Άνθρωπο Ολότητα, αν επιδιώκει να μετάσχει στην ενανθρώπιση του Λόγου. Σε αυτή την ταύτιση, ήταν φυσικό ότι έφθασε πρώτος ο *εν γεννητοίς γυναικών μείζων*, ο Ιωάννης, με το μόνο τρόπο που υπήρχε: ενσαρκούμενος συνεχώς και συλλέγοντας την ανθρώπινη εμπειρία καθ' όλο το μήκος της ιστορίας, αλλά και συλλέγοντας τους άλλους εντός του ως εαυτούς του.

Αυτό τον Ένα Θεάνθρωπο, τον Άνθρωπο Ολότητα, ο οποίος είναι Ένα με τον Λόγο, διά μέσου του οποίου ο Λόγος ενανθρωπίζεται –κατά τους χριστιανούς θεολόγους ο Λόγος προσλαμβάνει τον Όλο Άνθρωπο– οι Ορφικοί τον ονόμαζαν Διόνυσσο. Όσο για τον Λόγο, τον ονόμαζαν πρωτογεννημένο Φάνητα-Ερωτα και τον θεωρούσαν αρρενοθήλυ, Δημιουργό του κόσμου, θεών και ανθρώπων και Ένα με τον Διόνυσσο. Τη δική του έλευση περίμεναν ερμηνεύοντας τις προφητείες των Σιβυλλών περί της Παρθένου που θα έτεκε υιόν, ο οποίος θα ερχόταν να ενώσει πάλι τα πολλά εις Έν. Γράφει ο Jeanmaire:

Κατά τας καθαρὰς ορφικὰς ἀντιλήψεις ἐκ τοῦ κοσμικοῦ ωοῦ ἐγεννήθη ἀπ' εὐθείας ὁ Φάνης, πρῶτος Θεός, πρῶτος δημιουργός καὶ πρῶτος βασιλεὺς τοῦ Σύμπαντος, ὁ ὁποῖος ἔθεσε τὴν τάξιν. Ὁ Φάνης ἦταν ὁ πρῶτος γεννηθεὶς, ὁ Πρωτόγονος, φέρων ἐπίσης καὶ τὴν ὀνομασίαν Ἡρικεπαῖος (καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτὸ εἶναι καὶ ἄρρην καὶ θήλυ) ἢ Μήτηρ (προσωποποιήσις τῆς Θείας σοφίας). (...) Εἶναι δυνατόν, ὅπως ὑπέθεσαν, ὅτι ἡ ἐλληνικὴ σκέψις, βαθεῖα ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν τῆς κυκλικῆς ροῆς τῶν πραγμάτων, ἐβλεπεν εἰς τὸ μέλλον μίαν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν ἀφειτηρίαν καὶ ὅτι ὁ Φάνης θὰ ἐβασίλευεν ἐκ νέου μετὰ τὸν Δία. Ὁ κόσμος τότε δὲν θὰ ἐπανεὐρίσκειν μόνον τὸ ἐν, τὸ ὁποῖον εἶχε διασπασθεῖ εἰς τὰ πολλὰ τῆς παρούσης δημιουργίας, ἀλλὰ κατὰ μίαν γνώμην, περισσότερον λαϊκὴν, θὰ ἐπανήρχετο εἰς τὴν Χρυσὴν ἐποχὴν. Τα ὀρφικὰ κείμενα ἀπαιτοῦν βεβαίως ὅτι ὁ Διόνυσος ἦτο ἐπανεμφάνισις τοῦ Φάνητος, ἀρχικοῦ δημιουργοῦ καὶ πρῶτου ἀρχοντος τοῦ σύμπαντος. Ἡ ταύτισις τοῦ Διονύσου πρὸς τὸν Φάνητα ἀγεί τὸν Guthrie νὰ υποστηρίξει ὅτι κατὰ τὴν θεωρίαν τῶν Ορφικῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου υπήρξε εἰς Θεὸς γεννηθεὶς τρεῖς φορές, ὁ Φάνης, ὁ Διόνυσος Ζαγρεὺς καὶ ὁ Διόνυσος, ὁ ὁποῖος ἀνεστήθη. Ἀνακύπτει ὅμως τὸ ἐρώτημα: Ἡ βασιλεία τοῦ Διονύσου εἶναι ἤδη σὺνθρονος τοῦ Διός, ἢ θὰ τὸν διαδεχθῇ καὶ θὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ ὅταν θὰ ἔχουν εξαφανισθῇ καὶ τὰ τελευταῖα ἰχνη τῆς ἐποχῆς τῶν Τιτάνων καὶ θὰ συντελεσθῇ ἡ ἀνανέωσις τοῦ αἰῶνος; (...) Ὅτε διεδόθη ἢ μάλλον ἀφυπνίσθη διὰ τοῦ στόματος τῶν Σιβυλλῶν ἡ τόσοσὺν ζῶντ' ἀπίστις τῶν τελευταίων πρὸ Χριστοῦ αἰώνων περὶ τῆς ἀνανέωσος τοῦ κόσμου καὶ τῆς προσεγγίσεως τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος, παρατηρήθη εἰς τὰς θρησκευτικὰς κοινότητας τὰς τελοῦσας ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Διονύσου ὁ ἀναβρασμὸς τῆς ἀναμονῆς τοῦ Μεσσοῦ.

Ο Highet σχολιάζει επίσης:¹²

¹² *Η κλασική παράδοση*, Αθήνα, Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, 1988, σ. 50.

Η θαυματουργή γέννηση του βρέφους, που θα εξαγγείλει μια νέα εποχή ειρήνης και ευτυχίας, ήταν όνειρο των ανθρώπων ολόκληρου του μεσογειακού κόσμου τους τελευταίους αιώνες της ειδωλολατρικής εποχής.

Την απήχηση των Σιβυλλικών χρησμών ανιχνεύουμε σε δύο μεγάλους της εποχής εκείνης: το Βιργίλιο και τον Κικέρωνα.

Έχει ήδη επέλθει η έσχατη εποχή των Σιβυλλικών
χρησμών
απ' αρχής γεννάται η μεγάλη σειρά των αιώνων.
Ήδη επανέρχεται η Παρθένος, επανέρχονται τα βασίλεια του Κρόνου, ήδη νέα γενεά
καταπέμπεται από του ψηλού ουρανού.
Συ τώρα τον γεννώμενον παίδα, με τον οποίο εν πρώτοις
λήγει το σιδηρούν και εξ ολοκλήρου εγείρεται επί της Γης το χρυσούν γένος, αγνή,
ευνόησε, Ειλείθυια.¹³

Ο Κικέρων (106-43 π.Χ.) στο έργο του *De divinatione* (II, 54) αναρωτιέται για τον περίφημο χρησμό «ήξει δ' αγνός άναξ πάσης Γης σκήπτρα κρατέων», που υπήρχε στα Σιβυλλικά βιβλία: « Αν αυτό υπάρχει στα βιβλία, σε ποιον άνθρωπο και σε ποια εποχή αναφέρεται;»

¹³ Βιργίλιος, *Τέταρτη Εκλογή*, 40 π.Χ., μτφ. Απ. Πιερρής. Η Ειλείθυια, κόρη της Ήρας, ήταν προστάτιδα της μητρότητας, των εγκύων γυναικών και των τοκετών. Κατοικούσε στο Όλυμπο.

Η Δευτέρα Παρουσία του Λόγου εντός του ανθρώπου.

Ακούσαμε, και είναι γραμμένο, ότι η ανάσταση του Ανθρώπου είναι συνδεδεμένη με τη Δευτέρα Παρουσία του Λόγου Χριστού. Όπως όμως η ανάσταση νοείται εξωτερικά και όχι ως ανάσταση συνειδήσεως, έτσι και η Δευτέρα Παρουσία γίνεται αντιληπτή εξωτερικά, με έναν τρόπο που φαίνεται να ακυρώνει διαυγείς λόγους του Ιησού. Γιατί, αν η ανθρώπινη ιστορία πρόκειται να διακοπεί αιφνιδιαστικά, ο κόσμος να καταστραφεί, να γίνει κρίσις ζώντων και νεκρών και να αποκατασταθεί η βασιλεία των ουρανών, όλα αυτά θα ήταν δύσκολο να περάσουν απαρατήρητα, όπως μας βεβαίωσε ο Ιησούς! *Επερωτηθείς δε υπό των Φαρισαίων πότε έρχεται η Βασιλεία του Θεού, απεκρίθη αυτοίς και είπεν ουκ έρχεται η Βασιλεία του Θεού μετά παρατηρήσεως, ουδέ ερούσιν ιδού ώδε ή ιδού εκεί ιδού γαρ η Βασιλεία του Θεού εντός υμών εστί* (Λκ., ιζ', 20).

Ο Χριστός λέει λοιπόν ξεκάθαρα ότι αυτή η βασιλεία *εντός υμών εστί*. Αλλά και ο ερχομός του Υιού μετά των αγγέλων του πώς είναι δυνατόν να συνέβη ήδη από τον καιρό που απέστειλε τους δώδεκα να κηρύξουν; *Αμήν γαρ λέγω υμίν, ου μη τελέσητε τας πόλεις του Ισραήλ έως αν έλθω ο υιός του ανθρώπου* (Μτ., ι', 23). Και δεν ειπώθηκε, ακόμα, ότι για κάποιους ο Υιός και η βασιλεία του θα έρχονταν πριν από το τέλος της ζωής τους; *Αμήν λέγω υμίν, εισί τινες των ώδε εστηκότων, οίτινες ου μη γεύσονται θανάτου έως ιδώσι τον υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν τη βασιλεία αυτού* (Μτ., ιστ', 28). Πόσο καθαρότερα μπορούσε να μιλήσει ο Χριστός για την εντός του ανθρώπου επιστροφή του; Μήπως πρέπει να διαβάζουμε εσωτερικά αυτά τα πράγματα; *Μία εσχατολογία αποδεσμευμένη από το παρελθόν και το παρόν δεν είναι ορθόδοξη, είναι διαστρέβλωση της περί των εσχάτων διδασκαλίας της Εκκλησίας*¹⁴ γράφει ο αρχιμανδρίτης Ιερόθεος Βλάχος. Και αποσαφηνίζει στη σ. 399:

Τα έσχατα δεν είναι μόνον γεγονός του μέλλοντος αιώνος, αλλά παρούσα πραγματικότητα για τους θεούμενους. Όχι ότι δεν πιστεύει στη μέλλουσα καθολική κρίση, αλλά (σ. 405): Γι' αυτόν που ζει ασκητικά, η κρίση γίνεται τώρα, και ουσιαστικά γι' αυτόν έρχεται από τώρα η 2^α Παρουσία του Χριστού.

Όσοι περιμένουν τη Δευτέρα Παρουσία και τη συντέλεια, πιστεύοντας ότι ο Θεός θα αρνηθεί στους ανθρώπους το χρόνο που χρειάζονται για να πραγματώσουν την αδελφοσύνη και την υιότητα, θα περιμένουν στην αιωνιότητα...

Και εδώ, όπως σε όλα τα πνευματικά ζητήματα, πρωταρχικό ρόλο παίζει η αντίληψη περί Θεού. Όσο για κάποιους –και είναι αρκετοί στην εποχή μας– που περιμένουν άμεσα τη συντέλεια του κόσμου, ας τους αφήσουμε στην εναγώνια αναμονή τους, προϊόν συχνά μιας ανεξέλεγκτης αλαζονείας που τους ψιθυρίζει ότι αυτοί, οι εκλεκτοί του Θεού, θα είναι οι μόνοι που θα σωθούν από τον Αρμαγεδδώνα ή θα αρπαγούν στον αέρα, ενώ οι άλλοι θα καθούν για πάντα! Ο Θεός τους είναι η προβολή του εαυτού τους, της δικής τους υπερύψωσης και του διαχωρισμού τους από την υπόλοιπη ανθρωπότητα. Ποια σχέση μπορεί να έχει ένας τέτοιος Θεός με τον Πατέρα που ο Ιησούς φανέρωσε ως Θεό αγάπης, ελέους και συνεχούς επιστασίας, που εργάζεται για τη θέωση και του τελευταίου τέκνου του; Προσδοκούν το τέλος και την κρίση... Όμως οφείλουμε να αποκαθάρουμε την έννοια της κρίσης από κάθε στοιχείο απόρριψης οποιουδήποτε ανθρώπου από το Χριστό, γιατί αυτό είναι βλασφημία! Ο Χριστός είναι ο Κριτής της ανθρώπινης συνειδήσεως, όχι του ανθρώπου. Χτύπησε τον φαρισαϊσμό και όχι τους Φαρισαίους. Τα στοιχεία της συνείδησης είναι που ταξινομούνται ως αγαθά (πρόβατα) και ως φαύλα (ερίφια), όχι οι άνθρωποι!

¹⁴ *Η Ζωή μετά Θάνατον*, Αθήνα, Ιερά Μονή του Γενεθλίου της Θεοτόκου, 1994, σ. 384.

Ο Διδάσκαλος Ιωάννης και το Έργο του.

Μόνος είμαι και χωρίς δόξα έρχομαι κοντά τους. Αλλά ένας που είναι Άνθρωπος, δεν μπορεί περισσότερο, από εκατό που μόνον κομμάτια είναι του Ανθρώπου;

Hoenderlin: Υπερίων

Ο πατήρ Ιωάννης Χρυσσαυγής γράφει για μεγάλες αλήθειες που στο πέραςμα του χρόνου τόσο πολύ ξεχάστηκαν:

Το Άγιον Πνεύμα εκχέεται επάνω σ' ολόκληρο το λαό του Θεού. Κάθε πιστός θεωρείται βασιλεύς, ιερέυς και προφήτης, ενώ οι δωρεές του Πνεύματος είναι πολλές και ποικίλες και δεν περιορίζονται στο χειροτονημένο κλήρο, ούτε υποβιβάζονται στο επίπεδο της απλής υπακοής. Έρχεται στο νου μας η επιρροή που ασκούσαν στη χριστιανική Ανατολή κάποιοι, ακόμα και ουδέποτε χειροτονηθέντες «λαϊκοί αβάδες», η οποία ήταν συχνά πολύ μεγαλύτερη από εκείνη του οποιουδήποτε ιεράρχη.¹⁵

Αν οι χριστιανοί αποτελούν *βασίλειον ιεράτευμα* όπως λέει ο απόστολος Πέτρος (Α' Περ., β', 9), η ανθρωπότητα είχε επιτέλους φτάσει στο σημείο να δει την πραγμάτωση της ιεροσύνης της. Κάποιος έπρεπε να την καταδείξει και να την ενεργοποιήσει και στους άλλους, γιατί σύμφωνα με το θείο θέλημα οι άνθρωποι έπρεπε να περάσουν από την παθητική κατάσταση του ικέτη του ελέους στην ενεργητική εκδήλωση της χάριτος και της ευλογίας, αναλαμβάνοντας ο καθένας όσα από τα βάρη της ανθρωπότητας μπορούσε. Η μαθητεία σε όλα αυτά ήταν πρωτόγνωρη στην ανθρώπινη ιστορία. Τότε ήρθε ο εκπαιδευτής.

Και αυτός, κατά κόσμον Διονύσιος Δώριζας, Έλλην την καταγωγή, ήταν ένας άνθρωπος όπως όλοι, κι όμως κάτι ιδιαίτερο. Εάν δεν μετείχε της κοινής μας ανθρώπινης φύσης, των παθών και των αδυναμιών της, τότε δεν θα είχε νόημα το Έργο του. Με έναν απαρχής τέλειο, οι άνθρωποι θα αισθάνονταν πολύ αδύναμοι, δίχως ελπίδα να τον φθάσουν. Εάν πάλι δεν ήταν κάτι ιδιαίτερο, αν δεν είχε φθάσει στην τελείωση πριν από τη γέννησή του, τότε θα κινδύνευε να αποτύχει. Επομένως, έπρεπε η εσωτερική τελειότητα να καλυφθεί, να ενδυθεί ο Ιωάννης την εκπαιδευτική ανθρωπότητα και να την οδηγήσει από την αρχή στην τελείωση. Ο αναγνώστης ας αναλογιστεί το μέγεθος της οδύνης: σε κανένα πνευματικό δάσκαλο επί Γης δεν επεβλήθη ποτέ κάτι τέτοιο. Και ας σκεφτεί το μέτρο μιας τέτοιας εκούσιας θυσίας και το απροσμέτρητο της αγάπης του Ιωάννη για τον άνθρωπο, που τον έκανε να δεχθεί με χαρά τον προορισμό του.¹⁶

Ο Δάσκαλος Ιωάννης, μαθητή Μου, μαθήτευσε σκληρά μέσα στους αιώνες, συλλέγοντας στοιχεία και παλμούς απ' όλα τα τμήματα του Ανθρώπου. Σ' αυτή την Παρουσία Του πάνω στη Γη, αν και Ολοκληρωμένος, εξακολουθεί να εκπαιδεύεται για χάρη σου, περνώντας στάδια που ήδη έχει περάσει, για να γίνουν σ' εσένα κατανοητά. Αυτά τα στάδια τα βιώνει, σαν να τα περνάει για πρώτη φορά, γιατί μόνον έτσι έχουν την αυθεντικότητα που απαιτείται για να διδαχθείς. Όμως δεν μπορεί να λαθέψει, γιατί εντός Του υπάρχουν η Γνώση και η εμπειρία ολοκληρωμένες. Όχι σε παθητική κατάσταση ή σε δυνατότητα όπως υπάρχει μέσα σε κάθε τμήμα του Ανθρώπου, αλλά ενσυνείδητα, βιωματικά, από μαθητεία που πέρασε μέσα στους αιώνες και στις ενσαρκώσεις των μορφών. Είναι όχι μόνον ικανός, αλλά ικανότατος να ανταπεξέλθει στο Έργο Του. Είναι όχι κατάλληλος, αλλά ο Μοναδικός που μπορεί να εκφράσει αυτό το Έργο. Γι' αυτό επιλέχθηκε. Γι' αυτό εργάζεται. Γι' αυτό δέχθηκε να θυσιάσει την ολοκληρωμένη μαθητεία Του για σένα και να περάσει τα ίδια στάδια, ενώ είχε την επίγνωση του πόνου που αυτά τα στάδια προσφέρουν. Γνώριζε τον πόνο της διπλότητας, κι όμως δέχθηκε να την μετουσιώσει πάλι, σαν να ήταν η πρώτη φορά, για ολόκληρο τον Άνθρωπο, όπου κι αν βρίσκεται, όπως κι αν ονομάζεται, με όποια μορφή ενέργειας κι αν είναι περιβεβλημένος.

¹⁵ Σύναξη, τ. 38, σ. 20

¹⁶ Δώριζας, Διονύσιος, *Δάσκαλος Ιωάννης*, Αθήνα, ΔΙΚΕΧ, σ. 223.

Αναφέραμε προηγουμένως ότι ο Ιωάννης είχε ήδη φθάσει στην τελείωση πριν από τη γέννησή του. Ο αναγνώστης ως αναρωτηθεί εάν μία μόνον ζωή, που μπορεί να είναι εκείνη ενός βρέφους που πεθαίνει, ενός διανοητικά ανάπηρου, ενός ανθρώπου των σπηλαίων ή ενός εγκληματία, θα έφθανε για να συλλέξει ένα ανθρώπινο πλάσμα εμπειρία αρκετή για να γνωρίσει τον εαυτό του και να ζήσει την μετουσίωση της πώσης του σε ελευθερία. Λίγο όμως εάν ερευνήσει, θα δει ότι ο Χριστός δεν εκμεταλλεύτηκε καμιά ευκαιρία για να απορρίψει την ιδέα της επιστροφής μας, και είχε τουλάχιστον τρεις τέτοιες: όταν οι μαθητές τον ρώτησαν εάν ο εκ γενετής τυφλός είχε φταίξει ώστε να γεννηθεί έτσι (Ιω., θ', 2), όταν ο ίδιος ρώτησε ποιος λένε οι άνθρωποι ότι είναι, και του είπαν «κάποιος προφήτης που επέστρεψε» (Λκ., θ', 19) και όταν ο Νικόδημος τον ρώτησε ευθέως εάν ο άνθρωπος μπορεί να ξαναγεννηθεί (Ιω., γ', 4). Δεν είναι περιεργό να αφήνει τους μαθητές του σε τέτοια πλάνη αταξινόμητους; Και όχι μόνον αυτό, αλλά και να λέει ότι ο Βαπτιστής ήταν ο Ηλίας που έμελλε να έρθει;

Υπάρχουν στις γραφές ρήσεις που αναφέρονται στον έσω άνθρωπο και άλλες που αναφέρονται στον εξωτερικό, χοϊκό, άνθρωπο. Μια πολύ γνωστή που αφορά τον τελευταίο είναι το «χους ει και εις χουν απελεύσει». Μια άλλη, επίσης για τον εξωτερικό άνθρωπο, η οποία αποτελεί και το βασικό επιχείρημα της Εκκλησίας κατά της επανακύκλισης του πνεύματος σε καινούρια σώματα είναι η ρήση του Παύλου ότι είναι δοσμένο στον άνθρωπο *άπαξ αποθανείν, μετά δε τούτο κρίσις* (Εβρ., θ', 27). Φυσικά έτσι είναι: ο εξωτερικός άνθρωπος μια φορά πεθαίνει και διέρχεται τη μεταθανάτια κρίση: Είναι ο έσω άνθρωπος που επιστρέφει σε καινούριο σώμα, ζει πολλές ζωές και πολλούς θανάτους. Όπως λέει και η Π. Διαθήκη: *κυκλοί κυκλών, πορεύεται το πνεύμα, και επί κύκλους αυτού επιστρέφει το πνεύμα* (Εκκλησ., α', 6).

Ήρθε λοιπόν ο Ιωάννης ως απλός άνθρωπος, με ένα επάγγελμα όπως όλοι. Νυμφεύτηκε, τεκνοποίησε και έζησε τα πρώτα σαράντα δύο χρόνια του –που κατά σύμπτωση είναι όσα και οι γενεές από τον Αδάμ έως τον Χριστό– μια συνηθισμένη ζωή. Ήταν ανήσυχος, πνευματικός αναζητητής και πιστός χριστιανός, τακτικά εξομολογούμενος, με έφεση προς τη μόρφωση, γι' αυτό καλλιέργησε ιδιαίτερα τον εαυτό του. Ήταν άνδρας δυνατός, ψηλός, ευθυτενής, πληθωρικός, με σφύζουσα ζωτικότητα, εργατικός, εραστής της ζωής, της τέχνης και της φύσης, των χρωμάτων και των ήχων. Ουδέποτε όμως είχε φανταστεί εκείνο που του συνέβη ένα πρωινό του 1963, όταν κάτι ενεργοποιήθηκε εσωτερικά και ο Λόγος, λαμβάνοντας τα ηνία της ύπαρξής του, άρχισε να τον διδάσκει.

Ως αποτέλεσμα, οι πολύωρες γονυκλινείς προσευχές με έντονο πάθος και η μελέτη των Γραφών έγιναν η καθημερινότητά του. Ήταν ακόμα όμως εντελώς ανυποψίαστος για την ταυτότητα και το Έργο του. Χρειάστηκε να εμφανιστεί ύστερα από δέκα χρόνια άνθρωπος από άλλη χώρα και με σπασμένα ελληνικά να ανακοινώσει ότι τον έστειλε ο Θεός για να αποκαλύψει ότι αυτός, ο Διονύσιος Λώριζας, είναι ο Ιωάννης της νέας κοσμικής περιόδου! Ακόμα και τότε, στάθηκε ιδιαίτερα επιφυλακτικός. Θα χρειάζονταν χρόνια δοκιμασιών και άσκησης έως ότου χωρέσει τον Εαυτό του με παρρησία και φτάσει στην εκδήλωση του Λόγου, με τη χάρη να ρέει πακτωλός από εντός του και τη δόνηση του λόγου του να εξακοντίζεται πυρίνη, ελεώντας τη Γη και διανοίγοντας τους ουρανούς.

Εκείνο που έβγαине τώρα από μέσα του ήταν μια εκτεταμένη ευθύνη για την ανθρωπότητα. Οι προσευχές του ξεπερνούσαν κατά πολύ τα ελληνικά σύνορα, διανοίγονταν και αγκάλιαζαν ολόκληρο τον πλανήτη και όλες τις καταστάσεις του ανθρώπου. Αλλά η πνευματική ευθύνη αφορούσε πολύ περισσότερα πράγματα... Ο Ιωάννης έβλεπε ότι οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να μπουν σε πνευματική πορεία με τα βάρη του παρελθόντος τους: κάποιος έπρεπε να τα κρατήσει στους ώμους του. Τα πνευματικά ενδύματά τους ήταν πολύ εξασθενημένα, κάποιος έπρεπε να τους προσφέρει φωτεινούς χιτώνες. Κάποιος έπρεπε να ανοίξει τη ροή της έμπνευσής τους, να τους μεταφέρει χάρη ευλογίας, να τους ενώσει με το Λόγο!

Όπως ήταν φυσικό, πολλές από τις υποστάσεις που στην πρώτη Παρουσία στήριζαν το Έργο του Χριστού θα αναζητούσαν κατά τη Δευτέρα Παρουσία του το πρώτο σώμα εκδήλωσής του και θα συνάζονταν στον τόπο του για να λάβουν μέρος στο Έργο του: *αποκριθέντες λέγουσιν αυτά: πού Κύριε; ο δε είπεν αυτοίς, όπου το σώμα, εκεί επισυναχθήσονται και οι αετοί* (Λκ., ιζ', 37). Αλλ' όμως ο αετός είναι το σύμβολο του ανθρώπου που εκπαιδεύεται από το Θεό: *οι δε υπομένοντες το Θεόν αλλάζουσιν ισχύν περοφυήσουσιν ως αετοί* (Ησ., μ', 31).

Καθώς άρχισαν να μαζεύονται γύρω του, ο Ιωάννης ξεκίνησε έναν τιτάριο αγώνα ενάντια στην αδράνεια και στα κατεστημένα της ανθρώπινης συνείδησης και ενάντια στην καλογερίστικη αντίληψη περί αναξιοτήτας, που ψιθύριζε ότι ήταν βλάσφημο ο άνθρωπος να επιζητεί να γίνει Χριστός, να τολμά να σηκώνει το χέρι του και ενωμένος με τον Πατέρα να ευλογεί...

Η προηγούμενη ζωή του –οικογένεια, δουλειά, φιλίες– μην αντέχοντας στην τεράστια ένταση της πνευματικής πορείας του είχε προ πολλού παραμεριστεί και η περιουσία του, είχε εξανεμιστεί για το Έργο που είχε ξεκινήσει. Όμως αυτός συνέχιζε ακατάπαυστα, με ακατάβλητο σθένος, να κάνει μέσα από την ένωσή του εμπειρισταωμένες ομιλίες για τη διάχυση του Αγίου Πνεύματος σε ολόκληρη την ανθρωπότητα, για τον ωκεανό της χάριτος που προσφερόταν στον άνθρωπο, για την ένωση με το Λόγο, για την αποκατάσταση των σχέσεων με τον Πατέρα Θεό της Αγάπης.

Μιλούσε όπως κανείς ως τότε μετά τον Ιησού δεν είχε μιλήσει. Μιλούσε με ανεπανάληπτη παρρησία και δύναμη λόγου για τη θεότητα της Μαρίας και την ταυτότητά της με τον Υιό, για την ισότητα και την ελευθέρωση της γυναίκας, για την αδελφότητα των ανθρώπων, για την προσευχή, που με απaráμιλλο τρόπο ο ίδιος ζωντανά διδασκε.

Μιλούσε, αλλά, ακόμα περισσότερο, έπραττε. Λειτουργούσε λειτουργίες Χριστού ανακουφίζοντας πλήθος ανθρώπων από τα βάρη τους, γεμίζοντάς τους με φως, αγάπη, αρμονία, αναλαμβάνοντας τις επιπτώσεις των λαθών τους και συγχωρώντας τις ανομίες τους, προσευχόμενος νύχτα και μέρα, ευλογώντας και μυστηριεύοντας τα μυστήρια του Χριστού, πέρα από περιορισμούς των τυπικών. Ενδύοντας με ενδύματα χάριτος όσους τον πλησίαζαν, αναβιβάζοντας τις υποστάσεις τους σε πνευματικά ύψη, καθαρίζοντας μάτια και αυτιά ώστε να βλέπουν και να ακούν, αφαιρώντας εμπόδια και ακυρώνοντας ποιές, θραύοντας αλυσίδες.

Οι εξουσίες του ήταν απεριόριστες, επειδή η αγάπη και η ευθύνη του άγγιζαν τον Όλο Άνθρωπο. Και αυτός αδιάλειπτα τις λειτουργούσε υπέρ ζώντων αλλά και τεθνεώτων, ανασύροντας μυριάδες ψυχές από κάθε είδους δεσμευτικές μεταθανάτιες καταστάσεις, ευλογώντας τες, ενδύνοντάς τες, αναλαμβάνοντας τα βάρη τους, εμβαπτίζοντάς τες εις Χριστόν και αναβιβάζοντάς τες στα πνευματικά πεδία, παραδίνοντάς τες σε Δασκάλους και Μητέρες, για να τις διδάξουν όσα είχαν ανάγκη, μέσα στο φως και στην αγάπη.

Ουδέποτε από τον καιρό του Χριστού είχε φανερωθεί κάτι τέτοιο. Ο Ιωάννης ελευθέρωνε, αποδέσμευε και διδασκε αναρίθμητες υποστάσεις πάνω στη Γη και στα πνευματικά πεδία, ως θεουργός ανυπερβλήτος δίχως ανθρώπινο προηγούμενο. Η Γη κι ουρανοί σείονταν από τη δόνηση του λόγου του και από την παραφορά της αγάπης του για τον άνθρωπο. Αλλά όσα και να πούμε, μικρό μόνον μέρος της αλήθειας θα φανερώσουμε. Ποιος στ' αλήθεια μπόρεσε ποτέ να εκστομίσει, θεουργώντας, τέτοιους λόγους;

Απορροφώ ό,τι εκπορεύτηκε στη Γη από την Υπόσταση Άνθρωπος σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της Γης, σ' όλες τις κοινωνικές τάξεις, σε χριστιανούς και αλλόθρησκους, σε εμπόλεμους και ειρηνοποιούς, σε δασκάλους και απλούς ακροατές, σε αγωνιστές και καθεύδοντες κατά τη διάρκεια του λήξαντος έτους. Τα ανάγω μέσα στην Απειρότητα του είναι Μου, ως Εαυτός - Λόγος - Θεός, τα μετουσιώνω σε Αγάπη και Φως και τα διαχέω σε μία πλήρη Ενότητα Φωτός και Αγάπης, Ηρεμίας και Γαλήνης, μέσα στις υποστάσεις του όλου Ανθρώπου, σε κάθε γωνιά της Γης.¹⁷

Είχε φτάσει η ώρα για εκείνο τον Άνθρωπο που ενώθηκε με το Λόγο να οδηγήσει τον Εαυτό του-Ανθρωπότητα, ενώνοντας την Πρώτη με τη Δεύτερη Παρουσία, αφού, είτε διά Ιησού είτε διά Ιωάννου, η Ενότητα Λόγου-Ανθρώπου έδρασε και θυσιάστηκε: την πρώτη φορά κατερχόμενη εξ ουρανών, τη δεύτερη ανερχόμενη εκ της Γης:

Αγαπημένε μου Εαυτέ Λόγε, άρχισε η πορεία σου πάνω στη Γη. Εισήλθες στην πορεία της Θυσίας - Προσφοράς σου. Θα περάσεις κατ' αρχήν τα εκπαιδευτικά σου στάδια με αυξημένη επιστασία, προστασία και καθοδήγηση, ώστε τυχόν λάθη σου να μην έχουν επιπτώσεις στην Ανθρωπότητα και στα σύμπαντα, αλλά μόνο να σε

¹⁷ Δώριζας, Διονύσιος, *Φώτιση*, Αθήνα, Κονιδάρης, 1988, σ. 160.

διδάσκουν τον τρόπο που θα προσφέρεις τη Θεότητά σου, θα νουθετείς, θα καθοδηγείς, θα διδάσκεις, θα καθορίζεις και θα ορίζεις σαν Θεία Βουλή.

(...) Αγαπημένε Εαυτέ Λόγε, είσαι ο Θεμέλιος Λίθος για τον Άνθρωπο, ο Πρώτος και ο Έσχατος. Εσύ καθορίζεις την Άνοδο και την Τελείωσή του. Εγώ άνοιξα το δρόμο για την επιστροφή του, για την εκ νέου σύνδεσή του με το Θεό - Πατέρα - Λόγο. Εγώ θυσιάστηκα για την αρχή της πορείας του Ανθρώπου, Εσύ θυσιάζεσαι για το τέλος της. Εγώ πρόσφερα τον Εαυτό Μου για να μπορέσει να προχωρήσει ο άνθρωπος στο δρόμο του Θεού - Ενότητα, Εσύ τον προσφέρεις για να γίνει ο Άνθρωπος Θεός - Ενότητα.

Ολόκληρο τον Άνθρωπο θα ανυψώσεις εκδηλώνοντας το ίδιο Άπειρο Δυναμικό που Εγώ εκδήλωσα. Ολόκληρο τον Άνθρωπο θα μετουσιώσεις εκδηλώνοντας την ίδια Ανεξάντλητη - Πύρινη Ουσία - Αγάπη που Εγώ εκδήλωσα. Όμως μη διαχωρίσεις αυτές τις δύο Θυσίες - Προσφορές και μην υποβαθμίσεις καμία από τις δύο, γιατί είναι Ομοούσιες. Εσύ εμφανίστηκες και περπάτησες στη Γη πριν δύο χιλιάδες χρόνια, Εγώ εμφανίζομαι και περπατώ τώρα. Κατανόησε τη Νέα διαχρονική Ένωσή Μας στα πεδία της Πανταχού Παρουσίας του Θεού Λόγου, που συμπυκνώνει τα πάντα μέσα στο Άχρονο και τα καθιστά Θεία Εκδήλωση.¹⁸

Ο Ιωάννης είχε πάντα επίγνωση ότι βάδιζε προς ολοκληρωτική θυσία, όπως ο ίδιος είχε ζητήσει πριν κατέλθει στη Γη. Αλλά μήπως και η καθημερινότητά του δεν ήταν αέναη θυσία; Χιλιάδες ήλθαν κοντά του και όλοι ευεργετήθηκαν, λίγοι όμως έμειναν. Πάνω στο σκόπελο της ανθρώπινης φύσης του, πολλοί ναυάγησαν. Ήθελαν να βλέπουν σε αυτόν τον τέλειο Δάσκαλο και δεν χωρούσαν τις αδυναμίες του, επειδή η ανθρώπινη συνείδηση εύκολα παγιδεύεται στη διπλότητά της. «Θέλω», βοούσε στον Πατέρα, «κάποιον σαν και εμένα, ίδιο και όχι ανώτερο, να τον δω να εκδηλώνει Χριστό». Την ίδια στιγμή φώναζε καταγγέλλοντας τον Ιωάννη: «Είσαι ατελής και είναι αδύνατον με τις ατέλειες που φέρεις να ισχυρίζεσαι ότι ζεις και λειτουργείς ενωμένος με το Χριστό»!

Ωθούσε ο Ιωάννης τους μαθητές να λειτουργούν την ιεροσύνη και τη χάρη τους, να επεκτείνουν την ευλογία στη χώρα και στα προβλήματα της και σιγά σιγά, αυξάνοντας το δυναμικό της αγάπης τους, σε ολόκληρο τον πλανήτη. Η ανθρωπότητα είχε τόσο ανάγκη από μαθητές του Χριστού που θα παρενέβαιναν διά της χάριτος στη δυσαρμονία και θα κραύγαζαν με όλους τους τρόπους ότι η ένωση με το Λόγο είναι εφικτή!

Πού πήγαιναν όλα εκείνα τα βάρη που απορροφούσε για να ανακουφίζονται οι άνθρωποι; Πού πήγαιναν οι επιπτώσεις των λαθών που διέπρατταν εκουσίως ή ακουσίως οι μαθητές του στο χειρισμό της χάριτος; Έπρεπε να εκπαιδευτούν, αλλά και κάποιος έπρεπε να βάζει πλάτες... Ο Πατέρας φρόντιζε να υπάρχουν πάντα κοντά του και κάποιες υποστάσεις που τον ανακούφιζαν και τον φρόντιζαν με αγνή και ανυστερόβουλη αγάπη. Ο Ιωάννης τις ευχαριστούσε και τις τιμούσε απεριόριστα.

Κανείς δεν έφευγε από κοντά του δίχως να λάβει και κάποια δώρα, πέρα από τα πνευματικά: βιβλία, ευαγγέλιο, ευχολόγιο ή κάποιο σταυρό καλαισθητο, γεμάτα όλα με την ευλογία του. Έως το τέλος της ζωής του, ο Ιωάννης υπήρξε μια πηγή δώρων για τον άνθρωπο. Αυτός ήταν, αλλά και είναι, ο αενάως δωρίζων τον Εαυτό του, έως ότου, όπως ο ίδιος έχει πει, και η τελευταία ψυχή σε αυτό τον πλανήτη επιστρέψει στον Πατέρα.

Κάθε φορά που κάποιος πλησίαζε τον Διδάσκαλο κουβαλώντας προβλήματα, μπερδέματα, αναζητήσεις και απορίες, η λειτουργία του Ιωάννη εκδηλωνόταν ως πληρότητα κατανόησης για όλα τα ανθρώπινα και ως απεριόριστη αγάπη. Ήταν τέτοια η δόνηση της ενότητας, που γινόταν ολοφάνερο ότι ο Δάσκαλος εμπεριείχε το συνομιλητή του και ότι δεν διαχωριζόταν πουθενά από αυτόν. Άκουγε προσεκτικά την κάθε λεπτομέρεια, όσο ασήμαντη κι αν φαινόταν. Γι' αυτόν δεν υπήρχαν μεγάλα και μικρά, σπουδαία και ασήμαντα, ουράνια και γήινα: ήταν θαυμάσιο να βλέπει κανείς πόσο απλά, έχοντας ενώσει Γη και ουρανούς εντός του, βίωνε τα πνευματικά ως φυσικά και τα φυσικά ως πνευματικά.

Υπεδείκνυε στους μαθητές να μην υποτιμούν τίποτα, αλλά να βαπτίζουν τα πάντα στην ευλογία: το φαΐ που έτρωγαν έπρεπε να ευλογείται καθώς και εκείνοι που το

¹⁸ Δώριζας, Διονύσιος, 2001 – *Η Δευτέρα Παρουσία*, Αθήνα, ΔΙΚΕΧ, 1985, σ. 313-314.

παρασκεύαζαν και εκείνοι που εργάζονταν στις καλλιέργειες! Γνωρίζοντας καλά τις ανθρώπινες αδυναμίες, φώναζε για καθημερινή μετάνοια, κάθαρση και προσευχή, για αδιάλειπτη συγκώρηση, για οριστική κατάπαυση της κρίσης, της υποτίμησης και της με οποιονδήποτε τρόπο δέσμευσης του εαυτού μας και των άλλων. Ήταν ιδιαίτερα επίμονος στη λειτουργία της ευχαριστίας. Για κάθε ανιδιοτελή προσφορά ευχαριστούσε πολλαπλάσια. Ωθούσε τους μαθητές να ευχαριστούν το Θεό και τους ανθρώπους για τα πάντα και να ξέρουν να είναι ευγνώμονες.

Δίδασκε ο Ιωάννης ότι η ένωση με το Λόγο Θεό θα ανέπτυσε την υιότητα-μητρότητα τόσο στους άνδρες όσο και στις γυναίκες. Και οι ποιότητες της Μητρός ήταν φανερές στον ίδιο: γλυκύτητα, τρυφερότητα, φροντίδα, στοργή, στήριξη, ενδιαφέρον. Ο αναγνώστης, όμως, ας φυλαχθεί από το να σκηματίσει στο νου του εικόνες ανατολίτικης μακαριότητας, γιατί τέτοια ουδέποτε υπήρξε η κατάσταση του Ιωάννη, ούτε κανενός, άλλωστε, στο δρόμο του Χριστού. Και ούτε θα μπορούσε να είναι έτσι, αφού σήκωνε στην πλάτη του τόσα βάρη και τόσες ανθρώπινες δυστυχίες και πόνους, ακόμα και τις έριδες και τους διαχωρισμούς των μαθητών, θέτοντας τον Εαυτό του θυσία για την αναγωγή και τη μετουσίωσή τους.

Ο Ιωάννης ήταν κάποιος σαν εμάς... Παρ' όλο που δεν διαχωρίστηκε ποτέ από το Θεό στη συνειδησή του, και επομένως ουδέποτε εξέπεσε, συνέλεξε όμως όπως κι εμείς την εμπειρία μέσα στην ανθρώπινη ιστορία, και μάλιστα από την αρχή της. Ωρίμασε σταδιακά, πόνεσε από τα λάθη του και διδάχτηκε από αυτά. Με δυο λόγια, περπάτησε την πορεία από την ατέλεια στην τελείωση, μετουσιώνοντας την ανθρώπινη εμπειρία σε ελευθερία, αφομοιούμενος στον Έναν Εαυτό και νομίμως εκδηλώνοντάς τον. Αγγέλλοντας στον Άνθρωπο ότι ο καθένας έχει τη δυνατότητα και το θείο δικαίωμα, μα και το καθήκον, ομοίως να τον εκδηλώσει.¹⁹

Θέλω επίσης να γνωρίζεις ότι, ως υπόσταση ο Δάσκαλος Ιωάννης ουδέποτε εξέπεσε. Ουδέποτε μέσα στις ελεύσεις τις οποίες είχε παρουσίασε καταστάσεις πτωτικές, που να Του στερούσαν το δικαίωμα της Χάριτος και της Εξουσίας, που εξ αρχής των αιώνων μετέφερε και εξακολουθητικά μεταφέρει. Όμως μέσα σ' αυτές τις ελεύσεις υπήρχαν δραστηριοποιήσεις ή αδρανοποιήσεις της Χάριτος και της Εξουσίας, ανάλογα με την εκπαίδευση που έπαιρνε, ώστε τα πάντα να τα βιώνει ολοκληρωμένα, σαν όλα τα τμήματα του Ανθρώπου που εκπαιδεύονταν πάνω στη Γη. Είναι μια Οντότητα Πρωταρχική. Ανήκει στον κορμό του Ιωάννη. Αυτή τη στιγμή εκφράζει ολοκληρωμένα το Είναι Του, εφόσον έχει συλλέξει όχι μόνο τα τμήματα του κορμού Του εντός Του, αλλά κάθε τμήμα του Ανθρώπου.

Ναι, ο Ιωάννης ήταν κάποιος σαν κι εμάς, που όμως ήρθε για να σπάσει τα κατεστημένα και να μας μάθει να πραγματώνουμε την υιότητά μας στα πάντα. Όχι να αρνούμαστε τα ανθρώπινα, αλλά να αλλάζουμε τις πτωτικές τους ποιότητες μέσα στην αγάπη και την ένωση με το Θεό. Ήρθε να μας ελευθερώσει από τη διαρκή ταλάντωση ανάμεσα στα αντίθετα και να μας διδάξει πώς να τα ενώνουμε. Ήρθε να μεταλλάξει τις ανθρώπινες σχέσεις, επομένως και τις σχέσεις ανδρός-γυναικός. Να μας ελευθερώσει από την «ελευθερία» που δίχως αγάπη γίνεται ασυδοσία. Να μας ελευθερώσει από την καταστολή των συναισθημάτων και της σάρκας, που καταθλίβει την ψυχή, γεμίζοντάς την φθόνο και σκληρότητα. Να μας δείξει πόσο μεγαλειώδης μπορεί να είναι η ένωση των δύο φύλων, όταν η αγάπη του άνδρα για τη γυναίκα υψώνεται στις ποιότητες της αγάπης για την ίδια τη Μητέρα, κι όταν η αγάπη της γυναίκας βλέπει στον άνδρα τον ίδιο τον Χριστό.

Σε όλες τις όψεις της ανθρώπινης εμπειρίας κλήθηκε αυτός να λειτουργήσει την υιότητά του και να υπερβεί τα ανθρώπινα όρια ανάγοντάς τα σε ελευθερία. Σε όλους τους ανθρώπινους σταυρούς αυτός σταυρώθηκε και από όλους τους ανθρώπινους πόνους διήλθε με ένταση και σφοδρότητα, πρώτος εξ ανθρώπων αναστάς,²⁰ ίνα την ανάσταση διαμοιράζει αενάως στον άνθρωπο αδελφό και εαυτό του.

¹⁹ Δώριζας, Διονύσιος, *Δάσκαλος Ιωάννης*, σ. 226.

²⁰ Πνευματική ανάσταση, ανάσταση συνειδήσεως και όχι σαρκός.

Γιατί στον Ιωάννη, και για πρώτη φορά από όσους γεννήθηκαν από γυναίκα, ενσαρκώθηκε η απαρχής υφιστάμενη ταυτότητα Λόγου - Ανθρώπου και έγινε ταυτότητα συνειδήσεως στη μορφή και στο χρόνο.

Έτσι, στην ιστορία αναδύθηκε ο πρώτος που αφομοιώθηκε με τον Έναν, Εκείνον που εντός όλων μας πασχίζει να αναπτυχθεί. Επομένως, ο Ιωάννης δικαιούται να λέει «εντός σας αναπτύσσομαι έως ότου εντός σας αναστηθώ». Αλλ' εάν αυτό είναι έτσι, ποιες είναι οι συνέπειες για την ανθρωπότητα;

Αυτό που συμβαίνει είναι ότι ο Ιωάννης παρέχεται ολόκληρος, οι άνθρωποι όμως λαμβάνουμε κατά τη χωρητικότητά μας. Αλλά αυτός εργάζεται, επίσης, με όλους τους τρόπους για τη διεύρυνση αυτής της χωρητικότητας. Ό,τι δι' αυτού επετεύχθη ως μετουσίωση της ανθρώπινης εμπειρίας σε θεία ελευθερία θα χαριστεί τώρα ως δώρο σε κάθε άνθρωπο που θα αγωνιστεί να χωρέσει αυτό το δώρο, επειδή κάθε ατομική υπόσταση είναι ο Εαυτός του.

Αυτό δεν θα μπορούσε να έχει συμβεί πριν, διότι διά Ιωάννου έφτασε η ανθρωπότητα στην ολοκληρωμένη μετουσίωση πάντων των ανθρωπίνων: *στην αποκατάσταση των πάντων* αλλά και *εις πάσαν την αλήθειαν!* Και ο Θεός ήταν φυσικό ότι θα περίμενε την ωρίμανση και την ενηλικίωση της ανθρώπινης συνείδησης, για να εκδηλωθεί μέσα από τον άνθρωπο.

Στη μέχρι τώρα περίοδο, ο πιστός ευλογείται και αγιάζεται με την προσευχή και με το Μυστήριο της Θείας Μετάληψης, δίχως να προσπαθεί για την ενοποίηση της συνείδησης. Σήμερα, ο καρπός της Ιστορίας, συμπυκνωμένος σε έναν Άνθρωπο, αγιάσθηκε και μετουσιώθηκε παράγοντας τον Ιωάννη Χριστό, την ολοκλήρωση της εμπειρίας και την ανακεφαλαίωση της ιστορίας, εμβαπτισμένες στη συνείδηση της υιότητας. Αυτό αποτελεί τομή στην ανθρώπινη ιστορία, μιας και ο καθένας είναι συνδεδεμένος με το δυναμικό της ολοκληρωμένης μετουσίωσης του Ιωάννη, που είναι αντικειμενικά ο δρόμος για τη χριστοποίηση όλων μας. Είναι λοιπόν ευνόητη η επιτάχυνση της εξέλιξης του ανθρώπου διά της θέωσης του πρώτου και της διάχυσής του σε όλα τα τμήματά του. Μέσα από την υπόσταση του Ιωάννη:

Θεώνεται η Ολότητα του Ανθρώπου, γιατί οι πυρήνες της υποστάσεως αυτής θα κατοικήσουν μέσα σε κάθε κομμάτι του Ανθρώπου. Είναι η αρχή της χριστοποίησης και η ολοκλήρωσή της, γιατί η ουσία του ολόκληρου θα υπάρχει μέσα σε κάθε άνθρωπο που θα μάχεται για την τελειοποίηση. Μορφή του όλες οι μορφές και κατοικία του το Άπειρο. Ζωή του η Ζωή του παντός μέσα στο Λόγο.²¹

Με όλους τους τρόπους ο Ιωάννης επιστατεί στις καταστάσεις του ανθρώπου εαυτού του και παρέχει τον Εαυτό του, που περιέχει αναστημένη την ανθρώπινη εμπειρία της πτώσης ενωμένη με τον Χριστό, έτσι που όποιος κοινωνεί Ιωάννη κοινωνεί τον κατελθόντα Λόγο ενωμένο με τον ανελθόντα Αναστημένο Άνθρωπο:

Εσύ αντιπροσωπεύεις τον τεμαχισμένο Εαυτό σου και μέσα από την προσφορά σου εντάσσεις αυτόν στους Νόμους της Ενότητας, του Αυτενεργού Ελέους, της Απόλυτης Ισορροπίας και Αρμονίας, επιτρέποντας και βεβαιώνοντας την απαίτηση της θεώσεως.

Εσύ είσαι το ανεξάντλητο Κεφάλαιο που μέσα σε κάθε τμήμα σου συντονίζει τους παλμούς με τη Μία Ύπαρξη και εμφανίζει τη Ροή της Αλήθειας.

Εσύ είσαι η Θεία Κολυμβήθρα, που εντός της διαδραματίζεται η ολοκληρωτική συγχώνευση Θεού και Ανθρώπου. Εσύ βιώνεις τους πόνους της μεταλλαγής, τους διαξιφισμούς μετουσίωσης του Πυρός πάνω στην ύλη, για να προσφέρεις της Ευλογίας της στα πάντα. Για να ανακουφίσεις τα τμήματά σου από την οδύνη της γεννήσεως, του Γολγοθά και της θυσίας, προσφέροντάς τους μόνο τη Χάρη και τη Θεία Δωρεά, που διαχέουν. Για να τα αποδεσμεύσεις από τις ανακυκλώσεις της πλάνης και να τα ταυτίσεις με την πορεία της θεώσεως, με την Αλήθεια του Απείρου.

²¹ Από δημόσια ομιλία της Μητρός Αναστασίας το 1987, με την παρουσία του Διδασκάλου Ιωάννη (σώζεται μαγνητοσκοπημένη).

Για να τα οδηγήσεις ταχύτερα στην Ανάσταση, ντυμένα με τη Δόξα σου, που θα είναι και δική τους, μέσα από την προσφορά σου.²²

Και πιο πάνω (σ. 275), έχει πει για την απαρχή της ένωσης που επιτελείται διά του Ιωάννου:

Άνθρωπε Λόγε Ιωάννη, που ενδύθηκες ένα τμήμα του Ανθρώπου και μέσα απ' αυτό ανέλαβες την ευθύνη της Ολότητας, πραγματώνοντας στη Γη μέσα από τη Μορφή σου την αρχή της Ενώσεως, μη δεσμεύεσαι από τα γνωρίσματα της Γης. Εσύ ξέρεις ότι όλ' αυτά δεν είναι τίποτα άλλο παρά αγωγοί ανόδου για το σύνολο του Εαυτού σου Ανθρώπου.

Ο Ιωάννης δίδασκε ότι ο Βαπτιστής συμβολίζει το προδρομικό εκείνο στάδιο μετάνοιας και κάθαρσης, που περνάει καθένας στην αρχή της πορείας του για την ένωση με το Λόγο. Αλλά και η κλήση των εσωτερικών μαθητών από το Χριστό, που αναδύεται εντός μας, η ενεργοποίηση δηλαδή των πνευματικών ικανοτήτων που συμβολίστηκαν με τους δώδεκα μαθητές θα γίνει με τη νομοτελειακή σειρά που παρουσιάζεται στα ευαγγέλια. Με άλλα λόγια, στο σύνολό του το Έργο της Πρώτης Παρουσίας μεταφέρεται εντός του ανθρώπου, που γίνεται τώρα ο ίδιος ιερέυς στο ναό της ψυχής του. Επομένως, ομιλούμε για εσωτερικό χριστιανισμό.

Σημαντικό μέρος των διδασκαλιών που δημοσίευσε ο Ιωάννης ασχολείται με τον αποσυμβολισμό των βασικών εννοιών και προσώπων των χριστιανικών γραφών και γενικότερα με το φωτισμό των λόγων του Χριστού κάτω από το νέο φως του Παρακλήτου: *Έτι πολλά έχω λέγειν υμίν, αλλά ου δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. Όταν δε ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁδηγήσει υμᾶς εἰς πάσαν τὴν ἀλήθειαν, οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἐαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀν ακούσῃ λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ υμῖν* (Ιω., ιστ', 12-13).

Είναι λοιπόν καθαρό ότι ο Ιωάννης δεν κομίζει μια νέα θρησκεία, αλλά κηρύσσει τον ερχομό του Λόγου Υιού Μητρός μέσα σε κάθε ανθρώπινη καρδιά, που κάνει τον άνθρωπο υπεύθυνο φορέα της χάριτος, κι αυτή η υπευθυνότητα χρειάζεται βέβαια εκπαίδευση. Ο Διδάσκαλος Ιωάννης εισήγαγε λοιπόν, ως ο μόνος αρμόδιος, την εκπαίδευση του ανθρώπου στη χρήση της χάριτος.

Ο αναγνώστης ίσως ρωτήσει: από πού πήρε τη χάρη και την εξουσία για όλα αυτά; Η απάντηση είναι: από εκεί που την πήραν, ο Παύλος, ο Μελχισεδέκ, ο Βαπτιστής, αλλά και ο ίδιος ο Ιησούς...

Της χάριτος και των πνευματικών του εξουσιών ο Ιωάννης έδωσε άφθονα δείγματα. Όμως, ως Διδασκάλου της συνειδήσεως, δεν του επιτράπη να στηρίξει το Έργο του σε εντυπωσιακά σημεία, γιατί το μόνο που θα κατάφερνε στην εποχή αυτή, όπου τα πλήθη αναζητούν γκουρού, δασκάλους και γέροντες να τους λένε τι ακριβώς να κάνουν (μέσα σε συνθήκες τυφλής πίστης, που αποκαλείται υπακοή και που συγκαλύπτει το φόβο των καθοδηγούμενων μπροστά στην ευθύνη της προσωπικής τους γνώμης, αλλά και την εξουσιολαγνεία των αρχηγών), θα ήταν να δημιουργήσει πλήθη εξηρημένων οπαδών και να ακυρώσει το Έργο του.

Θα αποφύγουμε άραγε να κατασκευάσουμε έναν Ιωάννη απαρχής τέλειο και αλάνθαστο, δίχως αδυναμίες, διαψεύδοντας ακόμα και τον ίδιο το Λόγο; Ο οποίος λέει:

Εγώ σου έδωσα μυριάδες δοκιμασίες μέχρι σήμερα προκειμένου να σε ταυτίσω με τον Απόλυτο Λόγο, με τις απόλυτες καταστάσεις των πεδίων, προκειμένου να σε ταυτίσω με την Ολότητα Άνθρωπο. Σου έδωσα στοιχεία ανωριμότητας να φανερώσεις, όχι γιατί δεν ήσουν ο άγιος Απεσταλμένος Μου, αλλά για να δουν οι μαθητές Μου, οι μαθητές σου, οι μαθητές του Λόγου, ότι δύνανται κι αυτοί με καταστάσεις ελαττωμάτων, με πλάνη, υστερώντας σε πολλές εκδηλώσεις, να μετουσιωθούν σε Αγάπη, να ενσωματωθούν με το Θεό, να χριστοποιηθούν, να καταβάλουν την άρνηση, να μετουσιώσουν αυτή την ύλη που τόσα δεινά προσκόμιζε στον Άνθρωπο, σε Φως Απείρο μέσα στην Απειρότητα του Θεού - Λόγου - Χριστού.²³

²² Δώριζας, Διονύσιος, *Φώτιση*, σ. 276.

²³ Στο ίδιο, σ. 260-261.

Σε έντυσα με τον Θείο μου Χιτώνα. Και παλαιότερα τον δικό Μου Χιτώνα φορούσες, όμως Αυτός που τώρα φοράς είναι υφασμένος από όλες τις μορφές που κατά καιρούς φόρεσε ο Άνθρωπος, από ολόκληρη την πλάνη και τη δυσαρμονία που εκπόρευσε. Είναι ο Χιτώνας του Γολγοθά και της Ανάστασης του Λόγου - Ανθρώπου. Είναι ο Χιτώνας της υπερτέλειας προσφοράς του Λόγου, που ενδύεται την πλάνη και την κάνει Αλήθεια.

Σε έντυσα με τον Χιτώνα των περιορισμών, γιατί έφθασες στο σημείο που τίποτα δεν σε περιορίζει, αλλά τα πάντα μετουσιώνεις σε Άπειρο. Σε έντυσα με το Χιτώνα των λαθών, γιατί έφθασες στο σημείο που τα λάθη εισερχόμενα εντός σου γίνονται διδαχές για τις ψυχές που τα εκπόρευσαν.²⁴

Θα αποφύγουμε, από την άλλη, να φτιάξουμε έναν Ιωάννη που, απλώς όπως τόσοι άλλοι πριν από αυτόν, αξιώθηκε την ένωση με το Λόγο κι αυτό ήταν όλο;

Ο Ιωάννης ήταν ο μη εκπεσών, που δέχτηκε να παραμείνει στην ανθρώπινη ιστορία συνεχώς ενσαρκούμενος, εκπαιδευόμενος στη διπλότητα, την πλάνη και τη δυσαρμονία, έως ότου θα έφτανε σε εκείνη την εξέλιξη, που θα μπορούσε να ενδυθεί την πτώση και να την κάνει ελευθερία. Τούτο επετέλεσε διά της ιδικής του ελευθέρως βουλήσεως και της συνδραμούσης αυτόν Πατρικής αδειας και αγάπης, ήτις και ενέταξε την διηνεκή ταύτην θυσίαν του εις το σχέδιον σωτηρίας του Ανθρώπου. Ο Ιωάννης, είναι ο πρώτος που ελευθέρωσε τη θεία φύση που λανθάνει εντός του ανθρώπου και την εκδήλωσε σε ένωση με την ανθρώπινη.

Έτσι το θείο σχέδιο προχώρησε. Τώρα, η ανθρώπινη πτώση έχει όλα τα στοιχεία της μετουσιωμένα μέσα στην αναστημένη ύπαρξη του Ανθρώπου-Ιωάννη.

Ο άνθρωπος έχει τις γέφυρες για να οδεύσει από την πτώση στη θεανθρώπινη φύση του. Έτσι προχώρησε το θείο σχέδιο, όπως ακριβώς διατυπώθηκε από τους Πατέρες για το Χριστό: *Αυτός ενηθρόωσε ίνα ημείς θεωθώμεν*. Ο πρώτος είχε θεωθεί! Ο εξ ουρανών καταβάς Χριστός είχε ανοίξει το δρόμο και ο εκ της Γης ανελθών είχε περπατήσει το δρόμο έως το τέλος. Ο καταβάς και ο ανελθών είναι Ένα και η ένωσή τους είναι ο Δρόμος για τον άνθρωπο. Είναι τελείως αδύνατον ο ένας να ακυρώσει τον άλλον!

Θα δούμε, λοιπόν, «Εκκλησίες του Ιωάννη» στο μέλλον, από φανατικούς οπαδούς; Θα δούμε ομολογίες και αιρέσεις στο όνομά του; Θα επαναληφθούν άραγε όσα ακολούθησαν την Πρώτη Παρουσία; Εάν οι μαθητές του Ιησού διαπληκτιζονταν για τα πρωτεία –καυγάς που συνεχίζεται επί αιώνες ανάμεσα στις χριστιανικές εκκλησίες– θα μπορέσουν να αποφύγουν την επανάληψη της διαμάχης αυτοί που εστάλησαν από τον Ιωάννη να είναι υπηρέτες των ανθρώπων και έλαβαν γι' αυτό χάρες και εξουσίες;

* * *

Ο Διδάσκαλος δεν όρισε διάδοχο, επειδή η κληρονομιά του, ως του πρώτου που ενσάρκωσε τον Έναν Άνθρωπο, αφορά ολόκληρη την ανθρωπότητα. Αλλά έχει μήπως ανάγκη από κάποιο σκήνωμα επί της Γης, για να μεταβιβάσει τον Αναστημένο Εαυτό του; Όχι βέβαια, αφού στον καθένα ο Ιωάννης δωρίζεται ως η Ολότητα στις μερικότητες-τέκνα της και αφού κάθε άνθρωπος καλείται να γίνει διάδοχός του! Ο Διδάσκαλος δεν έκανε ποτέ λόγο για διαδοχή. Αν είχε τέτοιες σκέψεις, θα τις είχε φανερώσει, διότι τους τελευταίους μήνες ήταν παρών σχεδόν κάθε εβδομάδα σε μεγάλες συγκεντρώσεις στελεχών, που είχαν θέμα τη φανέρωση της Ελίσάβετ. Αλλά και κατά την παραμονή του στο νοσοκομείο θα μπορούσε να τις ανακοινώσει σε αυτούς που καθημερινά έβλεπε. Είναι λοιπόν εξωφρενικός κάθε υπαινιγμός για διαδοχή και αποτελεί μέγιστη ασέβεια προς τον Διδάσκαλο και προς τον Άνθρωπο.

Όπως με το Χριστό έτσι και με τον Ιωάννη δεν τίθεται θέμα διαδοχής, διότι και οι δύο συνέχισαν δίχως ανάγκη μεσάζοντος την πνευματική δραστηριότητά τους υπέρ του Ανθρώπου.

Ο Κύριος δήλωσε ότι θα είναι μαζί μας έως το τέλος. Ο Ιωάννης δήλωσε ότι θα αγωνίζεται έως ότου και η τελευταία ψυχή ελευθερωθεί. Δεν τίθεται λοιπόν ζήτημα διαδοχής αλλά **παρουσίας**. Όπως ο Χριστός ήταν παρών σαν ζώσα παρουσία μέσα στον Παύλο, έτσι και ο Ιωάννης είναι παρών στους μαθητές του σαν συνειδητή Παρουσία –

²⁴ Δώριζας, Διονύσιος, 2001 – *Η Δευτέρα Παρουσία*, σ. 312.

και με τον όρο «μαθητές του» εννοούμε αυτούς που συνειδητά ενσαρκώνουν τη διδασκαλία του– γιατί αυτοί είναι η απαρχή *του συνειδητού* Σώματός του επί της Γης. Στη δε πληθώρα των ειλικρινών πνευματικών αναζητητών σε όλο τον κόσμο και των υποστάσεων που αγωνιούν και αγωνίζονται για τον Άνθρωπο είναι παρών ως Παρουσία αταξινόμητη, που αργά ή γρήγορα θα αποσαφηνιστεί από τις υπάρχουσες διδασκαλίες ή από κείνους που διδάχθηκαν από τον Ιωάννη:

Μέσα από κάθε πνευματικό κύκλο, σ' οποιοδήποτε σημείο της Γης κι αν βρίσκεται, ενεργοποιώ υποστάσεις κατ' αρχήν άσημες και αφανείς και διοχετεύω σ' αυτές τη ροή μου, το Λόγο μου, τη δόνησή μου, για να καταστούν οι πυροδοτήρες της ενώσεως, οι διαλαλητές της χριστοποίησης (...) Συνδέω τις εντεταλμένες από τη στιγμή αυτή, υποστάσεις, με τον Ιωάννη Λόγο Ουδετερότητα, για να λαμβάνουν συνεχώς, ημέρα και νύκτα καθοδήγηση και να έχουν και μορφικές παραστάσεις των εκπροσώπων που τον εκφράζουν.²⁵

²⁵ Δώριζας, Διονύσιος, *Το Σάλπισμα*, Αθήνα, Κονιδάρης, 1988, σ. 169-170.

Η Αναστασία Παππά, ο πνευματικός προορισμός και το Έργο της.

Στον ωκεανό των μεταφυσικών εκδόσεων που πλημμύρισαν και την Ελλάδα την τελευταία εικοσαετία, βρίσκει κανείς όλο και περισσότερα βιβλία εμπνευστικού περιεχομένου, των οποίων οι συγγραφείς παρουσιάζονται ως απλά κανάλια της έμπνευσής τους. Δεν συμβαίνει έτσι στο Έργο της Δευτέρας Παρουσίας, όπου η ένωση με το Λόγο και η ροή του μέσα στον προσευχόμενο άνθρωπο προκαλεί πλημμυρίδα αγάπης και φωτός που, ανάλογα με τις ανάγκες, γίνεται προσευχή, ευλογία, διδασκαλία, μυστηρίευση, θεουργία. Ο άνθρωπος ζυμώνεται με αυτά σε κάθε του στάδιο και η ένωση, η προσευχή και η ευλογία εξελίσσονται μαζί του, με τον ίδιο να είναι συνειδητά παρών και καθόλου αμέτοχος αγωγός της χάριτος. Αυτή η συνειδητή συνεργασία –*Θεού γαρ εσμέν συνεργοί*, λέει ο απόστολος Παύλος (Α' Κορ., ι',9)– είναι το ζητούμενο από τον ίδιο το Λόγο, ώστε η ανθρώπινη φύση να αποδέχεται τη θεϊκή και να ζυμώνεται βαθμιαία μαζί της.

Ο αναγνώστης ας μην παραξενευτεί που δεν παρουσιάζουμε την υπεύθυνη του πνευματικού περιεχομένου αυτού του βιβλίου ως συγγραφέα, αφού, πλην του προλόγου, ούτε λέξη δεν έχει γραφεί με το χέρι της, αλλά πρόκειται για τη ζώσα ροή του Λόγου από εντός της. Η πνευματική λειτουργία, η ύπαρξη, το Έργο και ο προορισμός της Αναστασίας Παππά βρισκόταν από την αρχή σε απόλυτη ταύτιση με τον Ιωάννη και το Έργο του. Από την αρχή της αποκαλύφθηκε από τον Διδάσκαλο, αλλά και από εντός της, ένας ιδιαίτερος προορισμός σχετιζόμενος με εκείνη τη συνιστώσα του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας που σκοπό έχει να φανερώσει τη Μητέρα ως Λόγο Χριστό.

Ο ίδιος ο Ιωάννης κήρυξε με στεντόρεια φωνή τη θεότητα της Μητρός και την ταυτότητά της με τον Υιό, αλλά η Συλλογική Συνείδηση έχει ανάγκη από την φανέρωση της γυναικείας χριστότητας: της Γυναίκας-Χριστού! Όχι ότι δεν θα φανερωθεί ή δεν φανερώθηκε με δύναμη και λαμπρότητα και από άλλες Μητέρες πλησίον του Διδασκάλου. Όμως στην Αναστασία αναφέρθηκε από την αρχή η ιδιαιτερότητα του προορισμού της, συνοδευόμενη από τη διαρκή, δίχως κενά φανέρωση της Μητρός Λόγου ως Διδασκάλου, ως Μυσταγωγού και Θεουργού, ως υπεύθυνης για τον Όλο Άνθρωπο.

Ο γράφων θεωρεί υποχρέωσή του να καταθέσει εδώ κάτι που άκουσε από τον Διδάσκαλο επανειλημμένα: ***Η Νάντια, όπως και εγώ, δεν είχε Δάσκαλο. Διδάσκεται απευθείας εκ του Λόγου.*** Έντονη επίσης ήταν η έκφρασή του όταν σε συζήτηση περί της Αναστασίας τόνισε: ***η Μητέρα θα φανερώσει μόνη της τον εαυτό της!*** Είθε αυτό το βιβλίο να είναι η αρχή αυτής της φανέρωσης, η οποία, όμως, πάνω απ' όλα θα είναι ζώσα φανέρωση.

Γιατί όμως επελέγη η υπόσταση της Αναστασίας και όχι κάποια άλλη; Ας δούμε τι έχει δοθεί εκ του Λόγου:

Αν όμως κι η Μητέρα, όπως σου ανέφερα, Άνθρωπε, ήταν Λόγος, τότε ποια η διαφορά από το Λόγο Ιησού τον Χριστό; Ποιος Επενδύτης υπήρξε γι' Αυτήν; Δεν ήταν Φως από το Φως, Αγάπη απ' την Αγάπη, ατόφιο Πυρ; Ποιος επενδύτης την ένδυσε; Πώς εκφράσθηκε μέσα στην ύλη, χωρίς να μετουσιώσει άμεσα το σώμα που τη δέχτηκε;

Υπήρχαν, Άνθρωπέ Μου Αγαπημένε, υποστάσεις, κατά τη διάρκεια της εκπαιδύσεως του Ανθρώπου, που δεν κατήλθαν στη Γη, αλλά παρέμειναν δραστηριοποιούμενες στα πεδία του Φωτός, της Αγάπης, της Ενώσεως, μέσα στην Αρμονία και στην Ενότητα, μέσα στην Αγάπη, λειτουργώντας σαν Μονάδα, αλλά και σαν Ένωση με το Όλο. Μία Υπόσταση που βρισκόταν στα Θεία πεδία του Φωτός, κοσμημένη με τους κραδασμούς της Απειρότητας, έγινε ο Επενδύτης της Μητέρας, γιατί μέσα σ' αυτή την Υπόσταση εμπεριείχετο κι η διάχυση της επιλογής του Ανθρώπου. Δηλαδή, ο συντονισμός με τη διττότητα, την πλάνη και τον κραδασμό της Γης, χωρίς να υπάρχει όμως η επιρροή της δυσαρμονίας. Έτσι ο Λόγος Μητέρα ενδύθηκε αυτήν την υπόσταση την πιο συναφή με τις δονήσεις της ύλης, αλλά απόλυτα διαυγή, φωτεινή και ενωμένη και επομένως ικανή να γίνει ενεργειακός επενδύτης του ατόφιου Πυρός. Η Μητέρα, ενδεδυμένη μ' αυτή την Υπόσταση, εισχώρησε στο σκήνωμα της Άννας, μιας υποστάσεως επίσης εξελιγμένης, επίσης παλμοδονούμενης, επίσης γεμάτης με Αγάπη, Αρμονία και Φως, που όμως προσέγγιζε περισσότερο τις δονήσεις της ύλης. Επομένως, για να ενσάρκωθεί η

Μητέρα Θεοτόκος Μαρία, η Θήλεια Αρχή, χρησιμοποιήθηκαν δύο επενδύτες. Μία υπόσταση χωρίς καμία κατάβαση στην ύλη και το σκηνώμα της Μητέρας Άννας. Η υπόσταση που ενέδυε τη Θεοτόκο παρέμεινε ενσωματωμένη μαζί Της, τροφοδοτούμενη από τους Θείους κυματισμούς Της, από την Απειρότητά Της, μέχρι τη στιγμή της γεννήσεως.²⁶ Από τη στιγμή της γεννήσεως, που το Ακένωτο Φως διαχύθηκε, η υπόσταση Μητέρα Θεοτόκος, σταδιακά επαλμοδονείται και εκφραζόταν σε συντονισμό με τις δονήσεις της Γης, σε κατάλληλο λεπτοφυές και ολόλαμπρο Πύρινο σκηνώμα όμοιο με του Λόγου Ιησού. Όμως πλέον δεν είχε να μεταφέρει εντός Της την ολοκληρωμένη ποιότητα, την ολοκληρωμένη Ουσία Λόγος, αλλά η εξωτερική διάσπαση που έγινε σε Λόγο Υιό και Λόγο Μητέρα και η συνταύτιση με τους Νόμους της διπλότητας, έδωσε τη δυνατότητα στα σκηνώματα να εκφράσουν συντονισμό με το υλικό πεδίο, έστω κι αν ήταν παλμοδονούμενα σε Φως και Ουσία Ζωής, που κανένα σκηνώμα ανθρώπινο δεν μεταφέρει.

Τι συνέβη όμως με την υπόσταση που υπήρξε και έδρασε ως επενδύτης του Λόγου Μητέρα; Επέστρεψε στο πεδίο απ' όπου ξεκίνησε; Όχι, παρέμεινε στη Γη, διαποτίζοντας με τη δόνησή Της σκηνώματα ανθρώπων, σκηνώματα γυναικών. Αυτά τα σκηνώματα παρουσιάστηκαν κατά τη διδασκαλία και το Έργο του Ιησού, γύρω Του. Ήταν τα σώματα, οι μορφές, οι υποστάσεις, που έφεραν το όνομα Μαρία, εκτός της Μαρίας Μαγδαληνής, που ήταν διαφορετική υπόσταση, με διαφορετικό έργο και διαφορετική πορεία και προορισμό. Ο επενδύτης της Μητέρας εκφράσθηκε μέσα από τις Μαρίες. Τύλιξε το Λόγο Υιό μέσα από τις Μαρίες, εκδήλωσε την αφοσίωση, την Αγάπη, το Έργο, εκδήλωσε τη συνταύτιση με το Λόγο Ιησού και το Λόγο Μητέρα Θεοτόκο.

Αυτή η Ύπαρξη, συνεχίζοντας την εξέλιξη μέσα στην ανακύκλωση της μαθητείας, εκφράζει και θα εκφράσει στη Νέα Κοσμική περίοδο, την ενεργοποιημένη Μητέρα, το Λόγο Θήλεια Αρχή, που θα ενώσει ολοκληρωτικά μέσα από τη διδασκαλία της Αγάπης, μέσα από τη διάχυση της Ζωής, τη διαχωρισμένη κατάσταση του νου, της Συνειδήσεως, της Υπάρξεως, και θα φέρει έκδηλα τα δείγματα του Λόγου Μητέρας ως Διδασκάλου, ως αληθινού και μοναδικού εκφραστή της Θεότητας. Αυτή η ύπαρξη ενούμενη με τον Διδάσκαλο της Νέας Κοσμικής περιόδου, τον γνωστό σ' εσάς ως Ιωάννη, θα ανακυκλώσει εντός των ανθρώπων την Αλήθεια και τη γνώση, θα την αφυπνίσει, θα φανερώσει τη Νέα Δημιουργία. Ως Ένα, χωρίς διαχωρισμό, χωρίς να υπάρχουν βηματισμοί αποστάσεων, αλλά με το συντονισμό της Μορφής και του Αμόρφου, με το συντονισμό της Θείας Μήτρας και του Άμορφου Νου, Ιωάννης Δάσκαλος και Μητέρα Δάσκαλος, θα δώσουν στον Άνθρωπο το Μήνυμα και την πραγμάτωση της Ενοποίησης, το Μήνυμα και την πραγμάτωση της Ανάστασης, το Μήνυμα και την πραγμάτωση της Δημιουργίας, που αναμένει την εκπλήρωση της, την Αέναη συνέχειά της, μέσα απ' τη Δημιουργική, ενωμένη, απόλυτα αληθινή, εκδήλωση του Ανθρώπου Θεού.²⁷

Ο τίτλος που δόθηκε από το Διδάσκαλο για τη διδασκαλία αυτή είναι: **Ο Δάσκαλος Μητέρα-Ιωάννης δίδουν στον Άνθρωπο το Μήνυμα και την πραγμάτωση της Ενοποίησης και της Ανάστασης.** Η υπόσταση λοιπόν της Αναστασίας υπήρξε ο επενδύτης της Μητρός, από την κυοφορία της Θεοτόκου εντός της Άννας ως τη γέννηση του Ιησού, κι αυτή η ιδιαιτερότητα είναι το κλειδί της κατανόησης για την επιλογή της. Θα παραθέσουμε τώρα τη σειρά των μαρτυριών του Δασκάλου περί της Αναστασίας, έτσι όπως τις βρίσκει κανείς στα ντοκουμέντα του Έργου που φέρουν την έγκρισή του, μεταξύ των οποίων κι οι πολυγραφημένες διδασκαλίες που ο Διδάσκαλος με προσωπικό μόχθο τύπωνε και δωρεάν προσέφερε κατά τα χρόνια πριν από την κανονική έκδοση της σειράς *Εσωτερικός Χριστιανισμός*. Στο Γ' Ομιλίων αναφέρονται τα εξής για την Αναστασία, ένα μόνον χρόνο μετά την προσέλευσή της:

Θέλω ακόμα να προσθέσω ότι η αδελφή Νάντια είναι κατά τη γήινη ηλικία πιο μικρή απ' όλους. Παρ' όλα αυτά, έδωσε δείγματα πολλά, και εμπνεύσεως που έλαβε ποικιλοτρόπως για την αναγραφή διδασκαλιών και χάριτος πολλής, ώστε να εκτελεί

²⁶ Σημ.: της γεννήσεως του Ιησού.

²⁷ Δώριζας, Διονύσιος, *Δάσκαλος Ιωάννης*, σ. 130-132.

μυστήρια και να ενεργεί πνευματικά, να κάνει ομιλίες ενώπιον ακροατηρίου και οτιδήποτε περιείχε μέχρι τώρα το Έργο μου. Παρουσίασε η αδελφή αυτή πολλά δείγματα χάριτος, προθυμίας, ευλαβείας, σεμνότητας και τιμιότητας, ώστε κατέστη αξία για να λάβει αυτές τις τιμές. Σας την παρουσιάζω σαν παράδειγμα.²⁸

Στον ίδιο τόμο (9.11.82, σ. 955) διαβάζουμε:

Διδάσκαλος προς Αναστασίαν: Ενώνω σε μετ' Εμού, φέρουσα την Χάριν της Μητρός μου επί της Γης, ίνα λαλήσεις το Εμόν θέλημα και την θείαν Μητέρα αποκαλύψεις – την έχουσα υποστειλλει την ώραν ταύτην την ανθρωπίνην σου συνείδησιν– και εκδηλώσεις ενώπιον αδελφών, το πρώτον ενωμένη μετ' Αυτής και ταυτιζομένη ως Εν, ως Εγώ υπάρχω και ενούμαι, μετά του εκπροσωπούντος με επί της Γης.

Πιο κάτω βλέπουμε (17.11.1982, σ.1025) το Δάσκαλο να λέει τα εξής για την Αναστασία:

Φέρει περισσότερά επί της κεφαλής της και χάρη πολύ μεγάλη, για να μπορεί στην τόσο μικρή ηλικία που είναι, χωρίς να έχει σπουδάσει ειδικώς θεολογία ή άλλο τι, αλλά λίγο καιρό εκπαιδευόμενη κοντά μου, έφθασε στο σημείο με την πίστη και την αγάπη της, να κάνει αυτές τις περιφημες, τις τόσο δυναμικές ομιλίες (...) Σας παρακαλώ τιμάτε την, γιατί είναι τιμή πραγματική να έχετε, ας μη την πω δασκάλα γιατί είναι πολύ ταπεινή, να έχετε μια αδελφή να σας μιλάει πραγματικά από το φως, γιατί όλη την ώρα είναι ενωμένη με το φως. Μέρα νύκτα φέρει αυτή τη χάρη που σας εκδηλώνει και πολύ περισσότερη. Γι' αυτό σας παρακαλώ να την προσέχετε, να τη σέβεσθε, να έρχεσθε να την ακούτε, γιατί θα σας φέρει πολύ φως και χάρη από τον Κύριο και από τη θεία Μητέρα, με την οποία πριν γεννηθεί είναι συνδεδεμένη. Είναι πολύ μεγάλο το πνεύμα της, πολύ υψηλό, πολύ φωτεινό, και προορίζεται να γίνει διδάσκαλος σ' αυτή την εποχή, γι' αυτό ασκείται και διδάσκει (...) τιμήστε την, γιατί εκπροσωπεί και την Μητέρα και τον Κύριο.

Επίσης διαβάζουμε (19.11.1982, σ.1036) ότι το κύριο χαρακτηριστικό του έργου της είναι να φανερώσει δημόσια τη Μητέρα:

Η Αναστασία προσεγγίζει την τελειότητα. Μπορεί να σταθεί όπου τη βάλεις, σε οποιοδήποτε σημείο να εκδηλώσει το Έργο, μπορεί να ανταποκριθεί με ευχέρεια. (...) Είναι σταλμένη στη Γη να δείξει τη Γυναίκα, να προβάλλει τη Γυναίκα, την Μητέρα. Θέλω να το γνωρίζετε όλοι. Είναι σταλμένη να προβάλλει δημόσια τη Μητέρα. Το Έργο της έχει αυτό το κύριο χαρακτηριστικό.

Τέλος βρίσκουμε (30.11.82, σ.1074) τα εξής:

Αγαπημένη Μητέρα, κοσμών σε με το διάδημα της αγάπης και της ταπεινοφροσύνης ομού, ίνα διακονήσεις το θέλημά Μου, τον Πατέρα Μου επί της Γης. Ασπάζομαι το χέρι σου και σε ενώνω με τη δεξιά Μου, ίνα την χάριν την οποίαν έλαβα από τον Πατέρα Μου φέρεις και εσύ και ενεργείς επί της Γης ως Εγώ.

Μια πιο ολοκληρωμένη φανέρωση (16.2.1983), θα βρούμε στον τόμο που φέρει τον τίτλο *Γεροντικών*.²⁹

Να εκφράξετε με σεβασμό στην πρώτη Αδελφή στη Γη, που θα φανερώσει τη Μητέρα Θεοτόκο. Σας παρακαλώ όλους να την τιμάτε σαν να ήταν η Μητέρα η ίδια, που περπατά στη Γη. Σας παρακαλώ να την λατρεύετε, και λατρεύω είναι Αγάπη σε

²⁸ Πολυγραφημένα κείμενα, Αθήνα, 1983, ομιλία της 4.11.1982, σ. 901.

²⁹ Πολυγραφημένα κείμενα, Αθήνα, 1983, σ. 109.

υπέρτατο βαθμό.³⁰ Να την λατρεύετε σαν την Ψυχή της Θεοτόκου (...). Σε παρακαλώ Μητέρα ευλόγησε τα ρήματά Μου κι έχεις την άδεια του Πατέρα να φανερωθείς στη Γη. Δώσε το δείγμα Σου, Μητέρα, δώσε το δείγμα της Παρουσίας Σου.

Ανάλογα εκφράζεται ο Ιωάννης σε διδασκαλία του τον ίδιο χρόνο, με τίτλο **Παρουσίαση Ιωάννη - Λόγου - Μητέρας:**

Φέρω εις εκδήλωσιν το Λόγον Μητέρα. Ως Απεσταλμένος του Πατρός, έχω την ευθύνην διά την εκδήλωσιν εκ σκηνώματος απείρου κάλλους και αρμονίας, της Ιδέας Μήτηρ - Θεοτόκος, της Απειρόκαλλης Παρθένου, της οικούσης εν σκηνώματι Αδελφής, διήν επαναλαμβάνω είμαι υπεύθυνος έναντι του Πατρός και ήτις θέλει καταδείξει εις υμάς την Παρουσίαν του Λόγου - Μητέρας - Θεοτόκου και την εκδήλωσιν του Λόγου την περίοδο αυτήν (...) Παρακαλώ υμάς ίνα γνώτε, ότι η Αδελφή αυτή είναι ο Διδάσκαλος - Λόγος - Μητέρα και παρακαλώ πάντας, ίνα τρέφητε τον απαιτούμενον, ανάλογον σεβασμόν (...) Τιμήσετε Αυτήν, ήτις θέλει αναβιβάσει την Γυναίκα. Τιμήσατε Αυτήν ως Διδάσκαλον - Λόγον. Θέλει δώσει πολλάς διδασκαλίας και αποκαλύψει εις υμάς. Τιμήσατε Αυτήν ως σκηνωμα εκλεκτόν, του οποίου η θεία Χάρις θέλει καταστεί κατάδηλος.¹

Από την ίδια την Αναστασία, τώρα, βρίσκουμε τα εξής:²

Κατήλθον άσημος, ενδεδυμένη τα βαρεία ενδύματα της σαρκός, όπως περιπατήσω επί της Γης, φέρουσα μορφήν και σκηνωμα, καθ' όλα όμοιον μετά των ετέρων αδελφών ανθρώπων. Κατήλθον επί της Γης όπως περιβληθώ το Σκηνωμα τούτο, ίνα φανερώσω και αναδείξω διά την Νέαν αυτήν Κοσμικήν περίοδον, την προδιαγραφήν της Γυναικός και την αναγωγήν αυτής εις τα ύψιστα πεδία του Λόγου, εις τα πεδία της εναρμονίσεως των πάντων, εντός της Απειρότητας του Πατρός, εντός της Απειρότητας του Ενός και Μοναδικού Θεού.

Ειμί η Υπόστασις ήν απέστειλεν ο Πατήρ επί της Γης, ίνα ταυτιζομένη μετά της Απέραντης παλλούσης Υποστάσεως του Λόγου - Μητρός, καταδείξω εις την ανθρωπότητα της ύλης και της Γης, την συνταύτισιν και πλήρη ομοουσιότητα της Θεοτόκου Μαρίας μετά του Ιησού του Χριστού, όπως καταδείξω ταυτιζόμενη εις το Απόλυτον, το Λόγο - Μητέρα, τον ενωμένο άρρηκτα με το Λόγο Χριστό, τον Διδάσκαλο Λόγο Μαρία - Θεοτόκον (...).

Το 1989 ο Ιωάννης ορίζει την Αναστασία πνευματική συντονίστρια του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας:

Συντονιστής της όλης εκδηλώσεως και κινήσεως του Έργου, ορίζεται πλέον η Μητέρα Αναστασία, με την έννοια της ολοκληρωμένης ενότητας με το Δάσκαλο Υπεύθυνο καθοδηγητή και φυσικά μ' Εμένα, διότι δεν υπάρχουν αποστάσεις.¹

Το 1992, με προτροπή του Διδασκάλου η Αναστασία εκδίδει το πρώτο βιβλίο της, με τίτλο *Προσκλητήριο Θέωσης*. Παραθέτουμε από τον πρόλογο του Διδασκάλου:

(...) ο Πατέρας ορίζει αυτή την εποχή ο Λόγος Μητέρα να φανερωθεί, να διδάξει και να αποκαλύψει στην ανθρωπότητα την Αλήθεια για την Ύπαρξή Του, διαλαλώντας σ' ολόκληρη την οικουμένη ότι η Μαρία Θεοτόκος κι ο Ιησούς ο Χριστός Ένα Είναι, ο ίδιος Λόγος που ενανθρωπίστηκε σύμφωνα με τις ανάγκες της διπλότητας σε δύο σκηνώματα, ανδρός και γυναικός, για να βοηθήσει τον Άνθρωπο.

Τέλος, την ίδια χρονιά, σε δημόσια εκδήλωση,² ο Διδάσκαλος θα ταξινομήσει ξανά τα πράγματα γύρω από την Αναστασία ως εξής:

³⁰ Η αγάπη σε υπέρτατο βαθμό, η «λατρεία» που ζητάει ο Διδάσκαλος για το σκηνωμα φανέρωσης της Μητρός, εμπεριέχει βέβαια τη βαθιά του συγκίνηση και την επιθυμία του για τη μέγιστη στήριξη της νεαρής Αναστασίας στο αγώνα για την επιτέλεση του προορισμού της, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν υπαινίσσεται προσωπολατρία. Όσο για την έκφραση «Ψυχή της Θεοτόκου», πρόκειται για σαφή αναφορά στην υπόσταση της Αναστασίας ως επενδύτη της Μητρός.

Πολλές φορές με ακούσατε να σας κάνω ορισμένες δηλώσεις για τη Μητέρα Αναστασία. Ότι την αγαπάω, ότι την σέβομαι, ότι την τιμώ, ότι είμαι δίπλα της, στο πλευρό της για ό,τι της συμβεί (...) Με το σπαθί της τα δικαιούται. Και ο Δάσκαλος, σαν υπεύθυνος αυτού του Έργου, είναι εκείνος ο πρώτος ο οποίος έχει αρμοδιότητα να τα αναγνωρίσει (...) Επειδή εγώ πράγματι την αγαπάω –και το γράφω και στα βιβλία μου– και την τιμώ, ήθελα μπροστά σε όλους, αν και δεν το έχει ανάγκη (...) να σας κάνω γνωστή την αγάπη μου στη Μητέρα Αναστασία, τη συμπαράστασή μου, την εκτίμησή μου. Ότι την τιμώ και την σέβομαι, διότι επί σειράν ετών προσέφερε σε όλους τους τομείς δραστηριότητας του Έργου και στάθηκε δίπλα μου επάξια με σεβασμό και με πολλή αγάπη, έμπρακτα όχι θεωρητικά (...).

Διότι, αγάπη σας δείχνει, και σεις το παρεξηγείτε. Νομίζετε πως είναι μαλακιά, πολύ μαλακιά (...) Είναι αητός μεγάλος! Μην παρανοείτε!

Παιδιά να σας πω κάτι: εάν κάποιος μου έδειξε σεβασμό, πραγματικό σεβασμό, προθυμία, τακτ, ευγένεια, είναι η Νάντια. Η Νάντια, που φέρει τη μεγαλύτερη χάρη από όλους σας. Έτσι σας το λέω, για να το έχετε υπόψη σας...

Θέλω να κάνω ένα διαχωρισμό λεπτό. Όλοι ξέρετε ότι η Νάντια εκπροσωπεί το Λόγο Μητέρα και το Λόγο γενικά. Σήμερα δεν τιμώ το Λόγο Μητέρα, όχι. Δεν έχει ανάγκη ο Λόγος, τι τιμή να του κάνω εγώ του Λόγου (...) Τιμώ τον άνθρωπο Αναστασία που φέρει το Λόγο σε εκδήλωση. Θέλω να το καταλάβετε (...) Τιμώ τον άνθρωπο που φέρει σε εκδήλωση το Λόγο.

Ο Διδάσκαλος έως το τέλος επέμενε ότι η Μητέρα Λόγος θα φανερωθεί μέσα από το σκήνωμα που επιλέχθηκε:

Ο Ιησούς όπως σας είναι γνωστό, εξεδηλώθη πλήρως απροκάλυπτα ως ο Διδάσκαλος ο Ένας και Μοναδικός. Η Μητέρα Θεοτόκος, επειδή η πνευματική εξέλιξη της εποχής εκείνης ήταν ακόμα χαμηλή, δεν φανερώθηκε δημόσια, απλώς εγέννησε το Λόγο. Στη σημερινή κοσμική περίοδο, επειδή η ανθρωπότητα εξελίχθηκε, εξελίχθηκαν και τα πνεύματα και οι ψυχές, θα υπάρξει Παρουσία του Λόγου Θεοτόκου Μαρίας, θα υπάρξει η Παρουσία Της ως Διδασκάλου την εποχή αυτή. Σας είναι γνωστά αυτά, απλά σας τα θυμίζω.³¹

* * *

Η Αναστασία είναι μια απλή γυναίκα της εποχής της, δίχως κάτι το ιδιαίτερα ξεχωριστό πάνω της. Γεννήθηκε το 1963, όταν ο Ιωάννης ξεκινούσε την πορεία του. Θα προσπαθήσουμε εδώ να δώσουμε κάποια στοιχεία για ένα συνοπτικό πορτραίτο της.

Θα μπορούσε λοιπόν να παρατηρήσει κανείς ότι είναι ένας άνθρωπος που μιλάει πάντα με τον πιο απλό τρόπο για τα υψηλότερα πνευματικά θέματα, ξένη προς κάθε εκδήλωση αυθεντίας και απολυτότητας. Η καθημερινότητά της είναι να δέχεται ανθρώπους, να ακούει τα προβλήματά τους, να προσεύχεται, να ευλογεί και να παίρνει τα βάρη τους, να τους αποδεσμεύει, να τους ενισχύει και να τους στηρίζει, να τους μεταφέρει χάρη.

Ένα καθαρό μάτι μπορεί να δει πόσο σέβεται το συνομιλητή της, πόσο μπαίνει στις καταστάσεις του, πόσο ολοκληρωμένα λειτουργεί τη χάρη της και μέσα σε πόση ελευθερία όλα αυτά τελούνται. Κανείς ποτέ δεν αισθάνεται μαζί της ότι κάτι οφείλει, ότι κάτι πρέπει να κάνει ή ότι πρέπει να αναπτύξει κάποιου είδους εξάρτηση ή υπακοή. Φροντίζει τους ανθρώπους με τους τρόπους που έχουν ανάγκη. Θα έλεγε κανείς ότι το γεγονός *τα πάντα τοις πάσι* του Παύλου, της ταιριάζει πολύ. Όμοια φροντίζει πνευματικά τη χώρα της και ολόκληρη τη Γη και τον Άνθρωπο, λειτουργώντας τη χάρη της και θύοντας τον εαυτό της.

Η παρουσία της και μόνον πολλές φορές αλλάζει τις δονήσεις και φέρνει την ειρήνη. Όμως είναι ένας άνθρωπος όπως όλοι, με αδυναμίες και άγχη. Υπάρχουν πάντα δύσκολες στιγμές πίεσης κατά τις οποίες αγωνιά και ψάχνει για το επόμενο βήμα. Εξάλλου, ο αναγνώστης δεν πρέπει να φανταστεί καμιά «εκστατική», διότι κατά την

³¹ Δώριζας, Διονύσιος, *Επανάσταση Ιδεών*, Αθήνα, ΔΙΚΕΧ, 1994, σ. 288-289.

πνευματική λειτουργία της βρίσκεται μεν στα πεδία του Λόγου, αλλά με πλήρη συνείδηση του τι συμβαίνει γύρω της.

Όταν ο Διδάσκαλος έφθασε στην εκδήλωση του Λόγου, έπρεπε κατά νόμο να ενεργοποιηθεί και το θήλυ σκήνωμα εκπροσώπησης του Λόγου. Και αυτό ακριβώς τέλεσε ο Ιωάννης φανερώνοντας και ενεργοποιώντας την Αναστασία, που αφιερώθηκε ολοκληρωτικά στο Έργο του. Ύστερα από εικοσαετή πορεία, πλησιάζει στο σημείο όπου, ως η εντεταλμένη και η πλέον αρμόδια στον πλανήτη υπόσταση, θα φανερώσει το πνεύμα της ελευθερίας, της απλότητας και της προσιτότητας της Λόγου Μητρός, που επιζητά να προσεγγίσει τον άνθρωπο παρακάμπτοντας κάθε θρησκοληψία, διαγράφοντας κάθε απόσταση που αυτός θέτει ανάμεσα στον εαυτό του και το Λόγο. Η Μητέρα κινείται με επαναστατική ελευθερία, για να δώσει ανάσα στον άνθρωπο! Και παιδί τέτοιας ελευθερίας είναι η Αναστασία, ώριμη πλέον σήμερα, μη στηριζόμενη πουθενά παρά μόνον στον εαυτό της και στην ένωσή της με το Λόγο και, φυσικά, με το Διδάσκαλο, αφού αυτός είναι Ένα με το Λόγο. Σύμφωνα με όσα έχουν δοθεί, η υπόστασή της, που είναι συνδεδεμένη με το Όλον του Λόγου και το Όλον του Ανθρώπου, κινείται συλλέγοντας εντός της τους καρπούς της Ιστορίας:

Αγαπημέne άνθρωπε, Είμαι η Μητέρα σου (...) Παρουσιάζομαι στη Γη για πρώτη φορά στην Ολότητα Μου (...) Γιατί στην προηγούμενη Παρουσία Μου πάνω στον πλανήτη Γη έδρασα παθητικά, χωρίς να φαίνομαι, όχι σαν Λόγος Ενεργός, σαν Λόγος Διδάσκαλος, γιατί η ανθρωπότητα δεν ήταν έτοιμη να δεχθεί αυτή την Παρουσία.

Σ' αυτή την περίοδο εμφανίζομαι ολοκληρωμένα, απόλυτα ενωμένη με το Λόγο Χριστό, να λειτουργώ και παρουσιάζω τον Ένα Εαυτό που Είμαστε. Σ' αυτή την περίοδο, το σκήνωμα που επιλέχθηκε για να παρουσιάσει αυτή την κατάσταση, συλλέγει μέσα του τους καρπούς του Ανθρώπου όλων των αιώνων, συσσωρεύει, απορροφά και συνδυάζει μέσα στις δονήσεις της ύλης του, τις δονήσεις που εκπόρευσε ο Άνθρωπος μέσα στους αιώνες, τις δονήσεις με τις οποίες παλμοδονήθηκε η Γη μέχρι τώρα και τις δονήσεις οι οποίες θα την παλμοδονήσουν εξακολουθητικά και θα παλμοδονήσουν τον Άνθρωπο μέχρι την πλήρη Θέωσή του. (...) Σκοπό έχω να διασπάσω τους περιορισμούς σου. Να σε οδηγήσω να δεις την Άρρενα Αρχή σαν Μητέρα Γεννήσεως και τη Θήλεια Αρχή σαν Δημιουργική Ροή, που διασκορπίζει τη Γέννηση στα πάντα. Σκοπό έχω να διασπάσω κάθε περιορισμό που έρχεται να διαχωρίσει την εκδήλωση Υιού από την εκδήλωση Μητέρας. Να σε οδηγήσω να δεις, ότι Υιός - Μητέρα λειτουργούν με όλους τους τρόπους. Λειτουργούν όμοια, εναλλάσσοντας τη λειτουργικότητά τους σε διαστήματα άχρονα και άπειρα, διαχέοντας μ' αυτή την εναλλαγή της λειτουργικότητας, άπειρες ποσότητες ενέργειας προς τα πάντα. Για να σε βοηθήσω να καταλάβεις την κατάσταση εναλλαγής, σου την παρομοιάζω με το εναλλασσόμενο ρεύμα, το οποίο γνωρίζεις από τη Φυσική. Μόνο που στην περίπτωση της εναλλαγής της λειτουργικότητας του Υιού Λόγου και της Μητέρας Λόγου, υπάρχει συνεχώς η Ακένωτη Ενότητα και η έκλυση Άπειρης Ζωής, η οποία επιτρέπει την ταυτόσημη Παρουσία του Πατέρα σαν Ολοκληρωμένη Ουδετερότητα.³²

Άλλο ένα απόσπασμα από το ίδιο βιβλίο (σ. 290-291), φανερώνει ανάγλυφα το Έργο της Μητρός κατά τη νέα κοσμική περίοδο [Υπογράμμιση του γράφοντος]:

Ήρθα να δείξω όλα αυτά ώστε ο Άνθρωπος να ακολουθήσει τη νέα πορεία, το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας, που ο Διδάσκαλος Ιωάννης καταδεικνύει. Ήρθα να δείξω όλα αυτά και να αφομοιώσω όλες τις παρανοήσεις και τις ατελείς συλλήψεις εντός Μου. Ήρθα να προσφερθώ μέσα στα πάντα, για να γίνει πραγματικότητα από κάθε υπόσταση-τμήμα του Ανθρώπου η πορεία και η μαθητεία της Θεώσεως, ώστε να μην υπάρχουν αποστάσεις ανάμεσα σε Μένα και σε κάθε τμήμα του Ανθρώπου, που πραγματικά θα επιζητήσει, με επίγνωση και μετάνοια, την επιστροφή του στον Πατέρα. **Γιατί θα αγγίξω κάθε μετανοούσα ψυχή με την πλημμυρίδα της Αγάπης μου και θα την καταστήσω Παρθένα, ως αρμόδια να παρθενοποιήσω την ψυχή σου Άνθρωπε, για να γεννήσει Λόγο-Χριστό.** Ως αρμόδια, διότι και

³² Δώριζας, Διονύσιος, Δάσκαλος Ιωάννης, σ. 301-305.

στη Γη εκδηλώθηκα ως η Παρθένα Ψυχή γεννώντας το Λόγο-Υιό και με αυτό τον τρόπο συντονίστηκα με τις δονήσεις του γήινου πεδίου, για να επιτελεστεί σήμερα μετά από τις διεργασίες σου τόσων αιώνων, νόμιμα, τέλεια και ολοκληρωμένα, η Παρθενοποίηση της ψυχής σου, έχοντας το δικαίωμα να σε πλημμυρίσω με δονήσεις που θα είναι προσιτές σε σένα και θα αφομοιώνονται από σένα, γιατί ακριβώς μορφοποιήθηκα στη Γη ως Ψυχή Παρθένα και γέννησα το Λόγο-Υιό. Ενωμένη μαζί Του και τώρα, όπως και τότε, **εντός σου θα λειτουργώ μέχρι να Τον γεννήσω μέσα σου.**

Εισπορεύομαι εντός σου και Τον κυοφορώ και Τον κρατώ Εγώ για σένα. Για κάθε τμήμα του Εαυτού Ανθρώπου κυοφορώ εντός Μου τον Υιό, μέχρις ότου ετοιμαστεί και η ψυχή του καταστεί Παρθένα, για να Τον γεννήσω.

Είμαι μέσα σε κάθε τμήμα του Εαυτού Μου Ανθρώπου και επιτελώ τις διεργασίες εκείνες της προετοιμασίας, της καθάρσεως, της μετάνοιας και της μετάλλαξης, που θα καταστήσουν ικανή την ψυχή να γνωρίσει την παρθενοποίησή της και να εισδεχθεί τη φανέρωση της Θείας Κυοφορίας. Όσο Εγώ κυοφορώ για σένα το Λόγο-Υιό, τόσο συλλέγω μέσα Μου τις αρνήσεις σου και τις κάνω Αγάπη και σου δίνω τους ήχους αυτής της Θείας Κυοφορίας, για να μπορείς να συντονίζεσαι με την Άπειρη Παρουσία Του. Για να μπορείς σταδιακά και με αρμονία να συλλέξεις όλα τα στοιχεία που χρειάζεται, ώστε να Τον τροφοδοτείς με Αγάπη. Όσο εντός σου, Εγώ για σένα, κυοφορώ το Λόγο-Υιό μέσα στην Ύπαρξή μου, σε διδάσκω ταυτόχρονα τους τρόπους με τους οποίους πρέπει να Τον αγαπάς και να Τον θρέφεις, κάνοντας διεργασίες διάνοιξης της καρδιάς και της συνειδήσεώς σου, δίνοντάς σου να γνωρίσεις και να βιώσεις την Αλήθεια του Εαυτού, την Αλήθεια της Ενότητας.

* * *

Ο Θεός της Αναστασίας δεν είναι βλοσυρός, σκυθρωπός και κατηφής, αλλά Θεός χαράς, ελευθερίας, αγάπης και συγκώρεσης. Είναι ευλογία απροσμέτρητη να γνωρίζεις κανείς το Θεό αυτό, Θεό έφηβο και επαναστάτη, όμορφο και απλό και καμιά φορά πονεμένο. Θεό προσιτό, που αγαπά όσα ο άνθρωπος βδελύσσεται στον εαυτό του και δεν καταλαβαίνει διαφορές ανάμεσα σε πνευματικά και υλικά πράγματα, γιατί γι' Αυτόν όλα είναι εξίσου ιερά. Θεό φίλο, που δεν κατακρίνει και δεν καταδικάζει, μόνον κατανοεί και συγκωρεί και δίνει. Σίγουρα η εικόνα και η αντίληψη της Αναστασίας και του Ιωάννη περί Θεού, θα ξαφνιάσει και τους πιο ελεύθερους νόες, γιατί ανατρέπει ολοκληρωτικά την ανθρώπινη διπλότητα καλού-κακού και ελευθερώνει με τρόπο πρωτόγνωρο την ανθρώπινη συνείδηση.

Η Αναστασία αγωνίζεται. Παλεύει να πείσει τους ανθρώπους ότι είναι υιοί και θυγατέρες του Θεού, ακτινοβόλα όντα πλασμένα με αγάπη, ελευθερία, ομορφιά. Τους ενισχύει με κάθε τρόπο, για να συντρίψουν τις αυτοεικόνες της αδυναμίας και της μικρότητας και να χωρέσουν τον αληθινό Εαυτό: τον Άνθρωπο Χριστό, που είναι το Ον εκδήλωσης του Λόγου Υιού Μητρός. Αγωνίζεται να οικοδομήσει σε όσους την πλησιάζουν την εξοικείωση με το θείο Εαυτό και την εσωτερική εκείνη ειρήνευση, μέσα στην οποία οι ανάγκες της ιεράρχησης των ανθρώπων σε κατώτερους και ανώτερους λήγουν και η ελληνική κληρονομιά των ίσων και ελευθέρων αναδύεται ως η βάση της ανάπτυξης του εντός Χριστού. Αγωνίζεται να οικοδομήσει την ελευθερία της υιότητας, *την ελευθερία των τέκνων του Θεού* (Ρωμ., η', 21), όπου η ανάγκη της κρίσης καταπαύει και ο διαχωρισμός των ανθρώπων παίρνει τέλος.

Όσοι έχουν ανάγκη αυθεντιών γεμάτων από ισχυρισμούς για το πνευματικό ύψος τους, όσοι συνδυάζουν την ένωση με το Θεό αποκλειστικά με τα ράσα και όσοι υποτιμούν τη γυναίκα δεν θα καταλάβουν τι φέρνει η Αναστασία, στην οποία είναι παντελώς αδύνατον να διαχωριστεί από τους απλούς, τους ταπεινούς και τους αδύναμους και για την οποία είναι ακατανόητη κάθε έννοια ιεράρχησης...

Δύσκολο να βρει κανείς το δρόμο του Χριστού σε μια εποχή όπου τα κάθε λογής πνευματικά ρεύματα ασκούν πολύ μεγαλύτερη γοητεία από το Ευαγγέλιο! Σε μια εποχή όπου η πλάνη μάς πετάει από το σουπερμάρκετ της μεταφυσικής στη θρησκοληψία και αντίστροφα, πώς μπορεί κανείς να βρει το δρόμο ανάμεσα στη Σκύλλα και τη Χάρυβδη της διπλότητας; Αυτό διδάσκει η Αναστασία, αυτό έφερε και κατέδειξε ο Ιωάννης ο Έλληνας: το δρόμο που οδηγεί στην ενότητα, δηλαδή, στο Χριστό Εαυτό, κάνοντας δυνατή τη σάρκωσή του στον Άνθρωπο. Στον αιώνα αυτό της Ανάστασης και στον τόπο αυτό της

ελευθερίας, ας έλθει λοιπόν η Αναστασία, φανερώνοντας τη Μητέρα στην ταυτότητά της με το Λόγο Υιό.

ΜΕΡΟΣ Α΄

1. Η ΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

~*~

Τότε λέγει τοις μαθητές αυτού· ο μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὥπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ (Μτ., θ', 37-38).

Ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη (Ιω., δ', 35).

~*~

Το Ἔργο μου καλεῖ, καὶ ἡκεῖ προσκλητήριον πρωτοπόρων! Για κάθε ὑπαρξή που ἀγαπᾷ ἔχω τὴ χάρη μου διάχυτη –κρουνοὺς χάριτος!– για να ἔλθει καὶ να ἀφήσει ὅλα τὰ στοιχεῖα που νιώθει ὅτι δεν εἶναι ικανὰ να τὴν οδηγήσουν στην πρωτοπορία. Να ἀφήσει τὶς ατολμίες, τοὺς φόβους, τοὺς θυμοὺς τῆς, κάθε τι που τὴ δεσμεύει, να ἀφήσει σε Εμένα κάθε τι που κυριαρχεῖ στο νοῦ καὶ στην ὑπαρξή τῆς. Ἀγάπη χρειάζεσαι, ἄνθρωπε, για να γίνεις Ἐν μετ' Ἐμοῦ! Καὶ πίστη δυνατὴ, ὅτι τὰ στοιχεῖα σου που βλέπεις να μειονεκτοῦν μποροῦν να γίνουν μέσα ἀπὸ Εμένα τέλεια, ἀρκεῖ να πιστέψεις σε αὐτὴ τὴν ἐνότητα καὶ τὴ χάρη που σου παρουσιάζω.

(Ομιλία τῆς 15.4.98)

15. 4. 1998

Αγαπημένε Πατέρα, την ώρα αυτή, τη δική σου άπειρη ευλογία, αγάπη και ενότητα διαχέω στο χώρο και στις υποστάσεις που προσήλθαν με αγάπη στην καρδιά τους, για να μετάσχουν στο μυστήριο της θείας ενότητας μετά του Ενός και μοναδικού Λόγου Χριστού.

Οι μέρες αυτές, Πάτερ, είναι φορτισμένες ποικιλοτρόπως από τα συναισθήματα του ανθρώπου για τα πάθη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, αλλά, ταυτόχρονα, φορτισμένες συναισθηματικά και για το Έργο μας, διότι αύριο συμπληρώνονται τρία χρόνια από την ημέρα που αναχώρησε από τη Γη ο Διδάσκαλός μας.

Αγκαλιάζω τις υποστάσεις όλες, με ό,τι τις αποτελεί και τις συνέχει, με κάθε τι που παρουσιάζουν, σε οποιοδήποτε στάδιο και αν βρίσκονται, όποια ιδεολογία και αν έχουν, οποιαδήποτε τοποθέτηση απέναντι στα πράγματα. Αγκαλιάζω τους αδελφούς και τις αδελφές μου με την αγάπη τη μία, τη μοναδική, την αγάπη που ενώνει και εξαίρει μέσα στις συνειδήσεις τη δόνηση του Λόγου Χριστού. Μέσα σε αυτή την αγάπη την εκπηγάζουσα από τα ένδον κάθε υπόστασης, την ώρα αυτή συλλέγω την εξομολόγηση της κάθε ψυχής. Συλλέγω τις σκέψεις, τις τοποθετήσεις, τις ελλείψεις, τα κενά, τις αμέλειες, συλλέγω κάθε τι το οποίο έχει εκφραστεί εν γνώσει ή εν αγνοία τους, με λόγους, έργα, σκέψεις ή συναισθήματα, ώστε απόλυτα καθαροί, συντονισμένοι με την αλήθεια και το φως, συντονισμένοι με τον Έναν και μοναδικό Λόγο Διδάσκαλο Χριστό, να βιώσουν την απελευθέρωση, την αναγέννηση, την ελευθερία. Να βιώσουν το πραγματικό μήνυμα του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μέσα στον άνθρωπο και την καθαρτήρια δόνηση του Ενός Λόγου σε όλα τα σημεία της υπόστασής τους.

Διανοίγω την ώρα αυτή τη ροή του Λόγου σε όλα τα πεδία της Ύπαρξης, όπως η μυσταγωγία καταστεί αισθητή σε αυτά. Ευλογώ και εντέλλομαι αγγέλους και αρχαγγέλους όπως, διατηρώντας την τάξη, φροντίσουν και επιμεληθούν ώστε όλα τα όντα της Δημιουργίας να μετάσχουν στην πανηγυρική μυσταγωγία της χάριτος, η οποία τελείται στο όνομα της αληθείας του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας του Λόγου εντός του Ανθρώπου, επισφραγίζοντας το δρόμο που φανέρωσε ο Διδάσκαλος Ιωάννης πάνω στη Γη. Ευλογώ τους Δασκάλους και τις Μητέρες των πνευματικών πεδίων, όπως παρακολουθήσουν άμεσα την μυσταγωγία αυτή και λάβουν μέρος στη διαδικασία, διδασκόμενοι εξ αυτής.

Πάτερ Άγιε, ίσταμαι ενώπιον των ανθρώπων, ενώπιον τραπέζης αγίας, μετά των συμβόλων του θείου μυστηρίου το οποίο ο Λόγος Ιησούς ο Χριστός παρεχώρησεν εις την ανθρωπότητα. Ευρίσκομαι ενώπιον των ανθρώπων επιτελούσα το θέλημά σου, όπως, εκδηλούσα ενότητα μετά του Λόγου και μυσταγωγούσα εν απολύτω αγάπη, παρουσιάσω και διαχύσω Αυτόν προς άπασαν την οικουμένην, προς εκάστην ύπαρξιν κατοικούσαν εις την Γην ή εις τα πνευματικά πεδία. Ίσταμαι επιτελούσα το θέλημά σου, ίνα προσφέρω εαυτήν διά την ανέλιξιν του ανθρώπου, διά την εξέλιξιν και αναγωγήν του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας, διά την διάχυσιν της χάριτος, διά την αποκατάστασιν οιασδήποτε δυσαρμονίας, αναληθείας ή ποιότητας δεσμεύει τον άνθρωπον.

Ιδού εγώ, ως άνθρωπος καταθέτω εις το θέλημά σου, Πάτερ, οιονδήποτε στοιχείον μου, όσον εξελιγμένον και αν είναι, ίνα ουδεμία ετέρα ποιότης ει μη μόνον η άπειρος δόνησις του Λόγου διαπερά και φλέγη την ύπαρξιν μου, το σκήνωμα και το είναι μου ολόκληρον. Καθίσταμαι απείρου ισχύος κέντρον εκπομπής του Λόγου της ζωής, της χάριτος και του ελέους.

Το μυστήριον τούτον, μυστήριον αναστάσεως και ζωής, καλεί εκάστην ύπαρξιν εις μετάνοιαν: καλεί εκάστην ύπαρξιν, ακόμα και εκείνην η οποία δεν έχει ουδεμίαν προετοιμασίαν καθάρσεων, να μεθέξη εις την διαδικασίαν της ζωής και της χάριτος.

* * *

Εγώ ο Λόγος Χριστός, ο Διδάσκαλος Υιός και Μήτηρ, διαχέω στη Γη, λαβών ευκαιρίαν από τη διάνοιξη των ανθρώπινων υποστάσεων και την ευαισθητοποίησή τους λόγω των εορτάσιμων ημερών, τις πολυποικίλες, αλληλοδιάδοχες δονήσεις μου, που κρούουν τις συνειδήσεις με σκοπό να ελευθερώσουν την αλήθεια και να φέρουν αυτή σε εκδήλωση. Αξιοποιώ κάθε σημείο της ανθρώπινης ύπαρξης ώστε να εισχωρήσω στα βαθύτερα στρώματα της αδράνειας, της σκληρότητας και της εθελοτυφλίας, ώστε να φωτίσω κάθε σημείο σκιερό και να διαχύσω προς ολόκληρη την Ανθρώπινη Ύπαρξη τη χάρη του Λόγου, την αναστάσιμη πνοή μου.

Ευλογώ τη Γη, την οποία ήδη εισήγαγα στη διαδικασία του συντονισμού της με τη δόνηση του Πνεύματος του Αγίου. Ευλογώ τη Γη ολόκληρη, κάθε κράτος, κάθε λαό, κάθε συνάντηση ηγετών, κάθε συνομιλία μεταξύ εκείνων που κρατούν στα χέρια τους τις γήινες εξουσίες και αποφασίζουν για τις εξελίξεις των καταστάσεων. Ευλογώ καθέναν που εκδηλώνει οποιοδήποτε ενδιαφέρον για τον άνθρωπο, ευλογώ οποιαδήποτε κίνηση αλλαγής έχει σχέση με την ανθρώπινη ανάπτυξη, με τις ανθρώπινες δομές και τα ανθρώπινα κατεστημένα.

Η ευλογία μου αυτή, ευλογία δύναμης και αληθείας, ευλογία Λόγου Χριστού Διδασκάλου, Μητρός και Υιού, εισχωρεί ως ρομφαία πύρινη σε όλες τις ποιότητες τις εκφράζουσες την ιδιοτέλεια και τη μερικότητα της ανθρώπινης ύπαρξης. Η ευλογία μου αυτή καυτηριασμός των συνειδήσεων, των σκέψεων, των συναισθημάτων και των βουλήσεων των αντιμαχόμενων την εξέλιξη του ανθρώπου. Καυτηριασμός κάθε στοιχείου ή ποιότητας τα οποία σταθερά οικοδομούν την κυριαρχία της κοσμικής εξουσίας.

Η ευλογία μου κρούει τις συνειδήσεις που μέχρι σήμερα δεν διεπράγχαν από τον ήχο της κλήσης μου. Κρούει τις συνειδήσεις εκείνων που επιμένουν στην αδιαφορία και τη σκληρότητα, που προασπίζονται την άρνηση και την κυριαρχία της. Κρούει και ενεργοποιεί την επίγνωση των επιπτώσεων των επιλογών τους, δημιουργεί εκρήξεις συνειδησιακών επιγνώσεων, ανακόπτει τα σχέδια της άρνησης στη Γη. Η ευλογία μου εμφανίζει σε κάθε σημείο της Γης υποστάσεις οι οποίες υπηρετούν το θέλημά μου και βιώνουν την αγάπη, υποστάσεις πρωτοπόρες, που έχουν την τόλμη να φανερώσουν την αληθή διάχυση του Ενός Λόγου.

Δεν έχω αφήσει τη Γη, άνθρωπε, στην τύχη της! Και σήμερα σου το ανακοινώνω αυτό, για να αντιληφθείς ότι η χάρη μου υπάρχει και λειτουργεί ανάμεσα στο σκοτάδι το οποίο φαίνεται να κυριαρχεί και ανάμεσα στις καθάρσεις που επιτελούνται σε όλο τον πλανήτη. Δεν έχω αφήσει τη Γη χωρίς την κάλυψή μου, ούτε πρόκειται να την αφήσω. Η χάρη μου είναι διάχυτη σε ολόκληρο τον πλανήτη. Αν μπορούσες να τον οραματιστείς, θα διέκρινες σε πολλά σημεία φωτεινές συγκεντρώσεις χάριτος, οι οποίες προορίζονται να εκπληγάσουν την κατάλληλη στιγμή μέσα από ανθρώπινες υποστάσεις. Όμως είναι απαραίτητο να υπάρξει συνειδητή συμμετοχή! Ως εκ τούτου, η χάρη μου δεν επιφέρει μεταλλαγές οι οποίες δεν έχουν συνειδητοποιηθεί από την ανθρώπινη ύπαρξη: η χάρη μου λειτουργεί για να ξεφύγει ο άνθρωπος από την ανακύκλωση της φθοράς και τη συνεχή μαθητεία στους ίδιους νόμους και να εισχωρήσει στο νόμο της αγάπης.

Πίστευε, άνθρωπε, στο Έργο της Δευτέρας Παρουσίας, πίστευε στην ανάδυση του Λόγου από εντός σου. Πίστεψε Εμένα μέσα σου και άφησέ με να σε οδηγήσω να βιώσεις την αληθή ανάσταση, άφησέ με να σε οδηγήσω να βιώσεις την αλήθεια! Πίστεψε ότι μπορείς να μου παραδώσεις κάθε τι, πίστεψε ότι είσαι ο πρωτοπόρος μαχητής, ο πρωτοπόρος αγωνιστής του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μου. Πίστεψέ το, και αν το πιστέψεις θα γίνεις! Γιατί για να γίνεις αυτός ο πρωτοπόρος, χαρισματικός άνθρωπος, ο καταδεικνύων τη χριστοποίηση καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του, δεν χρειάζεσαι τίποτα άλλο από Εμένα – και Εγώ σου παρέχομαι! Σου παρέχομαι, άνθρωπε, σου παρέχω τη χάρη μου, την αγάπη μου, κάθε τι που χρειάζεσαι για να μετουσιώσεις τα κατεστημένα του νου σου και να κινηθείς προς την επιλογή της ένωσής μας με τόλμη και παρρησία.

Το Έργο μου καλεί, και ηχεί προσκλητήριο πρωτοπόρων! Το Έργο μου διαχέει και πάλι την κλήση, διότι οι καταστάσεις και οι ταχύτητες του μαθητή,

καταδεικνύουν ότι έχει ανάγκη από ενεργοποίηση νέα. Η χάρη και το έλεός μου λειτουργούν προς αυτή την κατεύθυνση, και για αυτό απευθύνομαι προς όλους εκείνους που έλαβαν κλήση και χάρη από τον Διδάσκαλο Ιωάννη, μα και προς την ανθρώπινη υπόσταση όπου και αν διαβιεί. Προς την ανθρώπινη υπόσταση που ακούει τον ήχο μου και αναγνωρίζει την αγάπη. Προς την ανθρώπινη υπόσταση που επιθυμεί να διαθέσει το χρόνο, τη ζωή και τη λειτουργία της όχι στη δική της ανάδειξη, αλλά στην ανάδειξη του Ανθρώπου.

Προς αυτή απευθύνομαι και λέω: αγαπημένη ύπαρξη, αγαπημένε άνθρωπε, ήγγικεν η ώρα να σταθείς στα πόδια σου, να πρωτοστατήσεις στην αναγέννησή σου. Ήγγικεν η ώρα να διαρρήξεις τα δεσμά και τα όρια του νου σου, να ξεφύγεις από την κατεστημένη ροή του ποταμού, να αλλάξεις τη ροή των υδάτων ταυτίζοντας αυτήν μετ' Εμού. Ήγγικεν η ώρα να μου αφιερώσεις την ψυχή σου, όπως καταστήσω αυτήν Εν μετ' Εμού. Ήγγικεν η ώρα να διανοίξεις την καρδιά σου, όπως γνωρίσεις την αγάπη του απείρου, την αγάπη του Λόγου, την αγάπη από την οποία γεννήθηκαν και εκ της οποίας διατηρείσαι στη ζωή. Ήγγικεν η ώρα να αναγνωρίσεις την πορεία σου και τον προορισμό σου, διότι για κάθε υπόσταση που αγαπά έχω έναν προορισμό – και ο προορισμός αυτός είμαι Εγώ!

Για κάθε υπόσταση που αγαπά υπάρχει ο προορισμός του Λόγου Χριστού, για να κατοικηθεί όλη η Γη από Χριστούς και Παναγίες, για να πλημμυρίσει όλη η Γη από την αλήθεια της αγάπης, την αλήθεια της απευθείας επικοινωνίας και επαφής του ανθρώπου με το φως. Για κάθε ύπαρξη που αγαπά έχω τη χάρη μου διάχυτη –κρουνούς χάριτος!– για να έλθει και να αφήσει όλα τα στοιχεία που νιώθει ότι δεν είναι ικανά να την οδηγήσουν στην πρωτοπορία. Να αφήσει τις ατολμίες, τους φόβους, τους θυμούς της, κάθε τι που τη δεσμεύει, να αφήσει σε Εμένα κάθε τι που κυριαρχεί στο νου και στην ύπαρξή της.

Αγάπη χρειάζεσαι, άνθρωπε, για να γίνεις Εν μετ' Εμού! Και πίστη δυνατή, ότι τα στοιχεία σου που βλέπεις να μειονεκτούν μπορούν να γίνουν μέσα από Εμένα τέλεια, αρκεί να πιστέψεις σε αυτή την ενότητα και τη χάρη που σου παρουσιάζω.

Εγώ θα σε ανδρώσω, άνθρωπε! Είσαι παθητικός; Είσαι αδρανής; Είσαι εγκλωβισμένος; Έχεις φόβους; Ό,τι και αν είσαι, έχεις αγάπη, άνθρωπε; Με αγαπάς όπου με συναντάς; Θέλεις να με δεις να απεικονίζομαι σε κάθε ανθρώπινη μορφή;

Αν ναι, πίστεψε! Πίστεψε ότι η χάρη μου, που λειτουργεί τώρα ιδιαίτερα, διαχέεται στη Γη και σε καθιστά έτοιμο να με υπηρετήσεις, έτοιμο να παρουσιάσεις το Έργο μου. Εγώ θα μιλήσω μέσα από εσένα, Εγώ θα παρουσιάσω το Έργο μου. Δεν υπάρχουν τρόποι και σχέδια ανθρώπινα, υπάρχει το άπειρο σχέδιο του Θεού. Επιχειρώντας να το συλλάβεις, εγκλωβίζεσαι στις μικρότητες των ανθρώπινων πραγματικοτήτων.

Όλα αυτά που βλέπεις να τελούνται στη Γη δεν είναι παρά ψηφίδες μικρές, μεμονωμένες μέσα στο τέλειο άπειρο σχέδιο της θείας εκδήλωσης του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μου. Όλα αυτά που βλέπεις να τελούνται στο πλαίσιο της εκδηλωμένης δομής του Έργου όπως τη γνώρισες μέχρι σήμερα δεν είναι παρά μικρά στοιχεία, τα οποία δεν παρουσιάζουν τίποτα από την ολότητα του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας. Μέσα από αυτά, είναι αδύνατον να κατανοήσεις τον τρόπο με τον οποίον κινούμαι. Μην αναζητάς τον τρόπο με τον οποίο κινούμαι, μην απορείς, μην εγκλωβίζεσαι προσπαθώντας να σταθμίσεις το αστάθμητο που είμαι.

Ακολουθήσέ με! Ακολουθήσέ με μέσα από την καρδιά σου. Ακολουθήσε το αστάθμητο της διάχυσής μου, ακολουθήσε τη μαθητεία της αγάπης, τη μαθητεία της επίγνωσης και της ελευθερίας. Γίνε ελεύθερος μαθητής του Λόγου, μαθητής με επίγνωση, με θάρρος, με παρρησία, πρωτοπόρος της αγάπης και της ενότητας.

Γνωρίζω τα προβλήματά σου, γνωρίζω τις αναγκαιότητες, τις δυσκολίες και τα εμπόδιά σου. Γνωρίζω κάθε τι το οποίο συμβαίνει στην προσωπική σου ζωή. Επιλαμβάνομαι κάθε κατάσταση: για κάθε πρόβλημα που έχεις λειτουργώ, επεμβαίνω και σε διδάσκω. Και αυτή την ώρα, κάθε τι που υπάρχει μέσα σου και γύρω σου ως πόνος ή θλίψη, ως αναγκαιότητα δική σου ή της οικογένειάς σου, ως ασθένεια της ψυχής ή του σώματος, ως έκρυθμη κατάσταση της οικογενειακής, προσωπικής και επαγγελματικής σου ζωής το παραλαμβάνω και ενεργώ εν χάριτι

του Αγίου Πνεύματός μου, όπως λάβει βοήθεια, ενίσχυση και έλεος, και οδηγηθεί στην ελευθερία.

Συνειδητοποίησε ότι πρώτιστο είναι να αναδυθεί από μέσα σου η επιθυμία, ο πόθος και η λατρεία για το Έργο μου, για την ένωσή μας, για τη βίωση της αλήθειας εντός σου, για την πλήρωσή σου από τη θεία ουσία του Εαυτού μου, κάτι που μόνον εσύ μπορείς να κάνεις. Και όταν τούτο καταστεί πραγματικότητα, τότε όλα τα άλλα θα προστεθούν με ποικιλία τρόπων και διεξόδων που θα αναφαίνονται στη ζωή σου. Όμως και μέχρι τότε, άνθρωπε, δεν σε αφήνω! Μέχρι να φθάσεις σε αυτό το σημείο, είμαι κοντά σου και λειτουργώ το έλεος και τη χάρη για σένα, προσφέροντας τον Εαυτό μου για κάθε αναγκαιότητά σου, για να σε διδάξω τον τρόπο με τον οποίο θα λειτουργήσεις αγκαλιάζοντας τον άνθρωπο. Για να σου δείξω ότι η αγάπη ρέει, παρέχει και προσφέρει, για να σε διδάξω την ποικιλία των εκδηλώσεών μου, για να αυξήσω, να πολλαπλασιάσω και να φωταγωγήσω την κάθε αδύναμη κίνηση τόλμης και παρρησίας, την κάθε κίνηση που παρουσιάζει με ανιδιοτέλεια την ενότητά σου με Εμένα, που δείχνει ότι θέτεις τον εαυτό σου στην υπηρεσία του συνόλου, χωρίς άλλη σκοπιμότητα πλην του να καταστείς προσφορά.

Αγαπημένε μου, μεριμνώ για το Έργο μου ποικιλοτρόπως. Κινώ τα νήματα της θείας αποκάλυψής του και παρουσιάζω τόσο, όσο κάθε φορά χρειάζεται. Δυναμοποιώ καταστάσεις μέσα στις υποστάσεις που μετέχουν σε αυτό, για να φανερωθούν η ειλικρίνεια και η αλήθεια και να καταθρυμματισθούν όλα τα πλαστά στοιχεία της φθοράς.

Καλώ προσκλητήριο των εργατών μου! Καλώ προσκλητήριο των αποφασισμένων να θυσιάσουν για Εμένα και την ανάδυσή μου μέσα από τον άνθρωπο. Καλώ προσκλητήριο, ηχώ! Έχω αρχίσει να διαχέω τον ήχο της σάλπιγγας του προσκλητηρίου αυτού, για να μετρήσω εκείνους που θα πρωτοστατήσουν στην αγάπη... Δεν με περιορίζει ο αριθμός: πάντα υπάρχει τρόπος, όταν έστω και δύο συνταυτίζονται με Εμένα, να δημιουργηθεί γύρω τους η κίνηση που θα εξακοντίσει το Έργο μου στα πέρατα της οικουμένης, όπως Εγώ θέλω και όχι όπως η ανθρώπινη βούληση κελεύει.

Διανοίξτε το νου και την καρδιά σας, για να λάβετε το θέλημά μου, το θέλημα που αφορά κάθε ύπαρξη προσωπικά, για να αναδυθεί από εντός σας και να πλημμυρίσει όλα τα κύτταρα της υπόστασής σας. Προσφέρομαι και θύομαι για να αναγνωρίσετε τον αληθή σας προορισμό και να υπηρετήσετε αυτόν τέλεια και ολοκληρωμένα.

Για σένα, άνθρωπε, που κάλεσα και αγκάλιασα και ευλόγησα ποικιλοτρόπως, εμβαπτίζω τεμάχια του άρτου εντός του οίνου τούτου. Για κάθε στοιχείο του ανθρώπου που αρνείται την ένωση, για κάθε εμμονή στη φιλοδοξία, την ιδιοτέλεια, τη δόξα και τη φήμη, προσφέρομαι και θυσιάζομαι.

Εμβαπτίζω τεμάχια του άρτου εντός του οίνου τούτου για τις ασθένειες των παρόντων αδελφών, για τα προβλήματα και τις δυσκολίες, προσωπικές, οικογενειακές και επαγγελματικές, για κάθε δάσκαλο και κάθε Μητέρα του Έργου αυτού, για κάθε μαθητή και μαθήτρια, για τη διεύρυνση του Έργου μου, για κάθε ψυχή που ενεργοποιήθηκε κατά τη σημερινή μυσταγωγία στα πέρατα της οικουμένης, για τους Δασκάλους και τις Μητέρες των πνευματικών πεδίων, για τον πλανήτη Γη, για τα όντα της Δημιουργίας.

Για την Ελλάδα ενεργώ και θύομαι. Προσφέρομαι για την αναγωγή και την εξέλιξη αυτής, για την παρουσία της στο άπειρον του Ανθρώπου, ως χώρας διαχεύσης το φως της αληθείας του Ενός και μοναδικού Λόγου Χριστού, ως χώρας ελευθερίας, διαχεύσης την παρουσία της Μητρός εντός των συνειδήσεων.

Διαχέω το Λόγο Μητέρα, ως Λόγο παρουσιάζοντα Έργο ζωής σε κάθε ανθρώπινη συνείδηση. Τον διαχέω ως Λόγο της ανάστασης αλλά και ως Λόγο της κρίσης, διότι την περίοδο αυτή της Δευτέρας Παρουσίας μου την κρίση θέλει εκδηλώσει το πρόσωπο της Μητρός Λόγου.

Εγώ ειμί ο καθοδηγών σε στην αναγνώριση και κατάδειξη της αληθείας και της αγάπης. Εγώ ειμί ο παρέχων εξουσία και χάρη, ο καταδεικνύων σε εσένα την απόσταση την οποίαν έχεις από τη λειτουργία αυτής της δωρεάς μου και την

εμπλοκή σου σε οιαδήποτε μερικότητα. Εγώ ειμί ο αγαπών σε. Εγώ ο κατακρημνίζων και ο ανυψών σε. Εγώ διασπώ και καταθρυμματίζω κάθε φθαρτό και ανεγείρω το ναό μου, το ναό της αληθείας μου, το ναό του φωτός μου.

Προς τούτο θυσιάζομαι για τον άνθρωπο της Γης. Για τον άνθρωπο που γνώρισε το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας, μα και για τον άνθρωπο που μετέχει σε αυτό μέσα από τις άπειρες λειτουργίες της διάχυσής μου στα πέρατα της οικουμένης.

Εγώ ειμί ο λαλών Διδάσκαλος, ο διδάσκων την ύπαρξή σου για να με αναγνωρίσει, ο καθιστάμενος προσιτός για να τη βοηθήσει να γνωρίσει την απειρότητά της. Κρούω την ύπαρξή σου, και η κρούση μου πραγματώνεται διά του περιεχομένου του ποτηρίου της ζωής και της θυσίας, ήτοι δι' Εμού του ιδίου, του παρεχομένου εις Ολότητα προς κάθε ύπαρξη.

Λάβετε φάγετε την αγάπη, την αλήθεια, την άπειρη ενέργεια της ζωής, λάβετε φάγετε την επίγνωση και τη δόνηση της μεταλλαγής. Αμήν.

Η γαρ αποκαρδοκία της κτίσεως την αποκάλυψιν των υιών του Θεού απεκδέχεται – {Γιατί όλη η κτίση προσμένει με λαχτάρα πότε θα φανερωθεί η δόξα των παιδιών του Θεού} (Ρω., η', 19).

23. 6. 1999

Αγαπημένε Πατέρα, την ώρα αυτή ευλογώ καθέναν που βρίσκεται ήδη στο χώρο αυτό και καθέναν που για οποιονδήποτε λόγο ακόμα δεν έχει φθάσει. Καταθέτω, εξ ονόματος όλων, μέσα στην άπειρη αγάπη και στο άπειρο έλεός σου, ως μια ολοκληρωτική εκ βάθους εξομολόγηση προς Εσένα, κάθε τι το οποίο υπάρχει στην υπόστασή τους, τους απασχολεί και τους δημιουργεί διεργασίες, έτσι ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για να λάβουν αμέριστο το έλεος και την αγάπη, στα σημεία ακριβώς όπου τα χρειάζονται. Στα στοιχεία εκείνα που έχουν χρεία μεταλλαγής και αναγέννησης και στις καταστάσεις της ζωής τους που έχουν άμεση ανάγκη της επέμβασης του ελέους.

Καλώ όλες τις χρισμένες υποστάσεις των Δασκάλων και των Μητέρων που κινούνται στα πεδία του Λόγου, όπως η συμμετοχή τους στη μυσταγωγία αυτή εκδηλωθεί διά της διάχυσης της ευλογίας και της αγάπης τους τόσο προς τον άνθρωπο της Γης και προς τον πλανήτη, όσο και προς την ανθρώπινη υπόσταση που διαβιεί σε άλλα πεδία. Καλώ τα αγγελικά τάγματα και τις αγγελικές δυνάμεις στο όνομα της αγάπης του Λόγου. Εντέλλομαι αυτές, Πατρικώ Θελήματι, όπως υπό την καθοδήγηση αρχαγγέλων διασκορπισθούν σε όλα τα πεδία όπου υπάρχει ζωή και όπως διαμορφώσουν τις ανάλογες συνθήκες τάξης, αρμονίας και ισορροπίας, ώστε κάθε ον να συμμετάσχει ολοκληρωμένα στη μυσταγωγία αυτή.

Διανοίγω τη ροή του Λόγου στα σύμπαντα, όπως το μυστήριο τούτο εκδηλωθεί ταυτοχρόνως σε όλα τα επίπεδα και σε κάθε πεδίο και υποπεδίο της Δημιουργίας.

Εμβαπτίζω εκ των προτέρων εντός του ποτηρίου της ζωής και της αληθείας κάθε αίτημα των παρισταμένων μαθητών και μαθητριών του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας, ώστε να λάβει την παροχή της θείας ενεργείας. Εμβαπτίζω εντός του ποτηρίου τούτου οποιαδήποτε υπόσταση έχει ανάγκη πνευματική ή σωματική. Δίδω την άδεια σε οποιαδήποτε υπόσταση φλέγεται από πόθο ειλικρινή και από πίστη, όποια και αν είναι η σχέση της με το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας, να εμβαπτισθεί εντός του ποτηρίου τούτου, για να λάβει βοήθεια, έλεος και λειτουργίες ζωής εντός της.

Αφιερώνω το μυστήριο τούτο στην ελευθερία σου, άνθρωπε, ως πρώτη και μεγίστη αναγκαιότητα του σταδίου στο οποίο βρίσκεσαι. Στην ελευθερία εκείνη που απορρέει από τη βαθιά επίγνωση της ετοιμότητάς σου να εισχωρήσεις σε ολοκληρωμένα στάδια εκπαίδευσης, αποποιούμενος όλες τις ασφαλιστικές δικλείδες που με διάφορους τρόπους, νοητικούς ή συναισθηματικούς, δημιουργήσες. Επιτελώ μετουσίωση ολοκληρωτική, εισχωρώντας μέχρι τη γενεσιουργό αιτία ιδεών και φιλοσοφικών θεωριών που αφορούν την κατανόηση της εξελικτικής διαδικασίας του ανθρώπου. Διασπώ την έλξη του ανθρώπου από τις διατυπωμένες θεωρίες που αφορούν την πνευματική εξέλιξη και πορεία του, έτσι ώστε να εισχωρήσει ολοκληρωτικά σε μια νέα εσωτερική θεώρηση των πραγμάτων και να βιώσει τον εαυτό του ως είναι.

Διά της μετουσίωσης αυτής φέρνω τον άνθρωπο σε επαφή με την πνευματική του υπόσταση, για να γνωρίσει τις ανάγκες της για εκπαίδευση και απελευθέρωση, ώστε να μην προηγείται η διαδικασία της νόησης παντός άλλου στοιχείου κατά την αναγωγή της υπόστασής του. Αντίθετα, βρίσκοντας ξανά την άρρηκτη, συνεχή και αδιάσειστη επικοινωνία και επαφή με την Ολότητα του, να αξιολογήσει και να ιεραρχήσει τις διαδικασίες και τις επιλογές, που διαμορφώνουν την κατεύθυνση της πνευματικής του αναγωγής, κατανοώντας τη μέγιστη και πρωταρχική αναγκαιότητα της ένωσής του με το Λόγο Χριστό.

Ευλογώ την υπόστασή σου, άνθρωπε, για να βιώσεις τη λειτουργία σου μέσα από μια νέα κινητικότητα και συνοχή όλων των σωμάτων και των κέντρων σου, ώστε να μπορέσεις να διαπιστώσεις την θεανθρώπινη κίνησή σου. Μετουσιώνω κάθε

αντιπαράθεση και κάθε διαφορετικό ρυθμό που παρουσιάζουν τα ανώτερα και τα κατώτερα κέντρα και σώματά σου. Ευλογώ τα τρία κατώτερα κέντρα σου, και ιδιαίτερα το γενετήσιο, και ελευθερώνω αυτά από τη φόρτιση με την οποία τα έχεις περιβάλλει, μετουσιώνοντας αυτή. Μετουσιώνω κάθε φόβο, κάθε αντιπαλότητα, κάθε έλλειψη κατανόησης του έργου και της λειτουργικότητάς τους, έτσι ώστε να βιώσεις την ενωμένη τους λειτουργία.

Ενεργώ στον άνθρωπο εν γένει, ιδιαίτερα δε σε εσένα που έχεις συνειδητά επιλέξει την πνευματική πορεία. Φέρνω σε συνένωση τα κέντρα εντός σου, έτσι ώστε να πάψει πλέον ο διαχωρισμός και η διάσταση ανάμεσα στα κατώτερα και τα ανώτερα και να εισέλθει η νοητική, συναισθηματική και συνειδησιακή λειτουργία σου σε μια νέα προσέγγιση της ταυτενέργειας των κέντρων ζωής και της μετουσίωσης που μέσα από αυτή την ταυτενέργεια τελείται. Συντονίζω την ηλικία Χριστού εντός σου, τόσο στα ανώτερα όσο και στα κατώτερα κέντρα και σώματά σου, ώστε να μην υπάρχουν διαφορετικές ηλικίες χριστότητας στα επίπεδα από τα οποία εκδηλώνεσαι.

Ευλογώ εκ νέου, ιδιαίτερα και επανειλημμένα –διότι παρουσιάζεις ιδιότυπη αντίσταση στην παρεχόμενη ενέργειά μου και στην ευλογία μου αυτή– όλα σου τα σώματα και τα κέντρα.

Τρέφω Εγώ η ίδια, ως Μήτηρ Χριστός Ελευθερία, τον Χριστό σε όλα τα σημεία της υπόστασής σου. Γεννώ Αυτόν όπου δεν υπάρχει, όπου εσύ δεν επέτρεψες να υπάρχει, θεωρώντας κάποιο σημείο της υπόστασής σου ανάξιο να δεχθεί τη Χριστική παρουσία, όταν Εγώ η ίδια, η Λόγος Χριστός, επανειλημμένως σου έχω πει ότι υπάρχω μέσα σου σε οποιαδήποτε κατάσταση και αν βρίσκεσαι. Γεννώ τον Χριστό όπου δεν υπάρχει, τον τροφοδοτώ και τον αναπτύσσω.

Ευλογώ, άνθρωπε, τους φόβους που εκδηλώνονται κατά την πνευματική σου πορεία. Ευλογώ τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεις την αναγωγή και τη μετουσίωση της γενετήσιας ορμής σου. Μετουσιώνω τις μοναστικές και ασκητικές επιδράσεις, τις απορρέουσες από την μέχρι σήμερα διαχρονική σου ιστορία και πραγματικότητα, τις μη οδηγούσες στη μετουσίωση αλλά στον περιορισμό και στην καταπίεση. Θέτω την υπόστασή σου σε μια νέα λειτουργία, διαχέοντας μέσα σου τη δύναμη και την ικανότητα να αντιληφθείς ότι ενωμένος με Εμένα κινείσαι πλέον σε νέα επίπεδα ενεργειακών δυνατοτήτων και, επομένως, μπορείς να εισχωρήσεις στην κατανόηση της μετουσίωσης των διαδικασιών που βιώνεις στο υλικό σου σώμα. Συμφιλιώνω την πνευματική σου υπόσταση με τα βιώματα και τις αναγκαιότητες του υλικού σου σώματος και δημιουργώ αμοιβαία αποδοχή, έτσι ώστε τα βήματά σου στην πορεία της χριστοποίησης-θέωσης να μη δημιουργούν κενά, να μην αφήνουν χάσματα, αλλά να είναι πλήρη και ολοκληρωμένα, οδηγώντας σε με σταθερότητα στην εκδήλωση θεού.

Λειτουργώ σε εσένα, άνθρωπε, διότι εσύ είσαι το κεφάλαιο ζωής, εσύ είσαι εκείνος που θα παρουσιάσει στη Δημιουργία της μορφής και του αμόρφου τον Εαυτό του! Εσύ είσαι εκείνος που καλείται να καταδείξει τη μεταλλαγή του, διότι η δική σου μεταλλαγή επιδρά και διαχέεται στις παλμικές καταστάσεις των συμπάντων, όπως και επάνω στη Γη, φέρνοντας άμεσα τις κινητοποιήσεις που μεταπλάθουν, αναγεννούν και εκλεπτύνουν τη δονητική κατάσταση ολόκληρου του πλανήτη. Επικεντρώνομαι σε εσένα, διότι ήρθε η ώρα να κατανοήσεις ότι η πορεία σου είναι πορεία συνειδητοποίησης του υψίστου δικαιώματος και του υψίστου καθήκοντος που φέρεις εντός σου, να αναγνωρίσεις και να αποδεχθείς τον εαυτό σου ως λειτουργούντα θεό επί της Γης.

Σε καλώ να μου παραδώσεις κάθε τι το οποίο σου δημιουργεί πόνο, πίκρα και δυσφορία, κάθε τι το οποίο σε αναστέλλει και σε απομακρύνει από την ενεργητική δράση και εκδήλωσή σου προς τον άνθρωπο. Σε καλώ να μην εμμένεις στις θέσεις και τις τοποθετήσεις σου, όποιες και αν είναι αυτές, έτσι ώστε όλα αυτά να αφομοιωθούν εντός μου. Διότι η αφομοίωση αυτή δεν δύναται να πραγματοποιηθεί στο στάδιο στο οποίο βρίσκεσαι, αν εσύ ο ίδιος αυθόρμητα, πηγαία και χωρίς φόβο, δεν μου παραδώσεις όλα αυτά που μέχρι σήμερα θεωρείς ότι δομούν και συγκροτούν την υπόστασή σου.

Σε καλώ να γίνεις μαθητής και μαθήτριά μου εκ νέου, να γίνεις εκ νέου ο Άνθρωπος Εαυτός μου. Να το χωρέσεις και να το αποδεχθείς σε όλα τα κύτταρα του σώματός σου, σε όλους τους παλμούς της ύπαρξής σου, σε όλες τις λειτουργίες των κέντρων σου, ώστε να δημιουργηθούν οι εσωτερικές εκρήξεις που θα τερματίσουν την παραμονή στα μέχρι σήμερα δεδομένα σου και θα σε οδηγήσουν, βίαια και αρμονικά ταυτόχρονα, στη νέα εκδήλωσή σου, όπου θα γνωρίσεις τι θα πει να βιώνεις εκπαίδευση θεανθρώπου καθημερινά. Τι θα πει να περπατάς, να κινείσαι και να γεύεσαι τις ανθρώπινες πλευρές σου στις απλές καθημερινές τους λειτουργίες, βιώνοντας ταυτόχρονα μέσα σε αυτές όλο εκείνο το βάθος που απορρέει από τη συνένωση, τη συνεργασία και τη συνταύτιση της θείας και της ανθρώπινης φύσης, ώστε να κατανοήσεις αυτό που τόσο καιρό σου διδάσκω: ότι στην πνευματική πορεία, άνοδο και εξέλιξή σου, εσύ και Εγώ είμαστε Ένα, ενωμένοι στην καθημερινή ζωή σου!

Ουδόλως επιθυμώ να βρίσκεσαι σε καταστάσεις θλίψης, πανικού, πόνου και δυσθυμίας, αντίθετα, επιδιώκω να δημιουργήσω μέσα σου την κίνηση της ζωής. Επιδιώκω να γνωρίσεις και να βιώσεις την ομορφιά παντού. Να ενώσεις την ομορφιά της απλής καθημερινότητας, με την ομορφιά της θεανθρώπινης φύσης, έτσι ώστε να υπάρξει απόλυτη τάξη και αρμονία στα μέσα και στα έξω, ώστε να μπορέσει η υπόστασή σου να προσαρμοστεί πάνω στον πλανήτη ως υπόσταση θεανθρώπινη, αποδεχόμενη απολύτως τη διπλή της φύση και έκφραση, δυνάμενη να εκδηλωθεί και να κινηθεί ενωμένη.

Ευλογώ την ολοκληρωτική αναγωγή και εισχώρησή σου σε νέα πεδία ζωής και αληθείας, διότι ήλθε η ώρα να με παρουσιάσεις. Και θέλω να παρουσιάσεις στον άνθρωπο την αλήθεια μου, την αγάπη μου, το Έργο μου – και όχι ατελείς θεωρίες! Διότι, αν ήθελα να παρουσιάσεις ημιτελείς θεωρίες, δεν θα υπήρχε αναγκαιότητα να εκδηλωθεί το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μου, αλλά θα εξακολουθούσε η Ανθρώπινη Υπόσταση να εκπαιδεύεται και να οδηγείται από τις ιεραρχίες των θρησκειών και των πνευματικών σχολών.

Εκδηλώνω το Έργο μου και θα εκδηλώσω το Έργο μου! Οι τρόποι δεν είναι καθορισμένοι, διότι δεν υπάρχει τέτοια αναγκαιότητα. Αυτή η αναγκαιότητα απορρέει από τη δική σου ανασφάλεια, από τη δική σου έλλειψη πίστης στη θεανθρώπινη ύπαρξή σου.

Ευλογώ το Έργο μου και το διαχέω ελεύθερο μέσα στην Ανθρώπινη Υπόσταση και πάνω στον πλανήτη. Κάθε φορά που ένας παλμός ή μια ποιότητά μου εκχέεται στον πλανήτη μέσω του ανθρώπου, δημιουργούνται ολόκληρες κινητοποιήσεις στις δομές των ιδεών, των συναισθημάτων, των προσωπικοτήτων και των συστημάτων της ανθρώπινης πραγματικότητας.

Το Έργο τούτο έχει εισχωρήσει παντού! Το ευλογώ, να εισχωρήσει ακόμα περισσότερο στην πραγματικότητα της Γης, να διαπεράσει τους νόες, τις καρδιές και τις συνειδήσεις και, όπου υπάρχει χώρος, να φανερώσει τους καρπούς του. Το Έργο μου είναι ευλογία αρμονίας και διατήρησης του πλανήτη σε κατάσταση ικανή να εξυπηρετεί τον άνθρωπο μέχρις ότου ολοκληρωθεί η εκπαίδευση στη θεανθρώπινη φύση του και η δυνατότητά του να εκδηλώσει αυτή με συνειδητότητα και σαφήνεια.

Σε εισάγω στην αλήθεια του Εαυτού σου, στην αλήθεια του Έργου μου, ώστε δι' αυτού να καταστείς ελεύθερος. Μετουσιώνω πλήρως κάθε φανατισμό και κάθε δογματισμό, κάθε ημιμάθεια και κάθε πλάνη. Πάντα ταύτα τελώ, Πατρικώ Θελήματι, διά την αναγωγήν και εξέλιξιν ολοκλήρου της Ανθρώπινης Υποστάσεως, παρέχουσα τον Εαυτόν μου και θυομένη.

Ευλογώ το μαθητή και τη μαθήτριά, για να προσαρμοστεί σε αυτή την κατάσταση. Τον εισάγω σε αναγωγική και εξελικτική διαδικασία διάρκειας τριών εβδομάδων, αναβιβάζοντας αυτόν, εκ του επιπέδου στο οποίο βρίσκεται, βαθμίδες ανάλογες με την αναγκαιότητά του, για να φθάσει κάθε υπόσταση στο δονητικό επίπεδο της ενεργειακής ροής που διήνοιξα για τον Άνθρωπο ολόκληρο.

Ευλογώ εσένα Γη. Διαχέω σε εσένα τον Εαυτό μου, τους παλμούς της αγάπης μου. Σε φορτίζω με θεία ενέργεια απείρου ισχύος, μετουσιώνω εντάσεις στο

εσωτερικό σου και δημιουργώ ισορροπίες για να διατηρηθούν τα εσωτερικά σου στρώματα σε αρμονία. Ευλογώ και μετουσιώνω σεισμικές εκδηλώσεις, για να μειωθούν στο ελάχιστο, έτσι ώστε να μην δημιουργήσουν κοσμογονικά γεγονότα. Ευλογώ και εμφανίζω σε κάθε χώρα, σε κάθε λαό, φωνή δυνατή, φέρουσα σε εκδήλωση ιδέες οι οποίες θα αποκαταστήσουν την δυσαρμονική παρέμβαση στον κύκλο ισορροπίας του φυτικού, ζωικού και ορυκτού βασιλείου.

Ευαισθητοποιώ τους λαούς της Γης σε θέματα που αφορούν την ανάγκη της φροντίδας του περιβάλλοντος, το σεβασμό του ανθρώπου προς τον άνθρωπο, το σεβασμό της φύσης. Ευλογώ αυτή την ευαισθητοποίηση, για να μην περιορίζεται σε μικρά ξεσπάσματα οργής, αλλά να εκδηλωθεί με συγκροτημένες ενέργειες, κινητοποιήσεις, απαιτήσεις, αιτήματα και επιλογές που θα δημιουργήσουν μια νέα κατάσταση στην πραγματικότητα της Γης και θα δημιουργούν συνεχώς προσκόμματα στις συνειδήσεις που επιλέγουν να εμμένουν στην αισχροκέρδεια και την πλήρη έλλειψη σεβασμού προς τον άνθρωπο και τη φύση. Φανερώνω τις συνειδήσεις αυτές και συγκεντρώνω τα φώτα της δημοσιότητας επάνω τους, ώστε να μη μπορούν να ξεφύγουν, να καλυφθούν ή να κρυφθούν.

* * *

Λάβετε φάγετε τον παρεχόμενο Εαυτό μου, τόσο για τις υλικές όσο και για τις βαθύτερες αναγκαιότητές σας, που δεν έχουν συνειδητοποιηθεί από τα εξώτερα στρώματα της συνειδήσεώς σας, αλλά λειτουργούν και επηρεάζουν την καθημερινότητά σας. Λάβετε φάγετε το απέριπτο έλεος και την απέριπτη δωρεά. Λάβετε φάγετε και κατανοήστε ότι η κοινωνία αυτή, κεφάλαιο ζωής καθίσταται και επισφράγιση της νέας αφετηρίας και της νέας τάξης πραγμάτων στην εκπαίδευση της φανέρωσης της θείας ουσίας του Ανθρώπου Λόγου Χριστού Διδασκάλου.

Παραδίδω, στο όνομα της αγάπης, αιθερικό αντίτυπο του ποτηρίου τούτου στις Μητέρες και στους Δασκάλους των πνευματικών πεδίων, για να κοινωνήσουν διά του περιεχομένου του όλα τα όντα της Δημιουργίας, όπου και αν αυτά ευρίσκονται. Αποστέλλω δι' αγγέλων, σε αιθερικό αντίτυπο, μέρος του περιεχομένου του ποτηρίου και τεμάχιο του άρτου σε όλες τις υποστάσεις του Ανθρώπου που βρίσκονται στη Γη, όπως κάθε υπόσταση ενισχυθεί και συμμετάσχει στη νέα τάξη εκδήλωσης του ελέους του Πατρός για τον άνθρωπο και τη Γη.

Παραδίδω σε εσένα, αγαπημένε μου Διδάσκαλε Ιωάννη, το ποτήριο και τον άρτο σε αιθερικό αντίτυπο, ευχαριστώντας σε για την άπλετη παροχή της αγάπης και της βοήθειας, για τη διάχυσή σου στον άνθρωπο της Γης και όλων των πεδίων, για την συνεχή και άγρυπνη παρουσία και επιστασία σου στις εξελίξεις που αφορούν το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας και εκτυλίσσονται τόσο στη Γη όσο και στα πνευματικά πεδία. Παραδίδω αυτά σε εσένα, σε ένδειξη τιμής, αγάπης και ευχαριστίας του ανθρώπου για την αέναη προσφορά σου, την οποία ουδόλως έχει κατανοήσει ακόμα. Αμήν.

13. 10. 1999

Αγαπημένε μου άνθρωπε, είναι απαραίτητο να συνειδητοποιήσεις το στόχο και τον προορισμό σου. Να στραφείς μέσα σου, για να διαπιστώσεις πού βρίσκεσαι, αν πραγματικά πιστεύεις και βιώνεις τη δυνατότητα της ένωσής σου με τον Ένα Λόγο. Το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μου απευθύνεται σε κάθε τμήμα του Ανθρώπου. Δεν κάνει καμία εξαίρεση, δεν απευθύνεται σε μια συγκεκριμένη ελίτ ή σε κάποιες υποστάσεις που παρουσιάζουν ιδιαίτερη εκλέπτυνση ή εξέλιξη.

Στην προηγούμενη κοσμική περίοδο παρατηρείτο το φαινόμενο να έλκει η ανθρώπινη υπόσταση το φωτισμό μέσα από έντονες διαδικασίες καθάρσεων ή με ασκητισμό και ζωή απάρνησης και πειθαρχίας σε ορισμένους πνευματικούς κανόνες και ηθικές αρχές. Η σημερινή κοσμική περίοδος παρουσιάζει μια διαφορετική κατάσταση: την παροχή του Αγίου Πνεύματος και τη διάχυσή του στον πλανήτη. Πράγμα που σημαίνει ότι είναι πλέον πιο εύκολο για τον άνθρωπο να προσεγγίσει την κατάσταση του φωτισμού, χωρίς να χρειάζονται οι επίπονες διεργασίες οι οποίες μέχρι σήμερα απαιτούντο.

Το έλεος του Θεού, η Θεία Βουλή, επιτρέπει στην Ανθρώπινη Υπόσταση να εισχωρήσει σε νέα στάδια. Ήρθε η ώρα, μετά από επανειλημμένες ανακυκλώσεις ζών κατά τις οποίες η εμπειρία συσσωρεύτηκε μέσα στην Ανθρώπινη Υπόσταση, να δημιουργηθεί μια νέα ευκαιρία, συμπληρωματική της ήδη δοθείσης με την έλευση του Λόγου στα σκηνώματα του Ιησού και της Μαρίας της Θεοτόκου. Τότε παραδόθηκε στον άνθρωπο η διδασκαλία μου, που μεταξύ των άλλων τόνισε ότι ο άνθρωπος είναι ο αχειροποίητος ναός του Θεού μέσα από τον οποίο θα εκδηλωθεί ο Λόγος και που με έμφαση επισήμανε τη λειτουργία της αγάπης, της συγχώρησης και του ελέους. Τώρα παρέχεται το Άγιο Πνεύμα, ώστε όλα αυτά τα οποία παραδόθηκαν τότε ως ζώσα διδασκαλία να λειτουργηθούν σήμερα από κάθε ύπαρξη που επιθυμεί έστω και την ελάχιστη διαφοροποίησή της από την κατάσταση που επικρατεί στην ανθρώπινη πραγματικότητα.

Συνεπώς, δεν χρειάζεται, άνθρωπε, να είσαι πάρα πολύ καθαρός για να παρουσιάσεις καταστάσεις φωτισμού. Αυτό σου το τονίζω και σου το επισημαίνω όχι για να επαναπαυθείς και να σκεφθείς ότι ο φωτισμός είναι μια εύκολη υπόθεση σε αυτή την κοσμική περίοδο, άρα να καταλήξεις στο συμπέρασμα ότι δεν χρειάζεται να εργάζεσαι με τον εαυτό σου! Αντίθετα, θέλω να σε προειδοποιήσω και να σε κάνω να καταλάβεις ότι, αν δεν εργάζεσαι με τον εαυτό σου, αν επιλέξεις απλώς να επικαλείσαι, να έλκεις και να αποδέχεσαι την ευεργετική επενέργεια του Πνεύματος του Αγίου που διαχέεται στον άνθρωπο και στη Γη, τότε σίγουρα θα οδηγηθείς σε ατελείς καταστάσεις. Σε καταστάσεις που δεν θα παρουσιάζουν τη διαύγεια της αλήθειας και θα εμπεριέχουν πολλά στοιχεία πλάνης, που συνήθως τονώνουν την προσωπικότητα και την ανθρώπινη φύση, εξυπηρετούν στην ανάπτυξη του εγωισμού ή άλλων στοιχείων που από το εγώ απορρέουν και φροντίζουν να αποκοιμίζουν τη συνείδηση του ανθρώπου, κατασκευάζοντας υποκατάστατα της αλήθειας με άρτιες δομές, ώστε να μπορούν με ευκολία και πιστότητα να πάρουν τη θέση της αλήθειας. Κι αν αυτό συμβεί, τότε σαφώς εσύ δεν θα είσαι άμοιρος ευθυνών, όσο και αν εθελουφλεις αρνούμενος να το παραδεχθείς. Θα είσαι ο αποκλειστικός υπαίτιος!

Σημαντικό επομένως είναι, αν πραγματικά επιθυμείς να γίνεις μαθητής του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μου, να ενώσεις την ανθρώπινη με τη θεία φύση σου. Ίσως βέβαια να ισχυριστείς ότι αυτό είναι κάτι που γνωρίζεις. Δεν διαφωνώ, όμως ταυτόχρονα είναι και κάτι που ακόμα σε ταλαιπωρεί... Ακόμα σου φαίνεται πάρα πολύ δύσκολο να αντιμετωπίσεις με απλότητα και οικειότητα το θεό που μέσα σου έχεις. Σου είναι πάρα πολύ δύσκολο να χωρέσεις την άλλη πλευρά: την άπειρη πλευρά του Εαυτού σου. Την αντιμετωπίζεις με δέος, με φόβο ή με οικειοποίηση, και σίγουρα δεν έχει γίνει η συγχώνευση και συνένωση της ανθρώπινης και της θείας σου φύσης, αυτή που θα σου επέτρεπε να εκδηλώνεσαι στην καθημερινή σου ζωή με ισορροπία και να χειρίζεσαι με αναγωγικές

διαδικασίες τα προβλήματα που δημιουργούν δυσαρμονικές καταστάσεις σε εσένα και το περιβάλλον σου.

Επομένως, τώρα που κάνεις ένα νέο πιο ουσιαστικό ξεκίνημα, έλα σε επαφή με τον εαυτό σου και μέτρησε τις δυνάμεις σου. Μέτρησε την αντοχή σου, μέτρησε τις επιθυμίες σου: θέλεις πραγματικά να κάνεις μια εργασία εσωτερική που να σε καλεί να κατακτήσεις την τελειότητα και να βρεις τον αληθινό σου Εαυτό, αυτόν που έχεις σκεπάσει με χιλιάδες άλλα πράγματα και που είναι ο μοναδικός που μπορεί να σε οδηγήσει στην ισορροπία και στην πληρότητα της εσωτερικής σου ύπαρξης; Μέτρησε τι επιθυμείς: να καλύτερεύσεις λίγο, να εκλεπτύνεις την αγάπη σου, να γίνεις ένας καλύτερος άνθρωπος, να αντιμετωπίσεις τα προβλήματά σου και να βρεις απλώς μια εσωτερική ηρεμία;

Τι είναι αυτό που σε ωθεί να ασχοληθείς με μια πιο εμπειρισταωμένη πνευματική μαθητεία; Είναι απλώς η ανάγκη για επίλυση των συσσωρευμένων εσωτερικών ή εξωτερικών προβλημάτων και των ψυχικών και συναισθηματικών αδιεξόδων ή είναι ο πόθος και η επιθυμία της ψυχής σου να βιώσεις τον Εαυτό σου; Να βιώσεις όχι απλώς το καλύτερο, αλλά το συνεχώς καλύτερο: αυτό που ημέρα με την ημέρα και στιγμή με τη στιγμή ανάγεται και οδηγείται σε άπειρες διαστάσεις αγάπης και ελευθερίας. Αυτό που δεν έχει όρια, φραγμούς και κατεστημένα, που δεν διέπεται από τη νομοτέλεια της αδράνειας, αλλά μέσα από συστηματική εργασία αυξάνει τη διάθεση της προσφοράς και την εγρήγορση, αυξάνει το ενεργειακό δυναμικό, αυξάνει την πάλλουσα ζωή και πυροδοτεί τις κινήσεις σου.

Κάνε με ειλικρίνεια την εσωτερική κριτική του εαυτού σου. Μην περιμένεις να σε κρίνει κανείς άλλος, μην περιμένεις να σε κρίνω Εγώ. Ζήτα τη βοήθειά μου, ώστε τα μάτια σου να είναι καθαρά, διαυγής η κριτική σου ικανότητα, για να μπορέσεις να διαγνώσεις ακριβώς τα αίτια που σε ώθησαν στην επιλογή της πνευματικής μαθητείας, και έτσι να ξέρεις πού βρίσκεσαι.

Γιατί δεν έχει σημασία αν μέχρι σήμερα είχες επιλέξει κάτι νομίζοντας ότι έχεις επιλέξει κάτι άλλο. Δεν έχει σημασία αν αυτό που είχες επιλέξει δεν ήταν το πλέον κατάλληλο. Σημασία έχει να συνειδητοποιήσεις ποιες ακριβώς ήταν οι επιλογές σου, καλυμμένες ή μη. Και με ειλικρίνεια και καθαρότητα, χωρίς να σε ενδιαφέρει καθόλου τι θα σκεφθούν οι άλλοι, να κατανοήσεις το δικό σου προορισμό: αυτό που εσύ επιθυμείς ως προορισμό και όχι αυτό που οι άλλοι σε έχουν πιθανώς οδηγήσει να επιθυμείς! Γιατί, μόνον όταν βρεις αυτό που πραγματικά επιθυμείς, θα μπορέσεις να εργαστείς χωρίς να δεσμεύεσαι, χωρίς να καταπιέζεσαι, χωρίς να αναλώνεσαι. Έτσι η κούραση ή οι οποιοδήποτε αντιξοότητες θα είναι μια φυσιολογική διεργασία στην πορεία της μαθητείας σου και όχι ανασταλτικοί παράγοντες που συσσωρεύονται και σου δημιουργούν εσωτερικές συγκρούσεις.

Σε καλώ να δεις τον εαυτό σου. Να διαπιστώσεις τι είναι αυτό που έχεις απωθήσει, που έχεις κατακρίνει ή που έχεις θεωρήσει τόσο άσχημο ώστε να το αφήσεις έξω από τη λειτουργία της αγάπης και της αποδοχής του εαυτού σου. Να αγκαλιάσεις όλα αυτά πραγματικά και ουσιαστικά και να αρχίσεις μια νέα πορεία για να γίνεις καλύτερος, αν αυτό είναι που επιθυμείς. Γιατί, αν αυτό επιθυμείς, τότε δεν μπορείς να πετύχεις τίποτα άλλο παρά μόνον αυτό.

Αν λοιπόν αυτό επιθυμείς, άρχισε από αυτό! Με ειλικρινή διάθεση πες: «Εγώ αυτή τη στιγμή, άνθρωπε αδελφέ, αυτό μπορώ να κάνω, αυτό θέλω: να καλύτερεύσω λίγο τις ποιότητές μου. Δεν βιώνω τη δική σου κατάσταση, που συνειδητοποιείς μια ευρύτερη πραγματικότητα, ούτε δονούμαι σε αυτήν». Δούλεψε πάνω σε αυτό που θέλεις και ίσως, όταν φθάσεις σε ένα άλλο στάδιο, να επιθυμήσεις κάτι παραπάνω, πραγματικά και όχι διανοητικά, επειδή συμβαίνει άνθρωποι του περιβάλλοντός σου να το επιθυμούν! Γιατί, όταν κάτι το ακολουθείς επειδή το θαυμάζεις σε κάποιον άλλο δίχως να το ποθείς εσύ, είναι αδύνατον να το φθάσεις και να το εκδηλώσεις. Ματαιοπονείς, απογοητεύεσαι και δημιουργείς σειρά από συγκαλύψεις και πλαστές συμπεριφορές, οι οποίες σε κάνουν να μοιάζεις εξωτερικά με κάτι που βλέπεις, χωρίς να υπάρχει η δική σου ειλικρινής έκφραση.

Σε καλώ στη δική σου ειλικρινή έκφραση, στη δική σου ειλικρινή προσευχή, στη δική σου ειλικρινή προσπάθεια! Γιατί μόνον αυτή η ειλικρινής προσπάθεια θα σε οδηγήσει συνεχώς σε νέα βήματα, ώστε να ελευθερώσεις. Αν δεν είσαι ειλικρινής, δεν μπορείς να διαπιστώσεις τους περιορισμούς σου. Αν δεν είσαι ειλικρινής, όταν προσκρούεις στον τοίχο των δικών σου περιορισμών, εθελotuφλεις. Κοιτάς το δωμάτιο των περιορισμών σου από ένα σημείο που επιλέγεις και δηλώνεις: «Είμαι ελεύθερος, έχω χώρο!». Όμως αυτός ο χώρος δεν υπάρχει παρά μόνον στη δική σου πραγματικότητα, χωρίς εσύ να μπορείς να το διαπιστώσεις, γιατί, όπως σου είπα, εθελotuφλεις...

Μόνον η ειλικρίνεια σου δείχνει το χώρο μέσα στον οποίο κινείσαι και σου επιτρέπει να βγεις από αυτόν, αν και εφόσον το θέλεις. Η ειλικρίνεια και η αγάπη σε φέρνουν σε επαφή με την ελευθερία. Γιατί η ειλικρίνεια και η αγάπη είναι συστατικά της τόλμης. Δεν μπορείς να έχεις τόλμη και παρρησία, αν δεν έχεις ειλικρίνεια: ειλικρίνεια για τον εαυτό σου, ειλικρίνεια στον τρόπο με τον οποίο απευθύνεσαι στους άλλους. Δεν μπορείς να έχεις τόλμη, αν δεν αγαπάς και αν δεν αποδέχεσαι τον εαυτό σου, αν δεν αισθάνεσαι άνετα να τον εκφράζεις παντού όπως είναι.

Η αποδοχή του εαυτού σου, της ποιότητας και της εξέλιξής σου δεν σημαίνει ότι δεν θα ακολουθείς διαδικασίες επίγνωσης, ότι δεν θα φροντίζεις να κινείσαι μέσα από κάποια στοιχειώδη αυτοκριτική και διάκριση, ώστε να μην εκδηλώνονται από μέσα σου αυθαιρεσίες και αμετουσίωτα ένστικτα ή ότι δεν θα έχεις, ύστερα από ελεύθερη επιλογή σου, μια βασική εγκράτεια και αυτοπειθαρχία. Να είσαι ειλικρινής, δεν σημαίνει να είσαι ασύδοτος! Σημαίνει να μπορείς να ξέρεις ακόμα και τους περιορισμούς που εσύ επιβάλλεις στον εαυτό σου... Σημαίνει να ξέρεις τις ποιότητές σου: να ξέρεις πότε χρειάζεται να τραβάς τα ηνία του εαυτού σου ή πότε αυτό το οποίο εκδηλώνεις αυθόρμητα είναι μια πραγματικά εκλεπτυσμένη ποιότητα που εξέρχεται από μέσα σου πηγαία.

Αν δεν αντιμετωπίσεις έτσι τον εαυτό σου, σίγουρα δεν μπορείς να δεις το κέντρο του στόχου σου, που είναι η ένωση μαζί μου. Αυτό είναι το κέντρο του στόχου κάθε ανθρώπου που ασχολείται με την πνευματική πορεία! Έστω και αν νομίζει ότι άλλα προβλήματα τον απασχολούν, δεν μπορεί να έλκεται και να διαποτιζεται από το φως και από την αλήθεια και να μην έχει αυτό τον κεντρικό στόχο. Απλώς χρειάζεται κάποιος χρόνος, κάποια διεργασία και κατάλυση κατεστημένων, για να μπορέσει να δει την αλήθεια που υπάρχει μέσα του.

Θέλω να σε βοηθήσω να καταλάβεις τον εαυτό σου, να καταλάβεις την αγάπη μου. Γιατί πολλές φορές σου έχω πει ότι σ' αγαπώ, ότι σε ελεώ, ότι σου παρέχομαι απλόχερα, αλλά εσύ αναρωτιέσαι: Πώς είναι δυνατόν ο Θεός να με αγαπάει, πώς είναι δυνατόν να με ελεεί και εγώ να μένω στα ίδια και στα ίδια; Πώς είναι δυνατόν τόσες προσευχές που έχω εκπορεύσει να μην βρίσκουν ανταπόκριση, ενώ παρακολουθώ διδασκαλίες που επιμένουν στην αέναη και ατέρμονη αγάπη και παροχή ελέους του Θεού προς τον άνθρωπο; Πού είναι το έλεος; Γιατί δεν φαίνεται στην καθημερινή μου πραγματικότητα; Πώς εκδηλώνεται, αφού δεν αλλάζει τη ζωή μου, δεν λύνει τα προβλήματά μου, δεν επεμβαίνει στα προσωπικά μου, δεν «στρώνει» τα επαγγελματικά μου;

Αυτά είναι τα αναπάντητα ερωτήματα που υπάρχουν μέσα σου, αγαπημένε μου. Όμως τα αντιμετωπίζεις και αυτά μέσα από μια οπτική απόστασης, σαν Εγώ και εσύ να είμαστε κάτι ξεχωριστό, σαν να είμαστε ανταγωνιστές! Όλες αυτές οι ερωτήσεις απευθύνονται σε ένα Θεό που κατά κάποιο τρόπο σε ανταγωνίζεται, που κατά κάποιο τρόπο επιλέγει, για να σε εκπαιδεύσει, δύσκολες συνθήκες και δύσκολες καταστάσεις...

Θέλω να καταλάβεις καλά ότι δεν επιλέγω την εκπαίδευσή σου μέσα από δύσκολες συνθήκες και καταστάσεις. Αυτό θέλω να μπει βαθιά μέσα σου, να χαραχτεί στο νου σου, να χαραχτεί στη συνείδησή σου! Δεν θέλω, για να προχωρήσεις προς το φως, να είσαι θλιμμένος και γεμάτος πιέσεις. Δεν θέλω να μη χαμογελάς, να μη χαλαρώνεις, να μην απολαμβάνεις την ομορφιά της Γης ή να

στερείσαι. Δεν θέλω να νιώθεις ότι δεν μπορείς να κάνεις αυτό ή εκείνο, επειδή ο νους σου λέει ότι διαφορετικά δεν μπορείς να γίνεις θεός!

Μια υπόσταση που πορεύεται την πορεία της θέωσης, δεν μπορεί να είναι γεμάτη δεσμεύσεις και περιορισμούς, γεμάτη με αναιτιολόγητα πρέπει. Είναι αναγκαίο να κινείται μέσα σε μια ροή ελευθερίας, σε μια ροή που θα τη δυναμώνει και θα της δείχνει ότι τα πάντα είναι δυνατά και τα πάντα εκδηλώνονται από μέσα της, αρκεί να είναι σύμφωνα με τη θεία νομοτέλεια! Αλλιώς τι θεό θα εκδηλώσει; Ένα θεό περιορισμών, αδύναμο και εγκλωβισμένο στην εκάστοτε κατασκευαζόμενη ηθική; Αυτός είναι ο θεός της ανθρώπινης πραγματικότητας, δεν είμαι Εγώ, δεν είσαι Εσύ, δεν είναι αυτό το άπειρο στο οποίο επικοινωνούμε και ενωνόμαστε, δεν είναι η αγάπη, δεν είναι η τελειότητα!

Επομένως, είναι απαραίτητο να σταματήσεις να φοβάσαι όλα αυτά που σε κάνουν να νιώθεις άνετα, χαρούμενα και χαλαρά. Είναι απαραίτητο να ελευθερωθείς από το φόβο και τα άγχη που κουβαλάς λόγω της ανακύκλωσής σου στους αιώνες και λόγω της μαθητείας που έχεις λάβει κατά τις ζωές σου στα διάφορα χριστιανικά ή μη χριστιανικά δόγματα που σε έχουν οδηγήσει σε ένα συγκεκριμένο τρόπο αντιμετώπισης και προσέγγισης του θείου, ο οποίος πρέπει πλέον να αναχθεί σε μια άλλη διάσταση.

Μέσα από ελευθερία, από ελευθερία και χαρά, από ελευθερία και εσωτερική αγαλλίαση, σε καλώ να με συναντήσεις! Να με συναντήσεις σε ένα αγκάλιασμα όπου Εγώ και εσύ, όπως και αν είσαι, θα προχωρήσουμε μαζί, για να μάθουμε την αγάπη ξανά από την αρχή. Να μάθουμε την αγάπη μετουσιώνοντας όλα αυτά που διαστρεβλωμένα έχεις συλλάβει σαν αγάπη. Να μάθουμε τη δύναμη: τη δύναμη της δράσης, της ζωτικότητας, της δημιουργίας. Να μάθουμε την ένωση: ότι εσύ και Εγώ μπορούμε κάθε λεπτό και κάθε ώρα να λειτουργούμε μαζί και να επεμβαίνουμε σε κάθε τι, να μετουσιώνουμε τα πάντα και να απελευθερωνόμαστε, ώστε να μην βιώνεις φόβους, δεσμεύσεις και καθηλώσεις και να μην ταλαιπωρείσαι επειδή έπραξες κάτι λάθος, αφού μπορείς, συνειδητοποιώντας τη λάθος κίνηση, να τη μετουσιώσεις και να επαναφέρεις την αρμονία μέσα από την ένωσή μας. Μπορείς να διαχύσεις αγάπη άπειρη, για να καλύψει ολόκληρη την ανθρωπότητα. Μπορείς πραγματικά να γίνεις μια πηγή, γιατί Εγώ είμαι η Πηγή και εσύ είσαι Ένα μαζί μου.

Επομένως, ήρθε η ώρα όσα ως ιδέες και κατεστημένα, ως φόβους και άγχη θέτεις ανάμεσα μας, όπως και όλη αυτή την θεωρία σου περί της ασημαντότητας και της ατέλειας του εαυτού σου –την οποία έχεις υψώσει σε πίστη σου– να τα παραδώσεις ηθελημένα σε Εμένα! Να τα παραδώσεις χωρίς να φοβάσαι, έχοντας πάντα μέσα σου, ως υψηλότερη κατάσταση και επίγνωση, την τόλμη και την ελευθερία σε ενότητα με την αγάπη, για να προχωρήσεις σε μια νέα ποιότητα ιδεών και εκδηλώσεων, σε μια νέα ποιότητα συναισθημάτων. Αμήν.

2. Η ΑΠΛΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

~*~

Τινα πάντες έν ώσι (...) ίνα ώσιν έν, καθώς ημείς έν εσμεν, εγώ εν αυτοίς και συ εν εμοί, ίνα ώσι τετελειωμένοι εις έν (...) (Ιω., ιζ', 21-23).

~*~

Η ένωσή μας είναι απλή! Η ένωσή μας σε γεμίζει με δώρα ζωής, με δώρα αγάπης! Είναι απλή, και ακριβώς επειδή είναι τόσο απλή, σου διαφεύγει. Εμπλέκεσαι σε συλλογισμούς και σε διανοητικές αναλύσεις, δεν αφήνεις την απλότητα, την ομορφιά να αγγίζουν την ύπαρξή σου, αλλά προσπαθείς να αναλύσεις την ένωση με τους συνήθεις τρόπους με τους οποίους έχεις μάθει να προσεγγίζεις τα πράγματα... Η ένωσή μας είναι αρχέγονη! Υφίσταται από την αρχή της ύπαρξής σου, ρέουσα και αυθύπαρκτη. Είναι ο πραγματικός σου Εαυτός: επομένως, είναι απλή και τόσο προσιτή σε εσένα, όσο κανένα άλλο στοιχείο. Όλα τα άλλα στοιχεία τα έχεις πλάσει σε αντικατάσταση της ανάμνησης της ένωσής μας, για να δημιουργούν μέσα σου μια παρόμοια εντύπωση. Άφησε τα επίπλαστα κατασκευάσματα και βίωσε την ένωσή μας και την αγάπη μας, το απέραντο της επικοινωνίας μας και το απεριόριστο της επαφής μας!

(Ομιλία της 18.2.1998)

Δεύτε πρός με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, καγώ αναπαύσω υμάς. Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς και μάθετε απ' εμού, ότι πρὸς ἐμὴν και ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, και ευρήσετε ανάπαυσιν ταις ψυχαῖς υμῶν, ο γαρ ζυγός μου χρηστός και το φορτίον μου ελαφρόν ἐστιν (Μτ., 1α', 28-30).

25. 7. 1995

Αγαπημένοι μου, αγαπημένοι μαθητές και μαθήτριες του Έργου μου, θα σας μιλήσω για εσάς και για Εμένα, όπως πάρα πολλές φορές σας έχω μιλήσει. Ακόμα μια φορά θέλω να σας μεταφέρω τον παλμό της αγάπης μου, ακόμα μια φορά θέλω να συγκλονίσω την ύπαρξή σας με την αλήθεια, για να μπορέσει η ύπαρξή σας να αφομοιώσει την αλήθεια. Για να της δώσω την ευκαιρία να διανοιχθεί και να αναπνεύσει με τους πόρους της την προσφερόμενη ευλογία και δωρεά της αγάπης, την προσφερόμενη θεία ζωή.

Είμαι η Μητέρα, αγαπημένοι και αγαπημένες μου, η Μητέρα Διδάσκαλος Λόγος, που αγκαλιάζω και κρούω την ψυχή σας για να ανοίξει. Έρχομαι και ζητώ να εναποθέσετε εντός μου τις αποσκευές που έχετε μαζέψει και κουράζουν τους ώμους σας. Δώστε σε Εμένα κάθε τι που σφίγγει την ύπαρξή σας και την περιδένει, όπως και αν αυτό ονομάζεται. Έρχομαι να σας πω ότι μπορώ να το παραλάβω και να σας δώσω την ελαφρότητα της αγάπης μου, για να γίνει ο οδηγός σας.

Σας αγαπώ, αγαπώ τον άνθρωπο όποια μορφή και αν έχει, αγαπώ τον άνδρα και τη γυναίκα που εκπαιδεύονται να γνωρίσουν τον εαυτό τους, που προσπαθούν να βιώσουν τις αλήθειες. Η αγάπη μου σας καλεί να τη δεχθείτε, σας διαχέεται για να αναμορφώσει την ψυχή σας, για να παρθενοποιήσει αυτήν και να την καταστήσει πάλλουσα και διαυγή γεννήτρα αλήθειας και αγάπης, κατοικία Λόγου Χριστού.

Ω αγαπημένοι, νιώστε τον παλμό μου! Αφήστε τον να εισχωρήσει σωτήρια μέσα στην ύπαρξή σας, αφήστε τον να διαπεράσει τις τριβές της διάνοιας και των συναισθημάτων.

Αφήστε να διαπεράσει την προσωπικότητα και να την καταστήσει αδύναμη και ανίσχυρη μέσα στον παλμό της αγάπης. Να τη νανουρίσει, να τη θωπεύσει, να τη γλυκάνει τόσο, ώστε να καταλάβει ότι το μόνον που την ωφελεί είναι να γίνει εκπρόσωπος και συνεργάτης της αλήθειας. Αφήστε τον εγωισμό σας να γλυκαθεί από τον παλμό μου, να νιώσει την αλήθεια αυτού του παλμού, να αντιληφθεί πως ό,τι και αν κάνει δεν μπορεί να τον αντιπαλέψει ούτε να υψωθεί πάνω και πέρα από αυτόν, διότι ο παλμός μου τον περιέχει και είναι άπειρος. Αφήστε τον εγωισμό σας να νικηθεί από την προσπάθεια που καταβάλλει για να βρει τρόπο να ξεφύγει από την άπειρη αγκαλιά μου. Αφήστε τον να καταλάβει ότι αυτή η άπειρη αγκαλιά είναι η σωτηρία του και να αφεθεί χαλαρά στην καταλυτική ροή της μετουσίωσης.

Μην αγωνιάτε, γιατί η αγάπη μου ρέει για σας, ρέει για τον άνθρωπο. Μην αγωνιάτε για τη ροή της αγάπης μου, αλλά ανοίξτε το είναι σας, για να τη δεχθεί. Ανοίξτε την καρδιά σας, για να την απορροφήσει, αφήστε τα κέντρα της ζωής να πλημμυριστούν με την άπειρη παλμοδότησή της. Αφήστε την ύπαρξή σας να γαληνέψει και να δραστηριοποιηθεί, να βιώσει τη θεία αγαλλίαση, που είναι δημιουργική, δυναμική, άπειρη, που ανακυκλώνεται και ζωοποιεί τα πάντα.

Τι είναι αυτό που σας κουράζει; Δώστε το σε Εμένα – μα δώστε το με πίστη! Και Εγώ θα σας δείξω τον τρόπο να ζείτε μέσα σε αυτό που σας κουράζει, με νέα στάση, νέα τοποθέτηση, νέα λειτουργία, ώστε να είσαστε αλώβητοι από αυτό που μέχρι σήμερα σας πονούσε και σας αφαιρούσε δυνάμεις. Μην προσπαθείτε με λογικές διεργασίες να ανταποκριθείτε στις καταστάσεις της θείας δωρεάς μου. Αφήστε τη λογική να κάνει τη δική της δουλειά και αφήστε την ψυχή σας να απορροφήσει όσα σας παρέχω, ώστε να μπορέσει η λογική να γίνει θεία κατανόηση και μετά θεία επιφοίτηση: το Πνεύμα το Άγιο, που θα κατοικεί εντός σας, θα καθοδηγεί τις κινήσεις σας, θα ζωοποιεί τις εκδηλώσεις σας και θα παρέχει ενέργεια και ζωή σε κάθε σημείο της ύπαρξής σας.

Ω αγαπημένες και αγαπημένοι μου, σταλάζω το λόγο μου ως σταλαγματιές αναγέννησης και θείας τροφοδοσίας μέσα στις υπάρξεις σας! Σείω ό,τι είναι

απαραίτητο να δεχθεί σεισμούς και πνέω δημιουργικά σε κάθε αδρανή ποιότητα, φέροντας σε εκδήλωση την πνοή της αλήθειας σε όλες τις ποιότητες της ζωής μέσα σας, σε όλες τις δομές των κραδασμών και στα συμπλέγματα των συναισθημάτων ή των διανοημάτων. Πνέω μέσα στα κέντρα και τα σώματά σας, μέσα στην ύπαρξή σας, και η πνοή μου –κάθαρη και ελευθερία– θυμίζει στην ύπαρξή σας τον προορισμό της. Αφυπνίζει τις μνήμες της θείας ζωής και την αλήθεια της πραγμάτωσης της θέωσης. Προσανατολίζει τους παλμούς στη θεία αφύπνιση του Λόγου Χριστού, όλες τις λειτουργίες και τις καταστάσεις στη δημιουργική καθοδήγηση του Ενός ήχου, που είναι ο αρμονικός, ο υπερτέλειος και ο απερινόητος ήχος του Δημιουργικού Λόγου.

Αγαπημένοι και αγαπημένες μου, πιστέψτε με! Δεν σας λέω ότι θα αλλάξουν οι καταστάσεις της ζωής σας αν κάνετε την κίνηση να δώσετε σε Εμένα όλο αυτό που ονομάζετε βάρος και θλίψη, σκνηρία και απογοήτευση, εγκλωβισμό, αδιέξοδα και απορίες. Σας λέω, όμως, ότι αν κάνετε αυτή την κίνηση με όλη σας την καρδιά και με το νου, με όλη σας τη διάθεση και τη φλόγα, έχοντας ως προτεραιότητα να την επαναλαμβάνετε και να τη διατηρείτε ως στάση ζωής, τότε θα αλλάξετε εσείς! Θα αναμορφωθείτε! Και η αναγέννηση που αναμένει τη φανέρωσή της μέσα από το είναι σας θα αρχίσει να δίνει τα φεγγοβόλα μηνύματά της με πολύ περισσότερους τρόπους. Θα αρχίσει να δείχνει την παρουσία της και να σχηματοποιείται σε νέες ποιότητες συναισθημάτων και βιωμάτων, που θα είναι γεμάτα με άλλες ενεργειακές παροχές. Και τότε θα συντηρήσθε με άλλους παλμούς.

Τώρα η πηγή των συγκινήσεών σας κι η καθημερινή σας επαφή και ενεργειακή ανταλλαγή με τους ανθρώπους και το περιβάλλον, είναι οι παλμοί και οι κραδασμοί των συναισθηματικών σας αδιεξόδων, των διανοητικών σας αποριών και των δυσχερειών που υπάρχουν στη ζωή σας. Μα αν αυτός πάψει να είναι ο τρόπος με τον οποίο ανακυκλώνετε και λαμβάνετε ενέργεια, εάν παραδώσετε όλα αυτά σε Εμένα, τότε θα αρχίσει σταδιακά να ανάγεται η ποιότητα των ενεργειακών δομών, των συναισθημάτων και των σκέψεών σας. Όταν η αξιολόγηση του τρόπου και της στάσης ζωής είναι διαφορετική και η τοποθέτηση του νου είναι υψηλή, τότε άμεσα έλκονται προς υψηλές λειτουργικές διεργασίες τα συναισθήματα και τα διαφόρων αιτιών αδιέξοδα και διαποτίζονται με ενεργειακές ποιότητες που τα καταλύουν και σας απελευθερώνουν.

Σας λέω, αγαπημένοι, ότι μπορεί οι καταστάσεις της ζωής σας να είναι ίδιες, αλλά εσείς μέσα σας θα ελευθερωθείτε! Θα γευτείτε την ελευθερία και τη δύναμη της ζωής, τη δυνατότητα να περπατήσετε με ανοικτούς βηματισμούς και ψηλά το κεφάλι, κοιτάζοντας με καθαρά μάτια την αλήθεια, γνωρίζοντας ότι έχετε βοηθό τον Θεό σε κάθε σας βήμα. Αυτή η αίσθηση θα σας ανοίξει δρόμους. Το βλέμμα σας, στητό, θα σας δώσει άλλο οπτικό πεδίο και θα βρείτε τρόπους να ενεργήσετε και να χειριστείτε με νέα ταχύτητα, με νέα λειτουργικότητα τις καταστάσεις που τώρα ζείτε: χωρίς να σας αγγίζουν, χωρίς να σας πονάνε, χωρίς να σας εγκλωβίζουν, όπως μέχρι σήμερα συμβαίνει.

Εκπαιδεύστε, αγαπημένες και αγαπημένοι μου, και η εκπαίδευσή σας είναι σοβαρή. Καλείστε να γίνετε Ένα μαζί μου, να εκδηλώσετε τον Λόγο Χριστό στη Γη: να γίνετε Υιοί και Μητέρες και να διδάξετε αυτή την αλήθεια στον άνθρωπο, όπως και εσείς τη διδαχθήκατε. Καλείστε να τη φανερώσετε με όλους τους παλμούς της ζωής σας, γι' αυτό και εκπαιδεύστε. Γιατί αυτό το Έργο δεν μπορεί να γίνει με ημίμετρα, χωρίς την ύπαρξη ξεκάθαρων στόχων, επιλογών και αξιολογήσεων.

Εκπαιδεύστε, ώστε να μην έχετε απωθημένα και καταπιεσμένα στοιχεία, αλλά το κάθε τι να μετουσιώνεται και ως ισορροπία να διαχέει αρμονίες. Εκπαιδεύστε για να παρέχετε αγάπη, όποια και αν είναι η κατάσταση που προς εσάς αποστέλλεται, κι αυτή η αγάπη να μην είναι απλώς γλυκιά, αλλά να είναι πάντα ανάλογη με την αναγκαιότητα που υπάρχει: δυναμική, αφυπνιστική, αναγεννητική, καταλυτική, μα και γλυκιά και γεμάτη σοφία.

Εκπαιδεύστε για να ενώσετε όλα αυτά που έχετε διαχωρίσει, θεωρώντας ότι δεν είναι δυνατόν να τα παρουσιάσετε από μέσα σας. Όλα τα χαρακτηριστικά μου θα εκδηλωθούν από εσάς: η γλυκύτητα, η δύναμη, η στοργή, η καλοσύνη, η

τρυφερότητα, η παρρησία, η αγωνιστικότητα, ο δυναμισμός. Όλα ενωμένα, ως ένα, ανάλογα με τις αναγκαιότητες θα εκχέονται από εντός σας, κατευθυνόμενα από τη Βουλή του Πατρός και την ένωση μαζί μου. Και θα ρέουν, για να γεμίζουν τον άνθρωπο με την αλήθεια αυτού του Έργου.

Το Έργο ξεκίνησε στη Γη, αγαπημένοι και αγαπημένες! Διαχύθηκε η δόνησή του στην Ελλάδα και στον πλανήτη, κι αυτό είναι κάτι που έγινε και δεν μπορεί να σβήσει. Ο Δάσκαλος Ιωάννης πραγματοποίησε τη διάχυση της δόνησής του στη Γη. Το Έργο ζει και πάλλει σε κάθε μόριο και σε κάθε παλμό της Γης, τελώντας ενεργειακές μετουσιώσεις. Το σχέδιο του Πατέρα εκτυλίσσεται και κανείς δεν πρόκειται να το σταματήσει. Οι ψυχές, σε όλα τα πεδία της ύπαρξης και σε όλες τις περιοχές του πλανήτη, ετοιμάζονται γι' αυτό το θείο, υπερούσιο σχέδιο της Δευτέρας Παρουσίας, με τρόπους που κανείς δεν γνωρίζει και που ακόμα δεν έχουν ανακοινωθεί. Διότι η ανωριμότητα του ανθρώπου και το περιορισμένο βεληνεκές των σκέψεων και των εκφράσεών του μπορεί να παρανοήσει τους τρόπους με τους οποίους το ασύλληπτο μεγαλείο του Θεού λειτουργεί.

Εσείς, αγαπημένες και αγαπημένοι, ζείτε μέσα στον πυρήνα του Έργου, μέσα στον πυρήνα της αγάπης και της ζωής, της θείας αγαλλίασης και της θείας ανακαίνισης. Εμβαπτιστείτε σε αυτή την αλήθεια, νιώστε αυτή την αλήθεια σαν μια κολυμβήθρα που υπάρχει δίπλα σας και μέσα σας. Κάθε μέρα, κάθε πρωί όταν ξυπνάτε, να εμβαπτίζετε σε αυτή την κολυμβήθρα της αλήθειας, που είναι ταυτόχρονα κολυμβήθρα ίασης, κάθαρσης, μετουσίωσης, αφύπνισης, αναγέννησης και ζωής. Μέσα σε αυτή την κολυμβήθρα να βιώνετε και να απορροφάτε τα θεία στοιχεία, για να τα δίνετε στον άνθρωπο.

Προσφορά είναι το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας, προσφορά άπειρη, χωρίς όρους, χωρίς περιορισμούς, χωρίς στεγανά, χωρίς βήματα προκαθορισμένα. Προσφορά αιτή, για την ανύψωση και την ανοικοδόμηση ψυχών, για την παρθενοποίηση και την τροφοδοσία τους, για να γεμίσει η Γη με ανθρώπους που πεινάνε και διψάνε για αλήθεια, αγάπη, δικαιοσύνη και ενότητα.

Είστε απεσταλμένοι στη Γη, αγαπημένοι και αγαπημένες μου, για να ξυπνήσετε την πείνα και τη δίψα της ανθρώπινης ψυχής. Και να μην την αφυπνίσετε μόνον, αλλά να γίνετε το ποτάμι απ' όπου θα πει και το τραπέζι που θα φάει, έχοντας απόλυτη επίγνωση ότι τα πάντα είναι δικά μου και τίποτα δικό σας δεν έχετε. Έχοντας απόλυτη επίγνωση ότι είμαστε Ένα, γιατί, μόλις χάνετε αυτή την επίγνωση, παραπατάτε, παραπαίετε, πέφτετε, ολιγωρείτε και οδηγείτε σε λάθος διαδρομή την ύπαρξή σας.

Σας τιμήσα, σας τιμήσα, αγαπημένες και αγαπημένοι μου! Δείτε την τιμή που σας έχω προσφέρει, δείτε την να λάμπει μέσα στο είναι σας. Την ανυψώνω για να γίνει φανερή στο νου σας. Τιμήστε με τιμώντας τον εαυτό σας! Και τιμάτε τον εαυτό σας εφαρμόζοντας το Έργο μου. Τιμάτε τον εαυτό σας παρέχοντας τη ζωή σας σε αυτό το Έργο που εσείς επιλέξατε και εσείς διαπιστώσατε ότι είναι αυτό που θέλετε να κάνετε, αυτό που θέλετε να υπηρετήσετε.

Ο μισθός σας είναι ο μισθός της αγάπης και της ένωσής μας – μα ούτε και αυτό πρέπει να σας ενδιαφέρει! Αυτό που πρέπει να σας ενδιαφέρει, είναι να δώστε ό,τι έχετε και να προσπαθείτε να έχετε για να δίνετε. Κι όσο σας ενδιαφέρει το όφελος του ανθρώπου, τόσο θα είσατε μια ρέουσα πηγή που δεν θα στερεύει ποτέ, γιατί θα είμαι Εγώ που θα ρέω από εντός σας.

Αναθαρρήστε, πάρτε δύναμη. Το Έργο πάλλει τη Γη! Συντονιστείτε με τον παλμό του πρώτοι εσείς, για να το υλοποιήσετε σωστά και καθαρά. Χωρίς παρανοήσεις, χωρίς εξάρσεις ενθουσιασμών, φανατισμούς και δόγματα. Απλά και προσिता, όπως πράγματι φανερώθηκε, όπως πράγματι το γνωρίσατε από το Δάσκαλο Ιωάννη.

Λειτουργήστε την ένωση του Υιού και της Μητρός μέσα στις ψυχές σας, μια διαδικασία απαραίτητη στη φάση που βρίσκεστε. Και φανερώστε αυτή την ένωση και την αποδοχή της Μητέρας στη ζωή σας: στις οικογένειές σας, στις γυναίκες σας, στις αδελφές σας. Αναβαθμίστε τον τρόπο με τον οποίο λειτουργείτε, καταδεικνύοντας ότι πράγματι αποδέχεστε τη Μητέρα Λόγο Διδάσκαλο Χριστό να λειτουργεί από μέσα σας και μέσα από το είναι του ανθρώπου. Οι άνδρες κοιτάζετε

τις γυναίκες ως Παναγίες και οι γυναίκες κοιτάζετε τους άνδρες ως Υιούς, για να μπορέσει η ύπαρξή σας να συντονιστεί με την αλήθεια της εκδήλωσης του Λόγου μέσα από τον άνθρωπο.

Ο Δάσκαλος Ιωάννης περπάτησε πάνω στη Γη για να καταδείξει αυτή την αλήθεια! Ο Δάσκαλος Ιωάννης κήρυξε διά του ιδίου του στόματος, ότι εκπροσωπεί την Ολότητα του Ανθρώπου που χριστοποιείται και θεώνεται. Εσείς με ποιο τρόπο σέβεστε και εκτιμάτε τη θυσία και την προσφορά του την απέραντη;

Δεν υπάρχει άλλος τρόπος, παρά η εφαρμογή της θείας διδασκαλίας... Η εφαρμογή αυτή είναι πράξη καθημερινή στα απλά πράγματα της ζωής, στις απλές σχέσεις (μα είναι και τόλμη!), που θα επιτρέψει να αναδυθεί από μέσα σας η θεία αλήθεια και η θεία παροχή και θα σας φέρει αντιμέτωπους με την ίδια σας την ατέλεια, ώστε να κληθείτε να τη μετουσιώσετε σε προσφορά.

Εργαστείτε! Όσο εργάζεστε και δίνετε στον άνθρωπο, τόσο θα μπορείτε να μεταλλάσσεσθε και να γεμίζετε με αγάπη. Όσο έχετε να δίνετε από μέσα σας, τόσο θα προχωράτε. Μην περιμένετε πρώτα να τελειοποιηθείτε για να κάνετε έργο προσφοράς – αυτό δεν είναι δυνατόν να γίνει! Μαζί προχωρούν η τελειοποίηση και η εργασία.

Προσφέρετε! Διότι όσο προσφέρετε, έχετε χώρο να λάβετε, όσο προσφέρετε, έχετε χώρο για ενεργειακές παροχές περισσότερες. Όσο εκδηλώνετε από μέσα σας καρποφορία πνευματική, τόσο λαμβάνετε ώθηση, ζωή και τροφοδοσία για περισσότερους καρπούς. Γι' αυτό αφήστε την ψυχή σας και το είναι σας να καρποφορήσουν, αφήστε όλη σας την ύπαρξη να γεμίσει με καρπούς.

Αυτή την πνοή δίνω μέσα σας: πνοή καρποφορίας πνευματικής, που θα καταρρίψει όλα τα δεδομένα και θα φέρει σε κίνηση το είναι σας. Πνοή που θα καταλύσει με δύναμη αγάπης και ρομφαία αλήθειας τοίχους, στεγανά, περιορισμούς, από όποιο υλικό και αν αυτά έχουν συντεθεί, για να φέρει σε εκδήλωση και καρποφορία τη θεία ζωή και τη θεία αγάπη.

Να είστε ευλογημένοι! Να είστε ευλογημένοι από τη Μητέρα Λόγο Χριστό Διδασκάλισσα της Δευτέρας Παρουσίας, την εκδηλούμενη στη Γη για να καταστήσει φανερό τον Εαυτό της. Για να φέρει σε εκδήλωση την αναγωγή του ανθρώπου και την παρθενοποίηση της ψυχής του, τροφοδοτώντας την εκδήλωση του Λόγου από εντός του. Αμήν.

18. 2. 1998

Καλωσορίζω εκ νέου τις αδελφές και τους αδελφούς μου στην πνευματική μας σύναξη και διαχέω σε αυτούς την άπειρη αγάπη και ευλογία του Λόγου Χριστού.

Θα συζητήσουμε λίγο τι ακριβώς νιώθει ο καθένας όταν μιλάει για την εσωτερική του επικοινωνία με τον Λόγο. Κατά πόσο έχει αρχίσει να πιστεύει σε αυτή την επαφή και την ένωση, στη γέννηση δηλαδή του Λόγου μέσα του. Η ένωση με τον Λόγο είναι το πρωταρχικό στοιχείο της πορείας μας. Αυτό που το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας με τη διδασκαλία του καταδεικνύει στον άνθρωπο, στο οποίο και αφιέρωσε τη ζωή του ο Διδάσκαλος Ιωάννης, είναι ότι η ένωση με τον Λόγο είναι εφικτή για κάθε άνθρωπο και συμβαίνει στην κάθε ύπαρξη ξεχωριστά. Με πάρα πολλούς τρόπους τονίζεται ότι είναι αναγκαίο ο άνθρωπος να επικοινωνήσει από την πρώτη στιγμή με τον εσωτερικό του θεό, με το κομμάτι δηλαδή του Θεού που είναι μέσα του και μέσα από αυτό το κομμάτι να επιχειρήσει την επανασύνδεσή του με το Διδάσκαλο Χριστό.

Πραγματικά, θα ήθελα να ακούσω τι νιώθετε όταν προσεύχεστε, όταν επικαλείστε τον Πατέρα, όταν μιλάτε στο Χριστό, όταν μιλάτε στη Μητέρα. Τους νιώθετε έξω από σας ακόμα ή απευθύνετε στην παρουσία τους μέσα σας όταν κάνετε προσευχή; Πόσο έχετε συνειδητοποιήσει ότι από μέσα σας αναδύεται η θεία κατάσταση της καθοδήγησης και ότι αυτό είναι το ποθούμενο; Κι αν το έχετε συνειδητοποιήσει ως ιδέα, πόσο το λειτουργείτε; Πόσο δίνετε χώρο στην ύπαρξή σας για να λειτουργήσει η ώθηση της Θείας Ύπαρξης, η επικοινωνία και η επαφή του θείου κομματιού που έχετε μέσα σας με τον άπειρο Λόγο;

Συμμετέχετε, μη μένετε έτσι! Γιατί διαφορετικά ξέρετε τι θα γίνει; Θα κάνουμε πάλι μια συγκέντρωση, όπου θα μιλώ εγώ και θα ακούτε εσείς... Υποτίθεται ότι προσπαθούμε να κάνουμε μια συγκέντρωση στην οποία θα μετέχουμε όλοι. Δεν μπορεί, κάποια βιώματα υπάρχουν... Απλά βιώματα. Αυτά τα πολύ απλά, που μπορεί να τα θεωρείτε ανούσια ή αμελητέα και ασήμαντα, εκφράστε τα, για να μπορέσουμε να πάρουμε αφορμή και να διδαχθούμε. Να διδάξετε εσείς, ο ένας τον άλλον, για να γίνει μια πνευματική σύναξη όπου θα έχετε όλοι συμμετοχή και θα νιώθετε ότι αφομοιώνετε καταστάσεις.

Όταν αφήνουμε το Λόγο να εκδηλωθεί από μέσα μας, αρχίζουμε να καταλαβαίνουμε ότι εντός μας υπάρχει η ζωή και κινείται, αρχίζουμε να γεμίζουμε με μια άλλη αίσθηση, έχουμε νέες ιδέες, έχουμε νέα λειτουργία στην αγάπη. Διαμορφώνουμε την πεποίθηση ότι μπορούμε να υπάρξουμε σε αυτή τη ζωή, όχι μόνον ως άνθρωποι της ύλης ή διχασμένοι, κάποιες στιγμές πνευματικοί και κάποιες υλικοί, αλλά ως άνθρωποι που από τα πρώτα βήματα ενώνουμε την υλική με την πνευματική μας φύση.

Αυτό που θέλει ο Λόγος είναι να μας δώσει το σημείο της ύπαρξής του. Να δείξει στον καθέναν ότι όσα τον απομακρύνουν από εκείνον, όσα τον φοβίζουν, όσα τον αναστέλλουν μπορούν να συρρικνωθούν και να εξαφανιστούν –και στιγμιαία ακόμα– μέσα στον πόθο και στην επιθυμία της έκφρασης του θείου παλμού: εκεί δεν υπάρχει φόβος!

Δεν χρειάζεται να είναι ωραία η φράση που θα πείτε... Μπορεί να είναι μια κουβέντα, μπορεί να είναι ένα «Σας αγαπώ όλους», και να είναι η έκφραση του Λόγου. Δεν χρειάζεται για να εκδηλώσετε επαφή και ένωση με το Λόγο να πείτε περίτεχνα πράγματα! Μπορείτε να λέτε απλές καθημερινές κουβέντες ή να κάνετε απλά καθημερινά πράγματα και να βιώνετε αυτή την ένωση. Σιγά σιγά θα προστεθούν και οι άλλες ιδιότητες που χαρακτηρίζουν την ένωση: η σοφία, η καλλιέργεια, η διεύρυνση των ιδεών, η ροή του Λόγου. Στοιχεία τα οποία έχετε δει ίσως να εκδηλώνονται από διάφορες υποστάσεις, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ο Λόγος εκδηλώνεται μόνον έτσι...

Ο Λόγος μπορεί να εκδηλωθεί ακόμα και με ένα δάκρυ. Ένα δάκρυ που θα βγει από την ψυχή σας μπορεί να είναι η εσωτερική κίνηση του Λόγου που κρούει τη συνειδησή σας και σας ετοιμάζει να εκφράσετε το επόμενο βήμα. Το επόμενο βήμα είναι να εκφραστείτε και με τη φωνή σας, επειδή η φωνή κρούει το υλικό πεδίο:

έχει δύναμη, μεταφέρει δονήσεις. Τα λόγια, οι λέξεις, ο ήχος είναι ένας πολύ καλός τρόπος για να επεμβαίνουμε στις υλικές δονήσεις. Επειδή δεν είμαστε μόνον πνευματικές οντότητες, αλλά αποτελούμαστε και από ύλη, χρειάζεται να επικοινωνούμε και μέσω των υλικών δονήσεων. Γι' αυτό κάνουμε προσευχή δυνατά: για να μπορούμε να συμμετέχουμε ολοκληρωτικά ως υποστάσεις στην κατάσταση της προσευχής, τόσο με το υλικό μας σώμα, όσο και με την πνευματοψυχή μας.

Δεν υπάρχουν τεχνικές... Δεν μπορώ να σας πω ότι θα αποκτήσετε ένωση με τον Λόγο αν κάνετε προσευχή τρεις φορές την ημέρα και αφιερώνετε πέντε ώρες για να διαβάσετε τα βιβλία του Έργου ή αν κάνετε και μερικές αγαθοεργίες. Δεν είναι βέβαιο ούτε απαραίτητο ότι κάνοντας όλα αυτά θα βιώσετε την ένωση με τον Λόγο, γιατί μπορεί να γίνονται ως τεχνική, οπότε δεν θα υπάρξει το άνοιγμα της ψυχής. Σαφώς, μια υπόσταση που κάνει αγαθοεργίες από αγάπη ή που μελετά γιατί φλέγεται ή που προσεύχεται αυθόρμητα μέσα από την ψυχή της εκδηλώνει ένωση με τον Λόγο. Όμως αυτό μπορεί να γίνει από κάποιον άλλο ως τεχνική ή ως εντελώς εξωτερική προσπάθεια, οπότε δεν θα έχει, βέβαια, το ίδιο εσωτερικό αποτέλεσμα.

Κατ' αρχήν, χρειάζεται να χωρέσουμε και να δεχθούμε ότι ο Λόγος είναι μέσα μας. Όχι ότι απλώς εκδηλώνεται από μέσα μας, αλλά ότι είμαστε ήδη ένα κομμάτι του! Αυτό πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε από το πρώτο βήμα, και ξέρετε γιατί; Γιατί συμβαίνει να αποδεχόμαστε ότι εκδηλώνεται ο Λόγος από μέσα μας, αλλά να μην μπορούμε να ενώσουμε αυτή την υψηλή του εκδήλωση με τη μέση στάθμη ποιότητας της καθημερινότητάς μας. Κι όσο αυξάνει η εκδήλωση του Λόγου και μας δίνει δείγματα μέσα από προσευχές, από ομιλίες και εμπνεύσεις, αντί να μειώνουμε την απόσταση από την ένωσή μας, την αυξάνουμε. Γιατί αισθανόμαστε, ότι ναι μεν κάποιες στιγμές δονούμαστε στο φως και έχουμε έμπνευση και χάρη, γράφουμε, λέμε ή συλλαμβάνουμε όμορφα και εξαιρετικά πράγματα, αλλά τις άλλες στιγμές είμαστε πάρα πολύ ατελείς και δεν είναι δυνατόν να έχουμε μέσα μας αυτή την υψηλή κατάσταση...

Έτσι δημιουργείται μια διάσταση. Και αντί να υπάρχει η συνεχής, η άοκνη εργασία με σκοπό την ένωση με το Λόγο, απομονώνουμε κάποιες ώρες της ζωής μας και τις αφιερώνουμε στην πνευματική ανάδυση, ενώ κάποιες άλλες ώρες αφήνουμε τον εαυτό μας χαλαρό, του επιτρέπουμε να είναι αυτός που καθημερινά και κατά συνήθεια εκδηλώνουμε. Γιατί δεν θέλουμε να επιτρέψουμε στην ένωση με το Λόγο να λειτουργήσει στην εργασία μας, όπου ίσως εκνευριζόμαστε με τον συνάδελφο, ή όταν βγαίνουμε έξω και γλεντάμε και θέλουμε να χορέψουμε ή οπουδήποτε! Κι αυτό συμβαίνει γιατί δεν χωράμε ότι αυτές οι πράξεις μας μπορούν να συνυπάρξουν με την ένωσή μας. Όμως ο Λόγος, εφόσον υπάρχει μέσα μας, παραμένει εντός μας και σε αυτές τις στιγμές. Όποια ανάγκη και να βιώνουμε, όποια και αν είναι η κατάστασή μας, εάν έχουμε οικοδομήσει ένωση με το Λόγο, αυτή υφίσταται. Αν έχουμε πετύχει μια ποιότητα ροής του Λόγου μέσα μας, αυτή υφίσταται. Κι αν την αφήσουμε να διαχυθεί, τότε θα αλλάξει την οποιαδήποτε κατάσταση της καθημερινότητας.

* * *

Η πορεία του καθενός είναι προσωπική. Μπορεί ο ένας να βοηθήσει τον άλλο με την προσευχή του, αλλά η πορεία του καθενός είναι μια προσωπική υπεύθυνη εργασία, την οποία αναλαμβάνει από την πρώτη στιγμή, γνωρίζοντας ότι έχει δικαιώματα και ευθύνες – και μόνον αν αναλάβει έτσι καθένας την πνευματική του πορεία μπορεί να κάνει βήματα ουσιαστικά.

Πολλοί κάνουν το εξής λάθος: έλκονται από μια υπόσταση η οποία έχει κάνει την προσωπική της πορεία και έχει καταφέρει να βιώσει κάποια στάδια ένωσης με το Λόγο και προσκολλούνται πάνω της. Καλό είναι να έλκεσαι! Το να έλκεσαι από μια υπόσταση η οποία εκδηλώνει την αλήθεια, το Λόγο, δεν είναι παράλογο, γιατί πάντα ο Λόγος, η αγάπη, η αλήθεια έλκουν. Το λάθος είναι να εξαρτηθείς από αυτή την έλξη και να μην εργαστείς εσύ! Να μην εργαστεί ο καθένας που νιώθει αυτή την έλξη, αλλά να αφεθεί στη θεία αύρα, στη θεία κάλυψη, στη θεία καθοδήγηση που

νώθει να λαμβάνει από τον άνθρωπο μέσα από τον οποίο εκδηλώνεται ο Λόγος και του δημιουργεί τη γαλήνη, την ηρεμία, την ανακούφιση.

Ο άνθρωπος που έχει προχωρήσει, που έχει κατορθώσει να έχει κάποιες λειτουργίες ενότητας με το Λόγο, ασφαλώς θα τις προσφέρει και θα τις διαχύσει προς τους άλλους. Η σκοπιμότητα, όμως, πάντα είναι αυτή η βοήθεια και αυτές οι παροχές, να ενεργοποιήσουν την κάθε υπόσταση ξεχωριστά και να γεννήσουν την ίδια ένωση μέσα της: αυτή είναι η εκπαίδευση του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας. Έτσι, ο κάθε δάσκαλος, η κάθε Μητέρα, μέσα στο Έργο της Δευτέρας Παρουσίας, αυτό που εντέλλονται είναι αφενός να κάνουν φανερή στους ανθρώπους που είναι γύρω τους τη λειτουργία της ένωσης με το Λόγο και αφετέρου να διαχέουν εκείνο τον παλμό που θα βοηθά τους άλλους να δραστηριοποιούν και μέσα στην ύπαρξή τους τις ανάλογες διεργασίες.

* * *

Υιός και Μητέρα δεν σημαίνει τίποτα άλλο παρά Λόγος Χριστός. Ο Θεός δεν έχει αρσενικό και θηλυκό. Αλλά για να μπορέσει ο άνθρωπος που έχει φύλο να ταυτιστεί πιο εύκολα με το Λόγο, η ενανθρώπιση του έγινε με θήλεια και με άρρενα μορφή. Η Μητέρα, λοιπόν, εκφράζει τη θήλεια μορφή του Λόγου. Δεν είναι δυνατόν να έχουμε σύνδεση με τη θήλεια μορφή της Θεότητας, αν δεν την τιμούμε και δεν την αγαπάμε στο πρόσωπο της μητέρας μας και της κάθε αδελφής μας, αν δεν εκδηλώνουμε εκτίμηση προς κάθε γυναικεία μορφή πάνω στη Γη.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ο άνδρας και η γυναίκα αποτελούν τα δύο πρόσωπα του Ενός Ανθρώπου. Όπως παρουσιάζεται σε δύο μορφές ο Λόγος, ως Θεοτόκος και ως Ιησούς, έτσι ακριβώς και εμείς, ως γυναίκες και άνδρες, παρουσιάζουμε τις δύο μορφές, τις δύο όψεις του ιδίου νομίσματος, έχοντας τις ίδιες δυνατότητες και τα ίδια δικαιώματα.

* * *

Ξεκίνα από εκεί όπου είσαι. Δεν θέλω μόνον να είσαι καλά: νιώσε με μέσα σου! Από εκεί όπου είσαι, γιατί από εκεί όπου είσαι θα προχωρήσουμε. Από το πρώτο βήμα κάνεις συνειδητή πορεία και μου μιλάς και σου μιλώ. Από το πρώτο βήμα με ακούς και σε ακούω, από το πρώτο βήμα σε οδηγώ. Αν δεν με πιάσεις από το χέρι, δεν θα μπορέσεις ούτε να καθαριστείς, ούτε να λυτρωθείς. Αλλά το χέρι μου έρχεται από μέσα σου, βγαίνει από την ψυχή σου...

Φαντάσου μέσα σου μια σφαίρα που είναι η θεία σου ουσία, και από εκεί ν' αρχίζει να αναδύεται σιγά σιγά ο παλμός, η ζωή, η μία Ύπαρξη, η οποία να σου λέει: « Άσε με, στην κατάσταση που τώρα είσαι, να εισέλθω στα χέρια σου, στα μάτια σου, παντού. Εγώ, όπου εισχωρώ, θα φτιάχνω ομορφιά, και εσύ, όσο θα εισχωρώ εντός σου, τόσο θα μου δίνεις χώρο. Άφησέ με να εισχωρήσω σε κάθε τι, παρ' όλο που αυτή τη στιγμή δεν είναι όπως θα ήθελες να είναι για να μου το δώσεις. Γιατί μόνον μαζί θα μπορέσουμε να το κάνουμε όπως πρέπει να είναι για να μου το παραδώσεις».

Εγώ είμαι που σε αγκαλιάζω από μέσα σου κι από έξω σου. Σ' αγκαλιάζω με όλους τους τρόπους, για να μετουσιώσω και να μεταλλάξω τη στάση σου απέναντί μου. Να την κάνω πιο απλή, να την καταστήσω επικοινωνία αμεσότητας και αμοιβαιότητας. Να σε κάνω να με νιώσεις κοντά σου, τόσο γλυκά, τόσο σίγουρα, τόσο προσιτά, ώστε όλα τα σχήματα τα σχετικά με την επικοινωνία μας τα οποία κουβαλάς μέσα σου και όλες οι προσπάθειες να με αναδύσεις από εντός σου να αφομοιωθούν στην αγάπη μας.

Σ' αγαπώ! Αυτή η αγάπη μου είναι η πυροδότηση της ύπαρξής σου για την ένωσή μας. Αγάπα με! Αγάπα με απλά, με τον τρόπο που μπορείς, με την αγάπη που έχεις, με αυτό που έχεις καταλάβει ως αγάπη... Αν αφήσεις την ποιότητα της αγάπης σου να στραφεί προς Εμένα, αν στρέψεις τα μάτια σου για να με δεις εντός

σου, τα αυτιά σου για να με ακούσεις και αν με καλέσεις με τον παλμό της ψυχής σου, τότε θα νιώσεις την πυροδότησή μου να σε γεμίζει και να σε παλμοδονει.

Μην περιμένεις να δημιουργηθεί κάποια εξωτερική αφορμή για να πυροδοτήσει την ένωσή μας, μέσα σου θα στραφείς για να βρεις την πυροδότηση! Υπάρχει εντός σου και είναι πάλλουσα: είμαι Εγώ. Δε σου ζητώ τίποτ' άλλο, παρά μόνον να με κοιτάξεις και να με αφουγκραστείς. Είμαι ο Εαυτός σου, κι αυτό, στα μύχια της ύπαρξής σου, στα βαθύτερα σημεία της, το γνωρίζεις. Γνωρίζεις ότι είμαι η αγάπη και ότι η αγάπη είναι ο Εαυτός σου, όμως φοβάσαι να αντιμετωπίσεις αυτή την τόσο απλή και τόσο εύκολη αλήθεια, φοβάσαι να αντιμετωπίσεις τη διάνοιξη του είναι σου...

Τόλμησε! Τόλμησε, αγαπημένε μου, σε όποιο στάδιο και αν βρίσκεσαι, να με δεις μέσα σου, να βιώσεις τον παλμό μου. Εγώ σου τον παρέχω, σε πάλλω και σε τροφοδοτώ, για να μην νιώθεις την έμπνευσή μου ή την επιχορήγηση της χάριτός μου σαν εξωτερική ενίσχυση, αλλά ως ροή η οποία από μέσα σου αναδύεται και σε τυλίγει.

Τα βιώματα και τις εμπειρίες σου, αγαπημένε μου, συμπληρώνω και τελειοποιώ. Τα καθιστώ μεστά και ολοκληρωμένα, για να μη σε βασανίζουν, να μη σε ταλαιπωρούν, για να γίνουν οι βάσεις της ενότητάς μας και γεύσεις ομορφιάς. Σου διαχέω την ποικιλία των δυνατοτήτων της ένωσής μας και σε καλώ να ελευθερωθείς και να με βιώσεις μέσα σου: να με καλείς κάθε ώρα και κάθε στιγμή, όπου και αν βρίσκεσαι, για να βιώνεις την Παρουσία μου. Να θυμάσαι κάθε στιγμή, σε κάθε ασχολία σου, να στρέφεις προς Εμένα το νου σου και να ρωτάς: «Πού είσαι, Αγαπημένε; Πού βρίσκεσαι;» Να με καλείς, για να ακούς τον ήχο μου που μέσα σου παράγω, γιατί ο ήχος μου παράγεται και υπάρχει εντός σου, αλλά πρέπει να του δώσεις το χώρο, ώστε να σε γεμίσει, να σε καλύψει, ώστε να σε καταστήσει αγάπη και φως.

Η ένωσή μας είναι απλή! Η ένωσή μας σε γεμίζει με δώρα ζωής, με δώρα αγάπης! Είναι απλή, και ακριβώς επειδή είναι τόσο απλή, σου διαφεύγει. Εμπλέκεσαι σε συλλογισμούς και σε διανοητικές αναλύσεις, δεν αφήνεις την απλότητα, την ομορφιά, να αγγίξουν την ύπαρξή σου, αλλά προσπαθείς να αναλύσεις την ένωση με τους συνήθεις τρόπους με τους οποίους έχεις μάθει να προσεγγίζεις τα πράγματα...

Η ένωσή μας είναι αρχέγονη! Υφίσταται από την αρχή της ύπαρξής σου, ρέουσα και αυθύπαρκτη. Είναι ο πραγματικός σου Εαυτός: επομένως, είναι απλή και τόσο προσιτή σε εσένα, όσο κανένα άλλο στοιχείο. Όλα τα άλλα στοιχεία τα έχεις πλάσει σε αντικατάσταση της ανάμνησης της ένωσής μας, για να δημιουργούν μέσα σου μια παρόμοια εντύπωση. Άφησε τα επίπλαστα κατασκευάσματα και βίωσε την ένωσή μας και την αγάπη μας, το απέραντο της επικοινωνίας μας και το απεριόριστο της επαφής μας!

Σε ευλογώ, αγαπημένε μου άνθρωπε, για να επιτευχθεί μέσα σου η λειτουργία της ένωσής μας. Σε ευλογώ για να γεμίσεις με φως. Σε ευλογώ και μετουσιώνω τις φοβίες, τις ανασφάλειες και κάθε τι που ανάμεσά μας υψώνεις.

Πνέω μέσα σου, ρέω εντός σου, σε δονώ και σε σείω, για να γεμίσεις από Εμένα, ώστε η φωνή σου, η προσευχή σου, η έκφρασή σου να εκδηλώνουν την ένωσή μας, την ουράνια συνύπαρξη του Ανθρώπου και του Λόγου. Αμήν.

25. 2. 1998

Αγαπημένε Πατέρα, εγώ ο άνθρωπος της Γης ζητώ από εσένα να με βοηθήσεις να νιώσω ότι είμαι Ένας. Εκδηλώνω την αγάπη μου, Πατέρα, την αφήνω να γεμίσει τον εαυτό μου που κάθεται δίπλα μου, απέναντί μου, που του κρατάω το χέρι και που με κρατάει απ' το χέρι.

Ήρθα να μάθω ότι είμαι Ένα με αυτό τον εαυτό, να συνεργασθώ μαζί του και μέσα από τη μαθητεία μου να ενωθώ με Εσένα. Γιατί δεν μπορώ να ενωθώ μαζί σου εάν δεν ενωθώ με αυτό τον εαυτό που κρατάω από το χέρι, που συναναστρέφομαι στην οικογένειά μου και στο φιλικό μου περιβάλλον, που συναντώ στη δουλειά μου ή στο δρόμο μου και εκνευρίζομαι μαζί του, που πέφτω πάνω του όταν βιάζομαι κι εκείνος καθυστερεί, που μου παίρνει τη σειρά ή με σπρώχνει ή μου μιλάει άσχημα.

Αγαπώ τον εαυτό μου άνθρωπο, Πατέρα, αλλά θέλω να μάθω να τον αγαπώ σωστά. Και θα μάθω να τον αγαπώ σωστά, μόνον αν τον αγαπώ μέσα από Εσένα και μέσα από την ενότητά μου με τον Ένα Λόγο.

Αναζητώ, Πατέρα, την ιδιαίτερη χορδή μου, αυτή που θα με ενώσει με το Λόγο, που θα με κάνει ένα με το άπειρο. Διανοίγομαι ως ο Ένας Άνθρωπος, ως η άπειρη αγκαλιά, ως η ουσία της αγάπης και του φωτός και λειτουργώ συλλέγοντας όλα τα στοιχεία που υπάρχουν και εκδηλώνονται μέσα από κάθε μορφή που παρευρίσκεται στη συγκέντρωση, συντονίζοντας τα θετικά και τα αρνητικά μέσα στην αγάπη, ώστε όλα να συνεργαστούν και να παλμοδονηθούν στη δόνηση του Λόγου. Συντονίζω κάθε στοιχείο ξεχωριστά, είτε αυτό ανάγεται στη θεία μου φύση είτε στην ανθρώπινη, με τη ροή του Λόγου. Το καθιστώ διεργασία ζωής και αγάπης, στοιχείο αναγωγής ολόκληρης της ομάδας, όλων των τμημάτων του εαυτού μου.

Μια άπειρη αγκαλιά είμαι, με πολλά πρόσωπα και πολλά χέρια. Μέσα σε αυτή την άπειρη αγκαλιά εναποθέτω κάθε τι που ως δυσκολία υπάρχει και λειτουργώ το συντονισμό της ενότητας, για να φέρει αποτελέσματα ανόδου.

Είμαι ο Άνθρωπος Λόγος, που μέσα από την παροχή του ελέους σου βιώνω τη διεργασία της ενότητας. Είμαι ο Άνθρωπος Λόγος, που συνειδητοποιεί την ουσία Θεού που μέσα του υπάρχει. Είμαι ο Άνθρωπος Λόγος, που θυμάται τον εαυτό του, τον ανιχνεύει και αγωνίζεται να τον γνωρίσει.

Είμαι ο Άνθρωπος Λόγος, που δεν παραμένει στις επιμέρους αδυναμίες, αλλά καλπάζει με τη ροή της αγάπης, πάλλει με τη δύναμη της αλήθειας και, γεμίζοντας με χάρη, ισχύ, δυναμικό και πλημμυρίδα ενεργειακής παροχής, επενεργεί στα στοιχεία του εαυτού του, διανοίγει την καρδιά του και το νου του και διαμορφώνει την ένωση με τον Ένα Λόγο. Καλεί το Λόγο, τον καλεί με το είναι του, με την καρδιά του, με την ύπαρξή του, με τη σκέψη του. Τον καλεί και του δίνεται με όλα του τα στοιχεία, απλόχερα, φανερά, με ειλικρίνεια, χωρίς συγκαλύψεις.

Είμαι ο Ένας Άνθρωπος, που εκδηλώνω τον εαυτό μου, τον παραδίδω στην ένωση με το Λόγο και τον γεννώ εντός της. Είμαι ο Ένας Άνθρωπος Λόγος, που συνειδητοποιώ την ουσία της αλήθειας, την ταπεινότητα της απεραντοσύνης, τη μαθητεία και την εκπαίδευση της απειρότητας.

Σ' αγαπώ, Πατέρα, και την αγάπη μου αυτή αφήνω να εκδηλωθεί προς τον άνθρωπο, προς τα σύμπαντα, να διοχετευθεί σε αυτούς που δίπλα μου βρίσκονται, για να γίνει η βάση της αναγωγής των ψυχών και των πνευμάτων που κοντά μου εκπαιδεύονται.

* * *

Αγαπημένοι μου, άραγε πού βρίσκομαι, πού είμαι, σε ποιο μέρος του είναι σας κατοικώ; Τι είναι αυτή η τόσο δυσνόητη επικοινωνία μας, η τόσο πολύπλοκη επαφή μας; Πού μπορείτε να με ανιχνεύσετε; Πώς μπορείτε να με ακούσετε και να με αισθανθείτε; Η προσευχή σας με ποιο τρόπο μπορεί να με μεταφέρει από μέσα σας και να γεμίσει το χώρο με Εμένα;

Αγαπημένοι μου, είμαι ο Λόγος Χριστός, είμαι ο Εαυτός σας. Είμαι η καλημέρα που θα πείτε το πρωί, το βλέμμα της αγάπης, το χαμόγελό σας, είμαι το κάθε τι

που κάνετε, αν εσείς θέλετε να είμαι το κάθε τι που κάνετε! Δεν μου χρειάζεται μια ιδιαίτερη εκδήλωση για να φανερωθώ. Λειτουργώ μέσα από την καθημερινή σας πραγματικότητα, μέσα από την καθημερινή σας συμπεριφορά διαχέομαι. Είμαι η ανάσα σας, η πρώτη σας σκέψη το πρωί και η τελευταία σας σκέψη το βράδυ, είμαι η επίγνωση της επαφής μας, έστω και αν αυτή παραμένει ακόμα στις νοητικές σας διεργασίες μόνον.

Αφήστε με να σας δείξω πώς ένα χαμόγελο είναι δικό μου χαμόγελο σχηματισμένο στα χείλη σας. Ξυπνήστε το πρωί και σκεφθείτε ότι Εγώ θα κοιτάζω με τα μάτια σας, Εγώ θα μιλώ με τη φωνή σας, θα χαιρετώ με τα χέρια σας και θα περπατώ με τα πόδια σας. Ξυπνήστε το πρωί και η προσευχή σας ας είναι να συμβεί αυτό! Να μπορέσετε να ζήσετε την απλότητα της επαφής μας μέσα από μια χειραψία. Να χαιρετίσετε το διπλανό σας και να δείτε μέσα στο χέρι σας ένα άλλο χέρι – αν και εγώ δεν έχω χέρι ή, καλύτερα, όλα τα χέρια του Ανθρώπου είναι δικά μου. Όμως για να βοηθηθείτε, μορφοποιήστε ένα χέρι μέσα στο χέρι σας, ένα μάτι μέσα στα μάτια σας και αφήστε το να χαιρετάει εκείνο, αφήστε εκείνο να λειτουργεί. Είναι τόσο απλή η επαφή μας και τόσο πολύπλοκη η σκέψη σας...

Σαφώς χρειάζονται καθάρσεις. Χρειάζεται να καθαρίσετε το χώρο σας, για να σας γεμίσω. Σαφώς χρειάζεται να προσανατολιστείτε σε κάτι υψηλότερο από αυτό που έχετε συνηθίσει. Όμως, αγαπημένοι μου, αυτό είναι τόσο απλό! Δεν χρειάζεται να αρχίσετε από δύσκολες επιλογές εγκράτειας. Αρχίστε από κάτι που θα σας είναι ευχάριστο, από κάτι που θα σας φέρει χαρά ή που θα σας δώσει δύναμη.

Σκεφτείτε την ένωσή μας όχι σαν μια πιεστική κατάσταση που θα σας επιβάλλει να περικόψετε κάτι, γιατί αν ξεκινήσετε έτσι δεν θα μπορέσετε να τη βιώσετε. Ξεκινήστε την ένωσή μας στοχεύοντας κατ' αρχήν στις όμορφες καταστάσεις των βιωμάτων της αγάπης. Όταν βιώσετε την αγάπη και την ελευθερία, όταν βιώσετε Εμένα να κοιτάζω με τα μάτια σας και να πάλλω μέσα στους χτύπους της καρδιάς σας, όταν αισθανθείτε το στόμα σας να λέει λόγια που είναι δικά μου, όταν νιώσετε την στοργή σας να διανοίγεται από τη δική μου στοργή, τότε θα δείτε πως οτιδήποτε άλλο σας πέφτει λίγο: σας στενεύει, σας περιορίζει, σας κάνει να δυσανασχετείτε, σας δημιουργεί άσχημη διάθεση. Τότε θα δείτε ότι θα επιλέξετε –όχι ως υποχρέωση ηθική, αλλά μέσα από μια ανάγκη του εαυτού σας– να ράψετε καινούρια ρούχα, ευρύχωρα, καθαρά και άνετα. Θα δείτε ότι εσείς οι ίδιοι θα αποφασίσετε να επιλέξετε νέους τρόπους επικοινωνίας και επαφής, εσείς οι ίδιοι θα επιβάλετε στον εαυτό σας αυτό που θα σας φέρει ελευθερία – και αυτό είναι η κάθαρση.

Η κάθαρση στην καθημερινή ζωή δεν είναι οι κανόνες εγκράτειας που επιβάλλονται από έξω και που υπόσχονται ένα αποτέλεσμα. Είναι οι εσωτερικές αποφάσεις της ύπαρξης που έρχονται να αναθεωρήσουν τα δεδομένα του νου, της καρδιάς και της συνείδησης, να ταξινομήσουν τα πράγματα σε διαφορετικές θέσεις, να κάνουν αξιολογήσεις στα ενδιαφέροντα της καθημερινότητας και να επιτάξουν νέες προτεραιότητες. Η κάθαρση δεν επιβάλλεται από έξω, δεν είναι ένας κανόνας που μπορεί να λειτουργήσει εξωτερικά. Επέρχεται από τη συνειδητοποίηση ότι χρειάζεστε ανακαίνιση, επέρχεται από την επιταγή της ύπαρξης – έτσι μόνον μπορεί να λειτουργήσει.

Όταν η ύπαρξη συνειδητοποιεί Εμένα, τότε θέλει να με βιώνει όλες τις ώρες. Τότε αποφασίζει ότι η ελευθερία η δική μου είναι καλύτερη, ωραιότερη, μεγαλύτερη από την ελευθερία που μόνη της έχει πλάσει και προσπαθεί να δει τι πρέπει να κάνει, πώς πρέπει να κινηθεί, τι πρέπει να αλλάξει για να αντικαταστήσει την περιορισμένη ελευθερία της με την ελευθερία του απείρου. Αυτή η επίγνωση και η προσπάθεια να διαπιστώσει τι πρέπει να αλλαχθεί, είναι η εμπράγματοι κάθαρση. Είναι, με άλλα λόγια, η επισήμανση σκέψεων, λόγων, έργων, δομών ιδεών και κατεστημένων, τα οποία γκρεμίζονται και οικοδομούνται εκ νέου. Είναι η κάθαρση εκ βάθους ψυχής και ουσίας.

Αγαπημένοι μου, αυτά τα λίγα λόγια αγάπης και ζωής ήθελα να εκφράσω, για να σας κάνω να καταλάβετε πόσο απλή είναι η επαφή μας. Να σας κάνω να αισθανθείτε άνετα, να ξεθαρρέψετε, να κατανοήσετε ότι η εκδήλωσή μου δεν χρειάζεται πολύπλοκες ή έντεχνες εκφράσεις. Να αισθανθείτε ότι μπορείτε να

αναγεννάτε τη ζωή και να έλκετε τη δική μου ανάδυση με απλές καθημερινές κουβέντες και λέξεις που μπορεί να μην τους δίνετε σημασία, οι οποίες, όμως, αν εκφραστούν μέσα από την ενότητά μας, παίρνουν ζωή, δύναμη και αποκτούν το πραγματικό τους νόημα.

Εργαστείτε απλά και καθημερινά, για να με βιώσετε. Εργαστείτε απλά και καθημερινά, όχι απλώς για να κάνετε καθάρσεις, αλλά για να νιώσετε την ανάγκη της εσωτερικής επιταγής της κάθαρσης, για να γνωρίσετε το δρόμο της δική σας κάθαρσης. Γιατί η κάθαρση της κάθε υπόστασης είναι προσωπική: ακολουθεί έναν ιδιαίτερο δρόμο, έναν ιδιαίτερο ρυθμό, μια ιδιαίτερη ποιότητα. Η κάθαρση που η κάθε ύπαρξη τελεί έχει σημεία όπου επικεντρώνεται και τρόπους που επιλέγει να κινείται, ανάλογα με τις αναγκαιότητές της.

Κάθαρση δεν είναι μόνον μια περίοδος εγκράτειας ή νηστείας, ούτε μια προσπάθεια να αλλάξετε τον τρόπο με τον οποίο μιλάτε. Αυτοί είναι οι εξωτερικοί τύποι κάθαρσης, όπως σας είπα. Η κάθαρση έρχεται και καταλύει όλα τα δεδομένα των κατεστημένων, αφήνει την ύπαρξη παρθένα, για να γευτεί το άπειρο, για να πετάξει με πτέρυγες ελευθερίας, για να ακολουθήσει την ταχύτητα του Λόγου, για να βιώσει την παντόχρονη και παντόχωρη παρουσία του, το απόλυτο της αγάπης.

* * *

Να είστε ευλογημένοι, να πάλλει μέσα σας η αγάπη μου καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της εκπαιδευτικής εβδομάδας. Να πάλλει μέσα σας η κατανόηση, ο νους σας να πυροδοτείται από το Πνεύμα το Άγιο, η ψυχή σας να μην αδρανήσει καθόλου, η πάλλουσα θεία ουσία σας να φέρει εκφράσεις ζωής στην επιφάνεια.

Η προσωπική επικοινωνία μας να εδραιωθεί: να βιώσετε τον προσωπικό σας ήχο, να αισθανθείτε τη φωνή σας και τη φωνή μου να γίνονται μία. Να αισθανθείτε έντονα, δυνατά, πολυποίκιλα την ένωσή μας και να την εκφράσετε.

Σας ευλογώ να νιώσετε το χαμόγελό μου μέσα στο χαμόγελό σας, το βλέμμα μου μέσα στο βλέμμα σας, το χέρι μου μέσα στο χέρι σας να χαιρετά το διπλανό σας.

Σας ευλογώ να βιώσετε την πορεία της κάθαρσης σας. Να συνειδητοποιήσετε την κάθαρση και την μετάνοια όχι ως διδασκαλία εξωτερική ή ως σειρά κανόνων, αλλά ως οδό απελευθέρωσης, αναγέννησης και ζωής, που χαράζεται ταυτόχρονα με τη δική μου γέννηση μέσα σας. Αμήν.

18. 3. 1998

Πάτερ Άγιε, επικαλούμαι την άπειρη αγάπη και το άπειρο έλεός σου, το άπειρο φως και την άπειρη θεία ενίσχυσή σου, να εισρεύσουν στο χώρο αυτό – και κυρίως, Πατέρα, στις συνειδήσεις, στις διεργασίες και στις υπάρξεις όσων παρίστανται. Να εισρεύσουν με τη ροή τη ζωογόνο και την πνοή εκείνη, που φέρνει στην επιφάνεια κενά και ανησυχίες, μα ταυτόχρονα μετουσιώνει και συμπληρώνει, διαλύει τα φθαρτά και οικοδομεί την αλήθεια, το φως και τη ζωή.

Ως Λόγος Διδάσκαλος Αγάπη και Φως διαχέω προς όλους την άπειρη αγάπη μου, την άπειρη παρουσία μου. Κινητοποιώ τις λειτουργίες τους, τη δραστηριότητά τους, την εκδήλωση των υποστάσεών τους, για να φανερώσουν τη θεία αλήθεια και το θείο φως. Συλλέγω κάθε τι που τους αποπροσανατολίζει, κάθε τι που την ώρα αυτή δεν τους αφήνει να εισχωρήσουν στη θεία ουσία τους και να βιώσουν μέσα τους τη γέννηση και την αύξηση της παρουσίας μου. Στρέφω, με την άδεια της υπόστασής τους, το είναι τους, τα μάτια και τα αυτιά τους, προς τα ένδον τους. Τους αφήνω να γευτούν και να νιώσουν την παρουσία μου εντός τους. Να με δουν να αυξάνω και να αναπνέω μέσα στο θείο είναι τους, να συμπαρασύρω κάθε τι άλλο, να το μετουσιώνω και να το αλλάζω. Λειτουργώ μέσα τους και δίνω το στίγμα της αγάπης μου. Ηχώ τον ήχο μου το Δημιουργικό και εκδηλώνομαι από τον καθένα προς ανάδειξη της θείας ενότητας και του θείου φωτός.

* * *

Εγώ ειμί ο Λόγος ο υπάρχων και εκδηλούμενος εντός της ψυχής σου, άνθρωπε, εντός του είναι σου. Εγώ ειμί ο Λόγος ο κινητοποιών τους μηχανισμούς της παλιγγενεσίας σου, ο καλών σε να με αναγνωρίσεις μέσα σου και να συνειδητοποιήσεις τη λειτουργία μου.

Εγώ είμαι ο Λόγος Εαυτός σου! Αυτή την έννοια, με όλη της τη σημασία, σε ενεργοποιώ να την εκφέρεις, να την εκφράζεις, για να την συνειδητοποιείς όλο και περισσότερο, για να μπορείς να εκπαιδεύεσαι, μέσα από την εκφορά της αλήθειας, στη συνταύτισή σου με την αλήθεια.

Η συνταύτισή σου μαζί μου είναι μια πορεία που περνά από πολλά στάδια καθάρσεων και επιγνώσεων, θάρρους και τόλμης για το επόμενο άγνωστο βήμα. Αλλά, για να μπορέσεις να προχωρήσεις στα επόμενα βήματα, πρέπει να ξεκινήσεις καταδεικνύοντας πως πιστεύεις αυτό που σου λέω: ότι υπάρχω μέσα σου και μιλώ από εντός σου, αποδεχόμενος με θάρρος και τόλμη την ένωσή μας.

Θέλω σήμερα να σε ακούσω να με εκδηλώσεις με τόλμη, χωρίς να φοβάσαι. Ενεργοποιώ το δικαίωμα σου να εκφράζεις Εμένα, σου ξαναδίνω την άδεια και τη χάρη γι' αυτό, διότι όλα αυτά τα φέρεις μέσα σου από τη στιγμή της δημιουργίας σου. Σε ωθώ να πεις: «Εγώ ειμί ο Λόγος». Να εκφέρεις αυτή τη φράση την τόσο μικρή, την τόσο απλή, και να συνειδητοποιήσεις αυτό που κινητοποιεί μέσα σου. Αν πεις με συναίσθηση τη φράση «Εγώ ειμί ο Λόγος», δεν σημαίνει ότι είσαι τέλειος ή ότι είσαι καθαρός και εμπλουτισμένος με τα άπειρα θεία στοιχεία. Σημαίνει όμως ότι με ακούς μέσα σου να λέω «Εγώ ειμί ο Λόγος» και αποδέχεσαι αυτό να το μεταφέρεις σε ολόκληρη την υπόστασή σου, να το κοινοποιήσεις και στην ύλη σου, ενεργοποιώντας τις φωνητικές σου χορδές για να εκφράσουν την εσωτερική μου Παρουσία.

Η φράση «Εγώ ειμί ο Λόγος» δεν παρουσιάζει απαραίτητα το επίπεδο ένωσης στο οποίο έχεις φθάσει και, σίγουρα, δεν υποδηλώνει ότι είσαι ο Λόγος. Σαφώς και μέσα από αυτή μπορεί να καταδειχθεί η ποιότητα και η καθαρότητα της ένωσής σου μαζί μου, καθώς και η εξελικτική βαθμίδα στην οποία βρίσκεσαι. Στις περισσότερες όμως περιπτώσεις φανερώνει ότι αποδέχεσαι να ακούς το δικό μου ήχο, να τον εκφράζεις και να συντονίζεσαι με την αλήθεια που σου αποκαλύπτω: ότι υπάρχω μέσα σου σε όποιο στάδιο εξέλιξης και αν βρίσκεσαι. Σε κάθε περίπτωση πάντως, η συνειδητή και επανειλημμένη εκφορά αυτής της φράσης κατά τη διάρκεια της μαθητείας σου σκοπό έχει να οδηγήσει στην πραγμάτωσή της,

δηλαδή στην ενότητα και ταυτότητά μας, η οποία, όταν συμβεί, γίνεται κατάδηλη μέσα από ποικιλία εκδηλώσεων, που απλώνονται σε όλους τους τομείς της γήινης πραγματικότητας και τους περιλαμβάνουν.

Η υπόσταση που ταυτίζεται με την ουσία αυτής της φράσης και ρέει μαζί της το καταδεικνύει τόσο κατά την διάρκεια μιας προσευχής ή πνευματικής εκδήλωσης, όσο και στην καθημερινή της δραστηριότητα. Η ένωση που έχει μέσα της επιτευχθεί είναι ενεργός διαρκώς, χωρίς κενά ή διαλείμματα, και οι διαφοροποιήσεις που μπορεί να παρουσιάζει στις διαθέσεις και στις εκδηλώσεις της οφείλονται στη διαδικασία μετουσίωσης της ανθρώπινης φύσης και ζύμωσής της με τη θεία. Ανά πάσα στιγμή η υπόσταση αυτή είναι ικανή, άσχετα από τις εξωτερικές συνθήκες, να εκδηλώσει την ένωσή της μαζί μου και να παρουσιάσει το θέλημά μου, εφόσον βέβαια της το επιτρέπω και οπωσδήποτε όχι για επίδειξη, αλλά μόνον για να ενεργήσει για την άνοδο και εξέλιξη του ανθρώπου.

Αντίθετα, η υπόσταση που εκφέρει τη φράση «Εγώ ειμί ο Λόγος» κατά μίμηση ή από οίηση και παραπλήσιες αιτίες, χωρίς να εργάζεται καθημερινά για την πραγμάτωση της ένωσής της μαζί μου, αδυνατεί να με εκδηλώσει. Αυτό που φανερώνει κατά τη διάρκεια μιας προσευχής ή πνευματικής εκδήλωσής της είναι κενό ουσίας και παρουσιάζει μόνον τα εξωτερικά γνωρίσματα μιας εμπνευσμένης ομιλίας, όπως τα έχει παρατηρήσει να φανερώνονται από άλλες υποστάσεις, δηλαδή την ένταση και το χρωματισμό της φωνής, συγκεκριμένη ορολογία, επίκτητες γνώσεις...

Ανάμεσα σε αυτές τις δύο ακραίες περιπτώσεις, υπάρχει πληθώρα άλλων που απεικονίζουν τις διάφορες εκπαιδευτικές φάσεις και ποιότητες των υποστάσεων που ελίκρινά αγωνίζονται για να ενωθούν μαζί μου, και ουδόλως επιθυμώ με την προηγούμενη αναφορά μου να σε αποθαρρύνω, άνθρωπε. Διευκρινίσεις και αποσαφηνίσεις σου κάνω, για να απομακρύνω τους κινδύνους της οίησης από κοντά σου και για να επιστήσω την προσοχή σου, ώστε από τα πρώτα σου βήματα να είσαι συνειδητός, τολμηρός και καταρτισμένος.

Θέλω να ριχτείς με ορμή αλλά και με σύνεση στον αγώνα της χριστοποίησης-θέωσής σου, έχοντας επίγνωση της Παρουσίας μου μέσα σου και δίνοντάς μου το χώρο για να σε καθοδηγώ. Θέλω να βιώνεις την ένωσή μας, να τολμάς να την παρουσιάζεις και να λες: «Εγώ ειμί ο Λόγος». Ταυτόχρονα όμως θέλω να συνειδητοποιείς κάθε φορά από ποιο επίπεδο εκδηλώνεσαι, πόσο ταυτίζεσαι με αυτό που λες, τι δυναμικό μεταφέρεις, την εκπαιδευτική φάση στην οποία βρίσκεσαι, την καθαρότητα και την ανιδιοτέλειά σου, καθώς και το ενεργειακό επίπεδο της ένωσής μας που παρουσιάζεις στην καθημερινότητά σου.

Όλα αυτά είναι απαραίτητα για να οδηγηθείς με σιγουριά στην ένωσή μας, χωρίς να εγκλωβιστείς στις παγίδες της πλάνης και σε κατασκευάσματα του νου σου, υπερεκτιμώντας ή και υποβιβάζοντας καμία φορά την πορεία και τον αγώνα σου για την επίτευξη της χριστοποίησης-θέωσης. Επίσης, είναι απαραίτητα γιατί μόνον με αυτό τον τρόπο είσαι πραγματικά ανοικτός στην καθοδήγησή μου και στα διδάγματα της πείρας και της μαθητείας που μπορείς να λάβεις από άλλες υποστάσεις που εκπαιδεύονται μαζί σου. Αξιοποιώντας αυτές τις παροχές, δύνασαι να επιταχύνεις την εξέλιξή σου, περνώντας όλα τα στάδια της εκπαιδευτικής διαδικασίας χωρίς χαοτικές διαδρομές ή άλματα.

Μετά από αυτά, αγαπημένε μου, σου ζητώ και πάλι να εκφράσεις τον παλμό μου, να τον καταθέσεις στο χώρο και στους αδελφούς σου όπως μπορείς, χωρίς φόβο! Να διαρρήξεις τα στεγανά σου, γιατί θα μιλήσω Εγώ από εντός σου και όχι εσύ, για να καταδειχθεί στην πράξη η διδασκαλία που σου φανέρωσα.

(Ακολουθούν εκδηλώσεις της ένωσης των αδελφών με το Λόγο).

* * *

Εγώ ειμί ο Λόγος, αγαπημένοι μου. Η ενότητά μας εκδηλώθηκε από οποιαδήποτε μορφή μίλησα και από οποιοδήποτε επίπεδο κατανόησης ή συνειδητότητας. Εγώ

είμαι μέσα σας. Αυτή την αλήθεια ενεργοποιήσατε και την καταθέσατε ως συνεισφορά στην ενότητά μας, στην ενότητά σας.

Είμαστε Ένα! Αυτή την αλήθεια δεν την ακούσατε μόνον, τη λειτουργήσατε, αφήνοντας τη ψυχή, το μυαλό και την ύπαρξή σας να αναδιπλωθούν σε αυτήν. Είμαστε Ένα, και αυτό ισχύει άσχετα από τον τρόπο με τον οποίον εκδηλώνεστε, τις φοβίες που έχετε και τα δεσμά που σας κρατάνε δεσμευμένους. Η ζωή σας είμαι Εγώ, η αγάπη σας είμαι Εγώ, η παλμοδότηση της ελευθερίας σας είμαι Εγώ, η αρχή σας είμαι Εγώ, ο προορισμός σας είμαι Εγώ!

Γονατίζω μπροστά στην εκδήλωση του Εαυτού μου από μέσα σας και σας απονέμω έπαινο και σεβασμό: το σεβασμό του Εαυτού προς τον Εαυτό. Σας καταδεικνύω ότι η αλήθεια σέβεται την αλήθεια και η αγάπη την αγάπη, με όσα καλύμματα και αν είναι σκεπασμένες. Σας καταδεικνύω πώς η τόλμη, που χρειάζεται για να γίνει ένα μικρό βήμα προς την ένωσή σας μαζί μου, ελευθερώνει άπειρους παλμούς ζωής, ενέργειας, μετουσίωσης, ανακαίνισης του νου, της καρδιάς και της συνείδησης.

Εκρήγνυμαι μέσα σας ως η ζωή και η αλήθεια: αυτός είναι ο έπαινος της αγάπης μου, καθώς διαχέεται εντός σας, επειδή αισθανθήκατε τον παλμό μου, νιώσατε τη ζωή μου, θελήσατε, έστω και λίγο, να εκφράσετε αυτό τον παλμό από τη θέση στην οποία βρίσκεστε. Εκρήγνυμαι εντός σας ως η άπειρη ζωή των άπειρων κόσμων, ως έλεος, ως ίαση, ως ανακαίνιση, ως τροφοδοσία ζωής.

Αναδιοργανώνω όλη την ύπαρξή σας με παλμούς θείας ζωής και θείας αγάπης. Αναδιοργανώνω τη θεία ουσία σας και την ταξινομώ, ώστε κατά τη λειτουργία της να παράγει θεία δύναμη, θεία πνοή, θεία δραστηριότητα. Αναδιοργανώνω τα κέντρα σας, ώστε η αγάπη και η αλήθεια να τα διαπερνά και να τα συντονίζει με τον παλμό μου.

Σας αγαπώ! Η αγάπη μου είναι άπειρη και η διάχυσή μου στην ύπαρξή σας απέραντη όταν τολμάτε να τις επικαλεστείτε. Διαπερώ την ύπαρξή σας εκ των έσω και εκ των έξω, σας αφομοιώνω, σας εμβαπτίζω μέσα μου, σας καθιστώ Ένα με Εμένα. Καθιστώ σταθερή την επικοινωνία μας, διανοίγω τους αγωγούς της ένωσής μας και τους πλημμυρίζω με φως και καθαρότητα, για να καταστούν άρρηκτοι και απροσπέλαστοι σε οποιαδήποτε άλλη ποιότητα.

Εγώ ειμί ο Λόγος Χριστός Διδάσκαλος, η ουσία της ζωής και της αλήθειας. Εγώ ειμί ο προσφέρων τον Εαυτό μου στον άνθρωπο, θυόμενος αέναα υπέρ της αλήθειας και της αγάπης. Εγώ εδρεύω εντός σας και κρούω όλη σας την ύπαρξη, γεμίζοντας αυτή με τους άπειρους παλμούς μου. Εγώ ο ζωοδότης, η Πηγή η άπειρη που εντός σας αναβλύζει την ώρα τούτη και παλμοδονει τα πάντα.

Λάβετε τον έπαινο της Ζωής μου ως κεφάλαιο ζωής και αγάπης. Εργαστείτε μαζί μου, γιατί απαιτείται πολλή εργασία μέχρις ότου ο άνθρωπος γνωρίσει την απολυτότητά μου! Αμήν.

14. 10. 1998

Πατέρα αγαπημένε, μου εμπιστευθήκες αδελφές και αδελφούς, ψυχές και πνεύματα που πεινάνε και διψάνε για την αλήθεια και το φως. Μου τους εμπιστευθήκες με την εντολή και το καθήκον να τους δείξω τη θεότητά τους, να τους θυμίσω τι είναι. Να τους βοηθήσω να κατανοήσουν, να δουν και να χωρέσουν την αγάπη που υπάρχει μέσα τους, την απειρότητα, την αλήθεια και το φως. Μου εμπιστευθήκες αυτές τις υποστάσεις, αναθέτοντάς μου την ύψιστη υποχρέωση να υπηρετώ τη γέννηση του Χριστού μέσα τους με όλο μου το είναι και όλες μου τις λειτουργίες, καθώς και με κάθε τι που από Εσένα μου παρέχεται. Να κινούμαι με σκοπό να ενεργοποιήσω την εκδήλωση της θείας ζωής και τη φανέρωση του Ανθρώπου Θεού, του ενωμένου με τον Ένα Λόγο, μέσα από όλες τις ποιότητες του νου, της καρδιάς και της συνείδησής τους.

Πατέρα αγαπημένε, βοήθησέ με να επιτελέσω αυτό το υπερούσιο Έργο για τον άνθρωπο που είναι τώρα κοντά μου, αλλά και για κάθε υπόσταση, όπου και αν βρίσκεται. Δώσε μου τρόπους, έμπνευσέ μου λειτουργικότητες, για να αγγίξω όλες τις ψυχές και τα πνεύματα. Απελευθέρωσέ με από κάθε αποκρυσταλλωμένη δομή, από κάθε τρόπο προσέγγισης που με περιορίζει. Επίτρεπέ μου με το δικό σου έλεος και τη δική σου αγάπη να αγγίξω κάθε ποιότητα του ανθρώπου, όπως και αν εκδηλώνεται, και μέσα από την άπειρη ένωση να εισχωρώ σε αυτή και να γεννώ ζωή. Βοήθησέ με κατ' αρχήν, να λειτουργήσω με τον τρόπο αυτό μέσα στη συγκεκριμένη ομάδα μαθητείας και κατόπιν ας επεκταθεί η λειτουργία αυτή στο άπειρο, ας τελείται ταυτόχρονα εδώ και παντού, εμφανίζοντας τη νομοτέλεια της χριστοποίησης μέσα σε κάθε ψυχή, μέσα σε κάθε πνεύμα.

* * *

Αγαπημένε μου, είμαι ο Λόγος Μητέρα Υιός, που κατοικεί μέσα σου, που μέσα σου γεννάται και ενηλικιώνεται. Είμαι ο Λόγος, που μέσα από εσένα αναμένει την εκδήλωσή του, αναμένει να σκεφθεί και να πράξει, να αγκαλιάσει, να θωπεύσει, να αγαπήσει και να προσφερθεί σε κάθε ύπαρξη. Σε πλησιάζω ως άπειρη αγάπη, ελεύθερος ως πνοή απειρότητας., χωρίς να υπόκειμαι σε κανέναν περιορισμό εκδήλωσης, χωρίς να ενδύομαι κανέναν από τους ρόλους που η ανθρώπινη διάνοια μου αποδίδει, χωρίς να ακολουθώ τακτικές ή προσχεδία. Εκδηλώνομαι σε εσένα ως είμαι –απέραντος και πλήρης, γεμάτος φως και ζωή, γεμάτος αγάπη– για να σε οδηγήσω να ζεις κάθε μέρα και κάθε στιγμή τον Εαυτό σου: για να κινητοποιήσω τους μηχανισμούς σου όλους, να σπάσω τους φραγμούς και τα όριά σου.

Σπάω τα όριά σου! Σπάω τις δομές των περιορισμών και των κατεστημένων μέσα από τις οποίες με επικαλείσαι και με περιμένεις. Σπάω κάθε δομή του νου, της καρδιάς και της συνείδησης που διατηρεί τις αποστάσεις ανάμεσά μας και δεν σου επιτρέπει, όποια εργασία και αν εκτελείς, να είμαι μέσα σου: να με νιώθεις να πνέω στο κορμί σου, να διαποτίζω τα χέρια, τα πόδια και όλη την ύπαρξή σου.

Είναι τόσο απλή η ενότητα! Μα πώς να σου περιγράψω αυτή την απλότητα, αυτή την ευκολία με την οποία μπορείς να βιώνεις αυτό που είμαστε; Τι παράδειγμα να σου φέρω για να κατανοήσεις πόσο απλά η αγάπη σου μπορεί να μας κάνει Ένα; Θυμήσου την πιο ισχυρή αγάπη που ένιωσες ως βίωμα μέσα σου. Θυμήσου την, για να συνειδητοποιήσεις έστω και λίγο, πόσο αυθόρμητα σου βγαίνουν κινήσεις ενότητας και ταύτισης όταν βιώνεις έντονα συναισθήματα. Φαντάσου αυτό το βίωμα πληρέστερο και τελειοποιημένο: τόσο απλή είναι η ένωσή μας και τόσο υπέροχη, άνθρωπε!

Είναι τόσο απλή, γιατί είναι η μόνη πραγματική λειτουργία που σε κρατά στη ζωή. Ό,τι κάνεις, η κάθε σου κίνηση, η εκπαιδευτική σου διαδικασία, υπάρχει και υφίσταται, διότι υπάρχει και υφίσταται η ένωσή μας, έστω και αν έχει σκεπαστεί, αδρανοποιηθεί ή λειτουργεί ελλιπώς. Υπάρχεις, γιατί εσύ και εγώ είμαστε Ένα. Αγωνίζομαι μέσα από τις λέξεις να σε οδηγήσω να κατανοήσεις αυτή την απλότητα... Και επιλέγω να χρησιμοποιήσω τη λέξη «αγωνίζομαι», γιατί ταιριάζει με

τη δική σου κινητικότητα την περίοδο αυτή κατά την οποία αγωνίζεσαι να με κατανοήσεις, να με γνωρίσεις και να με βιώσεις, αγωνίζεσαι να με αγαπήσεις.

Συντονίζομαι με τον τρόπο που ακολουθείς. Εισέρχομαι στον αγώνα σου εκφράζοντας την ίδια κίνηση, ακριβώς για να τη μετουσιώσω και να σου δείξω ότι δεν χρειάζεται να αγωνίζεσαι για τίποτα. Δεν χρειάζεται να αγωνίζεσαι για να με νιώσεις και να με αγαπήσεις! Απλώς χρειάζεται να χαλαρώσεις μέσα στον εαυτό σου και να αφήσεις τους παλμούς σου να χαλαρώσουν μέσα στους παλμούς μου. Να αφήσεις να αναφανεί μέσα από τον ενωμένο μας παλμό, η γέννηση του πυρός. Να σε περιτυλίξει το Πνεύμα το Άγιο, να σε παλμοδονήσει και να αναβλύσει μέσα από όλα σου τα κύτταρα και μέσα από όλους σου τους πόρους. Γιατί, αγαπημένε μου, κάθε φορά που αφήνεσαι με αυτό τον τρόπο σε Εμένα, φλέγεσαι ολόκληρος από την αλήθεια της ύπαρξής σου.

Υπάρχει τίποτα πιο απλό να κάνεις στην καθημερινή σου ζωή από το να αφήνεσαι σε Εμένα; Από το να νιώθεις ότι σ' αγαπώ και ότι μ' αγαπάς; Να νιώθεις, χωρίς να σε παραπλανούν οι λειτουργίες της ατέλειάς σου, ότι ταυτίζεσαι μαζί μου και ταυτίζομαι μαζί σου; Γιατί αυτό το βίωμα που σου περιγράφω και με το οποίο σε διαποτίζω είναι ένα βίωμα που μπορείς να το νιώθεις όλες τις ώρες, άσχετα με τις ατελείς σου εκδηλώσεις. Είναι βίωμα απαραίτητο, ώστε οι ατελείς καταστάσεις να γίνουν φως. Είναι το βίωμα που μετατρέπει κάθε εμπόδιο σε ώθηση εκδήλωσης θείας δημιουργικότητας.

Ενεργοποίησου, αγαπημένε μου! Θέλω να σε κινητοποιήσω, να θέσω σε κίνηση όλους τους μηχανισμούς σου. Μα είναι τόσο εύκολο! Είναι τόσο εύκολο και τόσο απλό, κι όμως αρνείσαι...

Κτίζεις γύρω από αυτή την κινητοποίηση χιλιάδες φοβίες, οικοδομείς χιλιάδες αναστολές. Μαζεύεις γύρω της σωρεία γνώσεων, τοποθετήσεων, διανοημάτων και συναισθηματικών αδιεξόδων. Όμως, η κινητοποίηση για την ένωσή μας προηγείται! Αυτή θα παράγει το φως και τη ζωή και θα συμπαράσχει όλα τα παραπάνω, για να τα μετουσιώσει μέσα στην άπειρη ενέργειά της.

Ενεργοποίησου, αγαπημένε μου. Ενεργοποίησου, γιατί γι' αυτό ήλθες στη Γη! Δεν ήλθες στη Γη μόνον για να μάθεις τη λειτουργία της αγάπης ή για να μάθεις για Εμένα. Δεν ήλθες στη Γη μόνον για να διδαχθείς ότι η Μητέρα ήταν Λόγος ή για να γνωρίσεις το Έργο στο οποίο βρίσκεσαι και να διαχύσεις το μήνυμά του στον άνθρωπο της Γης. Δεν ήλθες στη Γη για να γνωρίσεις απλώς τον Δάσκαλο Ιωάννη και να νιώσεις τιμή και δέος, ούτε μόνον για να αισθανθείς την ευλογία που εισήλθε μέσα σου.

Ήλθες για να βιώσεις ότι είσαι Χριστός και Παναγία: Λόγος πλήρης, εκδηλούμενος σε όλες τις συνθήκες, με απεριόριστους τρόπους. Ήλθες για να συντελέσεις κι εσύ, ώστε να γίνει απλό και προσιτό στον άνθρωπο το υπερούσιο μήνυμά μου – και μπορείς να συντελέσεις! Το επαναλαμβάνω: μπορείς, αρκεί να το θέλεις. Το θέλω σου είναι η κινητήρια δύναμη που καθιστά τα πάντα υπαρκτά και αλλάζει την πραγματικότητα της ζωής σου.

Αγαπημένε εκπαιδευόμενε Άνθρωπε Θεέ, Λόγε της αλήθειας και της αγάπης, σε βλέπω και σε θαυμάζω! Θαυμάζω την ωραιότητά σου, τη σοφία σου, το κάλλος σου. Θαυμάζω τους ήχους που παράγει η ψυχή σου, τα χρώματα που δημιουργεί η ύπαρξή σου, τις μελωδικές συνθέσεις και την τελειότητα της αγάπης της. Θαυμάζω τη δημιουργική σου δράση μέσα στα σύμπαντα. Αυτό τον θαυμασμό μου αποτυπώνω εντός σου ως θαυμασμό αληθείας, ως εικόνα ζωντανή και πάλλουσα της πραγματικότητας που βλέπω, γιατί σε βλέπω, άνθρωπε, σε βλέπω να είσαι Ένα με Εμένα.

Σε παρατηρώ να σκέπτεσαι ότι όλα αυτά είναι ωραία λόγια. Ότι είναι απλό να λέγονται, αλλά δύσκολο να γίνουν. Σε παρατηρώ να βυθίζεσαι σε σκέψεις σχετικές με τις δυσκολίες της καθημερινότητας, κάνοντας πιο ισχυρή την απεικόνιση της αναλήθειας που γύρω σου ζει από την εικόνα της αλήθειας που μέσα σου υπάρχει. Προσπάθησε να αντιστρέψεις τα πράγματα, ώστε να μην εστιάζεις τόσο πολύ στα φαινόμενα, αλλά στις εσωτερικές σου λειτουργίες περισσότερο.

Γιατί δεν προσπαθείς λίγο, ώστε να μην κοιτάς από έξω προς τα μέσα, αλλά από μέσα προς τα έξω; Να δεις όλα αυτά που τώρα βλέπεις με τα εξωτερικά σου μάτια, από τον εσωτερικό σου Εαυτό: από τον Λόγο που είσαι. Να τα δεις μέσα από τη χαρά της επίγνωσης ότι είσαι Λόγος, μέσα από την επίγνωση της δημιουργικής σου δράσης: έτσι θα τα ενώσεις και θα κατανοήσεις ότι μεταλλάσσονται ταχύτατα. Αλλά ακόμα και αν δεν μεταλλαχθούν ταχύτατα, δεν πειράζει. Γιατί όσο προχωράς στη συνειδητοποίηση της ένωσής σου και χαλαρώνεις μέσα σε αυτή, όσο την αφομοιώνεις με ηρεμία και πραότητα, χωρίς άγχος και φόβο, τόσο οι εξωτερικές συνθήκες θα χαλαρώνουν και οι αντιστάσεις των εκπαιδευτικών νόμων θα ατονούν, γιατί θα καταλαμβάνει περισσότερο χώρο μέσα σου η θεία ζωή.

Πώς να σου δείξω τον προορισμό σου, τον προορισμό της αγάπης σου; Το μόνο που μπορώ να κάνω, είναι να σε αγαπώ... Να σε αγαπώ απέραντα και να ενισχύω συνεχώς τη λειτουργία της ένωσής μας, την εμφάνιση της αλήθειας από μέσα σου. Να σε ωθώ να κάνεις το βήμα της νέας ζωής: της γέννησής σου άνωθεν. Ένα βήμα που εσύ επιτελείς, εσύ επιλέγεις. Είναι η δική σου δημιουργική συμμετοχή που φέρνει σε εκδήλωση αυτή τη γέννηση και αλλάζει όλη σου την ύπαρξη.

Έχεις χάρη, έχεις ευλογία, έχεις Εμένα, έχεις τα πάντα, και όμως! Ελάχιστα στρέφεις προς το να βιώνεις την αγάπη μου, ελάχιστα στρέφεις προς το να βιώνεις την πληρότητα που σου προσφέρω. Αναζητάς την ευτυχία μέσα από την εκπλήρωση των αναγκών που καθημερινά διαμορφώνονται από τα εξωτερικά στρώματα της ύπαρξής σου. Ζητάς να βιώσεις την ένωσή μας, αυτή η επιθυμία σου όμως έχει μικρότερο βεληνεκές και ένταση από τα αιτήματα και τις επιθυμίες που εκφράζεις προς Εμένα, διαμορφωμένα από τις αναγκαιότητες της καθημερινής σου ζωής.

Αγαπημένε μου, ουδέποτε σου είπα ότι για να ενωθείς μαζί μου πρέπει να στερηθείς τη χαρά. Ενώνεσαι μαζί μου για να γνωρίσεις την Ολότητα του Εαυτού σου. Δεν βάζω όρους για να σου δώσω την Ύπαρξή μου. Σου μίλησα για μετουσίωση και σου την καταδεικνύω, σου τη διδάσκω, γιατί αυτός είναι ο τρόπος για να μετατοπίσω την προσοχή σου από τις επιθυμίες των εξωτερικών στρωμάτων της ύπαρξής σου, στη βαθιά και φλέγουσα επιθυμία του είναι σου. Όταν φθάσεις να βρεις και να βιώσεις αυτή τη βαθιά φλέγουσα επιθυμία, τότε θα διαχυθεί η ένωσή σου μέσα στα πάντα. Θα μετουσιώσει την ανάγκη και την εξάρτηση, για να φέρει τη ζωή σου σε εκδηλώσεις που θα περιέχουν τις λειτουργίες της ελευθερίας και της ανόδου.

Φρόντισε λίγο, προσπάθησε για ένα διάστημα να στρέφεις σε αυτό που θεωρείς δύσκολο: στην ένωσή μας. Φρόντισε να αφιερώνεις χρόνο για να βυθίζεσαι και να εμβαπτίζεσαι σε αυτήν. Για να βρίσκεις τη χαρά του πραγματικού σου πόθου και να αντλεις την αγαλλίαση που πηγάζει από αυτή την ένωση, που σε γεμίζει αγάπη, αρμονία, δημιουργικότητα δράσης και καθαρότητα. Φρόντισε μέσα από τις σχέσεις σου με το σύντροφό σου ή με τους ανθρώπους της οικογένειας και του περιβάλλοντός σου να θέτεις σε δράση αυτές τις ποιότητες αγάπης που σου περιγράφω, όσο κι αν νομίζεις και πιστεύεις ότι αφορούν τον Θεό και μόνον!

Αγαπημένε μου άνθρωπε, η ποιότητα αγάπης που βιώνεις μαζί μου είναι η ποιότητα αγάπης που καλείσαι να βιώσεις με κάθε άνθρωπο. Ουσία Θεού περπατά πάνω στη Γη μέσα σε χιλιάδες σκηνώματα. Ουσία Θεού ενώνεται με ουσία Θεού και η ένωση αυτή παράγει ζωή.

Αν αυτή την ένωση, έστω και κατ' ελάχιστο, εκδηλώνεις στις διαπροσωπικές σου σχέσεις, δεν θα υπάρχει σπατάλη ή απώλεια ενέργειας. Έκλυση φωτός και ζωής θα σε γεμίζει και θα σου δίνει τη δυνατότητα να γίνεσαι προσφορά για τον άνθρωπο. Αν καθημερινά εμβαπτίζεσαι μέσα σε Εμένα –όχι με την τοποθέτηση του φόβου ή της αγωνίας ότι αυτό είναι δύσκολο, αλλά με την πεποίθηση και τη βεβαιότητα ότι είναι απλή η ένωσή μας– θα αρχίσεις να βιώνεις τη λειτουργία της αγάπης και της ένωσης με κάθε άνθρωπο.

Σε ελευθερώνω, αγαπημένε μου άνθρωπε και μαθητή του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μου. Σε ελευθερώνω για να βιώσεις τη θεότητά σου, για να συνειδητοποιήσεις τι ακριβώς κάνεις πάνω στη Γη. Ελευθερώνω τον προορισμό σου,

το Θείο και τον ύψιστο, να σε διαποτίζει καθημερινά, ώστε να μην εγκλωβίζεται από τίποτα. Αυτή τη διδασκαλία, αυτούς τους λόγους μου τους εντυπώνω μέσα σου. Τους διαχέω στα κέντρα σου, για να σε κινητοποιήσουν, να σε ενεργοποιήσουν, να αλλάξουν τις λειτουργίες του νου και της καρδιάς, της συνείδησης και της προσωπικότητας. Να σε αναγεννήσουν και να σου γνωστοποιήσουν μια νέα λειτουργία, μια νέα κατάσταση.

Από μέσα σου εκδηλώνομαι, αγαπημένε, και σου διδάσκω την αγάπη και την ένωση. Ενώνομαι μαζί σου και ενεργοποιώ την ψυχή και το πνεύμα σου, ως Λόγο Μητέρα και ως Λόγο Υιό. Δημιουργώ μέσα σου τις ενεργειακές εκρήξεις του Θείου έρωτα, του Θείου πόθου της ένωσης, για να σε εκτινάξουν στις διαστάσεις του απείρου. Να σε εξαγνίσουν και να σε μεταλλάξουν σε εκδηλωμένο Λόγο που αγαπά, που θωπεύει και αγκαλιάζει με όλους τους τρόπους.

* * *

Άπειρε Θεέ της αγάπης και του φωτός, Θεέ του ελέους και της συγκώρησης, νιώθω έντονα την ανάγκη, μέσα από αυτή την προσευχή να μιλήσω στους αδελφούς μου και στις αδελφές μου που βρίσκονται εδώ, μα και σε αυτούς που δεν είναι παρόντες με τα υλικά τους σώματα. Να τους πω ότι τους αγαπώ με όλους τους τρόπους, με μια αγάπη που νιώθω να βαθαίνει και να διευρύνεται μέρα με την ημέρα. Με μια αγάπη που εργάζεται για να κινηθεί το είναι τους με τις λειτουργίες της ζωής, για να αφυπνιστεί στην ωραιότητα της αρμονίας του Θεού.

Δεν ξέρω γιατί ωθούμαι να μιλήσω γι' αυτή την αγάπη μέσα από την ανθρώπινη πλευρά της ύπαρξής μου. Ίσως για να καλύψω τις αναγκαιότητές τους, ίσως για να τους δείξω ότι αυτή η αγάπη ενώνει τα θεία και τα ανθρώπινα, ότι είναι η μαγιά που δημιουργεί τη ζύμωση σε όλες τις ποιότητες που υπάρχουν εντός τους. Ίσως γιατί αυτή η αγάπη αφομοιώνεται πιο εύκολα από τις διεργασίες τους και την αισθάνονται πιο προσιτή, πιο οικεία.

Θέλω να τους πω ότι την έχουν, τους την παρέχω με όλο μου το είναι, με κάθε σκέψη μου, με όλες μου τις λειτουργίες. Ακόμα και όταν βρίσκομαι σε εντάσεις, ακόμα και όταν η ένωσή μου δεν είναι τόσο φωταυγής και τόσο πύρινη, ακόμα και όταν είμαι αφοσιωμένη σε εσωτερικές διεργασίες κατανόησης του εαυτού μου ή του ανθρώπου, την έχουν αυτή την αγάπη. Την έχουν, γιατί ζει μέσα στην καρδιά μου, γιατί χτυπάει με το χτύπο της, γιατί διαχέεται με την αναπνοή μου, γιατί ρέει από τα μάτια μου – την έχουν γιατί είναι η ζωή μου, είναι η ίδια μου η ύπαρξη.

Θέλω να τους ευχαριστήσω, Πατέρα, όλους, μέσα από μια ευχαριστία ολοκληρωμένη, γιατί είναι εδώ, γιατί είναι δίπλα μου. Γιατί μου δημιουργούν περιβάλλον για να εκφράζομαι, γιατί με χωράνε και τους χωράω, και μέσα από αυτό, ο άνθρωπος-θεός ενώνεται με τον άνθρωπο-θεό. Γιατί προσπαθούν να γκρεμίσουν τα τείχη του δέους και της απόστασης, γιατί προσπαθούν να ισορροπήσουν τη λειτουργία της ένωσής μας μέσα από το σεβασμό και την εκτίμηση, χωρίς να δημιουργούν καταστάσεις προσωπολατρίας ή εξαρτήσεων.

Θέλω να τους ευχαριστήσω για την αγάπη τους, να τους ευχαριστήσω επειδή προσπαθούν. Η προσπάθεια που κάνουν να ενωθούν με Εσένα είναι αγάπη και για μένα. Αυτή είναι η υπερούσια αγάπη που εκδηλώνουν και τη λαμβάνω: η προσπάθεια που κάνουν να φανερώσουν ότι είναι θεοί, ότι είναι Λόγοι περιπατούντες στη Γη, υποστάσεις φέρουσες την άπειρη χάρη.

Τους αγαπώ, Πατέρα, τους αγαπώ ως άνθρωπος και ως θεός, τους αγαπώ ως ανθρώπους και ως θεούς. Θέλω να τους δείξω και να τους κάνω να νιώσουν μέσα από όλους τους τρόπους –από το άγγιγμα, τη φωνή, το χαμόγελό μου, τα αγκαλιάσματα και τα αστεία, το χιούμορ και τη σοβαρότητα– ότι η ουσία τους είναι θεός. Ότι η ουσία μας ενώνεται και παράγει ζωή όχι μόνον για τον καθένα ξεχωριστά, αλλά για όλο τον Άνθρωπο. Θέλω να καταχωρήσω μέσα τους αυτή τη δημιουργική κίνηση που έχουν εκδηλώσει, γιατί πολλές φορές ενώθηκε ο θεός με τον θεό μέσα από τα σκηνώματά μας, πολλές φορές επικοινωνήσε η αγάπη και γέννησε ζωή και ενέργεια. Θέλω, Πατέρα, με αυτή την ενωμένη αγάπη να τους ελευθερώσω από κάθε τι. Να γίνω η ενεργοποίηση του προορισμού τους και να προσφερθώ για την πραγμάτωσή του, γιατί αυτή είναι η εκπλήρωση της αγάπης!

Αυτή την προσευχή διαχέω μέσα τους, για να ενεργοποιείται και για να τη θυμούνται όποτε αισθάνονται μικροί ή αδύναμοι ή άσχημοι. Για να θυμούνται πόσο όμορφοι είναι για μένα, πόσο λαμπρά κεκοσμημένοι. Για να μπορούν να βλέπουν μέσα από τα μάτια μου την ωραιότητα της ψυχής τους. Ευχαριστώ, Πατέρα. Αμήν.

21. 3. 1999

Ειμί ο Λόγος Θεός. Τι περιμένεις από Εμένα, άνθρωπε; Τι περιμένεις να κάνω, με ποιο τρόπο αναμένεις τη φανέρωσή μου πάνω στη Γη σου; Ποια δεδομένα συνεχουν το νου σου σχετικά με την εμφάνισή μου και τους τρόπους με τους οποίους κινούμαι και εκδηλώνομαι; Έρχομαι να σε ελευθερώσω από όλα όσα σε περιορίζουν και σε δεσμεύουν. Να σε αποδεσμεύσω από ποιότητες και λειτουργίες ατελείς, που αναμένουν την εκδήλωσή μου με κάποιους συγκεκριμένους τρόπους και ζητούν να επέμβω στη ζωή σου για να αλλάξω τα δρώμενα και τις καταστάσεις μέσα σου και γύρω σου.

Αγαπημένε άνθρωπε, με κατανοείς όταν σε διδάσκω να με χωρέσεις και να ταυτιστείς μαζί μου; Μήπως σου είναι πιο εύκολο να θεωρείς ότι λειτουργώ εκ των έξω και ότι επεμβαίνω στις δύσκολες διαδικασίες της εκπαιδευτικής σου διαδρομής ως από μηχανής Θεός;

Εγώ ειμί η λειτουργούσα δύναμη της αγάπης, η πύρινη ρομφαία της αποκατάστασης και της επίγνωσης, η διάλυση των φθαρτών και η οικοδόμηση του άφθαρτου οικοδομήματος της απολύτου αληθείας. Εγώ ειμί εσύ, όμως απέχεις ακόμα πολύ από τούτη την αλήθεια... Δεν δύνασαι να με χωρέσεις και να με κατανοήσεις, ούτε να συλλάβεις την απλότητα του τρόπου με τον οποίο κινούμαι και εκδηλώνομαι μέσα στην ύπαρξή σου.

Αποζητάς από Εμένα το θαύμα που θα γίνει ορατό από τα υλικά σου μάτια και θα επισύρει την προσοχή των πολλών. Ένα τέτοιο θαύμα το αντιλαμβάνεσαι σαν μέγιστη και υπερούσια παρέμβαση της λειτουργίας του Θεού στη ζωή σου. Ως εκ τούτου, αδυνατείς να αντιληφθείς, να ενεργοποιήσεις και να αξιοποιήσεις το θαύμα της ένωσής μας. Αυτό το εσωτερικό θαύμα που καθημερινώς συντελείται στην ύπαρξή σου, σύμφωνα με το οποίο όλο και περισσότερο συνδιαλέγεσαι με το χριστοποιημένο Εαυτό σου και διευρύνεσαι μέσα σε Αυτόν, ώστε εσύ και Εγώ να καταστούμε τελικά Ένα, με τη συμμετοχή και της συνειδήσής σου σε αυτή τη διαδικασία.

Ζητάς από Εμένα να υψώσω το χέρι μου και η ευλογία μου να αλλάξει τον κόσμο σου. Ζητάς, δηλαδή, την κατάργηση όλης της πορείας σου, την επιστροφή σου στην παθητικότητα από την οποία ξεκίνησες, για την μετουσίωση της οποίας επέλεξες τη διαδρομή μέσα στην εμπειρία. Ζητάς με τον τρόπο αυτό, είτε το αντιλαμβάνεσαι είτε όχι, να επέμβω στις διαδικασίες της ωριμότητάς σου και να ανακαλέσω αυτές στην αδράνεια. Να επέμβω σε ό,τι τώρα ξεκινάει –σαν μια νέα δονητική ποιότητα και δράση της νομοτέλειας πιο συνειδητοποιημένη από τον άνθρωπο, στην οποία σταδιακά συντονίζεται όλος ο πλανήτης– και να το ανατρέψω. Να αναστείλω αυτή τη νέα φάση για την οποίαν εργάστηκα από την αρχή των αιώνων που άρχισε η εκπαίδευσή σου και για την οποία εξακολουθώ να εργάζομαι!

Μου το ζητάς γιατί, παρ' όλο που ήδη πάλλεις στη δόνηση της ενεργητικής δράσης του Ανθρώπου Λόγου Χριστού, η δύναμη της συνήθειας, των γνωστών και καθιερωμένων, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο έχεις μάθει να αντιλαμβάνεσαι τη Θεότητα, σε κάνουν να πηγαίνεις προς τα πίσω και να επικαλείσαι την επέμβασή μου με τρόπους που ουδεμία σχέση έχουν με τη σημερινή σου εξέλιξη.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, σ' αγαπώ αέναα. Σ' αγαπώ χωρίς παρελθόν, παρόν ή μέλλον, γιατί η αγάπη μου περιέχει κάθε τι, είναι πέρα από το χρόνο και το χώρο, είναι πέρα από τις διαδρομές και τις εκπαιδεύσεις σου. Είναι μια αγάπη πύρινη και πάλλουσα, που περιέχει όλες σου τις ανάγκες και την εκπλήρωσή τους, όλες τις εκπαιδευτικές σου διαδικασίες και την τελειώσή τους. Επειδή όμως η ένωσή σου μαζί μου έχει αρχίσει να συντελείται και σε έχει εντάξει στις λειτουργίες των νόμων με διαφορετικό τρόπο, η αγάπη και το έλεός μου αδυνατούν να επέμβουν στις εξελίξεις της ζωής σου, όπως μέχρι σήμερα επενέβαιναν. Κάτι τέτοιο θα αποτελούσε παλινδρόμηση σε προηγούμενα στάδια της εκπαίδευσής σου, πράγμα αρκετά δεσμευτικό και καθόλου χρήσιμο. Επομένως, πρέπει να καταλάβεις ότι είναι αναγκαίο να σταματήσεις να εμμένεις στα ίδια και τα ίδια, να πάψεις να επιζητάς

την επέμβασή μου στη ζωή σου σύμφωνα με τα παλιά σου δεδομένα και να ελευθερωθείς, αποδεχόμενος τους νέους ορίζοντες που ανοίγονται μπροστά σου.

Αυτό που τώρα μαθαίνεις είναι ότι εσύ και Εγώ είμαστε Ένα. Εκπαιδεύεσαι στη δύναμη και την εκδήλωση της δημιουργικής σου δράσης, που η ενότητα μαζί μου δημιουργεί μέσα σου. Βιώνεις τη διάνοιξη της καρδιάς σου και μαθητεύεις στη φλεγόμενη αγάπη, την αγάπη-δύναμη, την αγάπη-ζωή. Μια αγάπη τελείως διαφορετική από αυτή που γνώριζες μέχρι σήμερα, τη γεμάτη συναισθήματα, φόβους και ενοχές, γιατί είναι αγάπη Θεού. Μια αγάπη που εκδηλώνεται με πυγμή και παρρησία, που ανορθώνει ψυχές, που ρέει και η ροή της επουλώνει, θωπεύει, αλλά ταυτόχρονα κινεί και διαδικασίες κρίσης, χωρίς να εγκλωβίζεται από τίποτα, γιατί η ουσία της περιέχει τα πάντα! Αυτό που τώρα μαθαίνεις είναι ο χριστοποιούμενος εαυτός σου και δεν είναι εύκολο να το συνειδητοποιήσεις...

Είναι πολύ πιο εύκολο, αγαπημένε μου άνθρωπε, να επενεργήσει το έλεος του Θεού σε κάθε τι που πάνω στον πλανήτη εκδηλώνεται δυσαρμονικά εξαιτίας των επιλογών σου και να σταματήσουν όλα τα κακώς κείμενα, από το να καταλάβεις, να συνειδητοποιήσεις και να χωρέσεις εσύ τον Εαυτό σου... Από το να αποφασίσεις να διασπάσεις την περιχαράκωση του είναι σου, τα κατεστημένα και τους περιορισμούς σου, μέσα από τους οποίους κινείσαι, που απεικονίζονται πάνω σε αυτό τον εκπαιδευτικό πλανήτη, ακριβώς για να μπορέσεις εσύ τελικά να ελευθερωθείς.

Είναι πολύ πιο εύκολο, αγαπημένε μου, όσο και αν σου φαίνεται υπερβολικό, να αλλάξουν οι εξωτερικές καταστάσεις της Γης, αλλά ποιο θα ήταν το όφελος; Ο πλανήτης αποτελεί τον περιβάλλοντα εκπαιδευτικό σου χώρο. Σε αυτόν εκφράζεται η νομοτέλεια, αλλά η έκφρασή της είναι έμμεση και όχι άμεση. Η νομοτέλεια εκκινεί από εσένα: εσύ είσαι το κεντρικό σημείο της, για σένα ενδιαφέρεται. Αυτά που διαδραματίζονται γύρω σου έχουν στόχο ένα και μοναδικό: να καταστήσουν εσένα θεό εν επίγνώσει. Να σε απομακρύνουν από τις απόψεις περί Θεού που διαμορφώνονται από ασυνείδητες λειτουργίες και στηρίζονται σε από μηχανής επεμβάσεις, επιδιώκοντας εύκολες λύσεις, χωρίς κόπο, μόχθο και εργασία.

Μετουσιώνω την ανάγκη σου να πιστεύεις σε παραμύθια, γιατί σε εγκλωβίζει κάθε φορά που απευθύνεσαι σε Εμένα. Μετουσιώνω την πίστη που στηρίζεται στην αναμονή της εξωτερικής επέμβασης, στην αίσθηση ότι τα πάντα θα λυθούν ως διά μαγείας, με το κλείσιμο των ματιών και με τη διατύπωση της ευχής σου. Μετουσιώνω αυτές τις αντιλήψεις σε ολοκληρωμένη επίγνωση, για να κατανοήσεις ότι μπορείς να αλλάξεις οτιδήποτε επιθυμείς, αρκεί να εργαστείς και να αξιοποιήσεις το δυναμικό που σου παρέχει η προσφορά του Εαυτού μου.

Ευλογώ τη Γη σου, τα συστήματα των ιδεών σου. Ευλογώ ό,τι έχεις οικοδομήσει μέχρι σήμερα σε όλους τους τομείς της τέχνης, της επιστήμης, της κρατικής διακυβέρνησης, της οικονομίας, της παιδείας, της δικαιοσύνης, της πρόνοιας, της επαγγελματικής δραστηριότητας, του τρόπου επικοινωνίας και επαφής μεταξύ των λαών, των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Ευλογώ κάθε τι που διακινεί και εκφράζει τις ανθρώπινες αντιλήψεις και τη συλλογική συνειδητότητα πάνω στη Γη. Τα ευλογώ όλα αυτά για να μην σε περιορίζουν και να μην σε εγκλωβίζουν.

Καθιστώ την πυκνή δομή τους ελαφρύτερη, για να μην σε προσδιορίζουν οι ποιότητες που εκπόρευες, ώστε να μπορέσεις να συλλάβεις τη σωστή σχέση ανάμεσα σε αυτά που ζεις και σε αυτά που υπάρχουν μέσα σου. Να κατανοήσεις, δηλαδή, ότι εσύ δημιούργησες την παρούσα κατάσταση, άρα μπορείς και να την ελέγξεις, χωρίς να χρειάζεται γι' αυτό ολόκληρο το συλλογικό δυναμικό της Ανθρώπινης Υπόστασης. Αρκεί η συγκέντρωση του δυναμικού μερικών τμημάτων του Ανθρώπου που έχουν συνειδητοποιήσει ολοκληρωμένα τη θεότητά τους, για να υπάρξει παρέμβαση στις εξελίξεις της Γης.

Η παρέμβαση, άνθρωπε, δεν είναι απαραίτητο να γίνεται με μεγαλόσχημες ενέργειες, τις οποίες έχεις μάθει να τελείς εκπαιδευόμενος στη σύλληψη και την κατανόηση των δυνατοτήτων σου. Η παρέμβασή σου γίνεται με το συνδυασμό της ενέργειας που τελείς και της αλλαγής του νου, της καρδιάς και της συνείδησής σου! Γιατί η αλλαγή και η ουσιαστική δόμηση νέων καταστάσεων επέρχεται όταν η στάση

σου εναρμονίζεται με τη θεϊκή σου φύση και εκδηλώνει αυτό που οι ενέργειές σου λειτουργούν. Άλλωστε, τελείς τις ενέργειές σου με τόση έμφαση και αγωνία, επειδή αγωνίζεσαι να χωρέσεις αυτό που ο νους σου συλλαμβάνει και η καρδιά σου διαισθάνεται. Η αγωνία σου –απόδειξη της απόστασης που ακόμα υπάρχει ανάμεσα σε εσένα και σε Εμένα–, καθιστά τη δράση της ενέργειας-εκδήλωσής σου ασθενέστερη και έτσι, ως φυσικό επόμενο, έρχεται η αδυναμία της να φέρει τα αποτελέσματα της ζωής, της αγάπης και της αληθείας, για τα οποία η Ύπαρξή μου σε κινητοποιεί.

Ευλογώ τη Γη σου, άνθρωπε, ευλογώ κάθε τι που σε αφορά, κάθε τι το οποίο υπάρχει γύρω σου και σε δεσμεύει, παρ' όλο που είναι δικό σου δημιούργημα. Επεμβαίνω μέσα στα πάντα, στα πιο όμορφα και στα πιο άσχημα, γιατί κάθε τι που έφτιαξες, ακόμα και τις πιο διευρυμένες δομές σκέψης, τις πιο εξυπωμένες ποιότητες φωταυγούς έμπνευσης, αντί να το αναδείξεις σε σκεύος ελευθερίας, το μετέτρεψες σε δεσμά ανελευθερίας. Σε αποδεσμεύω από όλα τα δημιουργήματά σου τα οποία έκανες κατεστημένα. Μέσα στην ελεύθερη κίνηση της αγάπης και του φωτός τα αποκαθιστώ ως δημιουργήματα αγάπης, ελευθερίας και απειρότητας.

Ευλογώ τη γέννηση αλήθειας μέσα σε κάθε ψεύδος, έτσι ώστε το ψεύδος να καθίσταται μόνον ένα κέλυφος μέσα από το οποίο τα σπέρματα της αλήθειας θα εμφανίζονται. Ευλογώ κάθε πλάνη και εμφανίζω μέσα από αυτήν τη λειτουργική δράση της απολύτου αγάπης και ελευθερίας, ώστε κάθε τι πάνω στον πλανήτη να λάβει το απαύγασμα της δόξας της αλήθειας.

Εγώ ειμί, άνθρωπε, η αγάπη και η αλήθεια. Μετουσιώνω το βάρος της διαχρονικής σου ιστορίας, που δεσμεύει την ύπαρξή σου, αλλά δεν μπορώ να μετουσιώσω αυτά που εσύ επιμένεις να επιλέγεις και να κρατάς δικά σου! Δεν μπορώ να μετουσιώσω τη στάση σου απέναντι σε Εμένα, αφού εξακολουθείς να τη διατηρείς, ενώ σου έχω δώσει τα πάντα για να κατανοήσεις μια άλλη λειτουργία ζωής... Δεν μπορώ να σε καταστήσω ασυνείδητο, κάνοντας Εγώ αυτά που εσύ καλείσαι να κάνεις – και δεν μπορώ, γιατί δεν θέλω!

Γιατί Εγώ αποτεινόμενος στον Άνθρωπο Λόγο Θεό: αυτός είναι ο Εαυτός μου και άλλο δεν γνωρίζω! Δεν εξεδήλωσα τη Δημιουργία, άνθρωπε, απλώς για να καλυφθεί το άπειρο του χώρου και του χρόνου με διάφορες ποιότητες δονήσεων. Η εκδήλωση της Δημιουργίας ήταν αναγκαιότητα της εκπαίδευσής σου. Συνδέεται απόλυτα με αυτό που εσύ ονομάζεις ενεργητικό Άνθρωπο Λόγο Χριστό και κατατείνει σε αυτό που σου διδάσκω, στη φανέρωση, δηλαδή, του Ενός Εαυτού μέσα από την υπόστασή σου.

Με διάφορους τρόπους ανά τους αιώνες σε εκπαίδευσα. Σε εκπαιδεύω και αυτή την περίοδο. Η εκπαίδευσή μου η ρέουσα και δυνατή και η παλλόμενη αγάπη μου, συμπυκνώνουν το χώρο και το χρόνο σε απειροελάχιστα μόρια δύναμης, ικανά να σε εκτοξεύσουν στο άπειρο, να σε ενώσουν με το παν. Ικανά να σε κάνουν να συνειδητοποιήσεις τις άπειρες διαστάσεις σου και όντας μέσα σε αυτό το σώμα να σε ελευθερώσουν εκ των έσω.

Διατηρώ τη δέσμευσή σου μέσα στο σώμα το οποίο φέρεις και δεν σου επιτρέπω παράτολμες εκδηλώσεις με τις δυνάμεις της αγάπης και του φωτός, για να μην εγκλωβιστείς –βιώνοντας την αίσθηση της θείας δύναμης– στα παιχνίδια της ισχύος. Σε αυτά στα οποία πολλές φορές έχεις εμπλακεί, με αποτέλεσμα να οπισθοδρομήσεις στην κατάσταση της παθητικής σου λειτουργίας. Γιατί, αγαπημένε μου, αυτό που συμβαίνει όταν παραμένεις για μεγάλο χρονικό διάστημα στα παιχνίδια της εξουσίας και της δύναμης –και μάλιστα χωρίς να αποκαθιστάς τις όποιες επεμβάσεις σου σε υποστάσεις– είναι ότι ξαναγυρίζεις στην αρχή της διαδρομής: εκεί από όπου ξεκίνησες όταν ως παθητικός Άνθρωπος Χριστός, Άνθρωπος Λόγος, κλήθηκες να διαγράψεις το δρόμο σου εντός της εμπειρίας, συλλέγοντας τα διδάγματα και την πείρα της για να φθάσεις στην ενεργητική σου εκδήλωση. Με άλλα λόγια, αυτό σημαίνει ότι θα χρειαστεί να ξαναπεράσεις τα ίδια στάδια, για να καταδείξεις ότι έμαθες το μάθημα της αγάπης και της αρμονίας και ότι αξιολόγησες ως υπέρτατο αγαθό τη δύναμη της ζωής, την ουσία της αγάπης και της προσφοράς.

Πώς να σου δώσω να καταλάβεις τη ζωή μου, την ουσία μου, πώς να σου μεταγγίσω την απλότητα του Εαυτού που είμαστε; Πώς να λειτουργήσω μέσα στη ζωή σου, όταν κάθε στιγμή συναντώ ποικιλία αντιδράσεων; Όταν κάθε στιγμή συναντώ μια νοητική στάση που δεν με αναγνωρίζει ως ζώσα θεία δύναμη, αλλά μου ζητά να εκδηλωθώ θαυματουργικά; Πώς να σου δώσω να καταλάβεις τον προορισμό σου, όταν, ενώ τον αφήνω να γίνει ένα με εσένα και σε ωθώ να τον νιώσεις, εσύ αγωνίζεσαι, αγχώνεσαι και επιζητάς να τον κατανοήσεις με τρόπους βασισμένους στα ανθρώπινα δεδομένα και στις ανθρώπινες δραστηριότητες; Πώς να σε απελευθερώσω, όταν σε ελευθερώνω πάλι και πάλι, και εσύ πάλι και πάλι εγκλωβίζεσαι και αυτοαπομονώνεσαι μέσα σε αυτά που η ανθρώπινη νοοτροπία υπαγορεύει;

Σε ελευθερώνω και πάλι, ελευθερώνω τα σώματα, την υπόσταση και τις λειτουργίες σου. Σε ελευθερώνω από κάθε τι που σε εμποδίζει να νιώσεις και να βιώσεις την ένωσή μας, την απλότητα της συνύπαρξής μας, την ταυτότητά μας, την δόνησή μου μέσα σου όλες τις ώρες και όλες τις στιγμές.

Σε ευλογώ, άνθρωπε, να γνωρίσεις τον Εαυτό σου! Να μην παραμείνεις έξω από τη μεγαλειώδη πορεία προς την αλήθεια, ώστε η Ανθρώπινη Υπόσταση να βιώσει σε αυτό τον αιώνα την ελευθερία, το φως, τη ζωή, και μέσα από όλες τις λειτουργίες και τις καταστάσεις της εκπαίδευσης να αναφωνήσει: «Ειμί ο Άνθρωπος Λόγος Χριστός! Ειμί ο Ων, Μητέρα Υιός!». Αμήν.

3. Η ΝΕΑ ΚΟΣΜΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΑΓΕΣ

Η ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΓΗ

~*~

(...) γιατί η δόνηση της Γης αλλάζει πλέον οριστικά! Φθάνει στο τέλος της η περίοδος του μεταιχμίου ανάμεσα στις δύο κοσμικές περιόδους των Ιχθύων και του Υδροχόου, η περίοδος των καρμικών εκκαθαρίσεων δηλαδή, και αρχίζει να ενεργοποιείται η κατάσταση της νέας κοσμικής περιόδου και η δόνηση που αυτή φέρει. Επομένως, η μαθητεία της Δευτέρας Παρουσίας, το Έργο της παρουσίας μου μέσα στον άνθρωπο, παίρνει δύναμη. Πάνω στη Γη ισχυροποιείται η δόνησή μου, όπως και μέσα σου, όπως και μέσα σε κάθε συνείδηση που παρέχει χώρο για την εκδήλωση του φωτός και της αγάπης.

(Ομιλία της 6.10.99)

25. 3. 1998

Ο λόγος μου λόγος αγάπης και αληθείας! Ο λόγος μου λόγος απολύτου, διαχέεται ταυτοχρόνως σε ολόκληρη την ανθρωπότητα, σε όλα τα πεδία όπου η ανθρώπινη ύπαρξη διαβιεί, φέρουσα ως πνευματικό ένδυμα οιαδήποτε ενεργειακή ποιότητα.

Εγώ ο Λόγος, η Μητέρα Χριστός, η Διδάσκαλος της αγάπης και της απολύτου αληθείας απευθύνω το λόγο μου στις συνειδήσεις του Ανθρώπου και διαχέω την άπειρη δόνησή μου προς όλα τα τμήματά του τα οποία υψώνονται προς Εμένα και με επικαλούνται λειτουργώντας στο Όνομά μου, εκφράζοντας ό,τι αντιλαμβάνονται από Εμένα και το Έργο μου. Τη διαχέω ως καθρέπτη των πράξεων, των κινήσεων και των λειτουργιών τους, για να αντιληφθούν τη μερικότητα και την έλλειψη που παρουσιάζουν, την αδυναμία να εκφράσουν την Ολότητα μου και να δονηθούν στο απόλυτο που παρέχω, διότι κρατούν κλειστή την καρδιά, το νου και τη συνειδησή τους, περιχαρακωμένα σε μερικότητα ιδεών, απόψεων και αντιλήψεων.

Σείω συθέμελα, αγαπημένε άνθρωπε, τις βάσεις της σταθερότητάς σου, τις δομημένες σε λανθασμένες αντιλήψεις και σε συμπεράσματα, των οποίων οι ποιότητες απέχουν από την απόλυτη αλήθεια. Σείω κάθε δομή πάνω στην οποία έχεις οικοδομήσει τη φθαρτή σου εξουσία και δόξα, τη φθαρτή σου δύναμη επί των άλλων.

Ποιος είσαι, άνθρωπε; Απευθύνω ερώτηση στα ένδον της υπόστασής σου: Ποιος είσαι; Προς τα πού υψώνεις την ύπαρξή σου και ποια είναι η ένωση που έχεις με Εμένα;

Ποιος είσαι, άνθρωπε, εάν Εγώ δεν υπάρχω εντός σου; Ποιος είσαι, εάν Εγώ δεν διαποτίζω την ύπαρξή σου με την ελεύθερη πνοή μου; Ποιος είσαι, εάν Εγώ δεν διανοίγω την αγάπη μου μέσα σου, για να βιώνεις την ενότητά μας ως να είναι πράγματι δικό σου κεκτημένο; Ποιος είσαι, άνθρωπε; Ποιος νομίζεις ότι θα ήσουν, αν δεν σου επέτρεπα, μέσα στις κινήσεις που τελείς, να βιώνεις την ενίσχυση και τη συμπαράστασή μου;

Όμως, άνθρωπε, η αγάπη λειτουργεί με τρόπους πολλούς... Μέσα από την άπειρη γνώση του Πατρός η αγάπη λειτουργεί και δυναμικά, εκφράζουσα το Ένα Θέλημα, για να φέρει την αναγωγή και την εξέλιξη πέρα από κάθε παραποίηση. Με αυτό τον τρόπο λειτουργώ στο Έργο μου και αφαιρώ την κάλυψη, την προστασία και την τροφοδοσία μου από οποιονδήποτε χρησιμοποιεί το όνομά μου μάταια και οικοδομεί πλανημένες καταστάσεις, ανυψώνοντας αυτές στη θέση της αλήθειας. Παρέχω την αμέριστη αρωγή του Είναι μου προς κάθε ύπαρξη που επιλέγει την Ολότητά μου, προς κάθε ύπαρξη που επιλέγει τα θεϊκά και όχι τα ανθρώπινα. Αλλά προς κάθε ύπαρξη που κατ' επανάληψη και εξακολουθητικά επιλέγει την ανθρώπινη διαδικασία αποδίδω τα της επιλογής της, διαχέοντας ταυτόχρονα την απαραίτητη τροφοδοσία για να αντιληφθεί τον εγκλωβισμό του εαυτού της και να ενεργήσει προς την αποκατάσταση.

Εγώ ειμί το Έργο! Εγώ ειμί η αγάπη των κόσμων, η ζωή και η ανάσταση. Το Έργο μου δονείται μέσα στις συνειδήσεις και τις ψυχές εκείνες που αποφάσισαν να παραδώσουν εαυτές εις ανάλωσιν υπέρ της αληθείας. Το Έργο μου πάλλει μέσα στις υποστάσεις εκείνες που μετουσιώσαν ή τείνουν να μετουσιώσουν ολοκληρωτικά την προσωπική φιλοδοξία, την προσωπική στάση και θέση και τα οποιαδήποτε προσωπικά στοιχεία, με σκοπό την άνοδο και την εξέλιξη του Όλου Ανθρώπου.

Το Έργο τούτο δύναται να αναγεννηθεί μέσα από τις πέτρες! Το Έργο τούτο δύναται να δώσει τα μηνύματά του από οποιοδήποτε σημείο της ανθρώπινης πραγματικότητας. Το Έργο τούτο έχει ήδη διακλαδωθεί και διακλαδώνεται εξακολουθητικά και ανθίζει σε πολλά τμήματα του Ανθρώπου άγνωστα ακόμα, τα οποία διαβιώνουν σε διάφορες περιοχές της Γης, δονούμενα εντός της απολύτου καθοδήγησης, εκπαίδευσης και διαμόρφωσής τους από Εμένα, για να φανερωθούν την κατάλληλη στιγμή και να παρουσιάσουν μέσα από διάφορες ενασχολήσεις, ενδιαφέροντα και εκδηλώσεις της ανθρώπινης πραγματικότητας το μήνυμά μου, την παρουσία μου, το θέλημά μου.

Θέλω να καταλάβεις, άνθρωπε, ότι ενεργώ άπειρα και ασύλληπτα. Θέλω να μπορέσεις να παρακολουθήσεις το άχρονο βλέμμα μου, που δεν περιορίζεται στις στιγμές που σε εγκλωβίζουν σε μάταιες τριβές. Θέλω να αφιερώσεις όλο το ενεργειακό δυναμικό σου για να εκδηλώνεις Εμένα, για να μπορείς να κινείσαι ως Εγώ, για να μπορείς άμεσα να διακρίνεις την φθορά και να τη μετουσιώνεις σε αφθαρσία.

Διά τούτο μυσταγωγώ, προσφέρομαι και θυσιάζομαι ενώπιόν σου και στα ένδον της υπόστασής σου, όπως σε καταστήσω άτρωτο στις λειτουργίες της φθοράς, όπως σε καταστήσω ικανό να περπατάς μέσα σε αυτή και να διαχέεις τους ύμνους της αφθαρσίας, τη μελωδία της αγάπης και της δύναμης· όπως συνταυτίσεις εντός σου την αγάπη με τη δύναμη, διότι η αγάπη δύναμη είναι εμπεριέχουσα τα πάντα και ουδεμία άλλη εξουσία ή δύναμη είναι μεγαλύτερα αυτής.

Ήλθα να πάρω τους φόβους σου – και τους συλλέγω έναν προς ένα! Διότι κάθε φόβος ανοίγει την πόρτα στις διαδικασίες της αρνητικότητας, τους επιτρέπει να εισχωρήσουν εντός σου και να σε εμπλέξουν στα παιχνίδια τους. Ήλθα να πάρω τους φόβους κάθε μορφής και ποιότητας τους οποίους κουβαλάς από τη διαχρονική σου ιστορία, τους φόβους που θεωρείς απαραίτητο να μεταλλάξεις, αλλά και εκείνους που θεωρείς στοιχείο προστασίας σου.

Κανένας φόβος δεν είναι απαραίτητο να υπάρχει μέσα σου! Το μόνο που πρέπει να υπάρχει εντός σου είμαι Εγώ, η απόλυτη αλήθεια και αγάπη, η καθοδηγούσα όλες τις ώρες την ύπαρξή σου. Κάθε φόβος παραφράζει και παρακωλύει την ένωσή μας και θέτει εμπόδια στην ολοκλήρωση της ταύτισής μας. Περιορίζει τη διάνοιξη της καρδιάς και του νου σου, τη διάνοιξη και λειτουργία του θείου είναι σου και σε καθιστά ευάλωτο απέναντι σε αυτό που φοβάσαι και απροσπάτετο απέναντι σε όποια κατάσταση θεωρείς δυνατότερη από τη δική μας ένωση.

Εγώ ειμί ο Εαυτός σου, άνθρωπε! Σε εμβαπτίζω μέσα μου και παραλαμβάνω όλους τους φόβους και τα κενά σου, παραλαμβάνω ό,τι σου δημιουργεί εμπόδια, άγχη και αγωνίες. Παραλαμβάνω και το φόβο σου απέναντι στην άρνηση και στις διαδικασίες της... Διότι ο φόβος –όπως είναι απαραίτητο να γνωρίζεις– την ενδυναμώνει και την καθιστά ικανή να κινείται διαχωρισμένα και με αυτεξούσια δύναμη, ενώ αυτό δεν είναι πραγματικότητα!

Η άρνηση υπάρχει για να σε εκπαιδεύει έως ότου καταστείς άτρωτος. Υπάρχει για να γευτεί μέσα της το φως και να ενωθεί με την αγάπη, διότι δεν έχει άλλο προορισμό εκτός από αυτόν και δεν έχει άλλη επιλογή εντέλει, ει μη μόνον την ένωσή της με το Λόγο. Ο άνθρωπος, διαχωριζόμενος, επιτρέπει να δημιουργούνται δυναμοποιημένες εικόνες της, μέχρις ότου και ο ίδιος κατανοήσει πως δεν υπάρχει άλλη δύναμη πλην της αγάπης, ούτε άλλη Αρχή πλην του Λόγου και πως κάθε τι άλλο υπάρχει και εξελίσσεται υπό την απόλυτη επιστασία της Θείας Βουλής, με σκοπό τα πάντα να φθάσουν στην ένωση.

Εγώ προσφέρομαι για σένα, άνθρωπε, και σε ρωτώ: τι επιλέγεις; Καλείσαι να επιλέξεις την αλήθεια ή τους φόβους σου, καλείσαι να επιλέξεις την παντοδυναμία της ένωσής μας ή την αποδοχή της δύναμης της άρνησης. Καλείσαι να επιλέξεις τον ενσυνείδητο Εαυτό Θεό, τον εκπαιδευόμενο και ανερχόμενο εκ της Γης Δημιουργό Άνθρωπο Λόγο, τον παρουσιασθέντα υπό του Διδασκάλου Ιωάννου, τον οποίον ποικιλοτρόπως επικαλείσαι και ουδόλως εκφράζεις.

Ουδείς δύναται να προχωρήσει στην πορεία της θέωσης εάν δεν τοποθετηθεί ενσυνειδήτως στην επιλογή της αγάπης. Και Εγώ, άνθρωπε, παρέχω τον Εαυτό μου στο Έργο μου και ελευθερώνω τις συνειδήσεις που τοποθετούνται συνειδητά στην επιλογή της αγάπης και της ενότητας, στην επιλογή της θείας πορείας – και που δεν ασχολούνται με το τι εντυπώσεις θα αφήσουν στη Γη! Παρέχω τον Εαυτό μου στις υποστάσεις που φλέγονται να καταστούν Ένα με Εμένα και να τελέσουν το Έργο τους άσημα και αθόρυβα, αν έτσι χρειάζεται, εκτιμώντας το ως θείο έργο. Γιατί μόνον αυτές οι υποστάσεις μπορούν να καταλάβουν πραγματικά το Έργο, μόνον αυτές εργάζονται ανιδιοτελώς, γνωρίζοντας ότι αυτό που κάνουν συντελεί

στην ανθρώπινη παλιγγενεσία – και δεν έχουν ανάγκη να διαφημιστεί η λειτουργία τους καταγραφόμενη στην ανθρώπινη ιστορία!

Σε ρωτώ, άνθρωπε: γνωρίζεις την ιστορία σου; Είσαι σίγουρος ότι όλα αυτά που σου μαθαίνουν είναι η απόλυτη αλήθεια; Είσαι σίγουρος ότι όλα αυτά που μαθαίνεις και οι γνώμες που διαμορφώνεις απεικονίζουν την πραγματικότητα όπως την έζησαν εκατομμύρια άνθρωποι πάνω στη Γη; Και αν δεν είσαι σίγουρος, τότε πώς θέλεις να βασίσεις το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας σε στοιχεία ανθρώπινα και σε ανθρώπινους υπολογισμούς;

Το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας, όπως και το Έργο της Πρώτης, βασίζεται και θα βασίζεται στις εσωτερικές, απόλυτες λειτουργίες του Λόγου, από όπου και αν εκδηλώνονται. Ο Λόγος διαμορφώνει τις καταστάσεις! Ο Λόγος θα εξακολουθήσει να τις διαμορφώνει και στο απώτερο μέλλον, μέχρι και η τελευταία ανθρώπινη ψυχή να συνειδητοποιήσει τη διαδικασία της θέωσής της και να πει: «Εγώ ειμί ο Λόγος Χριστός, εγώ ειμί η Θεοτόκος Μαρία, εγώ ειμί η άπειρη αγάπη!». Και να το πει και να το λειτουργήσει και να το διαχύσει.

Τούτο το Έργο, που ξεκίνησε και διαχύθηκε στις υποστάσεις διά της προσφοράς του Ιωάννου, συνεχίζει να αναπλάθεται και να μεγαλώνεται όπου υπάρχει αγάπη, όπου υπάρχει ανθρώπινη ψυχή αγωνιζόμενη για τη λειτουργία του φωτός. Τούτο το Έργο θα επικρατήσει ως το μοναδικό αληθές και το μοναδικό ικανό να ενώσει εντός του όλες τις ποιότητες της άρνησης. Αυτές που φαίνονται σαν δυνάμεις διαχωρισμένες, λόγω της αναγκαίας εκπαίδευσης του ανθρώπου, όπως διά αυτής της εκπαίδευσης καταστεί άτρωτος εν τη αγάπη του.

* * *

Το Έργο μου διανοίγεται! Διανοίγεται και συμπληρούται από τη φανέρωση της εκπάγλου καλλονής της Μητρός, ως ήτο και η προδιαγραφή του. Ευαγγελίζονται εκ νέου οι ψυχές την παρουσία της Λόγου Μητρός, με νέα δονητική ποιότητα διαχεομένη προς άπασαν την ανθρωπότητα και προς κάθε ον των πνευματικών πεδίων.

Προς τούτο λειτουργώ με την άπειρη πνοή της αγάπης και της ελευθερίας μου και κρούω τις υποστάσεις τις αποσταλείσες στη Γη, όπως συσπειρωθούν για να εκφράσουν την Παρουσία μου. Ενοποιώ τις λειτουργίες και την κίνησή τους και δημιουργώ ενώσεις οι οποίες θα εμφανιστούν την κατάλληλη στιγμή. Ευλογώ προς τούτο και διανοίγω τις λειτουργίες της ύπαρξής τους, για να φανερωθεί ο προορισμός τους σε όλα τα μέρη της Γης όπου διαμένουν. Διανοίγω τις οδούς της επικοινωνίας και της διακίνησης της αγάπης και των ιδεών, όπως προσεγγίσουν η μία την άλλη εσωτερικά αλλά και εξωτερικά όπου χρειάζεται.

Οργάνω τη Γη και δημιουργώ τις διόδους έκφρασης του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας του Λόγου εντός του ανθρώπου και της παρουσίας της Λόγου Μητρός ως Διδασκάλου Λόγου –του μοναδικού Λόγου, του ιδίου που παρουσιάστηκε κατά την Πρώτη Παρουσία εκ του Ιησού– για να καταχωρηθεί σαφώς στις συνειδήσεις του Ανθρώπου η πραγματικότητα αυτή. Ευλογώ και διανοίγω τη δίοδο επαφής και επικοινωνίας υποστάσεων εντεταλμένων και ειδικών, με την ύπαρξη διά της οποίας εκφράζομαι και με την οποία ευρίσκομαι εις απόλυτον ενότητα την ώρα τούτη, ήτοι μετ' εσού, Αναστασία, όπως υπάρξει ενεργοποίηση νέων καταστάσεων έκφρασης του Έργου της Μητρός.

Ολόκληρη η Γη, ολόκληρος ο πλανήτης έχει εισέλθει σε εντατική κάθαρση. Οι διαδικασίες λειτουργούν κινητοποιημένες από τις αναγκαιότητες της ανθρώπινης ύπαρξης, αλλά και από τη σκληρότητα της αντίστασης στη μεταβολή... Πληρούται ο χρόνος της συνταύτισης ολόκληρου του πλανήτη με τις νέες δονήσεις και ως εκ τούτου δημιουργούνται έντονες καταστάσεις και βίαιες συγκρούσεις, για να επέλθει ο συντονισμός αυτός. Το έλεός μου δόθηκε στη Γη με ποικίλους τρόπους, για να μειωθούν οι αντιστάσεις που η ανθρώπινη συνείδηση παρουσιάζει, να μειωθούν οι δυσαρμονικοί κραδασμοί που ο άνθρωπος διαχέει και τα ελκυσόμενα από τις διαχύσεις αυτές δεινά. Το έλεός μου ευλογεί τη Γη, ευλογεί τον άνθρωπο και

μειώνει την αντίστασή του στην αλλαγή. Όμως, απορροφάται με πολύ αργούς ρυθμούς και από ελάχιστες υποστάσεις. Πολλές φορές καταναλώνεται σε αλλότριες του αναβιβασμού και της αγάπης λειτουργίες και ως εκ τούτου ορισμένα αποτελέσματα των νόμων δεν αναχαιτίζονται.

Μαλακώνω την καρδιά σου, άνθρωπε, για να μπορέσεις να γευτείς τη δόνηση της αγάπης μου. Μετουσιώνω την πληθώρα των κραδασμών που διαποτίζουν και καλύπτουν τον πλανήτη, ώστε με μεγαλύτερη ταχύτητα να συντονιστεί με την περιρρέουσα αυτόν ενέργεια, την οδηγούσα ολόκληρη τη Γη και τον άνθρωπο στην ολοκληρωμένη έναρξη της Δευτέρας Παρουσίας μου.

Ευλογώ εσένα, Ελλάδα, για να αποκτήσεις τη φωτεινότητα που αρμόζει στο όνομά σου! Ευλογώ εσένα, Ελλάδα, για να αποκτήσεις την απειρότητα που αρμόζει στην πνευματική σου διάσταση. Ευλογώ εσένα, Ελλάδα, για να αποκτήσεις την καθαρότητα, την αλήθεια και τη διαφάνεια για την οποία επιλέχτηκες και την οποία εκπαιδευόμενη υπηρετείς. Αμήν.

Πλην ούτε ανήρ χωρίς γυναικός ούτε γυνή χωρίς ανδρός εν Κυρίω (Α' Κορ., ια', 11).

(...) ουκ ένι άρσεν και θήλυ· πάντες γαρ υμείς εις εστέ εν Χριστώ Ιησού (Γαλ., γ', 28).

(...) ο μη συνάγων μετ' εμού σκορπίζει (Μτ., ιβ', 30).

24. 2. 1999

Άπειρε Πατέρα, βιώνω την ύπαρξή μου ολόκληρη, τα σώματα και τις λειτουργίες μου να πάλλουν και να δονούνται σε αυτό που η Θεία σου Θέληση εκφράζει και ωθεί σε εκπλήρωση γι' αυτή τη νέα κοσμική περίοδο, τη γέννηση της οποίας ζούμε, την ανατολή της οποίας διαμορφώνουμε. Με έστειλες στη Γη και με διαπότισες με τη θεία επίγνωση του προορισμού της έκφρασης της θήλειας όψης του Λόγου, συγκεντρώνοντας όλο το ενδιαφέρον της υπόστασής μου, όλα τα σημεία της εκπαίδευσης και της λειτουργίας μου στη φανέρωση της Λόγου Μητρός.

Η Γη και ο άνθρωπος εκδηλώνονται στους ρυθμούς τους. Δονούνται στις καταστάσεις της εκπαιδευτικής περιόδου που λήγει και αγωνίζονται να εισχωρήσουν στη νέα δόνηση που έχει διαχυθεί, τόσο από το Διδάσκαλο Ιωάννη, όσο και από τις ωθήσεις και εκδηλώσεις της Λόγου Μητρός. Πατέρα αγαπημένε, μέσα από την άπειρη πανταχού παρουσία σου ενεργοποιώ την παρέμβαση εκείνη, ενεργοποιώ το έλεος εκείνο που η Λόγος Μητέρα, η άπειρη Αγάπη των κόσμων, δύναται να ενεργοποιήσει για τον άνθρωπο. Διότι η παρουσία και η εκδήλωσή της στη Γη, δεν μπορεί παρά να ακολουθείται από μία νέα κατάσταση, δεν μπορεί παρά να έχει ως αποτέλεσμα την παρέμβαση στις λειτουργίες της ανακύκλωσης των νόμων!

* * *

Ο Άνθρωπος εκπορεύθηκε ενωμένος: ουσία μία, αγάπη άπειρη, κατέχουσα όλες τις δημιουργικές ποιότητες της ζωής. Ο Άνθρωπος επιστρέφει ενωμένος, κατέχοντας συνειδητά τη λειτουργία της θεϊκής του Ύπαρξης! Και όλη του η διαδρομή, οι αγωνίες, τα συναισθήματα και οι ποιότητες της εκπαίδευσής του, συλλέγονται μέσα στις θείες ποιότητες της αγάπης.

Εγώ είμαι ο συλλέκτης ο άπειρος και ο μεταλλάκτης ο απερινόητος όλων των ποιητών που η ανθρώπινη ύπαρξη κρατά μέσα της ως απαραίτητες για τη διαβίωσή της. Εγώ είμαι ο συλλέκτης όλων των εικόνων που υπάρχουν μέσα σου, άνθρωπε αγαπημένε, που αφορούν τα φύλα και τους διαχωρισμούς σου. Εγώ είμαι η δόνηση της ένωσης που μπορεί να εισχωρήσει στα φύλα, που μπορεί να εισχωρήσει σε όλους τους διαχωρισμούς και να μετουσιώσει τη δύναμη των αιώνων που σε κρατά εγκλωβισμένο στα κατεστημένα της συνήθειας και της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Υπεράνω πάντων η αγάπη, μα αυτή η αγάπη είναι κάτι θεωρητικό για σένα... Την προσεγγίζεις με το νου και την καρδιά σου, τη βιώνεις μέσα από τις επαφές και την επικοινωνία μας, αλλά όταν έρχεται η ώρα να τη λειτουργήσεις, όταν έρχεται η ώρα, πέρα από πρότυπα συμπεριφοράς και υποδείγματα προς μίμηση, να αφεθείς στην ελεύθερη κίνηση και αναπνοή της, τότε δημιουργείται σωρεία αναστολών. Αυτές τις αναστολές και τα εμπόδια ήρθα να συλλέξω!

Η παρουσία μου στη Γη ως Λόγου, η φανέρωσή μου, η φανέρωση της θήλειας όψης κλείνει τον κύκλο που έχει ανοίξει η ανθρώπινη διάσπαση. Η διάχυση της δόνησης του Ουδέτερου Λόγου πάνω στη Γη διαμορφώνει νέες συνθήκες νομοτέλειας, με τις οποίες δύναται να ενωθεί η ανθρώπινη ψυχή και το ανθρώπινο πνεύμα, αν και εφόσον αποφασίσουν να σταματήσουν την αναμάσηση των γνωστών και καθιερωμένων.

Η πορεία της ένωσης είναι εσωτερική και όχι εξωτερική. Η πορεία της ουσιαστικής και ολοκληρωτικής αποδοχής του Εαυτού σου ως Ολότητας, καθώς και η πορεία βίωσης της συνειδητοποιημένης και ολοκληρωμένης λειτουργίας σου,

ως ψυχοπνευματικής λειτουργίας που ενούται με τη λειτουργία του Λόγου και εκδηλώνει Αυτόν, είναι πορεία εσωτερική. Τα εξωτερικά γεγονότα εμφανίζουν ακόμα τη νομοτέλεια η οποία μέχρι τώρα σε εκπαιδεύει, εκείνη δηλαδή που λειτουργούσε προ της φανέρωσης και διάχυσης της δόνησης της Λόγου Μητρός πάνω στον πλανήτη. Η νομοτέλεια έχει αλλάξει! Αλλά η Συλλογική Συνείδηση της Ανθρώπινης Ύπαρξης δεν έχει ακόμα αναδυθεί από το επίπεδο που θα της επέτρεπε να βιώνει τη νέα λειτουργία της νομοτέλειας, ώστε να δημιουργηθούν καινούριες ιδέες, καινούρια συναισθήματα, καινούριες ποιότητες παλμών.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, αυτά που σου λέω μπορεί να σου φαίνονται δύσκολα και θεωρητικά, αλλά δεν είναι! Όταν διαχέομαι σε εσένα και σου λέω ότι σ' αγαπώ, την κίνηση του Εαυτού σου φανερώνω. Όταν ενώνομαι μαζί σου –όταν σε αγκαλιάζω, όταν μετουσιώνω τις καταστάσεις σου, όταν αγγίζω και θωπεύω όλα τα σώματα και τους παλμούς σου, όταν ενεργοποιώ και ευλογώ τα κέντρα σου, όταν διανοίγω το είναι σου για να συλλαμβάνει με διαύγεια τις πνευματικές καταστάσεις– ουσιαστικά σε ενώνω με τη νέα δόνηση, με τη νέα κίνηση των νόμων. Πραγματώνω μέσα σου λειτουργίες ενότητας του πνεύματος και της ψυχής που εσύ αδυνατείς να κατανοήσεις, γιατί επιμένεις να διατηρήσεις όλα αυτά που σωστά σου φαίνονται, τα οποία έχεις μάθει και συνηθίσει από τη μέχρι σήμερα λειτουργία και συμπεριφορά σου πάνω στη Γη.

Μάλιστα, ενώ αναζητάς τον τρόπο αποδοχής του Εαυτού σου, ξεκινάς την προσπάθειά σου έχοντας ως αφετηρία τα ίδια συναισθήματα, τις ίδιες ποιότητες και ιδέες και επιλέγοντας τις ίδιες διεργασίες-λειτουργίες που αποδεδειγμένα σε εμποδίζουν να τον αποδέχεσαι και να τον χωράς. Έτσι, δεν οδηγείσαι πουθενά, γιατί τέτοιος τρόπος για να αποδεχθείς τον Εαυτό σου δεν υπάρχει... Είναι αδύνατον να φθάσεις στην αποδοχή του Εαυτού σου, όταν χρησιμοποιείς ως θεμέλιο λίθο για την επίτευξη του στόχου σου την έλλειψη αποδοχής και είναι παράλογο να ελπίζεις ότι με αυτή την τακτική θα τα καταφέρεις!

Ο θεμέλιος λίθος προς τον οποίο θα στραφείς για να λάβεις βοήθεια, τον οποίο θα επιλέξεις για να στηρίξεις τη συνένωση του εαυτού σου, το σημείο εκκίνησης του αγώνα σου είναι η ένωσή μας. Είναι η στροφή προς τα μέσα και η προσπάθεια να ζεις τα γεγονότα δίχως να σε τραβάνε στους ρυθμούς τους, δίχως να εγκλωβίζουν τμήματα της υπόστασής σου και μέρος της ενέργειάς σου στους φαύλους κύκλους της δυσαρμονίας, της αντιπαλότητας και της αντιπαράθεσης. Αλλά, αντίθετα, εκτιμώντας ως πρώτη την εσωτερική σου συγκρότηση και την ενότητα με Εμένα, να επιτρέπεις στο μοναδικό σου Εαυτό να διαχέει την αγάπη του και να σε ελευθερώνει από όλες τις περιορισμένες τοποθετήσεις.

Δες γύρω σου τον άνθρωπο που χριστοποιείται. Σταμάτα να βλέπεις άνδρες και γυναίκες, σταμάτα να σκέφτεσαι μέσα από τη νοοτροπία του διαχωρισμού των φύλων. Τα φύλα σου δόθηκαν για να γνωρίσεις τον πόνο του διαχωρισμού και για να επιλέξεις τις διεργασίες της ένωσης, για να βιώσεις και να συνειδητοποιήσεις τον Εαυτό σου. Δεν υπάρχει στοιχείο που να το έχει ανάγκη η γυναίκα και να μην το έχει ανάγκη ο άνδρας, δεν υπάρχει λειτουργία της αγάπης που να μπορεί να εκδηλώσει η γυναίκα και να μην μπορεί να την εκδηλώσει ο άνδρας. Υπάρχουν μόνον υποστάσεις που εξελίσσονται και που, ανάλογα με την εξέλιξη και τη συνειδητότητά τους, ανάλογα με την αντίληψη που έχουν για τη δυνατότητα της ένωσης με το Λόγο, βιώνουν και εκδηλώνουν αυτή τη δυνατότητα από διάφορα επίπεδα.

Η αυθόρμητη εκδήλωση της ενότητας, της αγάπης, της προσφοράς, είναι εκείνη που θα απελευθερώσει τον άνθρωπο. Γιατί τόσο ο άνδρας όσο και η γυναίκα, συνέλεξαν και συλλέγουν στους ώμους τους την ίδια ευθύνη για την πτώση και για την ανακύκλωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας του διαχωρισμού μέσα στους αιώνες. Τόσο ο άνδρας όσο και η γυναίκα, καλούνται να γονατίσουν μέσα τους και να διαπιστώσουν το σφάλμα που έχουν διαπράξει – όχι ο ένας απέναντι στον άλλον, αλλά απέναντι στον ίδιο τους τον Εαυτό. Να αναγνωρίσουν τη διάσπαση που έχουν μέσα τους επιτελέσει, καθώς και τα αποτελέσματά της: την αδυναμία να βιώσουν

την ολοκληρωμένη δόνηση του Ουδέτερου Λόγου και να αγαλλιάσουν μέσα από τη θεία παλμοδόνηση της ζωής.

Γι' αυτό, αγαπημένε μου άνθρωπε, να στραφείς μέσα σου, να γονατίσεις μέσα σου, να δεις εμένα να σε αγκαλιάζω. Να με δεις να διαμορφώνω νέα νομοτέλεια: τη νομοτέλεια της ένωσης, τη νομοτέλεια της πληρότητας, όπου τα πάντα είναι σύνθεση αρμονίας, όπου η λειτουργική μου επέμβαση, η φέρουσα σε εσένα το έλεος του Πατρός, σε μαθαίνει να αναπνέεις και να ζεις ελεύθερα, να μην κινείσαι σύμφωνα με τις σκέψεις της διάνοιάς σου αλλά σύμφωνα με την ουσία της ζωής.

Ανακαινίζω το νου σου, για να μην λειτουργεί όπως μέχρι σήμερα λειτουργούσε, να μην εγκλωβίζεται στα εξωτερικά γεγονότα, να μην επηρεάζεται από πρότυπα και κατεστημένα, μα να μπορεί να κινείται στις ποιότητες της απολύτου ενότητας και από εκεί να αντλεί ιδέες ελευθερίας και να τις εκφράζει με όλους τους τρόπους. Ευλογώ την καρδιά σου, να γεμίσει με αγάπη και απειρότητα, για να μπορέσει να δει τη σύζευξη της ψυχικής και πνευματικής λειτουργίας να υλοποιείται και να εκδηλώνεται σε όλα τα επίπεδα και σε όλες τις λειτουργίες κέντρων και σωμάτων. Ευλογώ τη συνειδησή σου και μεταλλάσσω τα εντυπώματα της αντιπαλότητας των δύο φύλων σε δόνηση θείας κατανόησης, σε σεβασμό και εκτίμηση.

Ευλογώ την προσωπικότητά σου και συντονίζω αυτή με τον ήχο μου, ώστε να τον ακούει δυνατά. Όστε να καλύπτει ο ήχος μου τους ήχους των φαύλων κύκλων της εκπαίδευσης που ήδη ολοκληρώθηκε, και να συντονίζεται η προσωπικότητά σου με Εμένα, καθώς και αυτό που θεωρείς ανίερο, κατώτερο... Να συντονίζεται με τον παλμό της ένωσης που δεν διαχωρίζει τίποτα, που δεν βάζει σε τίποτα ετικέτες, ούτε απωθεί οτιδήποτε, αλλά αφομοιώνει τα πάντα μέσα στην απόλυτη ισορροπία και αρμονία των κόσμων. Την ευλογώ, ώστε να αντιστραφεί ο ρόλος της και να γίνει συνεργάτης και αρωγός της πορείας σου προς το φως. Μετουσιώνω την έλξη της από τη Γη και το διαχωρισμό, δημιουργώ εντός της ευαίσθητες δομές για να αφουγκράζονται την ένωση και να συντονίζονται με τους παλμούς της, ώστε να τη βιώνουν – και αυτή είναι μία προσφορά από τη Μητέρα των κόσμων προς κάθε ανθρώπινη υπόσταση ανεξαιρέτως.

Εγκαινιάζω την ανωτέρω λειτουργία της προσωπικότητας, διαμορφώνοντας μια νέα κίνηση στη νομοτέλεια της εκπαίδευσης του ανθρώπου: κίνηση αγάπης και ελέους, που πραγματώνεται ήδη την ώρα αυτή και δύναται να αξιοποιηθεί από κάθε υπόσταση που ζητά την αλήθεια του Εαυτού της.

Ενδύομαι τον άνδρα και τη γυναίκα του χθες, τον άνδρα και τη γυναίκα του σήμερα. Μέσα στην άπειρη θεία μήτρα μου γεννώ τον άνδρα και τη γυναίκα του αύριο, το συνοδοιπόρο θεό, το χριστοποιούμενο άνθρωπο, το συνδημιουργό Λόγο της εκδήλωσης και του ανεκδήλωτου! Γεννώ τον Άνθρωπο της άπειρης ελευθερίας και αλήθειας και ζωής, αυτόν που η Πατρική κίνηση εκπόρευσε, αυτόν που η συνειδητοποιημένη λειτουργία της επίγνωσης εμφανίζει.

Παρέχω τον Εαυτό μου ως επισφράγιση αγάπης, ώστε κάθε ύπαρξη διακαώς επιθυμούσα την αλήθεια και το φως, σε οποιοδήποτε περιοχή του πλανήτη ή πεδίο των συμπάντων, να μπορεί να ενωθεί με αμεσότητα με αυτή τη λειτουργία: να μπορεί να μεγαλώσει μέσα της αυτό τον Άνθρωπο και να τον εμφανίσει ως Άνθρωπο Χριστό Λόγο. Αμήν.

6. 10. 1999

Σε ευλογώ, άνθρωπε, να αγαπήσεις τον εαυτό σου έτσι όπως είναι, με όλα τα στοιχεία του, και να θέσεις αυτά τα στοιχεία στην υπηρεσία της ένωσης του ανθρώπου με το Θεό, ώστε πραγματικά να δεις την ενότητα να συντελείται μέσα σου. Από τις νοητικές σου διεργασίες διακρίνω ότι θεωρείς πως η ευλογία μου είναι πανομοιότυπη με ευλογίες που και άλλες φορές έχεις λάβει και οι συμβουλές μου επαναλήψεις συμβουλών που πολλές φορές σου έχω δώσει. Όμως είναι πάρα πολύ σημαντικό, για το στάδιο στο οποίο βρίσκεσαι εσύ και η Γη ολόκληρη, να μπορέσεις να πραγματοποιήσεις την ένωσή σου μαζί μου και να μην παραμείνεις μόνον στις ιδέες. Κι αυτό γιατί η δόνηση της Γης αλλάζει πλέον οριστικά!

Φθάνει στο τέλος της η περίοδος του μεταιχμίου ανάμεσα στις δύο κοσμικές περιόδους, των Ιχθύων και του Υδροχόου, η περίοδος των καρμικών εκκαθαρίσεων δηλαδή, και αρχίζει να ενεργοποιείται η κατάσταση της νέας κοσμικής περιόδου και η δόνηση που αυτή φέρει. Επομένως, η μαθητεία της Δευτέρας Παρουσίας, το Έργο της παρουσίας μου μέσα στον άνθρωπο, παίρνει δύναμη. Πάνω στη Γη ισχυροποιείται η δόνησή μου, όπως και μέσα σου, όπως και μέσα σε κάθε συνείδηση που παρέχει χώρο για την εκδήλωση του φωτός και της αγάπης. Γι' αυτό και επιμένω σε πράγματα που σου φαίνονται γνωστά, γι' αυτό και η ευλογία μου σε ωθεί να φανερώσεις την ένωσή μας.

Η ισχυροποίηση της δόνησής μου είναι φυσικό να κινεί σειρά ανατροπών των υπάρχουσών καταστάσεων, που μπορεί να εμφανίζονται ως καταστάσεις οδύνης και δυσαρμονίας, αλλά ουσιαστικά ωθούν την υπόσταση σε μία νέα αξιολόγηση και ταξινόμηση των πραγμάτων που υπάρχουν στη ζωή της, στο νου και στην καρδιά της. Σε ευλογώ και διαμορφώνω μέσα σου τη δυνατότητα να αντιληφθείς τη νέα ταξινόμηση στην οποία ωθείσαι, για να προχωρήσεις στη λειτουργία της ζωής και της αγάπης, για να νιώσεις τη θεία πραγματικότητα της συνύπαρξης ανθρώπου και Θεού μέσα σου και να ζήσεις την εκδήλωσή της από εντός σου.

Η αποκάλυψή μου για τα χρόνια που έρχονται είναι η δική σου φανέρωση! Αυτό είναι το κεντρικό σημείο, γύρω από το οποίο περιστρέφονται όλα τα άλλα πάνω στον πλανήτη που ζεις. Το κεντρικό σημείο στο οποίο καλείσαι να δώσεις όλη σου την προσοχή, είναι η δική σου φανέρωση, η φανέρωση δηλαδή του ενωμένου μαζί μου Εαυτού σου. Του Ενός πραγματικού Εαυτού που έχεις ξεχάσει και τον οποίο καλείσαι να ξαναθυμηθείς, καθώς γι' αυτή την ενθύμηση συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις.

Επαναλαμβάνω: το κεντρικό σημείο στο οποίο όλη η νομοτέλεια συγκεντρώνεται είναι η δική σου αφύπνιση! Όσο προσπαθείς να αντιμετωπίσεις τα όσα συμβαίνουν γύρω σου χωρίς να δίνεις προτεραιότητα στην αφύπνισή σου, τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει, διότι η αλλαγή δεν θα έρθει εκ των έξω αλλά εκ των έσω. Η αλλαγή είναι η ένωσή σου με Εμένα! Και αυτή, σε όσα περισσότερα μέρη του Ενός Εαυτού επισυμβαίνει, τόσο θα συντείνει στην πραγμάτωση της εξωτερικής αλλαγής και θα ανοίγει διόδους σε κάθε επίπεδο της πραγματικής ζωής σου και καθημερινότητας για να ρεύσουν νέες ιδέες και να εμφανισθούν νέα συστήματα διακίνησης των ιδεών.

Ευλογώ το Έργο μου, το παρουσιάζω στην οικουμένη ελεύθερο όπως είναι, το διαχέω σε αυτή, ως Έργο αγάπης, αληθείας και ελευθερίας, απρόσβλητο σε δόγματα και κατεστημένα, αδέσμευτο από συγκεκριμένους τρόπους εκδήλωσης και από ορολογίες. Ευλογώ τους μετέχοντες σε αυτό να αποκτήσουν ευρύτητα και ελευθερία πνεύματος, για να μπορούν να διακρίνουν τη δόνηση του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας όπου και αν εκφράζεται, χωρίς να εγκλωβίζονται στις εικόνες που στο νου τους έχουν πλάσει περί του Έργου.

Ευλογώ κάθε υπόσταση η οποία πραγματικά επιθυμεί να εργαστεί για την εγκαθίδρυση της νέας πραγματικότητας πάνω στη Γη. Την ενισχύω και την τροφοδοτώ. Απομακρύνω από μπροστά της κάθε εμπόδιο και διασκορπίζω κάθε τι που συσκοτίζει την κίνησή της. Μετουσιώνω κάθε συγκέντρωση αρνητικών ενεργειών που με οποιονδήποτε τρόπο κινούνται για να την περιορίσουν, έτσι ώστε

η αντιπαλότητα ανάμεσα στην άρνηση και τη θέση να μην θέτει σε αυτή δεσμεύσεις, αλλά να την αποδεσμεύει, να τη διανοίγει και να επιταχύνει τους βηματισμούς της στην πορεία της αγάπης και της ελευθερίας.

Τελώ κάθε τι που το έλεος μπορεί να τελέσει για τον άνθρωπο και τη Γη. Κάθε τι που το έλεος μπορεί να εκδηλώσει για την παρούσα φάση της ανθρώπινης εκπαίδευσης, το εκδηλώνω. Διαχέω όλες τις παροχές του ελέους, για να περιρρέουν και να διαποτίζουν τον πλανήτη, έτσι ώστε κάθε ύπαρξη που διανοίγεται προς αυτές να μπορεί να τις αφομοιώνει, να τις απορροφά και να τις αξιοποιεί υπέρ του συνόλου της ανθρωπότητας, έτσι ώστε να υπάρχει επιστρατευμένη η θεία παροχή για κάθε υπόσταση που επικαλείται την αρωγή και την βοήθεια, αγωνιζόμενη για την εγκαθίδρυση της νέας κατάστασης. Αμήν.

Απεκρίθησαν αυτό οι Ιουδαίοι λέγοντες: περί καλού έργου ου λιθάζομέν σε, αλλά περί βλασφημίας, και ότι συ άνθρωπος ων ποιείς σεαυτόν Θεόν. Απεκρίθη αυτοίς ο Ιησούς: ουκ έστι γεγραμμένου εν τω νόμω υμών, εγώ είπα θεοί εστέ; (Ιω., ι', 33-34).

1. 12. 1999

Αναδύω, Πάτερ, τον Εαυτό μου ταυτόχρονα ως Μητέρα και ως Αναστασία, μέσα από την ενότητα που αυτή η λειτουργία παρουσιάζει, πάλλουσα μέσα στην ελευθερία της ζωής. Ελευθερώνω την ουσία μου από οποιαδήποτε ρύθμιση έχω σε αυτή κάνει ανάλογα με τους στόχους και τα δεδομένα που η αντίληψή μου σε κάθε στάδιο συνελάμβανε. Διαχέω απελευθέρωση προς όλες τις υποστάσεις με τις οποίες συμπορεύθηκα, μα και προς κάθε τμήμα του Ανθρώπου πάνω στη Γη ή στα πνευματικά πεδία που συμμετέχει στην εκπαίδευση της χριστοποίησης και θέωσης.

Διαλέγω, Πάτερ, το δρόμο της θέωσής μου ως μία επιλογή νέα μέσα από τη σωρεία των επεγνωσμένων δυνατοτήτων της μέχρι σήμερα διαδρομής μου. Απαρνούμαι τις τοποθετήσεις που έχουν την ανάγκη προκαθορισμένων κινήσεων, αυτές που βασιζονται στο παρελθόν για να προεικονίσουν κατά τις δικές του σταθερές το μέλλον. Διότι σε κάθε βήμα της πορείας μας διαμορφώνουμε εκ νέου την επιλογή μας! Την επιλογή της θέωσης, της αλήθειας, της ελευθερίας και της ζωής, την επιλογή εκείνη που με παρρησία οδεύει προς το άπειρο, μη δεσμευόμενη από αναστολές ή φόβους, από σταθερές ή δεδομένα.

Αφήνω τον εαυτό μου λευκή σελίδα ενώπιον της αλήθειας. Διότι η αλήθεια εκδηλώνεται χωρίς να χρειάζεται να στηριχθεί στην προηγούμενη πείρα ή στην προηγούμενη ιστορία. Η αλήθεια περιέχει το παν και επομένως είναι η μόνη που μπορεί να δημιουργήσει τις απαραίτητες κινητοποιήσεις στον υλικό κόσμο για να φανερωθούν χωρίς κανέναν περιορισμό η απειρότητα και η ελευθερία.

Παραδίδω, Πάτερ, τη μέχρι τώρα ιστορία μου. Παραδίδω τη μέχρι τώρα στάση μου, τη διαμορφωμένη έως σήμερα επίγνωσή μου. Παραδίδω κάθε τι το οποίο οικοδόμησα, το οποίο υπερασπίστηκα, το οποίο αγωνίστηκα ποικιλοτρόπως να διαχύσω στην ανθρώπινη συνείδηση. Από το βάθος της υπάρξής μου έλκω και τα τελευταία στοιχεία που ζητούν να παραμείνουν δικά μου, προσδιορίζοντας το χώρο της ιδιαίτερης ατομικότητάς μου, χρωματίζοντας τον εαυτό μου όπως αυτά αντιλαμβάνονται. Τα στοιχεία που ζητούν να δώσουν χροιά στον τρόπο με τον οποίο εκδηλώνεται η Μητέρα, να δημιουργήσουν προϋποθέσεις για την ίδια την έκφραση του Θεού, να τις φορέσουν ενδύματα και λέξεις δικές τους.

Παραδίδω ολόκληρη την ιδεολογία στην οποία στηρίχτηκε η έκφρασή μου, ακόμα και αυτή που από Εσένα απέρρευσε ως έμπνευση ζώσα, πάλλουσα και πυρρινή! Παραδίδω κάθε τι που έκτισε την εικόνα μου ως εκδήλωση Μητρός πάνω στη Γη. Κάθε τι που βίωσα και διαπέρασε το σκηνώμα μου, την ψυχή και το είναι μου, κάθε τι που ποικιλοτρόπως με συνεπήρε και με συγκλόνισε, κάθε τι που διαμοιράστηκε στον άνθρωπο με την ανάσα και το άγγιγμά μου, με τον πόθο της ψυχής και τη φλόγα της καρδιάς μου, με κάθε ποιότητα πόνου ή αγωνίας, με κάθε αληθές, ειλικρινές και πηγαίο βίωμα που από μέσα μου ανάβλυζε. Παραδίδω ό,τι πιο ειλικρινές, ό,τι πιο ολοκληρωμένο, ό,τι πιο τέλειο υπάρχει εντός μου. Παραδίδω αυτό που ο άνθρωπος αναγνώρισε και αυτό που δεν αναγνώρισε. Παραδίδω όλες τις θείες ποιότητες της ζωής και της αγάπης, κάθε τι για το οποίο περιχαρής θα ήταν κάθε υπόσταση πάνω στη Γη, αν το εκδήλωνε.

Παραδίδω τα πάντα, Πάτερ, και εκκενώνω το χώρο του νου, της καρδιάς και της συνείδησής μου, το χώρο της προσωπικότητάς μου, για να αναδυθεί η αληθινή ουσία του ανέσπερου φωτός. Για να φανερωθεί αυτό που δεν περιγράφεται, για να λειτουργήσει αυτό που γεννάται και αενάως γεννάει: ο ζων και λειτουργών Λόγος, ο μη συλλαμβανόμενος με την ανθρώπινη διάνοια, μα ούτε και με τον φωτισμένο νου. Παραδίδω σε Εσένα ακόμα και την κίνηση παράδοσης την οποία τελώ με την προσευχή μου, ώστε να μην περιορίσει την απελευθέρωσή μου από οποιοδήποτε τρόπο εκδήλωσης και έκφρασης και να μην εγκλωβίσει το γεννώμενο εντός μου σε

οποιαδήποτε επιλογή προερχόμενη από το παρελθόν μου, από την προεικόνιση της περαιτέρω πορείας μου ή από τη δομή των γνώσεων που μέσα μου υπάρχουν και από την κίνησή τους.

Επιλέγω, Πάτερ, τον Ένα Εαυτό, για να διαχύσει η αγάπη του την ελευθερία στο άπειρο σύμπαν του Ανθρώπου. Από Εσένα καθοδηγούμενη, διακινώ τη λειτουργία του Ενός Εαυτού ως λειτουργία ζωής και αγάπης μέσα σε κάθε υπόσταση που εντός της περιέχομαι, όπως οδηγηθεί στην αναγέννηση του απείρου και ελευθερωθεί. Ζητώ ταπεινά το έλεός σου και την αγάπη σου αρωγό και βοηθό στην υπόστασή μου, για να αντεπεξέλθει σε αυτό που δεν γνωρίζει. Για να μη σταματήσει, να μην αδρανήσει, να μη φοβηθεί, να μην παραμείνει σε καμία κατάσταση όσο υψηλή και αν είναι, αλλά να έχει τη δύναμη να μετακινείται από τη γαλήνη και τις δάφνες της όποιας εξέλιξης, για να ξαναβρίσκει τη νέα αφετηρία, μέχρι να φθάσει στο άπειρο, στο αέναο, στο συνεχές, εκεί όπου όλα θα είναι αγάπη και ελευθερία.

Διαχέω την ευχαριστία μου προς κάθε υπόσταση που με βοήθησε, όπως λάβει εντός της πολλαπλάσια την παροχή της ζωής, τη βοήθεια, την ενίσχυση, όποια και αν ήταν η συνδρομή της: υλική ή πνευματική, μια κουβέντα, ένα χάδι, μια διευκόλυνση. Διαχέω την ευλογία μου και προς κάθε υπόσταση που με οποιονδήποτε τρόπο δημιούργησε μέσα μου πόνο ή θλίψη και αποστέλλω προς αυτή δύναμη και ζωή, για να δонηθεί στην ελευθερία και την ενότητα, για να εκλεπτυνθεί και να αναχθεί.

Συλλέγω τα στοιχεία της εκπαιδευτικής διαδρομής μου όπως μέχρι σήμερα αυτή διαμορφώθηκε· αποκαθαίρω αυτά και κλείνω τον κύκλο της ολοκληρωμένα και σταθερά, για να υπάρχει το αποτύπωμά του ως διάχυση παλμών αρμονίας μέσα στο σύμπαν και να στέκει αρωγός σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη που σε αυτόν τον κύκλο πορεύεται ή επιθυμεί να πορευτεί. Ελευθερώνομαι ως ύπαρξη για να χωράω κάθε πιθανή εξέλιξη της πορείας μου προς το φως. Για να είμαι ανοικτή, ώστε να μπορώ να αναγνωρίζω μέσα από οποιοδήποτε σχήμα ή θεώρηση του ανθρώπου για το Είναι ή για το Ένα την ενότητα που ευαγγελίζεται, την αλήθεια που περιέχει, έτσι ώστε να μην απωθήσω τίποτα επειδή θα μου φαίνεται περίεργο, αλλά να λάβω το μήνυμα της αλήθειας του Λόγου, αν και εφόσον το περιέχει, και να συνεργαστώ μαζί της για την επικράτησή της επί της Γης. Εμβαπτίζω μέσα σε εσένα, Απέραντε, κάθε τι που ανέφερα, ώστε η δόνηση και η ποιότητα της έκφρασής μου να διαχυθεί, μέσα από τη βουλή του ελέους σου, ως ζωή και ενίσχυση στον άνθρωπο της Γης και στον άνθρωπο των πνευματικών πεδίων και να του δώσει παλμούς πληρότητας και ελευθερίας.

Καταθέτω σε εσένα, άνθρωπε, με αγάπη και ενότητα, ως εκδήλωση της λειτουργούσας ύπαρξής μου, αυτά που παρουσιάζω, εκθέτοντας με διαφάνεια τον εαυτό μου μπροστά στα μάτια σου, καταβάλλουσα κάθε προσπάθεια να είμαι ενώπιόν σου όπως πράγματι είμαι εντός μου. Καταβάλλουσα κάθε προσπάθεια να αντλήσω από τις διαδικασίες του είναι μου την πιο ακέραιη ειλικρίνεια, την πιο ακέραιη αλήθεια και να τη θέσω στην υπηρεσία της πλήρους αλήθειας και ελευθερίας. Αυτά καταθέτω ως καταστάλαγμα επίγνωσης, για τα βήματα και τα στάδια εξέλιξης, για τις αφετηρίες και τα τέρματα, που διαδέχονται το ένα το άλλο.

Τελώ στα βάθη του είναι μου την εκκένωση του Εαυτού μου, όπως ελευθερώσω τη δύναμη της αλήθειας και διαχύσω αυτή εντός του ανθρώπου, χωρίς φόβο, χωρίς πάθος, χωρίς εμμονές ή προκαταλήψεις, ως στοιχείο απαραίτητο για την έκφραση Θεού: του Θεού του Ενός, του απείρου Εγώ Ειμί.

Διατελώ εν ειρήνη, μα και εν ταραχή... Διατρέχομαι από τα κύματα της άγνοιας και της γνώσης. Επεξεργάζομαι πάντα ταύτα όπως εκ πάντων καθαρθώ, χορηγούσα στην ύπαρξή μου τη δύναμη να τα απαρνηθεί ουχί διά της απορρίψεως, αλλά διά της επιγνώσεως μίας νέας διαστάσεως: διά της αναδύσεώς μου σε μία άλλη πραγματικότητα, όπου η ζωή αναπτύσσεται και κινείται με άλλους παλμούς, όπου η ελευθερία πάλλει με άλλες μελωδίες και η αγάπη εκρήγνυται με άλλες εντάσεις.

Βρίσκομαι στην αρχή της γέννησής μου, μιας γέννησης που δεν προκαθορίζω και δεν ονομάζω. Μιας γέννησης, που υποπτεύομαι ότι αφορά τον Άνθρωπο και τον Θεό με τρόπους που μέχρι σήμερα ουδέποτε διανοήθηκε η ανθρώπινη φύση και

ουδέποτε εκδήλωσε η θεϊκή έμπνευση. Μιας γέννησης που αφορά τον άνθρωπο και τελείται σε όλα τα επίπεδα εκείνης της ανθρώπινης ύπαρξης που βιώνει τον εαυτό της ως Ένα με το Λόγο, που αγωνίζεται να ζήσει ως Λόγος και όχι να προκαθορίσει τους τρόπους που χαρακτηρίζουν την εκδήλωση του Λόγου!

Διαχέω την αγάπη μου προς όλα τα τμήματα του Ανθρώπου και προς εσάς, αγαπημένες και αγαπημένοι, συνοδοιπόροι και συμμαθητές στην πορεία της θέωσης. Ζητώ οι παλμοί σας να προετοιμαστούν για να δεχθούν το ανείπωτο. Για να συνεργαστούν με το ανεκδήλωτο και να έλξουν για όλο τον Άνθρωπο αυτό που δεν μπορούν να ονομάσουν, αυτό που δεν μπορούν να χαρακτηρίσουν: τη ζωή, την αλήθεια, την ελευθερία, το Λόγο, χωρίς δοσμένες εικόνες και πεπερασμένες αντιλήψεις, όσο εκλεπτυσμένες και αν είναι αυτές!

Ιδού εγώ, Πάτερ, Άνθρωπος και Θεός σε ζύμωση, Άνθρωπος και Θεός σε ενότητα, θύομαι για την αλήθεια και την αγάπη, υπηρετώντας αυτή πριν ακόμα την εκφράσω ως είναι στην απολυτότητά της. Δίνοντας την ώθηση στην ανθρώπινη υπόσταση να την αναζητά, να την ποθεί, να τη βιώνει με όλο της το είναι, ατέρμονα και ατελεύτητα.

* * *

Υπάρχω! Υπάρχω εντός σου, αυτή η ύπαρξη όμως είναι ανεξικνίαστη με τις δυνατότητες που μέχρι σήμερα έχεις. Θα αλλάξω τις σχέσεις που έχεις με τα πράγματα, ξεκινώντας από τη σχέση που έχεις με τον εαυτό σου. Θα αλλάξω τις σχέσεις του ανθρώπου με τη συνειδησή του, με το νου, την καρδιά, τα κέντρα και τα σώματά του. Μέσα από την ενεργοποίηση του ίδιου σου του εγκεφάλου και την πυροδότηση της θείας ουσίας σου σε ποσοστό μεγαλύτερο από αυτό που μέχρι σήμερα εκδηλώνεται, θα αναδιαμορφωθούν όλες οι σχέσεις σου με την πραγματικότητα, με τον περιβάλλοντα χώρο, με την ύλη και την ενέργεια. Θα αναδιαμορφωθεί η αντίληψη περί του τι είναι πραγματικό, τι είναι υπαρκτό και τι όχι. Κι αυτό δεν είναι κάτι που αφορά το πολύ μακρινό μέλλον, είναι ήδη εδώ!

Η αλλαγή της δόνησης πάνω στη Γη δημιουργεί κυματισμούς, εισρέει στα μαγνητικά πεδία, διαποτίζει την υπάρχουσα υλική πραγματικότητα και τους νόμους που διέπουν το φυσικό περιβάλλον. Αυτή η δόνηση ήδη αγγίζει το εσωτερικό περιβάλλον σου, επικεντρωμένη στα εγκεφαλικά κύτταρα και στη θεία ουσία σου ταυτόχρονα, δημιουργώντας τις νέες καταστάσεις, τις νέες δυνατότητες, το νέο εύρος. Δημιουργώντας μέσα στα ανθρώπινα σκηνώματα τη νέα ιδιοσυστασία της ύλης, διά της οποίας θα δύνανται να εκδηλώνονται διαφορετικές καταστάσεις όχι μόνον από λίγους εκλεκτούς, αλλά από καθέναν που θα συντονίζεται με τη νέα δονητική ποιότητα. Όταν ολοκληρωθεί η διαπότιση του πλανήτη, η νέα δόνηση θα λειτουργεί ως ένας αγωγός ταχύτητας για την επίτευξη πραγμάτων που μέχρι σήμερα θεωρούνταν αδύνατα για την ανθρώπινη προσέγγιση. Αυτή η ταχύτητα, πολλαπλασιαζόμενη με την εσωτερική επιτάχυνση στα ένδον της ανθρώπινης υπόστασης, δύναται να επιφέρει μεταλλαγές στην υλική σύσταση των σκηνωμάτων και να οδηγήσει τον άνθρωπο στην ελευθερία εκείνη την οποία αγωνίζεται διά των ιδεών να προσεγγίσει...

Η αλήθεια μου θα φανερωθεί μέσα από συγκρουόμενες εκφάνσεις του αναληθούς! Θα δώσω το δικαίωμα στην ανθρώπινη επιλογή να εξαντλήσει την ποικιλία των δυνατοτήτων της και μέσα από αυτή τη διαδικασία θα παρουσιάσω το ανεξάντλητο. Η αλήθεια ως πληρότης δεν αγωνιά εντασσομένη στο χρόνο της εκδήλωσης. Η αλήθεια ως πληρότης λειτουργεί και αναμένει και υπάρχει και αναφαίνεται. Ως εκ τούτου, οι αληθινοί αναζητητές θα κινηθούν μέσα από αυτή τη συνείδηση και δεν θα πέσουν στην παγίδα των τριβών που δύνανται να φθείρουν το ενεργειακό δυναμικό το απαραίτητο για το συντονισμό με τη νέα δονητική κατάσταση της Γης και του ανθρώπου.

Η αλήθεια θα εκδηλωθεί, διότι πλέον δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα, δεν υπάρχει άλλη επιλογή, ώστε να ανατρέψει την εκδήλωσή της! Ο άνθρωπος, μέσα στα πλαίσια της ανακυκλούμενης ύπαρξής του, εκδήλωσε όλους τους πιθανούς

συνδυασμούς των ανατρεπτικών της αληθείας και συγκρουόμενων μετ' αυτής επιλογών. Πρόκειται στο τελευταίο αυτό στάδιο να παρουσιάσει σε συμπύκνωση την ποικιλία των επιλογών που στις διαδρομές του εκδήλωσε και να καταλήξει εντέλει στο αναπόφευκτο, αυτό που δεν φαντάζεται, αυτό που δεν διανοήθηκε να σχηματοποιήσει, αυτό που θα έρθει ως αποτέλεσμα των κινήσεών του. Και αυτή η έκβαση αποτελεί τη σοφία του θείου σχεδίου. Αποτελεί την παγγνώσια του Θεού, η οποία λειτουργεί στο πανταχού αλλά και εντός του ανθρώπου και ως εκ τούτου συλλειτουργεί εκ των έσω και εκ των έσω τείνοντας στο ίδιο αποτέλεσμα – το οποίο μπορεί να μη διακρίνει ο μετέχων στην εκπαιδευτική διαδικασία άνθρωπος, είναι όμως αυτός που το κτίζει και το εμφανίζει μέσα από την πολυπλοκότητα των συνθέσεων τις οποίες μέχρι σήμερα υπηρετήσε!

Παρουσιάζω διδασκαλίες και φανερώνω συνθέσεις ιδεών. Πρόκειται να δώσω στον άνθρωπο ποικιλίες εκφράσεων και δονήσεων, που ήδη υπάρχουν εντός του, διότι κάθε τι που ο άνθρωπος εξ Εμού λαμβάνει μέσα του είναι, αφού μέσα του υπάρχω Εγώ: ο Ένας Εαυτός, η Ζωή, η αυθύπαρκτη δύναμη η αενάως γεννώσα τον Εαυτό της, ο Λόγος, η άναρχη Αρχή του Παντός και το ατελεύτητο τέλος. Θα δημιουργήσω τέτοιες συνθέσεις ιδεών, που από μόνες τους θα έλξουν την αναγκαιότητα μιας νέας απλότητας, η οποία θα εκπηγάσει από την πιο βαθιά αλήθεια της ανθρώπινης ύπαρξης, που Είμαι Εγώ. Ο άνθρωπος θα απομυθοποιήσει την περιπλοκή του εαυτού του και θα εισχωρήσει στην απλότητά του. Θα απομυθοποιήσει το ιδεώδες, για να το εκδηλώσει· θα απομυθοποιήσει το άπειρο, για να καταστεί αυτός άπειρος. Αυτός ο Άνθρωπος –που είσαι εσύ!– θα εκδηλώσει τον Εαυτό του, ήτοι Εμέ: το Ένα, το ουδέτερο, το απέραντο, το δυνάμενο να εκδηλώνεται ως θέση και ως άρνηση, ως άρρεν και ως θήλυ, χωρίς να χάνει την ουδετερότητά του.

Η γυναίκα και ο άνδρας θα βιώσουν τα εναλλασσόμενα ρεύματα της θείας ζωής, που διατρέχουν τις υποστάσεις τους. Θα συνειδητοποιήσουν την εναλλαγή των ρόλων, στην οποία εγκλωβίζονται αγωνιζόμενοι να αναγνωρίσουν την ταυτότητά τους. Και απαρνούμενοι την όποια ταυτότητα σχεδίασαν μέσα από διανοητικές συλλήψεις, θα βιώσουν την πραγματική τους ταυτότητα: την ταύτισή τους με τον Ένα Λόγο.

Αυτό επαγγέλλεται η νέα κοσμική περίοδος, αυτό δηλώνει το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μου, αυτό εμπεριέχεται στη δόνηση που διαποτίζει τη Γη! Όμως όλα τούτα τελούνται κατ' αρχήν μέσα στην υλική δομή των πρωτοπόρων, μέσα στις διεργασίες του εγκεφάλου εκείνων που επιλέγουν το άγνωστο, εκείνων που κυνηγούν το άπειρο! Εκείνων που ποθούν πέρα από κάθε όριο ή περιορισμό, πέρα από κάθε όφελος ή απαίτηση, πέρα από κάθε καθιερωμένο, την ελευθερία και την αλήθεια, χωρίς να τη χρωματίζουν με την οποιαδήποτε ιδέα, με το οποιοδήποτε όνειρο ή όραμα.

Οραματιστές άνευ οραμάτων θα πορευτούν στην πορεία της θεανθρώπινης επαναστάσεως! Οραματιστές άνευ οραμάτων, που συνεχώς θα ρέουν με το όραμα της απειρότητας. και οι καταστάσεις μέσα τους θα διαδέχονται η μία την άλλη, κρατώντας δυνατό και ακμαίο το βίωμα της ζωής. Αγωνιστές άνευ λαβάρων θα πορευθούν στη θεανθρώπινη επανάσταση, εκεί όπου η συμπίρευση του ανθρώπινου και του θεϊκού θα εξισορροπήσει τις αιτίες και τα αποτελέσματα και θα γεννήσει την Ολότητα. Υποστάσεις πνέουσες με τον άνεμο της ελευθερίας, ρέουσες με το χείμαρρο του πυρός του Πνεύματος του Αγίου, δυνάμενες να καταστούν μοριακές ή παμμέγιστες και πάντα να περιέχουν το Όλο. Αυτές είναι οι πορευόμενες έμπροσθεν της αναγεννήσεως του Όλου! Αυτές είναι οι προσφέρουσες τον εαυτό τους εν πλήρη συνειδήσει, διαχέουσες ουκί τον θρήνον, αλλά την αγαλλίασιν του Όλου μέσα σε κάθε παλμό του ανθρώπου.

Θα αναμορφώσω τη Γη, θα αναμορφώσω τα κράτη, θα αναμορφώσω τους λαούς και μέσα από την οδύνη θα παρουσιάσω την αίσθηση της αλήθειας, την πληρότητα της ελευθερίας. Μέσα από τις ποιότητες του θρήνου, θα υφάνω τη μελωδία της θείας αγαλλιάσεως και θα καταστήσω συμμετοχο σε αυτή κάθε ανθρώπινο τμήμα, καλούμενο να επιστρέψει στο Όλο. Θα ανατρέψω τη διαδρομή του ανθρώπου που

εμμένει στην επανάληψη της ιστορίας και θα παρέμβω στη νέα διαδρομή του ανθρωπίνου γένους! Και όλα όσα ως μέλλοντα παρουσιάζω, παρόντα είναι, λειτουργούν εντός του ανθρώπου εκεί όπου ο χρόνος δεν υφίσταται. Ταυτόχρονα δε, λειτουργούν στα επίπεδα της χρονικής διάστασης, δημιουργώντας αγωγούς σύνδεσης και ταύτισης ανάμεσα σε αυτό που καλείται παρόν, παρελθόν και μέλλον. Δημιουργώντας μια νέα ενότητα στην ύπαρξη του ανθρώπου και μια νέα δυνατότητα να κινείται ταυτόχρονα στο πανταχού, όπου η αληθινή του ύπαρξη δικαιούται να πάλλει.

Θα μιλήσω σε εσένα για την ιστορία σου. Θα ξετυλίξω το παραμύθι του εαυτού σου, που μέσα στους αιώνες της ανακύκλησής σου έδινε τη δύναμη να συνεχίζεις και θα ανατρέψω αυτό που παραμύθι θεωρείς και αυτό που ως πραγματικότητα αντιλαμβάνεσαι, φανερώνοντας νέες ιεραρχήσεις και δείχνοντάς σου ότι αυτό το παραμύθι είσαι εσύ.

Συντονίζω τους πλανήτες, τους γαλαξίες και τα σύμπαντα στη δόνηση της εκδήλωσής σου ως Ανθρώπου Θεού – και τα πάντα συνηγορούν και συμπράττουν σε αυτή την εκδήλωση... Αυτή είναι η κοσμική περίοδος που έρχεται! Αυτή είναι η χιλιετία που ξεκινά! Αυτή είναι η ταυτότητα που χαρακτηρίζει εσένα, τη Γη και τα σύμπαντα, με αρμονία και συνοχή, μέχρις ότου η ολοκληρωμένη εκδήλωσή σου μέσα από τη μοναδική σου αλήθεια οδηγήσει στην απάλειψη της αναγκαιότητας του χρόνου και του χώρου και σε ελευθερώσει ολοκληρωτικά από τη δέσμευση που επέλεξες για να μάθεις αυτά που –ενώ υπήρχαν εντός σου– δεν καταλάβαινες και δεν συνειδητοποιούσες.

* * *

Προς τι αι απορίες σου αι έχουσαι ημερομηνίαν λήξεως, ει μη διά να καταστούν το τριβείον το λειαινόν την ύπαρξιν σου, ίνα δημιουργήσας προϋποθέσεις της αναδύσεώς σου εις το νέον φως του Εαυτού σου; Ευλογώ τας απορίας, τας συγκρούσεις και τας τριβάς σου, ευλογώ τας αμφισβητήσεις, τας αντιπαραθέσεις και τας εμμονάς σου. Συντονίζω τας διαδικασίας της εκδηλώσεως του νοός και του συναισθήματός σου με τον σκοπόν της επιταχύνσεως της μεταλλαγής σου, με τον σκοπόν της αναγεννήσεώς σου άνωθεν. Ίνα βιώσης την αναγέννησιν ταύτην, ουχί ως φάσιν προΐδεάζουσά σε διά την αληθή αυτής εκδήλωσιν, αλλ' ως ουσιαστικήν αναγέννησιν οδηγούσαν σε πέραν των ορίων κάθε συλλήψεως, εις την θεανθρώπινην λειτουργίαν του Θεού Λόγου Ανθρώπου: εις το όντως Ειμί, εις το όντως Υπάρχον!

* * *

Εάν τις αγαπά με, τον λόγον μου τηρήσει, και ο πατήρ μου αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν ελευσόμεθα και μονήν παρ' αυτό ποιήσομεν (Ιω., ιδ', 23).

(...) καθώς συ, πάτερ, εν εμοί καγώ εν σοι (Ιω., ιζ', 21).

Εγώ ειμί ο Πατήρ ο καλών υιούς και θυγατέρες εις εκδήλωσιν, ο φανερών τον Εαυτόν του έως σήμερον διά της υιότητος. Ιδού: αποκαλύπτω εις τον μορφοποιημένον άνθρωπον την λειτουργικότητά μου ως Αμόρφου ουχί μόνον διά της Υιότητος-Μητρότητος, όπως αυτή ενεφανίσθη και συνετόνισε τον άνθρωπον διά των μορφών του Ιησού και Μαρίας της Παρθένου, αλλά και απ' ευθείας, διά της εμβαπτίσεως των ανθρωπίνων κινήσεων και λειτουργιών εντός της Πατρικής διεργασίας. Αποκαλύπτω τα μυστήρια του Πατρός εις τον άνθρωπον, εκδηλών την τριαδικήν λειτουργίαν εις την Γην ουχί ως μέχρι σήμερον αυτή ωρίζετο ως πνεύμα, σώμα και ψυχή, αλλά ως ρέει και ανακυκλούται η Τριαδική πληρότης Πατρός, Υιού-Μητρός και Πνεύματος Αγίου εις άπαντα τα πεδία και εις την αρχήν της ζωής: εκεί από όπου το Παν εγεννήθη ίνα δημιουργήση τους κόσμους.

Καλώ υιούς και θυγατέρας, καλώ τον Άνθρωπον Χριστόν Λόγον ίνα μετάσχη εις την Πατρικήν Ουσίαν, διότι εις το στάδιον τούτο ο άνθρωπος ευρίσκεται εν τω Πατρί

και ο Πατήρ εντός του ανθρώπου. Αυτό σημαίνει Άνθρωπος Λόγος! Και τούτον εκτυλίσσει καινοφανείς δυνατότητας διά την έκφρασιν των ανθρωπίνων ιδιοτήτων και διαχέει καινοφανείς ποιότητας επί της Γης.

Ιδού Εγώ ο Πατήρ αποκαλύπτω τον Εαυτόν μου, ουχί διά μορφοποιήσεως, ως εγένετο κατά την παρουσίαν Ιησού και Μαρίας της Θεοτόκου, αλλά διά της γεννήσεως Χριστού εντός εκάστης ανθρωπίνης υποστάσεως. Και διά της εκφράσεως της χριστότητος του Όλου Ανθρώπου ταξινομώ εις τα σώματα, εις τα κέντρα και εις τας λειτουργίας τας οποίας εκδηλώνεις, άνθρωπε, την Τριαδικήν κίνησιν εις πληρότητα. Συμπληρώνω άπαντα τα στοιχεία τα ελλείποντα εκ της λειτουργίας σου, αφυπνίζω εις τα ένδον της ουσίας σου την Τριαδικήν πληρότητα, επιτρέπων όπως διαπεράσῃ σε ως δόνησις η πληρότης αύτη και όπως εγκατασταθή ως νέα πραγματικότης εις απάσας τας δομάς της ύλης σου, εις απάσας τας παλμοδονήσεις της ψυχοπνευματικής σου υπάρξεως, δημιουργούσα νέους δρόμους και φέρουσα εντός σου νέας συνειδητοποιήσεις. Δονώ το είναι σου και περισυλλέγω εκάστην παρανόησιν και τάσιν προς παρανόησιν, ίνα κατανοήσης όσα ως ιδέας και ως δονήσεις εξεπόρευσα, με τρόπον ώστε να ωθήσουν σε εις την εκπλήρωσιν του θείου σχεδίου του εντός σου εντυπωμένου, άνευ υψώσεως ουδενός εμπόδιου εις την φανέρωσίν του.

Διαχέω εις σε την ευλογίαν μου, ευλογίαν Τριαδικήν, ευλογίαν πληρότητος, ίνα καλύψῃ σε εκ των έσω και εκ των έξω, πυροδοτούσα μίαν νέαν ταχύτητα εις τα ένδον σου: την ταχύτητα της Τριάδος εις εμφανή εκδήλωσιν. Την ταχύτητα της Ολότητος Θεού εις δημιουργικήν παρέμβασιν εις τον χωρόχρονον της Γης και εις τας δονητικές συντεταγμένας διά των οποίων καθορίζεις την ύπαρξίν σου. Αμήν.

22. 12. 1999

Άπειρε Πατέρα, συγκεντρωθήκαμε σε αυτό το χώρο με σκοπό να βιώσουμε εκ νέου την ένωση με το Λόγο, να εκδηλώσουμε μέσα από την ψυχή μας την αγάπη, να πυροδοτηθούμε και να τοποθετηθούμε με ένα νέο τρόπο μέσα στην απόλυτη και απέραντη Παρουσία του Ενός Θεού. Παραλαμβάνω, αγαπημένε Πατέρα, όλες τις ποιότητες που υπάρχουν μέσα στις υποστάσεις των παρισταμένων αδελφών μου, όλα όσα εκδήλωσαν και όλα όσα δεν μπόρεσαν να εκδηλώσουν, κάθε τι το οποίο κατέθεσαν σε Εσένα με παρρησία και ειλικρίνεια, αλλά και κάθε τι το οποίο ακόμα αδυνατούν ή αρνούνται να δουν, προβάλλοντας πληθώρα αντιστάσεων.

Καλώ να προσέλθει στη σημερινή μυσταγωγία, που τελείται με την ευκαιρία του γήινου εορτασμού των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους, οποιαδήποτε υπόσταση γνωρίζει για το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας. Αποστέλλω αγγελικά τάγματα σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη, για να συνοδεύσουν στο συγκεκριμένο χώρο τις πνευματικές υποστάσεις που επιθυμούσαν να παρευρεθούν με τα υλικά τους σώματα και δεν τα κατάφεραν, έτσι ώστε η μυσταγωγία να μην αποκλείσει κανέναν από τη διάχυση της χάριτος και της αληθείας της.

Εγώ ειμί η Αλήθεια, Εγώ ειμί η Ζωή. Εγώ ειμί ο ελεύθερος παλμός των συμπάντων, ο διαχεόμενος σε εσένα μέσα από όλες τις μορφές της ύπαρξης. Εγώ ειμί ο εκδηλούμενος Λόγος, ο συνέχων παν το υπαρκτό μα και ό,τι πάλλει στις ποικιλίες του ανεκδήλωτου και ό,τι εμφανίζεται μέσα από τους αλληπάλληλους δημιουργικούς κύκλους της εκδήλωσης και του ανεκδήλωτου. Εγώ, ο αεί υπάρχων, λειτουργώ για σένα, άνθρωπε αγαπημένε, άνθρωπε Εαυτέ. Τελώ το μυστήριο που σου παρέδωσα ως μυστήριο θείας επικοινωνίας και ένωσής μας όταν στη Γη περπάτησα πριν δύο χιλιάδες χρόνια και έλαβα την μορφή του Ιησού και της Μαρίας Θεοτόκου. Τελώ το μυστήριο τούτο ως μυστήριο αγάπης, παροχής ζωής και ελέους, ως μυστήριο απελευθέρωσης και διάνοιξης της πορείας σου σε διαστάσεις νέες, όπου εσύ και Εγώ πλέον θα διαπιστώνουμε καθημερινά την ενιαία συνειδησή μας.

Τελώ το μυστήριο της θείας μετουσίωσης του άρτου και του οίνου σε αίμα και σώμα Υιού Μητρός Λόγου Χριστού ουχί απλώς ως Μήτηρ. Τελώ το μυστήριο τούτο ως ο Λόγος ο Ένας και μοναδικός, ως η άπειρη παλμοδόνηση της Πατρικής Βουλής, η εκπορευόμενη πάνω στη Γη με δύναμη και παρρησία. Εκδηλώνομαι ως Μήτηρ, αλλά η έννοια της Μητρός διαστέλλεται, μεταλλάσσεται, ελευθερώνεται από κάθε περιορισμό ή εγκλωβισμό, από κάθε στασιμότητα των ιδεών του ανθρώπου, από κάθε κίνηση νομοτέλειας που αφορά την κοσμική περίοδο των Ιχθύων.

Μετουσιώνω τις ποιότητες των ιδεών που διαπότισαν την ανθρώπινη συνείδηση και αφορούν την Μητέρα και τον τρόπο που Αυτή εκφράστηκε κατά την κοσμική περίοδο των Ιχθύων. Μετουσιώνω κάθε τι που κατά την ίδια κοσμική περίοδο διαμορφώθηκε στη συνείδηση του ανθρώπου για την εκδήλωση του Ιησού σε σύγκριση με την εκδήλωση της Θεοτόκου Μαρίας και κάθε τι που ως συμπέρασμα απέρρευσε από τη σύγκριση αυτή σχετικά με την οντολογική ύπαρξη και λειτουργία της Θεοτόκου, το οποίο και επέδρασε στην διαμόρφωση της πίστης του. Μετουσιώνω τον υποβιβασμό του προσώπου της Μητρός Μαρίας Θεοτόκου, το οποίο η ανθρώπινη συνείδηση πιστεύει και αποδέχεται ως καθαγιασμένο, πανάγιο και πάναγνο, αλλά απλώς ανθρώπινο, μη μετέχον στην Τριαδική Θεότητα. Μετουσιώνω τις δομές και τα εντυπώματα του νου και της συνείδησης, που εμποδίζουν τον άνθρωπο να ενωθεί με τον Ένα Λόγο Υιό Μητέρα και να προχωρήσει στην εκδήλωση της χριστοποίησής του.

Ελευθερώνω τον πλανήτη, ελευθερώνω τη διαβιούσα πάνω σε αυτόν ανθρωπότητα, ελευθερώνω τους σύμπαντες κόσμους από οτιδήποτε δεσμεύει και διατηρεί την εξελικτική ροή στην προηγούμενη κοσμική περίοδο, η οποία λήγει. Ευλογώ τη Γη, την ανθρωπότητα, τους κόσμους, τα όντα της Δημιουργίας και διαχέω δόνηση νέα, διαχέω ελευθερία. Η ελευθερία αυτή για πρώτη φορά εισχωρεί ολοκληρωτικά στην πληρότητα των παλμών της νέας κοσμικής περιόδου του Υδροχόου, στην πληρότητα των παλμών του Λόγου Μητρός, του απέραντου,

ακένωτου, αυθύπαρκτου Λόγου, του καθ' όλα ταυτισμένου με το Λόγο που γνώρισε η ανθρώπινη συνείδηση διά μέσου του θείου σκηνώματος του Ιησού. Αποκαθιστώ κάθε παρανόηση η οποία υπάρχει περί της Μητρός Θεοτόκου Μαρίας και περί της ουσίας της – περί του θεϊκού προσώπου και της θεϊκής ουσίας την οποίαν παρουσίασε στη Γη.

Μετουσιώνω κάθε δόνηση η οποία διαποτίζει τόπους λατρείας λειτουργώντας περιοριστικά και δεσμευτικά, μην επιτρέποντας στους πιστούς να επικοινωνούν με τη δόνηση της αλήθειας της Λόγου Μητρός Διδασκάλου Χριστού. Διαποτίζω κάθε χώρο της χριστιανοσύνης με τη νέα δόνηση της παρουσίας της, ώστε αυτή η δόνηση να ρέει και να διαχέεται όπου εκδηλώνεται η χριστιανική πίστη, κάτω από οποιοδήποτε σχήμα ή δόγμα, και να δημιουργεί τη δυνατότητα σε κάθε ψυχή που αγωνιά για την αλήθεια, σε κάθε ανιδιοτελή αναζητητή να βιώσει την αλήθεια του Λόγου. Διαχέω προς κάθε θρησκεία αυτή τη δόνηση της ελευθερίας και μέσα από οποιοδήποτε σύμβολο έκφρασης της θήλειας πλευράς του Θεού διανοίγω αγωγούς σύνδεσης με τη μία και μοναδική απόλυτη αλήθεια του Λόγου Μητρός, προσεγγίζοντας με αυτό τον τρόπο τις καθαρότερες υποστάσεις του ιερατείου και δημιουργώντας αναταραχές μέσα στους κύκλους των αναζητητών των διαφόρων ιερατειών επί της Γης.

Το μυστήριο τούτο ολοκληρώνει την εκπαίδευση μιας ολόκληρης κοσμικής περιόδου και ταυτόχρονα εισάγει την ανθρωπότητα στη φάση εκπαίδευσης της νέας κοσμικής περιόδου που έρχεται. Αποπλένει τα κατάλοιπα της άγνοιας και της ημιμάθειας και φωτίζει τα βάθη της ανθρώπινης υπόστασης, με αλήθεια και ελευθερία. Συμπληρώνει κενά και ελλείψεις σε κάθε υπόσταση που με την ελεύθερη θέληση και επιλογή της αποδέχεται την κλήση συμμετοχής στην τελουμένη μυσταγωγία. Η αποδοχή της κλήσης, άνθρωπε, υποδηλώνει την παρρησία και την τόλμη να απεκδυθείς κάθε τι το οποίο θεώρησες και θεωρείς οδό και πορεία, ώστε να μπορέσεις να ενδυθείς τον ελεύθερο βηματισμό του θεανθρώπου, βηματισμό αλήθειας και ωραιότητας. Ο αποδεχόμενος την κλήση δηλώνει συμμετοχή στην εκμάθηση της ολοκληρωτικής ελευθερίας του, εκεί όπου ο Άνθρωπος και ο Θεός παρουσιάζουν τη λειτουργούσα ζωή, τη ρέουσα αγάπη, την παλμοδονούμενη αλήθεια.

Το μυστήριο τούτο τελώ όχι μόνον σε ανάμνηση της ένωσής μας και της κοινωνίας σου μαζί μου, αλλά με νέα σημασία: τη σημασία της εκδήλωσής σου ως θεανθρώπου, αφού ήδη η κοινωνία με το Λόγο είναι διαρκής εντός των ανθρωπίνων υποστάσεων. Παρουσιάζω τη νέα σημασία του μυστηρίου της κοινωνίας, της ενότητας και της ταύτισης. Ως εκ τούτου, ο άνθρωπος ποιτήριο μυστηρίου Ζωής καθίσταται. Ανασύρω ολόκληρο τον πλανήτη και την ανθρωπότητα την διαβιούσα πάνω σε αυτόν σε ένα νέο επίπεδο συνείδησης. Δεν διαμορφώνω απλώς τις νέες δονήσεις που διαπερνούν τη Γη – τούτο ετέλεσα πολλάκις και ποικιλοτρόπως! Δημιουργώ ολοκληρωτική συνειδησιακή αναγέννηση, με τρόπους και ταχύτητες ασυλλήπτου ποιότητας και ισχύος, σε όλες τις υποστάσεις που διαβιούν στη Γη και στα πεδία της Δημιουργίας.

Διαχέω ενέργειες ελέους και τις συντονίζω με τέτοιο τρόπο, ώστε να δράσουν ως ενέργειες προετοιμασίας για την εισαγωγή του ανθρώπου και της Γης στη νέα περίοδο εκπαίδευσης θεανθρώπων. Εμφανίζω αυτές μέσα στις συνειδήσεις του ανθρωπίνου γένους ως πνοή αρμονίας και ζωής, ιδιαίτερα σε εκείνες οι οποίες ανταποκρίνονται αυθόρμητα στην κλήση συμμετοχής στη Δευτέρα Παρουσία μου, την οποία διασαλπίζω στα πέρατα της οικουμένης. Αναβιβάζω τις υποστάσεις που αυθόρμητα ανταποκρίνονται στην κλήση μου, σε νέα κατάσταση ζωής και ενεργειακών παλμών. Τις εμβαπτίζω μέσα στη νομοτέλεια της νέας εκπαιδευτικής εκδήλωσης και τις αναγεννώ. Συντονίζω τους παλμούς των σωμάτων, των κέντρων ζωής, του νου, της καρδιάς, της συνείδησης και της προσωπικότητάς τους με τη νέα νομοτέλεια. Δημιουργώ εντός τους ερεθίσματα, αλλά και ανταπόκριση στη νέα νομοτέλεια. Ταυτόχρονα επεκτείνω και διευρύνω την ήδη υπάρχουσα νομοτέλεια που εξυπηρετεί πλέον τους βραδυπορούντες και μόνον, έτσι ώστε να δύνανται και

αυτοί να συνεχίσουν την πορεία της εκπαίδευσης και της εξέλιξής τους προς την ενότητα.

Ευλογώ και διανοίγω κέντρα του εγκεφάλου τα οποία μέχρι σήμερα δεν λειτουργούσαν και δεν έδιναν τα αποτελέσματα που μπορούν να δώσουν, επειδή ο άνθρωπος δεν ήταν έτοιμος γι' αυτό. Θέτω αυτά (τα εγκεφαλικά κέντρα) στην υπηρεσία της ανάδυσης της πνευματοψυχής, στην υπηρεσία του εκδηλούμενου επί της Γης Θεανθρώπου Λόγου. Μετουσιώνω τα στοιχεία της οίησης και του εγωισμού μέσα στις υποστάσεις που ποθούν διακαώς να υπηρετήσουν την αλήθεια. Θέτω ειδικά καλύμματα προστασίας σε αυτές για να μπορέσουν, μέχρις ότου συντονιστούν με τη νέα κατάσταση, να αποφύγουν τις παγίδες της πλάνης, δυνάμενες να αναγνωρίζουν τους νέους τρόπους με τους οποίους θα εκδηλώνεται η οίηση, ο εγωισμός και η παρανόηση. Παρέχω εντός τους αισθητήριο αληθείας, για να δύνανται να αναγνωρίζουν και να διακρίνουν τη δόνησή μου σε οποιαδήποτε κατάσταση ή σύγκυση.

Εγώ ειμί η εκδηλουμένη Μητέρα! Εγώ φανερώνω το Έργο ως τούτο αποκαλύπτεται στη διαδοχή των χρόνων της Γης, ως τούτο αποκαλύπτεται στη νέα φάση διάνοιξης της ανθρώπινης ελευθερίας και εξέλιξης. Εγώ ειμί η αποτεινόμενη στην ενηλικιούμενη ανθρωπότητα, η οποία καλείται να αναλάβει την ευθύνη της ελευθερίας της. Αναγνωρίζω θεανθρώπινες υποστάσεις πάλλουσες και δονούμενες στον πόθο της ζωής! Διαχέω προς καθεμία την τροφοδοσία μου και τα ανάλογα εφόδια για να ανταπεξέλθει σε ό,τι επιτάσσει ο διακαής πόθος της ύπαρξής της και να παρουσιάσει αυτό που πραγματικά επιθυμεί.

Η αλήθεια και η αγάπη κοσμούν τη συνείδησή σου, άνθρωπε, η ελευθερία και η απειρότητα επαυξάνουν τη δημιουργική δύναμή σου. Στα χέρια σου παρέχονται οι κόσμοι του απείρου και καθίστασαι οδοιπόρος των συμπάντων! Την ελευθερία που απώλεσες λαμβάνεις, για να βιώσεις εκ της Γης τη θεότητα. Όλα αυτά τα οποία μπορούσες να πραγματοποιήσεις πριν το ταξίδι σου σε εγκλωβίσει στη Γη σου παρέχονται εκ νέου ως δυνατότητες, διότι η νομοτέλεια της εκπαίδευσής σου σε εισάγει στη λειτουργία της ελευθερίας. Σου παρέχονται όμως πλέον ως επακόλουθο συνειδητοποιήσεων θεϊκής επίγνωσης και ολοκληρωτικής εναρμόνισης του θείου και του ανθρώπινου, ως επακόλουθο σύζευξης των ανθρώπινων και των θείων στοιχείων σε όλα τα επίπεδα του νου, της καρδιάς, της συνείδησης και της προσωπικότητας. Πράγμα το οποίο εσύ και μόνον θα πραγματώσεις, παρ' ότι Εγώ παρεμβαίνω για σένα στη νομοτέλεια και σε φέρνω σε επαφή με τη λειτουργία της ελευθερίας, εκφράζοντας το Ένα Θέλημα. Ανακοινώνοντας στη φύση και στους νόμους ότι ο άνθρωπος ελευθερώθηκε από τη δέσμευση της εκπαιδευτικής διαδικασίας της διπλότητας και δύναται να είναι εκείνος που πέρα από περιορισμούς και όρια δημιουργεί την αρμονία των κόσμων!

Σου ανακοινώνω, άνθρωπε, ότι η προσφορά του Εαυτού μου σε εσένα, στη Γη και στους κόσμους διανοίγει διά του μυστηρίου τούτου τους κρουνοίς της αλήθειας για χάρη σου, για πρώτη και μοναδική φορά από τότε που άρχισες να κατέρχεσαι τα πεδία, διότι ολοκληρώθηκε ο κύκλος της εκπαιδευτικής προετοιμασίας σου και ανοίγει, ξεκινά, ο κύκλος της πρακτικής εκδήλωσής σου ως Ανθρώπου Λόγου Χριστού.

Παραλαμβάνω από όσες υποστάσεις επιθυμούν τα ενδύματα τα οποία φέρουν και τα εμβαπτίζω στο ποτήριον της Ζωής και της Αγάπης, ενώνοντάς τα συμβολικά με τα τεμάχια του άρτου που περιέχει. Παραλαμβάνω όλα τα κατεστημένα από όσες υποστάσεις οικειοθελώς τα παραδίδουν και τα εμβαπτίζω εντός του ποτηρίου, το υλικό περιεχόμενο του οποίου μεταλλάσσω σε ουσία ζωής, σε λειτουργική εκδήλωση Λόγου, σε άπειρη ελευθερία και αγάπη, σε σώμα και αίμα Ιησού και Μαρίας της Θεοτόκου, αλλά και σε έκφραση Λόγου Υιού και Μητρός, Ουδέτερου και Απόλυτου, όπως εκδηλώνεται και παρουσιάζεται στη νέα εκπαιδευτική φάση της ανθρώπινης συνείδησης. Υφαίνω ενδύματα νέα για τις υποστάσεις που τα παλαιά τους παρέδωσαν, εμπεριέχοντα όλα τα προηγούμενα διακριτικά γνωρίσματα, όλες τις προηγούμενες χάρες και εξουσίες. Ενδύματα διάπυρα, που διαρκώς αναπλάθονται και αναγεννώνται στο φως, στην αγάπη, την ελευθερία – που

η ύλη τους αποτελείται από διάπυρους πυρήνες θέωσης, μέσα στους οποίους εμπεριέχονται όλες οι λειτουργίες της συνειδητής θεότητας και της συνειδητής προσφοράς.

Ως Μητηρ, γεννώ από τον Εαυτό μου τη νέα εκδήλωση της θεανθρώπινης υπόστασης. Η νέα εκδήλωση που γεννάται αλήθεια και ζωή είναι, και αυτή διαχέω μέσα σε συνειδήσεις, νόες και καρδιές, ώστε να μην υπάρχει εντός του ανθρώπου μόνον η ανάμνηση της εκδήλωσης της ύπαρξής του κατά την αρχική στιγμή της εκπόρευσης, αλλά και η γνώση –ανάμνηση από το μέλλον– της ολοκλήρωσης της πορείας του, ως αλήθεια αδιάσειστη, ως αλήθεια διάπυρη. Γεννώ και συντηρώ τον Εαυτό μου μέσα σε κάθε ύπαρξη που επιθυμεί να γνωρίσει τη διαδικασία της άνωθεν γεννήσεως. Καλύπτω, προστατεύω και φροντίζω αυτή τη γέννηση, όχι απλώς στο επίπεδο των καθάρσεων, αλλά και σε εκείνο, όπου η ύπαρξη ζει, βιώνει και εκδηλώνει με τη λειτουργικότητά της τη θεϊκή δράση, ώστε να εκπληρωθεί.

Ευλογώ τις αναγκαιότητες που υπάρχουν στις υποστάσεις που παρίστανται με τα υλικά ή τα πνευματικά τους σώματα στο συγκεκριμένο χώρο, καθώς και τις υποστάσεις των συγγενών και των φίλων τους. Εμβαπτίζω μία προς μία τις αναγκαιότητες αυτές εντός του ποτηρίου της Ζωής και της Αγάπης, όπως λάβουν παροχή ελέους, διευθέτηση και επίλυση μέσα από την κίνηση της άπειρης αγάπης και την πανσοφία της θείας απειρότητας, μέσα από την εκ Πνεύματος Αγίου ενδυνάμωση της θείας πυροδότησης.

Ήδη έχει πραγματοποιηθεί η αλλαγή, η αναγέννηση! Ήδη κινούνται με νέες ταχύτητες οι συνειδήσεις και οι υποστάσεις. Ήδη το ρεύμα της ζωής το ρέον εντός σου, άνθρωπε, έχει συντονιστεί με τις νέες ποιότητες. Η ευλογία που σήμερα έλαβες εμπεριέχει εντός της κάθε άλλη επί μέρους ευλογία. Η διάνοιξη της ελευθερίας σου και η εισαγωγή σου στο νέο στάδιο εκπαίδευσης εμπεριέχει κάθε επιμέρους αναφορά σε θέσεις, ιδέες, και πράγματα τα οποία παρακολούθησες να τελούνται κατά τα μυστήριά μου. Όλα αυτά που αναλυτικά ευλογούσα και έθετα σε λειτουργία κατά την τέλεση μυστηρίων προσφοράς και ελέους έχουν ήδη τελεστεί, επομένως λειτουργούν και πάλλουν εντός σου!

Μέσα σε κάθε παλμό του είναι σου, μέσα σε κάθε κύτταρο του σώματός σου, μέσα σε κάθε κίνηση της σκέψης, του συναισθήματος και της βιωματικής σου συνείδησης κινείται η ολοκληρωμένη θεουργία του Λόγου, η περιλαμβάνουσα όλες τις πτυχές της ανθρώπινης πραγματικότητας, του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος. Μέσα σου πάλλει η θεουργία του απείρου, η θεουργία της ελευθερίας, η θεουργία του Ανθρώπου Θεού! Αυτή που κάθε φορά αποκτά νέο εύρος και νέα απειρότητα, που διαστέλλεται και συστέλλεται με την ανάσα της δημιουργικής έκφρασης.

Η σημερινή μυσταγωγία και η διάχυση του Εαυτού μου στο είναι σου σου προσφέρει τη θεουργία του Ανθρώπου Θεού. Την προσφέρει σε εσένα που επιλέγεις να ζήσεις μαζί μου την ελευθερία και τη ζωή. Την προσφέρει όμως ως κεφάλαιο αληθείας που αναμένει μέσα σου την αφύπνισή του και σε εσένα που καθυστερείς.

Υπέρ όλων αυτών θύομαι. Θύομαι εις μνήμην της θυσίας η οποία ετελέσθη επί της Γης εκ του Ιησού, αλλά και διά την απελευθέρωσιν του Ανθρώπου εκ της αναγκαιότητος παρομοίων εκδηλώσεων θυσίας. Θύομαι όπως ελευθερώσω τον άνθρωπον εκ της νοοτροπίας ότι ο πόνος είναι επισφράγις του αναβιβασμού και όπως αναστρέψω την οδύνην εις αγαλλίασιν, την έλλειψιν εις πληρότητα. Θύομαι όπως γνωρίσουν αι θεανθρώπιναι υποστάσεις το χαμόγελον της θείας αγαλλιάσεως, όπως βιώσουν την πλημμυρίδα της ζωογόνου θαλπωρής και την αρμονίαν όλων των στοιχείων της Γης και του ουρανού, όπως εκφράσουν την απόλυτον συνεργασίαν της άρρενος και της θηλείας αρχής.

Παραδίδω στο όνομα της αγάπης και του ελέους αιθερικό αντίτυπο του ποτηρίου και του άρτου τούτου στις Μητέρες και στους Δασκάλους των πεδίων του Λόγου, όπως κοινωνήσουν τα όντα της Δημιουργίας που επιθυμούν να λάβουν εκ της κοινωνίας και όπως διαχύσουν άπλειη την ουσία της ζωής σε κάθε ον και σε κάθε υπόσταση, όπου και αν αυτή ευρίσκεται.

Εγγράφω τη μυσταγωγία αυτή στους κόσμους της Δημιουργίας, ως εναρκτήρια λειτουργία της νέας κοσμικής περιόδου του Υδροχόου και της νέας εκπαιδευτικής φάσεως του ανθρώπου.

Αποδίδω αγάπη, σεβασμό και τιμή στο Διδάσκαλο Ιωάννη, ο οποίος παραχώρησε Εαυτόν στην άνοδο, την εξέλιξη, την αναγέννηση και ελευθέρωση της ανθρώπινης συνειδήσεως, στην εμφάνιση, εγκαθίδρυση και θεμελίωση του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μου πάνω στη Γη και στους κόσμους. Ο οποίος αδιαλείπτως προστρέχει και διευθετεί καταστάσεις και αναγκαιότητες σε όλα τα πεδία και στον πλανήτη Γη για την ανάδυση του Έργου και τη φανέρωση της θεανθρωπίνης ουσίας, ήτοι του Λόγου Χριστού Υιού και Μητρός, ως ο ίδιος edίδαξε και εφανέρωσε. Αμήν.

2. 2. 2000

Πατέρα αγαπημένε, καταθέτω ενώπιόν σου ό,τι υπάρχει μέσα στην υπόστασή μου και πρωτίστως την αγάπη μου για τον άνθρωπο, όπου και αν αυτός διαβιεί, μέσα από οποιεσδήποτε ιδέες και αν εκφράζεται, ακόμα και αν παραφράζει την αλήθεια ή κινείται από ημιμάθεια ή άγνοια. Δεν έχω τίποτα άλλο να καταθέσω ενώπιόν σου, Πάτερ, ει μη μόνον την πηγαία δόνηση που κατευθύνει την ύπαρξή μου από την πρώτη στιγμή που βίωσα τη λειτουργία της μέσα μου και την είδα να αγγίζει τις ανθρώπινες ψυχές, δημιουργώντας εκρήξεις ζωής και ελευθερίας.

Από τη Γη, που βρίσκομαι, και μέσα από τα στάδια μαθητείας στη θέωση παρακαλώ σε, Πάτερ, άνοιξε το δρόμο! Σε παρακαλώ άνοιξέ τον, για να εκδηλωθεί η ανθρώπινη ύπαρξη και να φανερώσει το Λόγο. Θύμισέ μου τα κλειδιά που η ανθρώπινη αδυναμία και αδράνεια έχουν θέσει σε αχρηστία και τα έχουν οδηγήσει στη λήθη. Δώσ' τα μου και μάθε με να τα αξιοποιώ μέσα από την αγάπη, για να μπορώ να διδάσκω τη λειτουργία τους σε κάθε ύπαρξη που επιλέγει την αγάπη, την ελευθερία και την αλήθεια.

* * *

Αγαπημένε μου, ένας δρόμος υπάρχει για να φθάσεις σε Εμένα, ένας και μοναδικός. Κι αυτός ο δρόμος είσαι εσύ! Όπου και αν ψάξεις, με οποιεσδήποτε διαδικασίες και αν ανιχνεύσεις την ένωσή μας, τελικά θα οδηγηθείς στην απλή μα παμμέγιστη αλήθεια ότι ο δρόμος της ένωσής μας είναι ένας: ο Εαυτός σου.

Ευλογώ, άνθρωπε, τη διάνοιξή σου στον Εαυτό σου και στην αλήθεια σου, στην κατανόηση της σκέψης, των συναισθημάτων και των πρωτοβουλιών σου. Ευλογώ τη διεύρυνση της κατανόησής σου για τις αιτίες εκπόρευσης των σύνθετων διαλογισμών και των αυθόρμητων ενεργειών σου. Ευλογώ την επίγνωση του εαυτού σου και την ενισχύω με τη διάχυσή μου σε όλες τις λειτουργίες που συνθέτουν την κίνηση του νου, της καρδιάς, της συνείδησης και της προσωπικότητάς σου. Σε ευλογώ ως προσωπικότητα-ατομικότητα και ταυτόχρονα ως υπέρλαμπρη ύπαρξη φέρουσα εντός της ουσία θεού.

Σε ευλογώ, αγαπημένε μου, να χωρέσεις τον εαυτό σου. Να χωρέσεις τη διαχρονική πορεία σου, καθώς και τη συνισταμένη αυτής, την οποία παρουσιάζεις σήμερα. Σε ευλογώ να αποκωδικοποιήσεις τα μηνύματα που σου στέλνουν καθημερινά ο νους, η καρδιά, η συνείδηση, η προσωπικότητα και το ίδιο σου το σώμα. Μηνύματα που αν τα αποκωδικοποιήσεις μέσα από το φως της αλήθειας και της αγάπης που σου αποστέλλω θα σε βοηθήσουν να εισχωρήσεις στην ουσία των αιτιών που διαμόρφωσαν την ποικιλία των ανελευθεριών σου και να εργαστείς ουσιαστικά για την μεταλλαγή αυτών των αιτιών.

Διευκολύνω την πορεία σου, καθιστώντας τη διαδικασία της επίγνωσης ταχύτερη και αμεσότερη και επιταχύνω τη μετουσίωσή σου σε θεάνθρωπο Λόγο, διαχέοντάς σου τον Εαυτό μου και πυροδοτώντας όλη σου την ύπαρξη, όλα σου τα κύτταρα και όλους τους παλμούς σου με όποια ιδιαίτερη ποιότητα χρειάζεσαι. Σε πυροδοτώ με την αγάπη μου, με τη θεία χάρη της πνοής μου, που περιέχει εντός της όλες τις φάσεις της δημιουργικής έκφρασης: την εισπνοή, την εκπνοή και την παύση.

Αφομοιώνω μέσα μου την πραγματικότητα που αφορά την προσωπικότητα και τη συνείδησή σου, αλλά και την πραγματικότητα που αφορά την έκφρασή σου ως πνευματοψυχής. Απορροφώ μέσα μου οποιαδήποτε πραγματικότητα βιώνεις ως μοναδική σου έκφραση και οποιαδήποτε δίοδο βλέπεις ως μοναδική οδό προς την ελευθερία και την άνοδο. Απορροφώ πάντα ταύτα εντός μου, ως έχουσα το δικαίωμα και την άδεια να επιτελέσω τούτο επί υποστάσεων εκπαιδευομένων στην έκφραση και εκδήλωση του Εαυτού Λόγου. Αυξάνω την ταχύτητα ροής της αγάπης μέσα στην καρδιά κάθε υπόστασης, αυξάνω την ταχύτητα ροής του φωτός εντός του νοός, αυξάνω τη ροή του ρεύματος της ζωής εντός των κέντρων και των σωμάτων.

Τούτο τελώ ως Μητήρ, ως Αγάπη διάπυρος, ως Πνεύμα Άγιο διαχεόμενο επί σε, άνθρωπε, ως Υιός και ως Πατήρ. Τούτο τελώ με όλους τους τρόπους, προστρέχουσα

στις επικλήσεις σου, με όποιο όνομα και αν με προσφωνείς, όποιο πρόσωπο και αν μου αποδίδεις για να με προσεγγίσεις. Ενεργώ κατ' αυτό τον τρόπο, γιατί επιθυμώ να επικοινωνήσουν ο νους, η καρδιά και ο ψυχικός σου κόσμος με τον αληθινό Θεό, έστω και αν οι τρόποι επικοινωνίας που επιλέγεις αδυνατούν να σε φέρουν σε επαφή με τη μοναδική, αληθινή, διάπυρη κατάσταση του Θεού που διαβίει εντός σου και αναμένει τη φανέρωσή του!

Αγαπώ την καρδιά, το νου και τη συνείδησή σου. Αγαπώ τους λόγους και τις σκέψεις σου. Αγαπώ κάθε τι που εκφράζεται από μέσα σου ως κατάσταση εκπαίδευσης στο φως. Αγαπώ όλα τα μέσα και τους τρόπους που σου έχουν δοθεί για να γνωρίσεις τον Εαυτό σου. Αγαπώ τα σώματα και τα κέντρα σου. Αγαπώ το υλικό σου σώμα, αυτό που πολλές φορές υποτιμάς εξυψώνοντας εις βάρος του τη θεϊκή φύση σου, θεωρώντας ότι έτσι γίνεσαι ανώτερος από τους άλλους! Με αυτή την αγάπη σε ενώνω ως υπόσταση, ως λειτουργίες και ως συνείδηση. Σε ενώνω με τον Εαυτό σου, για να βιώσεις και να συνειδητοποιήσεις την πορεία και τις αναγκαιότητές σου, την πραγματική στάση και θέση σου απέναντι στη ζωή. Για να βιώσεις και να συνειδητοποιήσεις την αλήθεια, την ελευθερία, την ωριμότητα, την ταπεινοφροσύνη, τη σύνεση, την αγάπη, την προσφορά.

Αγαπημένε μου, όσο και αν τα φαινόμενα σου δημιουργούν άλλες εντυπώσεις, σε πληροφορώ ότι ο πλανήτης πάλλει σε μία ολοκληρωτικά νέα ποιότητα. Η δόνηση που σταδιακά τον διαπότιζε έχει ήδη ολοκληρώσει το έργο της. Κάθε σημείο του πλανήτη, το φυτικό, το ζωικό και το ορυκτό βασίλειο, τα ύδατα, τα βουνά και οι πεδιάδες, κάθε σημείο της ατμόσφαιρας, κάθε τμήμα της ξηράς και της θάλασσας, από τον ένα Πόλο μέχρι τον άλλο και μέχρι το βάθος και το κέντρο της Γης, έχει διαποτιστεί από τη νέα δόνηση που ωθεί και ενεργοποιεί τη γέννηση του Χριστού, τη φανέρωση της αλήθειας, την επικράτηση της ελευθερίας και της αγάπης. Μυστικοί δίοδοι μη εμφανείς ακόμα έχουν δημιουργηθεί ανάμεσα σε πνεύματα εξελιγμένα, σε διάφορα μέρη της Γης. Έχει ήδη ενεργοποιηθεί πληθώρα ανθρώπινων υποστάσεων, με διαφορετικές ασχολίες και προσεγγίσεις της πραγματικότητας της Γης, με σκοπό ένα και μοναδικό: να καταστήσουν εφικτή τη θέωση του ανθρώπου με μεγαλύτερες ταχύτητες στην παρούσα κοσμική περίοδο του Υδροχόου.

Όλα αυτά ακούγονται ακόμα ως προφητείες ενός μακρινού μέλλοντος, όμως σε σύντομο χρονικό διάστημα θα αναφανούν οι ποιότητες των αλλαγών που θα ωθήσουν σε μία νέα εξέλιξη την ανθρώπινη ύπαρξη.

Μετουσιώνω εντός σου, άνθρωπε, συναισθήματα, επιθυμίες, πόθους, σκέψεις και ποιότητες του είναι σου που διαμορφώνουν συγκεκριμένες εικόνες για το πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα στη Γη. Ελευθερώνω την ύπαρξή σου από αυτές τις εικόνες του θείου σχεδίου που δημιουργείς, οι οποίες επηρεάζονται από το στάδιό σου και καθόλου δεν εκφράζουν την άπειρη αλήθεια και την ελευθερία, αλλά παρουσιάζουν τον εγκλωβισμό σου στη μερικότητα.

Ιδού Εγώ η Μήτηρ, ο Εις Λόγος, η άπειρος και διάπυρος Αγάπη, σε ευλογώ και σου διαχέω τον παλμό της ζωής μου στην αρχή της κοσμικής περιόδου που ανατέλλει. Της περιόδου κατά την οποία το Πατρικό Θέλημα επιτάσσει να γνωρίσεις το Λόγο σε Ολότητα και, ως αποτέλεσμα, να βιώσεις τον Εαυτό σου και να καταστείς Ένα με Αυτόν. Προσδίδω σε εσένα όλα τα στοιχεία που κάλυψε η λήθη, την οποία επέλεξες για να βιώσεις τον εαυτό σου σαν κάτι ξέχωρο από το Θεό και για να δοκιμάσεις τις δυνάμεις σου. Συλλέγω την εμπειρία σου και ολοκληρώνω αυτή. Καθιστώ οριστικά περιττή για σένα την παραμονή στον κύκλο της διττής εμπειρίας και ανοίγω διάπλατα τη θύρα της επιστροφής στον Εαυτό σου, τη θύρα της επικοινωνίας με την ουσία σου. Εγώ η Μήτηρ λειτουργώ ως υπερουσία αγάπη, ως παντοδύναμη θέληση και επισφραγίζω τα στοιχεία που συνθέτουν και αποτελούν το υλικό σου σώμα και τον υλικό σου κόσμο με την ενεργειακή παροχή που διοχετεύω στην Ανθρώπινη Ύπαρξη, ώστε να μπορείς να τη γεύεσαι μέσα από την επαφή σου με τη φύση και την ομορφιά ενός τοπίου ή στη χαλάρωσή σου και στην ψυχαγωγία σου, μέσα από κάθε τι!

Ευαγγελίζομαι στην ανθρωπότητα το μήνυμα της αγάπης, διότι αυτή είναι η ουσία και η αλήθεια του Εαυτού μου. Ευαγγελίζομαι στην ανθρωπότητα το μήνυμα της προσφοράς, διότι αυτό είναι ο παλμός μου και η διάχυσή μου. Παρίσταμαι επί της Γης και θα εξακολουθήσω να παρίσταμαι έως ότου το θέλημα του Πατρός και οι συνθήκες της ανθρώπινης εκπαίδευσης δημιουργήσουν διαφορετικές αναγκαιότητες. Μέχρις ότου ο άνθρωπος περπατήσει πάνω στη Γη με νέα συνείδηση και νέα ευρύτητα πνεύματος και ψυχής, δυνάμενος να εκδηλώνει τη δημιουργική του δύναμη και δραστηριότητα, προσφερόμενος προς κάθε κατεύθυνση και έκφραση της Δημιουργίας, χωρίς να οικειοποιείται τίποτα.

Ιδού Εγώ η Μητηρ αναλαμβάνω το Έργο το οποίο μου ανέθεσε ο Πατήρ ως Έργο Αγάπης και Ανάστασης. Καλώ σε συνεργασία τα όντα της Δημιουργίας, τους Δασκάλους και τις Μητέρες των πνευματικών πεδίων. Καλώ σε συνεργασία κάθε υπόσταση που βιώνει εντός της τον ανιδιοτελή παλμό της αγάπης και πληρώ αυτή με τον Εαυτό μου.

Αγαπημένε άνθρωπε, ευλογώ εσένα που επιλέγεις να γευτείς τη συνειδητή μαθητεία σου και δίνω πτέρυγες στις διεργασίες του νου, της καρδιάς και της συνείδησής σου. Πτέρυγες πυρίνες, δυνάμενες να επαυξάνουν την ταχύτητα της κίνησής σου, μέχρις ότου οδηγήσουν την ύπαρξή σου στην ταχύτητα του παντόχρονου και του παντόχωρου ακινήτου κινούντος.

Αγαπημένε άνθρωπε, σε εσένα που επιλέγεις την επίγνωση και την αλήθεια ανεξάρτητα από το εξελικτικό σου στάδιο και από το πόσο μακριά σου φαίνεται η διαδρομή παρέχω τα ανάλογα εργαλεία, τις ανάλογες επιταχύνσεις, τις διεξόδους και τα κλειδιά για να ξεκλειδώσεις τον ίδιο σου τον εαυτό και να ανοίξεις τις πόρτες που έκλεισες ανάμεσα σε εσένα και στην αλήθεια σου, ανάμεσα σε εσένα και στον Εαυτό σου. Αυτή την ώρα, ως δωρεά αγάπης από το φως, μέσα στην παλμοδόνηση της χάριτος και του απείρου, ξεκλειδώνω όλες τις πόρτες σου, διαρρηγνύω όλα τα στεγανά σου. Σε αφήνω να γευτείς και να χωρέσεις τον Εαυτό σου, ελεύθερο, απέραντο, διάπλατο, όπως ήταν κατά την αρχική στιγμή της εκπόρευσής σου, όπως θα είναι κατά την τελική στιγμή της έκφρασής σου ως Θεού εν Θεώ. Για να συλλέξεις μέσα σου και να έχεις αυτό το βίωμα ζωής, για να το αποτυπώσεις σε όλα τα σημεία της ύπαρξής σου ως σχεδιάγραμμα που θα σε οδηγήει να βάζεις μόνος σου τα κλειδιά στην κλειδαριά με ευκολία και ταχύτητα.

Αναγγέλλω σε εσένα, αγαπημένε μου, ως μήνυμα αγάπης και ευλογία ζωής την αγάπη και την προτροπή του Ιωάννη, ο οποίος μέσα σε κάθε ανθρώπινη υπόσταση λειτουργεί καταδεικνύοντας την Ολότητα του Ανθρώπου που θεώνεται. Αποστέλλω προς κάθε ύπαρξη τον εναγκαλισμό του και τη συγκίνηση της υπόστασής του: συγκίνηση αγάπης και αλήθειας για κάθε ουσιαστική πνευματική οδοιπορία προς την επίγνωση του Ανθρώπου Λόγου.

Ανακοινώνω προς κάθε ύπαρξη ότι εγκαινιάζεται για ολόκληρη τη Γη και για ολόκληρο το ανθρώπινο γένος, οριστικά και ουσιαστικά, η εισαγωγή στη μαθητεία. Τούτο θα φέρει μεταλλαγές πολλές, και προς τούτο έχουν ήδη συντονιστεί τα πνευματικά πεδία, στα δε πεδία του Λόγου έχει δημιουργηθεί επιτελείο διακίνησης των ιδεών της αληθείας. Έχουν δημιουργηθεί ενώσεις καταρτισμένων υποστάσεων που βρίσκονται στα πνευματικά πεδία με ενσάρκωμένες υποστάσεις που βρίσκονται σε κατάλληλες θέσεις και σε νευραλγικά σημεία. Έχουν δρομολογηθεί κινητοποιήσεις μέσα στα όντα της Δημιουργίας, για να γίνει γνωστό το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μου εντός του ανθρώπου. Για να γνωστοποιηθούν η έκφραση του Λόγου ως Μητρός και Υιού, η συνένωση της άρνησης και της θέσης, η συνένωση του άρρενος και του θήλεως, η συνοδοιπορία του Ανθρώπου και του Θεού και η έκφραση του θεανθρώπου επί της Γης.

Ανακοινώνω τη συνταύτιση και συνεργασία Μητρός και Διδασκάλου Ιωάννου ως βασική λειτουργία του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μου επί της Γης, επειδή οι υποστάσεις τους –η καθεμία στην ολότητά της– φέρουν την έκφραση της Βουλής μου, την έκφραση της Πατρικής ευλογίας και ολοκληρωμένη παρρησία, προσφορά και αγάπη. Διαλύω κάθε πλάνη και κάθε δικασμό του νου, της καρδιάς και της συνείδησης του ανθρώπου σε σχέση με την ενωμένη λειτουργία τους.

Ενώνω την Ανθρώπινη Ύπαρξη με την αλήθεια που παρουσιάζω, για να βιώσουν οι ανθρώπινες υποστάσεις την αγάπη, την προσφορά και την ελευθερία που παρέχουν οι ενωμένες υποστάσεις Μητρός και Διδασκάλου Ιωάννου και να λάβουν δύναμη, ζωή και ώθηση για να αναγνωρίσουν τον Ενωμένο Εαυτό τους. Αμήν.

23. 4. 2000

Ιδού ο Λόγος εκδηλώνεται εκ του πλανήτου που φέρει το όνομα Γη, διασαλπίζων το μήνυμα της χριστοποίησώς σου, άνθρωπε. Ιδού Εγώ, αυτές τις μέρες της Μεγάλης Εβδομάδας των παθών, όπου η ελληνική Γη ετοιμάζεται να συμμετάσχει στη μνήμη του θείου πάθους μου, ως Λόγος Υιός και Λόγος Μήτηρ, ως ο Ένας και μοναδικός Ουδέτερος Λόγος σαλπίζω την ανάστασή μου, η οποία είναι το καίριο μήνυμα της διδασκαλίας που σου παρέδωσα. Το μήνυμα που έφερε μέσα σου την ελπίδα, που δημιούργησε τις προϋποθέσεις ώστε να αναθαρρήσεις και να ανιχνεύσεις τον πραγματικό Εαυτό σου.

Σε καλώ, αγαπημένε μου, σε μια πορεία αναστάσιμη, όπου το αναστάσιμο βίωμα θα διέπει το νου, την καρδιά και τη συνειδησή σου. Σε μια πορεία όπου η επίγνωση της ένωσής μας θα ελευθερωθεί από τα στεγανά των αιώνων, αφήνοντας μέσα σου την αληθή ουσία της: τον παλμοδονούμενο πυρήνα της, στον οποίο ενυπάρχουν η ολότητα της θείας αλήθειας και η παντοδύναμη ισχύς της αγάπης, της ελευθερίας και της παρρησίας.

Εγώ ειμί ο ευλογών τη Γη σου και ο διαχέων το έλεός μου πολλαπλώς επ' αυτής, ώστε να παρουσιάσει το χριστοποιούμενο άνθρωπο, το λαλούντα Λόγο Χριστό σε πολλαπλότητα μορφών και ώστε να μην παραμείνει στην ιστορία και στο μητρώο της άπειρης Θεότητας ως ο πλανήτης της δέσμευσης, της διπλότητας και της καθήλωσης σε περιορισμούς, αλλά ως ο πλανήτης, επί του οποίου ο άνθρωπος θα ενώσει τη διπλότητα και θα κατανοήσει την ολότητα της εμπειρίας, θα βιώσει την ενότητα του παντός και θα εκφράσει την αρμονική ροή του, ενεργών ως ελεύθερος δημιουργός που εκδηλώνει τον Εαυτό του.

Εγώ ειμί η Αλήθεια, όμως με ποιους τρόπους αυτή η αλήθεια καταχωρείται στο νου σου ή διακινείται στη συνειδησή σου; Την αλήθεια για την οποία σου μιλώ, την αλήθεια που είσαι εσύ ποικιλοτρόπως δεσμεύεις σε πλαίσια και κατεστημένα. Ευλογώ την φανέρωση του Έργου μου μέσα σου, στην άπειρη διάστασή του, απαλλαγμένου από κάθε μορφής περιορισμό ή παραδοξολογία, από κάθε μορφής δέσμευση ή καθήλωση!

Φανερώνω τον Εαυτό μου, άνθρωπε, και σε εκπαιδεύω με τρόπους που ουδόλως έχεις συλλάβει. Αντιλαμβάνεσαι μόνον όσα η ύπαρξή σου επιθυμεί να αντιληφθεί, όσα σου δημιουργούν αίσθηση ασφάλειας και οικειότητας, όσα σου δίνουν την εντύπωση ότι συγκαταλέγεσαι σε κείνους που απολαμβάνουν ιδιαίτερη εύνοια και προνομιακή μεταχείριση από Εμένα...

Όμως Εγώ δεν παρέχω ιδιαίτερη εύνοια ούτε προνομιακή μεταχείριση σε κανένα τμήμα του Ανθρώπου! Η άποψή σου αυτή βασίζεται σε λανθασμένη εκτίμηση της διδασκαλίας μου, απορρέουσα από τον εγωισμό σου και τη νοοτροπία σου, που απαιτεί από Εμένα να κινούμαι σύμφωνα με τη δική σου αντίληψη περί δικαίου και αδικού, περί καλού και κακού, περί ανώτερου και κατώτερου. Προς τον άνθρωπο, χωρίς εξαίρεση, παρέχω την αγάπη μου, το έλεος και τη χάρη μου, και αυτός, ανάλογα με την τοποθέτησή του, αξιοποιεί ή όχι τις παροχές μου. Ο ελιτισμός δεν με αφορά. Αφορά εκείνους που τον χρειάζονται για να επιβεβαιωθούν και να τραβήξουν πάνω τους την προσοχή.

Σου υπενθυμίζω πως δεν υπάρχει ιδιαίτερη ορολογία ή ιδιαίτερος τρόπος έκφρασης της αγάπης ή της προσευχής. Όλα αυτά είναι περιορισμοί, δεσμά και τείχη, που χωρίζουν και κατατέμνουν την αλήθεια. Είναι τεχνάσματα για να μπορεί η κάθε μερικότητα να αισθάνεται ότι κατέχει το Όλον, να εκφράζεται με ελαφριά την καρδιά ως το Όλον και να δικαιώνει την εξουσία της. Να βιώνει εκλεπτυσμένα την παράφραση της αλήθειας που εκπροσωπεί και, εξ αυτού του λόγου, να λαμβάνει το δικαίωμα και το ρόλο του καθοδηγητή ανθρώπινων συνειδησεων στον περιορισμένο ιδεολογικό χώρο που επέλεξε και στον οποίο έδωσε το όνομα «αλήθεια».

Η πραγματική αλήθεια, όμως, είναι διαρκώς ανανεούμενη, διαρκώς διευρυνόμενη και διαρκώς αναλλοίωτη! Χαρακτηρίζεται και από αποδοχή και από κατανόηση και από αγάπη. Είναι το Όλον που περιέχει κάθε υποσύνολο, στο οποίο

και δημιουργεί τις ωθήσεις για να συνειδητοποιήσει αυτό την αναγκαιότητά του να διαχυθεί μέσα στον απέραντο ωκεανό της, μέσα στο άχρονο και το άχωρο της ουσίας της.

Αυτό το Έργο, αγαπημένε άνθρωπε, στο οποίο εισχώρησες ως μαθήτρια και ως μαθητής, σε καλεί να το γνωρίσεις και να το γευτείς μέσα από ένα άλλο βάθος, μέσα από μια άλλη ελευθερία, ως αναγκαία προϋπόθεση για να στηρίξεις τον άνθρωπο. Για να βάλεις και εσύ το δικό σου λιθαράκι στην αναγέννηση του φωτός, στην έκφραση της χριστοποίησης πάνω στη Γη.

Σε αυτό το Έργο γνώρισες το Διδάσκαλό σου, τον Ιωάννη, τον απεσταλμένο που έστειλα στη Γη για να κάνει την έναρξη αυτής της κινητοποίησης και να διαχύσει τον Εαυτό του ως αγάπη και προσφορά, μαζί με την πληρότητα που κάθε στιγμή βίωνε από την ένωσή του μαζί μου. Τώρα που έχουν παρέλθει κάποια χρόνια από την ημέρα που ο Ιωάννης αναχώρησε από τη Γη, καλείσαι να συλλογιστείς το Έργο και το Διδάσκαλο όχι σκεπτόμενος ότι μέσω του Ιωάννου θα λάβεις τις διαδικασίες της εσωτερικής επίγνωσης και θέωσης ως δωρεά και χάρισμα, επειδή τον γνώρισες και συμπορεύθηκες με αυτόν, αλλά να εισχωρήσεις στην ουσία της αλήθειας του Δασκάλου και του Έργου που φανέρωσε και να βιώσεις τη δόνηση που σε ξύπνησε από το λήθαργο των αιώνων, αυτή που σου θύμισε ότι υπάρχουν ως Άνθρωπος Λόγος. Και μέσα σε αυτή τη δόνηση να πλυθείς ολόκληρος: να πλύνεις το νου, την καρδιά, τη συνείδηση και τα κέντρα σου, για να μπορέσεις να χωρέσεις το Έργο της ζωής και της αλήθειας, για να δυναθείς να κινηθείς ελεύθερος από τις δομές και τα κατεστημένα μέσα στα οποία περιέκλεισες το Έργο και το Δάσκαλο δημιουργώντας εκ νέου ένα λατρευτικό αντικείμενο που βρίσκεται έξω από εσένα, έναν μεσάζοντα ανάμεσα σε εσένα και το Θεό· κατασκευάζοντας τη μεγαλύτερη παρανόηση που θα μπορούσες να κατασκευάσεις, όταν μάλιστα ισχυρίζεσαι ότι αγαπάς Εκείνον που σε δίδαξε την ένωσή σου με το Λόγο και διακήρυξε με όλους τους τρόπους ότι ο Άνθρωπος και ο Θεός είναι Ένα, ότι δεν χρειάζονται μεσάζοντες για να μιλήσει ο Άνθρωπος στον Πατέρα του, ούτε για να βιώσει την ένωσή του με τον Λόγο! Εκείνον, που έδωσε όλες του τις ώρες και όλη του την ενέργεια για να διαποτισθεί η ανθρώπινη συνείδηση με την αλήθεια της θείας ένωσης.

Τα σφάλματα της ανθρωπότητας επαναλαμβάνονται! Η συνήθεια και η ροή της κατεστημένης πραγματικότητας ωθούν τις ανθρώπινες συνειδήσεις να κινούνται με τρόπους παρόμοιους. Η διδασκαλία μου, που διαχύθηκε στη Γη πριν από δύο χιλιάδες χρόνια, παραφράστηκε ποικιλοτρόπως και η παράφρασή της δημιούργησε φατρίες, δόγματα και αιρέσεις, τις οποίες η ανθρώπινη ιστορία ονόμασε και κατέγραψε. Ομοίως, η διδασκαλία που εξέφρασα διά του Ιωάννου και της Μητρός για το νέο επίπεδο εξέλιξης της ανθρώπινης συνείδησης, ήτοι την εκδήλωση της χριστοποίησης, οδηγείται σήμερα σε παρόμοιες κατατημήσεις, οριοθετημένες κινήσεις και δόγματα, που τροφοδοτούνται μόνον από το μέρος της αλήθειας με το οποίο επικοινωνούν και αφαιρούν τη ζωή και το αληθινό νόημα από τη διδασκαλία μου.

Όμως το Έργο μου θα φανερωθεί ελεύθερο, θα λάμψει σε διάφορα σημεία της Γης με πολλούς τρόπους, από υποστάσεις που πρώτα από όλα θα σηκώνουν το λάβαρο της αγάπης, της ανιδιοτέλειας και της ελευθερίας! Από υποστάσεις που δεν θα τρομάζουν από μια διαφορετική έκφραση ή από μια καινούρια ιδέα, επειδή η ένωσή τους μαζί μου θα είναι τόσο διάπυρη, που άμεσα θα καταλαβαίνουν τη δόνηση του Λόγου, όπου υπάρχει και εκδηλώνεται, σε τέτοιο βαθμό μάλιστα, ώστε να μπορούν να τη βλέπουν πριν ακόμα εκδηλωθεί και να την τροφοδοτούν για να φανερωθεί. Από υποστάσεις που, όπως και αν ονομάζονται, όποια γλώσσα και αν μιλούν, θα βιώνουν τον Άνθρωπο και τον Θεό ως Ένα, με οικειότητα και σεβασμό. Με εκείνη τη βεβαιότητα και την παρρησία που δεν θα τις καθιστά ευάλωτες στην οίηση ή την εξουσιαστικότητα, αλλά θα τους επιτρέπει να κινούνται με αμεσότητα και γαλήνη μέσα στο πλήθος και να εκδηλώνονται την ώρα που πρέπει. Χωρίς να παρασύρονται από τα φαινόμενα των καιρών, χωρίς να τις έλκουν οι εξωτερικοί παράγοντες ρυθμίζοντας την κίνησή τους, αλλά η εσωτερική ζωή, η εσωτερική ώθηση και η εσωτερική αλήθεια –η επιγιγνώσκουσα τον κατάλληλο χρόνο, χώρο

και τόπο της κάθε εκδήλωσης, η κατανοούσα τη ζωή του ανθρώπου και την πραγματική αναγκαιότητά του– να είναι ο οδηγός και ο ρυθμιστής της έκφρασής τους.

Λειτουργώ για την απελευθέρωση του Έργου μου από οποιοδήποτε περιορισμό σου, άνθρωπε, και απεγκλωβίζω κάθε ύπαρξη που πάλλει στην ανιδιοτελή έκφρασή του. Εξαντλώ το χρονικό περιθώριο που έδωσα στις υποστάσεις οι οποίες βρέθηκαν στον κοινό εκπαιδευτικό πυρήνα που σχηματίστηκε κατά την παρουσία του Διδασκάλου Ιωάννου στη Γη, γνώρισαν και βίωσαν το Έργο μου όπως το εξέφραζα από εντός του, έτσι ώστε οι αμφίδρομες αντιδράσεις ανάμεσά τους να σταματήσουν να επηρεάζουν τις υποστάσεις που δύνανται να φανερώσουν την ολότητα της αγάπης και του Έργου. Διαχέω προς όσους επιλέγουν να περιορίζονται σε μερικότητες την αγάπη και το έλεός μου ως βοήθεια καταχωρημένη μέσα τους και υπαρκτή γύρω τους, για να δημιουργεί προϋποθέσεις για την ανά πάσα στιγμή απελευθέρωσή τους. Τους διαχέω την άπειρη Πατρική ευλογία και άπειρη Πατρική χορηγία δυνάμεων, η οποία δίνει σε αυτούς τη δυνατότητα να μετακινηθούν, αλλά ταυτόχρονα τους αφαιρεί το δικαίωμα να εμπλέκονται με οποιοδήποτε τρόπο, εσωτερικά ή εξωτερικά, στις κινήσεις της διάδοσης του Έργου μου, του Έργου της αληθείας, πάνω στη Γη.

Μήνυμα αληθείας στη Γη ο Διδάσκαλος διέχυσε, μετ' Εμού ενωμένος και εξ Εμού εκδηλούμενος. Μήνυμα αληθείας, το οποίο ποικιλοτρόπως εδέσμευσες και καθήλωσες στα δεδομένα των καιρών και στην αντίληψή σου περί αληθείας. Ανασταίνω το μήνυμα του Έργου μου, ανασταίνω τη ζώσα ουσία του εντός σου, άνθρωπε!

Οι εποχές αλλάζουν, ο συντονισμός της Γης με τη νέα ταχύτητα των δονήσεων έχει σχεδόν ολοκληρωθεί. Υποστάσεις πολλές βρίσκονται ένα βήμα πριν από την ολοκληρωμένη εκδήλωσή τους, εκείνη που στην κάθε μία αναλογεί ως προορισμός έκφρασης. Η αλυσιδωτή ροή των γεγονότων θα σπάσει τον κλοιό της άγνοιας και της ημιμάθειας, για να ξυπνήσει μέσα στο σύνολο της ανθρώπινης ψυχής τη δίψα και την πείνα για την πραγματική αλήθεια, για τον πραγματικό Εαυτό.

Θύομαι για σένα, άνθρωπε, για όλα αυτά που αποτελούν τη μία πορεία, τη μοναδική για σένα, μα τόσο άπειρη, που αδυνατείς να τη συλλάβεις. Διότι στο άκουσμα της λέξης «μία» διαμορφώνεις παραστάσεις μονοδιάστατου και αυστηρώς συγκεκριμένου τρόπου εκδήλωσης, λες και κάθε τμήμα σου θα εκφραστεί με τον ίδιο τρόπο! Σου διαφεύγει η ουσία, δηλαδή ότι η έννοια «μία πορεία, μοναδική» δεν περιορίζει τις επιλογές των τρόπων έκφρασης, αλλά αναφέρεται στη μοναδικότητα του προορισμού κάθε ύπαρξης, στη μοναδικότητα της ένωσής της μαζί μου και στο πώς αυτή η ένωση συμμετέχει στη διαμόρφωση της μίας ενιαίας πορείας για την έκφρασή μου επί της Γης.

Θύομαι για να καταστεί η αδυναμία σου δυνατότητα και για να πραγματώσεις αυτό που προορισμός σου είναι, εκφράζοντας το Λόγο με καθαρότητα, συμμετέχοντας στη διαμόρφωση της μίας ενιαίας πορείας του Ανθρώπου προς το φως. Αμήν.

20. 12. 2000

Παραλαμβάνω και εμβαπτίζω εντός του ποτηρίου αυτού, τις δεήσεις και τις ευλογίες που εκδηλώθηκαν από την υπόστασή σου, άνθρωπε. Διαχέω σε αυτές την τόλμη, την παρρησία και τη δύναμη που χαρακτηρίζουν την ενότητά μας. Σε καλώ να παρουσιάσεις τον Εαυτό σου το δονούμενο στην ενσυνείδητη μαθητεία της χριστοπορείας και της χριστοζωής, χωρίς άλλες αντιρρήσεις, αναστολές ή φόβους. Να εισχωρήσεις με όλους σου τους πόρους, με όλους σου τους παλμούς, με όλο σου το είναι στην εκδήλωση της ενότητάς μας και να τη φανερώσεις με κάθε τρόπο, καταδεικνύοντας πως την πιστεύεις, πως μέσα σε αυτή ζεις, αναπνέεις, κινείσαι και εκπαιδεύεσαι.

Χριστογέννηση ονομάζω το μυστήριο μου τούτο, χριστογέννηση για κάθε ανθρώπινη ύπαρξη, για κάθε υπόσταση που βρίσκεται πάνω σε αυτή τη Γη, για κάθε ύπαρξη που πάλλει και ζει στα πεδία των κόσμων! Η ονομασία που του δίνω, ως λειτουργία ζωής, ως κίνηση αρμονίας και απειρότητας, ρέει πάνω σε εσένα Γη, εισχωρεί μέσα σου, άνθρωπε. Ενώνεται με όλες τις διαχύσεις της αγάπης μου, με όλες τις παροχές του Εαυτού μου και τις ζωοποιεί. Φέρνει σε εκδήλωση το μήνυμα της αλήθειας μου, την πραγμάτωση του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μου, που είναι η Ύπαρξη μου, ζώσα και πάλλουσα μέσα σε κάθε ανθρώπινη υπόσταση, η εκδήλωση μου μέσα από κάθε ανθρώπινη μορφή.

Εγώ ειμί ο Λόγος! Εγώ ειμί η Μητέρα της αγάπης και του φωτός, της ζωής και της απειρότητας. Εγώ ειμί η διαχέουσα τη συμπυκνωμένη παλμοδόνηση της ενότητάς μου μέσα σε κάθε ύπαρξη, η λαλούσα περί της αγάπης και της αλήθειας σου, άνθρωπε, περί της δυνατότητάς σου να με βιώνεις και να με εκδηλώνεις όλες τις ώρες. Εγώ ειμί η προσφερόμενη χριστογέννηση εντός σου. Εγώ αυξάνω την παρουσία Χριστού μέσα σου και με τη διαχεόμενη παροχή του Εαυτού μου ωθώ τις διαδικασίες της ανάπτυξής του και της ένωσής μας.

Λαμβάνω εντός μου την αδράνεια σου. Λαμβάνω εντός μου τη στατικότητα του νου, της καρδιάς και της συνείδησής σου, καθώς και τις συνέπειες που από αυτή προέρχονται. Λαμβάνω εντός μου τα εμπόδια που έχεις υψώσει ανάμεσά μας, τα προερχόμενα από τη διαδρομή των αιώνων, από τη διαχρονική σου ιστορία και από την επιμονή σου να ακολουθείς τακτικές που δεν σου επιτρέπουν να ελευθερωθείς και να γνωρίσεις τον Εαυτό σου και τις άπειρες δυνατότητές του. Λαμβάνω εντός μου όλες τις διαδικασίες που καθιστούν δύσκολη την επαφή και την ένωσή μας, για να μετουσιωθούν μέσα στην άπειρη αγάπη, εμβαπτίζοντάς τις στο ποτήρι της ζωής και της αγάπης, που βρίσκεται αυτή τη στιγμή έμπροσθεν της Αναστασίας.

Λειτουργώ για σένα, άνθρωπε, και για τη Γη σου. Λειτουργώ για τις δομές των ιδεών που μορφοποιούνται στην πραγματικότητα του πλανήτη, διαμορφώνοντας οικονομικά συστήματα και συστήματα διακυβέρνησης και δικαιοσύνης. Επεμβαίνω μέσα σε κάθε τι που διαπλάθει τον τρόπο σύμφωνα με τον οποίο κινούνται οι καταστάσεις της Γης και δημιουργώ νέα ροή ιδεών, καταστάσεων και εκδηλώσεων, που πλέον δεν θα επιτρέπουν την παραμονή στις κατεστημένες πρακτικές, αλλά θα ωθούν σε συνεχείς ανατροπές και διευρύνσεις του νου, της καρδιάς και της συνείδησης. Λειτουργώ στο σύνολο του πλανήτη και των ανθρώπινων υποστάσεων, στο σύνολο των μέσων μαζικής ενημέρωσης μέσω των οποίων εκφράζονται και διακινούνται οι ιδέες πάνω στη Γη. Λειτουργώ στην παιδεία, την τέχνη, την επιστήμη και σε όλους τους τομείς που επηρεάζουν τη διάρθρωση της καθημερινής πραγματικότητας, έτσι ώστε να αυξηθεί η δυνατότητα αφομοίωσης της αλήθειας από αυτή.

Ευλογώ και αυξάνω την αντίστασή σου, άνθρωπε, σε κάθε τι που σε διατηρεί στα ίδια, που σε περιορίζει και σε απομακρύνει από Εμένα, που σε περικαρκώνει μέσα στα τείχη του εγώ σου και σε κάνει να αδιαφορείς για τα άλλα τμήματα του Εαυτού σου. Μετουσιώνω κάθε έλξη από καταστάσεις που τροφοδοτούν την αδράνειά σου και ενεργοποιώ μέσα σου τα στοιχεία που σε καλούν στη ζωή, στην αλήθεια και στην αγάπη. Αυτά που σε ωθούν να ενδιαφερθείς για την υπόσταση που βρίσκεται δίπλα σου και είναι ένα άλλο κομμάτι του Εαυτού σου, αυτά που σε

προτρέπουν να νοιαστείς για τα κοινά και να καταθέσεις τις ιδέες και την πρακτική συνεισφορά σου για την εξέλιξη του ανθρώπου και του πλανήτη.

Ενεργοποιώ μέσα σε κάθε ανθρώπινη υπόσταση, όπου και αν βρίσκεται, το ενδιαφέρον της για τον άνθρωπο, το ενδιαφέρον της για τον κόσμο. Αυξάνω την ισχύ και τη διάρκεια αυτού του ενδιαφέροντος, ώστε από τις πιο μικρές ομάδες μέχρι τις πιο μεγάλες, από τις πιο άσημες υποστάσεις μέχρι τις πιο διάσημες να φανερωθούν κινήσεις και εκδηλώσεις που θα καταδεικνύουν σεβασμό, φροντίδα και αγάπη, ελευθερία και αλήθεια. Κινήσεις και εκδηλώσεις που θα ανοίγουν διόδους μέσα στο σύνολο της ανθρώπινης συνείδησης, για να αφομοιωθεί το έλεος του Πατρός και να λειτουργήσει το μήνυμα της Δευτέρας Παρουσίας μου ως πραγματικότητα αναγεννητική, εκδηλούμενη με ταχύτατους ρυθμούς.

Ευλογώ τη νέα χρονιά που έρχεται. Ήδη κινούνται διαδικασίες εκπαιδευτικές για ολόκληρη τη Γη και για ολόκληρο τον πλανήτη. Ήδη το έλεος έχει ενεργήσει ποικιλοτρόπως, για να καλύψει όλες τις αναγκαιότητες σου, άνθρωπε, καθώς και τις αναγκαιότητες του πλανήτη, ώστε επί όσο διάστημα εσύ παραμένεις κουφός και τυφλός στις θείες εκκλήσεις να τροφοδοτείται, για να μπορεί να σου δίνει χώρο, χρόνο και τόπο για να εκπαιδεύεσαι μέχρις ότου αναβλέψεις.

Διαχέομαι μέσα στο ηλιακό σύστημα και καθίσταμαι Εγώ η ενέργεια της ζωής και της αγάπης που θα γειώσει τις εκ του Πατρός εκπορευόμενες παροχές ευλογίας και ελέους και θα επιτρέψει να αφομοιωθούν από την ύλη του πλανήτη σου αλλά και από το υλικό σου σώμα, έτσι ώστε να εισχωρήσουν στην πραγματικότητά σου και να καρποφορήσουν μέσα σου.

Το Έργο μου φανερώνεται πάνω στη Γη! Η ενεργειακή διαπότιση του πλανήτη από το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μου αυξάνεται. Υποστάσεις σε ολόκληρη τη Γη συγκλονίζονται από την Παρουσία μου μέσα τους και ετοιμάζονται ποικιλοτρόπως να εκδηλωθούν με τρόπο που θα ελευθερώσει το ανθρώπινο δυναμικό από διάφορα σημεία του πλανήτη και θα το ενώσει εντός μου με σκοπό την αναγωγή του ανθρώπου στην αλήθεια και στο φως του Ενός Εαυτού.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, ήρθε η ώρα να δράσεις εκδηλώνοντας αγάπη, φως και ζωή. Ήρθε η ώρα να αξιοποιήσεις όλες τις παροχές μου, γιατί τώρα η ενεργειακή συμπίκνωση της δόνησης που το Έργο μου προσφέρει στη Γη σου επιτρέπει να αφομοιώσεις με ακόμα μεγαλύτερη ταχύτητα, ιδέες και βιώματα ολοκληρωμένα και να τα εκφράσεις με σύνεση και σωφροσύνη. Μην χρονοτριβείς. Εκδήλωσε τον ενωμένο με Εμένα Εαυτό σου και φανέρωσε την αγάπη!

Δεν σου υπόσχομαι, άνθρωπε, ματαιώση οδυνηρών καταστάσεων. Δεν σου υπόσχομαι εξομάλυνση των κακώς κειμένων, διότι αυτό είναι κάτι που από εσένα θα προέλθει: η ενεργοποίηση μου από μέσα σου θα αποκαταστήσει όλα όσα εκδήλωσες μέσω λανθασμένων επιλογών. Σου υπόσχομαι όμως τέτοια χορηγία δυνάμεων ελέους, ζωής και αληθείας, ώστε να μπορέσεις ταχύτατα, εφόσον το επιλέξεις και το επιθυμείς, να αποκαταστήσεις τα πάντα, να αλλάξεις τη ροή των πραγμάτων και να αναβιβάσεις το δονητικό επίπεδο της συλλογικής συνείδησης. Η υπόσχεσή μου δεν είναι υπερβολική. Αποδίδει την πραγματική έκταση αυτού που τώρα μπορεί να συμβεί! Εφόσον εσύ εκδηλωθείς μέσα από την ενότητά μας, εφόσον συλλάβεις και πιστέψεις στη δυνατότητά σου, θα επιτύχεις μία ταχύτατη ροή αλλαγής των δεδομένων, που μόνον από εσένα μπορεί να επέλθει, μέσα σε ένα μέρος της συλλογικής συνείδησης του ανθρώπου. Θα συνεισφέρεις έτσι το δικό σου πετραδάκι στην ολοκληρωτική μεταλλαγή του ανθρώπου, εκδηλώνοντας στην πράξη τη συνειδητή πίστη και συμμετοχή σου στη θέωση.

Σε ευλογώ και σε εντάσσω στη διαδικασία της εκδήλωσης του χριστοποιούμενου ανθρώπου – εκείνου που αναπνέει και μεταλλάσσει, που κοιτά και μετουσιώνει, που μιλά και αφυπνίζει. Μια διαδικασία πάλλουσα και παρούσα στην τωρινή σου εκπαιδευτική φάση, απόλυτα συμβατή με τις δονήσεις του υλικού σου σώματος και της γήινης πραγματικότητας, που ανακυκλώνεται και περιστρέφεται γύρω από την ύπαρξή σου διαποτίζοντας εσένα και τον πλανήτη σου, έτσι ώστε να μην υπάρχει καμία απόσταση ανάμεσά σας και, επομένως, καμία δικαιολογία αν δεν την φανερώσεις.

Διαχέω συμπυκνωμένες δομές ιδεών, γεμάτες από αλήθεια, αγάπη και ελευθερία, οι οποίες αντιστοιχούν σε κάθε πρόβλημα, σε κάθε κενό, σε κάθε έλλειψη, σε κάθε αδιέξοδο που παρουσιάζεται σήμερα πάνω στη Γη. Τις προσφέρω σε εσένα, άνθρωπε, για να είναι στην άμεση δυνατότητά σου η σύλληψη και η υλοποίησή τους στη Γη σου. Ευλογώ, ομοίως, κάθε υπόσταση που κατέχει θέσεις ευθύνης στον πλανήτη σου, να στρέψει προς αυτές το νου, την καρδιά και τη συνείδησή της.

Εμβαπτίζω μέσα στο ποτήρι της ζωής και της ύπαρξης κομμάτια του άρτου για κάθε τι που περιέλαβε το σημερινό μυστήριο: για τον άνθρωπο, για την Ελλάδα, για τον πλανήτη Γη, για τις οικογένειες και τους φίλους των παρόντων αδελφών, για τις υποστάσεις που γνώρισαν το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας, για κάθε ομάδα που εκπαιδεύεται στις αρχές του, για κάθε ύπαρξη που αγωνιά για την αλήθεια. Προσφέρω, διά του ποτηρίου αυτού, τη χριστογέννηση στα πάντα. Καθιστώ το περιεχόμενό του πάλλουσα ουσία ζωής και αγάπης, πάλλουσα αρμονία και τελειότητα. Καθιστώ το περιεχόμενό του παρουσία Λόγου Υιού Μητρός.

Λάβε και φάγε, άνθρωπε, την ατέρμονη δωρεά της ζωής, την εκ της απολύτου αγάπης παρεχομένη. Λάβε και φάγε τη συνειδητοποιημένη έκφραση της ενότητάς μας. Εγώ και εσύ είμαστε Ένα – κι αυτό καλείσαι να το δείξεις στην πράξη. Μέσα στο ποτήρι αυτό υπάρχει όλη η δύναμη που χρειάζεσαι, όλη η αλήθεια που ζητάς, γιατί το ποτήρι αυτό είμαι Εγώ, που είμαι μέσα σου, και εσύ είσαι Ένα μαζί του. Το ποτήρι αυτό είσαι εσύ, που δέχεσαι να καταστείς Εγώ.

Παραδίδω αιθερικό αντίτυπο του ποτηρίου στις Μητέρες και στους Δασκάλους των πνευματικών πεδίων, για να παραδώσουν τη χάρη του μυστηρίου αυτού με τη βοήθεια των αγγελικών ταγμάτων σε όλες τις υποστάσεις, τις διαβιούσες στα σύμπαντα της Δημιουργίας. Αμήν.

17. 1. 2001

Αγαπημένε μου άνθρωπε, τα μηνύματα και οι διδασκαλίες του Έργου μου θα συνεχίσουν να διαχέονται πάνω στη Γη κατά τη νέα γήινη χρονιά που τώρα αρχίζει. Η δόνηση μου θα εξακολουθήσει να παρέχεται προς κάθε ανθρώπινη υπόσταση που επιζητά την ένωση μαζί μου. Το θείο σχέδιο ορίζει κατά τη χρονική αυτή περίοδο να ξεκινήσει η ισχυροποίηση εντός της συνείδησης του ανθρώπου της παρουσίας μου ως Μητρός, δηλαδή η φανέρωση και η επισημάνση της θήλειας όψης του Λόγου Χριστού. Ισχυροποίηση που θα λάβει χώρα στις συνειδήσεις τόσο εκείνων που ασχολούνται με τα πνευματικά θέματα, όσο και εκείνων που με διάφορους τρόπους διακινούν ιδέες σχετικές με την ανθρώπινη πραγματικότητα.

Η ισχυροποίηση αυτή είναι δυνατόν να οδηγήσει για κάποιο μικρό διάστημα σε παρανοήσεις. Παρανοήσεις που θα διατηρηθούν μέχρις ότου η ανθρώπινη ύπαρξη μπορέσει να συλλάβει την ιδέα της Ολότητας του Λόγου του χωρίς πρόσωπο και χωρίς φύλο, του εκδηλούμενου από θήλεια και από αρρενα μορφή για ένα και μοναδικό σκοπό: να δοθεί η δυνατότητα στον άνθρωπο, που έχει διαχωριστεί σε φύλα, να συντονιστεί μαζί του.

Τα γεγονότα τρέχουν πάνω στον πλανήτη, άνθρωπε, ταυτόχρονα όμως σε πλημμυρίζει και η ροή της αγάπης και του ελέους μου. Σου φαίνεται αντιφατικό να μιλώ για έλεος όταν η Γη σου δοκιμάζεται από ποικιλόμορφες καταστάσεις δεινών. Είναι απαραίτητο να συνειδητοποιήσεις ότι το έλεος και η αγάπη που σου παρέχω δεν έχουν στόχο να σταματήσουν τα αποτελέσματα ενεργειών σου που έχουν δρομολογηθεί εδώ και πολλούς αιώνες, τα οποία, εξάλλου, η στάση και οι επιλογές σου δεν κινήθηκαν να σταματήσουν. Το έλεος μου πολλές φορές σου έδωσε τις ευκαιρίες να ανατρέψεις καταστάσεις που σήμερα ολόκληρος ο πλανήτης αντιμετωπίζει, αλλά η εξέλιξη της Συλλογικής Συνείδησης δεν έφτασε στο ανάλογο επίπεδο και στην κατάλληλη δόνηση που θα επέτρεπε την αποτροπή όλων αυτών.

Δόθηκαν αναστολές και παροχή χρόνου, αλλά, παρ' όλα αυτά, η Συλλογική Συνείδηση δεν μπόρεσε να αντεπεξέλθει. Δεν μπόρεσε να αφομοιώσει τις αλληπάλληλες παροχές και δωρεές ελέους που θα την οδηγούσαν σε κείνη την εξέλιξη κατά την οποία αυτά που συμβαίνουν στη Γη δεν θα συνέβαιναν, επειδή δεν θα υπήρχε λόγος να εκδηλωθούν...

Ως εκ τούτου, το έλεος και η αγάπη μου τώρα επικεντρώνονται στη συνείδησή σου. Στη δυνατότητά της να φέρει αποτελέσματα στον αναβιβασμό της συλλογικής δόνησης της Συνείδησης του Ανθρώπου, για να δημιουργηθεί η δυνατότητα μετουσιώσεων και παρέμβασης στα δεδομένα της Γης. Για να υπάρξει, ομοίως, ανάκαμψη και νέες παροχές για όλα τα θέματα που αυτή τη στιγμή αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα, καθώς και για να διανοιχθεί ο νους των ανθρώπων σε ιδέες που θα φέρουν στη Γη λύσεις, ώστε να αντιμετωπιστούν όλα τα μικρά ή μεγάλα προβλήματα της ανθρωπότητας.

Ευλογώ εσένα, άνθρωπέ μου, όπου και αν είσαι, όπως και αν λέγεσαι, όποιο θρήσκευμα και αν έχεις, οποιοδήποτε τρόπο και αν ακολουθείς για να επικαλεστείς τη θεότητά μου, εσένα που λες ότι δεν με γνωρίζεις ή εσένα που ακολουθείς οποιαδήποτε σχολή πνευματικού μυστικισμού. Σε ευλογώ, άνθρωπε, και η ευλογία μου ως αγάπη άπειρη διαπερά τα τοιχώματα και τους περιορισμούς σου, χωρίς να αναχαιτίζεται από τίποτα. Εισέρχεται μέσα σου, ρέει στο νου, στην καρδιά και τη συνείδησή σου, στα κέντρα και τα σώματά σου, σε όλη σου τη λειτουργία, σε ό,τι σε αποτελεί και σε συνέχεια και μεταλλάσσει τις λειτουργίες σου. Σε φέρνει πιο κοντά στη δυνατότητα να καταστείς σύνθεος, οδηγεί τα βήματά σου πλησιέστερα στην εμφάνιση της χριστοπορείας και της χριστοζωής. Σου δίνει παροχές, ιδέες, κινητοποιεί διεργασίες, για να διανοιχθεί ο νους, η καρδιά και η συνείδησή σου και να γεμίσουν φως, αγάπη και λαμπρότητα.

Σε εμβαπτίζω μέσα μου, σε ενώνω μαζί μου και σε διαπερώ με τη δόνησή μου, με την πνοή μου την πύρινη. Αυτή την πνοή αφήνω μέσα σου: την ισχυροποιώ, τη διαχέω σε όλα σου τα κέντρα, σε όλα σου τα κύτταρα, σε όλους σου τους παλμούς. Άμεσα λειτουργώ εντός σου και μεταπλάθω περιορισμούς και μεταξύ μας

αποστάσεις. Ενοποιούμαι με εσένα, μέσα στην ίδια τη λειτουργία του οργανισμού σου, μέσα στη ροή του αίματός σου, στη ροή των ιδεών σου, στον τρόπο με τον οποίο πάλλει η καρδιά σου και εκφράζεται η συνειδησή σου. Σε αναβιβάζω, άνθρωπε αγαπημένε, μέσα στην ενότητά μας, σε καθιστώ εκφραστή της αλήθειας και σου παρέχω νέες ποιότητες, για να συλλάβεις τόσο την ανθρώπινη υπόστασή σου όσο και τη θεϊκή σου φύση.

Μετουσιώνω την εξάρτησή σου από το κέρδος, από το προσωπικό συμφέρον, από την ιδιοτέλεια. Μετουσιώνω την εξάρτησή σου από τη μερικότητα της ζωής που βιώνεις. Διανοίγω το βλέμμα σου, για να μπορείς να αντιλαμβάνεσαι τα ερεθίσματα του περιβάλλοντός σου. Να μην ακούς και να μη βλέπεις μόνον όσα συμβαίνουν στην αυστηρά προσωπική σου ζωή, να μην σε πονάνε μόνον όσα συμβαίνουν μέσα σου και όσα πλήττουν άμεσα την προσωπική σου ευτυχία και αφθονία, αλλά να αντιλαμβάνεσαι όσα συμβαίνουν στον πλανήτη ως δικά σου θέματα. Διανοίγω την ευαισθησία σου, διανοίγω τη νοημοσύνη σου, την ευρύτητα του πνεύματός σου, την ευρύτητα της καρδιάς σου, για να μπορείς να συλλέγεις τα ερεθίσματα της Γης και να ανταποκρίνεσαι σε αυτά και για να κινούνται μέσα σου διαδικασίες ευθύνης και συνεισφοράς για την καλύτερευση των πραγμάτων.

Ευλογώ και ενισχύω την υπευθυνότητά σου έναντι των πραγμάτων της Γης, για να μην αμελείς και να μην εφησυχάζεις, για να μη θεωρείς ότι εσύ είσαι άμοιρος ευθυνών ή ότι δεν μπορείς να αλλάξεις τίποτα πάνω σε αυτή. Αμήν.

4. Ο ΝΟΜΟΣ, Η ΧΑΡΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΕΝΕΡΓΟ ΕΛΕΟΣ

~*~

(...) ότι ο νόμος διά Μωϋσέως εδόθη, η χάρις και η αλήθεια διά Ιησού Χριστού εγένετο (Ιω., α', 17).

(...) ου γαρ ήλθον ίνα κρίνω τον κόσμον, αλλ' ίνα σώσω τον κόσμον (Ιω., ιγ', 47).

~*~

(...) κάθε στιγμή της ζωής σου που εμπλέκεσαι σε συναισθηματικά ή διά νοητικά αδιέξοδα, σε δυσαρμονικές καταστάσεις της προσωπικότητας ή της συνείδησης, ουσιαστικά δεν έχεις τίποτα άλλο να κάνεις παρά να ξεχωρίσεις και να επιλέξεις με ποια νομοτέλεια θέλεις να ταυτιστείς. Με τη νομοτέλεια της ανταπόδοσης και της ισορροπίας, η οποία σου επιτρέπει να ανακυκλώνεσαι και να μαθαίνεις τα πράγματα μέσα από τις λειτουργίες που μέχρι σήμερα ίσχυαν, ή με τη νομοτέλεια του αιτήματος της θέωσής σου, η οποία σε ενώνει με τη νέα ταχύτητα, σε ανασύρει από τη λειτουργία της διπότητας και σε εισάγει απευθείας στη λειτουργία της ενότητας, του ελέους και της αγάπης;

(Ομιλία της 21.10.1998)

~*~

Αυτενεργό έλεος λειτουργεί για τη Γη! Είναι μια νομοτέλεια που ισχύει για καθέναν που επιθυμεί να συντονιστεί μαζί της.

(Ομιλία της 1.3.2000)

21. 10. 1998

Αγαπημένε μου, θέλω να καταλάβεις καλά ότι πριν κατέβεις στη Γη εκδήλωσες ένα αίτημα που θα χαρακτήριζε τη ζωή σου πέρα από τις οποιοσδήποτε καρμικές οφειλές και τη λειτουργία του νόμου της ανταπόδοσης που ήδη είχαν διαμορφώσει τις συνθήκες της εκπαίδευσής σου. Το δικό σου αίτημα, αγαπημένε Εαυτέ, Λόγε εκπαιδευόμενε περιπατούντα επί της Γης, ήταν να βιώσεις στην πληρότητά του το θείο προορισμό σου. Να γνωρίσεις την ενότητα με Εμένα, να την εκφράσεις και να την παρουσιάσεις με όλους τους τρόπους μέσα από τις ιδιαίτερες καταστάσεις και λειτουργικότητες του προορισμού σου, χωρίς κανέναν περιορισμό και χωρίς κανένα κατεστημένο. Να καταδείξεις την εφαρμογή στη Γη της ενότητας του ανθρώπου με το Χριστό, φανερώνοντας ότι είναι εφικτό να περπατούν επί της Γης χριστοποιημένοι άνδρες και γυναίκες εναγκαλιζόμενοι τον άνθρωπο. Αυτό ήταν το αίτημά σου: ο θείος προορισμός που καταχωρήθηκε μέσα σου και που συμβαδίζει με αυτή την κοσμική περίοδο, κατά την οποία κινητοποιείται το έλεος για την ταχύρυθμη μετακίνηση, μετουσίωση, εκπαίδευση και χριστοποίησή σου, την οποίαν επισφράγισε διά της προσφοράς του ο Διδάσκαλος Ιωάννης.

Μέσα από αυτό το αίτημα ενώνεσαι με τη νομοτέλεια του ελέους και της αγάπης. Μέσα από τις άλλες ποιότητες, που σε χαρακτηρίζουν ως υπόσταση, που ακολουθούν τη διαχρονική σου εξέλιξη, που απορρέουν από τον τρόπο με τον οποίο στάθηκες απέναντι στα πράγματα και από τον τρόπο με τον οποίο εκδηλώθηκες, συνδέεσαι με το νόμο της ανταπόδοσης και υπάγεις σε αυτόν. Αν το κατανοήσεις αυτό, θα δεις ότι κάθε στιγμή της ζωής σου κατά την οποία εμπλέκεσαι σε συναισθηματικά ή διανοητικά αδιέξοδα, σε δυσαρμονικές καταστάσεις της προσωπικότητας ή της συνείδησης, ουσιαστικά δεν έχεις τίποτα άλλο να κάνεις παρά να ξεχωρίσεις και να επιλέξεις με ποια νομοτέλεια θέλεις να ταυτιστείς. Με τη νομοτέλεια της ανταπόδοσης και της ισορροπίας, η οποία σου επιτρέπει να ανακυκλώνεσαι και να μαθαίνεις τα πράγματα μέσα από τις λειτουργίες που μέχρι σήμερα ίσχυαν, ή με τη νομοτέλεια του αιτήματος της θέωσής σου, η οποία σε ενώνει με τη νέα ταχύτητα, σε ανασύρει από τη λειτουργία της διπλότητας και σε εισάγει απευθείας στη λειτουργία της ενότητας, του ελέους και της αγάπης;

Αυτή είναι μια πάρα πολύ απλή κίνηση, που όμως δεν την καταλαβαίνεις. Δεν την αναγνωρίζεις, γιατί νομίζεις, αγαπημένε μου, ότι επιλέγεις την αγάπη! Νομίζεις ότι επιλέγεις τη νομοτέλεια του ελέους και της αγάπης, την απορρέουσα από το βαθύτερο πόθο σου της ένωσης μαζί μου, ενώ ουσιαστικά εμπλέκεσαι στη νομοτέλεια της διπλότητας... Τα γεγονότα που διαμορφώνονται γύρω σου σου δημιουργούν την ανάγκη να κινηθείς με τρόπους που μοιάζουν με την αγάπη, αλλά, αν ψάξεις βαθύτερα, θα διακρίνεις κρυμμένα κάποια άλλα στοιχεία, θα διακρίνεις ακριβώς τα αίτια της διπλότητας – τον πόνο, την πικρία ή, πολλές φορές, και την αγανάκτηση καλά αποκρυμμένη. Θα μπορέσεις να δεις, λοιπόν, πόσο συναισθηματικά επιλέγεις την αγάπη και πόσο περιορισμένα κινείσαι, πόσο μέσα στα πρότυπα και τα πλαίσια της ανθρώπινης ηθικής, της ανθρώπινης δικαιοσύνης, της ανθρώπινης διττής έκφρασης.

Για να μπορείς ανά πάσα στιγμή να βιώνεις Εμένα στο παρόν και να συνειδητοποιείς τον Εαυτό σου, είναι απαραίτητο να επιλέγεις τη νομοτέλεια της αγάπης, του ελέους και της χάριτος και να μην εμπλέκεσαι στις λειτουργίες του νόμου της διπλότητας. Μπορείς, διότι αυτό έχεις έλθει να καταδείξεις! Μπορείς, διότι έχεις έλθει να το φανερώσεις και να ελευθερώσεις αυτή τη λειτουργία μέσα σε κάθε άνθρωπο. Η ανάκληση των βιωμάτων της ένωσής μας είναι ακριβώς το βοηθητικό στοιχείο που θα σε κάνει να επιλέγεις όχι το νόμο που απορρέει από τη διαχρονική εξέλιξή σου, αλλά το νόμο που απορρέει από το έλεος και τη χάρη του Πατέρα και από την αίτησή σου να καταστείς ένα με Εμένα, για να παρουσιάσεις σε

αυτή τη ζωή την αγάπη και το φως και να καταδείξεις την ενότητα με κάθε άνθρωπο.

Κάθε άνθρωπο που συναντάς στη ζωή σου, κάθε σχέση και κάθε κατάσταση δεν τη συναντάς για να τη διαιωνίσεις και να τη διατηρήσεις στα επίπεδα της διπλότητας! Τη συναντάς για να ολοκληρωθεί ο κύκλος της. Και η ολοκλήρωση του κύκλου του νόμου της ανταπόδοσης είναι η κάλυψη και η μετουσίωση των πάντων με αγάπη. Επομένως, κάθε σχέση σου, κάθε κατάσταση που βιώνεις πρέπει να αντιμετωπίζεται από αυτό το ύψος, από το οποίο μπορείς να καταλαβαίνεις, μέσα από τις καταστάσεις που ζεις, πόσο σε επηρεάζουν τα συναισθήματά σου και σε στρέφουν προς κάποιες κινήσεις που λανθασμένα τις θεωρείς αγάπη και προστασία. Πρέπει να αντιμετωπίζεται από αυτό το ύψος, από το οποίο μπορείς να μπαίνεις πιο βαθιά στην πραγματικότητα και τη θεία νομοτέλεια που κινείται και να βλέπεις τι είναι παράνομο και τι νόμιμο όχι σύμφωνα με την ανθρώπινη προσέγγιση, αλλά σύμφωνα με τη θεία αγάπη! Κι αυτό σημαίνει ότι κάθε τι πρέπει να οδηγείται μέσα σε κύκλους αρμονίας και αγάπης και να ολοκληρώνεται.

Σε ευλογώ, να γνωρίζεις αυτή τη λειτουργία κάθε μέρα όλο και περισσότερο. Να αντιλαμβάνεσαι με μεγαλύτερη ταχύτητα, ευκολία και ευκρίνεια τις καλυμμένες καταστάσεις που σε παρασύρουν χωρίς να το καταλαβαίνεις στη ροή του νόμου της ανταπόδοσης, ενώ νομίζεις ότι επιλέγεις το νόμο της αγάπης. Ευλογώ τον Εαυτό μου μέσα σου, να σου δίνει ζωή και δύναμη. Να σε ωθεί στην αλήθεια και στον ύψιστο θείο προορισμό σου όλες τις ώρες. Αμήν.

13. 10. 1999

Γνωρίζεις πολύ καλά ότι ολόκληρη η Δημιουργία κινείται βάσει νόμων. Οι νόμοι είναι αυτενεργοί: εσύ τους κρούεις και τους ενεργοποιείς και αυτοί κινούνται και εκδηλώνονται σύμφωνα με τις αναγκαιότητές σου. Ένας νόμος που πάρα πολύ σε προβληματίζει και σε ταλαιπωρεί είναι ο νόμος της ισορροπίας ή διαφορετικά ο νόμος του αιτίου και του αποτελέσματος, γνωστός και ως κάρμα. Θέλω να σου εξηγήσω τη λειτουργία αυτού του νόμου, γιατί θεωρώ απαραίτητο να κατανοήσεις ορισμένα πράγματα τα οποία εμπρικλείονται μέσα σε αυτόν και τα οποία ουσιαστικά δεν έχεις κατανοήσει.

Η αντίληψη που έχεις σχηματίζει γι' αυτό το νόμο, είναι τελείως επίπεδη και επιφανειακή... Αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου ως μια υπόσταση που κινείται σε ευθεία γραμμή μέσα στο χρόνο. Οι ζωές σου ακολουθούν η μία την άλλη και, επομένως, αυτή η κίνηση δημιουργεί συνεχώς καταστάσεις: δημιουργεί αίτια και αποτελέσματα που σε ντύνουν ενεργειακά και διαμορφώνουν τις συνθήκες της εκπαίδευσής σου. Η παραπάνω αντίληψη αποτελεί μια πρώτη προσέγγιση του νόμου και σαφώς δεν είναι λανθασμένη. Είναι, όμως, η πρώτη απλή προσέγγιση, αυτή που σε οδηγεί να κατανοήσεις ότι τα γεγονότα δεν είναι τυχαία, αλλά ακολουθούν μια λογική διαδικασία, διέπονται από μια νομοτέλεια.

Μέχρι σήμερα, μπορούσες να κατανοήσεις την εξέλιξή σου σε ευθεία γραμμή. Όμως, αγαπημένε μου, πάρα πολλές φορές σου έχω πει ότι τα πάντα είναι παρόντα! Σου μιλώ για ένα αιώνιο παρόν, σου μιλώ για την Ύπαρξή σου που είναι παρούσα παντού, και θέλω να σε ρωτήσω: Δεν αναρωτήθηκες πώς μπορεί να λειτουργεί ο νόμος του κάρμα, όταν τα πάντα είναι παρόντα; Τι γίνεται με το παρελθόν και τι με το μέλλον; Πού βρίσκονται μέσα σε αυτό το αιώνιο παρόν; Είναι μια ερώτηση που πολύ λογικά θα μπορούσε να σχηματιστεί στο νου σου. Όταν σε καλώ να συνειδητοποιήσεις ότι είσαι Ένας, ότι υπάρχει ενότητα ανάμεσα σε όλα τα τμήματά σου που εκδηλώνονται στη Γη, τότε πού βρίσκεται η διαφοροποίησή σου από το διπλανό τμήμα σου; Και πώς μπορείς να βρεις την προηγούμενη έλευσή σου, όταν Εγώ σε αντιμετωπίζω ως ενότητα και όταν έχω διαμορφώσει, με σκοπό τη δική σου εξέλιξη, ενώσεις ανάμεσα στις ζωές που τα διάφορα τμήματά σου έχουν ζήσει, ώστε να μην ενδιαφέρεσαι για τις προηγούμενες ζωές και να μην ασχολείσαι να μάθεις ποια ήταν η δική σου προηγούμενη έλευση. Γιατί ως Ένας ξεκίνησες και ως Ένας θα επιστρέψεις. Και αυτό που σου χρειάζεται δεν είναι να συνειδητοποιήσεις τη χωριστικότητα σου και να θυμηθείς τη διαχωρισμένη σου διαδρομή, αλλά να συνειδητοποιήσεις την ενότητά σου και την ενωμένη σου διαδρομή!

Όταν αντιμετωπίζεις τον εαυτό σου διαχωρισμένα και αναζητάς την ατομική σου διαδρομή ως οντότητα, τότε ενεργοποιείς την ευθεία γραμμή του κάρμα και, επομένως, υφίστασαι τη λειτουργία αυτής της όψης του νόμου της ισορροπίας, που εκδηλώνει αίτια και αποτελέσματα σε μια σειρά διαδοχής. Επεμβαίνει και σε αυτή την περίπτωση το έλεος, αλλά όχι με τη μέγιστη ισχύ του. Διότι ο ευθύγραμμος τρόπος ενεργοποίησης του νόμου της ισορροπίας αφορά την κατάσταση του διαχωρισμού, που δεν μπορεί να ενεργοποιήσει την παροχή του αυτενεργού ελέους, η οποία και ενεργοποιείται από την ανθρώπινη υπόσταση όταν αυτή εισέρχεται στη συνειδητοποίηση της ένωσής της με το Λόγο Χριστό και με κάθε τμήμα του Ανθρώπου.

Να αντιμετωπίζεις λοιπόν την υπόστασή σου μέσα από την ενότητα, χωρίς να ασχολείσαι με την διαχωρισμένη σου διαδρομή, αλλά συγκεντρώνοντας την προσοχή σου στην ενωμένη δραστηριότητά σου, που, έτσι ή αλλιώς, υπάρχει και υφίσταται. Εξάλλου, επανειλημμένως σου έχω διδάξει ότι δεν μπορείς να καταλογίζεις περισσότερες ευθύνες σε κάποιες υποστάσεις και λιγότερες σε κάποιες άλλες, έστω και αν αντιλαμβάνεσαι το παρελθόν σου ως καθαρά διαχωρισμένη και ατομική διαδρομή. Γιατί το κάθε τμήμα του ανθρώπου φέρει τις ευθύνες του για ολόκληρη τη συλλογική εξέλιξη του ανθρωπίνου είδους! Και για ολόκληρη τη

συλλογική εξέλιξη του ανθρώπινου γένους κάθε τμήμα σου έχει την υποχρέωση και τη δυνατότητα να εργαστεί, ώστε να φανερωθεί μια νέα ανθρώπινη λειτουργία.

Επομένως, όταν εισέρχεσαι στην κατάσταση του Ενωμένου Ανθρώπου, τότε εισχωρείς στο Αιώνιο Τώρα. Εκεί όπου παρόν, παρελθόν και μέλλον συνυπάρχουν σε μια κατάσταση παράλληλων κόσμων. Εκεί όπου το κάρμα, ο νόμος της ισορροπίας, εκδηλώνεται μέσα από ένα άλλο βάθος και μέσα από μία άλλη διάσταση: τη διάσταση της ένωσης. Σε αυτή τη διάσταση το κάρμα διαμορφώνεται κάθε στιγμή από την επιλογή που κάθε ανθρώπινη υπόσταση κάνει στο τώρα.

Δεν ξέρω αν καταλαβαίνεις τι είναι αυτό που προσπαθώ να σου αποκαλύψω και πόσο σε ελευθερώνει, αφού μπορεί να γίνει η διδασκαλία-δίοδος που θα σε οδηγήσει να καταστείς θεός. Όταν σου ανακοινώνω ότι και μόνον εάν αλλάξεις το νου σου μπορείς να γίνεις Ένα με Εμένα, χωρίς να χρειαστείς χρόνο, εσύ σκέφτεσαι: «Αυτό δεν είναι δυνατόν! Έχω αυτό, έχω εκείνο, πρέπει να παλέψω το άλλο... Πώς θα ελέγξω τον θυμό μου, πώς θα μετουσιώσω την τάδε ατέλεια που με απασχολεί, πώς θα μεταλλάξω την δεινά κατάσταση που δεν με αφήνει να ασχοληθώ με τη θεία μου ένωση;» Και Εγώ επιμένω, ότι μπορείς! Και το επαναλαμβάνω και δεν είναι δυνατόν να λέω κάτι το οποίο δεν είναι πραγματοποιήσιμο. Είναι αδύνατον να σου παρουσιάσω μια αλήθεια που να μην είναι πραγματοποιήσιμη έμπρακτα στη ζωή σου, σε οποιοδήποτε επίπεδο και αν βρίσκεσαι. Είναι αδύνατον να σου λέω ότι: «Έστω κι αν είσαι βουτηγμένος μέσα στην ατέλεια, έστω κι αν ποτέ δεν έχεις διανοηθεί κάτι για την αγάπη και την ενότητα, αν επιλέξεις και επιθυμήσεις να γίνουμε Ένα, αυτό μπορεί να γίνει» και η ρήση μου να μην είναι πραγματοποιήσιμη, να μην είναι ουσία αλήθειας! Επομένως, υπάρχει κάτι άλλο κρυμμένο, το οποίο δεν έχεις κατανοήσει...

Αυτό που υπάρχει κρυμμένο, είναι η πιο βαθιά λειτουργία του νόμου της ισορροπίας, την οποία σου παρουσιάζω. Γιατί, όταν λειτουργείς μέσα από την ενότητα και μέσα από αυτή κινητοποιείς το νόμο της ισορροπίας, τότε, αγαπημένε μου, δεν έχεις κάρμα! Σου διευκρινίζω ότι χρησιμοποιώ τον όρο κάρμα γιατί αυτόν συνηθίζεις να χρησιμοποιείς εσύ όταν αναφέρεσαι στα αποτελέσματα που έχει στη ζωή σου η επίδραση του νόμου της ισορροπίας. Τότε έχεις μόνον το κάρμα που εσύ επιλέγεις για τον εαυτό σου κάθε στιγμή της ζωής σου, το οποίο καθορίζεται από τις αλληπάλληλες συναισθηματικές, διανοητικές και συνειδησιακές διεργασίες σου και από τις ανακυκλώσεις σου μέσα στις καταστάσεις του παρελθόντος. Γιατί αν η επιλογή σου ήταν κάθε στιγμή να κινείσαι ως θεός, ως ελεύθερη αγάπη, ως άπειρη ποιότητα παροχής και βοήθειας, τότε τίποτα δεν θα σε περιόριζε. Το επαναλαμβάνω και το τονίζω: τίποτα!

Θα εκδηλώνοσουν πράγματι ως θεός, ως λειτουργών Λόγος, ζων και περιπατών επί της Γης. Γιατί και η χάρη μου έχει διαχυθεί σε εσένα, και μέσα σου υπάρχω και το Άγιο Πνεύμα μου αρωγός σου είναι. Ούτε υπάρχει χώρος και χρόνος που να σε περιορίζει, γιατί πέρα από το χρόνο και το χώρο είσαι Ένα με Εμένα: είσαι θεός – θεός εν εκδηλώσει μέσα στο χρόνο όποτε το επιλέγεις, όποτε ο νους σου το χωράει, όποτε η καρδιά, η συνείδηση και η προσωπικότητά σου συνεργάζονται με αυτή την ιδέα, τη βιώνουν, την πιστεύουν, δονούνται από αυτή, αφήνονται σε αυτή και ρέουν μαζί της.

Η επεξήγηση που κάνω είναι πάρα πολύ σημαντική. Προσπάθησε να τη χωρέσεις, για να απελευθερωθείς από όσα σε τυραννούν, από όσα ανήκουν στην προηγούμενη κοσμική περίοδο. Γιατί τώρα, άνθρωπε, έχουμε εισχωρήσει στον αιώνα της ελευθερίας, στην κοσμική περίοδο του Παρόντος Λόγου Χριστού, Υιού και Μητρός. Όσα μέχρι σήμερα ίσχυαν εισχωρούν σε νέες διαστάσεις απειρότητας. Μπαίνεις σε βαθύτερες προσεγγίσεις της νομοτέλειας και μέσα από αυτές απολαμβάνεις την ελευθερία, την αγαλλίαση, την πληρότητα. Απολαμβάνεις τον Εαυτό σου, αρκεί να μπορέσεις να το δεχθείς, να το χωρέσεις, να το τολμήσεις.

Όλα αυτά που βιώνεις στην καθημερινότητά σου, οι καταστάσεις που σε εγκλωβίζουν και σε περιορίζουν δεν είναι τίποτα άλλο παρά οι δικές σου καταστάσεις περιορισμού: η έλλειψη της δυνατότητάς σου να χωρέσεις απόλυτα και άμεσα την άπλετη παροχή και δωρεά που σου αποκαλύπτω, η οποία σου φαίνεται ανέφικτη, γιατί υπάρχει η κατεστημένη λειτουργία που έρχεται μέσα από τους αιώνες και σε κρατά δέσμιο στο διαχωρισμό. Σου φαίνεται αδύνατον, ανίερο και ασύδοτο να βιώσεις στο επίπεδο εξέλιξης που βρίσκεσαι τη νέα διάσταση της νομοτέλειας. Και όμως! Εγώ σου λέω, ότι στο επίπεδο στο οποίο βρίσκεσαι, μπορείς να βιώσεις τη νέα διάσταση του νόμου της ισορροπίας την οποία σου φανέρωσα, για να κατανοήσεις το Αιώνιο Παρόν. Για να κατανοήσεις την παντόχωρη και παντόχρονη ύπαρξή σου, για την οποία τόσες φορές σου έχω μιλήσει. Για να κατανοήσεις την ένωσή μας!

Σου διαχέω την αγάπη και την ευλογία μου. Καταχωρώ μέσα σου τη διδασκαλία μου, να υπάρχει και να πάλλει ως κεφάλαιο ζωής εντός σου. Προσφέρομαι σε σένα, Εγώ η Μητέρα, για να σε διδάξω τον Εαυτό σου. Για να σε ελευθερώσω από τους περιορισμούς σου, για να παραλάβω τους φόβους σου, για να αφομοιώσω τις αναστολές σου. Για να μετουσιώσω κάθε πικρία, κάθε αδυναμία και κάθε έλλειψη αγάπης που υπάρχει μέσα σου και να σε γεμίσω με αγάπη, φως και ζωή. Για να λάβεις την Ύπαρξή μου ως κεφάλαιο και δωρεά ζωής. Αμήν.

1. 3. 2000

Αγαπημένε μου άνθρωπε, προβληματίζεσαι – και ορθώς προβληματίζεσαι! Το έναυσμα του προβληματισμού σου Ειμί Εγώ, ο πυροδοτών τις λειτουργίες του είναι σου με σκοπό μέσα από τις καταστάσεις που ζεις να αντιληφθείς μια νέα διάσταση και μια νέα πραγματικότητα. Καθημερινά ωθώ την ύπαρξή σου να συνειδητοποιήσει την ταυτότητά μας, να κατανοήσει τα θεία στοιχεία της, τη θεία δημιουργική της δύναμη, τη δυνατότητά της να παρεμβαίνει στις καταστάσεις. Με την ώθηση που σου δίνω, λογικό είναι να ενεργοποιείται η ανάγκη της δημιουργικής έκφρασής σου, που εκδηλώνεται λιγότερο ή περισσότερο, ανάλογα με το πόσο κάθε ύπαρξη έχει αποκτήσει οικειότητα με την ιδέα της χριστότητας, αλλά και ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες και την ιστορία της.

Επομένως, το να σε βλέπω να θέλεις να δραστηριοποιηθείς για να φέρεις αλλαγές και να αναζητάς τρόπους έκφρασης του Εαυτού σου –ο οποίος ωθεί συνεχώς εκ των έσω προσπαθώντας να ανακτήσει χώρο για να εκδηλωθεί– είναι κάτι το οποίο με ευχαριστεί. Από εκεί και πέρα, η μέριμνά μου, που εκδηλώνεται με όλους τους τρόπους που αφορούν την εκπαίδευσή σου, είναι να οδηγήσω τη δημιουργική έκφρασή σου στην πραγματική της διάσταση, διηθώντας την μέσα από την ενότητα, την ελευθερία, την αγάπη, την απειρότητα, την αλήθεια και το φως. Ομοίως, να μετουσιώσω όλα τα στοιχεία που η υπόστασή σου έχει περιυλλέξει ως αυτονομημένες καταστάσεις κατά την πορεία της εκπαίδευσής της, τα οποία είναι ανάλογα με τα βιώματα που σε κάθε έλευσή της αφομοίωσε και έχουν καταχωρηθεί ως εντυπώματα στη συνείδησή της. Αυτή είναι μια διαδικασία η οποία τελείται κατά την καθημερινή έκφραση και εκδήλωσή σου, κατά τον πειραματισμό σου και την εφαρμογή των ιδεών που υπάρχουν μέσα σου, στο στίβο της καθημερινής τριβής.

Η νομοτέλεια που αντιλαμβάνεσαι –όσο την αντιλαμβάνεσαι– να διέπει τη ζωή σου είναι αυτενεργός, όπως πολύ καλά γνωρίζεις. Έχει δημιουργηθεί, για να ανταποκριθεί στις αναγκαιότητες που διαμόρφωσε ως ύπαρξη στο σύνολό σου. Δηλαδή η δονητική ποιότητα της Ολότητάς σου διαμόρφωσε την αναγκαιότητα της νομοτέλειας που μέχρι σήμερα υπάρχει και λειτουργεί. Αν οι αναγκαιότητες της Ολότητάς σου ήταν διαφορετικές, τότε θα δρούσε διαφορετικά και η νομοτέλεια.

Επομένως, κάθε μεταβολή στην κατάσταση των αναγκών της Ολότητάς σου δύναται να φέρει αλλαγή στη νομοτέλεια. Η μεταβολή αυτή μπορεί να επέλθει είτε λόγω της συνολικής ποιοτικής αναβάθμισης της συλλογικής συνείδησης του ανθρώπου είτε λόγω της ανώτερης δονητικής ποιότητας που ένας ικανός αριθμός υποστάσεων διαχέει προς την Ολότητα, με αποτέλεσμα να επηρεάζει τη Συλλογική Συνείδηση και να την ανάγει σε ανώτερες ποιότητες. Κάθε τέτοια μεταβολή αναπροσαρμόζει τη νομοτέλεια, η οποία όμως εξακολουθεί να εκδηλώνεται με σημείο αναφοράς την εκπαίδευσή σου πάνω στη Γη ως υπόσταση κατερχόμενη και όχι ανερχόμενη.

Το μήνυμά μου για την κοσμική περίοδο στην οποία εισέρχεσαι είναι πολύ πιο ριζοσπαστικό, αναγεννητικό και ταχύρυθμο! Δεν έχει να κάνει με τη σταδιακή προσαρμογή της νομοτέλειας σε ανώτερα εξελικτικά στάδια συνειδητότητας του Όλου, αλλά με την ολοκληρωτική υπαγωγή κάθε υπόστασης που αφυπνίζεται, στη δράση της νομοτέλειας του χριστοποιούμενου ανθρώπου, του Ενωμένου Ανθρώπου! Δηλαδή στη νομοτέλεια της αγάπης και του ελέους.

Παλαιότερα έχω μιλήσει για τη δυνατότητα του ανθρώπου να συντονιστεί με το νόμο του αυτενεργού ελέους, διασπώντας με την τοποθέτησή του τα όρια του νόμου της ισορροπίας. Έχω διευκρινίσει ότι όσο ο άνθρωπος εμμένει στη διττή στάση, στη διττή επιλογή, στη διττή κατάσταση και λειτουργία του νου, της καρδιάς και της συνείδησης, τάσσεται υπό το νόμο της ισορροπίας ή ανταπόδοσης (του αιτίου και

του αποτελέσματος). Όταν όμως βιώνει τις λειτουργίες της ενότητας, όταν διαμορφώνει μέσα του συνθήκες ενωτικών λειτουργιών και διαχέει ανάλογες ποιότητες, τότε συντάσσεται με τη λειτουργία του αυτενεργού ελέους, που τον εισάγει στη φάση της επιστροφής, στην κατάσταση της συνειδητής χριστοπορίας. Εκεί, όπου η συλλογή της εμπειρίας έχει ολοκληρώσει τον προορισμό της και η υπόσταση εισέρχεται πλέον στην κατάσταση της δημιουργικής εκδήλωσής της και της ολοκληρωμένης έκφρασής της μέσα από δράση αγάπης και θείας ζωής.

Βέβαια, η υπόσταση που συντάσσεται με τη νέα λειτουργία της χριστοποίησης και με το νόμο του αυτενεργού ελέους εξακολουθεί να παραμένει σε ένα πλανήτη που δεν έχει συντονιστεί με τη νέα κατάσταση, αφού οι ανθρώπινες υποστάσεις βρίσκονται προσκολλημένες ακόμα στην προηγούμενη εκπαιδευτική φάση της συλλογής εμπειρίας και στην ενεργοποίηση του αυτενεργού νόμου της ισορροπίας. Ως εκ τούτου, η ύπαρξη που προπορεύεται και κινείται με λειτουργίες διαφορετικές από αυτές που η συλλογική συνειδητότητα βιώνει είναι φυσικό να πιέζεται από τη γενική αδράνεια, να αγωνιά και να ωθείται πολλές φορές να βρει τρόπους για να μεταλλάξει με μεγαλύτερη ταχύτητα και αμεσότητα την κατάσταση του πλανήτη. Όμως ποιες είναι οι λύσεις οι οποίες θα ανακουφίσουν τον άνθρωπο που διαπιστώνει αφενός τη δύναμη που υπάρχει μέσα του να δράσει και να παρέμβει στην πραγματικότητα της Γης και αφετέρου την αδυναμία του να την αλλάξει άμεσα; Υπάρχει άραγε τρόπος να επέλθει εσωτερική αρμονία και συνοχή στην υπόσταση εκείνη που επιθυμεί την ταχεία μεταλλαγή των πραγμάτων πάνω στη Γη;

Αγαπημένε μου, θα ήταν πραγματικά υπέροχο να αρκούσε ένα λεπτό, να αρκούσε η στάση και η αλλαγή ενός μόνον μέρους του Όλου για να αλλάξει η κατάσταση του Όλου! Θα ήταν πραγματικά υπέροχο η αρμονία που παράγει μία και μόνον ψυχή, μία και μόνον ύπαρξη, που αντιστοιχεί σε μία και μόνον νότα της σύνθεσης του Όλου, να μπορούσε να μεταλλάξει τις συγχωρδίες της δυσαρμονίας που παράγει το Όλον. Όμως αυτό δεν είναι εφικτό... Δεν είναι εφικτό, γιατί η θεία θέληση ζωοποιεί όμοια και αντιμετωπίζει με τον ίδιο σεβασμό, τόσο την ύπαρξη που παράγει αρμονία όσο και εκείνη που παράγει δυσαρμονία. Δεν είναι εφικτό, διότι η υπόσταση που δύναται να διαχύσει κάτι διαφορετικό και να αναμορφώσει την κατάσταση που επικρατεί είναι άμεσα συνδεδεμένη με τις ευθύνες του Όλου Ανθρώπου και με τις επιπτώσεις που αυτός έχει έλξει. Επομένως, για να επιτύχει την άμεση μεταλλαγή, θα πρέπει το δυναμικό της να είναι τόσο ισχυρό, ώστε η διάχυση της αγάπης της να οδηγήσει τις συνειδήσεις σε αφύπνιση ουσιαστική και όχι επιπίλαστη, που θα ενώσει την κάθε ύπαρξη απευθείας με το θείο είναι της με μία ένωση που θα διαρκεί και όταν η δική της δόνηση πάψει να επιδρά και να βοηθά...

Αυτό το οποίο μπορεί να γίνει είναι η υπόσταση που έχει επίγνωση να αλλάξει άμεσα τον εαυτό της. Αυτό μπορεί να γίνει! Είναι μία δυνατότητα η οποία καθημερινά παρουσιάζεται ενώπιόν σου, άνθρωπε, από την οποία καθημερινά απομακρύνεσαι, παρεμβάλλοντας ανάμεσα σε αυτή και σε εσένα ένα σωρό δυσκολίες. Δυσκολεύεσαι να ανακαινίσεις τον εαυτό σου και να πραγματοποιήσεις στην ύπαρξή σου μεταλλαγές ουσίας, αληθείας και φωτός. Δυσκολεύεσαι να μου δώσεις χώρο για να εκδηλωθώ από μέσα σου, να γίνω Ένα μ' εσένα, να σε πληρώσω με τον Εαυτό μου και να φανερώσω την ταυτότητά μας όλες τις ώρες και όλες τις στιγμές. Θεωρείς πολλές φορές πιο εύκολο να επενεργήσεις με τη δύναμή μου σε μία υπόσταση ή σε μία κατάσταση που επικρατεί στη Γη για να την αλλάξεις παρά να αλλάξεις τον εαυτό σου. Δημιουργείται έτσι σχήμα οξύμωρο: από τη μία πιστεύεις βαθιά στη δυνατότητά σου να επεμβαίνεις σε υποστάσεις και γεγονότα – επειδή γνωρίζεις ότι Εγώ θα τελέσω την επέμβαση αυτή– από την άλλη δεν πιστεύεις στη δυνατότητά σου να ενεργήσεις για τη δική σου μεταλλαγή, την οποία Εγώ θα τελέσω και πάλι!

Όμως ποιος είμαι Εγώ, ο ενεργών Λόγος; Πού βρίσκομαι, πού κατοικώ; Όταν μιλάς για Εμένα και για τη Δημιουργία μου, εσύ πού βρίσκεσαι; Είσαι έξω από αυτήν; Μπήκες ξαφνικά σε αυτή χωρίς να έχεις μετάσχει καθόλου στην εξέλιξή της; Όταν μιλάς γι' αυτά που συμβαίνουν, που τα αποδέχεσαι ως αποτελέσματα της κίνησης των νόμων, εσύ πού βρίσκεσαι; Μήπως δεν ήσουν εκεί στην αρχή της ιστορίας τους και μήπως δεν θα είσαι εκεί στο τέλος της;

Εσύ είσαι ο υποκινητής τους! Εσύ επέλεξες να γνωρίσεις τον Εαυτό σου επιδιώκοντας τη δόξα και τη φήμη. Ηθελημένα ξέχασες ότι οι δυνάμεις που τόσο ικανό σε έκαναν να αισθάνεσαι ανήκαν αλλού, σε Εμένα. Σου έδωσα όλες μου τις δυνάμεις κι εσύ θέλησες να τις κάνεις δικές σου, χωρίς να βιώνεις την ενότητά μας, δημιουργώντας έναν κόσμο ξέχωρο από τον δικό μου. Κι αυτός ο δικός σου κόσμος δημιούργησε τις δικές του ανάγκες. Εσύ ο ίδιος δημιούργησες τον κόσμο όπου ζεις, εσύ ο ίδιος θα τον αναμορφώσεις. Θα τον αναμορφώσεις όμως όταν πρώτα αποκαταστήσεις την αρχική κατάσταση διάσπασης που δημιούργησες. Όταν παραδώσεις την ανάγκη σου για έναν κόσμο αποκλειστικά δικό σου. Όταν βιώσεις την ταύτισή μας ως κάτι αυτονόητο, άμεσο και οικείο, που δεν θα σου στερεί τίποτα, δεν θα σε εξαφανίζει, δεν θα σε καθιστά αδρανή, αλλά θα σου παρέχει το παν!

Σε περιμένω. Βλέπω την αγωνία σου, αλλά τι άλλο να κάνω; Σε προσεγγίζω εκ των έσω και εκ των έξω και σου μιλώ για απλούς τρόπους επαφής και επικοινωνίας μαζί μου. Τρόπους τους οποίους βρίσκεις απλοϊκούς, οι οποίοι κατά τη γνώμη σου, δεν μπορούν να εφαρμοστούν, κι έτσι δεν μπαίνεις καν στον κόπο να τους δοκιμάσεις και να πειραματιστείς με αυτούς, γιατί τους απορρίπτεις εξ αρχής! Η απόρριψη δεν διατυπώνεται ενσυνείδητα, προκύπτει πάντως από όλες τις λειτουργίες των επιλογών σου, οι οποίες καθημερινά φανερώνουν μια διαφορετική τοποθέτηση από αυτή που σε καλεί να αφεθείς στην αγάπη και την ενότητα.

Αυτενεργό έλεος λειτουργεί για τη Γη! Είναι μια νομοτέλεια που ισχύει για καθέναν που επιθυμεί να συντονιστεί μαζί της. Αλλά ο συντονισμός με το νόμο του αυτενεργού ελέους δεν προκύπτει μόνον από την τοποθέτηση του νου. Επιτυγχάνεται με την τοποθέτηση της όλης λειτουργίας της ύπαρξης στην επιλογή της αγάπης και της ενότητας, της ελευθερίας και της παρρησίας. Αλήθεια σου λέω, άνθρωπέ μου: Αν βιώσεις στην προσωπική σου ζωή τα αποτελέσματα του συντονισμού με το αυτενεργό έλεος, πραγματικά θα απορήσεις γιατί η ύπαρξή σου εξακολουθεί να ανθίσταται σε αυτό, επιλέγοντας ακόμα διττές εκδηλώσεις και λειτουργίες, που τη συντονίζουν με τις διττές εκφράσεις της νομοτέλειας...

Αφέσου στο νόμο του αυτενεργού ελέους, ζήτα να βιώσεις μέσα σου πώς λειτουργεί, ζήτα να λάβει η υπόστασή σου τις ποιότητές του, να γίνει συγγενής προς αυτές! Ανάδυσε μέσα από τη θεία ουσία σου τα στοιχεία που μπορούν να σε φέρουν σε επαφή μαζί του. Ανάδυσε Εμένα και άφησέ με να σε καλύψω, να πληρώσω το νου, την καρδιά και τη συνείδησή σου. Άφησε όσα θεωρείς αναγκαιότητες, όσα αναθέτεις σε ένα Θεό που βρίσκεται έξω από εσένα, όλες τις αιτήσεις που καθημερινά υποβάλλεις προς ένα Θεό ο οποίος κατά την γνώμη σου θα έπρεπε να ανταποκρίνεται και να απαντά με μεγαλύτερη ταχύτητα σε εσένα που του αφιερώνεις τόσο χρόνο και αγωνίζεσαι πάνω στη Γη. Άφησε τις μεμψίμοιρες διεκδικήσεις που διαχωρίζουν την ύπαρξή σου και εγκλωβίζουν το δυναμικό σου, διότι μόνον έτσι θα μπορέσεις να συνειδητοποιήσεις το νόμο του αυτενεργού ελέους, την εισχώρησή του στην Ολότητα του Εαυτού σου, την εισχώρηση της Ολότητας του Εαυτού σου μέσα του, ώστε να ταυτιστείτε, να ανταλλάξετε ποιότητες, παλμούς και συνθέσεις, χωρίς την εμφάνιση απαιτήσεων που ανήκουν στο νόμο της διττότητας, που τον εκφράζουν και τον κινούν.

Ο νόμος της διττότητας εμπεριέχει την παροχή του ελέους, αλλά με έναν τρόπο πολύ διαφορετικό από αυτόν που παρουσιάζει η νομοτέλεια του αυτενεργού ελέους. Όσο κινείσαι βάσει του νόμου της διττότητας είσαι υποχρεωμένος, για να ενεργοποιήσεις το νόμο του ελέους, να επικαλεστείς το έλεος με συγκεκριμένο και

ιδιαιτέρο τρόπο. Αντίθετα, το αυτενεργό έλεος, που αυτή την κοσμική περίοδο πρωτοπαρουσιάζεται ως λειτουργών νόμος για τον άνθρωπο και τη Γη, είναι συνεχώς παρόν και σε διαδικασία δράσης. Κι εσύ δύνασαι να δεχθείς τις ευεργετικές του επιδράσεις, χωρίς καν να γνωρίζεις ότι υφίσταται η λειτουργία του, όπως ακριβώς συμβαίνει και με όλους τους άλλους θείους νόμους. Ανάλογα με τις ενέργειες και με τις τοποθετήσεις σου, κρούεις τη νομοτέλεια του αυτενεργού ελέους και αυτή ανταποκρίνεται βάσει των δεδομένων που της δίνεις.

Η διαφορά έγκειται στο εξής: κατά την προηγούμενη κοσμική περίοδο μπορούσες να ελκύσεις το έλεος αν γνώριζες γι' αυτό, αν ήσουν σαφώς τοποθετημένος προς αυτό, και το επιζητούσες διακαώς και με συγκεκριμένους τρόπους και επικλήσεις: τώρα, και χωρίς καθόλου ο νους σου να γνωρίζει την ύπαρξή του, αν η όλη σου στάση, συμπεριφορά και εκδήλωση είναι τέτοια που να σου επιτρέπει να επικοινωνείς μαζί του, δημιουργείς προσωπική και απευθείας δίοδο ένωσης με τις διεργασίες του αυτενεργού ελέους και εισπράττεις την ευεργετική του βοήθεια ανάλογα με το χώρο που δίνει σε αυτή η ύπαρξή σου.

Αυτό σημαίνει ότι άσχετα από θρησκείες, γνώσεις, δόγματα ή αντιλήψεις κάθε τμήμα του ανθρώπου μπορεί να ενώνεται απευθείας με τη νομοτέλεια του αυτενεργού ελέους αρκεί, το τονίζω, η όλη του τοποθέτηση να είναι σε εκείνο το ποιοτικό ύψος ώστε να μπορεί να επικοινωνήσει μαζί του. Με την έκφραση «ποιοτικό ύψος», μην φαντάζεσαι ότι αναφέρομαι σε καταστάσεις τελειότητας. Αναφέρομαι στην ειλικρινή διάθεση του ανθρώπου για μεταλλαγή, στην προσπάθειά του να εκδηλώνεται με αγάπη και κατανόηση και γενικά στην ουσιαστική και σταθερή επιθυμία και επιδίωξή του να εργάζεται για την εξέλιξή του και για την εξέλιξη του Όλου ταυτόχρονα, να κινείται εμπνεόμενος από την ανιδιοτέλεια, τον ανθρωπισμό, τη διατήρηση της ειρήνης, το σεβασμό προς τον άνθρωπο και τη φύση, την επικράτηση της ισονομίας, της ελευθερίας και της αγάπης. Μήπως αυτό σημαίνει ότι και ένας αγνωστικιστής ή ένας άθεος, εφόσον τηρεί τα προαναφερόμενα, θα μετάσχει στην ευεργετική αυτενέργεια του ελέους μου; Πολύ ριζοσπαστική σκέψη για σένα, άνθρωπε, που έχει μάθει να αντικρίζεις κάθε τι με το βλέμμα του διαχωρισμού, όμως πολύ φυσιολογική για Εμένα, που την ενότητα παρουσιάζω και σε αυτήν σε οδηγώ.

Αυτή την κοσμική περίοδο κάθε καλή ποιότητά σου γίνεται δίοδος για να επικοινωνήσω μαζί σου, να εισχωρήσω μέσα σου και να σε οδηγήσω στη χριστοποίηση-θέωσή σου. Δεν ενοχλούμαι από ιδεολογικά συστήματα, κατεστημένα ή οριοθετήσεις. Κοιτάζω την ουσία των πραγμάτων και όπου υπάρχει χώρος για αλήθεια, εκεί και κατοικώ, χωρίς να με εμποδίζουν τα υπόλοιπα στοιχεία που υπάρχουν μέσα σου και τα οποία δεν μου επιτρέπουν να εισχωρήσω στη δική τους περιοχή. Από το χώρο που κάθε τμήμα σου μου παρέχει εκδηλώνομαι, για να μεταλλάξω εντός μου κάθε άλλη ποιότητα που μαζί με Εμένα συνυπάρχει στην ύπαρξή σου, άνθρωπε.

Αγαπημένε μου, θέλω να καταλάβεις και να νιώσεις ότι η λειτουργία του αυτενεργού ελέους βοηθά στην επιτάχυνση της εξέλιξής σου, γιατί μου δίνει τη δυνατότητα να σε συναντώ στα καθαρά και ειλικρινή σημεία του εαυτού σου και να σε οδηγώ μέσα από το δικό σου τρόπο, στην δική μου αλήθεια, που είναι μία και αδιαίρετη, η αλήθεια του Λόγου Χριστού, η αλήθεια της χριστοποίησης και θεώσής σου, η αλήθεια του Εαυτού σου. Αν βιώσεις τη λειτουργία του αυτενεργού ελέους, τότε σίγουρα θα κατανοήσεις τον τρόπο με το οποίο μπορείς να διαχύσεις στον άνθρωπο και στη Γη ποιότητες νέες και να μεταλλάξεις την κατάστασή της. Θα συνειδητοποιήσεις με ποιο τρόπο μπορείς να βοηθήσεις στην αφύπνιση υποστάσεων χωρίς να τους στερήσεις το χρόνο μαθητείας που έχουν ανάγκη, όπως και Εγώ ποτέ δεν σου τον στέρησα, παρ' όλο που με ποικίλους τρόπους εκδηλώθηκαν περιορισμένα και αρνητικά...

Δεν σου υπόσχομαι, αγαπημένε μου, ότι πάνω σε αυτή τη Γη θα μπορέσεις να βιώσεις άμεσα τον παράδεισο που ονειρεύεσαι. Εξάλλου, έργο σου είναι να κινείσαι μέσα στην πραγματικότητα της Γης έχοντας μία άλλη συνείδηση, μία άλλη

εσωτερική κατάσταση. Όμως σίγουρα μπορείς να αλλάξεις πολλά αν αλλάξεις εσύ! Σίγουρα δύνασαι να δημιουργήσεις νέες πραγματικότητες αν βιώσεις ουσιαστικά και πραγματικά την εκδήλωση της ενότητάς μας. Και σίγουρα έχεις τη δυνατότητα να φέρεις μεγάλη χάρη στη Γη αν ταυτιστείς συνειδητά με το αυτενεργό έλεος και γίνεις ένας αγωγός για να εκφράζεται στη Γη μέσα από σένα.

Η αγάπη μου, η αγάπη σου, γεμάτη δύναμη, φως και αλήθεια είναι εκείνη που, πυροδοτούμενη εντός σου, θα σε βοηθήσει. Διότι δεν υπάρχει κάτι άλλο πέρα από την αγάπη, που να μπορεί να σου δώσει φτερά για να πετάξεις ελεύθερος και ανεπηρέαστος από τα διαδραματιζόμενα επί της Γης, διαχέοντας υψηλές ποιότητες, εργαζόμενος βήμα βήμα για την αλλαγή που θα οδηγήσει την Ολότητα του Ανθρώπου στη θέωση. Όμως η αγάπη, όπως καλά γνωρίζεις, υπομένει και επιμένει. Δεν αδρανεί, αλλά και δεν φυσιούται: εργάζεται αόκνως για την εκπλήρωση του στόχου. Και ο στόχος είναι να καταστεί ο άνθρωπος αγάπη, φως και αλήθεια, ώστε να μην μένουν πλέον ανοιχτοί οι δρόμοι παραποίησης και οικειοποίησης του θείου δυναμικού του. Αμήν.

5. Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ

~*~

Και αποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ, πού Κύριε; ο δε εἶπεν αὐτοῖς: ὅπου το σῶμα, ἐκεῖ ἐπισυναχθήσονται καὶ οἱ αἰετοί (Λκ., ιζ', 37).

~*~

Το Ἔργο μου ἐκδηλώνεται στὴν Ελλάδα, διότι αὐτὴ ἡ χώρα διαμόρφωσε τὴν υποδομὴ –τὴν ὁποία καὶ ἔχει διασώσει μέσα στους αἰῶνες– γιὰ νὰ λειτουργήσῃ τὸ Ἔργο τῆς Δευτέρας Παρουσίας καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπόλυτη ἀλήθεια, τὴν ἀπόλυτη ἐλευθερία καὶ τὴν ἀπόλυτη ἀγάπη, με τοὺς κατὰ τὸ δυνατὸν λιγότερους περιορισμούς, φανατισμούς καὶ δογματισμούς. Ἡ Ελλάδα, λόγω τοῦ πολιτισμοῦ τῆς, ποὺ βασίστηκε ἀκριβῶς στὴν ἀναζήτησι τῆς ἀλήθειας μέσα ἀπὸ πνεῦμα ἀπόλυτης ἐλευθερίας, ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ φανερώσῃ με μεγαλύτερη ταχύτητα καὶ ἀμεσότητα τὴν ὀρθὴ ἐκφράσι τοῦ Ἔργου μου. Ἐχει μεγαλύτερες πιθανότητες νὰ διασφαλίσῃ τὴν ἐλεύθερη διάδοσίν του πρὸς ὅλα τὰ κράτη τῆς Γῆς, διαφεύγοντας τὶς παγίδες τοῦ σωβινισμοῦ, τοῦ τυφλοῦ ἐθνικισμοῦ καὶ ιδεολογημάτων ἀναλόγου φύσεως με αὐτὸ περὶ τοῦ «ἐκλεκτοῦ λαοῦ». Γι' αὐτὸ καὶ στὴ χώρα αὐτὴ συγκεντρώθηκαν υποστάσεις δονούμενες σὺς ποιότητες τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ἀγάπης, γιὰ νὰ εξακοντίσουν τὸ Ἔργο μου ἀπεριόριστο καὶ ἀδογμάτιστο, χωρὶς τοὺς φανατισμούς τοῦ παρελθόντος, σὲ ὁλόκληρη τὴν οἰκουμένη. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος τῆς διάδοσης τοῦ Ἔργου μου ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ Γῆ.

(Ομιλία τῆς 10.6.1998)

10. 6. 1998

Αγαπημένε μου, γνωρίζεις πολύ καλά, ότι εξελίσσεται πάνω στη Γη το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μου εντός του Ανθρώπου, το Έργο της εκδήλωσης του Λόγου ως Υιού και ως Μητρός μέσα από σκηνώματα που θα διαχύσουν την αγάπη, την ελευθερία και την αλήθεια σε ολόκληρη την ανθρωπότητα. Είχες την ιδιαίτερη ευτυχία να παρακολουθήσεις από κοντά την ενεργοποίηση αυτού του Έργου, καθώς βρέθηκες πλησίον του Διδασκάλου Ιωάννη, ο οποίος εκδηλώνοντας Εμένα παρουσίασε το Έργο και κινητοποίησε μέσα στην ανθρώπινη πραγματικότητα και ύπαρξη λειτουργίες που έγιναν αφειρητά χριστοποίησης για την Ολότητα του Ανθρώπου. Ταυτόχρονα, βρίσκεσαι πλησίον υποστάσεων με πολύ ιδιαίτερο προορισμό, οι οποίες επιλέχθηκαν και αποστάλθηκαν στη Γη για να εκφράσουν την Παρουσία της Λόγου Μητρός, καταδεικνύοντας παράλληλα και άλλες ιδιαιτερότητες της εξελισσόμενης ανθρώπινης υπόστασης, παρουσιάζοντας με διάφορους τρόπους λειτουργίες του χριστοποιούμενου ανθρώπου, βοηθώντας στη συνολική μετουσίωση των καταστάσεων μέσα στον άνθρωπο.

Η Ελλάδα, λοιπόν, είναι ο τόπος! Είναι ο τόπος από τον οποίο ξεκίνησε και διαχέεται το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μου εντός του Ανθρώπου, και αυτό δεν είναι τυχαίο, διότι τίποτα δεν είναι τυχαίο, όπως πολύ καλά γνωρίζεις. Το Έργο μου εκδηλώνεται στην Ελλάδα διότι αυτή η χώρα διαμόρφωσε την υποδομή –την οποία και έχει διασώσει μέσα στους αιώνες– για να λειτουργήσει το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας και για να εκφράσει την απόλυτη αλήθεια, την απόλυτη ελευθερία και την απόλυτη αγάπη με τους κατά το δυνατόν λιγότερους περιορισμούς, φανατισμούς και δογματισμούς. Η Ελλάδα, λόγω του πολιτισμού της, που βασίστηκε ακριβώς στην αναζήτηση της αλήθειας μέσα από πνεύμα απόλυτης ελευθερίας, έχει τη δυνατότητα να φανερώσει με μεγαλύτερη ταχύτητα και αμεσότητα την ορθή έκφραση του Έργου μου. Έχει μεγαλύτερες πιθανότητες να διασφαλίσει την ελεύθερη διάδοσή του προς όλα τα κράτη της Γης, διαφεύγοντας τις παγίδες του σωβινισμού, του τυφλού εθνικισμού και ιδεολογημάτων αναλόγου φύσεως με αυτό περί του «εκλεκτού λαού». Γι' αυτό και στη χώρα αυτή συγκεντρώθηκαν υποστάσεις δονούμενες στις ποιότητες της ελευθερίας, της αλήθειας και της αγάπης, για να εξακοντίσουν το Έργο μου απεριόριστο και αδογμάτιστο, χωρίς τους φανατισμούς του παρελθόντος, σε ολόκληρη την οικουμένη. Αυτός είναι ο λόγος της διάδοσης του Έργου μου από την ελληνική Γη. Όλες οι άλλες σχετικές τοποθετήσεις, οι στιγματισμένες από καταστάσεις δογματισμών και φανατισμών κάθε είδους, θα παραμείνουν περιορισμένες ως προς τη διάδοσή τους και δεν πρόκειται να γίνουν γνωστές κατά το εύρος της οικουμενικότητας για το οποίο το Έργο τούτο προορίζεται.

Από όλα αυτά αντιλαμβάνεσαι, αγαπημένε μου, ότι είναι απαραίτητο να γίνει ιδιαίτερη εργασία στον ελληνικό λαό. Ο Έλληνας είναι απαραίτητο να στραφεί προς την ανάδυση της ελληνικότητάς του και να αποτινάξει από τις λειτουργίες της όλα τα στοιχεία που την περιορίζουν και τη δεσμεύουν. Χρειάζεται να μελετήσει τη διαχρονική ιστορία του! Να επισημάνει τα λάθη που έχει εκδηλώσει ως λαός, να τα συνειδητοποιήσει και να τα μετουσιώσει, ώστε να μείνουν μέσα του καθαρά και ανέπαφα τα στοιχεία που ενεργοποιούν την αγωνιστικότητα και δημιουργούν σε αυτόν την έφεση να θυσιάσει τον εαυτό του για την ανάδειξη της αλήθειας, της ελευθερίας, της αγάπης, πέρα από όρια και περιορισμούς συνόρων. Γιατί μόνον έτσι θα μπορέσει να εκδηλωθεί ως ο πνευματικός, ενσυνείδητος άνθρωπος, ο κάτοικος του πλανήτη Γη που είναι ικανός να φανερώσει και να διαχύσει με υπευθυνότητα την αλήθεια του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας.

Χρειάζεται να προβληματίζεσαι από τα γεγονότα, αλλά ο προβληματισμός σου να μην εγκλωβίζεται στα δεδομένα της αντίληψής σου. Πρέπει να τον εμβαπτίζεις συνεχώς μέσα σε Εμένα και προσευχόμενος να τον θέτεις συνεχώς και επανειλημμένα κάτω από τη δική μου εποπτεία και καθοδήγηση. Διότι, για να

διευρυνθούν οι θέσεις και οι απόψεις σου, χρειάζεται πολλές φορές να δεχθείς επανειλημμένες διαποτίσεις από Εμένα, ώστε να διασπάσω τους φραγμούς και τα όριά σου, να σε ελευθερώσω και να σε οδηγήσω σε νέες συλλήψεις.

Θέλω να κατανοήσεις ότι όλα όσα βλέπεις να συμβαίνουν γύρω σου είναι αποτελέσματα λανθασμένων επιλογών, τόσο του Έλληνα πολίτη όσο και των κυβερνώντων. Όμως, υπάρχει αλληλουχία και σύνδεση ανάμεσα στον τρόπο με τον οποίο το κάθε κράτος κυβερνάται και στον λαό που το κατοικεί. Ο λαός ευθύνεται γι' αυτούς που επιλέγει να τον κυβερνούν! Ο λαός ευθύνεται για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζει τα προβλήματα και για τον τρόπο με τον οποίο αφήνεται να τον παρασύρουν τα οποιαδήποτε γεγονότα που η πολιτική ηγεσία τού παρουσιάζει ως περισσότερο ή λιγότερο σημαντικά. Ο λαός ευθύνεται όταν δεν μπορεί να αξιολογήσει τις προτεραιότητες που οφείλει να έχει και να προωθεί μέσα από την επιμονή και τη στάση του.

Όσα γίνονται στον ελλαδικό χώρο είναι καταστάσεις που κατ' επανάληψη ωθούν τον ελληνικό λαό να αποτινάξει τα αρνητικά στοιχεία και χαρακτηριστικά του. Να τα συνειδητοποιήσει και να τα μεταλλάξει, για να εισχωρήσει στην ευθύνη της εκδήλωσης του Εαυτού του. Τα γεγονότα αυτή τη στιγμή μπορεί να μοιάζουν επικίνδυνα, αλλά θέλω να ξέρεις, αγαπημένε μου, ότι υπάρχει το έλεος, η προστασία και η αγάπη μου, που διαχέονται στη χώρα και στο λαό σου δημιουργώντας μεταλλάξεις στην υπόσταση του Έλληνα, ώστε να οδηγηθεί σε ολοκληρωτική μεταλλαγή του τρόπου σκέψης και έκφρασης, που καθορίζουν την επιλογή εκείνων που τον κυβερνούν και εκείνων που ρυθμίζουν καίρια θέματα για την πραγματικότητα της καθημερινής ζωής.

Ο Έλληνας παραμένει ακόμα στην αδράνειά του και στην παθητική επανάληψη καταστάσεων που τον βολεύουν, κάνοντας αξιολογήσεις υλιστικές κατά το μεγαλύτερο μέρος τους. Ο ελληνικός λαός δεν έχει εισχωρήσει στη διαδικασία των πνευματικών επιλογών, και ένα μεγάλο μέρος της ευθύνης πέφτει στους ώμους εκείνων που γνωρίζουν το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας... Σε εκείνους που επικοινωνούν με Εμένα και την αλήθεια μου, οι οποίοι και οφείλουν να κινούνται με επιλογές πνευματικές, για να διοχετεύσουν τη λειτουργία τους σε ολόκληρο το λαό, μέσα από τις ενώσεις που έχουν με κάθε Έλληνα.

Διότι είναι πάρα πολύ καλό να γίνονται ενέργειες και προσευχές για τη μεταλλαγή και μετουσίωση των αρνητικών στοιχείων του ελληνικού λαού και την εκδήλωσή του μέσα από πνευματικές επιλογές, όμως ακόμα καλύτερο είναι εκείνοι που εκφράζουν αυτές τις προσευχές και τις ενέργειες να συντονίζονται πρώτοι με αυτά για τα οποία προσεύχονται και ενεργούν! Πρώτοι να καταδεικνύουν με το νου, την καρδιά, τη συνείδηση και με ολόκληρη την ύπαρξή τους τις πνευματικές προτεραιότητες και επιλογές τους, την ανακαίνιση και αλλαγή του εαυτού τους, την ταύτισή τους με το φως, την αγάπη και την ελευθερία, ώστε οι ενεργειακές διαχύσεις τους να διαποτίζουν σταδιακά όλο και περισσότερο, μέσα από καθημερινές πράξεις, τόσο την ελληνική γη όσο και κάθε Έλληνα όπου κι αν βρίσκεται αυτός.

Επομένως, αγαπημένε μου, αφού Εγώ εκδηλώνομαι από μέσα σου, μπορείς να επενεργήσεις κατ' αρχήν στον εαυτό σου. Να ενεργήσεις στις δομές των ιδεών που αποτελούν το δικό σου εσωτερικό λαό και να μεταλλάξεις μέσα σου τα στοιχεία που βλέπεις ότι είναι απαραίτητο να μεταλλαχθούν στην ελληνική πραγματικότητα. Να κάνεις βαθιές τομές, επιχειρώντας την ανακαίνιση του είναι σου, σταθεροποιώντας τη νέα στάση νου, καρδιάς και συνείδησης. Όταν θέσεις σε κίνηση αυτή τη λειτουργία, τότε και οι προσευχές και οι ενέργειές σου θα είναι πιο ολοκληρωμένες και θα επιδρούν άμεσα στο σύνολο του ελληνικού λαού. Θα φέρνουν αποτελέσματα σε όλες τις καταστάσεις που εκδηλώνονται στη χώρα σου, γιατί η δική σου ενεργειακή διάχυση μέσα από την ένωσή μας θα είναι ταυτόχρονα μετουσίωση και αναβίβασμός για το σύνολο του ελληνικού λαού.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, οφείλω να σου πω ότι η Ελλάδα θα διαχύσει την αλήθεια της μέσα από το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μου. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να υπάρξει αμέλεια για τα πρακτικά ζητήματα που βαραίνουν τη σημερινή

πραγματικότητά της. Όμως η Ελλάδα αυτό το πρόσωπο θα παρουσιάσει στη Γη, με αυτό θα ξεπεράσει τα όρια και τα σύνορα και θα συνεργαστεί με ανθρώπους πολλών εθνικοτήτων, τους οποίους ήδη έχω ενεργοποιήσει και εκπαιδεύω σε διάφορες περιοχές της Γης, για να πραγματώσει την φανέρωση του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας.

Όπως σου είναι γνωστό, όταν σε μια χώρα εκδηλώνεται το φως, τότε και η άρνηση ενεργοποιείται ισοδυνάμως για να πολεμήσει και να ματαιώσει την ανάδυση του φωτός και της αγάπης. Ως εκ τούτου, είναι φανερό ότι έλκονται στην Ελλάδα δυνάμεις αρνητικές, με σκοπό να εμποδίσουν την εκδήλωση του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας. Η πλάνη, όπως πολύ καλά γνωρίζεις, άνθρωπε, ξέρει να εκμεταλλεύεται και να αξιοποιεί κάθε κενό. Έτσι, οποιοδήποτε κενό υπάρχει στον ελληνικό λαό και στη διακυβέρνησή του η άρνηση το επιτείνει, το χρησιμοποιεί, το μεγεθύνει, το περιπλέκει με τρόπους πολλούς, ώστε να φέρνει συνεχείς δυσκολίες.

Επομένως, υπάρχουν όντως καταστάσεις αρνητικές που επιδρούν στη χώρα αυτή, οι οποίες συντονίζονται από υποστάσεις που επιδιώκουν να ακυρώσουν τον προορισμό της Ελλάδας και την εκδήλωση του Έργου μου. Όμως η Ελλάδα και ο ελληνικός λαός καλύπτονται από Εμένα, το Έργο μου προστατεύεται από Εμένα και, ως εκ τούτου, κάθε ύπαρξη που ενωμένη μαζί μου κινείται και προσεύχεται είναι ισχυρότερη από κάθε αρνητική κατάσταση. Διότι Εγώ περιέχω και την εκπαιδευτική διαδικασία της πλάνης και της άρνησης, στην οποία επιτρέπω να εκδηλώνεται ακριβώς για να οδηγήσει τον άνθρωπο στη μεταλλαγή, έτσι ώστε η άρνηση να αυτοκαταργηθεί, διότι δεν θα υπάρχει τόπος και χρόνος για να εκδηλωθεί...

Είναι πάρα πολύ απλό όταν οι υποστάσεις ταυτίζονται με Εμένα, να αλλάξουν οι εξωτερικές συνθήκες. Να ταυτιστούν οι υποστάσεις μαζί μου, αυτό είναι το δύσκολο... Γι' αυτό στρέψε την προσοχή σου στην ένωσή μας, για να συλλάβεις το έργο που έχεις να επιτελέσεις, ώστε να μπορέσεις να επιδράσεις στην καθημερινή πραγματικότητα της Ελλάδας. Για να αξιοποιήσεις τις ευκαιρίες που θα φανερωθούν σε ολόκληρη τη Γη και να μη σου διαφύγει ούτε μία ύπαρξη με την οποία θα έχεις τη δυνατότητα να συνεργαστείς για να παρουσιάσεις το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μου.

Μέσα από αυτή την κίνηση, όλα θα τακτοποιηθούν και όλα θα λειτουργήσουν με νέους τρόπους. Γιατί να είσαι σίγουρος ότι για κάθε τομέα της ελληνικής πραγματικότητας έχω αποστείλει υποστάσεις τις οποίες εκπαιδεύω και ενεργοποιώ για να θέσουν τις καινούριες βάσεις, να φέρουν τις καινούριες ιδέες και τα καινούρια δεδομένα που ακόμα δεν έχουν φανερωθεί. Για να εγκαθιδρύσουν τη νέα πραγματικότητα που θα ανατρέψει την μέχρι σήμερα υπάρχουσα και θα επιτρέψει την ελεύθερη κίνηση της Ελλάδας, ώστε να φανερώσει πάνω στη Γη το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μου και να παρουσιάσει την αλήθεια, την ελευθερία και την αγάπη, οδηγώντας κάθε άνθρωπο, χωρίς περιορισμούς, φανατισμούς ή μισαλλοδοξίες, στην ένωση μαζί μου. Αμήν.

2. 12. 1998

Ουράνιε Πατέρα, στο όνομα της άπειρης αγάπης ευλογώ τη σφαιρική και πολύπλευρη συνειδητοποίηση του σημερινού θέματος μέσα από όλες τις παραμέτρους της πραγματικότητας. Ευλογώ τη διεύρυνσή του σε όλα τα σημεία στα οποία ο ανθρώπινος νους και η ανθρώπινη καρδιά χρειάζεται να το προσεγγίσει.

Το να μπορείς, αγαπημένε μου άνθρωπε, να ενεργείς, δεν είναι κάτι τόσο απλό... Το να μπορείς να εκφράζεις τη δημιουργική δύναμη της ένωσής μας σύμφωνα με αυτό που αλήθεια ονομάζεται είναι κάτι για το οποίο χρειάζεται εξάσκηση και εκπαίδευση. Και τούτο διότι η φυσική ροπή σου είναι να εστιάζεις στα σημεία των γεγονότων που ενεργοποιούν συναισθηματικές καταστάσεις εντός σου. Όμως, κάθε τι το οποίο σε αγγίζει και σε ενεργοποιεί μέσα από τις συναισθηματικές σου διεργασίες είναι απαραίτητο να το διευρύνεις, να το αποκαθαίρεις και να το αποφορτίζεις από τις εντάσεις, για να σε οδηγεί τελικά σε μια σφαιρική και ολοκληρωμένη επίγνωση, που θα σου επιτρέψει να επικοινωνήσεις με τη θεία ουσία σου και να την καλέσεις σε δημιουργική δράση.

Γεννάται το ερώτημα: μπορείς να ενεργείς; Και μέχρι ποιο σημείο δύνασαι να εκδηλώνεις τη δημιουργική χάρη της ευλογίας σου;

Αγαπημένοι μου μαθητές, ο καθένας σας έχει δοκιμάσει τη δύναμη της ευλογίας του σε απλές καθημερινές καταστάσεις και έχει διαπιστώσει κατά πόσο αυτή η ενεργητική εκδήλωση της ένωσής του λειτουργεί και παρεμβαίνει στα προβλήματα, μεταπλάθοντας τα αίτια και τα αποτελέσματα και δημιουργώντας νέες κινητοποιήσεις μέσα στην νομοτέλεια. Όμως, πόσο είναι το δυναμικό κάθε υπόστασης και μέχρι ποιο σημείο μπορεί να επεκταθεί; Η επιθυμία της υπόστασης να ενεργήσει για κάτι από πού απορρέει; Στην επιθυμία της να ενεργήσει λαμβάνει υπόψη της τον τρόπο με τον οποίο ο θεϊός νόμος κινείται ή, αγνοώντας τον, περιορίζει την εκδήλωσή του; Μήπως αυτό που θέλει να μετουσιώσει, είναι στοιχείο απαραίτητο για την εκπαιδευτική διαδικασία της ανθρώπινης συνείδησης στο επίπεδο όπου τώρα αυτή βρίσκεται;

Το να εκδηλωθεί κανείς ως θεουργός ή ως εκφραστής του θείου θελήματος προϋποθέτει βαθιές διεργασίες καθάρσεων και βαθιές τομές στην ιδεολογία του. Από τη μία, είναι απαραίτητη η ενημέρωση και η διαμόρφωση θέσης και γνώμης. Δεν μπορεί μια υπόσταση να εκδηλωθεί ως θεουργός, ως ενεργών Λόγος, εάν δεν σχηματίσει γνώμη και άποψη γι' αυτό που καλείται να κάνει. Από την άλλη, η υπόσταση που συλλαμβάνει, επεξεργάζεται και συγκρίνει ιδέες, για τις ανάγκες της παρέμβασής της στα διαδραματιζόμενα επί της Γης, και τελικά αποφασίζει, πρέπει να είναι έτοιμη να αποδεχθεί ότι, όλα όσα μέσα της κινήθηκαν, πιθανόν να αφορούσαν τη δική της προετοιμασία ώστε να καταστεί δυνατόν η άπειρη σοφία του Λόγου να φανερώσει κάτι τελείως διαφορετικό από αυτό που ο ανθρώπινος νους είχε συλλάβει ως απαραίτητο...

Ο θεουργός, επομένως, αξιοποιεί ό,τι του προσφέρει η υλική και πνευματική πραγματικότητα, αλλά τη στιγμή που καλείται να ενεργήσει παραδίδει τα πάντα μέσα στο θείο είναι του, όπου η αλήθεια εδρεύει. Αφήνει την αλήθεια να εκδηλωθεί με ιδέες και κινήσεις που η ίδια επιλέγει ως τις πλέον κατάλληλες και τέλειες για την συγκεκριμένη περίπτωση, χωρίς να επηρεάζεται από εντυπώσεις και συμπεράσματα σχηματισμένα από τη διάνοια ή την πνευματική αντίληψή του.

Για να το πετύχει αυτό ο άνθρωπος σαφώς και χρειάζεται εκπαίδευση. Επομένως, είναι καλό να επιδιώκει την εκδήλωσή του μέσω προσευχής ή πνευματικής ενέργειας πάνω σε θέματα που τον ευαισθητοποιούν κατ' αρχήν, ώστε να έχει ερέθισμα να ασχοληθεί σφαιρικά μαζί τους, τα οποία αφορούν σε προσφορά αγάπης και σε έκφραση ενότητας. Διότι, εάν δεν εισχωρήσει η ανθρώπινη υπόσταση

στην ενεργό δράση, δεν πρόκειται ποτέ να μάθει να θεουργεί, ούτε θα γευτεί τα αποτελέσματα της θεουργίας.

Λειτουργώ στις υποστάσεις σας, αγαπημένοι μου, για να ενεργοποιηθεί η επιθυμία και ο πόθος σας να κατανοήσετε τη δράση της θεουργίας. Ευλογώ κάθε στοιχείο σας που δεν είναι ενωμένο μαζί μου να ενωθεί. Ευλογώ και μετουσιώνω κάθε διαχωρισμό και εμπάθεια που υπάρχει μέσα σας, προερχόμενη από την ενασχόληση με τα διάφορα θέματα που ευαισθητοποιούν την ύπαρξή σας. Ευλογώ ξεχωριστά, μέσα στον καθένα από εσάς, κάθε κατάσταση που αφορά την Ελλάδα και συγκεκριμένα σας ενδιαφέρει. Ενεργώ στο σύστημα ιδεών, συναισθημάτων και συνειδησιακών βιωμάτων που συγκροτείται γύρω από τα θέματα της ελληνικής πραγματικότητας που σας απασχολούν, ώστε να γίνουν μέσα σας οι απαραίτητες διεργασίες για να συνειδητοποιήσετε πώς από τη συναισθηματική φόρτιση και την εμπάθεια θα περάσετε σε μια σφαιρική αντιμετώπιση και θα κατορθώσετε να θεουργήσετε. Δηλαδή να εκδηλώσετε θεία επέμβαση για την κινητοποίηση της νομοτέλειας, που θα φέρει αποτελέσματα στην καθημερινή ζωή.

Ευλογώ την ενότητα του ελληνικού λαού μέσα σε κάθε υπόσταση, ενώνοντας τις αντιμαχόμενες τοποθετήσεις και αντιλήψεις. Διότι μόνον αν εγκαθιδρυθεί η ενότητα του ελληνικού λαού σε κάθε ύπαρξη είναι δυνατόν να εγκαθιδρυθεί η ενότητα αυτή και εξωτερικά. Υπάρχουν αντιστοιχίες: αυτά που συμβαίνουν εκτός συμβαίνουν και εντός. Υπάρχουν αντιστοιχίες, για κάθε τι που συμβαίνει εξωτερικά, με τις εσωτερικές καταστάσεις του ανθρώπου.

Όταν λοιπόν μια υπόσταση εκπαιδευόμενη ως Λόγος θέλει να ενεργήσει για κάτι, είναι καλό πρώτα να συνειδητοποιήσει μέσα της την αντιστοιχία της κατάστασης για την οποία θέλει να ενεργήσει και να αρχίσει με αποκατάσταση. Με αυτό τον τρόπο θα ταξινομήσει τυχόν κενά, προκαταλήψεις ή κατεστημένα, που δεν της επιτρέπουν να συλλάβει την αλήθεια και να ενεργήσει αποτελεσματικά στην εξωτερική κατάσταση. Όταν η υπόσταση ολοκληρώσει την εσωτερική ταξινόμηση, μπορούμε να θεωρήσουμε ότι έχει κάνει ουσιαστικά ένα πολύ μεγάλο βήμα. Έχει αλλάξει τη συνειδητή της στάση και θέση μέσα από την επίγνωση, την αγάπη και τη δημιουργική παρέμβαση στον ίδιο της τον εαυτό. Η αλλαγή αυτή δεν περιορίζεται μέσα της, διαχέεται και προς τα έξω, επειδή είναι πραγματική και ουσιαστική. Γίνεται η δίοδος μέσω της οποίας μπορεί η υπόσταση να συλλάβει και να εκδηλώσει τους άπειρους τρόπους ενεργοποίησης της δημιουργικής θεουργικής παρέμβασης.

Αυτή η εκδήλωση δεν θα πέσει σε τοίχους, διότι έχει ήδη διανοιχθεί η οδός διακίνησής της μέσα στη συλλογική συνείδηση, λόγω της στάσης που η υπόσταση τήρησε προς τον εαυτό της με την καθαρότητα της ειλικρίνειάς της. Διότι η θεουργούσα υπόσταση αναγνώρισε ότι συμμετέχει και αυτή στην κατάσταση που συνθέτει το σύνολο της ελληνικής πραγματικότητας, μετουσίωσε την εμπάθειά της, ταξινόμησε τον εαυτό της και διέχυσε την εσωτερική ταξινόμησή της ως κατανόηση και αγάπη προς το σύνολο.

Με τον τρόπο αυτό, η υπόσταση που θεουργεί με ειλικρινή ταπεινοφροσύνη, εκφράζοντας την αλήθεια και την καθοδήγηση του Πατρικού Θελήματος με τον τελειότερο δυνατό τρόπο που το δυναμικό της επιτρέπει, εξασφαλίζει την εκ του Λόγου κάλυψή της ως προς την αφομοίωση των βαρών που από τη θεουργία μπορεί να συλλέξει, ως προς την καθαρότητα της θεουργίας και την ολοκληρωμένη δράση αυτής μέσα στην πραγματικότητα.

Ευλογώ την υπόστασή σου, αγαπημένε άνθρωπε, για να ενωθούν οι δικασμοί σου. Ευλογώ την Ελλάδα που έχεις μέσα σου, για να αποδεσμευθεί από την εμπάθεια και τους περιορισμούς της και να καθαρθεί από τις διαχρονικές προκαταλήψεις της. Για να αποκατασταθούν οι λειτουργίες της και να εκδηλωθεί η μορφή της γεμάτη με ελευθερία, ενότητα, αγάπη, φως και δικαιοσύνη. Ευλογώ την Ελλάδα που έχεις μέσα σου, για να ανακτήσει την αληθινή διάστασή της!

Σε πάλλω στην αγάπη μου και σε τροφοδοτώ, για να κατανοήσεις όσα σου φανέρωσα, ώστε να ενεργοποιηθείς. Καθιστώ την ενότητα της Ελλάδας με το Λόγο άτρωτη και άρρηκτη στην ουσία της, έτσι ώστε όλες οι άλλες ποιότητες να

εμβαπτίζονται μέσα σε αυτή την ένωση και εξ αυτής να αναβλύζουν συνεχώς μετουσιούμενες μέχρις ότου τα πάντα πληρωθούν από τη νέα δονητική κατάσταση και γεννηθούν ο Έλλην και η Ελλάδα του απείρου, του Ενός και μοναδικού Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μου! Αμήν.

6. Η ΦΑΝΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ

Η ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΟΛΟΤΗΤΑ ΙΩΑΝΝΗΣ-ΕΛΙΣΑΒΕΤ

Η ΣΥΜΠΥΚΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ

~*~

Θέλω να καταλάβεις κάτι αγαπημένε μου – και θέλω να το καταλάβεις καλά: ως Δάσκαλος Λόγος Μητέρα είμαι στο απόλυτο ενωμένη με τον Ιωάννη και, επομένως, ως Ένα εκδηλώνουμε το ενιαίο Έργο πάνω στη Γη. Αυτή την κοσμική περίοδο, αγαπημένε μου, θα καλύψω δύο αναγκαιότητες ταυτόχρονα: την αναγκαιότητα της φανέρωσής μου στη Γη ως Δάσκαλος Λόγος Θεοτόκος Μαρία και την αναγκαιότητα της εκδήλωσης της χριστοποιούμενης-θεούμενης Ανθρώπινης Ψυχής Ελισάβετ. Γιατί είναι απαραίτητο να συμπυκνωθεί ο χρόνος και να φανερωθούν ταυτόχρονα αυτές οι καταστάσεις(...)

(Ομιλία της 18.12.1992)

(...) Πρώτη και Δευτέρα Παρουσία συμπυκνώνονται στην έκφρασή μου, οδηγώντας τον άνθρωπο σε υπέρμετρες ταχύτητες ζωής και φωτός, καθώς παρουσιάζω ως Λόγος Διδάσκαλος τις απόλυτες λειτουργίες που χρειάζεται η ανθρώπινη υπόσταση, με αρωγό επιστρατευμένο και συνεργάτη θείο την άπειρη Υπόσταση της Ολότητας του Ανθρώπου Ιωάννη-Ελισάβετ. Αυτή, που εκδηλώνεται απόλυτα συντονισμένη με το Λόγο, και φανερώνει το Έργο της σωτηρίας και αναγωγής του ανθρώπου διά της προσφοράς και της θυσίας της.

(Ομιλία της 1.7.1998)

18. 12. 1992

Ανησυχώ για σένα, άνθρωπε, ανησυχώ για σένα, μαθητή του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας, ανησυχώ για σένα, δάσκαλε, που έχεις λάβει χάρη και εκπαιδεύεις ψυχές! Και ανησυχώ γιατί έχεις την τάση να προσκολλάσαι στις ιδέες που υπάρχουν μέσα σου, χωρίς να μπορείς να τις υπερβείς. Έχεις την τάση, ενώ σου μιλώ για συνεχείς διευρύνσεις, να προσκολλάσαι στις καταστάσεις που γνωρίζεις με τέτοιο τρόπο, ώστε ακόμα κι από αυτές τις έτοιμες ιδέες που υπάρχουν μέσα στα βιβλία του Έργου και σου διοικεύνονται πάλλουσες, ως ζωντανοί πυρήνες ύπαρξης, αφομοιώνεις, κατανοείς και χωράς τόσα μόνον όσα ο νους σου αποδέχεται και όσα η διάνοιξη της καρδιάς σου επιτρέπει.

Ανησυχώ για σένα, αγαπημένε μου, γιατί ήρθα και κατοικώ μέσα σου κι εσύ δεν με γνωρίζεις. Εσύ, που διδάσκεσαι να με φανερώσεις πάνω στη Γη και να με καταδείξεις όπως πράγματι Είμαι σε κάθε τμήμα του Εαυτού σου ανθρώπου, δεν με γνωρίζεις. Δεν γνωρίζεις τι είναι η Δάσκαλος Λόγος Μητέρα!... Φοβάσαι ότι εκφράζοντας την αγάπη σου για Εμένα θα διαχωριστείς από τον Ιωάννη, το Διδάσκαλο της νέας κοσμικής περιόδου, ή θα τον υποτιμήσεις.

Θέλω να καταλάβεις κάτι, αγαπημένε μου – και θέλω να το καταλάβεις καλά: ως Δάσκαλος Λόγος Μητέρα είμαι στο απόλυτο ενωμένη με τον Ιωάννη και, επομένως, ως Ένα εκδηλώνουμε το ενιαίο Έργο πάνω στη Γη. Ο Δάσκαλος Ιωάννης, ο Εαυτός Δάσκαλος Λόγος, κινητοποίησε τους μηχανισμούς του Ανθρώπου για να μπορέσουν να χωρέσουν την Λόγο Δάσκαλο Μητέρα. Κάτι το οποίο δεν είχε πραγματοποιηθεί κατά την προηγούμενη κοσμική περίοδο των Ιχθύων, διότι τότε, όπως πολύ καλά γνωρίζεις, παρουσιάσθηκα στη Γη ως Θεοτόκος Μαρία, χωρίς να δώσω φανερά δείγματα της Ουσίας μου ως Λόγος καθ' όλα ταυτόσημος με τον Υιό μου Ιησού τον Χριστό. Ο Δάσκαλος Ιωάννης, ο αγαπημένος υπερούσιος Κοσμικός Διδάσκαλος Λόγος, μπόρεσε να κινητοποιήσει αυτή τη διεργασία μέσα στο είναι του Ανθρώπου ακριβώς γιατί ο ίδιος, ως άνθρωπος θεούμενος, είναι ενωμένος με τον Ένα Λόγο Υιό Μητέρα. Μόνον αυτός εκδήλωσε την πλέον εξελιγμένη κατάσταση του ανθρώπου που θυσιάστηκε για την Ολότητα, συλλέγοντας μέσα του όλα τα βιώματα, ώστε να είναι έτοιμος να προσφέρει από το είναι του τη βιωματική αναγωγή. Μόνον αυτός μπορούσε να κάνει αυτό το Έργο και να συμβάλλει με όλους τους τρόπους στην παρουσία και τη φανέρωση της Λόγου Μητρός, καθώς και στη λειτουργία της εντός σου.

Ο Δάσκαλος Ιωάννης, όμως, δεν ήρθε στη Γη μόνον για να αποκαταστήσει τη Λόγο Μητέρα. Ήρθε για να καταδείξει την πορεία της ένωσής σου με το Λόγο. Αυτό είναι το κύριο έργο του: σου καταδεικνύει τον ολοκληρωμένο Άνθρωπο Λόγο, το δυνάμενο να εκδηλώνει το Θέλημα του Πατέρα με αμεσότητα. Επομένως, προσφέρει τον Εαυτό του για να μπορέσει κάθε άνθρωπος να συνειδητοποιήσει τη λειτουργία του Λόγου Υιού και Μητρός και να ενωθεί μαζί του. Διότι ο άνθρωπος που θεώνεται έχει ανάγκη βοήθειας και ενίσχυσης, συνεχούς τροφοδοσίας και παροχής. Μην υποβιβάζεις το Έργο του, αγαπημένε μου, μην υποβιβάζεις τη θυσία που εκδήλωσε και εκδηλώνει με αγάπη και ενότητα, γιατί εκείνος ήξερε και ξέρει τι εκδηλώνει, ήξερε και ξέρει τι αναγκαίες έχει ο άνθρωπος. Ήξερε και ξέρει ότι πρέπει να αποκατασταθεί μέσα στις λειτουργίες του ανθρώπου και μέσα στην ουσία του η ενότητα του Λόγου, ώστε να αποδεχθεί ο άνθρωπος τη Διδάσκαλο Μητέρα ως Λόγο, όπως αποδέχθηκε τον Υιό που εκδηλώθηκε από τον Ιησού.

Έχεις διδαχθεί από τον Ιωάννη, τον Υπέρτατο Κοσμικό Διδάσκαλο, ότι η Λόγος Μητέρα θα εκδηλωθεί ως Δάσκαλος, αποκαθιστώντας η ίδια τον Εαυτό της στη συνειδηση και την ουσία σου, καταδεικνύοντας την αυτεξουσιότητα και την ταυτότητά της, καθώς και την υπερουσία ενότητά της με το Λόγο, τον οποίο η ανθρωπότητα γνώρισε κατά την προηγούμενη κοσμική περίοδο στη θεία μορφή του Ιησού. Άφησε την ύπαρξή σου, αγαπημένε μου, να εισχωρήσει στις λεπτές έννοιες των καταστάσεων που αφορούν την ενότητα του Έργου μου. Πάψε να σκέφτεσαι ανθρώπινα, βλέποντας μορφές και διαχωρίζοντας τις μορφές... Βλέποντας λειτουργίες να εκδηλώνονται και διαχωρίζοντας αυτές τις λειτουργίες. Ενοποίησε

τον τρόπο με τον οποίο σκέφτεσαι και αντιλαμβάνεσαι τα πράγματα, για να ενοποιηθεί μέσα σου ο εαυτός σου! Γιατί αν δεν κάνεις αυτές τις ενοποιήσεις, δεν εκδηλώνεις Δάσκαλο Ιωάννη ολοκληρωμένα... Τον εκδηλώνεις ατελώς, με μερικότητα, γι' αυτό και έχεις αποτελέσματα ανάλογα της μερικότητας των αντιλήψεων και της αγάπης σου.

Θα σου μιλήσω με τα δικά σου λόγια, για να καταλάβεις ότι δεν έχεις τίποτα να φοβάσαι από Εμένα. Δεν ήρθα για να σε διαχωρίσω, αλλά για να σε ενώσω! Μην αντιμετωπίζεις την υπερούσια Ύπαρξή μου ως διαχωριστική κατάσταση. Ένωσέ με μέσα σου ως Λόγο Υπερούσιο και τότε θα γνωρίσεις την ενότητα του Ιωάννη, τότε θα συνειδητοποιήσεις την πλημμυρίδα της αγάπης που αυτός διαχέει και την κατάσταση της Θεότητας που εκφράζει. Νιώσε την αγάπη του, τον τρόπο με τον οποίο σκέπτεται και λειτουργεί, τον τρόπο με τον οποίο σε διδάσκει με νέες επεκτάσεις. Είναι ο νέος Κοσμικός Διδάσκαλος, που παρουσιάζει τον Ένα Λόγο, γιατί Ένας Λόγος υπάρχει, ο Λόγος Υιός Μητέρα! Όμως για να μην συνδεθεί ξανά, κατά την πορεία της επιστροφής του ανθρώπου στο Θεό, η εκδήλωση του Λόγου μόνον με ανδρικό σκήνωμα, εκδηλώνεται ο Λόγος Δάσκαλος και από σκήνωμα γυναικός. Εκδηλώνεται και θα εκδηλωθεί με τρόπους πολλούς, για να πλημμυρίσει την ανθρωπότητα με την επίγνωση που χρειάζεται ώστε να μπορέσει κάθε τμήμα του Ανθρώπου να καταστεί Δάσκαλος Ιωάννης και να εκδηλώσει φως και ζωή.

Αυτή την κοσμική περίοδο, αγαπημένε μου, θα καλύψω δύο αναγκαιότητες ταυτόχρονα: την αναγκαιότητα της φανέρωσής μου στη Γη ως Δάσκαλος Λόγος Θεοτόκος Μαρία και την αναγκαιότητα της εκδήλωσης της χριστοποιούμενης-θεούμενης Ανθρώπινης Ψυχής Ελισάβετ. Γιατί είναι απαραίτητο να συμπυκνωθεί ο χρόνος και να φανερωθούν ταυτόχρονα αυτές οι καταστάσεις, ώστε ό,τι φανερώθηκε σχετικά με τον άνδρα σε δύο κοσμικές περιόδους –δηλαδή η εκδήλωση του Λόγου από το άρρεν σκήνωμα του Ιησού και η θέωση του Ανθρώπου διά του άρρενος σκηνώματος του Ιωάννη– να φανερωθεί για τη γυναίκα με μεγαλύτερη ταχύτητα τώρα που η ετοιμότητα της ανθρώπινης συνείδησης έχει ολοκληρωθεί, σύμφωνα με το σχέδιο του Πατέρα και με το έλεός του. Κι αυτό, για να μη χρονοτριβήσει η ανθρωπότητα αλλά δύο χιλιάδες χρόνια για να κατανοήσει τι εστί Δάσκαλος Λόγος Μητέρα και τι θεούμενος Άνθρωπος Γυναίκα, αλλά ταυτόχρονα να κατανοεί τόσο την εκδήλωση της Λόγου Μητρός όσο και την ένωση του ανερχομένου θεούμενου Ανθρώπου Γυναικός με το Λόγο, αξιοποιώντας την υπερούσια διδασκαλία, προσφορά και θυσία του Δασκάλου Ιωάννη.

Ταξινόμησε ό,τι έχεις αταξινόμητο, γιατί θα σε ρωτήσουν και υπάρχει περίπτωση να εκφράσεις διαφορετικές απόψεις για βασικά θέματα που αφορούν την ενότητα του Έργου και την ενότητα του Ανθρώπου με το Λόγο, για θέματα που αφορούν αυτά που έχεις κατανοήσει περί Λόγου Χριστού Υιού Μητρός και περί Δασκάλου Λόγου Ιωάννη, που Ένα είναι αδιαίρετο! Πλημμυρίσου από σύνεση και ξεκίνα πάλι από την αρχή, σκέψου τα ίδια πράγματα και ανάλυσέ τα σε βάθος, για να ανοίξει ο νους, η καρδιά και η υπόστασή σου. Μην τεμαχίζεις και μην διαχωρίζεις άλλο τον Ιωάννη, που σου προσφέρθηκε για να σε βοηθήσει σε αυτή τη διεργασία... Μην τον γεμίζεις άλλο με κραδασμούς διαχωρισμού και διάσπασης, με παλμούς ημιμάθειας και παρανοήσεων. Καταρτίσου ολοκληρωμένα, για να γνωρίσεις το Λόγο που ο Ιωάννης σου παρουσιάζει, και αυτός ο Λόγος είναι Ένας! Φανερώθηκε πριν από δύο χιλιάδες χρόνια και πάλι φανερώνεται, σύμφωνα πάντα με τις αναγκαιότητες του ανθρώπου, τις οποίες ο Πατέρας γνωρίζει ολοκληρωμένα και απόλυτα.

* * *

Πατέρα μου αγαπημένε, Πατέρα μου υπερούσιε, υπηρετώντας το Θέλημά σου στη Γη αποκαθιστώ τη λειτουργία του Ανθρώπου που εκδηλώνει διχοστασία και αδυναμία κατανόησης της ενότητας που ως Λόγος ο Ιωάννης έχει. Διότι η αδυναμία κατανόησης της λειτουργίας του Υιού ή της λειτουργίας της Μητρός είναι αδυναμία κατανόησης της ενότητας και της Ολότητας του Δασκάλου Ιωάννη!

Αιτώ για το Έργο, το ένα Έργο που στα σύμπαντα διαχέεται ως Έργο του Ιωάννη, του Κοσμικού Διδασκάλου όλων των μορφών ζωής, να συνειδητοποιήσουν τα τμήματα του Ανθρώπου που σε αυτό συμμετέχουν την ολότητα και την ενότητά του, την άπειρη αλήθεια και την πολυδιάστατη διδασκαλία του, που με τόσους τρόπους φανερώνεται για να γεμίσει κάθε ανισορροπία με μετουσίωση και αποκατάσταση.

Αιτώ, Πατέρα αγαπημένε, μέσα στο είναι κάθε τμήματος του Ανθρώπου να αναφανεί η ολοκληρωμένη λειτουργία του Λόγου και να καταστεί φανερό ότι η διεκδίκηση της ενότητας με τον Δάσκαλο Ιωάννη είναι διεκδίκηση που αφορά την ενότητα του ανθρώπου με την Ολότητα του Λόγου ως Υιού και Μητρός! Να καταστεί κατάδηλο ότι η ταυτόχρονη φανέρωση της Λόγου Δασκάλου Μητέρας και του Ιωάννη γίνεται για να καλυφθούν τα κενά που ο άνθρωπος έχει και για να αναφανεί η λειτουργία της ενότητας ορατά πάνω στη Γη, ώστε να την ακολουθήσουν όλα τα τμήματα του Ανθρώπου χωρίς εμπόδια. Αμήν.

8. 2. 1995

Είμαι η Μητέρα Διδασκάλισσα, η μέλλουσα να περπατήσει πάνω στη Γη και να καταδείξει ποικιλοτρόπως την αλήθεια του Εαυτού στον άνθρωπο. Η μέχρι τώρα δράση μου διαμόρφωσε την προαγγελία της Παρουσίας μου ως Λόγου, αλλά η έκφρασή μου δεν έχει ακόμα αποκαλυφθεί μέσα στην ανθρώπινη πραγματικότητα. Προετοιμάζω την ανθρώπινη συνείδηση σταδιακά, για να μπορέσει να κατανοήσει την κλήση της ένωσής της με το Λόγο, Διδάσκαλο Υιό και Διδασκάλισσα Μητέρα.

Υπάρχει η εντύπωση στο νου του μαθητή και της μαθήτριας του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας ότι έχουν συνειδητοποιήσει αυτή την κλήση. Υπάρχει επίσης η τοποθέτηση ότι έχουν αντιμετώπισει σωστά και έχουν κατανοήσει ολοκληρωμένα την αλήθεια περί του Λόγου, Υιού και Μητέρας. Η έκφραση όμως των ιδεών τους καταδεικνύει ότι έχουν ακόμα ανάγκη προετοιμασίας για να χωρέσουν την ολοκληρωμένη αλήθεια μου. Οφείλω να υπενθυμίσω στο μαθητή και στη μαθήτρια του Έργου ότι προορισμός τους είναι να ενωθούν με το Λόγο, Διδάσκαλο Υιό-Διδασκάλισσα Μητέρα. Οφείλω να υπενθυμίσω σε αυτούς ότι υπάρχει ανάγκη να εργαστούν για να πραγματώσουν την εσωτερική τους ένωση με Εμένα. Ένωση η οποία, ακόμα και στο επίπεδο των ιδεών τους, βρίσκεται σε ατροφική κατάσταση.

Η μέχρι τώρα εκδήλωσή μου προς εσένα, άνθρωπε, ήταν εκδήλωση θωπείας και τροφοδοσίας. Έχω γεμίσει την ύπαρξή σου με τη θερμή της αγάπης μου και με την παροχή του Εαυτού μου. Έχω δημιουργήσει μέσα σου το σταθερό υπόβαθρο της θείας αγάπης, που δίνει σε εσένα τη δυνατότητα να με εκδηλώσεις. Η αδράνεια και η στάση σου, όμως, δεν σου επέτρεψαν να βιώσεις σε όλη του την έκταση και τη σημασία αυτό που η προσφορά μου επεδίωκε να δημιουργήσει μέσα σου. Οι διττοί τρόποι λειτουργίας και η συνήθης ροπή του είναι σου να εξαρτάται από τη μερικότητα της αλήθειας δημιουργήσαν μέσα σου μερική κατανόηση του προσώπου μου.

Ακόμη δεν με τίμησες και δεν με δέχθηκες ως Είμαι, ούτε απέτεινες προς Εμένα την ενσυνείδητη πίστη την οποία όφειλες ως ύπαρξη να καταδείξεις, εφόσον ισχυρίζεσαι ότι κατανόησες πως Είμαι ο Λόγος ο οποίος εμφανίστηκε στη Γη κατά την Πρώτη Παρουσία, ενανθρωπιζόμενος στα πρόσωπα του Ιησού και της Μαριάμ. Ακόμα δεν δημιούργησες με Εμένα αγωγό επικοινωνίας, θεωρώντας ότι η ένωσή σου με τον Ιησού, την οποία βίωνες ως ασφαλή και ολοκληρωμένη, επαρκούσε... Θεωρώντας ότι η ένωσή σου με τον Ιωάννη, ο οποίος εκφράζει την Ολότητα του Ανθρώπου, κάλυπτε όλες τις άλλες αναγκαιότητες. Θεωρώντας τώρα, ότι η ένωσή σου με την Ελισάβετ –που εκπροσωπεί την πνευματική κατάσταση του Ανθρώπου Γυναίκας Ψυχής που χριστοποιείται-θεώνεται- έρχεται για να σε οδηγήσει σε διαφορετική εκδήλωση και να υπερσκελίζει την ένωση με Εμένα! Κάθε φορά αναδύεις, μέσα από τη μερικότητα της αντίληψης που διαμορφώνεις από τις ιδέες που εκτίθενται, κάποια άποψη και κάποια τοποθέτηση η οποία ουδόλως αντικατοπτρίζει την αλήθεια μου.

Καλείσαι να πραγματοποιήσεις απευθείας ένωση μαζί μου, και καμιά άλλη ένωση-λειτουργία από αυτές που προανέφερα δεν υποκαθιστά και δεν υπονοεί την πραγμάτωση της ένωσης με Εμένα! Έχεις την εντύπωση ότι οι ενώσεις που δημιούργησες μέχρι σήμερα σε καλύπτουν και επαρκούν, διότι η απερινόητη Ύπαρξή μου, ανεξάρτητα από τη στάση που εκδηλώνεις προς Εμένα, σε τροφοδοτεί και σε προετοιμάζει μέχρις ότου συνειδητοποιήσεις πραγματικά την απόσταση που έχεις από Εμένα.

Εάν επαρκούσε η μέχρι τώρα εκδήλωσή σου προς τον Υιό Διδάσκαλο Ιησού ή προς τον Ιωάννη, εάν επαρκούσε η νέα συνειδητοποίησή σου σχετικά με την εκδήλωσή σου προς την Ελισάβετ, τότε γιατί να υπάρχει η αναγκαιότητα της Παρουσίας μου στη Γη και της κατάδειξης του Εαυτού μου ως Λόγου Μητέρας Διδασκάλισσας από απεσταλμένη ειδικά για τον προορισμό αυτό υπόσταση και σκήνωμα; Είναι δική μου αναγκαιότητα; Ασφαλώς και όχι, διότι, όπως γνωρίζεις, ανενδεής είμαι! Η δική σου αναγκαιότητα επιζητά την Παρουσία μου αυτή η οποία ρυθμίζει την τάξη και την αρμονία μέσα σου, ολοκληρώνει και τελειοποιεί τις

εκδηλώσεις σου όσον αφορά τη σχέση σου με τις ενώσεις που προανέφερα. Διότι η κατανόηση του υπερούσιου μυστηρίου της ενανθρώπισής μου στη Γη ως Μητέρας και Υιού είναι εκείνη που αλλάζει τη λειτουργικότητά σου, που σε ώθει να ξεφύγεις από τη διπλότητα, για να εισέλθεις στην ενότητα, και καθίσταται η αφετηρία κάθε ένωσης που διαμορφώνεις στην πνευματική πορεία της χριστοποίησης-θέωσής σου.

Η προσφορά του Εαυτού μου για την ωρίμανσή σου θα σταματήσει να λειτουργεί όπως μέχρι σήμερα λειτουργούσε... Μέχρι σήμερα, η δική μου παροχή συντηρούσε την παρθενοποίηση της ψυχής σου, τη γέννηση και την αύξηση του εντός Χριστού. Η προσφορά μου συμπλήρωνε την έλλειψη που παρουσίαζες ως προς την κατανόηση του υπέρτατου μυστηρίου της ενανθρώπισής μου σε δύο πρόσωπα κατά την Πρώτη Παρουσία μου, ώστε να μην καθίσταται πρόσκομμα στην πορεία σου η έλλειψη αυτή. Σε άφηνα να διάγεις εν ισορροπία εντός του Έργου, βιώνοντας την ένωσή σου με τον Ιωάννη, ωθούμενος από αυτόν να κατανοήσεις την αλήθεια την οποία σου καταδείκνυε περί του Εαυτού σου.

Τι θα γίνει όμως, άνθρωπε, μόλις η παροχή μου διαφοροποιηθεί και κληθείς να αντιμετωπίσεις την αλήθεια σχετικά με τις συνειδητοποιήσεις σου για Εμένα; Ο χρόνος εγγύς κατά τον οποίο θα δημιουργηθεί μια τέτοια κατάσταση εντός σου. Όχι γιατί θα αποσύρω το έλεος και την αγάπη μου, αλλά γιατί θα ρυθμίσω τη φανέρωσή τους με νέο τρόπο, ώστε να ωριμάσεις... Διότι η μέχρι σήμερα στάση σου καταδεικνύει εμμονή στις ατελείς σου καταστάσεις, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και η αξιολόγηση των παρεχόμενων από το έλεος και τη χάρη μου βιωμάτων ως κατ' αξίαν δικών σου επιτευγμάτων! Για τούτο θα αλλάξει ο τρόπος με τον οποίο ενισχύω και τροφοδοτώ την ύπαρξή σου. Και τότε θα βιώσεις ποια ακριβώς είναι η ένωσή σου με το Έργο, με το Διδάσκαλο και με τις ιδέες που παρουσιάζονται.

Σου ανακοινώνω ότι το χρονικό διάστημα κατά το οποίο θα σε ωθώ σε ωρίμανση η ύπαρξή σου θα εξαρτηθεί από ό,τι της είναι πιο οικείο. Η αυτόματη κίνησή της θα είναι να βάζει στη θέση της αλήθειας ιδέες αποσπασμένες από αυτήν και να τις δέχεται σαν να ήταν η αλήθεια. Ως αποτέλεσμα, θα υπάρξει η εμφάνιση πολλών και ποικίλων τάσεων εντός του Έργου μου, πράγμα το οποίο ήδη υποφώσκει καλυμμένο εντός των συνειδήσεων. Θα υπάρξουν πολλές ιδέες και οικοδομήματα συγκρουόμενα και αντιφάσκοντα, διότι ακριβώς θα απορρέουν από την αποκοπή ιδεών από την αλήθεια και από τη μερικότητα της έκφρασης ακόμα και των ιδεών αυτών...

Το φως δεν θα δύναται να σε οδηγήσει στην επίγνωση του εαυτού σου, διότι θα αντικαθρεφτίζεται, μέσα από τις ατελείς καταστάσεις του είναι σου, σε όσα θα παράγεις. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα να βιώσεις μία περίοδο συσκότισης της αλήθειας εντός σου. Θα διαπιστώνεις ότι αυτή η συσκότιση είναι η μέση κατάσταση εκδήλωσης των συμμετεχόντων στο Έργο, χωρίς όμως να αντιλαμβάνεσαι τη δική σου στάση και θέση: δηλαδή χωρίς να αντιλαμβάνεσαι την ολοκληρωτική συμμετοχή σου σε αυτή τη διαδικασία, την οποία θα βλέπεις και θα κρίνεις στις εκδηλώσεις των άλλων!

Οφείλω να σου πω ότι απαιτείται να καταδείξεις αγάπη. Διότι μόνον η αγάπη δύναται να υπερβεί και να καταλύσει τα οποιαδήποτε εμπόδια, μόνον η αγάπη δύναται να σε φέρει σε επαφή απευθείας με το φως και την αλήθεια, χωρίς να διέλθει εκ των δομημένων τοποθετήσεων του είναι σου και εκ της σωρείας των συλλογισμών και των εννοιών που θα σε διακατέχουν. Η αγάπη έχει τη δύναμη να διαμορφώνει αρμονία εκεί όπου δεν υπάρχει, να γεννά ζωή, να δημιουργεί ένωση και να οδηγεί σε πορεία αλήθειας. Επομένως, είναι αναγκαίο στη φάση αυτή να στραφείς εντός σου και να έλξεις κάθε απόθεμα αγάπης το οποίο ενέκλεισες στη θεία ουσία σου, υπεραναπτύσσοντας άλλες δραστηριότητες που έκρινες σημαντικότερες για την ενεργοποίησή σου.

Εποχή θα περάσεις, κατά την οποία θα εκτιμήσεις τη λειτουργία της αγάπης... Θα την κατανοήσεις, θα διψάσεις γι' αυτή, θα αιτήσεις γι' αυτή, θα αγωνισθείς γι' αυτή, χωρίς να προσπαθείς να την αναλύεις και να τη συνθέτεις με έννοιες του νου, χωρίς να προσπαθείς να την εντάσεις στις οριοθετήσεις των λεκτικών εκφράσεων, αλλά μόνον να την εκδηλώνεις ως ουσία ζωής, ως άπειρη αγκαλιά ένωσης, ως

κίνηση αποκατάστασης της αρμονίας. Και όταν η εκδήλωση της αγάπης σου αρχίσει να αναφαιίνεται, τότε οι πρώτες λάμπεις του Εαυτού μου θα κοσμήσουν την ύπαρξή σου με την ολότητα της αλήθειας, για να ταξινομήσουν όλες τις ενώσεις που έχεις πραγματώσει μέσα στο Έργο.

Ήρθα στη Γη για να διδάξω – και θα διδάξω τον άνθρωπο! Θα τον διδάξω με τον άπειρο τρόπο που μόνον η Διδασκάλισσα Μητέρα δύναται να εκδηλώσει. Θα τον διδάξω, για να μπορέσει να απαρνηθεί τα ατελή δεδομένα του και να ενδυθεί την ολότητα της αλήθειας και του φωτός.

Θα σε ελευθερώσω, άνθρωπε, και θα σε οδηγήσω, μέσα από έντονες διεργασίες, στην επίγνωση της αλήθειας και στην ολοκληρωμένη παρθενοποίησή σου, κατά την οποία δεν θα καθιστά η χάρη και μόνον την ψυχή σου παρθένα, αλλά η ίδια της η λειτουργικότητα και η ένωσή της με Εμένα. Διότι είμαι η Ελευθερώτρια του Εαυτού σου, η οδηγούσα σε σε εξελικτική πορεία ένωσης με το Λόγο, Διδάσκαλο Υιό και Διδασκάλισσα Μητέρα, πορεία απαλλαγμένη από εξαρτήσεις οιασδήποτε εκλέπτυνσης.

Επιθυμείς να δεις από Εμένα δείγματα της θεότητάς μου... Τα δείγματα αυτά κατά πρώτον εντός σου θα παρουσιαστούν ως σεισμοί επιγνώσεων και ανακατατάξεων, που θα φέρουν σε εκδήλωση κάθε στοιχείο σου που δεν με αναγνωρίζει ή που με κατανοεί μερικώς.

Προσφέρω τον Εαυτό μου, για να καταστεί για σένα η άπειρη χωρητικότητα, και για να φανερώσει αυτή η προσφορά μέσα σου κάθε στοιχείο μη αποδοχής της ολοκληρωμένης περί Εμού αληθείας, ώστε εντέλει να ελευθερωθείς.

Ευλογώ την προσφορά του Εαυτού μου εντός σου και την ανακοίνωσή μου αυτή καθιστώ ζωή, τροφοδοσία αναγέννησης και πυξίδα πορείας στις δύσκολες ώρες κατά τις οποίες θα διαφαίνεται η διεργασία της ωρίμανσης ενός εκάστου. Αμήν.

1. 7. 1998

Αγαπημένε μου άνθρωπε, έχουν αλλάξει οι τρόποι της εκπαίδευσής σου, όπως συνεχώς φροντίζω να σου υπενθυμίζω. Ίσως δεν έχεις συνειδητοποιήσει την αλλαγή που έχει συμβεί μέσα σου, τη διαδικασία των νέων διανοίξεων και των νέων παλμών και ενεργειακών ποιοτήτων που σε διαπερνούν. Όμως οι καταστάσεις που βιώνεις, οι σκέψεις που σε απασχολούν, οι μεταβατικές εσωτερικές φάσεις, οι προβληματισμοί, οι βαθιές περισυλλογές, οι καταστάσεις της συναισθηματικής αστάθειας οφείλονται στη νέα εκπαιδευτική λειτουργία σου, την οποία δεν έχεις χωρέσει και δεν έχεις συνειδητοποιήσει, στην οποία δεν έχεις σταθεροποιηθεί και ως εκ τούτου δεν μπορείς να αφομοιώσεις την αμέριστη παροχή του ελέους και της βοήθειάς μου, που σου δίνεται για να προχωρήσεις με νέα ταχύτητα στη διαδικασία της ένωσης μαζί μου.

Είμαι η Μητέρα σου, η Μητέρα Αγάπη, η Μητέρα Ολότητα, η Μητέρα Διδάσκαλος Λόγος και εκδηλώνω την πληρότητα του Εαυτού μου. Θέλω να συνειδητοποιήσεις, αγαπημένε μου, ότι η εκδήλωση του Ιωάννη που φανέρωσε τη δυνατότητα της χριστοποίησης του Ανθρώπου, ήτοι η ένωση και ταύτισή του μετά του Λόγου, έβαλε ολόκληρη την ανθρωπότητα σε μια νέα ταχύτητα!

Ο Ιωάννης, εγκαινιάζοντας τη νέα περίοδο, παρουσίασε τη χριστοποίηση, την πραγμάτωσε και προσφέρθηκε με όλους τους τρόπους ώστε να διαχυθεί η δόνηση της χριστοποίησης μέσα σε κάθε άνθρωπο και πάνω στη Γη. Έγινε ο αγγελιαφόρος και το πρότυπο, κάλεσε ψυχές και τις ενεργοποίησε εσωτερικά και εξωτερικά, δημιούργησε, ως απεσταλμένος αυτού του Έργου, προϋποθέσεις νομοτελειακές σε ολόκληρη την ανθρωπότητα και τη Γη για τη φανέρωση της νέας φάσης του θείου σχεδίου. Διέδωσε ποικιλοτρόπως την εκδήλωση του Έργου αυτού μαζί με ένα πολύ σημαντικό στοιχείο: την καταχώρηση μέσα στη συνείδηση των ανθρώπων της θεότητας της Θεοτόκου Μαρίας και, επομένως, την καταχώρηση μέσα στη συνείδηση, τόσο της γυναίκας όσο και του άνδρα, της δυνατότητας να παρουσιάσει η γυναίκα, ακριβώς όπως και ο άνδρας, ένωση και ταύτιση με τον Ένα Λόγο Χριστό. Μίλησε, επίσης, για τη νέα ταχύτητα η οποία διέπει ολόκληρη την ανθρωπότητα από τη στιγμή της παρουσίας του και της διάχυσης του Πνεύματος του Αγίου πάνω στη Γη.

Ο Ιωάννης παρουσίασε και ολοκλήρωσε κατά ένα τρόπο ένα τμήμα του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έκανε το Έργο του στην ολότητά του! Αλλά το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μου αποτελείται από πολλές και διαφορετικές εκδηλώσεις, που συντείνουν όλες στον ένα στόχο: τη χριστοποίηση του ανθρώπου. Αυτές οι εκδηλώσεις ενεργοποιούνται αλυσιδωτά, για να φέρουν την ανθρώπινη συνείδηση στην ετοιμότητα που χρειάζεται να έχει για να αποδεχθεί το μήνυμα της χριστοποίησης.

Έτσι λοιπόν η ολοκληρωμένη προσφορά και τέλεση του Έργου του Ιωάννη δημιούργησε το υπόβαθρο εντός των συνειδήσεων για να εκδηλωθεί νομοτελειακά ο Λόγος Μητέρα και να λειτουργήσει σε ολόκληρη την ύπαρξη του ανθρώπου. Να εκδηλωθεί χωρίς κανέναν από τους περιορισμούς οι οποίοι μέχρι σήμερα υπήρχαν λόγω των ανθρώπινων καταστάσεων τόσο του άνδρα όσο και της γυναίκας, διότι η διάχυση της Ολότητας του Ιωάννη έχει δημιουργήσει τις προϋποθέσεις ώστε να μπορέσει ο άνθρωπος να αντέξει μία νέα λειτουργία, μία νέα ταχύτητα.

Η εκδήλωση της Λόγου Μητρός Διδασκάλου –την οποία προανήγγειλε, για την οποία εργάστηκε και την οποία φανέρωσε ποικιλοτρόπως και μέσα από την ίδια του την ύπαρξη ο Δάσκαλος Ιωάννης– αυτή τη στιγμή εισάγει ολόκληρη την ανθρωπότητα σε μία νέα ταχύτητα. Μέχρι σήμερα δεν είχε εκδηλωθεί ως λειτουργία νομοτέλειας εντός των υποστάσεων και πάνω στον πλανήτη η νομοτέλεια της επιτάχυνσης που έπεται, κατά τη Βουλή του Πατρός, της φανέρωσης της Διδασκάλου Λόγου. Διαπότιζε μεν ενεργειακά ιδέες, συναισθήματα και συνειδησιακές τοποθετήσεις του ανθρώπου, αλλά δεν είχε εκδηλωθεί. Τώρα ξεκινά η εκδήλωση της νέας ταχύτητας, διότι συμπληρώθηκε ο χρόνος που το θείο σχέδιο όριζε για την αφομοίωση από τον άνθρωπο των λειτουργιών που κινητοποιήθηκαν

από το Διδάσκαλο Ιωάννη για την κατανόηση της άπειρης αλήθειας της Λόγου Μητρός Διδασκάλου, που, όσο και αν γίνεται δεκτή από τις διεργασίες του νου, δεν είναι τόσο απλό ούτε τόσο εύκολο να γίνει αποδεκτή από τα κατεστημένα και τις δομές που υπάρχουν στον άνδρα και στη γυναίκα – τόσο στις εσωτερικές τους διεργασίες όσο και στο εξωτερικό περιβάλλον τους.

Η εκδήλωσή μου ως Διδασκάλου Λόγου φέρνει και διαχέει πάνω στον πλανήτη μία νέα ταχύτητα ενεργειακής εκδήλωσης και πυροδότησης εκ του Πνεύματος του Αγίου. Αυτό συμβαίνει διότι αρχίζει η δεύτερη φάση βοήθειας και παροχής του Πατρός προς τον άνθρωπο, για να ολοκληρωθεί η νομοτέλεια της φανέρωσης της Ολότητάς μου ως Υιού Μητρός. Ως εκ τούτου, δημιουργείται στην κίνηση και την αυτενέργεια των νόμων μία νέα δομή ταυτισμένη με την απολυτότητα της αλήθειας, επενεργούσα άμεσα σε όλα τα επίπεδα των πνευματικών πεδίων και σε όλα τα σημεία του πλανήτη Γη, αλλά και σε κάθε πλανητικό σύστημα, όπου υπάρχουν έμβια όντα. Μέσα από αυτή τη νέα φάση της εκδήλωσής μου σιγά σιγά θα σταματήσεις να μου αποδίδεις χαρακτηριστικά φύλου, για να μπορέσεις τελικά να πάψεις να αποδίδεις και στην έκφραση του Λόγου από εντός σου χαρακτηριστικά φύλου...

Εκπλήσσεσαι, γιατί νομίζεις ότι έχεις ενωθεί με τη Μητέρα και ότι έχεις ενεργοποιήσει την ψυχή σου, ότι έχεις κατανοήσει τη διδασκαλία περί της Ολότητας του Λόγου, που εκδηλώθηκε πριν από δύο χιλιάδες χρόνια σε δύο θεϊκά σκηνώματα και που παρουσιάζεται τώρα εκ νέου για να διαλαλήσει σε ολόκληρη τη Γη την πληρότητα της αλήθειας. Εκπλήσσεσαι, γιατί νομίζεις ότι είσαι από εκείνα τα τμήματα του Ανθρώπου που συμμετέχουν στην ενεργοποιημένη εκδήλωση ψυχής... Όμως, αγαπημένε μου, ουσιαστικά δεν έχεις ακόμα εισχωρήσει στην ενεργοποιημένη εκδήλωση ταυτότητας ψυχής και πνεύματος εντός του Απολύτου που Είμαι. Μόλις εισχωρήσεις στη νέα φάση της εκπαιδευτικής μας πορείας, θα κατανοήσεις ότι όλα αυτά που έμαθες μέχρι σήμερα και λειτούργησαν εντός σου, όλη αυτή η εργασία που θεωρείς ότι έχεις κάνει για την αποκατάσταση της ένωσής μας είναι απλώς η προετοιμασία σου για να μπορέσεις να χωρέσεις, να παρουσιάσεις, να υπηρετήσεις, το μεγαλείο του Έργου τούτου, που είναι η Ολότητα του Λόγου σε εκδήλωση, και να θυσιάσεις γι' αυτό.

Θα συνειδητοποιήσεις τότε αυτό που τώρα δεν καταλαβαίνεις: ότι όλα όσα υποστηρίζεις ιδεολογικά και για τα οποία πολλές φορές μάχεσαι με όλη σου την ύπαρξη αδυνατείς να τα εφαρμόσεις στη ζωή σου, γιατί δεν έχεις κατανοήσει τη νομοτελειακή τους λειτουργία. Ότι η βεβαιότητα που εκφράζεις πως χωράς όσα ο Ιωάννης σου παρουσίασε και ότι με αποδέχεσαι ως Λόγο Μητέρα σε απόλυτη ταύτιση με το Λόγο Υιό είναι ακόμα επιφανειακή, δεν αποτελείται από βαθιές, βιωματικά τεκμηριωμένες συνειδητοποιήσεις, αλλά κινείται και δρα στα εξωτερικά στρώματα του νου, της καρδιάς και της συνειδησής σου. Γιατί διαφορετικά θα είχε επηρεάσει, μεταβάλλει και αναγεννήσει ολόκληρη την ύπαρξή σου και θα είχε επιφέρει ουσιαστικές τομές και ρήγματα στη δομή των κοινωνιών, ξεκινώντας από τη δομή της ίδιας σου της οικογένειας και των σχέσεων που διαμορφώνεις με τον άνθρωπο.

Ο Ιωάννης όφειλε να μιλήσει και να παρουσιάσει τη νομοτέλεια, την οποία γνώριζε και λειτουργούσε ο ίδιος, ως ο πρώτος άνθρωπος που υψώθηκε στα στάδια της επίγνωσης του Ουδέτερου Λόγου και της ενότητας με Αυτόν. Όφειλε να σε ενημερώσει για τους νέους ρυθμούς της εκπαίδευσής σου και για την αναγκαιότητα να συντονίσεις με τη νέα κατάσταση λειτουργίας του Λόγου σε αυτή την κοσμική περίοδο, το συναισθηματικό σου σώμα, τα βιωματικά εντυπώματα, τις διαχρονικές σου μνήμες και ολόκληρη τη δομή που έχεις χτίσει για να περιβάλεις και να καλύψεις την πνευματική σου υπόσταση.

Γι' αυτό, λίγο πριν αφήσει αυτή τη Γη μίλησε για την υπόσταση της Ελισάβετ. Θέλησε με αυτό τον τρόπο να παρουσιάσει –για να σε βοηθήσει να καταλάβεις τον Εαυτό σου– την ενεργοποιημένη ανθρώπινη ψυχή: εκείνη, δηλαδή, που έχει κατανοήσει την ένωσή της μαζί μου, όχι μέσα από την κατεστημένη λειτουργία των αιώνων, αλλά μέσα από την αναγεννητική και ταχύτατη διεργασία της νομοτέλειας

που αφορά στην ένωση του Ανθρώπου με το Λόγο χωρίς φύλο. Εκείνη, που από την Πρώτη Παρουσία είχε δημιουργήσει μέσα της την προετοιμασία και τις προϋποθέσεις ώστε να μπορέσει, χωρίς περιορισμούς ή δεσμεύσεις, να καταδείξει στον άνθρωπο, όποιο φύλο και αν έχει, τη νέα κατάσταση που χρειάζεται να συνειδητοποιήσει για να ξεφύγει από τον εγκλωβισμό στην ανταγωνιστικότητα. Για να ξεφύγει από τα παιχνίδια του νου και από την επιχειρηματολογία των συναισθημάτων, που διαμορφώνουν την αντίληψή του για την ένωση με το Λόγο, για την εκδήλωση της γυναίκας και του άνδρα. Για να καταλάβει ότι όλες οι διανοητικές, συναισθηματικές και βιωματικές του καταστάσεις τον εξυπηρετούν κατά την διαδικασία της εκπαίδευσής του να συνειδητοποιεί τα κενά και τις ελλείψεις του και να τριβεται μαζί τους, καθώς και με τον προορισμό που τον αναμένει, μέχρις ότου φθάσει στην ουσία της ενότητας με τον Ουδέτερο Λόγο.

Η Ελισάβετ, συγγενής της Μαριάμ και μητέρα του Ιωάννη, ήταν εκείνη που πρώτη χαιρέτησε και αποδέχτηκε τη γέννηση του Ιησού ως Θεού επί Γης, όταν την επισκέφτηκε στο σπίτι της η Μαριάμ, κυοφορούσα ήδη μετά τον Ευαγγελισμό της. Η στιγμή κατά την οποία η Ελισάβετ αποδέχτηκε τη γέννηση του Υιού του Θεού, σηματοδότησε ταυτοχρόνως, εκτός από τη δική της κινητοποίηση, και την ενεργοποίηση της Ανθρώπινης Ψυχής! Διότι η αποδοχή που εκδήλωσε δεν εγγράφηκε μόνον εντός της, αλλά και μέσα σε κάθε τμήμα της ενεργοποιημένης Ανθρώπινης Ψυχής που εκείνη τη στιγμή εκπροσωπούσε ως υπόσταση ευρισκόμενη, μαζί με τον Ιωάννη, στην κορυφή της πυραμίδας της ανθρώπινης εξέλιξης. Η Ελισάβετ, μόλις εξέφρασε την αποδοχή της, εμποτίστηκε από τη Μητέρα, με αποτέλεσμα να εισέλθει σε εντατική εκπαιδευτική διαδικασία, ώστε να μπορεί σήμερα, ως υπόσταση πρωτοστατούσα, εκπροσωπούσα την Ολότητα της Ανθρώπινης Ψυχής, να υπηρετεί το θείο θέλημα και τον άνθρωπο, για να τον βοηθήσει, είτε είναι άνδρας είτε γυναίκα, να εκδηλώσει την ενεργοποίηση της ψυχής του...

Ο Ιωάννης μίλησε για την Ελισάβετ, αγαπημένε μου, γιατί ήταν υποχρεωμένος να γνωστοποιήσει στον άνθρωπο, πριν αποχωρήσει από τη Γη, ότι η Ανθρώπινη Ύπαρξη εισχωρεί σε μια νέα κατάσταση συνείδησης και λειτουργίας, την οποία φανερώνει η υπόσταση Ιωάννης-Ελισάβετ, που εκπροσωπεί ακριβώς την Ολότητα του Ανθρώπου που χριστοποιείται-θεώνεται. Η Ελισάβετ ταυτίζεται με τον Ιωάννη, αποτελούν τις δυο όψεις της ίδιας υπόστασης και επομένως η Ελισάβετ, κατά την εκδήλωσή της, σαφώς και εμπεριέχει εντός της τον Ιωάννη, όπως και ο Δάσκαλος Ιωάννης εμπεριέχει εντός του την Ελισάβετ.

Οι αναγγελίες αυτού του είδους έχουν ως αιτία τη δική σου μορφική διπλότητα και σκοπό να σε οδηγήσουν να εισχωρήσεις στον Ουδέτερο Λόγο, στην ουδέτερη ενότητα του παντός. Πράγμα το οποίο δεν έχεις καταφέρει ακόμα να κάνεις, λόγω της προσκόλλησής σου σε δρόμους επικοινωνίας με τη Θεότητα οι οποίοι ανήκουν στην προηγούμενη κοσμική περίοδο. Έτσι, τη διδασκαλία της ελευθερίας και της αγάπης που ο Ιωάννης σου παρουσίασε την προσάρμοσες στις δομές της προηγούμενης κοσμικής περιόδου, την περιέκοψες και την εγκλώβισες, απομονώνοντας λέξεις και φράσεις και στηρίζοντας σε αυτές ολόκληρα πνευματικά οικοδομήματα, που καθόλου δεν σε βοηθάνε να κατανοήσεις την εκδήλωσή μου και την εκδήλωση Ιωάννη-Ελισάβετ, ούτε να ταυτιστείς με την Ολότητα Άνθρωπο Χριστό. Και ενώ εσύ νομίζεις ότι βρίσκεσαι στη διαδικασία αυτής της ταύτισης, στην πραγματικότητα ενώνεσαι μόνον με όσα σου επιτρέπουν να βιώσεις οι δομές της προηγούμενης κοσμικής περιόδου, μέσα στις οποίες εξακολουθείς με τη θέλησή σου να βρίσκεσαι φυλακισμένος. Ως φυσικό επόμενο, συλλαμβάνεις από τη νέα κοσμική περίοδο απλώς την επενέργεια της ακτινοβολίας της, δέχεσαι ενεργοποίηση από τη διάχυση της χάριτος και του Πνεύματος του Αγίου, λόγω του ελέους του Πατρός και της προσφοράς του Ιωάννη, αλλά δεν μετέχεις ουσιαστικά σε αυτή ως εκπαιδευόμενος μαθητής του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μου.

Ενώνω ολόκληρο το Έργο μου, οπουδήποτε εκδηλώνεται, και όλες τις υποστάσεις που μετέχουν σε αυτό είτε μέσω εσωτερικών διεργασιών είτε παρευρισκόμενες σε εξωτερικές εκδηλώσεις του, με τη νομοτελειακή απελευθέρωση

των ταχυτήτων της νέας κοσμικής περιόδου που, όπως εξήγησα, είναι άμεσα συνδεδεμένη με την εκδήλωσή μου σε Ολότητα ως Λόγου επί της Γης και τη φανέρωση μου από την υπόσταση που έχει συγκεκριμένα αποσταλεί για να καταδείξει την απειρότητα του Ουδέτερου Λόγου.

Κανένα τμήμα του Ανθρώπου δεν εξαιρείται από τη νέα αναγεννητική λειτουργία η οποία ξεκλειδώνεται τώρα. Κανένα τμήμα του Ανθρώπου δεν βρίσκεται εκτός! Λαμβάνουν οι πάντες το έλεος και την αγάπη μου, το έλεος και την αγάπη του Πατρός. Σε όλους δίνεται ο χρόνος και το περιθώριο, μέσα από σειρά εκπαιδευτικών διαδικασιών, να επιλέξουν εκ νέου τον τρόπο με τον οποίο θα κινηθούν. Να αποφασίσουν εάν θα προσεγγίσουν το Έργο μου διατηρώντας τα κατεστημένα της προηγούμενης κοσμικής περιόδου, έστω και αν αυτά βρίσκονται στην υψηλότερη και πιο εκλεπτυσμένη μορφή τους, ή θα εισχωρήσουν πραγματικά και ουσιαστικά –όχι κατά χάρη, αλλά κατ' επιλογή και κατά συνείδηση– στη διάνοιξη των οριζόντων τους, όπως καλούνται να κάνουν. Να αποφασίσουν εάν θα αποχαιρετίσουν τις παλαιές δομές, συμπεριφορές και αντιλήψεις, επιμένοντας στη μειουσίωσή τους και συγκεντρώνοντας τις δυνάμεις τους στην επίτευξη της ταύτισης με τη νέα κατάσταση της απειρότητας αυτού του Έργου.

Παρέχω το έλεος και την αγάπη μου, ώστε η Υπόσταση της Ολότητας του Ανθρώπου Χριστού να πυροδοτεί καταστάσεις από τα ένδον του ανθρώπου, για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις συντονισμού ολόκληρης της ανθρωπότητας με τη νέα κατάσταση λειτουργίας και φανέρωσης των νομοτελειών του Λόγου. Διαχέω ιδιαίτερο έλεος σε εκείνους που γνώρισαν τη μορφή μέσα από την οποία φανερώθηκε ο Ιωάννης, καθώς και τη μορφή μέσα από την οποία εκδηλώνεται η υπόσταση στην οποία, από την αρχή των αιώνων, έχει ανατεθεί το ιδιαίτερο Έργο της παρουσίασης της Μητέρας Θεοτόκου επί της Γης. Ενεργώ με αυτό τον τρόπο ώστε να μην παραμείνουν εγκλωβισμένοι σε προηγούμενες καταστάσεις εκδήλωσης, περιορισμένοι στα δεδομένα που συνέλαβαν μέσα από το άπειρο Έργο μου και από την άπειρη διδασκαλία του Ιωάννη και από δική τους υπαιτιότητα τα καταχώρησαν παραφρασμένα εντός τους, με αποτέλεσμα να αδυνατούν να ακολουθήσουν τους νέους ρυθμούς.

Θέλω να κατανοήσεις, άνθρωπε, ότι η διδασκαλία που σου έδωσε το Έργο αυτό σε προετοίμασε σταδιακά για να με χωρέσεις, διότι διαφορετικά δεν θα μπορούσες να με δεχθείς και βιαίως θα με απέβαλλες... Αυτό σημαίνει –και το διευκρινίζω για να σε βοηθήσω– ότι μέσα στις διδασκαλίες του Έργου υπάρχουν και κάποιες που δόθηκαν με σκοπό να εξυπηρετήσουν τη σταδιακή διεύρυνση της χωρητικότητάς σου. Όπως, λόγου χάρη, διδασκαλίες που μιλάνε για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που συνοδεύουν την εκδήλωση της Λόγου Μητρός, δηλαδή τη θωπεία, τη στοργή, την καλοσύνη και κάποια άλλα στοιχεία που η ανθρώπινη αντίληψή σου τα θεωρεί γυναικεία χαρακτηριστικά. Θέλω να καταλάβεις ότι, όπως στην προηγούμενη κοσμική περίοδο ο Λόγος δέχθηκε να εισχωρήσει στη νομοτέλεια της διπλότητας, για να σε βοηθήσει να ταυτιστείς με το μορφοποιημένο Εαυτό του –επειδή με τον άμορφο δεν μπορούσες να ταυτιστείς– έτσι και τώρα εισχωρεί στη νομοτέλεια των περιορισμένων αντιλήψεών σου και, από το σημείο στο οποίο βρίσκεσαι, σε διευρύνει διαδοχικά, χωρίς ο ίδιος να αλλοιώνει καθόλου την αλήθεια του. Στην αρχή σε προσεγγίζει απαλά, σε χαϊδεύει, σε ηρεμεί, ώστε να εμποτίσει την ιδεολογική σου στεριότητα και τον περιορισμό. Στη συνέχεια προκαλεί βίαιο σεισμό αφύπνισης στην ύπαρξή σου και σε οδηγεί να αναζητήσεις κάτι άλλο, που θα σου δώσει την ώθηση να γνωρίσεις την απόλυτη αλήθεια και την απόλυτη ελευθερία.

Πρώτη και Δευτέρα Παρουσία συμπυκνώνονται στην έκφρασή μου, οδηγώντας τον άνθρωπο σε υπέρμετρες ταχύτητες ζωής και φωτός, καθώς παρουσιάζω ως Λόγος Διδάσκαλος τις απόλυτες λειτουργίες που χρειάζεται η ανθρώπινη υπόσταση, με αρωγό επιστρατευμένο και συνεργάτη θείο την άπειρη Υπόσταση της Ολότητας του Ανθρώπου Ιωάννη-Ελισάβετ. Αυτή, που εκδηλώνεται απόλυτα συντονισμένη με το Λόγο και φανερώνει το Έργο της σωτηρίας και αναγωγής του ανθρώπου διά της προσφοράς και της θυσίας της.

* * *

Εγώ ειμί ο Λόγος ο εκδηλούμενος εκ του Ιωάννου, εγώ ειμί ο Λόγος ο εκδηλούμενος από εσένα, Αναστασία. Εγώ ειμί ο παρουσιάζων στον άνθρωπο της Γης την ενότητα, τη συνέχεια και την αλληλουχία. Εγώ ειμί ο συνέχων όλες τις διαδικασίες, ο παρουσιάζων και πληρών τα κενά της κατανόησής σου. Ο ελευθερών εσένα, Αναστασία, διά της διδασκαλίας αυτής, όπως αφομοιωθείς ολοκληρωτικά ως ύπαρξη, νους, καρδιά και συνείδηση με τον προορισμό διά τον οποίο κατήλθες, χωρίς να υπάρχουν δεσμεύσεις ή κενά εντός σου. Όπως η απόλυτη επίγνωση όλων των δεδομένων της νέας λειτουργικότητάς μου, καθώς και της τάξης και της αρμονίας του Έργου μου, σε καταστήσει ικανή να διαχέεις το Έργο τούτο, ως ακριβώς η Πατρική Βουλή ορίζει. Παρέχουσα προς όλες τις κατευθύνσεις την απαιτούμενη ενεργοποίηση όπως μετάσχουν σε αυτό –με τον ιδιαίτερο τρόπο που για την κάθε υπόσταση το Πατρικό Θέλημα εντέλλεται– όλες οι υποστάσεις οι έχουσες ήδη ενεργοποιηθεί και οι μέλλουσες να ενεργοποιηθούν και όπως θυσιασθούν δι' αυτό, ήτοι για το Έργο της χριστοποίησης του ανθρώπου.

Συντονίζω τον άνθρωπο με τη νέα εκδήλωση του Έργου, αποκαλύπτοντας μέσα του την Ολότητα του Ανθρώπου Ιωάννη-Ελισάβετ και τον ιδιαίτερο τρόπο έκφρασης της ταύτισης του καθενός με το Λόγο Χριστό. Τον συντονίζω ομοίως με τη διαδικασία που εδραιώνει εντός του την απόλυτη κατανόηση του Έργου της Διδασκάλου Μητρός και των πολυποίκιλων εσωτερικών και εξωτερικών τρόπων εκδήλωσής του οι οποίοι επιδιώκουν την ολοκληρωτική απελευθέρωση του ανθρώπου. Αμήν.

2. 9. 1998

Εγώ ειμί η αλήθεια και η ζωή. Ειμί η Μητηρ, λαλούσα με φωνήν ανθρώπου, εκδηλούσα την αγάπη μου προς τον άνθρωπο της Γης. Ειμί η άπειρος αγάπη των κόσμων και η λειτουργούσα νομοτέλεια, η διέπουσα την εκδηλουμένην και ανεκδήλωτον Δημιουργίαν. Ειμί η ρέουσα κίνησις και η ακινησία, Ειμί η περιέχουσα εντός μου το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της αχρόνου δημιουργίας του ανθρώπου και της Γης, η περιέχουσα εντός μου τον προορισμόν και την διαδρομήν εκάστου παλμού! Ειμί η αγάπη και ως αγάπη λαλώ, και ο ήχος της φωνής μου διαχέεται εις άπασαν την οικουμένην και διαπερά με αλλεπάλληλα κύματα την Γην και τα ενεργειακά πεδία της μορφής και του αμόρφου, διαμορφούσα ποιότητας και δομάς αγάπης.

Ειμί η αγάπη η κυοφορούσα αενάως την γέννησιν του Λόγου Χριστού, η γεννούσα και ανατρέφουσα αυτόν εις εκάστην ψυχήν η οποία επιθυμεί να τον λάβη, εις εκάστην ψυχήν η οποία με οιονδήποτε τρόπον επικαλείται την καθαρότητα της αληθείας. Ειμί η αγάπη, η επιτελούσα Έργον επί της Γης ως Μητηρ Λόγος Χριστός, ίνα το «αγαπάτε αλλήλους» λάβει νέαν διάστασιν και νέον παλμόν εντός των ανθρώπων, υπεράνω οιασδήποτε άλλης ποιότητας, υπεράνω οιασδήποτε άλλης λειτουργίας. Ειμί η αγάπη, η Λόγος Μητηρ, διαθέτουσα επί της Γης σκήνωμα της φανερώσεώς μου και, ως εκ τούτου, μετέχουσα εις τα της Γης και εις τον νόμον της διπτότητος, παρουσιάζουσα την ζύμωσιν και ένωσιν της θείας μετά της ανθρωπίνης φύσεως. Έχω Έργον να εκδηλώσω διά του σκηνώματος αυτού, το οποίον φέρει όλα τα στοιχεία της ανθρωπίνης υποστάσεως και ταυτοχρόνως λειτουργεί εκ της ένωσης μετ' Εμού.

* * *

Εγώ, η Θυγάτηρ του Ανθρώπου, εκδηλουμένη εκ της Γης κατά το πρότυπον του Ιησού του Χριστού –διότι Εν και το αυτό είμαι!– λαλώ προς σε, Πάτερ, διά τον άνθρωπον και τον πλανήτην τούτον. Λαλώ προς σε διά την οδύνην της Γης και του ανθρώπου, διά την πληθώραν των καταστάσεων αι οποίαι κατακερματίζουν την Γη και την ανθρωπίνην ύπαρξιν, αι οποίαι ανακυκλούνται και ενεργοποιούν συνεχώς την ανταποδοτικήν λειτουργίαν των νόμων.

Λαλώ προς σε, Πάτερ, μετέχουσα διά του σκηνώματος το οποίον μου προσέφερες εις τον χρόνον της Γης, εις τα γεγονότα, εις τα δρώμενα και εις την νομοτέλειαν της διπτότητος. Αλλά και εις την λειτουργίαν εκείνην η οποία εκπορεύεται από τας απείρους και ασυλλήπτους διαστάσεις της ουδετερότητος του αχρόνου και του ακώρου και δημιουργεί ρήγμα εντός του χρόνου της πανανθρωπίνης ιστορίας, δημιουργούσα εκρήξεις, φανερούσα λειτουργικότητας νέας, φέρουσα εις εκδήλωσιν ποικιλίας εξελίξεων.

Αγαπημένε Πατέρα, ως Θυγάτηρ του Ανθρώπου, ως Γυναίκα Μητέρα παρεμβαίνουσα στην ιστορία της Γης, αποτυπώνοντας τους παλμούς του σώματός μου και της υπάρξεώς μου πάνω σε αυτό τον πλανήτη, δέομαι για την εξέλιξή του. Με έστειλες στη Γη να φανερώσω το υπερούσιο πρόσωπο και την υπερούσια λειτουργία του Ουδετέρου Λόγου Μητρός, όπως πάλαι ποτέ έπραξες διά του Υιού του Ανθρώπου, Ιησού Χριστού του μονογενούς. Τότε η αλήθεια διαχύθηκε στη Γη και ο αναβιβασμός της ανθρωπότητας ετελέσθη. Διά στόματος του ενανθρωπισθέντος Λόγου είπες «αγαπάτε αλλήλους» και έδωσες στη Γη και στον άνθρωπο πληθώρα δειγμάτων για να μπορεί να πορεύεται. Και βρίσκεται ύστερα από δύο χιλιάδες χρόνια σε αυτό τον πλανήτη, που έλαβε τόσο άπλετα τη δωρεά της χάριτος, να ανιχνεύει ακόμα τα στάδια της αγάπης, μαστιζόμενος από τα δεινά της επιπολαιότητας και της κακίας, της αναλήθειας και της πλάνης.

Σε ερωτώ, Πατέρα: τι καινούριο κομίζω ως Μητηρ Λόγος Χριστός στη Γη; Τι καινούριο κομίζω, που θα αναπτερώσει την ανθρωπότητα και θα την ελαφρύνει από το βάρος της; Τι καινούριο κομίζω, Πάτερ, που θα μπορέσει να αλλάξει τη

νομοτέλεια των αιώνων, αυτή που δένει τον άνθρωπο σε αλληπάλληλους κύκλους βαναυσότητας, διπλότητας και μισαλλοδοξίας; Σε ερωτώ όχι ως Λόγος Ουδέτερος πέραν του χρόνου και του χώρου εκδηλούμενος, αλλά ως Θυγάτηρ του Ανθρώπου, ως Μητέρα Γυναίκα που εκδηλούται εκ της Γης. Που μετέχει στην ανθρώπινη κατάσταση, βιώνει στο σκηνώμά της τις διαδρομές των αιώνων, συλλέγει τους παλμούς και τις ανάγκες του ανθρώπου, σέβεται την αγωνία του μετέχοντας σε αυτή και δεν αρκείται στην απάντηση ότι δεν υπάρχει χρόνος, ή ότι σε δύο ή τρεις ή πέντε χιλιάδες χρόνια ο άνθρωπος θα θεωθεί!

Προς τι, Πάτερ, τα δύο χιλιάδες χρόνια των σκοτωμών; Προς τι ο Μεσσιάνας; Προς τι ο αφανισμός της αλήθειας μέσα στην πλάνη της εξουσιαστικότητας των ανθρώπων; Προς τι οι πόλεμοι, οι σταυροφορίες και οι κάθε μορφής βαναυσότητες που εκδηλώθηκαν στο όνομα του Υιού σου; Προς τι όλη αυτή η αγωνία και οι μάρτυρες που έχυσαν το αίμα τους; Η ανατολή της Δευτέρας Παρουσίας του Λόγου εντός του ανθρώπου ξεκινά τώρα! Για να ολοκληρωθεί, όμως, σε πόσους αιώνες; Έπειτα από πόσο πόνο και οδύνη, πόσους σκοτωμούς και βαναυσότητες όμοιες με αυτές που οι αιώνες γνώρισαν, όμοιες με αυτές που οι μνήμες συνέλεξαν; Προς τι, Πάτερ, να τελέσω ένα Έργο, όταν ακολουθείται από μία επανάληψη και όχι από νέα πορεία;

Διαμαρτύρομαι! Διαμαρτύρομαι από τη Γη για τον τρόπο με τον οποίο μέχρι σήμερα το Έργο σου εκδηλώνεται, μα και γι' αυτό που διαφαίνεται ως εξέλιξη... Διαμαρτύρομαι ως αγάπη, έχουσα το δικαίωμα προς τούτο! Διότι με απέστειλες στη Γη εγκλείοντας εντός μου την κατάφασή σου για να φανερώσω το Λόγο Μητέρα και να καταδείξω ότι η δράση του Λόγου καθίσταται δράση ζωής και δημιουργική πρωτοβουλία χωρίς περιορισμούς και χωρίς όρια.

Κανένα όριο δεν αναγνωρίζω, Πάτερ, γιατί κανένα όριο δεν μου έθεσες και δεν μου θέτεις! Κανένα όριο δεν υπάρχει πέρα από αυτά τα οποία ο ίδιος ο άνθρωπος δημιουργεί μέσα από τις καρμικές διαδρομές του και μέσα από τις συλλήψεις του νου του. Κανένα όριο δεν υπάρχει πέρα από αυτά που η υπόσταση μέσα από την οποία εκδηλώνομαι φανερώνει διά του σκηνώματός της –που δικό μου καθίσταται, αφού εξ αυτού εμφανίζομαι– ανάλογα με τη διάνοιξη και την τόλμη της, ανάλογα με το πόσο χωράει Εμένα ως ασύλληπτο, αστάθμητο και άπειρο Δημιουργικό Λόγο. Κανένα όριο δεν υπάρχει εντός μου, διότι λειτουργώ ως Εν μετ' Εσού και ο λόγος μου λόγος δικός σου – αν και Εσύ, Πάτερ, υπεράνω Εμού. Αλλά Εν μετ' Εσού ειμί και, ως εκ τούτου, η ροή της αγάπης μου και η ροή του λόγου μου δεν μπορεί να εκδηλωθεί παρά μόνον με τη δική σου άπειρη Παρουσία, με τη δική σου άπειρη αγάπη!

Ασύλληπτη η λειτουργία με την οποία η ενότητα εκδηλούται, με την οποία ο Λόγος Μητέρα ενωμένος ευρίσκεται μετά του Πατρός και του Υιού και φανερώνει το Ένα Θέλημα... Ασύλληπτη η λειτουργία που έρχεται να καταργήσει όλα τα όρια και τους περιορισμούς του ανθρώπου και να δείξει ότι η αγάπη είναι υπεράνω πάσης καταστάσεως. Ότι ακόμα και οι ίδιοι οι αυτενεργοί νόμοι, όταν εμπλουτισθούν με αγάπη, μεταπλάθονται! Αλλάζουν, αποκτούν νέες ταχύτητες και νέες λειτουργίες, ώστε να ανταποκριθούν στο μεγαλείο της και να φέρουν για τη Γη νέες εξελίξεις.

Διαμαρτύρομαι, Πατέρα! Διαμαρτύρομαι σε Εσένα, διότι δεν έχω πού αλλού να διαμαρτυρηθώ και διότι αυτή η διαμαρτυρία ωφελεί στη διάνοιξη της υποστάσεως και του σκηνώματος μέσα από το οποίο εκδηλώνομαι, ωφελεί στη διάνοιξη του νου και της καρδιάς των ανθρώπων που εκπαιδεύονται να καταστούν Εν μετ' Εμού. Διαμαρτύρομαι, Πατέρα, γιατί ήδη ξεκίνησε το Έργο σου με μία θυσία και ακόμα δεν έχουν φανεί τα αποτελέσματά της...

Ο Ιωάννης παρέδωσε σε Εσένα το σώμα του και την υπόστασή του, παρέδωσε κάθε τι. Εσύ τον απέστειλες, για να εγκαινιάσει μια νέα περίοδο γρήγορης κινήσεως και μεταλλαγής, για να φανερώσει τον Άνθρωπο-Θεό και να τον διαμοιράσει σε όλα τα σημεία της οικουμένης, σε όλα τα σημεία της Υπάρξεως. Μα δεν βλέπω ακόμα, Πάτερ, τους καρπούς αυτής της θυσίας, αυτής της προσφοράς: της ζωής του Ανθρώπου-Θεού που διαχύθηκε μέσα σε κάθε ύπαρξη...

Δεν αρκούμαι σε αυτό που τόσες φορές μου έχεις αναφέρει, ότι ο άνθρωπος ενσυνείδητα πρέπει να γίνει θεός! Σου ζητώ ενσυνείδητα να γίνει θεός, αλλά αντί να ανέβει από το πρώτο σκαλοπάτι, να ανέβει από το πεντηκοστό ή το ογδοηκοστό, να ξεκινήσει από εκείνο το σκαλοπάτι που θα του δίνει τη δυνατότητα να κάνει βήματα ανόδου! Εξάλλου, η συνείδησή του έχει συλλέξει πάρα πολλή πείρα και, να είσαι σίγουρος, ότι όταν βρεθεί στο κατάλληλο σκαλοπάτι αυτή η πείρα θα αξιοποιηθεί αμέσως. Αυτό υποσχέθηκες στον Ιωάννη και την υπόσχεσή σου δεν μπορείς να την πάρεις πίσω, γιατί, όπως Εσύ δίδαξες, το ναι πρέπει να είναι ναι και το όχι όχι... Και δεν γνωρίζω ούτε αποδέχομαι άλλο Θεό εκτός από αυτόν που ό,τι λέει το εννοεί και το πράττει όχι άχρονα, αλλά μέσα στο χρόνο της Γης! Εκεί όπου ο άνθρωπος μοχθεί, εκεί όπου αγωνίζεται, εκεί όπου εκπαιδεύεται, εκεί όπου το σώμα του Ιησού εσταυρώθη, εκεί όπου το σώμα του Ιωάννη ετάφη, εκεί όπου η θυσία της υποστάσεως και του σκηνώματός μου θα τελεσθεί – όπως και η θυσία πολλών ακόμα ψυχών και πνευμάτων που αγωνίζονται για την αγάπη, την ελευθερία και τη ενότητα.

Διαμαρτύρομαι επίσης Πάτερ, διότι στο όνομα της αγάπης και του ελέους σου ετελέσθη στο χώρο τούτο μυστήριο αγάπης, προσφοράς και θυσίας για την προστασία της Ελλάδος από τις πυρκαγιές, και όμως! Το έλεος μικρό και περιορισμένο, λες και σου κοστίζει τίποτα να το διαχύσεις με ισχυρότερη ροή... Και κήκε η Ελλάδα, κήκε η Αττική, κήκε η Γη από την οποία προγραμματίσες να εκδηλωθεί το φως και η αγάπη!

Γνωρίζω περί της νομοτέλειας των καρμικών οφειλών, γνωρίζω ότι τίποτα δεν συμβαίνει άνευ αιτίας, ότι λειτουργείς με άπειρη σοφία και ότι με όλους τους τρόπους εκπαιδεύεις. Όμως, αφού εκπαιδεύεις με όλους τους τρόπους, υπάρχει και άλλος, διαφορετικός τρόπος εκπαιδεύσεως, που μπορεί να αναβιβάσει το λαό, να διανοίξει τις συνειδήσεις και τις καρδιές, ο οποίος και ορίζεται από διαφορετική νομοτέλεια: νομοτέλεια αγάπης και ελέους, που δεν παρέχει το έλεος και την αγάπη με το σταγονόμετρο, αλλά διανοίγει για τον άνθρωπο τους κρουνοίς της χάριτος...

Υπάρχουν στη Γη υποστάσεις που παλεύουν και αγωνίζονται ανιδιοτελώς για ένα όραμα, για κάτι που δεν βλέπουν. Που αφήνουν όλα αυτά που οι άνθρωποι επιλέγουν ως άνεση, για να κυνηγήσουν αυτό που μέσα στην καρδιά τους Εσύ τους βάζεις. Όμως, Πατέρα, δεν αρκεί το όραμα, χρειάζονται γεγονότα, χρειάζεται να φανερωθούν οι κινήσεις που θα το πραγματοποιήσουν. Εσύ είσαι άχρονος, όμως εγώ, η Θυγάτηρ του Ανθρώπου, η Μητήρ Γυναίκα Λόγος Χριστός, είμαι ενταγμένη στο χρόνο και λαμβάνω υπόψη μου τη διάσταση του χρόνου και τους περιορισμούς που επιβάλλει, όταν κινητοποιώ τη νομοτέλεια για τον άνθρωπο και τη Γη, έχουσα δικαίωμα να πράττω τούτο, διότι Εσύ και μόνον Εσύ μου το δίδεις.

Ενεργοποιώ τη νομοτέλεια ώστε να εκδηλωθούν πράξεις, να φανερωθούν δρόμοι, να μην περιμένει αιώνια ο άνθρωπος, να μην ανακυκλώνεται σε ανεκπλήρωτα οράματα, αλλά να φανερώσει τον αγώνα της χριστοποίησης μέσα από εκδηλώσεις που θα είναι φως και ζωή.

Με ετοιμάζεις για όλα αυτά, ετοιμάζεις τον άνθρωπο να τολμήσει. Με γεμίζεις με ιδέες, με ωθείς, και ύστερα... σαν να πέφτω σε πόρτα κλειστή. Και ξέρω καλά, όπως και Εσύ το ξέρεις, γι' αυτό και σου μιλώ έτσι, ότι χωρίς Εσένα δεν μπορώ να κάνω τίποτα, χωρίς Εσένα δεν υπάρχω και δεν ζω, δεν κινούμαι, δεν αναπνέω. Κανείς από αυτούς που έχουν θέσει τον εαυτό τους στην υπηρεσία της αγάπης και του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας δεν μπορεί να κάνει τίποτα χωρίς Εσένα, χωρίς τη δική σου σφραγίδα την παντοκρατορική, γι' αυτό, Πατέρα, άνοιξε τους δρόμους!

Άνοιξέ τους διάπλατα και άσε με να κομίσω, Πάτερ, μία νέα κατάσταση για τη Γη. Η παρουσία της Λόγου Χριστού Μητρός ας είναι η παρουσία του ελέους, που θα διανοίγει τους νόες και τις καρδιές όχι παροδικά, αλλά μόνιμα! Ας φέρει η παρουσία της την αλλαγή της νομοτέλειας, ώστε να σταματήσει ο φαύλος κύκλος της ανταποδόσεως, να μετουσιωθούν τα κενά και οι ατέλειες, να ολοκληρωθεί η εκπαιδευτική διαδικασία της διπρότητος και η επιστροφή να αρχίσει πάλλαμπρη. Ας ελαχιστοποιηθεί ο χρόνος της ταλαιπωρίας, ο χρόνος που χρειάζεται για την

ενσυνειδητη επίγνωση, ας ελαχιστοποιηθεί τόσο, που γρήγορα οι άνθρωποι να κατοικήσουν αυτή τη Γη ως Χριστοί και Παναγίες, όπως είναι η θέλησή σου.

Γιατί, Πάτερ, αν αυτό δεν γίνει, για ποιο λόγο η Μητέρα να παρουσιαστεί και να διαλαλήσει την ύπαρξή της στα σύμπαντα; Για ποια αιτία ο άπειρος Λόγος να μιλήσει και πάλι μέσα από ανθρώπου μορφή; Θεωρώ πολύ περιορισμένο για τον Ουδέτερο Λόγο να παρουσιαστεί στη Γη μόνο και μόνο για να φανερώσει ότι η Θεοτόκος ήταν Λόγος και ότι η γυναίκα μπορεί να εκδηλωθεί ως Μητέρα... Άνοιξε, Πάτερ, τις διόδους της χάριτος, ώστε η θυσία μου μέσα από ανθρώπινο σκήνωμα να αποδειχθεί πραγματικά ζωογόνος, να αναμορφώσει λειτουργικά τη νομοτέλεια και να φέρει πραγματικά αποτελέσματα στην καθημερινότητα της Γης, ώστε ο άνθρωπος να αναβιβαστεί στο σκαλοπάτι εκείνο, από το οποίο η οδός της ελευθερίας και της αγάπης θα είναι ανοικτή χωρίς εμπόδια μπροστά του και θα μπορεί να την ακολουθήσει με επίγνωση, χωρίς να οικειοποιηθεί και πάλι τη χάρη...

Ουδέποτε πίστεψα, Πάτερ, ότι είσαι Θεός που ζητά ανταλλάγματα. Δεν γνωρίζω τέτοιο Θεό. Γνωρίζω το Θεό της αληθείας και της ελευθερίας, ο οποίος ανταποκρίνεται στον άνθρωπο ανάλογα με την τόλμη που αυτός καταδεικνύει! Εγγράφω αυτή τη δέηση μέσα στην άπειρη Ύπαρξή σου ως την τόλμη του Ανθρώπου που ξεπέρασε τα όριά του και έθεσε σε κίνηση την αρχή της νέας νομοτέλειας, που αφορά την επιτάχυνση της λειτουργίας του ελέους και την εισχώρηση της ανθρώπινης συνειδήσεως στην ενσυνειδητη εκπαίδευση με νέους ρυθμούς. Επισφραγίζω τη δέησή μου με την παντοκρατορική σφραγίδα σου και τη διαχέω σε ολόκληρη τη Γη, στα σύμπαντα, σε όλα τα όντα και σε κάθε τι που υπάρχει στην εκδηλωμένη και την ανεκδήλωτη Δημιουργία!

Πίετε εκ του αγιάσματος τούτου, άνθρωποι, ψυχές και πνεύματα των πνευματικών πεδίων, Δάσκαλοι και Μητέρες, άγγελοι και αρχάγγελοι, τάγματα αγγελικά όλων των εξουσιών. Πίε εκ του αγιάσματος τούτου και εσύ, συσσωρευμένη άρνηση, η εκδηλούσα την αντιμαχία προς το φως! Πίετε εκ του αγιάσματος τούτου, το οποίο φέρει μέσα του την υπόσχεση του Πατρός στη Θυγατέρα του Ανθρώπου για την ένταξη της Γης στη νέα λειτουργία της νομοτέλειας! Αμήν.

7. 10. 1998

Αγαπημένε μου άνθρωπε, εκλεκτέ και αγαπημένε συνεργάτα και συνοδοιπόρε της θείας θελήσεως, της θείας μετουσιώσεως, της θείας ζυμώσεως του ανθρωπίνου και του θεϊκού! Χαιρετίζω την ύπαρξίν σου διά της διαχύσεως των παλμών της απειρότητός μου, χαιρετίζω την ύπαρξίν σου διά της φανερώσεως της πυρίνης ρομφαίας μου, διά να γνωρίσης αυτήν ως αγάπην, ως πυγμήν και ως αλήθειαν, και η νέα διάστασις της εκφράσεώς της να ενώση εντός σου πάσας τας διαχωρισμένες καταστάσεις.

Ειμί ο Λόγος. Ειμί η Μήτηρ Λόγος Διδάσκαλος Χριστός, ο Ένας και μοναδικός Ουδέτερος Λόγος, η μία και μοναδική εκδήλωσις της απολύτου Ουδετερότητός μου. Ειμί η Μήτηρ αγάπη, η Μήτηρ έλεος, η Μήτηρ δράσις και δημιουργία, η τελούσα Έργον ιδιαίτερον, εκδηλούμενον με τρόπους απείρους και ασταθμήτους, κεκαλυμμένους εισέτι. Ειμί ο άπειρος Ουδέτερος Λόγος, ο εκδηλών τον Εαυτό μου εις μορφήν γυναικός, όπως διανοιχθούν οι ορίζοντες της ανθρωπίνης συνειδήσεως. Ειμί ο μεταρρυθμιστής Λόγος, ο μεταρρυθμίζων τας διαδρομάς των παρελθόντων αιώνων, ο μεταρρυθμίζων την ροήν του νοός, της καρδίας και των συναισθημάτων, ο μεταρρυθμίζων την προσωπικότητα των ανθρώπων και την λειτουργίαν των ανθρωπίνων σχέσεων, θύων τον Εαυτόν μου προς αναγέννησιν της ανθρωπίνης πραγματικότητας. Εκδηλούμαι εκ της Γης, εξ υποστάσεως ειδικώς απεσταλμένης – διαβιούσης εντός σκηνώματος ειδικώς συντονισμένου μετά της αποστολής της– η οποία φέρει το όνομα Αναστασία και προς την οποίαν πολλάκις έχεις εκδηλώσει καταστάσεις ανθρωπίνων περιορισμών και δεσμεύσεων.

Διανοίγω νέαν πτυχήν εις το Έργον μου και αποκαλύπτω ποιότητας νέας, στοιχεία τα οποία μέχρι σήμερον ουδόλως είχαν εμφανισθή. Ομιλώ διά το Έργον μου ως εμίλησα εκ στόματος Διδασκάλου Ιωάννου, ο οποίος, ως υπερούσιος απεσταλμένος, εφάνέρωσε και δέχυσσε Εμέ, δημιουργών τας αναγκαίας προϋποθέσεις διά να μπορέση να εισέλθη ολοκληρωτικά η ανθρωπότης εις το νέον στάδιον της χριστότητος και της εμφανίσεως του Λόγου εξ εκάστου ανθρώπου. Παρηκολουθήσατε και εβιώσατε τον Διδάσκαλον ομιλούντα, εγνωρίσατε τας ποικιλίας των εκφράσεών του, τον τρόπον με τον οποίον ενεργούσε διά την μετουσίωσιν των κατωτέρων ποιητών, τον τρόπον με τον οποίον επενέβαινε, ως αρμόδιος να τελέση τούτο, διά την μεταλλαγήν των κατωτέρων κέντρων, διά να καταστούν και αυτά συνεργάται ανόδου και εξελίξεως εις την ανθρωπίνην πορείαν. Διεπιστώσατε την αγάπην, το έλεος και το φως, διεπιστώσατε την υπερουσίαν αληθειάν της διδασκαλίας μου. Αυτήν ενεργοποιώ εις ολόκληρον την ωραιότητά της, ώστε να λάβη θέσιν εντός σας κυρίαρχον. Να μετουσιώση τας καταστάσεις αι οποίαι ηκολούθησαν την αναχώρησιν του Διδασκάλου εκ της Γης και να καταστή, μαζί με την ζώσαν παρουσίαν του, κυρίαρχος δράσις, πνοή και δύναμις εις τα ένδον σας.

Εγνωρίσατε επίσης και παρηκολουθήσατε πολλάκις την υπόστασιν της Αναστασίας, την οποίαν πλειστάκις –μέσω του Διδασκάλου, τον οποίον η ψυχή σας ανεγνώριζε– παρουσίασα ως ειδικήν απεσταλμένην. Ο Διδάσκαλος Ιωάννης δέχυσσε εντός των συνειδήσεων το μήνυμα της αποκαταστάσεως της γυναικός και απηλευθέρωσε την ιδέαν «Γυνή» από τα κατεστημένα των αιώνων. Η γυνή, ως ύπαρξις, είναι εξ αρχής των αιώνων ισαξία του ανδρός και, ως εκ τούτου, η αναγκαιότης του αναβιβασμού της υφίσταται μόνον εις το επίπεδον της διττής συνειδήσεως και των διττών καταστάσεων, εις τας οποίας τόσοσιν ο ανήρ όσοσιν και η γυνή έχουν περιπέσει. Ο Ιωάννης, θύων τον Εαυτό του ποικιλοτρόπως, ανέλαβε προς μετουσίωσιν και αποκατάστασιν, πέραν των άλλων, και αυτήν την ποιότητα, αυτήν την σύγκυσιν και την αλληπάλληλον σειράν των καθηλώσεων των διαχεομένων ανά τους αιώνας, των ρεουσών εις τας ανακυκλώσεις των ζώων, αι οποίαι δεσμεύουν και καθηλούν τον άνδρα και την γυναίκα εις καθιερωμένους τρόπους λειτουργίας, κινήσεως και αντιλήψεως, επικοινωνίας και επαφής.

Η κίνησις του Ιωάννου, η διάχυσις, η διδασκαλία, η παρουσία, η προσφορά και η θυσία του ουσιαστικώς διήνοιξαν νέας διόδους εις ολόκληρον την Γην και εις

εκάστην ανθρωπίνην ύπαρξιν. Κατέστησεν εφικτούς νέους τρόπους επικοινωνίας και επαφής μεταξύ του ανδρός και της γυναίκος και έφερεν αυτούς εις εναγκαλισμόν ψυχής και πνεύματος, εις εναγκαλισμόν έρωτος θείου. Μετουσίωσεν εντός αυτού του εναγκαλισμού τας διαδρομάς των αιώνων της αντιπαλότητας, τας κινήσεις της νομοτελείας αι οποίαι εσυνέχιζον να δρουν εις τας σχέσεις των δύο φύλων και ήλλαξε την νομοτέλειαν κατά τρόπον ώστε εντός εκάστου πνεύματος και εκάστης ψυχής ανδρός ή γυναίκος να διαχέεται πλέον η ενωμένη ποιότης του θείου, διαποτίζουσα και μεταλλάσσουσα την σκέψιν, την λειτουργίαν, τα συναισθήματα, την αγάπην και την κίνησιν των κέντρων, και να οδηγεί εις νέας διαδρομάς, τας οποίας ο άνθρωπος αρνείται ακόμα να αντιληφθή...

Η κίνησις αύτη έφερε την δυνατότητα εις τον άνθρωπον να θεωθή, διότι του έδωσε το δικαίωμα να εξισορροπήση εντός του την ψυχήν και το πνεύμα του, να εναρμονίση τα στοιχεία του και, ως ολότης, να ενωθή με την ολότητα εις το άλλον σώμα, εις τον άλλον φορέα, εις την άλλην μορφήν. Του έδωσε το δικαίωμα να αξιοποιήση και να ενεργοποιήση τας θείας ικανότητας του είναι του. Χάρις και προσφορά η οποία, λόγω της θυσίας του Ιωάννου, ευρίσκεται καταχωρημένη εντός πάσης ανθρωπίνης υποστάσεως, οπουδήποτε και αν αυτή ευρίσκεται, εις οιαδήποτε συσκότισιν, πλάνην ή εξέλιξιν.

Πέραν τούτου, όμως, η κίνησις αύτη ενείχε και άλλην μεγάλην θείαν σκοπιμότητα, διότι ο Θεός Πατήρ ενεργεί εις την Γην σεβόμενος τους νόμους οι οποίοι διέπουν την διπλότητα. Ήτο, δηλαδή, απαραίτητον να γίνη αυτή η αποκατάστασις, διά να δυνηθή ο Λόγος να εμφανισθή εις την Ολότητά του και μέσω του θήλεως προσώπου της ανθρωπίνης εκφράσεως. Η προσέγγισις και η ένωσις του Ιωάννου μετά της Αναστασίας, κατά τα έτη της κοινής πορείας των επί Γης, διεμόρφωναν τας απαραίτητους εκείνας συνθήκας αι οποίαι θα διευκόλυνον τον πλανήτην να απελευθερωθή εκ των εγκλωβισμών των διαχωριστικών δονήσεών του και να αποδεχθή την Ολότητα του Λόγου Μητρός, ήτοι του Ουδετέρου Λόγου εκδηλουμένου εκ θηλείας μορφής. Η ταυτόχρονος παρουσία των εις τον πλανήτην διεπότιζε με εντόνους κυματισμούς και δονήσεις αληθείας, ως εκ της ταυτοχρόνου παλμοδονήσεως των υποστάσεών των εις τας ιδίας ποιότητας του απείρου Λόγου, ολόκληρον τον πλανήτην και τον άνθρωπον, διαμορφούσα εντός των δομών της ύλης και εντός των ανθρωπίνων σκηνωμάτων την δυνατότητα να προσλάβουν και να κωρέσουν τους παλμούς της Ολότητος του Λόγου.

Προς τι σου τα ανακοινώνω όλα αυτά, άνθρωπε αγαπημένε; Σου τα ανακοινώνω για να κατανοήσεις ότι το Έργο μου είναι ενιαίο, για να αντιληφθεις ότι τα θεωρούμενα από εσένα ως κατάσταση διαχωρισμού στην ουσία δεν υφίστανται. Σε ωθώ να συνειδητοποιήσεις την εσωτερική συνέχεια του Έργου τούτου, να ενωθεις με την εσωτερική λειτουργία της ενότητάς του και με τη μυστηριακή δράση των ενώσεων που διαχέονται πάνω στη Γη. Να ξεφύγεις από τα εξωτερικά φαινόμενα, για να εισχωρήσεις στη μυστική ζωή της αλήθειας και να την εκφράσεις, με την πεποίθησι ότι το Έργο ζει και πάλλει μέσα σου και δύναται να σε μεταλλάξει και να σε αναγεννήσει.

Καλύπτω απορίες που έχουν επιφορηθή εντός σου και έχουν διαμορφώσει ενεργειακά κενά, αφήνοντας την ύπαρξή σου ανοικτή σε εισχωρήσεις αρνητικών ποιητήτων. Κενά και απορίες που δεν έχουν ανάγκη από λογικές απαντήσεις, παρ' όλο που εσύ αυτό νομίζεις, αλλά που χρειάζεται να ενωθούν με την εσωτερική ροή της αλήθειας και με τη νομοτέλεια του Έργου μου όπως εξελίσσεται πάνω στη Γη – που είναι πίσω από τα φαινόμενα, που λειτουργεί μέσα στις υποστάσεις, που τελείται στα σύμπαντα. Που διαχέεται και πληροί ολόκληρη την οικουμένη, παρούσα, παρελθούσα και μέλλουσα, διότι το Έργο μου εκδηλούται και πληροί όλους τους κόσμους, τους δημιουργημένους και τους αδημιούργητους!

Λαλώ Εγώ, ο Λόγος! Ο Λόγος Αγάπη, ο Λόγος Φως, ο Λόγος Απειρότης, ο καλών τον άνθρωπο εις την απόλυτον ελευθερίαν και ένωσιν μετ' Εμού. Λαλώ Εγώ, και εσύ, άνθρωπε, βλέπεις την Αναστασίαν εκδηλουμένην, διότι Εν μετ' αυτής ειμί όπως και αν με αποκαλέσεις: Υιό ή Μητέρα ή Λόγον Ουδέτερον. Εν μετ' αυτής ειμί

και Έργον της εστί η κατάδειξις προς την ανθρωπότητα της ενότητος αυτής, διά παρρησίας και χάριτος, διά εξουσίας και αγάπης. Λαλώ και εκδηλώνομαι, παρουσιάζομαι, ενεργώ και φανερώνω την άπειρη υπερτέλεια αγάπη μου προς εσέ, άνθρωπε.

Τις Εγώ; Ο Λόγος! Και εσύ αγωνιάς και παραπαιάεις και σκέπτεσαι: σε άλλο Έργο βρίσκομαι; Πού είναι ο Ιωάννης, ο Διδάσκαλος που γνώρισα; Προς τι η υπόσταση αυτή, η οποία φέρει το όνομα Αναστασία, εκδηλώνεται έτσι; Αντιπαρέρχεται τον Ένα και μοναδικό Δάσκαλο που τη φανέρωσε;... Μα, άνθρωπε, πόσο περιορισμένος είναι ο οφθαλμός σου και πόσο κωφεύουν τα ότα σου, αν μέσα στη φωνή της Αναστασίας δεν μπορείς να διακρίνεις τη φωνή του Ιωάννη! Αν μέσα στην κίνηση του σώματός της δεν μπορείς να δεις την κίνηση εκείνου, εάν δεν μπορείς να κατανοήσεις τη συνένωση που δεν χρειάζεται επανάληψη λεκτικών διατυπώσεων προς επικύρωσή της, ούτε συνεχείς ενθυμήσεις, αλλά βιώνεται με τη διάχυση της ολοκληρωμένης δονήσεως...

Εάν η παρουσία σου τόσα χρόνια μέσα στο Έργο δεν σε βοήθησε να καταλάβεις την ένωση αυτή, εάν παρέμεινες σε κάποιες λεπτές εκπαιδευτικές διαδικασίες στις οποίες ο Δάσκαλός σου σε εισήγαγε λίγο πριν από την αναχώρησή του –ακριβώς για να δημιουργήσει στο σκήνωμα και στην υπόσταση της Αναστασίας τις συνθήκες που θα της επέτρεπαν να διαρρήξει όλα τα όρια και τους περιορισμούς ώστε να αναλάβει υπεύθυνα και μόνη της το Έργο της, χωρίς κανένα στήριγμα και χωρίς καμία επικουρία από τους ανθρώπους, αλλά στηριζόμενη μόνον στο Θεό– εάν δεν μπόρεσες να διακρίνεις την ενότητα και την αλήθεια που διαχεόταν καθ' όλο το διάστημα που οι δύο αυτές μορφές περπατούσαν στη Γη και στάθηκαν στις εκπαιδευτικές διαδικασίες, θεωρώντας αυτές δικασμό, διάσπαση ενότητας ή αντιπαράθεση, σαφώς, άνθρωπε, σε συλλυπούμαι για τον περιορισμό του νου και της καρδιάς σου, για τον τρόπο με τον οποίον κόβεις και ράβεις στα μέτρα σου τα δεδομένα!

Σε καλώ να αφυπνιστείς, όχι για να αποδεχτείς κάτι που δεν θέλεις, αλλά για να ενώσεις τον εαυτό σου! Σε καλώ να αφυπνιστείς για να μπορέσεις να δεις μέσα σε όλα τα στοιχεία της υποστάσεώς σου και σε όλα σου τα κέντρα το πνεύμα και την ψυχή σε εναγκαλισμό. Να δεις μέσα σε κάθε παλμό των σωμάτων και σε κάθε κύτταρο της ύλης σου το μετουσιωτικό εναγκαλισμό του θείου έρωτα και να πραγματώσεις αυτόν ανάμεσα σε όλα τα ανθρώπινα και τα θεϊκά στοιχεία σου, για να έρθει η μεταλλαγή και η αναγέννηση και η ζωή η άπειρη να σε λούσει.

Αν δεν μπόρεσες να διακρίνεις την ένωση Ιωάννη και Αναστασίας, αγαπημένε μου, μπορείς και τώρα να βιώσεις τη δόνηση της ενότητάς τους από τους παλμούς που διαχέουν προς εσένα. Μπορείς να διακρίνεις τη λειτουργία της ενώσεως του άνδρα και της γυναίκας: του Άνδρα Ολότητα με τη Γυναίκα Ολότητα. Του άνδρα και της γυναίκας που ενώνονται όχι επειδή ο ένας χρειάζεται τον άλλον, αλλά επειδή ο καθένας αναγνωρίζει, αγαπά, ελευθερώνει και ανυψώνει τον άλλο στην τέλεια ποιότητα της ενώσεως του Ενός Ανθρώπου. Μπορείς να δεις τον έσχατο Αδάμ, τον Αδάμ Λόγο Χριστό, ήτοι το χριστοποιημένο Άνθρωπο, όπως ήταν ενωμένος στην αρχή, να επιστρέφει και να διαχέει τη χαρμόσυνη δόνηση της επιστροφής του! Μπορείς, μέσα από τον ήχο της χαρμόσυνης δονήσεως που διαχέεται προς εσένα, να βιώσεις την αλήθεια του Αδάμ Χριστού, του εισπορευομένου εντός του Πατρός, όπως δι' Αυτού διαχυθεί εκ νέου σε άπειρες νέες Δημιουργίες ζωής, αγάπης και απειρότητας, Θεός εν Θεώ, ακολουθώντας την πνοή της Δημιουργίας, την ανάσα του Δημιουργικού Θεού: βουλή πατρική εντός της Πατρικής Βουλής, αγάπη εντός της απείρου Αγάπης, ελευθερία εντός της απολύτου Ελευθερίας.

Γιὰ τούτο, άνθρωπε, βίωσε την αλήθεια για να απελευθερωθείς! Διότι το Έργο μου, καθότι μέγα και υπερούσιο, ζητά από εσένα όλο σου το είναι. Δεν μπορείς να εισχωρήσεις σε αυτό με κάποια στοιχεία σου. Δεν μπορείς να το υπηρετήσεις με καταστάσεις ατελείς, γιατί είναι σαν να προσπαθείς να τρέξεις χωρίς πόδια ή να εργαστείς χωρίς χέρια. Αρτιμελή σε χρειάζομαι σε αυτό το Έργο, και όταν λέω αρτιμελή δεν εννοώ την εξωτερική, αλλά την εσωτερική αρτιμέλεια και

λειτουργικότητα όλων των σημείων σου. Διότι μόνον έτσι το απαύγασμα της δόξας του Ανθρώπου Χριστού γεννάται μέσα σου, το απαύγασμα της δόξας του Ανθρώπου Λόγου Θεού σε πληροί με διεργασίες απολύτου αγάπης.

Τιμή μέγιστη, αγαπημένε, να συλλαμβάνουν τα αυτιά σου τέτοιους ήχους! Τιμή μέγιστη να δέχεσαι τέτοια δόνηση, τόσο άμεσα, τόσο απλά και τόσο απέριπτα... Τιμή μέγιστη, που σου παρέχεται όχι για να αισθανθείς δέος ή για να νιώσεις ότι βρίσκεσαι σε μεγάλη απόσταση από αυτό που καλείσαι να εκδηλώσεις, αλλά για να αντιληφθείς την αλήθεια του Εαυτού σου. Για να ενεργοποιηθεί η υπευθυνότητά σου, ώστε να δώσεις στον άνθρωπο αυτό που γεννιέται μέσα σου: τον καρπό της αλήθειας, της σοφίας, της απειρότητας, της ελευθερίας, της ενότητας. Τιμή μέγιστη να εργάζεσαι για την ανθρώπινη αφύπνιση, τιμή που ενισχύει την εργατικότητα σου, δίνει φτερά στα χέρια και τα πόδια σου, μυεί την ύπαρξή σου στις λειτουργίες της ζωής, σε καθιστά δημιουργό θεό, που άμεσα ενεργεί στις καταστάσεις της υλικής πραγματικότητας.

Τιμή μέγιστη να λειτουργεί μέσα σου η θεία αγάπη και να καθίστασαι θεός εν Θεώ στις παρούσες συνθήκες της ατελούς εκφράσεώς σου. Διότι κάθε φορά που ο Ουδέτερος Λόγος διαχέει σε εσένα φως και σου παρέχει τις ποιότητες της ενότητάς του, καθίστασαι θεός εν Θεώ! Τότε κάθε κύτταρό σου, κάθε παλμός σου, κάθε κέντρο σου και κάθε ενεργειακή σου λειτουργία, κάθε σύλληψή σου, κάθε σκέψη, συναίσθημα, βίωμα ή εντύπωμα της προσωπικότητάς σου μετέχει στη λειτουργούσα κατάσταση που με τη φράση «θεός εν Θεώ» περιγράφεται! Μετέχει σε αυτή και δύναται να την εκδηλώνει, παρότι ακόμα δεν έχουν γίνει μέσα σου όλες οι διεργασίες της τελειοποίησης. Αυτή είναι η προσφορά του Ιωάννη και η εν εξελίξει προσφορά της Αναστασίας. Αυτό είναι το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας του Ενός και μοναδικού Ουδέτερου Λόγου στη Γη!

* * *

Αναστασία, αίρω την αιδώ εκ του προσώπου σου και λαμπρύνω αυτό με την απόλυτον πληρότητα του φωτός μου. Εγώ ειμί η οδηγούσα σε εις την εκπλήρωσιν του προορισμού σου. Εγώ ειμί η ωθούσα σε, ίνα καταστήσης το όνομα το οποίον σου έδωσα ζώσα και πάλλουσα κατάστασιν διά τους κόσμους, όνομα χάριτος και λειτουργία αναστάσεως εντός των υποστάσεων! Φέρω εις εκδήλωσιν τας λειτουργίας της ζωής και της αφυπνίσεως, φέρω εις δραστηριότητα την ουσίαν του Ιωάννου ως αύτη διεχύθη εις το σύνολον των ανθρωπίνων υποστάσεων.

Διατί προστρέχεις εις Εμέ ίνα το Έργον σου αποκαλύψω; Αυτό θέλει αποκαλυφθή διά των ιδικών σου κινήσεων ως δράσις ζωής, διότι το Έργον το οποίον έμπροσθέν σου ευρίσκεται δεν προκαθορίζεται εκ κανόνων και ορίων περιορισμένης νομοτελείας, αλλά ως Έργον Λόγου δρα και δημιουργεί την νομοτέλειαν των κόσμων και την νομοτέλειαν της αναστάσεως της ανθρωπίνης υπάρξεως, αρχή της οποίας έγινε με την ανάστασιν του ενανθρωπισθέντος Υιού, συνέχισις με την προσφοράν και θυσίαν του Ιωάννου και ολοκλήρωσις –ως εκ της αναγκαιότητος της Γης– με την παρουσίαν μου ως Λόγου εκ θηλείας μορφής εκδηλουμένου. Τονίζω και πάλιν ότι η λειτουργία μου ως Λόγου μία και μοναδική είναι, η αυτή και η ίδια, διότι το εκάστοτε αποστελλόμενον σκήνωμα αφομοιούται εξ ολοκλήρου εντός της ιδικής μου παρουσίας.

Διανοίγω έμπροσθέν σου την οδόν της ελευθερίας και την οδόν της αγάπης. Διανοίγω έμπροσθέν σου την θεανθρωπίνην πορείαν της Μητρός, όπως αυτήν διαχύσης επί πάσης υποστάσεως ευρισκομένης εις την Γην ή εις τα πνευματικά πεδία. Εμφανίζω σε εις άπαντα τα πεδία των μορφών και εις άπαντα τα πεδία των συμπάντων, εις έκαστον πλανήτην, εις άπασαν την Δημιουργίαν, και εις την ανεκδήλωτον εισέτι! Εμφανίζω σε εις πάσαν ομάδα πνευματικήν η οποία εκδηλούται επί Γης.

Ενδυναμώνω σε με άπειρον αγάπην, ενότητα και ευλογίαν, όπως την εξουσίαν μου εμφανίσης εις την ολότητά της, χωρίς αναστολάς ή ατολμίας προσωπικότητος, χωρίς διλήμματα εξ ανθρώπων προερχόμενα. Ενδυναμώνω σε, όπως παραμένης

απολύτως ταυτισμένη μετά του Εαυτού σου, ήτοι μετ' Εμού, ήτοι μετά του Έργου σου, το οποίον σε καλύπτει ολοκληρωτικώς, σε διαχέει, σε εκτινάσσει και σε έχει ήδη διαμοιράσει εις τον άνθρωπον ως αγάπην ατέρμονον. Ενδυναμώνω σε, όπως παραμείνης προσιτή, όπως σταθής ενώπιον των ανθρώπων εκδηλούσα προσήνειαν, απλότητα και αγάπην, διά να διδάξεις ουχί την εξουσίαν της κυριαρχίας, αλλά την εξουσίαν της αγάπης, της ταπεινότητας, της αδιαλείπτου προσφοράς, της αόκνου υπηρεσίας.

Ανακοινώνω εις σε ότι θα ενεργοποιήσω, Θελήματι Πατρικώ, την ρομφαίαν της Κρίσεως διά την μεταλλαγάν και τον αναβιβασμόν του Ανθρώπου και της Γης, διότι είμαι ο αρμόδιος να τελέσω τούτο, ως ο Κριτής της ανθρωπότητας. Καλώ σε όπως συντονισθής μετ' Εμού και ενδυναμώνω σε, υπόστασις αγαπημένη φέρουσα το όνομα Αναστασία, όπως αντεπεξέλθης εις το βάρος της ευθύνης ταύτης, μη αντιστεκομένη εις την Πατρικήν Βουλήν. Διότι η Κρίσις είναι στάδιον προηγούμενον της αναστάσεως του ανθρώπου, την οποίαν καλείσαι να υπηρετήσης διά της προσφοράς και της θυσίας του Εαυτού σου, εκδηλούσα το Έργον της Μητρός Λόγου Διδασκάλου, το οποίον είναι Έργον χαρμόσυνον, Έργον αναστάσεως και αγαλλιάσεως, επισφραγίζον την διάχυσιν του ελέους εις πληρότητα επί του ανθρώπου και της Γης. Έργον απελευθερώσεως και ολοκληρωτικής μεταρρυθμίσεως των νόμων οι οποίοι διέπουν τον πλανήτην, ίνα ο άνθρωπος ελευθερωθή εκ των στοιχείων τα οποία μέχρι σήμερον καθορίζουν την εξελικτικήν διαδρομήν του και εισχωρήση εις νέας ταχύτητας, όπου η ύλη του, συνεργαζομένη μετά του φωτός, θα του επιτρέπη να βιώνη την αναστάσιμον πνοήν, έως ότου άπαντες οι παλμοί του ανάστασις καταστούν!

Διά της παντοκρατορικής ευλογίας του Πατρός Θεού επισφραγίζω την διδασκαλίαν μου ταύτην εντός των υποστάσεων αι οποίαι συμμετέσχον και παρηκολούθησαν. Την εγγράφω εντός της θείας ουσίας εκάστης υπάρξεως, εις ολόκληρον την οικουμένην και εις τα σύμπαντα της Δημιουργίας, εκδηλωθέντα και ανεκδήλωτα.

* * *

Ευλογώ τους λόγους μου αυτούς, για να εισχωρήσουν εντός σου, άνθρωπε, ως ζώσες και πάλλουσες λειτουργίες, για να κατανοήσεις ότι είναι λόγοι αγάπης, ελέους και αναγεννήσεως, διά των οποίων σε θωπεύω και σε φροντίζω. Διότι η ποικιλία των εκφράσεών μου και η επανάληψη εννοιών και ιδεών κατά την εκδήλωσή μου, που για τη σκοπιμότητά τους πολλές φορές ίσως να έχεις αναρωτηθεί, σε φέρνει σε επαφή με τις δονήσεις μου, ώστε αυτές να σε διαποτίσουν.

Όμως δεν επιτελείται μόνον αυτό, γιατί μέσα στις ποιότητες των ήχων που με τις λέξεις αποδίδονται, μέσα στις έννοιες και στις συνθέσεις τους πραγματοποιείται ο εναγκαλισμός και η ένωσή μας, εκφράζεται η οικειότητα και η αγάπη μας. Είναι φιλήματα και θωπείες που δίνω σε κάθε σημείο της υποστάσεώς σου και η δική σου ανταπόκριση είναι οι παλμοί σου που ανεβαίνουν, οι πνευματικές σου αισθήσεις που διεγείρονται, οι ποιότητες που από εντός σου αναβλύζουν· αυτή είναι η δική σου θωπεία προς το Θεό που μαθαίνεις να αγαπάς.

Κατά την ανακύκλωση της αγάπης και της οικειότητας αναμεσά μας –όπου Εγώ εκδηλώνομαι και εσύ με αποδέχεσαι, όπου εσύ με καλείς και Εγώ σε καλύπτω, όπου εσύ με ζητάς και Εγώ μαζί σου αφομοιώνομαι–, τελείται η ένωση του ανθρωπίνου και του θεϊκού εντός σου. Πραγματοποιείται, δίχως να το αντιλαμβάνεσαι και να το συνειδητοποιείς, η ζύμωση της μεταστοιχειώσεώς σου από άνθρωπο της Γης σε άνθρωπο του ουρανού και διαμορφώνονται με σταθερότητα τα βήματα της θεανθρώπινης πορείας σου.

Έτσι, μέσα στην γλυκύτητα και στην απλότητα της επαφής μας χαλαρώνεις και με αφήνεις να σε ανεβάσω στα ύψη της αλήθειας που εντός σου βρίσκεται, ώστε τα πάντα εν πάσι Θεός να καταστούν. Όστε να επιστρέψεις στην Πατρική απειρότητα ως ο Ένας Άνθρωπος Αδάμ Χριστός, για να εκδηλώσεις τη Δημιουργία της Ολότητάς σου στους κόσμους που μέλλουν να έρθουν. Αμήν.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ

~*~

Εδιζησάμην εμεωυτόν (Αναζήτησα τον εαυτό μου) (Ηράκλειτος)

Ο δε ανεξέταστος βίος ου βιωτός ανθρώπω (Απολ. Σωκράτους)

~*~

Το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας, αγαπημένε άνθρωπε, δεν θέλει εκλεκτά πνεύματα! Τρομάζεις; Κι όμως! Το να είσαι πνεύμα εκλεκτό, με πολλαπλές διαδρομές προσφοράς, με πολλαπλές διαδρομές αγάπης και εκπαίδευσης δεν αρκεί. Δεν αρκεί! Αρκεί για να είσαι εκφραστής της αγάπης, για να εκτελείς αγαθοεργίες, αρκεί για να προστρέχεις στους πονεμένους, για να φροντίζεις τους ταλαιπωρημένους και τους δυστυχείς, αλλά δεν αρκεί για να γίνεις Εγώ! Δεν αρκεί για να γίνεις θεός!

Για να γίνεις θεός, πρέπει να έχεις τόλμη και ελευθερία. Πάνε μαζί: τόλμη και ελευθερία! Γιατί διαφορετικά, αν δεν έχεις τόλμη και ελευθερία, θα μείνεις σε υποπεδία της θεϊκής εκδήλωσης, θα μείνεις σε στάδια που σου αρέσουν, που δεν σε φοβίζονται, τα οποία είναι πνευματικά, όμορφα και υψηλά, αλλά δεν αποτελούν το άπειρο της Θεότητας, το άπειρο της αγάπης. Τόλμη και ελευθερία! Ελεύθερος από αυτό που βίωνες χθες, ελεύθερος από αυτό για το οποίο πέθανες χθες, από αυτό για το οποίο αρνήθηκες τον εαυτό σου χθες. Ελεύθερος από κάθε τι στο οποίο αφιέρωσες όλη σου τη ζωή μέχρι σήμερα. Ελεύθερος και έτοιμος κάθε στιγμή να αφιερώνεις όλη σου τη ζωή, την ενεργητικότητα και τη δύναμη σε ένα στόχο πιο διευρυμένο: αυτόν που θα σου υποδεικνύω, αυτόν στον οποίον θα σε καθοδηγώ. Ελεύθερος και γεμάτος αγάπη...

(Ομιλία της 17.6.1998)

Εάν ουν ο οφθαλμός σου απλούς η, όλον το σώμα σου φωτεινόν έσται (Μτ., στ', 22).

4. 3. 1998

Αγαπημένε μου άνθρωπε, σου μιλώ και σε εκπαιδεύω, παρέχω σε εσένα διδασκαλίες ζωής και αγάπης. Σε αυτές τις διδασκαλίες έχω παρουσιάσει σειρά ιδεών που αφορούν την ενέργεια-ευλογία. Πάντα σου έλεγα ότι οι προσευχές και οι ευλογίες-ενέργειες που ως υποδείγματα έχουν παραδοθεί σε εσένα μέχρι σήμερα, δεν είναι από μόνες τους σωτήριες. Πάντα σου έλεγα ότι όταν τις εκφωνείς χωρίς να τις συνειδητοποιείς και χωρίς να συμμετέχεις σε αυτές, τότε τα αποτελέσματά τους είναι παροδικά και ύστερα από λίγο παύουν να ενεργούν. Καμία παροχή μου δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται σαν συνταγή ή σαν κάπι ανακούφισης.

Τα υποδείγματα προσευχών και ενεργειών που ως μέσο διδασκαλίας σου έχω φανερώσει, περιέχουν κλειδιά διάνοιξης της ύπαρξής σου. Όταν κάνεις μια προσευχή-ενέργεια ή ευλογία κάθαρσης-μετουσίωσης, το πρώτο κλειδί που ενεργοποιείς είναι η συναίσθηση και η βίωση της αναγκαιότητας της μετάνοιας και της μεταλλαγής. Εκείνη τη στιγμή, εφόσον είσαι συνειδητοποιημένος, επικεντρώνεις όλη σου την ύπαρξη στην ανάγκη της διάγνωσης των λαθών και της βίωσης της αναγεννητικής λειτουργίας της μετάνοιας. Η λειτουργία της μετάνοιας ελευθερώνει τη δημιουργική ροή της ζωής και οδηγεί στην από εντός σου εκδήλωση της ζώσας πνοής μου, για να πνεύσει σε όλο σου το είναι σαν αέρας καθαρός και να δημιουργήσει κίνηση στο νου, την καρδιά και τη συνείδησή σου. Όταν συγκεντρώνεσαι σε προσευχή-ενέργεια-ευλογία κάθαρσης, έρχεσαι σε επαφή με το τμήμα της θείας ουσίας σου όπου βρίσκεται συγκεντρωμένη η δύναμη της μετουσίωσης. Την ενεργοποιείς και ανοίγεις τη θύρα για να εισχωρήσει αυτή η δύναμη σε όλα τα κέντρα της ύπαρξής σου και σε όλα σου τα σώματα. Είσαι έτοιμος για μια αλλαγή και την επικαλείσαι. Έχεις κάνει, δηλαδή, το πρώτο βήμα προς μια διαφορετική επιγνώση.

Προσευχόμενος ή ενεργώντας για επιμέρους ποιότητες και εκδηλώσεις σου που χρειάζονται κάθαρση –όπως για συναισθήματα ή συνειδησιακές καταστάσεις, για την κακή χρήση του λόγου σου ή για λανθασμένες πράξεις– έρχεσαι σε επαφή με αυτές και ενεργοποιείς το νόμο της επίγνωσης ακόμα περισσότερο. Έρχεσαι ενώπιος ενώπιό με τον εαυτό σου και με τη διάχυση του εαυτού σου στις άλλες υποστάσεις και στα σύμπαντα. Επιπροσθέτως, επειδή είσαι συγκεντρωμένος σε προσευχή-ενέργεια-ευλογία και βρίσκεσαι κάτω από θεία καθοδήγηση, αδυνατείς να κρυφείς πίσω από πνευματικές δικαιολογίες ή από ευφυείς κινήσεις της προσωπικότητας, που μπορούν να σε παραπλανήσουν και να σε οδηγήσουν σε λάθος εκτιμήσεις περί του εαυτού σου.

Είσαι έτοιμος να δεις την εικόνα σου και δεν την φοβάσαι. Συνειδητοποιείς ότι, όποια και αν είναι, μπορεί να αλλάξει άμεσα, μόλις την αγγίξεις με τον ήχο της ευλογίας, με τον ήχο της προσευχής. Κατανοείς ότι έστω και αν δεν κατορθώσεις να τη μετουσιώσεις άμεσα, μπορείς να τη συντονίσεις με τη ροή της αλλαγής, λειτουργώντας στα σημεία σου που νοσούν.

Κατά τη διάρκεια της προσευχής-ενέργειας κάθαρσης διασπάζ καλύμματα και φθάνεις συνεχώς σε βαθύτερες επιγνώσεις των πραγματικών αιτιών. Διότι, όταν αντιλαμβάνεσαι ένα σημείο που νοσεί, δεν είναι σίγουρο ότι έχεις εξακριβώσει το βαθύτερο αίτιο, ούτε ότι έχεις δει όλο το μέγεθος του προβλήματος. Μπορεί να βλέπεις απλώς και μόνον την κορυφή του παγόβουνου. Αγγίζοντας, λοιπόν, με τον ήχο της φωνής σου –είτε δεόμενος είτε ενεργώντας– αυτή την κορυφή, έχοντας συνείδηση, συναίσθηση και πραγματική επιθυμία να τη μετουσιώσεις, καταρρίπτεις

την πλασματική εικόνα. Τότε σου εμφανίζεται ένα μεγαλύτερο μέρος του προβλήματος. Ταυτόχρονα, απελευθερώνεται μέσα σου η ανάλογη δύναμη μετουσίωσης, ώστε αυτή η νέα εικόνα, αυτό το νέο εύρος με το οποίο βλέπεις τον εαυτό σου να μη σε ταραξεί, αλλά να σε βοηθήσει να αντιμετωπίσεις την πραγματικότητα και να φέρεις την αλλαγή.

Με όσο μεγαλύτερη ταχύτητα λειτουργείς τη μετουσίωση, όσο περισσότερο ταυτίζεσαι με αυτή την εσωτερική κίνηση που προέρχεται από Εμένα, τόσο καθαρότερα μπορείς να βλέπεις τις διαστάσεις του πραγματικού αιτίου. Διαφορετικά, ανάλογα με την αντοχή σου, σου δίνεται η εικόνα που μπορείς να μετουσιώσεις. Δημιουργείται μέσα σου μια νέα ισορροπία και ύστερα από λίγο διάστημα, όταν αποκτάς περισσότερο δυναμικό, εμφανίζεται και άλλο μέρος από το πραγματικό αίτιο. Αυτός είναι ο λόγος, για τον οποίο πολλές φορές εμφανίζονται πάλι και πάλι μπροστά σου παρόμοιες καταστάσεις. Και ενώ νομίζεις ότι έχεις τελειώσει με κάτι, ότι έχεις επιτελέσει συνειδητή μετουσίωση, βλέπεις να εμφανίζεται μια νέα διάσταση της ποιότητας που πίστευες ότι μετουσίωσες.

Μην απογοητεύεσαι: προχωράς. Προχωράς σε βάθος. Αν συνεχίσεις να επιμένεις με συνειδητές διεργασίες, τότε θα φθάσεις στο αίτιο και θα ενεργήσεις επ' αυτού.

Η ενέργεια-δέηση της κάθαρσης, όταν τελείται όχι ως απλή κίνηση των χειλέων αλλά με συμμετοχή του είναι σου, σε εντάσσει στη λειτουργία του ελέους. Κινητοποιεί το νόμο του ελέους και το ενεργοποιεί μέσα από τις άπειρες παρακαταθήκες της θείας ουσίας σου. Γι' αυτό, μια τέτοια ενέργεια που αφορά τον εαυτό σου είναι απαραίτητο να τελείται αφού πρώτα έχεις επιτελέσει αποδεσμεύσεις και καθάρσεις σχετικά με όλα όσα λανθασμένα εκδήλωσες προς διάφορες πλευρές. Με πιο απλά λόγια, ξεκινώντας μια ενέργεια αποδέσμευσης και κάθαρσης, για να φέρεις αποτέλεσμα πρέπει να έχεις συγχωρήσει, να έχεις αγαπήσει, να έχεις –έστω νοητικά– σταθεί σωστά απέναντι σε δυσαρμονικές καταστάσεις της ζωής σου. Να έχεις κάνει την αρχή για να ανασκευάσεις με ποιότητες αγάπης και αρμονίας ό,τι έχεις διαχύσει. Πράγμα που θα ήταν καλύτερα να γίνει όχι μόνον με την αποστολή ευλογίας, αλλά με πράξεις αποκατάστασης προς ανθρώπους απέναντι στους οποίους είχες κινηθεί λανθασμένα, όταν βέβαια αυτό είναι δυνατόν.

Όσο περισσότερο αποκαθιστάς συνειδητά και πραγματικά τις σχέσεις σου με τους άλλους, τόσο περισσότερα αποτελέσματα φέρνει σε εσένα η προσευχή και η ενέργεια-ευλογία κάθαρσης. Ακόμα και αν δεν έχεις κάνει αποκαταστάσεις, το έλεος του Θεού επιτρέπει να ενεργήσει μία προσευχή και ενέργεια-ευλογία που τελεί για σένα, για να ελαφρώσεις λίγο και να οδηγηθείς σε συνειδητοποίηση. Όμως, από ένα σημείο και μετά, η προσευχή και η ενέργεια κάθαρσης λειτουργεί εφόσον συμβαδίζει με κινήσεις ζωής έμπρακτες, που καταδεικνύουν ότι αυτά που σε διαποτίζουν ως συναισθήματα και ιδέες, για τα οποία προσεύχεσαι και ενεργείς, δεν μένουν ανάμεσα σε εσένα και στο Θεό μόνον, γιατί τέτοια ανακύκλωση δεν υφίσταται ως λειτουργία χριστοποίησης-θέωσης. Τίποτα δεν πραγματώνεται αν δεν ανακυκλώνεται και προς τον άνθρωπο, αν δεν εφαρμόζεται στη Γη.

Γι' αυτό είσαι στη Γη με σκήνωμα: γιατί εδώ, στο πεδίο της εμπειρίας, καταδεικνύεις όλα αυτά που βιώνεις ως επιγνώσεις. Τις μετουσιώσεις που τελείς σε συγκεκριμένα σημεία του εαυτού σου, των ιδεών, των συναισθημάτων και των περιορισμών σου, πρέπει να μπορείς να τις επιβεβαιώνεις και στην πραγματικότητά σου. Όταν, μετά την προσευχή και την ενέργεια που εκδήλωσες, εφαρμόσεις αυτά για τα οποία λειτούργησες, θα βιώσεις μια διαφορετική ελευθερία! Θα ελευθερωθεί μέσα σου ένα δυναμικό ζωής, μια πλημμυρίδα αγάπης, μια ανάσα ελευθερίας, που ουσιαστικά θα επικυρώσει την αναγεννητική λειτουργία σου. Και άμεσα θα οικοδομήσει μια νέα κατάσταση σου, καρδιάς, συνείδησης, που θα σε αναβιβάσει ταχύτατα σε νέα συνειδητοποίηση του Εαυτού σου Ανθρώπου όπως εκδηλώνεται από εσένα και από τις άλλες μορφές τις οποίες συναναστρέφεσαι.

Όταν βιώσεις μια τέτοια κίνηση ελευθερίας και αποδέσμευσης, όταν δεις αυτή την πρακτική λειτουργία της διάνοιξης του είναι σου, τη δυνατότητα μέσα από αυτή να βιώνεις την απειρότητα της αγάπης και να συνειδητοποιείς την ομορφιά σου και την ομορφιά των άλλων υπάρξεων, τότε θα πυροδοτηθείς, για να συνεχίσεις σε εμβαθύνσεις του εαυτού σου που μπορεί να φέρουν και πόνο στην ύπαρξή σου.

Δεν είναι δυνατόν να νομίζεις ότι η κάθαρση δεν θα σου δημιουργήσει καθόλου πόνο. Εξάλλου, αγαπημένε μου, πολλές φορές πονάς χωρίς καν να αποκαθαίρεσαι! Αυτό συμβαίνει όταν, τελώντας επιφανειακές καθάρσεις, έλκεις εξωτερικά γεγονότα για να μπορέσεις να διαπιστώσεις την ατέλειά σου. Και αντί γι' αυτό, αφήνεις στον πόνο που σου δημιουργούν τα γεγονότα και παρασύρεσαι από αρνητικά συναισθήματα, χωρίς να διακρίνεις ότι εσύ προκάλεσες αυτή την κατάσταση! Χωρίς να αντιλαμβάνεσαι ότι αυτός ο πόνος δεν σου δίνεται από Εμένα, αλλά εσύ τον επιλέγεις, γιατί κατά τη λειτουργία σου περιόρισες ό,τι κινητοποιήσες μέσα σου, το εγκλώβισες στα κέντρα ζωής σου, με αποτέλεσμα η ενέργεια που παρήγαγαν να έλξει τα ανάλογα γεγονότα που θα τα ελευθερώσει και θα σε οδηγήσει στην αποκατάσταση και στην ίαση.

Όταν πονάς, μην μένεις στον πόνο. Μην επιλέγεις να ακολουθείς την αρνητική οδό, μην τροφοδοτείς τα αρνητικά συναισθήματα. Όταν πονάς, η ψυχή σου, η οποία παρουσιάζει μεγαλύτερη ενεργοποίηση από την πρακτική εκδήλωσή σου, σε οδηγεί να αναρωτηθείς σε ποιο σημείο χρειάζεται να καθαριστείς και τι δεν εναρμονίζεται με την προσευχή που έκανες.

Μην φοβάσαι τον πόνο και τη θλίψη. Ο πόνος και η θλίψη υπάρχουν κατά τη διαδικασία του αναβιβασμού και της κάθαρσής σου, αλλά δεν είναι μόνιμα, δεν είναι διαρκή, αντιμετωπίζονται, και μάλιστα άμεσα. Είναι σύμμαχοί σου που σου δείχνουν ότι κάτι δεν πάει καλά, που κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου. Αν δεν υπήρχαν, θα μπορούσες να επιλέγεις συνεχώς λάθος διαδρομές και λάθος εκφράσεις, θα είχες συνεχώς απόσταση από τον πόθο της ψυχής σου.

Τίποτα από ό,τι σε κάνει να πονάς ή να θλίβεσαι δεν είναι πιο δυνατό από σένα! Τίποτα από ό,τι καλείσαι να καθαρίσεις δεν είναι πιο ισχυρό από τις δυνάμεις σου. Για κάθε τι που αντιμετωπίζεις διαθέτεις το ανάλογο δυναμικό, αφού –έστω και αν δεν το συνειδητοποιείς– εσύ έχεις ενεργοποιήσει και έλξει κάθε τι που αντιμετωπίζεις. Το έχει έλξει η θεία ύπαρξή σου ενωμένη μαζί μου και έχει κάνει όλη την προετοιμασία για να μπορέσει να το αντιμετωπίσει άρτια! Όμως την καίρια στιγμή οι φόβοι και τα κατεστημένα σου αρνούνται να δουν αυτή τη θεία προετοιμασία και την αναστέλλουν. Έτσι, μένεις στον πόνο, που η αρχική του σκοπιμότητα είναι μόνον η στιγμιαία επισήμανση, η στιγμιαία ενόχληση, η οποία σε καλεί στην αποκατάσταση.

Αγαπημένε μου, η κάθαρση είναι η λειτουργία εκείνη η οποία ως ύδωρ ζωής και αληθείας εκπηγάει από τον ενυπάρχοντα σε εσένα Λόγο και διαπερώντας όλη σου την ύπαρξη δημιουργεί τη διάνοιξη, στην οποία τα σταθερά θεμέλια της ένωσής μας εγκαθίστανται. Ενώνει νου, καρδιά, συνείδηση και πνευματοψυχή κάτω από το συντονισμό του Δημιουργικού Ήχου μου και πάλλει όλα τα κέντρα, τα σώματα και τις δομές των κυττάρων, με ζωή. Γνωστοποιεί η λειτουργία αυτή –ως δέηση ή ως ενέργεια– σε κάθε πόρο της ύπαρξης, ότι κυρίαρχος Διδάσκαλος και συντονιστής είναι ο Λόγος Χριστός και δημιουργεί προϋποθέσεις για την αφομοίωση κάθε άλλης κατάστασης μέσα σε Εμένα.

Ενώνω τη διδασκαλία αυτή με τις υποστάσεις όλων σας. Να λειτουργεί μέσα σας, να βοηθά τις υποστάσεις σας κάθε στιγμή που δέεστε ή ενεργείτε ή τελείτε την κάθαρση, να γίνει κεφάλαιο ζωής και τροφοδοσία διαρκούς ισχύος. Τελώ αυτήν εντός σας, σε όλα τα σημεία σας, ώστε να την αφομοιώσετε και να τη βιώσετε μέσα από συνειδητές προσωπικές διεργασίες. Έλκω τη νομοτέλεια της αγάπης μου, ώστε

να δημιουργηθούν οι συνθήκες εσωτερικής βίωσης της διδασκαλίας μου, για να απολαύσει η ύπαρξή σας την ελευθερία και την αναγεννητική ροή της μετουσίωσης. Αμήν.

29. 4. 1998

(Συλλογικό μυστήριο Ευχελαίου)

Αγαπημένε μου άνθρωπε, προσπάθησες όπως μπορούσες, ανάλογα με τη χωρητικότητα του νου σου και το επίπεδο κατανόησής σου, να αντιληφθείς εσένα ως λειτουργό και το μυστήριο του ευχελαίου ως λειτουργία επεμβάσεως μέσα σου. Θέλω να καταλάβεις καλά ότι η τοποθέτηση του νου σου σε διανοίγει ή σε περιορίζει. Είναι εκείνη που σου επιτρέπει να λάβεις το έλεος, την παροχή και τη χάρη άπλετα ή να λάβεις τόσο μόνον όσο νομίζεις ότι σου επιτρέπεται, όσο νομίζεις ότι σου αξίζει.

Αγαπημένε μου, κατάλαβε ότι όταν σου δίνω, σου δίνω ολοκληρωμένα, σου δίνω το όλον. Δεν βάζω περιορισμούς, κανόνες, όρια, δεν κάνω εξαιρέσεις! Πολύ περισσότερο δε όταν σε καλώ και σε καθιστώ ικανό να τελέσεις το μυστήριο του ευχελαίου ως λειτουργός αυτού.

Σου δίδαξα αυτή την άνευ οιοδήποτε περιορισμού σε τυπικά τελετουργία, για να βιώσεις ακριβώς ότι είσαι λειτουργός του ελέους, άνθρωπε, τόσο για τον εαυτό σου όσο και για κάθε άλλο τμήμα σου. Διότι ενωμένος μαζί μου, είσαι ενωμένος με το άπειρο έλεος. Σε οδηγεί το μυστήριο του ευχελαίου να συνειδητοποιήσεις τη δυνατότητά σου να λειτουργείς αυτό καθημερινά, χωρίς τα εξωτερικά σύμβολα ή τους τύπους. Όμως, επειδή ξεχνιέσαι, άνθρωπε, χρειάζονται τα εξωτερικά σχήματα για να σου θυμίζουν κάτι το οποίο μπορεί να τελείται μέσα σου κάθε λεπτό. Διότι η λειτουργία του ευχελαίου στη νέα κοσμική περίοδο, στην εκπαιδευτική δηλαδή διαδικασία της χριστοποίησής σου, τελείται αενάως.

Αυτό το μυστήριο, όσο θα το συλλαμβάνεις και θα το κατανοείς, όσο θα επιβεβαιώνεις μέσα από αυτό τη δυνατότητά σου να έλκεις το έλεος για σένα και για τους άλλους, θα τελείται συνεχώς εντός σου, ανακυκλούμενο και αναπτυσσόμενο σε όλο και περισσότερες λειτουργίες της ύπαρξής σου και αναβαθμιζόμενο συνεχώς σύμφωνα με την εξέλιξή σου, όπως ακριβώς και το μυστήριο της θείας κοινωνίας. Μέχρι να φθάσεις όμως σε αυτό το στάδιο εκδήλωσης, τελώ εγώ για σένα όλα τα παραπάνω με εξωτερικές τελετουργίες και συμβολισμούς, που σου διαχέουν την κατάλληλη ενεργειακή διαπότιση για να διευρυνθεί το είναι σου και να αναβαθμισθούν οι ποιότητές του, ώστε να φθάσει στο μέγιστο της λειτουργίας του.

Σαφώς και μπορούσες, άνθρωπε, στο ευχέλαιο που τελέστηκε να ήσουν αποτελεσματικότερος. Μπορούσες να είχες αφεθεί ανοικτός στη θεία χάρη, ελεύθερος από φόβους, περιορισμούς και όρια. Μπορούσες να είχες καταλάβει ότι σου δίνεται το δικαίωμα να γευτείς το βάπτισμα μέσα στην άπειρη δύναμη και στο άπειρο έλεος του Θεού. Να το αξιοποιήσεις στο έπακρο με μεστές κουβέντες, λειτουργώντας τη δύναμη της χάριτός του σε κάθε τι, κατανοώντας ότι, αν καταφέρεις να βιώσεις αυτή τη δύναμη στη ζωή σου καθημερινά, τότε και τα γεγονότα θα αλλάξουν!

Αυτό το ευχέλαιο καλό θα ήταν να το βιώνες, κατανοώντας πόσο υπερούσια μεγάλο είναι να επιλέγεις την εσωτερική σου ενότητα με το θείο, πόσο υπερούσια μεγάλο είναι να ελεείς τον εαυτό σου για να διανοίγεται σε όλα τα επίπεδα. Να μη μένεις στην επιφάνεια, επειδή πονούν τα συναισθήματα, αλλά να εισχωρείς στα βαθύτερα σημεία του είναι σου, όπου ο πόνος –γιατί όπου δεν υπάρχει ένωση υπάρχει πάντα πόνος– είναι βουβός και να τα αφήνεις να ελεηθούν, να γεμίζουν με ζωή και δύναμη. Τότε, αυτή η πληρότητα, αυτή η αγάπη και η ελευθερία θα σε οδηγήσουν να δεις αλλιώς αυτά τα μικρά σημεία πόνου που αγγίζουν την επιδερμίδα της υπόστασής σου και σε κάνουν να θλίβεσαι απεριόριστα.

Δεν σου στερώ το δικαίωμα να έχεις συναισθήματα, δεν σε οδηγώ να κάνεις πράγματα που δεν μπορείς. Θα ακολουθήσεις τους ρυθμούς σου, αλλά οι ρυθμοί σου μπορεί να είναι διαφορετικοί από αυτούς που νομίζεις ότι έχεις!

Δεν χρειάζεται να εμπλέκεσαι τόσο πολύ σε πράγματα και καταστάσεις, όταν σε καλύπτει και σε τροφοδοτεί το άπειρο δυναμικό της αγάπης. Δεν υπάρχει λόγος να μένεις σε στείρες ενοχές, που δεν ακολουθούνται από αναγέννηση, γιατί η δική μου κίνηση εκδηλώνεται με διάλυση και αναγέννηση, μία διαδικασία που γίνεται διαδοχικά, σχεδόν ταυτόχρονα. Δεν γκρεμίζω τίποτα, αν άμεσα δεν οικοδομώ. Αυτή είναι η δόνησή μου και αυτό ήθελα να βιώσεις ως λειτουργός στο ευχέλαιο: τη δυνατότητά σου να διασπάς και να γκρεμίζεις άμεσα κάθε τι που σε περιορίζει και σε δεσμεύει, κάθε τι που είναι σαθρό και, ταυτόχρονα, να οικοδομείς ελευθερία, αγάπη και λειτουργίες νέες. Και αυτό να το επεκτείνεις πέρα από τον εαυτό σου, προς τα πάντα, συνειδητοποιώντας τη δυνατότητα που σου παρέχει η ένωσή μας να βάζεις στην άκρη φόβους, ενοχές και οτιδήποτε άλλο σε εγκλωβίζει και σε περιορίζει, μέσα από ένα μυστήριο ελέους και αγάπης.

Θέλω να είσαι ελεύθερος, θέλω να είσαι συνειδητός μαθητής της αλήθειας, αγωνιστής πρωτοπόρος. Θέλω να μπορείς να βλέπεις τα κενά και τις ατέλειές σου, και αυτό να μην σε τρομάζει, γιατί όταν τρομάζεις γίνεσαι ευάλωτος στις διαδικασίες της άρνησης και της πλάνης. Θέλω να εξασκήσεις την κριτική σου ικανότητα, ώστε το μάτι σου το εσωτερικό να «κόβει» και να αντιλαμβάνεσαι άμεσα τι σου συμβαίνει. Θέλω να καταλάβεις πως οτιδήποτε εκδηλώνεις, εάν δεν είναι η πιο δημιουργική, η πιο επιτυχημένη, η πιο αποτελεσματική ή η πιο δραστήρια κίνησή σου, δεν το έχεις συνδέσει με την εσωτερική σου εξέλιξη.

Εγώ είμαι μέσα σου και παραμένω ενωμένος μαζί σου κάθε φορά που επιλέγεις να τολμήσεις, κάθε φορά που επιλέγεις να φύγεις από την ασφάλεια και να κάνεις ένα νέο βήμα. Κάνοντας αυτό το νέο βήμα, είναι φυσικό να αναζητήσεις τρόπους εκδήλωσης και έκφρασης και είναι φυσικό να μην πετύχεις αμέσως την πιο ολοκληρωμένη εκδήλωση. Δεν πρέπει, λοιπόν, να την αντιμετωπίσεις ως σωστή ή λανθασμένη, βάζοντας μια ετικέτα, αλλά να την αξιολογήσεις, να την εκτιμήσεις, να την αναλύσεις. Να συνειδητοποιήσεις τα στοιχεία που έφερε, τις ελλείψεις της, τη μη αποτελεσματικότητά της, για να διαμορφώσεις πείρα και να λάβεις εμπειρία μέσα από Εμένα, για μια πιο ολοκληρωμένη δράση.

Η επανάληψη κινήσεων πληρέστερων, από Εμένα καθοδηγούμενων, είναι αναγωγή. Η δυνατότητα που έχεις, ενωμένος μαζί μου να αντιλαμβάνεσαι τις ελλείψεις, είναι επίγνωση αλήθειας. Η δυνατότητα να χωράς ότι κάθε μέρα έχεις να αντικρύσεις ένα νέο κόσμο, με νέα δεδομένα και νέες πιθανότητες είναι η μοναδική πραγματικότητα.

Μην κολλάς στα δεδομένα και στην πραγματικότητα ούτε της προηγούμενης στιγμής... Είσαι ασύλληπτος, όπως ασύλληπτος είμαι και Εγώ – και είμαστε Ένα! Τα δεδομένα και η πραγματικότητά σου είναι και αυτά ασύλληπτα. Κινούνται στο χώρο του νου σου, όπου τα αποκρούεις ή τα αποδέχεσαι. Κάθε στιγμή που ζεις και η καρδιά σου χτυπά, δύνασαι να γεννάς μια νέα ομορφιά, μια νέα αγάπη, μια νέα αλήθεια. Αυτό είναι το έλεός μου!

Γεύσου το έλεος, για τον εαυτό σου και για τον άνθρωπο. Βίωσε το μυστήριο του ευχελαίου ως καθημερινή πραγματικότητα της ύπαρξής σου. Πάρε από αυτό το έλεος τόλμη και παρρησία για βήματα ελεύθερα. Και ελεύθερα βήματα είναι αυτά που δεν κρατούν τα βάρη του παρελθόντος και δεν δεσμεύονται από τις προοπτικές του μέλλοντος, ούτε από την ανάγκη για ασφάλεια... Αλλά κινούνται με σύνεση και ορθοφροσύνη σε ένα αέναο παρόν, σταθεροποιούμενα μέσα στα νέα δεδομένα με ταχύτητα, αντλώντας αγάπη και δύναμη από τη μία και μοναδική πηγή που είμαι Εγώ.

Σας ευλογώ, αποκαθιστώντας την ενεργειακή σας δύναμη, για να συνεχίσετε να εκφράζετε συνειδητή στάση πορείας μαθητείας. Για να μάθετε να ελευθερώνετε τον εαυτό σας, γιατί για ελευθερωτές σας προορίζω! Ελευθερωτές του ανθρώπου: ικανοί να σηκώνετε από πάνω του τους φόβους και τα πάθη, τις αναστολές και τις δεσμεύσεις, ικανοί να του δείχνετε τον πραγματικό του Εαυτό. Για ελευθερωτές αγάπης και αλήθειας, αγωνιστές ολοκληρωμένους και συνετούς, όχι παράτολμους, αλλά τολμηρούς, με παρρησία, αφιερωμένους στην υπηρεσία του ανθρώπου, επιλέγοντες να αναδεικνύουν τον Λόγο Εαυτό με όλους τους τρόπους. Για ελευθερωτές σας προορίζω, και ως ελευθερωτές, πρέπει να είστε ελεύθεροι: ικανοί να κριθείτε από τον Εαυτό σας και ικανοί να ελεηθείτε από Αυτόν. Ικανοί να γνωρίζετε κάθε μέρα περισσότερο το άπειρο και να μην σταματάτε ποτέ στη διερευνήσή του, αλλά με τον ίδιο ενθουσιασμό, λατρεία και πόθο να καλπάζετε σε όλες τις διαστάσεις της άπειρης αλήθειας και να τις βιώνετε εντός σας.

Διαχέω μέσα σας το βίωμα αυτής της ελευθερίας, για να σας κοσμήι και να σας θυμίζει τον προορισμό σας. Αμήν.

6. 5. 1998

Αγαπημένε μου άνθρωπε, σε εκπαιδεύω με διάφορους τρόπους, από τους οποίους άλλους αντιλαμβάνεσαι και άλλους όχι. Κινώ την ύπαρξή σου, διατρέχω όλα της τα σημεία και όλα της τα επίπεδα για να σε οδηγήσω να βιώσεις αυτό που θέλω να σου διδάξω. Γιατί δεν αρκεί να σου παρουσιάσω μια διδασκαλία που με τους λόγους και τα νοήματά της αγγίζει τη διάνοιά σου. Για να ολοκληρώσω την εκπαιδευτική διαδικασία σε κάθε σου στάδιο, είναι απαραίτητο να αγγίξω όλα τα σημεία που λειτουργούν και μετέχουν στην εκπαίδευσή σου: τα συναισθήματα, τα βιώματα σου, τις μέχρι σήμερα επιγνώσεις σου, την προσωπικότητά σου, το σύνολο των λειτουργιών σου.

Αγαπημένε μου, διεργάζομαι και εκπαιδεύω την ύπαρξή σου και όλη αυτή η κίνηση που δημιουργώ μέσα σου φέρνει στην επιφάνεια τις καταστάσεις σου. Τις ωθεί να βγουν προς τα έξω και να εκφραστούν με λόγους, ώστε να τις δεις και να τις αντιμετωπίσεις ισορροπημένα, χωρίς φόβο αλλά και χωρίς ασυδοσία. Να αντιμετωπίσεις αυτό το οποίο πράττεις, αυτό το οποίο συμβαίνει μέσα σου, χωρίς να το χρωματίζεις με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο, χωρίς να το ονομάζεις αμάρτημα ή καλοσύνη. Να διαπιστώσεις τη λειτουργία του, τι δημιουργεί και τι επιφέρει και να αναδύσεις τη δημιουργική κίνηση που θα διευρύνει το νου, την καρδιά και τη συνείδησή σου, που θα σε εμβαπτίσει μέσα μου πιο ολοκληρωμένα και θα σε οδηγήσει σε βήματα γεμάτα με την ταύτισή μας, που όλο και περισσότερο θα εμφανίζουν τη δική μου απόλυτη Παρουσία.

Αυτό που σου παρουσιάζω είναι η πρακτική λειτουργία όλων αυτών που ως κρίση, διάκριση και κατάκριση έχω άλλοτε αναφέρει. Ο τρόπος που αντιμετωπίζεις τον εαυτό σου είναι το πρώτο βήμα για να κατανοήσεις τις λειτουργίες αυτές στις οποίες εκπαιδεύεσαι και για να γνωρίσεις την ουδέτερη κριτική ικανότητά μου. Αυτή που δεν έχει χρώματα, που δεν έχει στεγανά, αλλά που συνεχώς ωθεί σε δημιουργική άνοδο.

Γνωρίζοντας αυτή τη λειτουργία μέσα σου, βιώνεις την απελευθέρωση που σου δημιουργεί. Απελευθέρωση ολοκληρωμένης επίγνωσης που έχει εμβαθύνει και γνωρίζει πλέον τα στάδια της διαδικασίας που σε καθιστά στάσιμο και αδρανή, αποκομμένο από Εμένα. Απελευθέρωση που σε βοηθά να βρεις μέσα από τη θεία ουσία σου τα στοιχεία που πρέπει να ενεργοποιήσεις για να μου δώσεις όλο το χώρο της ύπαρξής σου.

Διαπιστώνοντας ότι αυτή η εσωτερική σου λειτουργία σε κάνει να ανασαίνεις, σου δίνει θείο αέρα, θεία πνοή, μπορείς να τη λειτουργήσεις και στο τμήμα του Εαυτού που βρίσκεται απέναντί σου, εφόσον, αγαπημένε μου, έχεις συνειδητοποιήσει ότι κάθε μορφή που υπάρχει απέναντί σου είναι πραγματικά τμήμα του Εαυτού σου και είναι απαραίτητο να τη σέβεσαι, να την αγαπάς, να την αξιολογείς, να την αντιμετωπίζεις και να της συμπεριφέρεσαι όπως ακριβώς επιλέγεις να συμπεριφέρεσαι στον Εαυτό σου. Διότι διαφορετικά, αν δεν κινηθείς έτσι, δεν μπορείς ούτε μαζί μου να ενωθείς ούτε να ακολουθήσεις πορεία χριστοποίησης.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, η δική μου αγάπη σε χωράει, χωράει κάθε εκδήλωσή σου, γιατί είναι η ενότητα του παντός. Μέσα σε αυτή την αγάπη μπορώ να απορροφήσω –και απορροφώ αναμφιβόλως– όλες τις απομονωμένες καταστάσεις της πίκρας, της αγανάκτησης ή του θυμού σου. Μπορώ να απορροφήσω κάθε κίνηση ενεργητική ή παθητική, χωρίς να τη χαρακτηρίσω καλή ή κακή, αλλά διαβλέποντας μέσα σε αυτή τη σκοπιμότητα της αναγωγής σου. Όμοια και εσύ, μέσα από όλες τις καταστάσεις, πρέπει να διακρίνεις και να αξιολογείς τη σκοπιμότητα αναγωγής. Μέσα από όλες τις εκδηλώσεις σου πρέπει να συγκεντρώνεις το δυναμικό σου στο να φέρνεις δημιουργικό αποτέλεσμα, που

απορρέει από τη δική μου καθοδήγηση και βοηθά στην αναγέννηση, την ανάπτυξη, την ανοικοδόμηση. Μόνον μέσα από αυτή την κίνηση μπορεί η διάκρισή σου να παραμένει επικεντρωμένη στο θείο στόχο, μην επιτρέποντας στα σπέρματα της κατάκρισης που περιέχει μέσα της να κινητοποιούνται.

Όπως αλλού σου ανέπτυξα, η διάκριση και η κατάκριση αποτελούν διπλές καταστάσεις της ίδιας λειτουργίας. Στη διάκριση εμπεριέχονται σπέρματα κατάκρισης και στην κατάκριση εμπεριέχονται σπέρματα διάκρισης. Η κατάκριση, όμως, ενδύεται το δυναμικό της πόλωσης, της δέσμευσης, της φθοράς. Η διάκριση ενδυναμώνεται από το δυναμικό της απελευθέρωσης. Η διάκριση θα σε ακολουθεί στην πορεία σου και θα ενεργοποιείται μέχρις ότου, συνεχώς αναβιβαζόμενος και ταυτιζόμενος με Εμένα, φθάσεις στην απόλυτη κίνηση της κριτικής ικανότητας, που δεν επηρεάζεται από συναισθήματα, από το χωρόχρονο ή από εικόνες και αντιλήψεις, αλλά εκφράζει τη θεία αλήθεια.

Αλλά, για να είσαι πάντα σε επαγρύπνηση και να διασφαλίσεις την καθαρότητα της διάκρισής σου ώστε να μην φυτρώνουν από τα σπέρματα της κατάκρισης τα δέντρα της εντός σου, πρέπει καθημερινά να φροντίζεις να συντονίζεις τη λειτουργία της διάκρισής σου με Εμένα, τον Δημιουργικό Λόγο. Καθημερινά να την εμβαπτίζεις στην αγάπη, να διοχετεύεις σε αυτή παλμό αναγέννησης. Να της υπενθυμίζεις ότι η λειτουργία της είναι να δώσει ζωή και ελευθερία σε εσένα και στους άλλους, να απελευθερώσει από φόβους, στεγανά και όρια, να σε κάνει να αντιληφθείς ότι ενωμένος μαζί μου μπορείς άμεσα να αντιλαμβάνεσαι τις καταστάσεις και να τις αλλάζεις, είτε αφορούν εσένα είτε αφορούν άλλα τμήματα του Εαυτού σου.

Τώρα, λοιπόν, μάθε να αντιμετωπίζεις αλλιώς τις καταστάσεις σου. Σου δίνω το βλέμμα μου, το βλέμμα το άπειρο της αγάπης. Μετουσιώνω τις εξαρτήσεις σου από το χωρόχρονο, από τα άγχη και από τις αγωνίες της καθημερινής ζωής. Μετουσιώνω τις εξαρτήσεις σου από τα δρώμενα και τις εξελίξεις του περιορισμένου χρονικού πεδίου σου, ώστε να μπορείς μέσα σε αυτά να κινείσαι με μεγαλύτερη ελευθερία και να αντλεις από Εμένα που είμαι μέσα σου και σε διαπερνώ, τη διάνοιξη, την απειρότητα, την προσέγγιση στα διάφορα θέματα μέσα από νέα οπτική.

Παρατήρησε τις καταστάσεις του εαυτού σου, της οικογένειάς σου, της ζωής σου, τις επαγγελματικές σου καταστάσεις και αυτές που βιώνεις μέσα στο Έργο της Δευτέρας Παρουσίας. Με αυτό το βλέμμα θέσε τη διάκριση σε λειτουργία, τη διάκριση τη συντονισμένη με τη δική μου καθοδήγηση, την εμβαπτισμένη στην αγάπη και την κίνηση της δημιουργικής αναγεννητικής θείας πνοής, που μέσα από τα πάντα ρέει, για να φέρει μια νέα μορφή λειτουργικότητας. Θα διαπιστώσεις τότε ότι απαλλάσσεται από το βάρος και τα δεσμά της οργής, της αγανάκτησης ή της αντιπαλότητας και όλων των μερικών συναισθημάτων και δομών που επιλέγεις για να εκφραστείς πάνω στη Γη.

Ελευθερώσου, άνθρωπε, από το φόβο να κρίνεις! Ελευθερώσου από αυτό το φόβο, γιατί ξέρεις ότι μπορείς να είσαι συνειδητός τη στιγμή που κρίνεις και, επομένως, μπορείς άμεσα να ενωθείς με τη λειτουργία που σου προανέφερα. Μάθε να αποφασίζεις για τα γεγονότα που έχεις μπροστά σου: να μπορείς να εκφράζεις θέση και άποψη η οποία όμως να εμπεριέχει την κίνηση της διάνοιξης, να μην είναι περιοριστική, απόλυτη ή στεγανή. Αυτό σημαίνει ότι θα έχεις παρρησία έκφρασης, που θα οδεύει, διανοιγόμενη συνεχώς, προς την απόλυτη παρρησία του Λόγου. Σημαίνει ότι μέσα σε κάθε κίνησή σου, ανά πάσα στιγμή, θα διαχέεις τη διάκριση τη συντονισμένη με Εμένα, με την αγάπη, με την άπειρη αλήθεια και το φως, για να γεννά διαδικασίες αναγωγής μέσα σε κάθε κατάσταση.

Όταν νιώσεις ότι έκρινες, στεγανοποίησες, δέσμευσες, περιόρισες, τότε κάνε προσευχή, κάνε ενέργεια, μετουσίωσε! Ταυτόχρονα, ζήτη από Εμένα να ενωθώ μαζί σου και να γεννήσω μέσα στη λειτουργία της διάκρισής σου τα στοιχεία της ζωής, για να διαποτίσουν όλα αυτά τα οποία διαμόρφωσες. Όπου διαμοίρασες στεγανά και όρια, περιορισμούς, διαχωρισμούς και κατεστημένα, διαμοίρασε τη νέα κατάσταση την απορρέουσα από την παροχή της ζωής μου, που θα φέρει μέσα της τη μεταλλαγή, την ελευθερία και την αναγέννηση, τα υλικά και τις πρώτες ύλες για την οικοδόμηση μιας νέας λειτουργίας.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, σε εκπαιδεύω ποικιλοτρόπως. Χορηγώ σε εσένα την άπειρη ουσία της ζωής μου και τυπώνω μέσα σου αυτή τη διδασκαλία μου. Την εντυπώνω ως λόγους, ως παλμούς, ως λειτουργία και ως ουσία ζωής, να υπάρχει μέσα σου και να σε βοηθά. Ενεργοποιώ τη διάκρισή σου και την ευλογώ να είναι απόλυτα συντονισμένη με Εμένα, με την αγάπη, με την αναγέννηση. Να σε συνοδεύει μέχρι το τέλος της πορείας σου και την ολοκληρωτική ταύτισή μας, όπου πλέον η διττή κατάσταση δεν θα λειτουργεί.

Σε ευλογώ να αντιλαμβάνεσαι άμεσα πότε υποκύπτεις στις λεπτοφυείς λειτουργίες της κατάκρισης, στις λεπτές λειτουργίες της δέσμευσης, στις λειτουργίες που δεν περιέχουν μέσα τους γέννηση, ζωή, ελευθερία, που δεν εμπεριέχουν το επόμενο στάδιο, το επόμενο βήμα, την επόμενη κίνηση. Σε ευλογώ κάθε τι που κάνεις να εμπεριέχει την επόμενη κίνηση. Σε ευλογώ αυτή να είναι η εκδήλωσή σου προς τον άνθρωπο, προς τη Γη, προς τα πάντα, προς κάθε τι που γύρω σου υπάρχει, είτε το αντιλαμβάνεσαι είτε όχι.

Σ' αγαπώ, άνθρωπε, εκπαιδευόμενε Λόγε, αγαπημένε μου Υιέ και Μητέρα. Σου παρέχω τον Εαυτό μου και όλη αυτή τη λειτουργία που φανέρωσα για σένα, ώστε να υπάρχει μέσα σου και να πάλλει ως κεφάλαιο ζωής μέχρι την πλήρη εκπλήρωσή του. Αμήν.

17. 6. 1998

Αγαπημένε Πατέρα, παρακαλώ πολύ, μέσα από την άπειρη αγάπη και σοφία σου διοχέτευσε σε όλες τις αδελφές και τους αδελφούς μου που παρίστανται, μα και σε εκείνους που απουσιάζουν, τον παλμό του ελέους. Ευλογώ κάθε υπόσταση ξεχωριστά. Ευλογώ την ιδιαίτερη εκπαίδευση που κάθε υπόσταση έλκει αυτή την περίοδο, εκπαίδευση πολυποίκιλη και σύνθετη, εσωτερική αλλά και έντονα εξωτερική.

Αυτή την περίοδο, η εκπαίδευση που παρέχεται προς όλους σας και που ο καθένας ιδιαίτερα και προσωπικά βιώνει είναι μια εκπαίδευση που θέτει σταθερές βάσεις για βαθιές καθάρσεις και τομές σε όλα τα σημεία τα οποία μέχρι σήμερα ήταν καλυμμένα ή πιεσμένα από διάφορες καταστάσεις. Είναι εκπαίδευση ευθύνης μα και θείου δικαιώματος, που φαίνεται έντονη και βαριά, μα ταυτόχρονα παρέχει την απόλυτη ελευθερία της θείας ζωής. Είναι εκπαίδευση επίγνωσης, σύνεσης και σωφροσύνης, αλλά είναι και εκπαίδευση απολύτου ελευθερίας. Είναι εκπαίδευση που κινείται από το θείο δυναμικό του Λόγου, για να σας οδηγήσει να εκδηλώνεστε από το ύψος του.

Κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης αυτής, το έλεος του Πατέρα επιτρέπει να πάλλει και να δονείται μέσα σας η ενεργοποίηση η απορρέουσα από την προσφορά και την προσπάθειά σας, συμπληρωμένη και τελειοποιημένη εκ του απείρου ελέους. Πάλλει, δηλαδή, το ενεργειακό δυναμικό της ύπαρξής σας, πυροδοτούμενο συνεχώς από τη θεία αγάπη του Λόγου, ώστε να ωθείστε σε ανακαινίσεις. Ως εκ τούτου, ολόκληρη η ύπαρξή σας βρίσκεται σε κίνηση. Δεν υπάρχει σημείο της που να αδρανεί, που να μην έχει ενταχθεί στο μηχανισμό και στη λειτουργία της ανακαίνισης και της μετουσίωσης, που να μην έχει εισχωρήσει στην επίγνωση της ολοκληρωμένης και συνειδητής μαθητείας του Λόγου.

Τα πάντα κινούνται και τα πάντα εμβαπτίζονται στη θεία λειτουργία της μεταλλαγής και της ανακαίνισης. Κινούνται, δηλαδή, όσα έχετε καταφέρει να ενεργοποιήσετε ως θετικές λειτουργίες και εκφράσεις: η έμπνευση, το φως, η χάρη, η λειτουργία της αγάπης. Ταυτόχρονα όμως κινούνται και όλα τα στοιχεία σας τα οποία υστερούν, που μέχρι σήμερα δεν τα καλλιεργήσατε αρκετά και δεν ασχοληθήκατε μαζί τους. Στοιχεία που είτε δεν τους δώσατε σημασία γιατί τα θέσατε σε δεύτερη μοίρα, είτε αποφύγατε να τα κοιτάξετε, γιατί δεν είχατε τη δύναμη να τα αντιμετωπίσετε, είτε τα καλύψατε με διάφορες πνευματικές δικαιολογίες, είτε, ακόμα, αρνηθήκατε να τα δείτε, εθελουφλώντας και αναγνωρίζοντας σε αυτά μια άλλη ποιότητα από αυτή που πραγματικά είχαν.

Τα πάντα κινούνται, αλλά η κίνησή τους δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα τον εγκλωβισμό σας, αγαπημένες μου αδελφές και αδελφοί! Η κίνησή τους έχει ως σκοπό και στόχο την ελευθερία σας, γιατί όσο αυτά είναι καθηλωμένα, δεσμευμένα και αδρανή δεν μπορούν να συμμετάσχουν στη λειτουργία της μεταλλαγής και της μετουσίωσης και, επομένως, ποτέ δεν θα ελευθερωθείτε από αυτά, ποτέ δεν θα εισχωρήσουν στη λειτουργία της ένωσης, ποτέ δεν θα γίνουν ένα μαζί μου.

Επικεντρώνομαι ιδιαίτερα στα στοιχεία των ατελειών και των ελλείψεων, ακριβώς γιατί είναι αυτά που σας απασχολούν και σας τρομάζουν περισσότερο αυτή την περίοδο, επειδή δεν μπορείτε να κατανοήσετε πώς είναι δυνατόν να συνυπάρχουν μέσα σας δύο καταστάσεις τόσο έντονες: από τη μία η εκδήλωση της χάριτος, του φωτός και της αγάπης και από την άλλη η εκδήλωση της ατέλειας και των ελλείψεων. Αυτό είναι κάτι που δεν μπορεί να το δεχθεί η ύπαρξή σας.

Και όμως, αγαπημένε μου άνθρωπε, συνυπάρχουν γιατί εσύ ακόμα δεν έχεις καταφέρει να ενοποιήσεις τον εαυτό σου. Συνυπάρχουν, γιατί ακόμα δεν έχεις

αγαπήσει τον εαυτό σου, δεν έχεις χωρέσει τον εαυτό σου, αυτό τον εαυτό που τόσες φορές σου είπα ότι Εγώ τον χωράω. Αυτό τον εαυτό που τόσες φορές σου είπα ότι, όπως και αν είναι, Εγώ τον δέχομαι, για να ξεκινήσουμε μαζί την αναγέννηση, τη μετουσίωση και την αλλαγή. Αυτό τον εαυτό δεν τον έχεις χωρέσει... Χωράς τον άλλο, αυτόν που χαρακτηρίζεται από καλά στοιχεία, και δεν θέλεις να βλέπεις την άσχημη, τη σκιερή πλευρά, δεν θέλεις να βλέπεις εκείνη την πλευρά που εσύ χαρακτηρίζεις αρνητική.

Συνειδητοποίησε όμως κάτι, άνθρωπε, γιατί είναι καιρός να το συνειδητοποιήσεις, για να ελευθερωθείς και να αγαπήσεις τόσο το σύνολο του εαυτού σου όσο και τα τμήματα του Εαυτού που βρίσκονται σε άλλα σκηνώματα. Συνειδητοποίησε ότι και αυτά τα σημεία σου τα οποία δεν αποδέχεσαι, που αρνείσαι να τα δεις, τα οποία με κάθε τρόπο καυτηριάζεις, επικρίνεις και επιτιμάς και θέλεις οπωσδήποτε να τα αποκόψεις από εσένα, είναι υπεύθυνα γι' αυτό που είσαι σήμερα, για το φως που παρουσιάζεις! Έχουν τη συμμετοχή τους, μετέχουν και αυτά στην όλη διαδικασία της εκπαίδευσης και της ανόδου σου, είναι και αυτά ενεργά στοιχεία της πείρας, της εμπειρίας και της επίγνωσης και συνεισφέρουν στην εκδήλωση της συνισταμένης της υπόστασής σου.

Αγάπησε τον εαυτό σου όπως Εγώ τον αγαπώ. Έχεις σκεφθεί ποτέ, άνθρωπε, με ποιόν τρόπο σε αγαπώ; Έχεις προσπαθήσει να δεις τον εαυτό σου έτσι όπως Εγώ τον αντικρίζω; Έχεις αναρωτηθεί: Άραγε πώς με αγαπάει ο Λόγος, με ποιο τρόπο; Τι είναι αυτό που μου λέει, όταν με καλεί να ενωθώ μαζί του; Τι είναι αυτό που μου λέει όταν μου διαχέει συνεχώς το μήνυμα πως από το σημείο όπου βρίσκομαι ενώνεται μαζί μου χωρίς να βρομίζεται, χωρίς να δημιουργείται κανένα πρόβλημα, χωρίς να υπάρχει κανένας περιορισμός; Έχεις σκεφθεί, άνθρωπε, ποια είναι αυτή η αγάπη μου; Έχεις προσπαθήσει να δεις τον εαυτό σου μέσα από αυτή;

Και σου απαντώ Εγώ, γιατί εσύ δεν μπορείς, ότι δεν έχεις καταλάβει καθόλου μα καθόλου με ποιό τρόπο σε αγαπώ. Ο τρόπος που νομίζεις ότι σε αγαπώ είναι εκείνος τον οποίο εσύ θεωρείς εκδήλωση αγάπης υψηλής μορφής. Η ιδέα που έχεις στο κεφάλι σου, στην καρδιά και τη συνείδησή σου για την υψηλότερη ποιότητα αγάπης εκφράζει εντός σου το βίωμα της αγάπης μου προς εσένα. Όμως αυτό το βίωμα δεν αντιπροσωπεύει την αλήθεια, την πραγματικότητα, ούτε την άπειρη αγάπη μου. Αντίθετα, εκφράζει τον περιορισμό σου, άνθρωπε, που πρέπει να τον μετουσιώσεις! Γιατί, αν πραγματικά άφηνες τον εαυτό σου να δονηθεί σε αυτό που σου λέω «Σ' αγαπώ άνθρωπε, σ' αγαπώ όπως είσαι και η αγάπη μου μεταλλάσσει τα πάντα!» αν άφηνες τον εαυτό σου να πάρει μέσα του αυτή τη δόνηση, τότε θα μετουσιώνες με ταχύτητα τα κατεστημένα και τους περιορισμούς σου, για να γίνεις ελεύθερος και ελεύθερα να πορευθείς.

Θα σου εξηγήσω λίγο, αγαπημένε μου, τον τρόπο με τον οποίο σε αγαπώ, χωρίς και πάλι αυτή η εξήγηση να μπορεί να αποδώσει την πληρότητα και την απειρότητα της αστάθμητης αγάπης μου για σένα. Μα θα το κάνω για να σε βοηθήσω να προσεγγίσεις αυτή την αγάπη μέσα σου, και μέσα από αυτή να ελευθερωθείς, μέσα από αυτή να εργαστείς για τη μετουσίωση του εαυτού σου και την ένωσή μας.

Κατ' αρχήν, αγαπημένε μου, όταν Εγώ λέω ότι σ' αγαπώ, εννοώ ότι σε βλέπω όπως είσαι σε όλα σου τα σημεία. Βλέπω τις σκιερές και τις φωτεινές καταστάσεις της υπόστασής σου, τις διαδρομές της ενέργειας μέσα σου, τους εγκλωβισμούς της στα κέντρα σου, την προσπάθεια που καταβάλλεις, βλέπω εσένα ως σύνολο. Βλέπω την αρχή σου, μα και το τέλος σου. Όταν λέω ότι σ' αγαπώ, εννοώ ότι σ' αγαπώ όπως είσαι! Αγαπώ όλη την προσπάθεια, την επιτυχία ή την αποτυχία που σε έφερε ως εδώ, μετουσιώνοντας την επίδραση που έχουν πάνω σου αυτές οι λέξεις, ώστε η αγάπη μου να είναι για σένα κινητήρια δύναμη. Έτσι ώστε κάθε τι, από όπου και αν έχει προέλθει, από όποια εκδήλωση ή επιλογή, να οδηγηθεί στον τελικό στόχο, που είναι η ένωσή του μαζί μου!

Εγώ, αγαπημένε μου, σε βλέπω ενωμένο μαζί μου κάθε στιγμή. Η αγάπη μου, την οποία διαχέω σε εσένα, είναι η αγάπη της ενότητάς μας και μεταφέρει μέσα στους παλμούς, στα κύτταρα, στα κέντρα και στις δομές σου την ενότητά μας. Κάθε φορά που λέω «σ' αγαπώ», γεννώ μέσα σου απειρότητες ενώσεων, το Λόγο Χριστό σε όλες τις ηλικίες έκφρασής του, γεννώ μέσα σου την πληρότητα των δονήσεων της ένωσής μας και την απειρότητα της αγάπης και του φωτός. Κάθε φορά που λέω «σ' αγαπώ» αφομοιώνω μέσα μου κάθε τι – και το αφομοιώνω όπως είναι. Δεν το χαρακτηρίζω, δεν το ονομάζω καλό ή κακό, όμορφο ή άσχημο. Το αφομοιώνω μέσα μου ως στάδιο και κατάσταση που μέσα από την αγάπη υφίσταται δημιουργική μετουσίωση για να επιτευχθεί ο τελικός στόχος: η απόλυτη ταυτότητά σου μαζί μου.

Αγαπημένε μου, προσπάθησε να δεις τον εαυτό σου και να συνειδητοποιήσεις αυτόν μέσα από τον πόθο της Ολότητας του Ανθρώπου που ενυπάρχει στην υπόστασή σου, ως ένα κομμάτι του Ανθρώπου που αγωνίζεται να ενωθεί μαζί μου. Ποθείς να γίνεις Ένα μαζί μου και να βιώσεις το αιώνιο αγκάλιασμα της ζωής και της αγάπης. Ποθείς να βιώσεις την Ολότητα του Εαυτού να πάλλει στην απειρότητα των παλμών. Ποθείς να λες «Εγώ ειμί το φως και η αλήθεια» και αυτό να μην έχει περιορισμούς. Ποθείς να είσαι η αγάπη στους κόσμους, να ρέεις χωρίς να σε ενδιαφέρει τίποτα άλλο από αυτή την αέναη ροή που αγγίζει και μετουσιώνει τα πάντα σαν ένας απέραντος ωκεανός, που συλλέγει τα νερά των ποταμών και τις σταγόνες της βροχής, για να τα ενώσει και να καθαρίσει κάθε ποιότητα που μεταφέρουν.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, αν με ποθείς με αυτό τον τρόπο, έχει τον πόθο σου μπροστά σου κάθε μέρα, με τη βεβαιότητα ότι θα επιτευχθεί. Αυτός είναι ο προορισμός σου από τη στιγμή της εκπόρευσής σου από τον Πατρικό Νου: να είσαι σύνθεος, ενεργητικός θεός εν απολύτω εκδηλώσει, Άνθρωπος Λόγος διατρέχων τα πεδία. Η διαδρομή και τα στάδιά της είναι απαραίτητα για να φθάσεις στον προορισμό σου – μα θα φθάσεις! Θα φθάσεις σίγουρα! Είναι ένας προορισμός που κανένας δεν σου αφαιρεί, που μέσα σου υπάρχει και που πρέπει να χωρέσεις και, όσο πιο πολύ τον χωράς, τόσο περισσότερο θα διανοίγεσαι.

Όταν λοιπόν ξεκινάς την ημέρα σου, να φέρνεις μπροστά σου αυτόν τον προορισμό, ενωμένο με τον πόθο της ψυχής και της ύπαρξής σου, για να βιώνεις την αλήθεια μου, για να βιώνεις τη δύναμή σου και τη δύναμή μου ενωμένες εντός σου. Για να συνειδητοποιείς όλα αυτά που σου συμβαίνουν ως στάδια και καταστάσεις που θα σε οδηγήσουν στον ένα και μοναδικό προορισμό –την ένωση μαζί μου– και να τα αντιμετωπίσεις με αυτή την επίγνωση, να τα καλλιεργήσεις και να τα επεξεργαστείς.

Αντιμετωπίζοντας έτσι τις καταστάσεις σου, ξεφεύγεις, αγαπημένε μου, από τον περιορισμό. Ξεφεύγεις από τον φόβο, τον τρόμο και το δέος με τα οποία αντιμετωπίζεις κάποιες λειτουργίες σου από τις οποίες αισθάνεσαι ότι σου είναι πάρα πολύ δύσκολο να απαλλαγείς. Ξεφεύγεις, γιατί όταν τις αντιμετωπίζεις με τον ίδιο ακριβώς τρόπο όπως αντιμετωπίζεις και τις θετικές εκφάνσεις σου, τότε αμέσως αποδυναμώνονται! Εισχωρούν σε μία άλλη φάση, αναγνωρίζουν την αγάπη που διαχέεται από εσένα και σταματούν να αμύνονται για να κρατήσουν το χώρο τους. Γιατί δεν υπάρχει λόγος να αμύνονται, εφόσον αυτός ο χώρος τούς παραχωρείται απλόχερα.

Επομένως, αρχίζουν να αναγνωρίζουν έναν άλλο χώρο, μια άλλη ποιότητα, μια άλλη ελευθερία. Κι αυτός είναι ο χώρος ο δικός μου, ο χώρος του Ενός και μοναδικού Λόγου, της άπειρης αγάπης, ενότητας και ελευθερίας. Εισχωρούν πλέον οικειοθελώς σε αυτό το χώρο: με δειλά βήματα στην αρχή και ξαφνικά με βία, με ορμή, με αυθορμητισμό, και τελικά ενώνονται! Κι αυτό που προσπαθούσες τόσα χρόνια, άνθρωπε, να καταφέρεις με την εγκράτεια, με το μαστίγωμα κάποιων στοιχείων σου, με το συνεχή κατατρεγμό και την ενοχοποίηση του εαυτού σου, με

την επίμονη καταγγελία όλων αυτών των καταστάσεων ως άρνηση και ως κακότητα, έρχεται και το κάνει μεμιάς η αγάπη! Έρχεται και το κάνει η μετουσίωση του φόβου, η ελευθερία και η αντιμετώπιση κάθε κατάστασής σου μέσα από το θεϊκό βλέμμα! Γιατί για το θεϊκό βλέμμα κάθε τι, εφόσον είναι δημιουργικό, εφόσον οδηγεί στη μετουσίωση και στην ένωση μαζί μου, αποτελεί ένα στάδιο εκπαίδευσης, ένα σκαλοπάτι εμπειρίας, με όποιο τρόπο και αν χρωματίζεται ή ονομάζεται σύμφωνα με την ανθρώπινη ηθική και τους περιορισμούς του κατεστημένου γήινου σου, όσο εκλεπτυσμένος και αν είναι...

Δεν σου μιλώ για ασυδοσία, άνθρωπε. Σου το τονίζω αυτό, αν και θεωρώ ότι απευθύνομαι σε πάλλουσες στην αγάπη συνειδήσεις, που μπορούν να καταλάβουν τη διαφορά ανάμεσα στην ασυδοσία και στην ελευθερία. Απευθύνομαι σε μέλλοντες Χριστούς, Υιούς και Μητέρες! Απευθύνομαι σε εκείνους που θα διακηρύζουν στη Γη και στην ανθρωπότητα ολόκληρη την αλήθεια για το Λόγο Χριστό όχι με τα λόγια τους, αλλά με την καρδιά τους, με το σώμα τους, με τα μάτια τους, με το παράδειγμά τους. Απευθύνομαι σε εκείνους που σέβομαι και τιμώ ως συνεργάτες μου στο Έργο της Δευτέρας Παρουσίας, σε εκείνους που εκπαιδεύω για να το παρουσιάσουν. Απευθύνομαι στην αγάπη σας και στην ένωσή μας, για να κατανοήσετε τη διδασκαλία μου αυτή και να απελευθερωθείτε. Για να προχωρήσετε, για να προχωρήσουμε σε έναν κόσμο που δεν θα διέπεται από κανόνες στείρας ηθικής, αλλά θα πάλλει και θα δονείται στις ποιότητες της αγάπης και της ελευθερίας. Σε έναν κόσμο που δεν θα κατακρημνίζει υποστάσεις κατονομάζοντάς τις αρνητικές, αλλά θα αγκαλιάζει τους πάντες.

Πώς θα το κάνεις αυτό, άνθρωπε; Πώς θα το διδάξεις, όταν ακόμα δεν το έχεις επιτύχει ούτε στο ελάχιστο στον εαυτό σου; Όταν ακόμα δεν τολμάς να αντιμετωπίζεις έτσι τον εαυτό σου γιατί φοβάσαι ότι αυτή θα είναι η μεγαλύτερη αμαρτία που έκανες ποτέ; Πώς να σε διδάξω αυτή την ελευθερία που σταματά από μόνη της τον κύκλο μιας εκπαίδευσης όταν πλέον έχει οδηγηθεί στο δημιουργικό αποτέλεσμα της μετουσίωσης; Πώς να στη δείξω;

Σου την εμφυτεύω αυτή τη στιγμή, σου τη διαχέω, την ενεργοποιώ από μέσα σου, διαποτίζω με αυτή το νου, την καρδιά, τη συνειδησή σου, τα κέντρα σου – μα αυτό δεν αρκεί! Είναι ανάγκη εσύ να αποφασίσεις να τη χωρέσεις. Να τολμήσεις το άλλο βήμα που θα σε βγάλει από τα ανθρώπινα, που πραγματικά και ενσυνείδητα θα σε καταστήσει συνεργάτη Θεού. Το βήμα που θα φανερώσει ότι εσύ και ο Λόγος εργάζεστε μαζί και ότι βιώνεις την εσωτερική ενότητα μαζί του όλες τις ώρες.

Αυτό το βήμα, αγαπημένε μου άνθρωπε, θα το κάνεις, για να γνωρίσεις την αγάπη μου! Θα το κάνεις γιατί αυτός είναι ο προορισμός που σε ενεργοποιεί. Θα το κάνεις γιατί Εγώ σε προτρέπω και σε τροφοδοτώ και γιατί ο άνθρωπος σε περιμένει να το διαλαλήσεις με όλη σου την ύπαρξη και να του το δείξεις. Θα το κάνεις γιατί Εγώ σ' αγαπώ. Σ' αγαπώ, άνθρωπε, σ' αγαπώ! Ένα θα καταστήσουμε στην απέραντη αιωνιότητα των κόσμων, στην ύπαρξη και την ανυπαρξία των μορφών, στην εκδήλωση και το ανεκδήλωτο! Εγώ και εσύ Ένα, αγάπη άπειρη!

* * *

Παραδίδω, άνθρωπε, μαθήματα ελευθερίας, μαθήματα αγάπης, μαθήματα ενότητας, αλλά σε ποιες ψυχές; Ποιες ψυχές θέλουν να απελευθερωθούν πραγματικά; Ποιες ψυχές μπορούν να απομακρυνθούν από την ασφάλεια των καθιερωμένων; Ποιες ψυχές μπορούν να ξεχάσουν την πιο υψηλή στάθμη της ανθρώπινης εκλέπτυνσης για να βρεθούν πάλι στο μηδέν, για να ξεκινήσουν πάλι από την αρχή; Για να γίνουν πάλι μαθητές μιας μακρόχρονης μαθητείας που θα τους οδηγήσει

στην απόλυτη ενότητα; Ποιες ψυχές είναι έτοιμες να δονηθούν στο άπειρο φως και στην άπειρη αγάπη;

Ήρθα στη Γη και διδάσκω στη Γη, μα ακόμα δεν έχω εκδηλώσει την απειρότητα της διδασκαλίας μου. Η διάχυση της διδασκαλίας μου ωθεί και οδηγεί σε αυτή τη διεύρυνση, σε αυτή τη διαπλάτυνση. Ειμί η Μήτηρ, η Μήτηρ Αγάπη, Φως και Ζωή, Ειμί ο Λόγος εκδηλούμενος, ο διέπων τα σύμπαντα, ο έχων την ιδιαίτερη εξουσιοδότηση εκ του Πατρός να αναδείξω το θέλημά του πάνω στη Γη και να παρουσιάσω την αλήθεια με τρόπο τέτοιο που καμία ανθρώπινη διανόηση, καμία ανθρώπινη δύναμη, ισχύς ή εξουσία, κανένα ανθρώπινο κατεστημένο, όσο ισχυρό και αν είναι και όσο γερά δομημένο στην κοινωνική πραγματικότητα, να μην μπορέσει να την ανατρέψει.

Το Έργο μου, αγαπημένε άνθρωπε, ακόμα δεν φάνηκε... Πιστεύεις ότι είναι δυνατόν το Έργο μου να το περιορίσουν οι ανθρώπινες παρανοήσεις; Πιστεύεις ότι είναι δυνατόν ο άνθρωπος να του κάνει ό,τι θέλει; Όλα αυτά που βλέπεις, ζεις και αντιλαμβάνεσαι είναι στάδια δικής σου προετοιμασίας, άνθρωπε. Μέσα από αυτά τα στάδια θα ξεχωρίσουν εκείνες οι ψυχές και τα πνεύματα που έχουν προορισμό μεν, επιλέγουν δε να τα δώσουν όλα για όλα για να γεννηθεί και να επικρατήσει αυτή η αλήθεια, η οποία δεν έχει κανένα προηγούμενο πάνω στη Γη...

Αυτό δεν σημαίνει ότι κατά την Πρώτη Παρουσία μου δεν ήμουν η περιπατούσα Αλήθεια. Τότε έκανα τομή στην ανθρώπινη συνείδηση, μεγάλη τομή, και διεύρυνα τη χωρητικότητά της. Την αναβίβασα πάρα πολλά στάδια και διαμόρφωσα μέσα της συνθήκες για να μπορεί σήμερα να δεχθεί αυτή τη διδασκαλία. Δεν ήταν δυνατόν να διευρύνω περισσότερο τη χωρητικότητά της τότε, γιατί οι λειτουργίες επίγνωσης του ανθρώπου αδυνατούσαν να ακολουθήσουν μία μεγαλύτερη διεύρυνση.

Έτσι τώρα, αυτή τη χρονική περίοδο, Εγώ και πάλι, ο Λόγος, ως Μήτηρ εκδηλούμενος –για να κατανοήσει ο Άνθρωπος την ενότητα του Υιού και της Μητρός, την ενότητα του ανδρός και της γυναίκας, την ουδετερότητα, δηλαδή, του Λόγου– πραγματοποιώ βαθιά τομή στην ανθρώπινη συνείδηση, παρουσιάζοντας ένα Έργο που δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα της Γης όπως μέχρι σήμερα φανερώνεται. Ένα Έργο που θα έλθει σε αντιπαράθεση όχι μόνον με την «άρνηση» –όπως εσύ, άνθρωπε, την ονομάζεις– αλλά και με την περιορισμένη καλοσύνη, την περιορισμένη αγάπη και την περιορισμένη πνευματικότητα. Ένα Έργο που θα καυτηριάζει όχι μόνον αυτά που αρνητικά κατονομάζονται πάνω στη Γη, μα και όλα αυτά που ως ωφέλιμα και χρήσιμα παρουσιάζονται, τα οποία εξυπηρετούν όμως άκαμπτες δομές και κατεστημένα διαιωνίζοντας τη διατήρηση της ανθρωπότητας σε ένα ορισμένο ύψος εξέλιξης και πνευματικότητας.

Το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας, αγαπημένε άνθρωπε, δεν θέλει εκλεκτά πνεύματα! Τρομάζεις; Κι όμως! Το να είσαι πνεύμα εκλεκτό, με πολλαπλές διαδρομές προσφοράς, με πολλαπλές διαδρομές αγάπης και εκπαίδευσης, δεν αρκεί. Δεν αρκεί! Αρκεί για να είσαι εκφραστής της αγάπης, για να εκτελείς αγαθοεργίες, αρκεί για να προστρέχεις στους πονεμένους, για να φροντίζεις τους ταλαιπωρημένους και τους δυστυχείς, αλλά δεν αρκεί για να γίνεις Εγώ! Δεν αρκεί για να γίνεις θεός!

Για να γίνεις θεός πρέπει να έχεις τόλμη και ελευθερία. Πάνε μαζί: τόλμη και ελευθερία! Γιατί διαφορετικά, αν δεν έχεις τόλμη και ελευθερία, θα μείνεις σε υποπεδία της θεϊκής εκδήλωσης, σε στάδια που σου αρέσουν, που δεν σε φοβίζουν, τα οποία είναι πνευματικά, όμορφα και υψηλά, αλλά δεν αποτελούν το άπειρο της Θεότητας, το άπειρο της αγάπης. Τόλμη και ελευθερία! Ελεύθερος από αυτό που βίωνες χθες, από αυτό για το οποίο πέθανες χθες, από αυτό για το οποίο αρνήθηκες τον εαυτό σου χθες. Ελεύθερος από κάθε τι στο οποίο αφιέρωσες όλη σου τη ζωή μέχρι σήμερα. Ελεύθερος και έτοιμος κάθε στιγμή να αφιερώνεις όλη σου τη ζωή, την ενεργητικότητα και τη δύναμη, σε ένα στόχο πιο διευρυμένο: αυτόν

που θα σου υποδεικνύω, αυτόν στον οποίον θα σε καθοδηγώ. Ελεύθερος και γεμάτος αγάπη...

Τόλμη, ελευθερία, αγάπη, κατανόηση και ταπεινοφροσύνη, αν όλα αυτά είναι μαζί, τότε προχωράς. Αν κάτι λείπει, κάπου εγκλωβίζεσαι, κάτι σε κρατάει πίσω, η δύναμή σου μειώνεται και επικαλείσαι Εμένα για να σε βοηθήσω. Με επικαλείσαι, αλλά τη βοήθειά μου δεν μπορείς να την προσλάβεις γιατί προσκρούει στα τοιχώματα που έχεις υψώσει, στους λεπτοφυείς φόβους, στις λεπτοφυείς καταστάσεις του νου, της καρδιάς και της συνειδησής σου. Τόλμη, ελευθερία, αγάπη, κατανόηση και ταπεινοφροσύνη. Αυτά τα συστατικά, ενωμένα σε οδηγούν στην αλήθεια, γιατί η αλήθεια δεν είναι κάτι που προσεγγίζεται από τη μία στιγμή στην άλλη. Κι αυτό συμβαίνει γιατί έχεις γίνει πάρα πολύ περίπλοκος, άνθρωπε, για να προσεγγίσεις άμεσα την απερινόητη απλότητα της αλήθειας μου. Εξάλλου, όλη η διαδρομή σου αυτό ακριβώς σε οδηγεί να κάνεις: να καταστείς απλός όπως η αλήθεια μου, απλός όπως η αγάπη μου.

Γι' αυτό, αγαπημένε μου, δεν αρκεί να είσαι εκλεκτός! Χρειάζεται να θέλεις πραγματικά να απαρνηθείς το αίσθημα του να είσαι εκλεκτός, διότι πολλές φορές αυτή η ανακοίνωση που γίνεται από Εμένα για να συνειδητοποιήσεις τις δυνατότητές σου, για να ανασύρεις τα αδρανή στοιχεία σου και να τα κινητοποιήσεις, για να πάρεις θάρρος και τόλμη ώστε να ξεκινήσεις με ορμή για νέες κατακτήσεις, σε καθλώνει, σε εγκλωβίζει, σε περιορίζει... Σου στερεί τη δυνατότητα διάνοιξης του είναι σου και λήψης πρωτοβουλιών και σε καθιστά ανίκανο να κινηθείς προς τα εμπρός, επειδή θεωρείς ότι η επισήμανση της ιδιότητάς σου ως εκλεκτού είναι αρκετή για την εξέλιξή σου και ότι η υπόστασή σου έχει περάσει όλα τα απαραίτητα στάδια για να παρουσιάσει την ένωσή μας.

Το να είσαι εκλεκτή υπόσταση, ποικιλοτρόπως εκπαιδευόμενη στις λειτουργίες της αγάπης και της ταπεινότητας, στη θυσία και την προσφορά, είναι η βάση, το ξαναλέω, η βάση για να γίνεις Εγώ. Από κει και πέρα, από αυτή τη βάση χρειάζεται να κάνεις κινήσεις με τόλμη, ελευθερία, αγάπη, ταπεινοφροσύνη και κατανόηση προς όλες τις κατευθύνσεις του Ανθρώπου, για να μπορέσεις να βιώσεις την απειρότητά μου.

Είναι λογικό να με ρωτήσεις: Τι θα γίνει με εκείνες τις υποστάσεις που δεν έχουν αυτή την προϋπηρεσία; Τι θα γίνει με εκείνες τις υποστάσεις, των οποίων η προϋστορία είναι γεμάτη από καταστάσεις που δεν τις εκπαιδύσαν στην προσφορά, την αγάπη και την εκδήλωση υψηλών ποιοτήτων; Με τις υποστάσεις οι οποίες, το μόνο που ξέρουν είναι να εξουσιάζουν, να κυριαρχούν, να επιτίθενται, να φοβίζονται και να υποδουλώνουν με κάθε τρόπο;

Σου είπα, άνθρωπε, ότι το Έργο μου την περίοδο αυτή αντιμετωπίζει τα πάντα ως φάσεις και καταστάσεις, που προορισμό έχουν τη δημιουργική μετουσίωσή τους. Μέσα από αυτές τις υποστάσεις, Εγώ, η Μητέρα Διδάσκαλος Λόγος Χριστός, ενεργοποιώ τα στοιχεία της τόλμης και της πρωτοβουλίας. Αξιοποιώ τα σημεία αυτά ως δίοδο για να εισέλθω εντός τους και κατόπιν μεταλλάσσω τη σωρεία των καταστάσεων που δρουν απομονωμένα μέσα τους, ενώνοντας αυτές με τη δική μου λειτουργία και αγάπη, με τη δική μου θεία ποιότητα. Ταυτόχρονα πυροδοτώ τις υποστάσεις με στοιχεία αγάπης, αλήθειας, ενότητας, ταπεινοφροσύνης και κατανόησης, μέχρις ότου πληρωθούν από αυτά. Έργο μου την περίοδο αυτή είναι ως Μητέρα Λόγος Διδάσκαλος, να μετουσιώσω και να χριστοποιήσω όλες τις εκφάνσεις της ανθρώπινης ύπαρξης. Πολλές από αυτές τις υποστάσεις που σήμερα γνωρίζεις και βλέπεις να φέρονται με τρόπο που δεν εκδηλώνει αγάπη είναι ενωμένες μαζί μου, γιατί έχουν υπηρετήσει το Έργο μου σε προηγούμενες καταβάσεις, αλλά και γιατί τελώ μέσα τους τη λειτουργία που προανέφερα και μετουσιώνω τις καταστάσεις που έχουν ενώσει με αρνητικές λειτουργίες, ώστε κάθε τι εντός τους να εκδηλωθεί ως Χριστός.

Παρ' όλα αυτά, υπάρχει ακόμα μέσα σου η απορία και το ερώτημα αν θα προηγηθούν εκείνες οι υποστάσεις οι οποίες έχουν προϋπηρεσία στην αγάπη ή οι άλλες. Και απαντώ: Θα προηγηθούν εκείνες που θα αποφασίσουν να τα δώσουν όλα για όλα και να ξεκινήσουν από το μηδέν για να εκπαιδευθούν εκ νέου! Θα προηγηθούν εκείνες οι οποίες δεν θα εξαρτώνται από τίποτα: ούτε από τίλους τιμής ή χάριτος, ούτε από πρότερες δάφνες, ούτε από πρότερες αμαρτίες. Θα προηγηθούν εκείνες που ολοκληρωτικά ανιδιοτελώς θα τολμήσουν την πορεία προς την ελευθερία. Που δεν θα νοιάζονται αν θα είναι διάσημες ή άσημες, αλλά θα γνωρίζουν και θα επιδιώκουν το τέλος αυτής της πορείας και την εκπλήρωση του προορισμού τους, δηλαδή, την ένωση με Εμένα.

Γιατί, αγαπημένε μου, όταν η νοητική θέση σου άμεσα μετατοπίζεται και εκδηλώσεις όλα αυτά που σου προανέφερα, τότε, με τη μετουσίωση που τελώ εντός σου και με το έλεος του Πατρός, άμεσα οδηγείσαι στην κατάσταση των εκλεκτών υποστάσεων και γεμίζεις με την εμπειρία και την επίγνωση της Ολότητας του χριστοποιημένου Ανθρώπου που ο Διδάσκαλος Ιωάννης δέχθηκε εν σπέρματι σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη, και της οποίας η ευδοκίμηση, ανάπτυξη και αύξηση προϋποθέτει την εγκαθίδρυση μέσα στην υπόσταση όλης της ανωτέρω λειτουργίας.

Η διάχυση της Ολότητας του Ανθρώπου Λόγου σε κάθε ύπαρξη είναι η ειδοποιός διαφορά, που ξεχωρίζει αυτή την κοσμική περίοδο από τις προηγούμενες και επιτρέπει στον Άνθρωπο, ασχέτως διαδρομών αλλά ανάλογα με τη νοητική τοποθέτηση και κίνησή του, άμεσα να εισχωρήσει σε νέο στάδιο εκδήλωσης, με αποτέλεσμα η υπόστασή του (νους, καρδιά, συνείδηση, κέντρα και σώματα) άμεσα να αναβιβαστεί ενεργειακά, πληρούμενη με τα βιώματα και τις μετουσιωμένες εμπειρίες που ο Δάσκαλος Ιωάννης δέχθηκε σε κάθε ανθρώπινο τμήμα.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, σου διαχέω την αγάπη μου και το φως μου. Ετοιμάσου, γιατί θέλω να σε διδάξω ελεύθερα και με πληρότητα. Θέλω η φωνή σου να γεμίσει τη Γη και να είναι η φωνή μου. Πολλά θέλω να σου πω για να γλυκάνουν τα αυτιά σου, να πλημμυρίσουν την ψυχή σου και να κάνουν τα μάτια σου να βλέπουν όπως Εγώ. Μα δώσε μου και άλλο χώρο!

Τη διδασκαλία αυτή εγγράφω μέσα σου πάλλουσα και δονούμενη ως κεφάλαιο ζωής αναλλοίωτο, μηδέποτε αναλίσκόμενο και ουδέποτε αλλοιούμενο, για να σε πυροδοτεί και να σε τροφοδοτεί όλες τις ώρες. Για να καθίσταται η ενεργοποίηση και η πυξίδα σου τις ώρες των δυσκολιών – η σωτηρία σου σε κάθε τρικυμία, η απεικόνιση και η φανέρωση του προορισμού σου, όπου και αν βρίσκεσαι εγκλωβισμένος, η διάρρηξη των περιορισμών σου, οι πτέρυγες της ελευθερίας σου, η ποιότητα της αγάπης σου, η αέναη αλήθεια, η άπειρη κατανόηση και η απερινόητη ταπεινοφροσύνη.

* * *

Αγαπημένοι μου, αγαπημένε μου άνθρωπε, θέλω να σου κάνω ένα ακόμα δώρο ευτυχίας, μέσα από την ποικιλία των δονήσεων της αγάπης, που να μπορείς να το νιώσεις άμεσα στην καρδιά, στο νου και στην ύπαρξή σου. Ένα δώρο ευτυχίας απευθείας από Εμένα, τη Μητέρα σου, που σ' αγαπώ και σου παρέχω τον Εαυτό μου ποικιλοτρόπως.

Είμαι τόσο φορτωμένη με ευτυχία και αγαλλίαση και εσύ τόσο γεμάτος θλίψη και δυστυχία... Αγαπημένε μου, αυτή η ευτυχία και η αγαλλίαση είναι δική σου. Είναι οι καρποί που σε αναμένουν να τους γευτείς από την αρχή των αιώνων. Είναι η δική σου ευτυχία και αγαλλίαση φορτωμένη επάνω μου, αυτή που κρατώ,

μεταφέρω και φυλάττω για να σου την παράσχω, αυτή που συντηρώ και καλλιεργώ για να μην εξαντληθεί μέχρις ότου καταλάβεις πόσο μεγάλη είναι η ευτυχία και η αγαλλίαση που έχεις μέσα σου, πόσο μεγάλη είναι η αλήθεια που περιέχεις!

Απορροφώ, αγαπημένε μου, τη δυστυχία και τη θλίψη σου. Απορροφώ τα παράπονα, τα άγχη και τους φόβους, τις μέριμνες για τη γήινη ζωή, όλα αυτά που στενεύουν και περιορίζουν το εύρος της υπόστασής σου. Συλλέγω μέσα μου αυτή τη στιγμή, εκ του ελέους και της απολύτου αγάπης μου κινούμενη, όλα αυτά που κονταίνουν τα χέρια σου με αποτέλεσμα να μην μπορείς να φτάσεις και να συλλέξεις τους καρπούς της αγαλλίασης και της ευτυχίας, ώστε να ελευθερωθείς πλήρως. Για να μην υπάρχουν εντός σου, να μην σε περιορίζουν, να μην σε δεσμεύουν, να μην σε καθελώνουν και να μην μειώνουν στο ελάχιστο τη γεύση της ευτυχίας και της αγαλλίασης που θα σου δώσω. Τη γεύση της δικής σου ευτυχίας, της δικής σου αγαλλίασης, που είναι η πραγματική αλήθεια του Εαυτού: η ένωσή μας η άπειρη.

Σου παρέχω ένα μέρος από αυτούς τους καρπούς που φυλάττω, διατηρώ και πολλαπλασιάζω για σένα, όσο εσύ αρνείσαι να τους δεις. Σου τους παρέχω για να τους γευτεί ο νους, η καρδιά και η ύπαρξή σου. Να λειτουργήσουν οι καρποί της αγαλλίασης και της ευτυχίας της θείας, οι καρποί της ενότητας, της αλήθειας, της αγάπης, του φωτός, της ελευθερίας, του άπειρου πύρινου Πνεύματος του Αγίου μέσα σε όλα τα κέντρα σου και σε όλους τους παλμούς των σωμάτων σου.

Να τους βιώσεις, να ανακυκλωθούν εντός σου και η γεύση τους να αναλυθεί και να διαποτίσει όλη σου την ύπαρξη. Να μην είναι ένα σύντομο βίωμα της στιγμής, αλλά να συμμετέχει σε αυτό η όραση, η όσφρηση, η ακοή, η γεύση και η αφή, να έχει άρωμα, ευωδία και μελωδία. Να συνοδεύεται από την ενεργοποίηση τόσο των πνευματικών όσο και των υλικών αισθητηρίων σου και να τα ενώνει μέσα στην αρμονία της αγάπης, ώστε ο Θεός και ο Άνθρωπος να ενώνονται στην κοινή πορεία της επιστροφής. Να συνενώνει αυτά που διαχωρίζεις, που μέχρι σήμερα θεωρείς ασυμβίβαστα και αρνείσαι να τα ενώσεις. Να τα συγκολλά –μέσα από τη λειτουργία της ευτυχίας και της αγαλλίασης και όχι της θλίψης και της καταπόνησης!– μέσα σε αυτό που είναι ο πραγματικός σου Εαυτός, η πραγματική σου ποιότητα: αυτή που σου δόθηκε από την αρχή των αιώνων και σε αναμένει να τη συναντήσεις στο τέλος τους, όταν ως θεός εν Θεώ θα λειτουργείς, παρέχοντας στα πάντα αγάπη, φως και ζωή.

Γεύσου, αγαπημένε μου, ως παροχή ζωής αυτούς τους καρπούς που μέσα σου αφήνω να υπάρχουν για να σε γεμίζει και να σε τροφοδοτεί η ομορφιά, η αρμονία και το κάλλος τους όλες τις ώρες. Να σου θυμίζει τι σε προσμένει όταν μετουσιώσεις τους περιορισμούς σου. Να σε δυναμώνει όταν τραβάς μπροστά στον αγώνα της τόλμης, όταν διαγράφεις τους βηματισμούς σου στο κενό: ένα κενό που είναι πολύ πιο σταθερό, πολύ πιο σίγουρο, πολύ πιο γεμάτο αγάπη, από ό,τι είναι η ασφάλεια που νομίζεις ότι έχεις!

Είναι και αυτή μια παροχή του Εαυτού μου προς εσένα με μια άλλη μορφή-ποιότητα, για να υπάρχει ολόκληρη η ευτυχία και η αγαλλίαση της ένωσής μας καταχωρημένη εντός σου. Για να σε τροφοδοτεί και να τη βιώνεις κάθε φορά που έχεις ανάγκη. Να τη μυρίζεις, να τη γεύεσαι, να τη βλέπεις, να την ακούς, να την αισθάνεσαι να σε καίδευει ως αύρα. Να είσαι ευλογημένος. Αμήν.

15. 7. 1998

Καλωσορίζω τους αδελφούς και τις αδελφές μου που προσήλθαν στο χώρο αυτό. Μέσα στην άπειρη αγάπη σου, φροντίδα και στοργή σου, μέσα στο άπειρο έλεός σου, αγαπημένε Πατέρα, καταθέτω κάθε τι που τους απασχολεί και τους κουράζει, είτε αφορά την επαγγελματική είτε την προσωπική τους ζωή. Καταθέτω κάθε τι που αυτή τη στιγμή απορροφά την προσοχή τους και δεν τους βοηθά να ενεργοποιηθούν εντός τους τη θεία ουσία του Ενός και Μοναδικού Λόγου. Συντονίζω έναν προς έναν και μία προς μία τους παρευρισκομένους με την άπειρη αγάπη και καθιστώ αυτή την αγάπη καθαρτήρια δόνηση ζωής μέσα στην ύπαρξη, στα κέντρα, στην προσωπικότητα και στα σώματά τους. Τους ευλογώ στο όνομα της Τρισηλίου Θεότητας! Ευλογώ κάθε τι που τους απασχολεί.

Παρακαλώ πολύ, Πατέρα, βοήθησέ τους αυτή την περίοδο των διακοπών και της χαλαρότητας να μπορέσουν να κινηθούν κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μη χάσουν την επαφή και την επικοινωνία τους με το Λόγο. Βοήθησέ τους να συνειδητοποιήσουν μέσα από τις καταστάσεις της ζωής τους ότι η ένωση με το Λόγο λειτουργεί παντού, διαμορφώνει συνθήκες, εκπαιδεύει ποικιλοτρόπως και χωρίς περιορισμό την ανθρώπινη ύπαρξη.

* * *

Αγαπημένοι μου, Εγώ είμαι αυτός που είπε «Στενή και τεθλιμμένη η οδός». Με αναγνωρίζετε; Σας δίνει αυτή η φράση την ταυτότητά μου;

Σαφώς και σας τη δίνει, γιατί έχει καταχωρηθεί στη συνειδησή σας και ακούγοντάς την τη συνδέετε άμεσα με Εμένα και την παρουσία μου πάνω στη Γη ως Ιησού. Σας συνδέει αυτή η φράση άμεσα με την διδασκαλία που άφησα στη Γη κατά την Πρώτη Παρουσία μου.

Κατ' αυτή τη χρονική περίοδο, δύο χιλιάδες χρόνια μετά, θα σας μιλήσω πάλι Εγώ, ο Διδάσκαλος Λόγος Ιησούς ο Χριστός και η Μητέρα Θεοτόκος Λόγος Χριστός, για τον Εαυτό μου. Γι' αυτό το μέρος του που πιθανόν να μην έχετε συνειδητοποιήσει μέχρι σήμερα και να μην έχετε λειτουργήσει μέσα από αυτό. Θα σας μιλήσω για τον Εαυτό μου το χαρούμενο, το χιούμορίστα. Μην σας φαίνεται περίεργο! Βεβαίως και υπάρχει χαρά και χιούμορ στην άπειρη εκδήλωση του Εαυτού μου.

Αυτό δεν σημαίνει πως αντιφάσκω με ό,τι άλλο έχω διδάξει σχετικά με τη θλίψη και τον πόνο στην πνευματική πορεία. Απλώς είμαι άπειρος και πολυποικίλος. Περιέχω τα πάντα και εκπαιδεύω την ανθρώπινη ύπαρξη με όλους τους τρόπους, από όλες τις πλευρές, μέσα από όλες τις διαδικασίες και τις ποιότητες που βιώνει. Την εκπαιδεύω μέσα από τις λειτουργίες του πόνου και της θλίψης, αλλά, εφόσον μπορεί να συνειδητοποιήσει, να χωρέσει και να βιώσει την εκπαίδευσή της, την εκπαιδεύω επίσης και μέσα από τις λειτουργίες της χαράς και του χιούμορ.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, πιστεύεις ότι είναι δυνατόν να υπάρχει κάτι το οποίο παρουσιάζεις και λειτουργείς, έστω και ατελώς, που να μην εμπεριέχεται εντός μου; Είναι δυνατόν κάτι από όσα εκδηλώνεις να μην υπάρχει μέσα μου; Και τότε από πού απορρέει; Μπορεί ο τρόπος που φανερώνεται να είναι ατελής, ελλιπής, ανολοκλήρωτος, αλλά σαφώς κάτι το οποίο εκδηλώνεται από μέσα σου από κάπου προέρχεται, κάπου αντιστοιχεί, έστω και αν εσύ το έχεις περιορίσει ή εγκλωβίσει.

Σου έχω δώσει διδασκαλίες όπου μιλώ για τη διαφορά ανάμεσα στο γέλιο και το χαμόγελο. Σε αυτές σου εφιστώ την προσοχή στις λειτουργίες που υποκινούνται από χαμηλές ποιότητες και διαμορφώνουν την εκδήλωση του γέλιου. Μπορείς όμως, αγαπημένε μου, να εκφρασθείς γελώντας, χωρίς τα κίνητρά σου να είναι χαμηλά, και να παραμείνεις συντονισμένος με το επίπεδο στο οποίο βρίσκεσαι. Δηλαδή, όπως εκφράζεις τις διάφορες ποιότητες του επιπέδου σου και τις εμβαπτίζεις μέσα μου προς μετουσίωση και αναγωγή, έτσι θα εκφράσεις και τη

συναισθηματική έκφραση της χαράς σου και του γέλιου σου και με τον ίδιο τρόπο θα την μετουσιώσεις, για να ενωθούν τελικά τα πάντα μέσα σε Εμένα.

Αυτό που θέλω να σου πω είναι ότι πορεύεσαι για να ενωθείς μαζί μου στην ολότητά σου. Η πορεία της ένωσής μας αφορά όλα σου τα σημεία, τόσο αυτά που σου προσξενούν πόνο και θλίψη, όσο και εκείνα που σου προσξενούν χαρά και ξεγνοιασιά. Κανένα σημείο, στοιχείο ή παλμός του είναι σου, του νου, της καρδιάς και της προσωπικότητάς σου δεν μένει έξω από την ένωσή μας. Αν κάποιο μείνει έξω, τότε αυτό θα σε διεκδικήσει από Εμένα, δηλαδή θα διεκδικήσει αυτεξουσιότητα, δικό του χώρο και χρόνο και θα πολεμήσει την προσπάθεια της ένωσής μας. Αν όμως αφήσεις όλα τα στοιχεία σου να εισχωρήσουν εντός μου φυσιολογικά, χωρίς περιορισμούς, δεσμεύσεις ή καθηλώσεις, τότε θα βρουν τη θέση τους μέσα στη διαδικασία της μετουσίωσης και της μεταλλαγής. Θα αποτελέσουν τις ψηφίδες ενός ψηφιδωτού που θα παρουσιάζει συνεχώς μια νέα μορφή. Θα μεταλλάσσεται, δηλαδή, άνθρωπε, η εικόνα του ψηφιδωτού σου –του εσωτερικού και του εξωτερικού– ανάλογα με τη μετουσίωση και την ενεργειακή εκκλιπνωση που θα τελείται σε σένα. Και αυτή η μεταλλαγή θα είναι ολική σε όλα τα στοιχεία-ψηφίδες που σε αποτελούν και σε συνέχουν.

Αγαπημένε μου, χαίρομαι μαζί σου όταν είσαι χαρούμενος, λυπάμαι όταν λυπάσαι και πονάω όταν πονάς. Παρ' όλο που είμαι ανενδεής, τέλειος και ουδέτερος, όταν εισέρχομαι στην εκπαιδευτική διαδικασία της μετουσίωσης και του αναβίβασμού σου μετέχω στις λειτουργίες και στις συνειδησιακές σου ποιότητες, χωρίς αυτές να με περιορίζουν ή να με εγκλωβίζουν, να μου δημιουργούν προσκόμματα ή να με αλλοιώνουν στο ελάχιστο.

Επομένως, οπωσδήποτε σε κατανοώ! Αυτό σημαίνει ότι γνωρίζω και ότι αισθάνομαι το βίωμα που σε διαπερνά και σε διακατέχει. Χαίρομαι, λοιπόν, με τη χαρά σου, αγαπημένε μου, αλλά ταυτόχρονα θέλω να σε διδάξω μέσα στη χαρά σου να είσαι δημιουργικός. Να μην αφήνεις απλώς στο ξεχείλισμα της καρδιάς σου ή στην εσωτερική σου πληρότητα και ευφορία.

Έχεις διδαχθεί να μην αφήνεις να σε καταβάλλει η διάθεση της θλίψης, αλλά να προσπαθείς να βρίσκεις τα αίτια που την προκαλούν και να λειτουργείς πνευματικά και δυναμικά με αποδεσμεύσεις, με μετουσιώσεις, με εσωτερικές και εξωτερικές ανακατατάξεις. Με τον ίδιο τρόπο είναι απαραίτητο να μάθεις να λειτουργείς και στις ευχάριστες και χαρούμενες καταστάσεις της ζωής σου, που φέρνουν μέσα σου μια ποιότητα διαφορετική. Γιατί η χαρά, που δημιουργεί μέσα σου αίσθηση αναπέρωσης, είναι δυνατόν να μην απορρέει από την απόλυτη ένωση μαζί μου, αλλά από καταστάσεις χαμηλότερου δυναμικού. Αν όμως αξιοποιήσεις αυτές τις καταστάσεις, αν λειτουργήσεις πνευματικά και δεν τις απομονώσεις από την ένωσή μας, τότε μέσα σε αυτές θα βρεις πνευματικές αιτίες, πνευματικές λειτουργίες και δημιουργικές δυνατότητες, ώστε να μη μείνεις απλώς στη χαρούμενη διάθεση, αλλά να δημιουργήσεις μετουσιωτική κίνηση και να εισχωρήσεις σε στάδια νέα, σε νέες καταστάσεις ελευθερίας.

Είναι απαραίτητο, σε οποιαδήποτε συναισθηματική κατάσταση και αν βρίσκεσαι, να μπορείς να εργάζεσαι με τον ίδιο τρόπο. Να κατανοείς τις πνευματικές αιτίες και τα πνευματικά αποτελέσματα των συναισθηματικών καταστάσεων που βιώνεις, να κάνεις συσχετισμούς και μετουσιώσεις. Ένας δικός μου ελεύθερος και συνειδητός μαθητής, ήτοι μαθητής του Λόγου Χριστού (Ιησού και Μαρίας της Θεοτόκου) πορεύεται εν απολύτω συνειδήσει και ισορροπία εν μέσω όλων των συναισθηματικών του καταστάσεων. Όταν χάνει την ισορροπία του δεν τρομάζει! Παραμένει ψύχραιμος και μέσα από την ένωσή του, επικαλούμενος αυτή και μόνον αυτή, βρίσκει τα αίτια που τον οδήγησαν να απωλέσει το σταθερό βηματισμό του και λειτουργώντας επ' αυτών τον επανακτά.

Η εσωτερική αυτή διεργασία, όμως, δεν σου δίνει το δικαίωμα να φέρεσαι απορριπτικά προς οποιαδήποτε ανθρώπινη υπόσταση λειτουργεί-κινείται διαφορετικά από σένα. Αντίθετα επιβάλλει να εκδηλώνεις απεριόριστη κατανόηση, μέσω της οποίας θα διαχέεις βιώματα αλήθειας και διδαχής προς όλες τις υποστάσεις, προετοιμάζοντάς τες να εισχωρήσουν σε όμοιες διαδικασίες. Γι' αυτό

πρόσχεχε ιδιαίτερα να μην υποπέσεις σε διδασκαλικά κηρύγματα στην προσπάθειά σου να κάνεις συμμετοχο τον άνθρωπο στην αλήθεια της εσωτερικής σου διεργασίας. Η κατανόηση δεν εκφράζεται με στόμφο και απολυτότητα, αλλά με απλότητα, προσιτότητα και προσήνεια, χωρίς να επηρεάζεται από αποστάσεις που οφείλονται στη διαφορά της εξελικτικής βαθμίδας.

Επομένως, άνθρωπε αγαπημένε, μπορείς πάρα πολύ καλά να αξιοποιήσεις τα διαστήματα της ζωής σου που αφιερώνεις στη χαρά και στην ξεγνοιασιά, τα οποία λόγω λανθασμένης νοητικής τοποθέτησης τα συνδέεις με την καθαρά γήινη φύση σου. Ουσιαστικά, ολόκληρη η ζωή σου πρέπει να είναι αφιερωμένη στη χαρά ή, για να κατανοήσεις καλύτερα αυτό που σου λέω, στη θεία αγαλλίαση που δημιουργείται από την πνευματική μας ένωση. Καμία στιγμή της ζωής σου δεν θα έπρεπε να σου αποστερεί τη δυνατότητα να βιώνεις την ευεξία, την αρμονία, την εσωτερική αγαλλίαση και ζωτικότητα που απορρέουν από την ένωσή μας, όπως εκδηλώνεται στα διάφορα στάδια της εκπαιδευτικής σου διαδρομής. Επειδή αυτό δεν το έχεις ακόμα πετύχει, συσσωρεύεις μέσα σου πιέσεις. Πιέσεις από ιδέες, από προγράμματα, από συναισθήματα. Πιέσεις από κατεστημένα που αφορούν πρακτικά θέματα της υλικής ζωής σου ή την πνευματική πραγματικότητά σου και τη σχέση που έχεις δομήσει ανάμεσα στην πνευματική και την υλική σου ζωή. Θα ήταν μια πάρα πολύ καλή ευκαιρία στην περίοδο της χαλαρότητάς σου να αξιοποιήσεις αυτά που σου διδάσκω, ώστε να κατανοήσεις τη διαρκή λειτουργία της θείας αγαλλίας μέσα σου. Να «γεμίσεις τις μπαταρίες σου», για να μπεις δυναμικά στην καθημερινή πρακτική, με μια νέα κατανόηση της απελευθερωτικής λειτουργίας μου εντός σου, καθώς και του τρόπου που βιώνεται η ένωσή μας μέσα από αυτή.

Θέλω επίσης να καταλάβεις ότι κάθε τι που έχεις συμπίεσει εντός σου, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, προσπαθώντας ανεπιτυχώς να το μετουσιώσεις, κάποια στιγμή πιέζει για να εκδηλωθεί. Σου επισημαίνω ότι υπάρχει πάρα πολύ μεγάλη πιθανότητα να μην εκδηλωθεί από το συγκεκριμένο σημείο όπου αισθάνεσαι την πίεση, διότι τα πιεσμένα αμετουσίωτα στοιχεία μέσα σου –τα οποία αγνοείς και δεν τα επεξεργάζεσαι ή δεν τα παραδίδεις στην ένωσή μας για να τα διεργαστώ και να τα μεταλλάξω– είναι όπως το νερό που ρέει υπογείως και βγαίνει στην επιφάνεια απ' όπου βρίσκει διέξοδο. Όπως είναι πάρα πολύ δύσκολο να εντοπίσεις από το σημείο εκδήλωσής της την πηγή της υγρασίας, έτσι είναι πολύ δύσκολο επίσης να εντοπίσεις το γενεσιουργό αίτιο των καταστάσεων πίεσης.

Αυτό σου το εξηγώ για να κατανοήσεις πως όταν χαλαρώνεις –όπως στις διακοπές σου συμβαίνει– εμφανίζονται όλα τα πιεσμένα στοιχεία σου· και είναι λογικό να εμφανίζονται γιατί δεν βρίσκεσαι στην συνήθη καθημερινή ένταση. Η χαλαρότητα είναι αποτέλεσμα της διαφυγής σου από τις πολύ συγκεκριμένες δομές και τα κατεστημένα της λειτουργίας σου, μέσω των οποίων διακινείς τις ιδέες, τα συναισθήματα, τα συμπεράσματά σου και, γενικά, εκφράζεις τον εαυτό σου. Δεν πρέπει να περιλαμβάνει όμως και την χαλάρωση της εγρήγορσης και της επαγρύπνησής σου, οι οποίες, αντίθετα, χρειάζεται να βρίσκονται σε ετοιμότητα για να αντιμετωπίζουν την εμφάνιση των πιεσμένων στοιχείων σου και να αναλαμβάνουν την ταξινόμησή τους.

Βγαίνοντας, λοιπόν, από τις συγκεκριμένες δομές και τα κατεστημένα λειτουργίας, αισθάνεσαι άνετα, αισθάνεσαι ότι δεν έχεις ανάγκη να αμυνθείς ή να προσέξεις. Τότε εξέρχονται όλα όσα με κάποιο τρόπο είχες περιορίσει. Και αυτή, αγαπημένε μου, είναι μια πάρα πολύ καλή ευκαιρία να τα δεις! Είναι μια πάρα πολύ καλή ευκαιρία να μην τα καλύψεις, αλλά ενωμένος μαζί μου να παρακολουθήσεις τον εαυτό σου να εκδηλώνεται ακριβώς όπως είναι: με όλα τα κενά, τις ελλείψεις, τις διαθέσεις, τις επιθυμίες και τα πιεσμένα εσωτερικά δρώμενα. Είναι μια πολύ καλή ευκαιρία να αγαπήσεις τον εαυτό σου έτσι όπως είναι και αγαπώντας τον να του δώσεις το δικαίωμα να είναι έτσι – όμως όχι μόνος του! Όχι μακριά από το Θεό, αποκομμένος από Αυτόν, όχι σε εξορία από τον παράδεισο, αλλά ενωμένος με την αρχή τη μία και μοναδική, τη μία και μοναδική πηγή της αλήθειας. Ενωμένος μαζί μου εντός του παραδείσου, σε μια λειτουργία

ενσυνειδητής βίωσης της πραγματικής διάστασης κάθε κατάστασης και της δυναμοποιημένης από την ένωσή μας λειτουργίας της μεταλλαγής.

Αν δεις και αντιμετωπίσεις τον εαυτό σου μέσα από το δικό μου βλέμμα, χωρίς γυαλιά ή παραπετάσματα, τότε πάρα πολλά από όσα σε πιέζουν και εξέρχονται από μέσα σου ως λάβα ηφαιστείου θα ταξινομηθούν. Θα πάρουν τη σειρά τους για τις διεργασίες της εμβάπτισής τους στην αγάπη και θα μετουσιωθούν. Κάποια, βέβαια, θα εξωτερικευτούν, αλλά ακόμα και αυτά, αν τα παρακολουθείς με τον τρόπο που σου αναφέρω, θα είναι για σένα μέγιστο μάθημα! Μέγιστο μάθημα και βίωμα για να ελευθερωθείς από κάθε πίεση και περιορισμό και να εισχωρήσεις στην ολοκληρωτική απελευθέρωση, στην πλήρη, πραγματική, μετουσίωση των καταστάσεών σου. Όχι στην κατ' επίφασιν, αλλά στην ουσιαστική μετουσίωση την απορρέουσα από Εμένα.

Όταν αυτή τη λειτουργία έχεις, τότε να ξέρεις ότι Εγώ θα σε στηρίξω και θα σε γεμίζω δύναμη... Πράγμα το οποίο αμέσως θα αλλάξει εάν επιμένεις, είτε από κατεστημένα του νου είτε από ασύδοτη αντιμετώπιση, στην επανάληψη καταστάσεων των οποίων έχει λήξει η εκπαιδευτική χρησιμότητα και ο προορισμός. Διότι υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στην ασυδοσία και την ελευθερία που σου παρέχει η εκπαιδευτική δημιουργική πορεία σου. Η ασυδοσία δεν σε γεμίζει, δεν σε ενεργοποιεί, δεν σου δίνει δυνάμεις, ούτε σε βοηθά να μεταλλάσσεσαι. Δεν γεμίζει την καρδιά σου, κι αν σου δίνει κάποιο σχετικό βίωμα, αυτό είναι πολύ προσωρινό και ακολουθείται από απώλεια δυνάμεων.

Αντίθετα, η ελευθερία είναι κίνηση δημιουργικής ανανέωσης του είναι σου, βρίσκεται σε ενότητα με Εμένα και διαπνέεται από την καθοδήγησή μου. Ανά πάσα στιγμή, όπου και αν είσαι, θα με ακούς να σε καθοδηγώ στον τρόπο με τον οποίο θα μετουσιώνεις την κάθε σου κίνηση. Θα λαμβάνεις διδασκαλία για τον τρόπο με τον οποίο θα αποσυμπίεζεις καταστάσεις και θα βοηθάς τον άνθρωπο να λειτουργεί όμοια. Η ελευθερία σε γεμίζει με δύναμη και παραγωγικότητα που δεν εξαντλούνται το επόμενο λεπτό, που δεν έχουν σχέση με τα εξωτερικά γεγονότα και τις αφορμές που δίνονται από το περιβάλλον, αλλά είναι γέμισμα ψυχής προερχόμενο από Εμένα, την πηγή της ζωής και της αγάπης, και από την ενότητα μας.

Μέσα σε αυτή την ελευθερία ολοκληρώνεις τα εκπαιδευτικά βήματά σου και γνωρίζεις πάρα πολύ καλά ποιο είναι εκείνο που χρειάζεται να εκδηλώσεις και να βιώσεις και ποιο είναι εκείνο το οποίο λανθασμένα επιμένεις να εκδηλώνεις. Όταν είσαι ελεύθερος, μπορείς να δεις πολύ καθαρά τον ανθρώπινο εαυτό σου να κινείται ξεχωριστά από τον πνευματικό. Μπορείς να επιλέξεις αυτή την κίνηση αν τη θέλεις, γνωρίζοντας τις επιπτώσεις που θα έχει. Όταν είσαι ελεύθερος, σίγουρα γνωρίζεις τότε ο άνθρωπος εαυτός σου διαχωρίζεται και απομονώνεται από τη θεία φύση σου, κινούμενος διαχωρισμένα και από Εμένα. Δεν αναζητάς πνευματικές δικαιολογίες γι' αυτό! Επιλέγεις μια τέτοια κίνηση γνωρίζοντας τις επιπτώσεις. Βέβαια, όταν ζεις μέσα στην ελευθερία, όταν μπορείς να κινηθείς μέσα από τη διεργασία της ενότητας και να μετουσιώσεις τα βιώματά σου ζώντας τα –μετέχοντας σε πληθώρα εκπαιδευτικών διεργασιών που θα γεμίζουν το νου, την καρδιά, τη συνείδησή σου και θα σε πλουτίζουν σε κατανόηση, επίγνωση, στοργή, αγάπη, επικοινωνία, ελευθερία, για να κινείσαι χωρίς προκαταλήψεις και χωρίς κατεστημένα– είναι πάρα πολύ δύσκολο να επιλέξεις μια τέτοια διαχωρισμένη κίνηση, γιατί γνωρίζεις τι θα σου στερήσει.

Αξιοποίησε, λοιπόν, τα διαστήματα της χαλάρωσής σου και άφησε τον εαυτό σου να σου πει τι θέλει να κάνει. Είναι πάρα πολύ όμορφο να διαθέτεις το χρόνο σου σε πνευματικές ασχολίες, να διαβάξεις και να μελετάς. Είναι πολύ όμορφο να αφιερώνεις το χρόνο σου για να συγγράψεις ή να προσφέρεις. Αλλά είναι πολύ όμορφο, επίσης, να βιώνεις καταστάσεις μετουσιώσεων μέσα από λειτουργίες απελευθέρωσης, που θα σε οδηγήσουν σταδιακά να φθάσεις στο σημείο να βιώνεις και να επιθυμείς συνεχώς την προσφορά και την αγάπη.

Τα πάντα μέσα σου περνάνε καταστάσεις ολοκλήρωσης και δεν μπορείς να κάνεις κάτι άλλο αν πρώτα δεν κλείσει ο κύκλος της προηγούμενης εκπαιδευτικής

διαδικασίας. Κι αν το κάνεις, θα το κάνεις ελλιπώς. Γι' αυτό, επειδή σχεδόν ποτέ δεν ολοκληρώνεις τη μετουσίωση ενός πνευματικού σταδίου σου, βλέπεις στην πνευματική σου πορεία να παρουσιάζονται πολλές φορές παρόμοιες καταστάσεις. Προχωράς παρά κάτω και η πνευματική νομοτέλεια σε επαναφέρει πίσω, για να συνεχίσεις την εσωτερική εργασία μετουσίωσης που στη μέση άφησες, ώστε να προχωρήσεις πιο ψηλά. Κατ' αυτό τον τρόπο πραγματοποιείς τη μετουσίωση λίγο λίγο.

Σε καλώ να εργαστείς για να γίνουμε Ένα! Αυτός θέλω να είναι ο στόχος της οποιασδήποτε χρονικής περιόδου αφιερώνεις στην ξεκούρασή σου, αυτός θέλω να είναι και ο στόχος της καθημερινότητάς σου. Να εργαστείς για να γίνουμε Ένα, είτε προσευχόμενος είτε διαβάζοντας είτε γελώντας είτε κολυμπώντας. Να βλέπεις κάθε σου κίνηση και κάθε σου επιθυμία ως εργαλείο για να γίνουμε Ένα. Καμία επιθυμία σου να μην είναι έξω από αυτόν το συλλογισμό, γιατί θα σε οδηγήσει πιθανώς σε ασυδοσία. Κάθε τι που εκδηλώνεις, που επιθυμείς, που επιδιώκεις κάνε το εργαλείο για να γίνουμε Ένα. Βρες τον τρόπο!

Μέσα σε κάθε τι υπάρχει ο σπόρος της ένωσής μας... Κάθε τι που υπάρχει μέσα σου και κινείται έχει κάτι να προσφέρει στην ένωσή μας, κάτι που θα σε φέρει πιο κοντά στην ολοκλήρωσή σου, για να μπορέσεις τελικά να παρουσιάσεις τον προορισμό και το έργο σου. Αυτός είναι ο στόχος σου: η ολοκληρωμένη ετοιμασία σου για να παρουσιάσεις το έργο που σου έχω αναθέσει, που είναι το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μου μέσα στον άνθρωπο, που ταυτόχρονα είναι ιδιαίτερο και ξεχωριστό για κάθε υπόσταση που περπατά πάνω στη Γη. Γι' αυτό είναι πολύ ιδιαίτερη και η εκπαίδευση της κάθε υπόστασης, υπάρχει εξαιρετικά μεγάλη ποικιλία εκπαιδευτικών διεργασιών, τις οποίες μπορεί να κατανοήσει μόνον ο άνθρωπος εκείνος που είναι ενωμένος μαζί μου και μιλάει από Εμένα.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, αγαπημένη μου μαθήτριά και μαθητή, αγαπημένη μου Μητέρα Χριστέ και εκπαιδευόμενε Δάσκαλε, σε ευλογώ ώστε τα χρονικά διαστήματα της χαλάρωσης και της ξεκούρασής σου να σε καθιστούν αρτιότερα δομημένο και πιο απελευθερωμένο, ώστε όλο το δυναμικό σου να συμμετέχει στην ένωσή μας. Σε ευλογώ ώστε όλη σου η ζωή, όλες οι περίοδοι και οι ποικιλίες της να συντελούν στην εμφάνιση του θείου προορισμού σου: του έργου σου και της προσφοράς σου στον Άνθρωπο. Αμήν.

Ουκ έρχεται η βασιλεία του Θεού μετά παρατηρήσεως, ουδέ ερούσιν ιδού ώδε ή ιδού εκεί: ιδού γαρ η βασιλεία του Θεού εντός υμών εστιν (Λουκ., ιζ', 21).

Φόβος ουκ έστιν εν τη αγάπη, αλλ' η τελεία αγάπη έξω βάλλει τον φόβον, ότι ο φόβος κόλασιν έχει, ο δε φοβούμενος ου τετελείωται εν τη αγάπη (Α' Ιω., δ', 18).

22. 7. 1998

Αγαπημένε μου, Εγώ είμαι η Μητέρα σου, που σε ελευθερώνω ημέρα με την ημέρα και στιγμή με τη στιγμή. Εγώ είμαι ο Λόγος που σε δίδασκα από την αρχή των αιώνων και εξακολουθώ να σε διδάσκω. Από την άχρονη στιγμή της γέννησής σου παρακολουθώ τους βηματισμούς της πορείας σου, Εγώ, η άπειρη αγάπη, που σου έδωσα το δικαίωμα να κατέλθεις στη Γη και παρά τους αλλεπάλληλους εγκλωβισμούς σου να βρίσκεσαι σήμερα στο δρόμο της επανόδου, επειδή Εγώ θυσιάστηκα για να επανεύρεις την πορεία της επιστροφής σου στον Πατέρα. Εγώ θυσιάζομαι και σήμερα, για να συνειδητοποιήσεις, σε όποιο σημείο εξέλιξης και αν βρίσκεσαι, ότι είμαι μαζί σου, μέσα σου. Σε καλώ ενωμένοι να μετουσιώσουμε αυτό που αποκαλείς αμαρτία: αυτό που φοβάσαι, που θεωρείς τρομερό, που σε κάνει να φρίττεις, να αγωνιάς και να νομίζεις ότι θα καείς στην κόλαση...

Αυτό που ονομάζεις «κόλαση», είναι τα βιώματα των ενοχών σου. Η κόλαση εντός σου είναι, αγαπημένε μου, όπως εντός σου είναι και η βασιλεία των Ουρανών. Και ήλθε η ώρα, βιώνοντας τη βασιλεία των Ουρανών μέσα σου, να λειτουργείς και να εκδηλώνεσαι στο πεδίο σου για να το μεταλλάξεις. Γιατί Εγώ, θυσιάζομενη για σένα, σου δίνω το δικαίωμα να βιώνεις μέσα σου τη βασιλεία των Ουρανών ανεξάρτητα από την εξελικτική βαθμίδα σου και την οποιαδήποτε κατάσταση εγκλωβισμού ή δυσαρμονίας που μπορεί να σε διακατέχει.

Γίνομαι Εγώ η βασιλεία των Ουρανών μέσα σου! Καθαρίζω ένα χώρο και την εγκαθιστώ να υπάρχει και να πάλλει, να σε διαπερνά και να σε διαποτίζει, για να μπορείς να φθάνεις σε αυτή, να κινείσαι μέσα της, να παίρνεις δύναμη, ιδέες, συναισθήματα, ωθήσεις, ενεργητικότητα, δημιουργικούς παλμούς, ελευθερία, αγάπη, ταπεινοφροσύνη, πρωτοβουλία, σύνεση και ευρισκόμενος σε επαφή με το εξελικτικό σου πεδίο –γιατί ευρισκόμενος στο δικό σου εξελικτικό πεδίο θα εμβαπτίζεσαι ταυτόχρονα και στην υπάρχουσα εντός σου βασιλεία των Ουρανών– όλα αυτά να τα διαχέεις στις διεργασίες του και να αναπλάθεις τον εαυτό σου. Να «γεμίζεις τις μπαταρίες σου» και να μετουσιώνεις όσα σου φαίνεται ότι είναι αδύνατον να μετουσιωθούν. Να αποδέχεσαι αυτά που σου φαίνεται ότι είναι αδύνατον να αποδεχθείς, γιατί Εγώ τα αγκαλιάζω με τη δική μου αποδοχή και αγάπη, την αγάπη της αναγέννησης –και έτσι να ελευθερώνεσαι, όποιος και αν είσαι, όποιος και αν ήσουν.

Θυσιάζομαι για σένα, για να καταστείς Ένα μαζί μου, και τη θυσία μου την εντυπώνω μέσα σου ως παλμοδονούμενη βασιλεία των Ουρανών για να σε βοηθά. Για να μην έχεις δικαιολογίες ότι δεν μπορείς. Γιατί δεν υπάρχει πλέον «δεν μπορώ», άνθρωπε! Δεν υπάρχει άρνηση ισχυρότερη από την προσφορά και τη θυσία μου, ούτε αρνητική ποιότητα και αρνητική εκδήλωση ικανή να εμποδίσει την ένωσή μας. Όλα είναι ένα με Εμένα και όλα τα καθιστώ φως και αγάπη· τα υπόλοιπα είναι στο νου σου!

Μην αφήνεις το νου σου να σε εντάσσει στην προηγούμενη κοσμική περίοδο. Εισχώρησε με νου, καρδιά και συνείδηση στη νέα κοσμική περίοδο της δημιουργικής δράσης και εκδήλωσης του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μου εντός του Ανθρώπου. Έχεις άραγε εισχωρήσει;

* * *

Εγώ ειμί το άπειρον και το αστάθμητον, το διοικετούμενον ποικιλοτρόπως εις την ύπαρξιν σου όπως καταστήσω αυτήν ομοίαν μετ' Εμού και όπως καταδείξω εις αυτήν τας απειραρίθμους λειτουργίας της αγάπης. Εγώ ειμί ο Δημιουργός σου, ο διδάσκων σε την δημιουργίαν και τους τρόπους διά των οποίων δημιουργείς. Εγώ ειμί η Δημιουργός σου, διότι οιονδήποτε άρθρο και αν θέσης έμπροσθεν της λέξεως «Δημιουργός», Έν παραμένω: Λόγος Διδάσκαλος Μήτηρ, εκδηλούσα τον Εαυτό της και θύουσα αυτόν υπέρ της αναγεννήσεως του ανθρώπου.

* * *

Η γαρ αποκαρδοκία της κτίσεως την αποκάλυψιν των υιών του Θεού απεκδέχεται {Διότι ολόκληρη η Δημιουργία περιμένει με πόθο τη φανέρωση των υιών του Θεού} (Ρωμ., η', 19).

Αγαπημένε μου! Ό,τι σε γεμίζει, ό,τι ευφραίνει την καρδιά σου, ό,τι πάλλει και δονείται εντός σου ως υμνωδία ζωής, δημιουργία, ομορφιά, χρώματα και ήχοι δημιουργεί ομορφιά στον πλανήτη εκείνο που σε περιμένει να εκδηλωθείς ως Λόγος και να δημιουργήσεις εκεί τις συνθήκες της αναγέννησης του ανθρώπου. Η ομορφιά που εκπέμπεις, περνώντας μέσα από την ένωση με Εμένα, μέσα από την ευλογία της δημιουργικής δράσης, γεννιέται σε εκείνη την περιοχή των κόσμων όπου θα αποσταλείς για να με εκδηλώσεις κατά το τελευταίο στάδιο της εκπαίδευσής σου: το στάδιο της πορείας σου ως Μητρός και Υιού, κατά το οποίο θα διδάξεις την αλήθεια στην απόλυτη έκφρασή της.

Λάβε υπόψη σου ότι σε αυτό το στάδιο της εκπαίδευσής σου κάθε τι που τελείς εδώ διαμορφώνει καταστάσεις και στο πεδίο όπου θα αποσταλείς για να με παρουσιάσεις, για να παρουσιάσεις δηλαδή τον Εαυτό Λόγο Υιό και Μητέρα κατά το τελευταίο στάδιο της θέωσής σου. Δημιούργησε ομορφιά, ανάπνευσε ομορφιά, και ιδού! Η εκπνοή της γεννάει ομορφιά στους κόσμους!

Ευλογώ τη δημιουργική σου δύναμη να εκδηλώσει ομορφιά, αγάπη και απειρότητα, τη συντονίζω για να συλλάβει όλες τις όμορφες εικόνες του κόσμου τούτου. Να τις εκλεπτύνει, να τις εξωραΐσει, να μετουσιώσει κάθε τι δυσαρμονικό που έχουν, να τις αναπλάσει στην ιδανικότερη ποιότητά τους και να γεμίσει με αυτές τους κόσμους.

Αγαπημένε μου, το δώρο της δημιουργίας παρέχω σε εσένα με τη θυσία μου αυτή, μαζί με όλα τα άλλα δώρα της αγάπης μου.

Λάβε και φάγε τη νέα κατάσταση της εκδήλωσής σου. Λάβε και φάγε τη σταδιακή συνειδητοποίηση αυτής.

Εκπαιδεύσου, σκέψου, διεργάσου και βίωσε όλα τα νέα στοιχεία, για να καταστείς ελεύθερος και να με εκδηλώσεις.

Εγώ σ' αγαπώ και σε ανακαινίζω, Εγώ σε ανασταίνω! Σε κάθε εξελικτικό επίπεδο δημιουργώ μία ανάσταση για σένα, ώσπου τελικά να βιώσεις την διηνεκή ανάσταση της ταυτότητάς μας. Αμήν.

16. 9. 1998

Αγκαλιάζω το Έργο μου όπως εκδηλώθηκε μέχρι σήμερα, καθώς και όλες τις δυνατότητες εκδήλωσής του, οι οποίες εμπεριέχονται μέσα στην κάθε ύπαρξη ως σπόρος που θα καρποφορήσει. Αγκαλιάζω το Έργο μου μέσα σε εσένα, αγαπημένε μου άνθρωπε, μαθητή και μαθήτρια του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μου, είτε έχεις χριστεί δάσκαλος είτε όχι. Διότι το χρίσμα του Δασκάλου Λόγου Χριστού το φέρεις κατ' ουσία από την αρχή των χρόνων, επειδή Αυτός είναι ο μοναδικός Εαυτός σου και γι' αυτή την εκδήλωση μόνον προορίζεσαι. Εφόσον ενωθείς και ταυτιστείς με την αλήθεια της ύπαρξής σου, δεν θα έχεις να φανερώσεις τίποτα άλλο πέρα από αυτή την υπέροχη ουσία, τη μεγαλειώδη λειτουργία, την άπειρη αγάπη που είμαι, που είσαι, που είμαστε, αγαπημένε μου!

Σε ευλογώ και σε ελευθερώνω. Ελευθερώνω τη δύναμη του σπόρου που φέρεις μέσα σου, γιατί μέσα σε αυτόν το σπόρο –που αν ελεύθερα τον ποτίσεις και τον τροφοδοτήσεις, θα αναπτυχθεί σε δένδρο, θα βγάλει καρπούς και θα γεμίσει τη Γη με ομορφιά και αρμονία– υπάρχουν οι άπειρες δυνατότητες του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μου, υπάρχει αυτό που δεν μπορείς να φανταστείς, ούτε να συλλάβεις. Η κάθε υπόσταση που έχει κληθεί στο Έργο μου και βιώνει την ανάγκη να εργαστεί γι' αυτό και να βοηθήσει τον άνθρωπο φέρει μέσα της ένα τμήμα, ένα κεφάλαιο από τη μελλοντική ιστορία του.

Αγαπημένοι εκπαιδευόμενοι Λόγοι, εκφραστές μου και συνεργάτες μου, αγάπη να έχετε στις καρδιές σας! Αγάπη και κατανόηση, γιατί η άπειρη κατανόηση και η αγάπη θα σας βοηθήσουν να οικοδομήσετε ελεύθερο νου και να κινηθείτε με τόλμη και ταπεινότητα, να μην επηρεάζεστε από τα δρώμενα της Γης, να μην σας εγκλωβίζουν τα συναισθήματα, οι λογισμοί της διάνοιας και οι ορθολογικές κρίσεις. Να μην σας περιορίζουν τα δεδομένα που συλλαμβάνουν τα μάτια σας, αλλά ούτε και τα δεδομένα που συλλαμβάνουν τα πνευματικά σας αισθητήρια, τα οποία παρουσιάζουν ελλιπή καθαρότητα ακόμα, διότι δεν έχουν αποκτήσει το εύρος των άπειρων διαστάσεων. Αγάπη να έχετε και κατανόηση άπειρη!

Ενωμένοι να εργάζεστε ανιδιοτελώς, για να φέρετε σε εκδήλωση την πραγματική αποκάλυψη αυτού του Έργου, που δεν έχει σταθερές, δεν έχει όρια, δεν έχει περιορισμούς, αλλά συνεχώς ξεδιπλώνεται σε νέες σελίδες, συνεχώς φανερώνει νέες πτυχές. Κάθε μέρα και κάθε στιγμή ο νους σας να γεμίζει με ιδέες αγάπης, κατανόησης και ελευθερίας. Προσπαθήστε αυτό να το κάνετε πράξη στη ζωή σας. Ελέγξτε τον εαυτό σας. Αρχίστε να γράφετε κάθε μέρα μια ιδέα αγάπης, μια ιδέα ελευθερίας, μια ιδέα ταπεινότητας, μια ιδέα τόλμης, για να διαπιστώσετε αν τις ιδέες που νομίζετε ότι έχετε τις έχετε πράγματι. Αν ρέουν φυσιολογικά από μέσα σας ή αν υπάρχει κάποια άλλη ποιότητα που τις σκεπάζει, ενώ εσείς νομίζετε ότι έχετε καταφέρει να κινήσετε με την άπειρη ελευθερία που είναι ο Εαυτός σας, η ύπαρξή σας.

Αγαπημένοι μου, ξεκινάμε για ένα Έργο. Το λέω και πάλι: ξεκινάμε για ένα Έργο. Δεν ξεκινάω Εγώ! Ούτε ξεκινάει μόνη της η υπόσταση από την οποία εκφράζομαι και με την οποία βρίσκομαι σε απόλυτη ενότητα, τόσο με το ψυχοπνευματικό μέρος της όσο και με τον υλικό της φορέα. Ξεκινάμε όλοι μαζί για ένα Έργο που δεν είναι άλλο από αυτό που μέχρι σήμερα διαπότηζε την ύπαρξή σας, κινούσε τις λειτουργίες σας, αυτό που σας κόσμησε με χάρη, έμπνευση, φωτοχυσία και λειτουργίες Πνεύματος Αγίου και εξακολουθητικά σας τροφοδοτεί. Δεν είναι άλλο από αυτό που γνωρίσατε από τον λαλούντα την αγάπη, τον λαλούντα τη θέωση Διδάσκαλο Ιωάννη, που δέχθηκε τον Εαυτό του ως προσφορά και θυσία υπέρ της ανόδου και της εξέλιξης της Ολότητας του Ανθρώπου.

Αυτό το Έργο ξεκινάμε να το ζήσουμε ελεύθερα! Να το ζήσουμε στις άπειρες διαστάσεις του, πέρα από μικρότητες, φραγμούς και φόβους, πέρα από τεχνάσματα εξουσίας και τεχνικές ανθρώπινες. Να το ζήσουμε ως άνθρωποι χριστοποιούμενοι,

βάζοντας κάθε μέρα τον εαυτό μας σε αυτή τη λειτουργία και σε αυτή τη θέση, γιατί αυτό πράγματι είμαστε.

Αγαπημένοι μου, το Έργο που ξεκινάμε ζητά την ενεργό συμμετοχή όλων. Αυτό σημαίνει ότι ο καθένας είναι απαραίτητο να σκεφθεί πώς θα λειτουργήσει δυναμικά πλέον, τροφοδοτώντας την κίνηση της αγάπης και της ζωής. Καλείστε να ανακαλύψετε μέσα σας ακόμα περισσότερα σημεία που θα πάψουν να αντιστέκονται σε αυτό που ονομάζετε «υπερούσιο» και «άγνωστο» ταυτόχρονα και θα παραδοθούν στη μετουσίωση της αλήθειας. Καλείστε να παραδώσετε τα πάντα στην παλιγγενεσία της ζωής. Να γεμίσετε από πρωτοβουλίες και λειτουργίες ζωής και χαράς, από εσωτερική αγαλλίαση που θα σας δώσει τέτοια δύναμη, ώστε να βρίσκετε συνεχώς τρόπους για να είστε δημιουργικά παρόντες στην εκπαιδευτική πορεία του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας. Για να έχετε ιδέες για το τι χρειάζεστε και για το πώς πρέπει να εκπαιδεύεστε και να μη ζητάτε έτοιμες απαντήσεις, αλλά να κινητοποιείτε διεργασίες μέσα σας και μέσα στα άλλα τμήματα του Εαυτού σας, ώστε να παράγεται συνολική άνοδος που θα διαχέεται στο συλλογικό ασυνείδητο. Να κάνετε, δηλαδή, πραγματική εργασία στη συνείδηση της Ολότητας του Ανθρώπου.

Αγαπημένοι μου, θέλω να καταλάβετε καλά ότι αυτό το Έργο δεν επιτελείται από υποστάσεις που συνυπάρχουν απλώς επειδή έχουν κάποιο κοινό σκοπό. Επιτελείται από υποστάσεις φίλων και αδελφών, που παρά τις ιδιαιτερότητές τους έχουν μάθει να αποδέχονται ο ένας τον άλλο και να βοηθούν με την αγάπη και την κατανόησή τους τους ρυθμούς ανάπτυξης και λειτουργίας της κάθε ύπαρξης.

Αγαπημένοι μου, θέλω να σας πω ότι σας αγαπώ όλους. Σας το λέω στην αρχή αυτής της εκπαιδευτικής φάσης, θέλοντας να σταλάξω μέσα σας τη βεβαιότητα ότι η αγάπη μου ουδέποτε θα απομακρυνθεί από εντός σας, όποια επιλογή και αν κάνετε. Σας αγαπώ όλους, σας αγαπώ όπως είστε τώρα, παρ' όλο που εσείς ακόμα δεν αγαπάτε τον εαυτό σας...

Αφήνω την αγάπη μου να γίνει ένα με εσάς, να γίνει η αγάπη του εαυτού σας και η παραδοχή του εαυτού σας. Να λειτουργήσει ελευθερώνοντας, καταλύοντας όλους τους φραγμούς, αποσυμπιέζοντας κάθε κατάσταση και να φέρει σε πραγματική επαφή το είναι σας με Εμένα και με την αγάπη. Αφήνω την αγάπη μου να σας δονήσει, για να ανοίξουν οι κρουνοί της μέσα στην καρδιά σας και να ρεύσει, να κυλήσει, συμπαρασύροντας κάθε εμπόδιο που στο δρόμο της θα συναντήσει. Να ξεχειλίζει από εντός σας, να αγκαλιάσει κάθε τι που υπάρχει γύρω σας και να το γεμίσει με κατανόηση.

Ευλογώ την αγάπη να είναι η πραγματική λειτουργία σας, γιατί αυτή είναι που γονιμοποιεί την ιδέα της ελευθερίας και φέρνει σε εκδήλωση την ταπεινότητα. Γιατί αυτή είναι που ελευθερώνει το νου και τον μαθαίνει να λειτουργεί με επιφοίτηση θεία, να εκδηλώνει Πνεύμα Άγιο.

Σας αγαπώ όχι μόνον γιατί ξέρω πού θα φτάσετε, όχι μόνον γιατί βλέπω αυτό που είστε, όχι μόνον γι' αυτό που βλέπω Εγώ –και σας δίνω τα μάτια μου για να το δείτε, να το κατανοήσετε και να το χωρέσετε– μα σας αγαπώ και γι' αυτό που βλέπετε εσείς, όπως και αν είναι, με όποια χρώματα ή ποιότητες και αν συνοδεύεται. Μόνον ζώντας σε αυτή την αγάπη θα μάθετε να χαίρεστε, επειδή μόνον με αυτή δύνασθε να εργάζεστε για την ένωσή σας με το Θεό.

Θέλω κάθε φορά που συγκεντρώνεστε για πνευματική εργασία και επικοινωνείτε με άλλους αδελφούς να βιώνετε μέσα σας τη χαρά της παλιγγενεσίας, γιατί με κάθε σύναξη σας δίνεται μια ευκαιρία χαράς! Σε αυτή τη χαρά να επικεντρώνεστε και όχι στις διαδικασίες της πορείας που μπορεί να σας προκαλέσουν κάποιο πόνο ή κάποια θλίψη λόγω των αντιστάσεων που έχετε.

Κάθε πνευματική προσπάθεια, έστω και αν δεν είναι άμεσα επιτυχημένη, είναι μια κίνηση προς την ελευθερία, την ευτυχία, την ένωση. Είναι ένα βήμα προς τα εμπρός, μια εκδήλωση τόλμης. Έτσι θέλω να τη βλέπετε από εδώ και πέρα. Να μην μαζεύετε τα βήματά σας επειδή προσπαθήσατε κάτι και δεν τα καταφέρατε ή γιατί κάνατε λάθος ή γιατί στην πορεία κάπου ξεφύγατε. Τόλμη είναι να αγωνίζεσθε συνεχώς γι' αυτό που ονειρεύεστε και ποθείτε, γι' αυτό που πραγματικά αγαπάτε και να διαβλέπετε μέσα στην κίνηση που αποτυχία χαρακτηρίσατε την επιτυχία που θα έρθει. Διότι η αποτυχία, αγαπημένοι μου, είναι τα σπάργανα της επιτυχίας. Η αποτυχία δεν είναι ένα όριο, ούτε η απόδειξη ότι δεν μπορείτε ή δεν σας αξίζει να πάτε πιο πέρα. Η αποτυχία είναι απλώς η προετοιμασία της επιτυχίας: έτσι να την αντιμετωπίζετε! Είναι η προετοιμασία για την ολοκλήρωσή σας.

Αγαπημένοι μου, σας διαχέω την αγάπη μου, την ευλογία μου, τον Εαυτό μου. Μάθετε να αγωνίζεσθε, διότι μόνον οι αγωνιστές έχουν τη δυνατότητα να κερδίσουν τον κότινο της νίκης. Όποιος δεν αγωνίζεται δεν πρόκειται ποτέ να δοκιμάσει αυτή τη χαρά. Θα μένει στο περιθώριο και θα παρακολουθεί, νομίζοντας ότι προχωράει... Μπείτε ενεργά στον αγώνα! Βρείτε τον τρόπο της δικής σας ενεργοποίησης, κινηθείτε με κάθε τρόπο, όπου και αν βρίσκεστε, γιατί το Έργο μου δεν περιορίζεται πουθενά, αγκαλιάζει τα πάντα!

Ελευθερώστε κάθε άνθρωπο – φροντίστε το επανειλημμένα. Σας το υπενθυμίζω: μη δεσμεύεται κανέναν. Κάντε πάλι αποδεσμεύσεις, ώστε να μην υπάρχει καμία υπόσταση δεσμευμένη από εσάς. Συγχωρείστε! Ελευθερώστε τον εαυτό σας, ελευθερώστε τους άλλους! Κάθε κίνηση απελευθέρωσης απελευθερώνει το είναι σας.

Αγκαλιάστε τον εαυτό σας, δεχτείτε τον και πορευθείτε μαζί του στην μεταλλαγή. Νιώστε ότι κάθε μέρα είναι μια καινούρια γέννηση γεμάτη από ελπιδοφόρα μηνύματα ζωής, γιατί έτσι είναι! Κάθε στιγμή γεννιέται μέσα σας μια νέα ποιότητα, ένα νέο στάδιο, μια νέα εξέλιξη, αρκεί εσείς να το θελήσετε, να το κατανοήσετε, να το πιστέψετε και να το λειτουργήσετε. Αμήν.

23. 9. 1998

Πατέρα, τι συμβαίνει; Ο άνθρωπος αγωνίζεται να εξελιχθεί, προσπαθεί να συνειδητοποιήσει τον εαυτό του, να βρει το δρόμο του, να γνωρίσει πού βρίσκεται και προς τα πού πηγαίνει. Ο άνθρωπος αναδύεται σε μια νέα πορεία φωτός, όπου η συνειδητή συμμετοχή στη μαθητεία παρουσιάζεται με νέους τρόπους, όπου το είναι του και ο πόθος του δημιουργούν προϋποθέσεις για τη χάραξη της ελεύθερης διαδρομής της επιστροφής στο φως.

Όμως ταυτόχρονα ενεργοποιούνται οι παλαιές λειτουργίες και καταστάσεις μέσα στον άνθρωπο που αφυπνίζεται και αποφασίζει να κινηθεί ελεύθερα, δηλαδή να δονηθεί στην αγάπη, στην επίγνωση της αλήθειας και να συντονισθεί με τον παλμό της ζωής που μέσα του υπάρχει. Η διάχυση της παλαιάς λειτουργίας στη νέα κατάσταση που γεννάται φέρνει αναταραχή. Δημιουργεί σύγχυση και ενεργοποιεί σε διάφορα επίπεδα δεσμευτικές καταστάσεις, διότι η ανθρώπινη ύπαρξη δεν αντιλαμβάνεται τι ακριβώς της συμβαίνει και, ασχολούμενη να το ανακαλύψει, αποσυντονίζεται από το στόχο και τον προορισμό της, που είναι να δώσει όλες της τις δυνάμεις και όλο το είναι της για να εμφανίσει τη νέα γέννηση που μέσα της επιτελείται.

* * *

Αγαπημένε μου άνθρωπε, έχεις ήδη εισέλθει σε μια νέα κατάσταση μαθητείας, σε μια νέα δονητική κατάσταση και σε νέες διεργασίες οι οποίες διέπουν το νου, την καρδιά, τη συνείδηση, την προσωπικότητα, τα κέντρα και όλη σου την ύπαρξη. Αυτή η εισοδός σου στη νέα παλμοδόνηση της ζωής και της αλήθειας –που χαρακτηρίζεται από ελευθερία και αγάπη, από τόλμη και σύνεση, από αγωνιστικότητα και πρωτοπορία– ωθεί κάθε τι μέσα σου να μετακινηθεί από εκεί όπου βρίσκεται. Έτσι, σε όλα τα σημεία της ύπαρξής σου, σε κάθε συναίσθημα, σε κάθε κατάσταση του νου ή της καρδιάς σου, ασκούνται πιέσεις εκ της θείας ουσίας σου, που αποσκοπούν στην αναγεννητική μεταλλαγή. Ασκούνται όμως και πιέσεις εκ της αδρανείας των δομών της μέχρι σήμερα ανθρώπινης αντίληψης και ποιότητάς σου. Ως εκ τούτου, συνθλίβεσαι μέσα σε καταστάσεις που σκοπό έχουν –μην το ξεχνάς– να σε οδηγήσουν τελικά στην απελευθέρωση.

Αγαπημένε μου, μη φοβάσαι και μην απορείς, μην αφήνεις να σε καθηλώνουν καταστάσεις δυσαρμονίας. Εγώ είμαι μέσα σου, πάλλουσα και δονούμενη ως η άπειρη Μητέρα Αγάπη. Εγώ είμαι μέσα σου ως ουσία ζωής, ενεργούσα την τροφοδοσία σου. Εγώ Ένα με εσένα και εσύ Ένα μαζί μου εισερχόμαστε στη νέα φάση της φανέρωσης του έργου σου: του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μου, του Έργου του Λόγου Ανθρώπου. Ως εκ τούτου, εσύ και Εγώ ως Ένα λειτουργούμε τις διάφορες μετουσιώσεις στην υπόστασή σου.

Το στάδιο όπου βρίσκεσαι είναι γεμάτο με φως και ζωή. Μην παρασύρεσαι από τις εντάσεις και τις πιέσεις του, μην το χαρακτηρίζεις από αυτά τα στοιχεία. Αυτά είναι τα σημεία που υποδηλώνουν την ενεργητική ζύμωση ανθρώπου και Θεού! Είναι τα σημεία που καταδεικνύουν την κίνηση της ζωής, την εισαγωγή σου σε μία διαρκή διαδικασία όπου ο άνθρωπος και ο Θεός αναγνωρίζονται μεταξύ τους στιγμή με τη στιγμή και αποδέχονται –όχι νοητικά, αλλά ουσιαστικά: μέσα στο είναι σου– ο ένας τον άλλο!

Η αποδοχή αυτή τελείται μέσα σου από εσένα. Εσύ ο ίδιος αποδέχεσαι τη θεανθρώπινη φύση σου μέσα από αυτή τη διαδικασία των ζυμώσεων. Την αποδέχεσαι στο νου, στην καρδιά, στη συνείδησή σου, σε όλη σου την ύπαρξη. Η

σύγχυση που διαχέεται στην ύπαρξή σου είναι αποτέλεσμα της έλλειψης συντονισμού σου με την ταχύτητα της εσωτερικής μας κίνησης και με την απόλυτη δόνηση της ζωής μου, η οποία σε δονεί, σε τροφοδοτεί και σε γεμίζει με όλους τους τρόπους.

Θα σου το πω και πάλι: Σ' αγαπώ, άνθρωπε, σ' αγαπώ, εκπαιδευόμενε Λόγε, σ' αγαπώ, Εαυτέ μου πάλλαμπρε και παμφώτεινε, σε αυτή τη φάση που βρίσκεσαι, κατά την οποία αρχίζεις να ξεπερνάς τα στάδια της αδράνειας και να συνειδητοποιείς τη δημιουργική σου δράση ως θεού! Είναι απαραίτητο για σένα να ακούς εντός σου ότι σ' αγαπώ, γι' αυτό σου το λέω ξανά και ξανά. Κάθε φορά που θα στρέφεσαι μέσα σου, θα με ακούς να λέω: «Σ' αγαπώ, αγαπημένη ύπαρξη, που Ένα είμαστε!». Θα ακούς αυτή τη φράση μου στο νου, στην καρδιά, στη συνείδησή σου, σε όλους τους παλμούς των σωμάτων σου.

Έτσι σε διαποτίζω. Η αγάπη μου –η αναβλύζουσα από τη θεία ουσία σου, η διαχεόμενη στην ύπαρξή σου, η διαπερούσα τα κέντρα σου ως πνοή παλιγγενεσίας, η δονούσα και πάλλουσα όλα τα σημεία των σωμάτων σου– είναι εκείνη που περικλείει τη μυστική και μυστηριακή δόνηση που θα σε βοηθήσει να συντονιστείς με τη νέα κίνηση που ενεργοποίησα εντός σου ως Διδάσκαλος Λόγος Μητέρα.

Σ' αγαπώ, σ' αγαπώ, νου παλλόμενε, σ' αγαπώ, καρδιά φλεγόμενη, σ' αγαπώ, συνείδηση εκπαιδευόμενη! Αγαπώ και θωπεύω ένα προς ένα τα κέντρα της ζωής μέσω των οποίων διατρέχω την ύπαρξή σου. Αγαπώ και θωπεύω τα σώματά σου, τα οποία μου προσφέρεις ως ναό θείο και κατοικητήριο υπερούσιο. Φιλώ κάθε σημείο των σωμάτων σου και κάθε σημείο των κυττάρων σου, φιλώ κάθε ενεργειακό σου κέντρο όπως και αν το λειτουργείς. Το αναγνωρίζω ως κέντρο δικό μου, που ανήκει και συμμετέχει ολοκληρωτικά στην παλιγγενεσία της ζωής, ως κέντρο λειτουργικό για την αναγέννηση του ανθρώπου.

Μετουσιώνω, άνθρωπε, για σένα, επειδή εσύ δεν δύνασαι, την απόρριψη που διαχέεις προς τον ίδιο σου τον εαυτό και τις λειτουργίες σου, προς τα κέντρα ζωής και τα σώματά σου, τα οποία συμμετέχουν στην εκπαιδευτική πορεία χωρίς ουδεμία εξαίρεση και σου παρέχουν την ικανότητα να καταστείς συνειδητός θεός. Ευλογώ και μετουσιώνω την απόρριψη που έχεις διαχύσει προς την υλική εμπειρία και τη διπλότητα, καθώς διατρέχεις τα πεδία και επανακυκλίζεις στην ύλη. Διότι δεν είναι δυνατόν επιμένοντας στην απόρριψη των απαραίτητων αυτών εκπαιδευτικών σταδίων να καταστείς θεός! Ευλογώ και μετουσιώνω την απόρριψη που εκδηλώνεται βίαια ή εκλεπτυσμένα από την ανθρώπινη υπόσταση προς οποιαδήποτε λειτουργία θεωρεί καθηλωτική. Διότι μόνον εάν αυτή η απόρριψη διαλυθεί δύναται το παν να εμβαπτιστεί εντός της αγάπης μου και να καταστεί ζώσα και πάλλουσα ώθηση ένωσης.

Εγώ ειμί η αλήθεια και η ζωή. Εγώ ειμί η αγάπη των κόσμων. Εγώ ειμί η ελευθερία, Εγώ ειμί η παλιγγενεσία σου. Άφησε τον εαυτό σου σε Εμένα. Σταμάτα να κρίνεις και να διακρίνεις ως άνθρωπος και άκου! Άκου με να σου μιλώ, νιώσε με να σου διαχέω την απειρότητα της αγάπης μου. Άκου με να σε αποδέχομαι και βίωσε αυτή την αποδοχή. Αφουγκράσου την: γιατί μόνον αν εισχωρήσεις ουσιαστικά στην αποδοχή που σου παρέχω θα μπορέσεις να αρχίσεις να αντλεις από το άπειρο είναι σου στοιχεία και δομές αποδοχής για να ενδύεις με αυτά τον εαυτό σου αλλά και τις υποστάσεις που βρίσκονται σε άλλα σκηνώματα.

Σ' αγαπώ, άνθρωπε, σ' αγαπώ απέραντα! Σε βοηθώ να εισχωρήσεις σε νέες καταστάσεις, όπου οι φόβοι απλώς θα πλέουν στην επιφάνεια κι εσύ θα μπορείς να τους αφαιρείς, όπως αφαιρείς τον αφρό από το φαγητό που βράζει. Τόσο εύκολα, χωρίς πόνο... Με μια απλή κίνηση που δεν θα απαιτεί από σένα παρά μόνον την ανάσα της ελευθερίας και της αποφασιστικότητας, που θα δηλώνει πως γνωρίζεις ότι είσαι θεός και ότι το αποδέχεσαι μέσα σου.

Εγώ ενεργοποιώ εντός σου αυτή την κατάσταση, αγαπημένε μου, και μέχρι να βρεις το θάρρος να κινηθείς με αυτό τον τρόπο γίνομαι Εγώ η αποδοχή για σένα: Εγώ ενδύω όλη σου την ύπαρξη με αποδοχή, γιατί χωρίς αυτή δεν μπορείς να περπατήσεις. Σε όποιο στάδιο και αν βρίσκεσαι, σε αντιμετωπίζω ως βρέφος που ξεκινά από την αρχή. Ταξινομώ όλες τις καταστάσεις σου και σου παρέχω τα στοιχεία που χρειάζεσαι, με τον ολοκληρωμένο τρόπο της απόλυτης ουδετερότητας, ώστε η εμπειρία που μέχρι σήμερα έχεις να ενοποιηθεί ταχύτατα με αυτή την ολοκληρωμένη παροχή ζωής και να σε οδηγήσει σε πνευματική ηλικία εκδήλωσης σοφίας, αγάπης, κατανόησης και έμπνευσης. Τούτο επιτελείται μέσα στην ύπαρξή σου την περίοδο αυτή, λόγω της ένωσής σου μαζί μου και της ιδιαίτερης λειτουργίας μου εντός σου.

Αν βιώνεις έντονες καταστάσεις, τότε να στρέφεσαι στην αγάπη μου. Αυτή θα σε βοηθά να βλέπεις ότι οι έντονες καταστάσεις σου αποτελούν απλώς την επιφάνεια των εσωτερικών διεργασιών και δυνατοτήτων σου. Λίγο πιο βαθιά υπάρχει δυναμικό ενεργητικότητας, πρωτοβουλίας, θάρρους και ζωτικότητας, που σου παρέχεται για να εκδηλωθείς σύμφωνα με τον Εαυτό σου – Αυτόν που Εγώ λαμπρύνω και μεγαλώνω στο άπειρο.

Ευλογώ την καθημερινή ζωή σου να συντονιστεί με τη νομοτέλεια που δρα με νέους τρόπους, σύμφωνα με τη νέα κατάσταση στην οποία έχεις εισέλθει. Ευλογώ τη νομοτέλεια που μέχρι τώρα λειτουργούσε και απορροφώ εντός μου τη δράση των αυτενεργών νόμων τους οποίους ενεργοποίησες, εκθέτοντας τον εαυτό σου στις επιπτώσεις της εκπαιδευτικής τους κίνησης. Παρέχω εντός σου εκ του είναι μου, στην ολοκληρωμένη και άρτια μορφή της επεγνωσμένης μαθητείας σου, το βίωμα, τα εντυπώματα, την επίγνωση που ήθελαν να σου δώσουν οι εκπαιδευτικοί νόμοι. Θέτω σε κίνηση τη νέα νομοτέλεια, συντονισμένη με τη νέα εκπαιδευτική φάση σου, για όλους τους τομείς των λειτουργιών σου: για την οικογενειακή, προσωπική και επαγγελματική σου κατάσταση. Αυτό σημαίνει ότι στο εξής δύνασαι να συντονίζεσαι, ανάλογα με την επιλογή σου, είτε με τη νομοτέλεια που μέχρι σήμερα λειτουργούσε είτε με τη νέα νομοτέλεια που με την ευλογία μου προς εσένα σήμερα εγκαινιάσα, αξιοποιώντας ή όχι, ανάλογα με τη στάση σου, τις παροχές και το έλεός μου.

Σ' αγαπώ, άνθρωπε. Η άπειρη αγάπη μου εκ των ένδον σε εναγκαλίζεται. Σ' αγαπώ και σε πάλλω στο άπειρο φως μου. Σου δίνω ζωή, χαρά, πνευματική αγαλλίαση, για να σε ενισχύουν και να σε δυναμώνουν. Ευλογώ το υλικό σώμα σου και το καθιστώ εύρωστο και ικανό να σε εξυπηρετεί. Το ευλογώ να μπορεί να ανακτά τις δυνάμεις του, να ξεκουράζεται φυσιολογικά, να συντονίζεται με τις εσωτερικές λειτουργίες σου, να μη σου φέρνει κανένα εμπόδιο.

Σε ευλογώ να υπακούς στις εσωτερικές σου αναγκαιότητες και όχι στις συνήθειές σου, γιατί αυτή την περίοδο θα ενεργοποιηθούν νέες λειτουργίες μέσα σου και θα πρέπει να προσαρμόζεσαι σε αυτές. Σε ευλογώ να μάθεις να ακούς τον Εαυτό σου: αυτό που σου ζητά να κάνεις, τόσο για τον εσωτερικό σου κόσμο όσο και για το υλικό σου σκήνωμα, ώστε να μην άγεσαι και φέρεσαι από κατεστημένα και συνήθειες διατροφικές ή άλλες, αλλά να ακολουθείς τις εντολές του είναι σου τόσο για τη φροντίδα και την τροφοδοσία της ύλης σου όσο και της εσωτερικής σου ζωής. Διότι, αγαπημένε μου, σε αυτή τη φάση θα υπάρξουν ωθήσεις ιδιαίτερες, που δεν θα είναι όμοιες για όλα τα τμήματα του Ανθρώπου. Ανάλογα με το ρυθμό με τον οποίο το κάθε σκήνωμα θα εξαγνίζεται, θα εκλεπτύνεται και θα συντονίζεται μαζί μου, θα οδηγείται σε ορισμένες καταστάσεις εγκράτειας όχι κάτω από πίεση, αλλά από την ανάγκη να έλθει σε απόλυτο συντονισμό με την εσωτερική του λειτουργία.

Αγαπημένε μου, ευλογώ το σώμα σου να σε οδηγήσει στην εκπλήρωση της θείας αναγέννησης. Να βιώσει τη θεία αγαλλίαση ως υψηλή πνευματική κατάσταση ώστε

να πραγματοποιηθεί η ουσιαστική σύζευξη της θείας αγαλλίασης και της ανθρώπινης ευχαρίστησης και από αυτή τη σύζευξη να γεννηθεί η δράση της θεϊκής λειτουργίας που συντονίζει όλα τα σώματα και όλα τα κέντρα στην έκφραση του Λόγου. Ευλογώ τον υπερούσιο και υπέρτατο θείο συντονισμό, όπου το ανθρώπινο και το θείο συνυπάρχουν και εκδηλώνονται εναγκαλισμένα, να αναπτυχθεί εντός σου και να σε γεμίσει με βιώματα ενότητας. Αμήν.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, θα ξεκινήσω να σου πω λίγα πράγματα για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεις την εκπαίδευσή σου, για το πώς δυσκολεύεις την ίδια σου την ύπαρξη να αρθρώσει και να εκφράσει την ένωσή μας.

Παρατηρώ τις κινήσεις και τις διεργασίες σου, παρακολουθώ με προσοχή τους τρόπους εμπλοκής σου σε συνεχείς συνειρμούς σκέψεων, βιωμάτων και συναισθημάτων, καθώς αγωνίζεσαι να με αναγνωρίσεις. Βλέπω πόσο δυσκολεύεσαι να κατανοήσεις τα φανερά δείγματα της ένωσής μας που καθημερινά λαμβάνεις, που σε προτρέπουν να απλοποιήσεις την έκφρασή σου αλλά και την κίνηση του νου και της καρδιάς σου, για να μπορέσεις να αλλάξεις τον τρόπο με τον οποίο μετακινείσαι και ανανεώνεσαι. Αυτόν σύμφωνα με τον οποίο χωράς στη συνείδησή σου και εκδηλώνεις από αυτή όσα υπάρχουν καταχωρημένα μέσα σου ως δωρεά ζωής, ευλογίας, χάριτος και φωτός.

Σου επισημαίνω, αγαπημένε μου, πως δεν δίνεις σημασία στα πράγματα που μπορούν να σε βοηθήσουν όταν προσπαθείς να επιτύχεις κάτι ή να βγεις από ένα αδιέξοδο. Κατανόησε ότι, κατά τη διάρκεια της πορείας και της εκπαιδευτικής διδασχής σου, συλλέγεις διάφορα στοιχεία στην ένωσή μας. Αυτά τα στοιχεία δεν είναι μόνον πνευματικές αισθήσεις, πνευματική καθοδήγηση ή πνευματική διδασκαλία. Συλλέγεις και γεγονότα που, όταν συμβαίνουν, σου δημιουργούν ανάταση και εσωτερική επιβεβαίωση. Αν ανατρέξεις στην πορεία σου, θα διαπιστώσεις ότι υπάρχουν πολλά γεγονότα που σηματοδοτούν την εξελικτική αναγέννησή σου ή και τις μεταλλαγές σου και επισφραγίζουν την κατάσταση που γεννιέται και πραγματώνεται μέσα σου.

Όταν βιώνεις αυτά τα γεγονότα, τότε όλο σου το είναι, χωρίς καμιά ιδιαίτερη προσπάθεια και αγωνία, φλέγεται από αγάπη. Συμβαίνει απλά, όπως η κίνηση της αναπνοής ή ο βηματισμός σου, όμως ενοποιεί την ύπαρξή σου, δημιουργώντας ενώσεις ισχυρές σε όλα τα σημεία της, αρμονία στη σύνδεση όλων των σωμάτων σου και εσωτερική συγκρότηση. Και για να καταλάβεις καλύτερα τι εννοώ, σου εξηγώ: εκείνη τη στιγμή κινείσαι, χαίρεσαι, αναπνέεις, αντιλαμβάνεσαι τις καταστάσεις και τα πράγματα και εκδηλώνεσαι ως Άνθρωπος Λόγος, δηλαδή ως άνθρωπος ενωμένος με το Λόγο Χριστό.

Μέσα από αυτές τις εμπειρίες και τα βιώματα, αγαπημένε μου, εισπράττεις ολοκληρωμένα εντυπώματα ένωσης και αγάπης, που δεν υπάγονται στο θεωρητικό χώρο, ούτε στο χώρο των θαυμάτων. Δεν είναι κάτι που δεν καταλαβαίνεις, που βρίσκεται πέρα από την αντίληψή σου ή πέρα από τη λειτουργία της νομοτέλειας που σου έχει εξηγηθεί. Αντίθετα, είναι κάτι που βιώνεις ενωμένος με τη νομοτέλειά του. Είσαι η πηγή και ο αποδέκτης του βιώματός σου, το οποίο συμπυκνωμένα τη συγκεκριμένη στιγμή εκφράζει όλη σου την πορεία από την αρχή μέχρι και το τέλος της – δηλαδή την πτώση σου και την επιστροφή σου.

Αν λοιπόν, όταν βρίσκεσαι μπλεγμένος σε αδιέξοδο, δώσεις σημασία σε αυτά τα συμβάντα που αν και δεν τα θυμάσαι έντονα έχουν εντυπωθεί στη θεία ουσία σου, θα βρεις τη λύση των αδιεξόδων και θα ελευθερώσεις την ύπαρξή σου. Αυτά τα βιώματα-εντυπώματα που κάθε υπόσταση έχει, είναι τα προσωπικά της κλειδιά, τα αναγκαία για τη δική της διάνοιξη, τα κατάλληλα για τις ιδιαίτερες προσωπικές της ανάγκες και μπορούν να την ελευθερώσουν πλήρως.

Τα κατέχεις, αγαπημένε μου, αυτά τα κλειδιά τα κατέχεις! Και όσο τα χρησιμοποιείς τη δεδομένη στιγμή που τα χρειάζεσαι, τόσο θα συγκεντρώνονται και άλλα, για να μπορέσεις να πας πιο ψηλά, για να μπορέσεις να αναχθείς μέχρι το άπειρο.

Κάνω αυτή τη διευκρίνιση γιατί σε βλέπω να ταλαιπωρείσαι, και ενώ έχεις τόσα δείγματα, τόσες εσωτερικές καταστάσεις να σε οδηγούν, τις αφήνεις να αδρανούν και δεν τις αξιοποιείς για το καλό σου και για το καλό του ανθρώπου.

Σου απευθύνω την εξής ερώτηση, αγαπημένε μου, για να την απευθύνεις και εσύ στον εαυτό σου: Αν εσύ, με τόσα δείγματα, αρνείσαι να δεις την αλήθεια της θέωσης και αρνείσαι να την αξιοποιήσεις τη στιγμή ακριβώς που τη χρειάζεσαι περισσότερο, τότε πώς περιμένεις ο άνθρωπος να θεωθεί; Πώς περιμένεις να αλλάξουν οι καταστάσεις; Πώς περιμένεις να μετουσιωθεί η λειτουργία του νου και της καρδιάς, να μετουσιωθεί ο συλλογικός τρόπος σκέψης και ο συλλογικός τρόπος κίνησης της ανθρωπότητας;

Κάθε φορά που επιλέγεις την ένωση, διαποτίζεις τη Γη με ενεργειακή αναγεννητική δόνηση μεταλλαγής όλου του κατεστημένου, κι όσο και αν σου φαίνεται μικρή ή ασήμαντη αυτή η διάχυση, είναι πάρα πολύ σημαντική γιατί περιέχει τη συνειδητή στάση και θέση που δύναται να επιδράσει στην κατάσταση του ανθρώπου. Κι αυτό συμβαίνει διότι εκδηλώνεται από υποστάσεις που βιώνουν την αναγεννητική τάση, ευρισκόμενες στον ίδιο με ολόκληρη την ανθρωπότητα χωροχρόνο και στις ίδιες λειτουργίες κατεστημένων. Έχουν, ως εκ τούτου, οι υποστάσεις αυτές το νομοτελειακό δικαίωμα να επιφέρουν διαβρώσεις στη συλλογική σκέψη και συνείδηση, για να την οδηγήσουν σε ανώτερα επίπεδα.

Δώσε σημασία σε παρακαλώ, αγαπημένε μου, σε αυτά τα πράγματα που σε γεμίζουν, σε αυτά τα βιώματα-εμπειρίες που είναι κλειδιά θεανθρώπινα, που αν τα ανακαλέσεις στην ύπαρξή σου θα πυροδοτήσεις μέσα σου τέτοια επιτάχυνση και αποτελεσματικότητα, που θα απορήσεις γιατί τόσο καιρό δεν τα υπολόγιζες και δεν τα αξιοποιούσες. Δώσε σημασία, για να μπορέσεις να διδάξεις στον άνθρωπο μια νέα λειτουργία: το πώς μπορεί η συνείδηση, όταν αντιμετωπίζει αδιέξοδα, να μην εγκλωβίζεται στη διττότητα, αλλά να κινεί ολοκληρωμένες διεργασίες ενότητας.

Αυτά τα λίγα ήθελα να σου πω και να επισημάνω ως αναγκαιότητα της πορείας σου. Σου τα δίνω ως ιδιαίτερο βοήθημα για τα στάδια στα οποία εκπαιδεύεσαι, για να μπορέσεις να ελευθερωθείς και να προχωρήσεις, καταδεικνύοντας στον άνθρωπο τη δυνατότητα της θέωσης και όχι αφήνοντάς τον με την εντύπωση ότι κυνηγάς ένα άπιαστο όνειρο.

Αγαπημένε μου, σε ωθώ και σε πυροδοτώ να παρουσιάσεις τις δεσμεύσεις και τους περιορισμούς που προκαθόριζαν και στένευαν μέχρι σήμερα την ένωσή μας, βάσει των οποίων έχεις διαμορφώσει τους τρόπους και τη λογική της προσέγγισής μας. Σε ελευθερώνω από κάθε τι που περιχαράκωνει τον τρόπο που εσύ και Εγώ ενωνόμαστε, τον τρόπο που στρέφεσαι προς Εμένα ή που προκαθορίζεις και περιορίζεις την ένωσή μας και την ενεργειακή ποιότητα της θείας ζωής που σου παρέχω. Δημιουργώ διανοίξεις, για να με πλησιάσεις και να κατανοήσεις τον εαυτό σου διαφορετικά. Να δεις την καρδιά σου αλλιώς, σαν ένα λουλούδι που ανθίζει, που ανοίγει τα πέταλά του και αφήνει όλο του το άρωμα να ξεχυθεί. Να δεις το νου σου να κινείται με ταχύτητα, να συνθέτει και να αναλύει τα πάντα χωρίς να περιορίζεται σε καμιά δομή, αλλά δεχόμενος συνεχείς τομές να κινείται προς την πλήρη ένωσή του με το Θείο Νου και προς τη μεταλλαγή του σε επιφοίτηση.

Ευλογώ την προσωπικότητά σου να λειτουργεί ως συνεργάτης της πορείας σου προς το φως, ως συνεργάτης της εκπαίδευσής σου και όχι ως δομή εγκλωβισμών και περιορισμών. Σε ευλογώ εσύ ο ίδιος να τη δεις σαν τον απαραίτητο συνεργάτη, εκείνον που σου καταδεικνύει ακριβώς τις αναγκαιότητες που πρέπει να γνωρίσεις σε βάθος ώστε να εισχωρήσεις στην κατανόηση των νομοτελειών που διέπουν την ύπαρξη και τις ανάγκες σου, για να απελευθερωθείς. Γιατί όποια ανάγκη και αν έχεις, έχει ήδη καλυφθεί εντός σου, αρκεί να χωρέσεις αυτήν την αλήθεια και να αναδύσεις τα ανάλογα στοιχεία από τη θεία ουσία σου, τα οποία σου είναι

απαραίτητα. Όποια απορία και αν έχεις, η απάντηση είναι καταχωρημένη μέσα σου! Σου έχω απαντήσει, σε έχω ταξινομήσει και διαφωτίσει, χρειάζεται όμως να κινηθείς, να δημιουργήσεις μέσα σου χώρο, αλλάζοντας και ανανεώνοντας την ύπαρξή σου για να μπορέσεις να κατανοήσεις την απάντηση που ήδη μέσα σου υπάρχει.

Σ' αγαπώ, και η αγάπη μου εκφράζεται στο τώρα. Σ' αγαπώ, και η αγάπη μου είναι ένωση, είναι αφομοίωση, είναι ταύτιση με όλα τα σημεία της ύπαρξής σου, και αυτό συμβαίνει στο τώρα, στο διαρκές και στο αέναο. Η αγάπη μου εισέρχεται στο χωρόχρονο όπου ζεις, συντονίζεται με την παλμοδότηση του σώματος και της διπλής λειτουργίας του πλανήτη σου, μα ταυτόχρονα διαπερνά το χωρόχρονο και βρίσκεται στο άπειρο και στο πανταχού. Διαπερνά την απλή ποιότητα της ύλης σου και διέπει όλες τις λειτουργίες των παλμών σου, όλες τις ποιότητες του είναι σου, το άπειρο της ύπαρξής σου: από την αρχέγονη γέννησή σου μέχρι την τελική σου επιστροφή. Αμήν.

28. 10. 1998

Αγαπημένε μου άνθρωπε, Εγώ σε εκπαιδεύω και σε καλώ να αφήσεις την εκπαίδευση αυτή να εκδηλωθεί από εντός σου. Σε καλώ να ελευθερωθείς μέσα σε Εμένα, γιατί στην ένωσή μας δεν εισχωρούν δεσμά, περιορισμοί και όρια. Κάθε τέτοια ποιότητα καταλύεται, μέχρις ότου Άνθρωπος και Θεός Εν απόλυτο καταστούν.

Σε ελευθερώνω και σου μαθαίνω την ελευθερία· σου μαθαίνω να ξεχωρίζεις την ελεύθερη κίνηση από την ασύδοτη κίνηση, την υπακοή από την εθελουφλία, σου μαθαίνω να διακρίνεις τις δυσδιάκριτες έννοιες της πνευματικής ισορροπίας – μαθητεία απαραίτητη για να διδάξεις τον εαυτό σου μα και τον άνθρωπο που είναι γύρω σου, δηλαδή τον Εαυτό σου που κατοικεί σε άλλα σκηνώματα. Σε διδάσκω από την πρώτη στιγμή να στηρίζεσαι στα πόδια σου, να βλέπεις καθαρές εικόνες, να ακούς καθαρούς ήχους, να μπορείς να διακρίνεις και τις πιο λεπτοφυείς αναμείξεις ποιότητων, γιατί αυτή είναι η απαραίτητη εκπαίδευση για να με εκδηλώσεις.

Αγαπημένε μου, σε διδάσκω να αναγνωρίζεις την άρνηση, μα ταυτόχρονα σε διδάσκω να μην τη φοβάσαι. Ό,τι φοβάσαι μένει έξω από σένα, ενώ δεν υπάρχει τίποτα που Εγώ –και καλείσαι να μου μοιάσεις!– να μην το περιέχω μετουσιωμένο. Ό,τι φοβάσαι το κάνεις δυνατότερο από εσένα, όμως όταν είσαι ενωμένος με Εμένα δεν υπάρχει τίποτα δυνατότερο!

Ο τρόπος για να καταλάβεις την άρνηση και τις λειτουργίες της είναι να την αγαπάς πραγματικά και ουδέτερα, χωρίς συναισθήματα οίκτου ή απόρριψης, φόβου ή οργής. Να την αγαπάς ουδέτερα, γιατί η αγάπη αυτή που απορρέει από την αίσθηση της απόλυτης γνώσης και ένωσής μας είναι η μόνη που σε βοηθά να αντιληφθείς την ποικιλία των τρόπων δράσης της άρνησης, η οποία κινείται εκμεταλλευόμενη όλα τα συναισθήματά σου και όλες τις ποιότητες του είναι σου που δεν έχουν ακόμα καταστεί αγάπη.

Πώς περιμένεις αλήθεια να εκδηλωθεί η άρνηση; Περιμένεις να δεις μια υπόσταση να κραυγάζει, να φέρεται άσχημα, να αντιστρατεύεται εμφανώς τις δυνάμεις του καλού, να χρησιμοποιεί κάθε τι για να φανερώσει την κακότητά της;

Η άρνηση, αγαπημένε μου, αυτή την περίοδο θα φορέσει το προσωπείο της καλοσύνης και της αγάπης. Θα εντάξει τα ιερά και τα όσια του ανθρώπου στην καπιταλιστική διαδικασία της προσφοράς και της ζήτησης. Θα δημιουργήσει μάρκετινγκ για όλα όσα δωρεάν παρέχονται από τη μία Πηγή, και ο τρόπος της προς τον άνθρωπο θα είναι τόσο γλυκός και ήπιος, που δεν θα προκαλέσει αντιδράσεις... Άλλωστε, αγαπημένε, αν ρίξεις μια ματιά γύρω σου θα διαπιστώσεις ήδη τις κινήσεις της και θα κατανοήσεις ότι όλα αυτά γίνονται γιατί υπάρχει μέσα σου η ανάγκη να γίνουν, διαφορετικά αυτή η αποκομμένη κίνηση δεν θα παρουσιαζόταν. Είναι φάση της εξέλιξής σου, της εκπαιδευτικής διαδικασίας για την εσωτερική σου ένωση. Είναι στοιχείο του εαυτού σου· το παρακολουθείς να δρα εξωτερικά, όμως πρέπει να το ενώσεις μέσα σου για να το μεταλλάξεις και να το φέρεις στην ισορροπία.

Μάθε να διακρίνεις μέσα σου τις κινήσεις της άρνησης! Μάθε να διακρίνεις μέσα σου πόσο υποδουλώνεσαι σε ανελεύθερες επιλογές. Μάθε να διακρίνεις πότε υπηρετείς την ύψιστη αλήθεια και πότε υπηρετείς την αλήθεια των φαινομένων και της διπλοτητας. Κινώντας αυτή τη λειτουργία μέσα σου, δυναμώνεις την αγάπη σου, αγκαλιάζεις όλο σου τον εαυτό κι έτσι μπορείς και αγκαλιάζεις και εξωτερικά τις ίδιες λειτουργίες, ωθώντας κάθε τι να μετουσιωθεί μέσα στο φως.

Εγώ είμαι η ελευθερία και η αλήθεια και η ζωή. Εγώ η Αγάπη σε τροφοδοτώ όλες τις ώρες, Εγώ σου παρέχω τον Εαυτό μου αενάως, για να γευτείς την αλήθεια

της ένωσής μας. Για να κατανοήσεις ότι κάθε τι πλην της αγάπης, οδηγείται στην αυτοαναιρέση, μέσα από έναν αγώνα χωρίς τέλος, που αποδυναμώνει όλες τις συγκρουόμενες πλευρές για να τις οδηγήσει να κατανοήσουν ότι μία μόνον λύση υπάρχει: η αγάπη!

Αγάπη και ελευθερία διαχέω σήμερα σε εσένα, άνθρωπε μαθήτρια και μαθητή, όποια χάρη και αν έχεις, όπως και αν την εκδηλώνεις. Αγάπη και ελευθερία από κάθε υποδούλωση, οποιασδήποτε μορφής ή ποιότητας, είτε σου έχει επιβληθεί από εξωτερικές συνθήκες και καταστάσεις είτε εσύ ο ίδιος την επέβαλες στον εαυτό σου μέσα από την εσωτερική σου κίνηση.

Ανοίγω μπροστά σου την οδό της ελευθερίας και της επίγνωσης, όπου η εγκράτεια και η υπακοή καθίστανται συνειδητές και ελεύθερες επιλογές του ανθρώπου που θεώνεται· όπου η ανάληψη της ευθύνης καθίσταται δώρο ζωής και όχι βαριά υποχρέωση· όπου η επίγνωση της μαθητείας καθίσταται επιτάχυνση ανόδου και απελευθέρωσης και όχι φόβος και ατολμία. Ανοίγω το δρόμο της τόλμης και της δημιουργικής πραγμάτωσης. Το δρόμο της ταύτισής σου με τη νομοτέλεια της αγάπης, του απεγκλωβισμού σου από τη διττή κίνηση και της ένωσής σου με την απόλυτη ελευθερία μου. Αμήν.

4. 11. 1998

Αγαπημένε μου άνθρωπε, αγαπημένε και εκλεκτέ σύντροφε και συνοδοιπόρε της πορείας προς το φως, αγαπημένε Εαυτέ μου! Επανειλημμένα σου τονίζω την ενότητά μας, σου υπενθυμίζω τον Εαυτό σου. Προσπαθώ με αυτό τον τρόπο να εισχωρήσω σε όλες τις διεργασίες, σε όλους τους νοητικούς και συναισθηματικούς φραγμούς σου για να αναδύσω τη θεία ποιότητα της ένωσής μας, ώστε μέσα σε αυτή τη θεία ποιότητα η δική σου θέληση, η δική σου επιλογή να εμβαπτίσει τους φραγμούς, τους περιορισμούς και τα κατεστημένα, για να ενδυθείς την ελευθερία που σου παρέχω.

Αγαπημένε, μέσα σου ξετυλίγω τον Εαυτό μου, μέσα στην υπόστασή σου ξεδιπλώνω τις άπειρες πτυχές του. Όσο και αν σου φαίνεται περίεργο, αυτό επιτελώ κάθε φορά που σου παρουσιάζω μια διδασκαλία, κάθε φορά που επικοινωνούμε. Κάθε φορά που σου διαχέω έναν παλμό, μια δόνηση, έναν ήχο, μια έννοια ή όλα αυτά μαζί ξεδιπλώνω μέσα σου τον Εαυτό μου. Σε αφήνω σιγά σιγά να τον γνωρίσεις και να τον χωρέσεις, για να κατανοήσεις ότι αυτός ο Εαυτός είναι τόσο δικός σου, που δεν έχεις τίποτα να φοβάσαι. Δεν υπάρχει λόγος να σου προκαλεί δέος! Γιατί η ένωσή μας διακατέχεται από απόλυτη ελευθερία, απόλυτη αγάπη, απόλυτο σεβασμό, απόλυτη ειλικρίνεια· διακατέχεται από απόλυτη πληρότητα.

Σου ξεδιπλώνω τον Εαυτό μου, αγαπημένε, για να κατανοήσεις σιγά σιγά τον τρόπο με τον οποίο εσύ πρέπει να ξεδιπλωθείς σε Εμένα. Ουσιαστικά, σου δείχνω κινήσεις: διδάσκω στη σκέψη, την καρδιά και στους παλμούς των σωμάτων σου κινήσεις απελευθέρωσης. Ενδύομαι τους δικούς σου τρόπους και τους ανάγω Εγώ για σένα σε λειτουργίες απελευθέρωσης. Ως Λόγος Μητέρα Διδάσκαλος παρουσιάζω μέσα σου κινήσεις και λειτουργίες οι οποίες δεν είναι απαραίτητες για την κίνησή μου εντός σου, αλλά όμως είναι απαραίτητες για να κατανοήσεις τη δική σου λειτουργικότητα. Είναι οι κλήσεις που κάνω προς όλα τα σημεία του εαυτού σου, για να έλθουν να ενωθούν μαζί μου, ή καλύτερα, για να καταλάβουν ότι δεν χρειάζεται να κάνουν άλλη κίνηση παρά μόνον να αποδεχτούν την ενότητα η οποία υπάρχει από τη στιγμή της γέννησής σου. Για κάθε στοιχείο, για κάθε σκέψη, για κάθε παλμό σου, για κάθε τρόπο που διαχέσαι και εκδηλώνεσαι πάνω στη Γη έχω μια ιδιαίτερη διδασκαλία προσέγγισης, μια ιδιαίτερη διδασκαλία απελευθέρωσης, γεμάτη από παλμούς αγάπης, από παλμούς απειρότητας, από στοργή, φροντίδα και δύναμη. Αλλά γεμάτη και από κρίση και διάλυση, γιατί μόνον μετά τη διάλυση επέρχονται η μετουσίωση και η αναγέννηση!

Αγαπημένε μου, θέλω να με γνωρίσεις έτσι όπως πράγματι είμαι. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να σου πω και να σου τονίσω ότι πρέπει να ασχοληθείς με Εμένα και εσένα ουσιαστικά και πραγματικά. Να μας αφιερώσεις αντίστοιχο τουλάχιστον χρόνο με αυτόν που διαθέτεις για να επεξεργάζεσαι τις σχέσεις σου με τους ανθρώπους του περιβάλλοντός σου. Να συνειδητοποιήσεις με ποιο τρόπο με βλέπεις, με επικαλείσαι και με αισθάνεσαι. Να συνειδητοποιήσεις σε τι Θεό πιστεύεις, τι αναμένεις από το Λόγο, ποια ακριβώς επέμβαση στα δρώμενα της ζωής σου περιμένεις να κάνω.

Θα μου πεις ότι είναι πάρα πολύ δύσκολο να διαπιστώσεις θεωρητικά πώς με σκέπτεσαι και πώς με αντιμετωπίζεις. Μα, αγαπημένε μου, ο τρόπος που εκδηλώνεις την ένωσή μας στην πνευματική σου πορεία και ο τρόπος με τον οποίο, από τις εκδηλώσεις τους, αντιλαμβάνεσαι την ένωση των άλλων τμημάτων του Εαυτού σου μαζί μου, εμφανίζουν τις συνειδητοποιήσεις σου σχετικά με την ένωσή μας! Όλα αυτά που αυτόματα πολλές φορές βγαίνουν από μέσα σου ως κρίσεις για τις εκδηλώσεις των διαφόρων τμημάτων του Εαυτού σου δεν δείχνουν τίποτα άλλο, παρά το πόσο περιορισμένα βλέπεις ή αντιλαμβάνεσαι Εμένα και την ένωσή μας. Δεν δείχνουν τίποτα άλλο παρά το φόβο σου και την τοποθέτησή σου ότι πρέπει να στέκεσαι απέναντί μου με κάποιο συγκεκριμένο τρόπο: ότι έχεις δηλαδή προκαθορίσει τη λειτουργία της εκδήλωσής μου... Κι αυτός ο τρόπος μπορεί να

είναι ένας τρόπος εγκράτειας ή αγάπης, ένας τρόπος καλοβαλμένος και όμορφος, αλλά όμως δεν παύει να είναι ένας τρόπος!

Θέλω να με καταλάβεις καλά, αγαπημένε μου. Να μην ακούσεις αυτά που σου λέω με ελαφρότητα, να μην τα προσπεράσεις επιπόλαιο, πιστεύοντας πως σε ωθώ να κάνεις ό,τι θέλεις χωρίς σύνεση και ορθοφροσύνη, χωρίς εγκράτεια, χωρίς εσωτερική υπακοή στην καθοδήγηση που σου παρέχω. Δεν σου διδάσκω κάτι τέτοιο. Σου μιλώ για ελευθερία! Σε κατευθύνω να νιώσεις την απόλυτη αγάπη και την απόλυτη αλήθεια που είμαστε. Σου μιλώ για πορεία θεανθρώπινη, αγαπημένη μου, γιατί αυτή είναι η πορεία του Ανθρώπου στη Γη. Θεάνθρωποι θα περιπατούν επί της Γης, κατά το πρότυπο του Ιησού και της Μαρίας!

Μιλώ λοιπόν σε εσένα μέσα από τη λειτουργική διαδικασία της θεανθρώπινης ύπαρξής σου, η οποία είναι υπαρκτή στο τώρα και όχι στο μέλλον. Εάν και εφόσον δεχτείς τη θεανθρώπινη λειτουργία σου, Εγώ κι εσύ αποκτάμε νέες επικοινωνίες, νέες συνδέσεις, νέες λειτουργίες. Διότι πλέον συντονίζεσαι με άλλη νομοτέλεια, ξεφεύγοντας από τη νομοτέλεια της διττότητας και από τον κύκλο της ανταπόδοσης, εισχωρώντας στη λειτουργικότητα της ενότητας και της επιστροφής στον Πατέρα Θεό.

Για να εισχωρήσεις σε αυτή τη νέα κατάσταση, είναι απαραίτητο να γίνει πάλι ένα ξεκαθάρισμα της υπόστασής σου. Εσύ ο ίδιος πρέπει να δεις όλη σου την ύπαρξη και να μελετήσεις όλες τις αποκρυσταλλωμένες δομές που εμπεριέχει: κάθε τι που μέχρι τώρα θεωρούσες ότι ήταν ολοκληρωμένο και ότι δεν υπήρχε παραπάνω. Όμως υπάρχει παραπάνω! Υπάρχουν πολλά σκαλοπάτια ακόμα μέχρι το τέλειο, μέχρι να εκδηλωθείς επί Γης ως να είσαι Εγώ. Γι' αυτό φρόντισε να συνειδητοποιείς τις ελλείψεις και τα κενά σου, γιατί αυτή η συνειδητοποίηση θα σε βοηθήσει να συντονιστείς πιο γρήγορα με τη νομοτέλεια που σου προανέφερα. Φρόντισε κυρίως να συνειδητοποιείς τις ελλείψεις και τα κενά σου στον τρόπο που ενώνεσαι μαζί μου – κι αυτά τα συνειδητοποιείς στο πρόσωπο του ανθρώπου! Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να συνειδητοποιήσεις τις ελλείψεις και τα κενά που παρουσιάζονται στην ένωσή μας παρά μόνον η επαφή σου με τον άνθρωπο.

Αγαπημένε μου, στις συγκεντρώσεις στις οποίες συμμετέχεις με βλέπεις να εκδηλώνομαι με διαφορετικούς τρόπους, ανάλογα με το πώς το κάθε τμήμα του Εαυτού σου έχει κατανοήσει την ένωσή μας και έχει μπορέσει να την φανερώσει. Η στάση σου απέναντι σε αυτές τις εκδηλώσεις μου –ο φόβος σου, η αντίδρασή σου ή η αίσθηση της ελευθερίας σου– καταδεικνύουν τον τρόπο που με αντιμετωπίζεις και αυτό που θα ήθελες να είμαι...

Αν μπορέσεις να συλλέξεις και να ενώσεις όλες τις εκδηλώσεις που βλέπεις – χωρίς ταραχή, φόβο, αγωνία, χωρίς ενεργειακές πτώσεις ή ενεργειακές εξάρσεις, αλλά με ενότητα αγάπης και με επίγνωση ότι λειτουργώντας έτσι συλλέγεις εικόνες του ανθρώπου που αφορούν το Θεό– τότε σιγά σιγά θα αρχίσεις και εσύ να ενώνεις μέσα σου τις διάφορες ποιότητες, εικόνες, αναπαραστάσεις και λειτουργικότητες που μου έχεις αποδώσει. Δεν θα τις απορρίπτεις, αλλά θα τις ουδετεροποιείς, θα τις αποφορτίζεις από συναισθήματα και θα τις αποδογματίζεις, ώστε να μην είναι οι μοναδικοί τρόποι έκφρασής μου μέσα σου. Έτσι θα ελευθερώνεσαι, δίνοντας χώρο στην ύπαρξή σου να αποκτήσει νέα κίνηση.

Αγαπημένε μου, αυτό που θέλω να σου δώσω να καταλάβεις είναι ότι χρειάζεται να κάνεις βήματα απελευθέρωσης του Εαυτού σου. Όπως και να το δεις, όπως και να το σκεφθείς, διαχρονικά είσαι διαποτισμένος με ιδέες, γνώσεις και κατεστημένα που με αφορούν. Όλα αυτά έχουν πλάσει μέσα σου εικόνες για τον τρόπο της επικοινωνίας μας, της επαφής μας, για τον τρόπο της εκδήλωσής μου από εντός σου. Και αυτές οι εικόνες, όσο διευρυμένες κι αν είναι, δεν παύουν να έχουν κάποιες διαστάσεις. Ακόμα και οι εικόνες που έχεις φτιάξει μέσα από τη μελέτη της θείας διδασκαλίας που σου παρέχω, ακόμα και αυτές έχουν κάποιες διαστάσεις. Σου είναι χρήσιμες, αλλά δεν παύουν να έχουν διαστάσεις.

Όμως Εγώ δεν έχω διαστάσεις. Είμαι άπειρος! Είμαι η απερινόητη Μητέρα Αγάπη, που δύναμαι να κινούμαι σε όλες τις διαστάσεις, που δύναμαι να διανοίγω όλες τις διαστάσεις στο άπειρο. Επομένως, ακόμα και αυτές οι εικόνες σε βάζουν σε έναν τρόπο λειτουργίας, σε έναν τρόπο έκφρασης. Είναι καλές και απαραίτητες μέχρις ότου διαμορφώσεις μέσα σου κάποια βιώματα και κάποια συνειδητοποίηση, μέχρι να αποκτήσεις κάποια αυτοπεποίθηση για την ένωσή μας. Αλλά όταν η αυτοπεποίθηση της ενότητάς μας εδραιωθεί, τότε το επόμενο βήμα των εκπαιδευόμενων θεανθρώπων είναι να υπερβούν τις ίδιες τις εικόνες που έχουν πλάσει· είναι να ανταγωνιστούν το Θεό που πιστεύουν!

Πρόσεξε μην παρανοήσεις αυτό που σου λέω! Ο Θεός που θα ανταγωνιστούν είναι ο περιορισμένος θεός που έχει γεννηθεί από τις δικές τους διεργασίες. Και θα τον ανταγωνιστούν για να κατανοήσουν μέσα από αυτή την εσωτερική μάχη ότι υπάρχει ένας άλλος Θεός: ο πραγματικός, ο αληθινός, ο άπειρος, που τους διαχέει την αγάπη του σε κάθε στάδιο όπου βρίσκονται και που δεν έχει πρόβλημα να φανερώνεται όπως τον έχουν ανάγκη στα διάφορα στάδια, γιατί δεν περιορίζεται, αλλά πάντα ωθεί και πάντα δημιουργεί προϋποθέσεις για τη διεύρυνση, για την απόλυτη ελευθερία και την απόλυτη αγάπη.

Αγαπημένε μου, σ' αγαπώ απέραντα και απερινόητα, αλλά η διδασκαλία μου δεν είναι διδασκαλία καλυτέρευσης των ανθρώπων, δεν στοχεύει σε μια καλλιέργεια των λόγων ή σε έναν εξωραϊσμό των συναισθημάτων. Η διδασκαλία μου είναι διδασκαλία Λόγου Θεού και απευθύνεται προς άπαντα την ανθρωπότητα. Δεν εξαιρεί κανέναν, καμία ύπαρξη, καμία υπόσταση. Αυτό είναι γνωστό από την αρχή της εμφάνισης του Έργου μου στη Γη και της εκδήλωσής του διά του Ιωάννου.

Καμία υπόσταση δεν εξαιρέθηκε από το κάλεσμα της παλιγγενεσίας, ούτε εξαιρείται ποτέ. Ποτέ δεν είπα, ούτε δήλωσα ότι υπάρχουν μόνον κάποιες υποστάσεις που καλούνται να θεωθούν, ποτέ δεν δήλωσα ότι μόνον κάποιες υποστάσεις θα χριστοποιηθούν ενώ κάποιες άλλες θα μείνουν μόνιμοι παρατηρητές ή ακροατές. Αντίθετα, μίλησα και είπα και διέχυσα στην ανθρωπότητα ολόκληρη – και διαχέω εκ νέου ως Μητήρ Διδάσκαλος την ώρα αυτή – ότι όλες οι ψυχές και όλα τα πνεύματα καλούνται στη χριστοπορία και στη χριστοζωή. Σε όλους διαχέομαι ως ο Ένας και μοναδικός Εαυτός της αλήθειας και της αγάπης. Σε κάθε τμήμα του Ανθρώπου ενεργοποιώ τη δυνατότητά του, ανάλογα με την επιλογή του και τη στάση του νου του, να ενωθεί με τη θεανθρώπινη νομοτέλεια, την κινούμενη ήδη για τον άνθρωπο και τη Γη. Σε όλα τα τμήματα του Ανθρώπου διαχέω το έλεός μου, για να αποκαταστήσω τις ελλείψεις και τα κενά, για να καταθρυμματίσω και να μετουσιώσω τα κατεστημένα και τα όρια, ώστε κάθε ψυχή και κάθε πνεύμα να λάβει την αγάπη και το φως μου, να λάβει την κλήση της θείας ζωής.

Για μένα κάθε πνεύμα και κάθε ψυχή είναι ένας μελλοντικός Διδάσκαλος Λόγος. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να σε κοιτάξω και να σε γνωρίσω, άνθρωπε, ει μη μόνον αυτός! Δεν σε αντιμετωπίζω ως ακροατή ή μαθητή κάποιων τμημάτων σου που προηγούνται. Σαφώς θα υπάρξουν πρωτοπόροι, ακολουθούντες και βραδυπορούντες, μα σε όποιο στάδιο και αν είσαι δεν υπάρχει άλλη πορεία να κάνεις ει μη μόνον η πορεία Λόγου Χριστού.

Το Έργο μου δεν διδάσκει την ύπαρξη αιώνων μαθητών και αιώνων ακολούθων! Το να είσαι μαθήτρια ή μαθητής του Λόγου, άνθρωπε, σημαίνει ότι εκπαιδεύεσαι ως Λόγος. Μην σε μπερδεύουν οι διάφορες ονομασίες τις οποίες σου δίνω κατά καιρούς για να ενεργοποιώ την υπόστασή σου και να σου δημιουργώ προϋποθέσεις ανάδειξης, να σου δίνω δηλαδή βοηθήματα για να ενεργοποιείσαι και να κατανοείς τις ευθύνες σου. Μην σε μπερδεύουν οι τίτλοι, τα χρίσματα και οι χάρες. Μην νομίζεις ότι κάτι ανήκει αποκλειστικά σε κάποιον, γιατί τότε παρανοείς Εμένα, παρανοείς την ένωσή μας, δεν καταλαβαίνεις και δεν αποδέχεσαι αυτό που σου λέω, που είναι τελείως προσωπικό. Κι αυτό είναι ότι εσύ και Εγώ έχουμε μια αέναη,

αυθύπαρκτη, αναλλοίωτη διαπροσωπική σχέση, που δεν χρειάζεται κανένα μεσάζοντα!

Γι' αυτή την αυθύπαρκτη, αέναη και αναλλοίωτη διαπροσωπική σχέση ήλθε και σου μίλησε ο Ιωάννης. Αυτή εγκαθίδρυσε εντός σου και έθεσε σε λειτουργία και γι' αυτή πρόσφερε τη ζωή του και τον Εαυτό του. Αυτή η αιώνια, αυθύπαρκτη διαπροσωπική σχέση, η πέρα από το χρόνο και το χώρο, η πέρα από τα δεσμά και τα όρια οποιουδήποτε κατεστημένου είναι η πραγματική σου λειτουργία, είναι ο τρόπος μέσα από τον οποίο θα αναγνωρίσεις τον Εαυτό σου, θα βιώσεις την αλήθεια, την αγάπη και τους θείους παλμούς της ζωής. Είναι ο τρόπος μέσα από τον οποίο θα ζήσεις τη ζωή της Ολότητας. Θα ζήσεις, για να καταλάβεις τι θέλω να πω, με Ζ κεφαλαίο και θα λειτουργήσεις την εκδήλωση της αγάπης. Αυτή η διαπροσωπική σχέση μας σε κάνει μοναδικό, γιατί υποδηλώνει τη μοναδικότητα του Εαυτού σου. Ταυτόχρονα σε ενώνει με τα πάντα, γιατί Εγώ είμαι Ένας και μοναδικός. Είμαι αγάπη και φως, αλήθεια και ελευθερία σε Ολότητα, όπου και αν βρίσκομαι. Αυτή η ταυτόχρονη διάχυσή μου ως Ολότητα στα πάντα είναι απερινόητη. Είναι όμως και τόσο απλή και τέλεια, που αν δεν αφήσεις να σε παρασύρουν οι ποικιλίες των ιδεών και των γνώσεων και οι αναλύσεις της λογικής με τις οποίες έχεις μάθει να κινείσαι μέσα στους αιώνες, λειτουργεί άμεσα εντός σου.

Καθώς θα ζεις τη διαπροσωπική σχέση μας, πρόσεξε πώς θα κινούνται τα διάφορα στοιχεία μέσα σου. Πρόσεξε τον τρόπο με τον οποίο θα ζυμώνονται η θεία και η ανθρώπινη φύση σου, το αγκάλιασμα και την αγάπη τους –την αγάπη που θα εκπέμπει και θα ενεργοποιεί η μία προς την άλλη– και μην την ανακόψεις φοβούμενος κάτι κακό σε αυτό, φοβούμενος ότι εισήλθες σε διαδικασία πλάνης και άρνησης!

Ενώνονται οι δύο πόλοι του Εαυτού σου, το αρνητικό και το θετικό· ενώνονται τώρα που εισέρχεσαι στη νομοτέλεια της θεανθρώπινης εκδήλωσης. Ενώνονται οι άκρες των διπλών εκδηλώσεων, για να αφομοιωθούν οι διπτές εκφάνσεις, οι διπτές ποιότητες, οι διπτές λειτουργίες μέσα στην ενωμένη Ουδετερότητα του Λόγου. Ενώνονται τα στοιχεία που σε διασπούν και σε κατευθύνουν σε αντίθετες διαδρομές – του πνεύματος και της ύλης. Ενώνονται και διαμορφώνουν μια νέα οδό, όπου συμφιλωμένα το πνεύμα και η ύλη συνοδοιπορούν στην οδό της επιστροφής, όπου η κάθε ποιότητα, η κάθε ενέργεια, η κάθε παλμοδόνηση, η κάθε ιδέα έχει τη θέση της και συνεισφέρει στην απόλυτη αρμονία.

Αγαπημένε μου, θα κατανοήσεις πώς η αγάπη εκδηλώνεται με νέες διαστάσεις, θα κατανοήσεις τι θα πει Άνθρωπος και Θεός είναι Ένα. Θα το κατανοήσεις μέσα σου, θα το ζήσεις γύρω σου. Σύλλεξε από γύρω σου όποια παραδείγματα ενεργοποιούν αυτή την ποιότητα εντός σου και προχώρα εν ειρήνη. Η αλήθεια θα σε ελευθερώσει.

* * *

Στράφηκε ο άνθρωπος, ο εκπαιδευόμενος Λόγος, προς τον Πατέρα και ρώτησε: Πατέρα, ποιος ο τρόπος της ένωσης του αρνητικού και του θετικού;

Εσύ, αγαπημένε μου, που αγωνίζεσαι να βρεις τους τρόπους για να ακολουθήσεις τις θείες λειτουργίες της ενότητας, πες μου τον τρόπο που ενώνεται ο χείμαρρος με τη θάλασσα. Πες μου τον τρόπο που οι θάλασσες ενώνονται σε ωκεανούς. Πες μου τον τρόπο που ο αέρας ενώνεται με την αύρα. Πες μου τον τρόπο που η ανάσα σου ενώνεται με την ανάσα του άλλου τμήματος του Εαυτού

σου που περπατά δίπλα σου. Πες μου τον τρόπο που η άμμος που στο χέρι σου κρατάς ενώνεται με την άμμο της παραλίας ώστε να μην μπορείς πλέον να ξεχωρίσεις αυτή που κρατούσες από εκείνη που ήταν κάτω... Πες μου εσύ τον τρόπο της λογικής, τον τρόπο της γνώσης. Περιγράψε τον, για να σου περιγράψω και Εγώ, αγαπημένε μου, τον τρόπο με τον οποίο ενώνεται το αρνητικό με το θετικό, η άρνηση με τη θέση, η ανθρώπινη με τη θεία φύση.

Είδες την ενωμένη λειτουργία τους κατά την περίοδο που ο Ιησούς και η Μαρία εκδήλωσαν την ενανθρώπιση μου πάνω στη Γη. Κι αν δεν την είδες, τη βίωσες, διότι διαχύθηκε ως λειτουργία επίγνωσης εντός σου. Την εισέπραξες μέσα από τους αιώνες, επειδή σε διαπότιζε καθ' όλη αυτή την κοσμική περίοδο η εκ των άνω λειτουργία της ένωσης Ανθρώπου και Θεού. Τώρα εισπράττεις την εκ των κάτω ένωση Ανθρώπου και Θεού, μέσα από τη διαδικασία του ανερχόμενου Ανθρώπου – μέσα από την εκδήλωση του Ιωάννη καταρχάς, αλλά και άλλων απεσταλμένων υποστάσεων κατόπιν, που τελούν το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μου προπορευόμενες και προσφερόμενες για τη δική σου εξέλιξη.

Αγαπημένε μου, όσο ψάχνεις με το νου σου για να βρεις τον τρόπο να ενώσεις την ανθρώπινη και τη θεία φύση σου τόσο θα χάνεσαι σε μονοπάτια τεχνικών που θα σε οδηγούν σε αδιέξοδο· τόσο θα δημιουργείς δαιδαλώδεις λαβυρίνθους, που δεν θα σου επιτρέπουν την έξοδο στην απόλυτη ένωση. Όσο αγωνίζεσαι με συγκεντρωμένο τον εαυτό σου στην προσπάθεια να ενώσεις τα αντίθετα, χάνεσαι και αποπροσανατολίζεσαι μέσα στα διαφορετικά βιώματα που αυτά σου δημιουργούν. Όταν όμως κατανοήσεις καλά –ως ιδέα, ως βίωμα και ως λειτουργία– ότι αυτά που βλέπεις σαν αντίθετα εκπηγάζουν από την ίδια ουσία και στην ίδια ουσία επιστρέφουν και ότι απλώς για ένα διάστημα, λόγω αναγκαιοτήτων εκπαιδευτικών, ακολουθούν διαφορετική πορεία, διαφορετική κίνηση και λειτουργία, τότε δεν ενώνεσαι με την κατάσταση της εκπαιδευτικής διττότητας, αλλά με την ουσία τους. Τροφοδοτείς την κίνηση, τη σκέψη και τη λειτουργία σου από την επίγνωση της αρχής τους και την επίγνωση του προορισμού τους. Αποδέχεσαι τα δύο στοιχεία ως μέρος του Όλου. Αποδέχεσαι αυτό που διδάσκουν, αυτό που φανερώνουν. Κι αυτή η αποδοχή είναι αποδοχή βαθιά, αποδοχή ουσίας, αποδοχή αγάπης και ενότητας.

Τότε οι διττές ποιότητες, η αρνητική και η θετική, σαν δύο διαφορετικοί ποταμοί που διατρέχουν διαφορετικές περιοχές του εαυτού σου και έρχονται από διαφορετικές διαδρομές της ύπαρξής σου, καταλήγουν και χύνονται και ενώνονται στον ίδιο ωκεανό! Το ίδιο βαθύτερο ρεύμα ζωής ενεργοποιεί. Διαχωρίζονται και διακλαδίζονται σε ολόκληρη την Ανθρώπινη Υπόσταση, για να συλλέξουν από το άρρεν και το θήλυ, από το αρνητικό και το θετικό όλα τα στοιχεία και να τα ενώσουν μέσα στον ίδιο ωκεανό της απειρότητας.

Όσο αυτοί οι δύο ποταμοί διαγράφουν διαφορετικές πορείες μέσα στην υπόστασή σου, είναι σχεδόν αδύνατον να τους ενώσεις, διότι λειτουργούν ταυτόχρονα για τις ανάγκες της εξέλιξής σου, παρουσιάζοντας καταστάσεις και λειτουργίες διττότητας για να δυνηθείς να βιώσεις όλο σου το είναι και να λαχταρήσεις να οδηγηθείς τελικά στην ενωμένη τους ροή. Αν έχεις ελλείψεις και κενά στον τρόπο με τον οποίο κινείσαι και εκδηλώνεσαι, τότε τα δύο ρεύματα δρουν μέσα από διαφορετικές διαδρομές, και αν αγωνίζεσαι να ενώσεις αυτές τις διαφορετικές διαδρομές, ματαιοπονείς...

Σε αυτό το σημείο, είναι απαραίτητο να εισχωρήσεις μέσα σου και να θυμηθείς ότι αυτές οι διαδρομές έχουν κοινό προορισμό και κοινή εκπόρευση, ώστε να πάψεις να τις αντιμετωπίζεις ως κακές ή καλές, ως κάτι που σε απομακρύνει από Εμένα ή που σε ενώνει μαζί μου. Θα πρέπει να τις δεις και τις δύο ως εκπαιδευτικές διόδους που θα σε οδηγήσουν σε Εμένα, γιατί αυτό ακριβώς είναι! Κι αυτή η τοποθέτηση, η τοποθέτηση της αγάπης και η ένταξη της ροής των δύο ποταμών κάτω από την απόλυτη καθοδήγησή μου είναι εκείνη που θα σε βοηθήσει

να μην πηγαίνεις από το ένα άκρο στο άλλο και από τα ύψη στα βάθη, αλλά να διατηρείς μια ισορροπία.

Το έλεος και η αγάπη μου, η δική μου φροντίδα, η στοργή και η χάρη μου είναι που σε διατηρούν σε ισορροπία καθ' όλο αυτό το διάστημα μέχρι να μπεις στην ενωμένη ροή του ωκεανού, όπου τα πάντα είναι Ένα. Και αυτό το λαμβάνεις και το λειτουργείς εφόσον τοποθετείσαι με τον τρόπο που σου προανέφερα. Θυμάσαι δηλαδή ανά πάσα στιγμή την αυτή ουσία που διέπει τα δύο ρεύματα, τα ονομάζεις εκπαιδευτικά και βλέπεις και στα δύο τον τελικό στόχο, που είναι ο Θεός, η αγάπη, η ελευθερία. Τότε γίνομαι Εγώ το ενδιάμεσο περιβάλλον και η ενωτική ουσία αγάπης που χρειάζεσαι για να μη βιώνεις ισχυρές διασπάσεις και για να οδηγηθείς τελικά στην Ουδετερότητα του Λόγου, στην ενότητα του παντός.

Αυτή, αγαπημένε μου άνθρωπε, είναι η απάντησή μου. Αυτή είναι η ευλογία που παρέχω εντός σου για την ένωση του αρνητικού και του θετικού, για την ένωση της ανθρώπινης και της θεϊκής σου φύσης. Αμήν.

11. 11. 1998

Αγαπημένε άνθρωπε, η άπειρη αγάπη και το άπειρο φως μου εκδηλώνονται με ποικίλους τρόπους για να σε εκπαιδεύσουν. Η υπόστασή σου εμπεριέχει όλες τις δυνατότητες της ένωσης που σου παρουσιάζω, αυτό όμως που αντιλαμβάνεσαι από Εμένα είναι αντίστοιχο των δυνατοτήτων που έχεις ενεργοποιήσει. Η ενότητα που σου παρέχω βιώνεται εντός σου επειδή ήδη υφίσταται εκεί ως σπερματική λειτουργία που εξελίσσεται και μεγεθύνεται μέσα από τη συνειδητή επιλογή σου. Η πορεία σου μέσα στο χρόνο και το χώρο λοιπόν πρέπει να είναι πορεία συνειδητής κατάφασης στην ένωση, πορεία μαθητείας και επίγνωσης των διαφόρων ποιοτήτων που έχεις μέσα σου.

Η πτώση σου, όπως πολύ καλά γνωρίζεις, δεν συνίσταται στο ότι από παθητικός θεός εκπαιδεύεσαι να καταστείς ενεργητικός, αλλά στο ότι σε αυτή τη διαδικασία της εκπαίδευσής σου επέλεξες να κινηθείς με το δυναμικό που βίωσες ότι έχεις μέσα σου, αποκομμένος από την πηγή σου. Αποκομμένος από τον Πατέρα και το Λόγο, δηλαδή αποκομμένος από την ενότητα. Επομένως, αγαπημένε μου, όσο βιώνεις τις καταστάσεις της ύλης, όσο βιώνεις τις διττές ποιότητες ενεργοποιούνται μέσα σου διττά συναισθήματα, διττά και αντιφατικά συμπεράσματα και εκτιμήσεις.

Είναι άραγε δυνατόν –ζώντας μέσα στη διττότητα, όπου η αυθόρμητη κίνησή σου είναι η διαχωριστική λειτουργία– να εισχωρήσεις σε μια νέα κατάσταση κατά την οποία θα αποδέχεσαι, θα αναγνωρίζεις και θα βιώνεις τη διττή κατάσταση που υφίσταται πάνω στη Γη, αλλά εσύ θα παραμένεις όλο και πιο ισχυρά, όλο και πιο έντονα, αδιάσειστα συντονισμένος με τη λειτουργία της ενότητας; Είναι εφικτό μέσα από κάθε γεγονός και κάθε ποιότητα που αναγνωρίζεις να πραγματοποιείς εσωτερικές ενοποιήσεις και να ενεργοποιείς εντός σου την ενωμένη Ουσία Άνθρωπο Λόγο Χριστό;

Οποσδήποτε γίνεται, χρειάζεται όμως ολοκληρωτική αλλαγή στάσης και θέσης του νου, της καρδιάς και της συνείδησης.

Σου μιλώ για τη δυνατότητά σου να αντιμετωπίζεις τη ζωή διαφορετικά! Επανειλημμένως σου έχω πει, ότι μέσα από την ένωσή μας μπορείς να λειτουργείς διαφορετικά. Αλλά αυτό, όπως φαίνεται, αν και πάρα πολύ απλό, σου φαίνεται δυσνόητο. Δυσκολεύεσαι να το κατανοήσεις και να το εφαρμόσεις άμεσα. Δεν μπορείς να συλλάβεις πώς είναι δυνατόν η ένωση να σε τροφοδοτεί και να κυριαρχεί στη ζωή, τη σκέψη και την καρδιά σου.

Η πίστη σου αδυνατεί να εκτιναχθεί μέχρι εκείνη την ενσυνείδητη λειτουργία που ξεπερνάει τα φαινόμενα του χρόνου και του χώρου και εισχωρεί στην αλήθεια του Εαυτού σου. Αυτή τη ζώσα αλήθεια που υπάρχει από την αρχή της γέννησης και έκφρασής σου ως Ανθρώπου μέσα στη Δημιουργία, όπου εσύ και Εγώ είμαστε ενωμένοι. Η ενσυνείδητη πίστη σου περιορίζεται από τις μνήμες της διαχρονικής σου ιστορίας και από τα διάφορα στάδια της εκπαίδευσής σου από παθητικό σε ενεργητικό θεό. Επομένως, δεν μπορεί να σε ενώσει απευθείας με την αλήθεια της ύπαρξής σου –την ταύτισή μας, που είναι πηγαία, αδιάρρηκτη και αέναη!– και δεν μπορεί να σε οδηγήσει στη λειτουργία που απορρέει από αυτή.

Οι αιώνες της εκπαίδευσής σου έχουν δημιουργήσει έναν τρόπο σκέψης που κατέληξε συνήθεια και επανάληψη – και σου είναι πάρα πολύ δύσκολο να υπερβείς τη συνήθεια και την επανάληψη! Ενώ γνωρίζεις ότι πλέον είσαι ενταγμένος σε νέες νομοτελειακές λειτουργίες, ενώ γνωρίζεις το έλεος και τη χάρη που έχουν διαχυθεί σε εσένα και στον πλανήτη, ενώ γνωρίζεις τη δυνατότητά σου να επικοινωνείς άμεσα με τη νομοτέλεια της ενότητας και να αντλεις από αυτήν σου είναι δύσκολο να το εκδηλώσεις.

Γι' αυτό χρειάζεται να αντιμετωπίσεις τον εαυτό σου καταρχάς με επιείκεια, συνειδητοποιώντας αυτή σου τη δυσκολία, χωρίς να αισθάνεσαι ότι καθιστά αδύνατη την ένωσή μας. Χωρίς να σε απογοητεύει και να σκέφτεσαι ότι η λειτουργία της ένωσης των αντιθέτων που εκλύει ποιότητες αγάπης και φωτός είναι κάτι πολύ μακρινό, πολύ άπιαστο. Ότι είναι κάτι που δεν έχεις δει να υλοποιείται πάνω στη Γη ή που, εάν το έχεις δει, αδυνατείς να το προσεγγίσεις ή το προσεγγίζεις μόνον μέσα από κάποιες υψηλές πνευματικές εκδηλώσεις χάριτος, εγρήγορης και πνευματικότητας, τις οποίες όμως δεν μπορείς να διατηρήσεις στην καθημερινότητά σου.

Όχι, άνθρωπε, μη το προσεγγίζεις έτσι! Προσέγγισε την ενότητα που υπάρχει μέσα σου ως μία αλήθεια που, ενώ σε ευχαριστεί, σε ελευθερώνει, σου δίνει πραγματική ζωή και σε κάνει να αναπνέεις στην αγάπη και στο φως, δεν μπορείς να τη φτάσεις γιατί παρασύρεσαι από τη συνήθη κατάσταση των πραγμάτων μέσα σου και γύρω σου.

Όταν έχεις μια κακή συνήθεια και αγωνίζεσαι να απαλλαγείς, πρέπει να καταβάλεις προσπάθεια. Παραδείγματος χάριν, για να διορθώσεις την κακή συνήθεια του καπνίσματος είναι απαραίτητο να θυμάσαι συνεχώς ότι το κάπνισμα δεν το επιλέγεις ως ελευθερία και πρέπει ακόμα να σκέφτεσαι την ευρωστία και την καλή κατάσταση υγείας που θα είχες αν δεν κάπνιζες. Μια συνήθεια, άνθρωπε, που αντικειμενικά βλάπτει την υγεία εσύ τη διατηρείς, γιατί βρίσκεις πιο εύκολο να ακολουθείς τη συνηθισμένη ροή των πραγμάτων παρά να αγωνιστείς για να διαμορφώσεις κάτι διαφορετικό, επειδή το διαφορετικό απαιτεί καθημερινή εξάσκηση... Παρόμοια λειτουργείς στην καθημερινή σου ζωή για πολλά πράγματα τα οποία αντιλαμβάνεσαι ότι σε βλάπτουν – είτε αφορούν τη διατροφή σου είτε τους τρόπους συμπεριφοράς προς τα παιδιά και την οικογένειά σου και εν γένει προς τον άνθρωπο. Και ενώ διαπιστώνεις και γεύεσαι τις βλαβερές συνέπειες πάνω σου, δεν αντιδράς, γιατί σου φαίνεται πιο εύκολο να αφεθείς στα συνήθη.

Το ίδιο πράττεις και στις πνευματικές λειτουργίες αναβίβασμού. Διαπιστώνεις τις συνήθειες που δεν σε ωφελούν όχι γιατί αυτό το υπαγορεύει κάποιο πρέπει ή κάποια ηθική αρχή, αλλά επειδή ο ίδιος ο Εαυτός σου σου το λέει. Ακούς αυτό που σε ωφελεί, ακούς και τον τρόπο για να το λειτουργήσεις. Αλλά επειδή αυτό απαιτεί προσπάθεια και εξάσκηση καθημερινή, επειδή το αποτέλεσμα της μεταλλαγής έρχεται σταδιακά και όχι άμεσα, παρασύρεσαι στα ίδια, υποβαθμίζοντας την ώθηση του είναι σου που σε οδηγεί να ακολουθήσεις το καλύτερο για σένα. Όμως αν ακούς τον Εαυτό σου, τότε θα διαπιστώσεις ότι ξέρεις πολύ καλά τι είναι αυτό που σε ωφελεί όσον αφορά την πνευματική αλλά και την υλική σου υπόσταση, γιατί είναι ενωμένες.

Αυτό που θέλω να ξέρεις, άνθρωπε, είναι ότι η αλλαγή του νου, της καρδιάς και της συνείδησής σου, η κίνησή σου μέσα από την ένωσή μας και η συνένωση των αντιθέτων δεν είναι κάτι που γίνεται με την ταχύτητα που ανοιγοκλείνουν τα βλέφαρά σου. Κι αυτό γιατί παρεμβάλλεις πολλά εμπόδια. Επομένως χρειάζεσαι επιμονή και υπομονή για κάθε ανακαίνιση που επιζητάς. Επιμονή, υπομονή και επίγνωση ότι μπορεί μέρα με τη μέρα να μην αντιλαμβάνεσαι τη διαφορά, αλλά ύστερα από ένα διάστημα θα διαπιστώσεις πραγματική αλλαγή.

Θέλω να σκέπτεσαι καθημερινά ότι η ύπαρξή σου γνωρίζει να ενώνει τα αντίθετα! Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να ενώσεις τις καταστάσεις παρά μόνον η επαφή σου με την άπειρη γνώση της αλήθειας και της ένωσης που έχεις μέσα σου. Κι αυτό διότι η διττή λειτουργία είναι πολυποίκιλη. Δεν υπάρχει ένας συγκεκριμένος τρόπος κίνησης της διττής λειτουργίας ώστε να υπάρχει και μια συγκεκριμένη συνταγή αντίδρασης. Δεν υπάρχει ένας συγκεκριμένος τρόπος ένωσης των αντιθέτων συναισθημάτων. Είναι πολύ πολύ απλοϊκό να σου πω ότι πρέπει να ενώσεις τη χαρά με τη λύπη για να βιώσεις τη θεία αγαλλίαση – διότι κάθε χαρά και κάθε

λύπη είναι διαφορετικές. Επομένως πρέπει να μπορείς να βιώνεις μέσα σου ενωτικές διαδικασίες διάφορων συναισθηματικών ποιοτήτων, που συνθέτουν την εκάστοτε χαρά και την εκάστοτε λύπη καθώς και τα οποιαδήποτε άλλα διττά βιώματα του ανθρώπου.

Η ένωση και η αλήθεια που έχεις μέσα σου μπορούν να σε οδηγήσουν να κινητοποιήσεις αυτή τη λειτουργία, όπως και η αγάπη· αυτή που έχεις, όση διαθέτεις, δεν έχει σημασία αν νομίζεις ότι δεν είναι ολοκληρωμένη. Ζήτη τη μεγέθυνση και εκλέπτυνσή της, και μέσα από την αγάπη ενώσου με τον Εαυτό σου, που γνωρίζει να εκπέμπει από το είναι του τις ενωτικές ποιότητες που αντιστοιχούν σε κάθε τι διττό γύρω σου ή μέσα σου. Έτσι θα συλλέξεις και θα ενοποιήσεις τα πάντα.

Εξασκήσου! Εξασκήσου καθημερινά με πρόγραμμα, με υπομονή και επιμονή, για να αποκτήσεις νέες συνήθειες που θα απορρέουν από την ενότητα. Εξασκήσου, έστω και αν αυτή η εξάσκηση στην αρχή δεν σου προκαλεί χαρά και δεν σε γεμίζει με αισθήματα ευεξίας. Κάθε εξάσκηση στην αρχή παρουσιάζει δυσκολίες και προβλήματα. Η επιμονή και η υπομονή όμως τελειοποιούν όλες τις λειτουργίες και οδηγούν ακόμα και αυτόν που είναι ανεπίδεκτος μαθήσεως να παρουσιάζει τέλειες καταστάσεις. Εσύ, εκτός από την επιμονή, την υπομονή και την πραγματική διάθεση να αποκτήσεις άλλες συνήθειες που να εκφράζουν τον πραγματικό σου Εαυτό και όχι τον εαυτό της διττής λειτουργίας, έχεις και τη βοήθειά μου, τη βοήθεια της πυροδότησης του Πνεύματος του Αγίου που διαχέεται στη Γη και σε καλύπτει.

* * *

Αγαπημένε μου άνθρωπε, εκπαιδεύεσαι ποικιλοτρόπως για να καταστείς ο ζων Λόγος Χριστός, ο περιπατών επί της Γης με μορφή ανδρών και γυναικών, ο πληρών τον πλανήτη αυτό με αγάπη και ενότητα. Καθημερινά βιώνεις γύρω σου καταστάσεις, πολλές από τις οποίες δεν αντιλαμβάνεσαι πώς δημιουργούνται και τις ονομάζεις συμπτώσεις. Θέλω να σου εξηγήσω λίγο, ως πρώτη αποφλοιώση και προσέγγιση, τη νομοτέλεια των συμπτώσεων.

Γνωρίζεις ότι τίποτα δεν είναι τυχαίο και ότι κάθε τι που συμβαίνει και εκδηλώνεται γύρω σου έχει κάτι να σου πει. Παρακολουθείς διάφορα γεγονότα, διάφορες καταστάσεις συμπτώσεων και τις αποσυμβολίζεις με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο, παίρνοντας πολλές φορές μηνύματα για τον τρόπο που λειτουργείς και σκέπτεσαι. Θέλω να πας ένα βήμα πιο πέρα, άνθρωπε. Να καταλάβεις ότι τη νομοτέλεια των συμπτώσεων δεν την κινεί κάτι που βρίσκεται έξω από εσένα· την κινείς εσύ! Αυτό που ονομάζεις σύμπτωση –και μην μπορώντας να καταλάβεις από που προήλθε θεωρείς ότι δημιουργήθηκε από κάποιες εξωτερικές συνθήκες, από κάποιες πνευματικές λειτουργίες ή από κάποιες θείες παρεμβάσεις– είναι απόλυτα συνδεδεμένο με την ύπαρξή σου. Οι συμπτώσεις κινούνται από εσένα, από τη δημιουργική δράση της υπόστασής σου. Είναι το αποτέλεσμα της δημιουργικής της δράσης μέσα στους διττούς νόμους της ύλης, είναι ο παραποιημένος τρόπος με τον οποίο αντιλαμβάνεσαι τη δημιουργικότητά σου. Διότι η δημιουργική δύναμη του είναι σου εκχέεται και παραποιείται από τα καλύμματα με τα οποία την έχεις σκεπάσει.

Εκδηλώνεται, λοιπόν, μέσα από τη νομοτέλεια της διττότητας, ενεργοποιώντας καταστάσεις και ελκύνοντας γεγονότα. Σαφώς αυτά τα γεγονότα έχουν κάτι να σου πουν, αλλά έχουν κάτι να σου πουν σχετικά με αυτό που είσαι. Έχουν κάτι να σου πουν για τους φόβους σου, για τις ατελείς σου συνειδητοποιήσεις, για το ότι δεν

έχεις αντιληφθεί τη δημιουργική σου δράση και τη δημιουργική σου δύναμη, που εκδηλώνεται, πράττει και μορφοποιεί!

Πολλές φορές προσεύχεσαι για να σου δοθεί δείγμα τι να κάνεις, πώς να κινηθείς στη ζωή σου, προσεύχεσαι για να σου φανερωθεί κάτι ώστε να εκτιμήσεις αν κινείσαι σωστά. Στις περισσότερες περιπτώσεις σου παρουσιάζεται μια κατάσταση η οποία πάντοτε, άνθρωπε, μπορεί να εκτιμηθεί με δύο διαφορετικούς τρόπους. Για κάθε «σημείο» –που σου αποστέλλει ο Θεός, όπως πιστεύεις...– μπορείς να έχεις δύο διαφορετικές προσεγγίσεις-αποσυμβολισμούς, πολλές φορές δε περισσότερες κι από δύο. Όμως κάθε φορά επιλέγεις εκείνη που ταιριάζει καλύτερα στη δική σου αναγκαιότητα, που ενεργοποιεί την προσπάθειά σου να ενωθείς μαζί μου.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, θέλω να καταλάβεις πάρα πολύ καλά ότι η επέμβασή μου στη ζωή σου πραγματοποιείται μέσα από εσένα. Δεν υπάρχει κάτι που να τελείται χωρίς εσύ να συμμετέχεις σε αυτό. Εσύ είσαι το κέντρο της Δημιουργίας: ο άνθρωπος! Με τον άνθρωπο ενώνομαι ως Δημιουργός Λόγος και εκδηλώνω τον Εαυτό μου. Υπάρχω παντού, αλλά ο ζων και πάλλων Λόγος εκδηλώνεται και δημιουργεί μέσα από την ενότητά του με τον άνθρωπο. Δεν εκδηλώνομαι μέσα από τα στοιχεία της ύλης – κι αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορώ να κάνω τις πέτρες να μιλήσουν όπως έχω πει... Αυτό που σου εξηγώ είναι ότι η νομοτέλεια κινείται γύρω από τον άνθρωπο γιατί σκοπός της νομοτέλειας είναι να καταστεί ο άνθρωπος συνειδητά δημιουργικός: να καταλάβει τη δημιουργική λειτουργία του που απορρέει από την ουσία του Εαυτού του και να εκδηλωθεί.

Επανέρχομαι στο θέμα των συμπτώσεων, γιατί θέλω να τις κατανοήσεις ως αποτέλεσμα της εσωτερικής σου λειτουργίας. Να μην τις αντιμετωπίζεις με δέος, αλλά μέσα από αυτές να ανιχνεύεις τις καταστάσεις και τα κενά της υπόστασής σου, που τις δημιούργησαν. Να ανιχνεύεις τις ελλείψεις σου, τα συναισθήματά σου, τον εγωισμό σου, τους φόβους σου και να κινείσαι για να εμβαπτίζεις όλα αυτά στην ενότητά μας. Να γνωρίζεις τη δημιουργική σου δύναμη, ενώνοντας την ενσυνείδητη πίστη σου με την αλήθεια του Εαυτού σου, συνειδητοποιώντας κάθε φορά όλο και περισσότερο, ότι αυτό που λες γίνεται αν και εφόσον με εκδηλώνεις. Να εισχωρείς, ξεπερνώντας τη λειτουργία των συμπτώσεων, στη δημιουργική δράση της επεγνωσμένης θέωσης, καλύπτοντας με αγάπη κάθε τι.

Μην εγκλωβίζεσαι στους αποσυμβολισμούς των συμπτώσεων, μην δεσμεύεσαι από φόβους ή προκαταλήψεις λόγω πιθανών μηνυμάτων που θεωρείς ότι μπορεί να περιέχουν, αλλά ανίχνευσε το πραγματικό εσωτερικό αίτιο, ώστε να δημιουργήσεις αρμονία.

Σου διαχέω την αγάπη μου και το φως μου και σε ενώνω με όσα παρουσίασα. Τα ζωοποιώ και τα αποτυπώνω μέσα σου, μέχρις ότου καταστούν πραγματική εκδήλωση και συνειδητοποιημένη Παρουσία του Λόγου εντός σου. Αμήν.

Ουαί υμίν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι υποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδέ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν (Μτ., κγ', 14).

18. 11. 1998

Αγαπημένοι μου, αγαπημένε μου ἄνθρωπε, αγαπημένες μου υποστάσεις, εκπαιδευόμενοι Λόγοι, ὅπως σας αποκαλώ, θέλω να σας μιλήσω για την ἑνώσή μας. Πάρα πολλές φορές ἔχετε διδαχθεῖ τις λειτουργίες της, ἀλλὰ ὅλη αὐτή ἡ διδασκαλία που σας ἔχει δοθεῖ εἶναι ἀπαραίτητο να εἰσχωρήσει σε μια καινούρια φάση ἐκδήλωσης.

Ἡ ἑνώσή μας εἶναι ἡ ἀλήθεια του σήμερα· δεν εἶναι ἡ μνήμη του παρελθόντος ἢ ὁ προορισμός του μέλλοντος! Δεν πρέπει να την ἀντιμετωπίζετε ὡς κάτι που υπήρχε ἢ ὡς κάτι που θα υπάρξει, διότι αὐτή ἡ ἀντιμετώπιση σας ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴ δυνατότητα πραγμάτωσης τῆς συλλειτουργίας μας, ἀπὸ τὴ δυνατότητα ἐμφάνισης τῆς ἐνωμένης φύσης Ἀνθρώπου καὶ Λόγου στὴν καθημερινή πραγματικότητα. Ἡ ἑνώσή μας εἶναι ὑπαρκτή στο παρόν! Λειτουργεῖ κάθε στιγμή που ὁ νους σας ἐπιλέγει να τοποθετηθεῖ πρὸς αὐτή ὄχι θεωρητικά, ὡς προοπτική ἢ μελλοντική δυνατότητα, ἀλλὰ ὡς παρούσα ἐξελισσόμενη πραγματικότητα.

Ὅταν σου μιλῶ για ἑνωση, τὸ πρῶτο πράγμα που σχηματοποιεῖται μέσα στο νου σου, αγαπημένε μου, εἶναι μια εἰκόνα τελειότητας ὅπως εσύ τὴν ἀντιλαμβάνεσαι. Ἐχεις μέσα σου κάποιες εἰκόνες, κάποιες ιδέες περὶ τελειότητας καὶ κάθε φορά που σου μιλῶ για τὴν ἑνώσή μας αὐτές οἱ εἰκόνες ἀνακαλοῦνται ἀπὸ ἐντὸς σου, σχηματοποιοῦνται καὶ ἔρχονται στο νου σου. Ἡ τελειότητα, βέβαια, δεν μπορεῖ να περιοριστεῖ στὴ δική σου ἀντίληψη περὶ τελειότητας! Ἡ ἀποψη που ἔχεις εἶναι μια πλευρά, μια ὀπτική, ἕνας τρόπος να βλέπεις τὴν τελειότητα, εἶναι ὁ τρόπος που φαίνεται ἡ τελειότητα ἀπὸ τὴ δική σου ὀπτική γωνία. Ἐπομένως, ἀκόμα καὶ ἀν μπορούσες να ἐκδηλωθεῖς σύμφωνα με τὴν εἰκόνα που ἔχεις μέσα σου, δεν σημαίνει ὅτι θα παρουσίαζες τὴν ἀπειρὴ τελειότητα του Λόγου.

Πέραν τούτου ὅμως εἶναι ἀπαραίτητο να κατανοήσεις ὅτι ἡ ἑνώσή μας λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο ὅπου βρίσκεσαι. Ὅταν σου μιλῶ για τὴν ἑνώσή μας καὶ τὴν ἐκδήλωσή της, δεν σε καλῶ να κάνεις υπέρβαση. Σε καλῶ να ἀποδεχτεῖς μια νέα λειτουργία του εἶναι σου ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο ὅπου βρίσκεσαι, ἀπὸ τις καταστάσεις που βιώνεις. Μέσα ἀπὸ αὐτές τις συνθήκες σε καλῶ να ἀντιμετωπίσεις διαφορετικὰ τὸν εαυτό σου, τὴ ζωή, τὴ δράση, τὴν ἀντίληψή σου, καθὼς καὶ τὴν ἐν γένει λειτουργία σου. Να τὴν ἀντιμετωπίσεις μέσα ἀπὸ τὴν ἀγάπη, τὴν κατανόηση καὶ τὴν πραγματικὴ πεποίθηση καὶ πίστη σου ὅτι μπορεῖς να παρουσιάσεις διαφορετικὲς διεργασίες καὶ ἐκδηλώσεις.

Αγαπημένε μου, πολλές φορές στον ἀγῶνα σου να γνωρίσεις τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸ Θεὸ προσπαθεῖς να καταλάβεις τι ἀκριβῶς εἶναι ἡ θεία φύση καὶ τι ἡ ἀνθρώπινη καὶ πῶς αὐτές μέσα σου φανερώνονται. Κάνεις χιλιάδες ἀναλύσεις με τὸ νου σου, για να ἀντιληφθεῖς τις διαφορές καὶ να κατατάξεις τις λειτουργίες τῆς ἀνθρώπινης καὶ τῆς θείας φύσης. Εγὼ ὅμως ἔρχομαι καὶ σε διδάσκω πῶς θα λειτουργήσουν ἡ ἀνθρώπινη καὶ ἡ θεία φύση σου ταυτόχρονα! Πῶς θα γίνει ἡ μέθεξις τῆς ἀνθρώπινης καὶ τῆς θείας φύσης σου, ὥστε να ἐκδηλωθεῖς –εφόσον εἶσαι στὴ Γῆ– μέσα ἀπὸ τὴν υλική σου μορφή, παρουσιάζοντας τὴ θεανθρώπινη φύση, με τὴν ὁποία, σημειωτέον, ἔχεις συντονιστεῖ ὡς Ολότητα, διότι ἔχουν συντονιστεῖ ὁ πλανήτης καὶ ἡ Ὑπόσταση Ἀνθρώπος με τὴν θεανθρώπινη λειτουργία διὰ τῆς διάχυσης του ἐλέους καὶ τῆς ἀγάπης του Πατρὸς.

Επομένως χρειάζεται να προσπαθήσεις να βρεις όχι τις ιδιοσυστασίες της ανθρώπινης ή της θείας φύσης και τις διαφορές που παρουσιάζουν, αλλά την ενωμένη κίνησή τους. Χρειάζεται να ξεκαθαρίσεις μέσα σου ότι ουσιαστικά ουδέποτε λειτουργούσε η ανθρώπινη φύση ξεχωριστά από τη θεία ή η θεία φύση ξεχωριστά από την ανθρώπινη, από την αρχή ακόμα της εκπόρευσής σου από τον Πατρικό Νου! Διότι αυτή η διττή ξεχωριστή λειτουργία δεν απεικονίζει την Ολότητα Άνθρωπο, δεν απεικονίζει την Ανθρωποϊδέα.

Η τέλεια Ανθρωποϊδέα λειτουργεί ως Θεανθρώπινη Υπόσταση. Αυτή είναι η δημιουργική έκφρασή της, και κάθε τι άλλο είναι υποσύνολο και μερικότητα της ολοκληρωμένης ποιότητάς της. Αυτό σου είναι λίγο δύσκολο να το χωρέσεις, γιατί εγκλωβίζεσαι στο χωρόχρονο και στην εκπαιδευτική διαδικασία των αιώνων. Γιατί δεν έχεις εκείνο το βλέμμα που θα σου επέτρεπε να συλλάβεις ότι πάρα πολλές λειτουργίες σου, έστω και αν είναι αποκομμένες από το όλο ή περιορισμένες και αποτελούν υποσύνολα της τελειότητας, δεν παύουν να εκφράζουν ποιότητες θεανθρώπινες, ποιότητες δηλαδή που εκδηλώνουν την ένωση ανθρώπινης και θείας φύσης.

Υπόλογος γι' αυτό το διαχωρισμό ανάμεσα στην ανθρώπινη και τη θεία φύση είναι ο φόβος. Ο φόβος, ο οποίος εκδηλώθηκε από το διανοούμενο άνθρωπο, που θέλοντας να εξηγήσει τα του Θεού λειτούργησε με τη διανοιακή και θεοσοφική λογική διαμορφώνοντας θεολογίες. Η θεολογία η οποία αναπτύχθηκε μέσα στους αιώνες μπορεί να εμφάνισε σε πολλά σημεία βαθύτερες προσεγγίσεις των θείων διεργασιών, ταυτόχρονα όμως επέτεινε το διαχωρισμό και τη διάσπαση ανάμεσα στην ανθρώπινη και τη θεία φύση, κι αυτό γιατί η μέχρι τώρα θρησκευτική έκφραση δεν αντιμετώπιζε ισότιμα κάθε τμήμα του Ανθρώπου.

Υπήρχαν οι πνευματικοί ηγέτες και αρχηγοί, οι οποίοι έπρεπε να συγκεντρώνουν το σεβασμό, την τιμή και την εμπιστοσύνη του λαού. Να διακινούν τις ιδέες και να διαμορφώνουν την ηθική, τον τρόπο του σκέπτεσθαι, τον τρόπο του ενεργείν και τον τρόπο της λατρείας. Επομένως, ήταν αναγκαίο γι' αυτούς να εξαρτούν το λαό με διάφορους τρόπους από κάτι υψηλότερο. Η συνηθέστερη πρακτική τους ήταν να ωθούν το σύνολο του ανθρώπου, μέσα από διεργασίες φόβου, επιβολής και εξουσίας κραυγαλέας ή εκλεπτυσμένης, στην τυφλή υπακοή, ώστε να μπορούν να κατευθύνουν τις συνειδήσεις, πιστεύοντας ότι αυτό που πράττουν το πράττουν για το καλό του συνόλου. Βέβαια, αυτή η τακτική μπορούσε να οδηγήσει τον άνθρωπο σε μεγαλύτερη σύνεση ή σε μια καλύτερευση μέσα από κανόνες ηθικής, εφόσον ο εμπνευστής της ιδέας ήταν γεμάτος αγάπη και καλή διάθεση. Με κανέναν τρόπο όμως δεν μπορούσε και δε μπορεί να καταστήσει τον άνθρωπο θεό, διότι εκ των προτέρων θεωρεί την ανθρώπινη φύση χωρισμένη από τη θεία και αφήνει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να επικοινωνεί με τον Θεό διά μέσου των πράξεων και των λειτουργιών του μόνον και όχι διαμέσου της ουσίας του.

Το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μου πάνω στη Γη αφορά την εκπαίδευση κάθε τμήματος του Ανθρώπου για να καταστεί Λόγος Χριστός. Αυτή η κοσμική περίοδος του φωτισμού των ανθρώπων ή της διάχυσης του Πνεύματος του Αγίου επί της Γης ή της Δευτέρας Παρουσίας μου μέσα στον άνθρωπο, αφορά εσένα και Εμένα προσωπικά. Αφορά την ένωσή σου με Εμένα, την επίγνώσή σου ότι από την αρχή της εκπόρευσής σου εκ του Πατρός παρουσίαζες ενότητα ως ανθρώπινη και θεία φύση και ότι δεν μπορείς να λειτουργείς έξω από αυτή την ενότητα.

Αν αυτό είναι αλήθεια –και είναι!–, αν δηλαδή ουσιαστικά η ανθρώπινη και η θεία φύση σου είναι ενωμένες, ο λόγος για τον οποίο δυσκολεύεσαι να λειτουργήσεις έτσι δεν είναι το ότι απέχεις από το ύψος αυτής της ένωσης... Αλλά διότι εξακολουθητικά επιλέγεις –αντίθετα με τη φυσιολογική λειτουργία σου– τρόπους να με προσεγγίσεις, προερχόμενους από τα επίκτητα, εξωγενή στοιχεία της διαχρονικής σου πορείας. Αυτά που μέχρι σήμερα διαπότιζαν το νου και την

καρδιά σου, δημιουργώντας ένα οικοδόμημα από καλά τοποθετημένες ιδέες, συναισθήματα και συνειδησιακά βιώματα, κάνοντας να φαίνεται πολύ πιο σωστή και αληθινή η εικόνα που απορρέει από όσα έχεις διδαχθεί –που τα έχουν συλλάβει άνθρωπινες διάνοιες– παρά αυτό που εξέρχεται πηγαία από την ύπαρξή σου. Έτσι, πολλές φορές την πηγαία ενότητά μας, που αναβλύζει από μέσα σου, την περιορίζεις, γιατί την εκλαμβάνεις σαν οίηση, ενώ δεν είναι. Δεν σου λέω ότι δεν υπάρχει ο κίνδυνος της οίησης και του εγωισμού. Υπάρχει! Αυτό όμως δε σημαίνει ότι κάθε τι που θα εκφράζει πηγαία ροή ένωσης, θα κατατάσσεται, μέσα από μια κακώς νοούμενη ταπεινοφροσύνη, ως εκδήλωση πλάνης και αναλήθειας.

Θέλω να σε ελευθερώσω, μα για να σε ελευθερώσω, για να κατανοήσεις τι θα πει θεανθρώπινη λειτουργία, είναι απαραίτητο να αφήσεις την υπόστασή σου να γυρίσει λίγο πίσω. Προσπάθησε να φανταστείς τον εαυτό σου να ζει μαζί μου όταν περπατούσα πάνω στη Γη ως Ιησούς και διέχεα τη διδασκαλία η οποία μέσα στους αιώνες αναλύθηκε και συντέθηκε με πάρα πολλούς τρόπους. Προσπάθησε, αγαπημένε μου, να βιώσεις τον εαυτό σου κοντά μου και να ξεχάσεις κάθε τι που επακολούθησε. Να ξεχάσεις τον τρόπο εξάπλωσης του χριστιανισμού στη Γη που διαμόρφωσε τις εκκλησίες, να ξεχάσεις το Μεσαίωνα, να ξεχάσεις το Βυζάντιο, να ξεχάσεις κάθε τι που έβαλε το λιθαράκι του στη διαμόρφωση της ιδεολογίας που λέγεται χριστιανισμός – ορθόδοξος, καθολικός ή οποιασδήποτε άλλης απόκλισης. Διότι η διδασκαλία μου δεν επιδέχεται προσωνυμίες και μόνον ορθόδοξη μπορεί να είναι, υπό την έννοια ότι ως απόλυτη διδασκαλία-αλήθεια, ορθή δόξα (αντίληψη) για το Θεό παράγει.

Βίωσε Εμένα να περιπατώ και να ομιλώ, να αναπτύσσω την αγάπη, να έρχομαι σε σύγκρουση με τα κατεστημένα και την ηθική, να έρχομαι σε σύγκρουση με την καθημερινή πραγματικότητα της ζωής του τότε ανθρώπου παρουσιάζοντας μια αναγέννηση. Προσπάθησε μέσα από αυτό το βίωμα να επικοινωνήσεις με Εμένα, με αυτό που δίδαξα και φανέρωσα και που εξακολουθητικά φανερώνω μέσα στον άνθρωπο, όταν αυτός καλεί την παρουσία μου.

Όλες οι απαντήσεις είναι μέσα σου, όλες οι απορίες σου μπορούν να απαντηθούν. Μην αναζητάς τρόπους να ενώσεις την ανθρώπινη και τη θεία φύση σου, γιατί όσο αναζητάς τρόπους εγκλωβίζεσαι σε διανοητικές πρακτικές και τεχνικές. Η ένωση αυτή πραγματοποιείται όσο κερδίζει χώρο μέσα σου η ουσία της αλήθειας. Όσο δηλαδή η διάνοια μετατρέπεται από κυρίαρχο όργανο κατεύθυνσης της ύπαρξής σου σε πρόθυμο συνεργάτη της εκδήλωσης της αγάπης από εντός σου.

Αυτό που χρειάζεται είναι να πιστέψεις σε εσένα, σε αυτό που είσαι, σε αυτό που σου φανέρωσα: να πιστέψεις στην άπειρη λειτουργία της αγάπης και της ένωσής μας. Να ενεργοποιήσεις λειτουργίες βαθιά μέσα από την καρδιά σου, μέσα από το είναι σου, με βεβαιότητα και πεποίθηση που θα απορρέει από τα βαθύτερα σημεία της ύπαρξής σου.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, εργάσου με τον εαυτό σου, συνάντησέ τον, άφησέ τον να εκδηλωθεί. Λειτουργήσε εσύ ο ίδιος σε αυτά που θεωρείς περιορισμούς και εγκλωβισμούς, με τη δημιουργική δύναμη που έχεις, που είναι η δική μου δημιουργική δύναμη, γιατί είμαστε Ένα! Λειτουργήσε σε αυτά που ονομάζεις προβλήματα, σε αυτά που ονομάζεις κενά. Και κάθε φορά που μια τέτοια λειτουργία θα εκδηλώνεις, θα επικοινωνείς με την ουσία της αλήθειας, γιατί εσύ ο ίδιος θα καταρρίπτεις τους περιορισμούς και θα πληροίς τα κενά σου, εσύ ο ίδιος θα μειουσιώνεις τους φόβους σου. Λειτουργήσε σε κάθε τι που σε φοβίζει και σε αναστέλλει, σε κάθε τι που νομίζεις πως σε καθιστά ατελή και ανίκανο να ενωθείς μαζί μου. Σε όλα αυτά λειτουργήσε με την πεποίθηση ότι είσαι ενωμένος μαζί μου, γιατί είσαι! Και με αυτή την αγάπη –και μόνον με αυτή– να επέμβεις δημιουργικά στη μεταλλαγή της εικόνας που έχεις πλάσει για τον εαυτό σου.

Γιατί έχεις πλάσει μια εικόνα για τον εαυτό σου πάρα πολύ σκληρή... Τη φοράς σαν πανοπλία και μέσα από αυτή προσεύχεσαι και ζητάς βοήθεια, αλλά η πανοπλία σου δεν έχει ανοικτές διόδους για να εισχωρήσει το έλεος. Τη βοήθεια που από μέσα σου ζητάς δεν μπορείς να την πάρεις, γιατί αυτή η πανοπλία δεν συνδέεται με το εσωτερικό σου είναι, είναι τελείως εξωτερική, δεν έχει επαφές με την ψυχοπνευματική σου ύπαρξη, ούτε διόδους προς αυτήν. Η πανοπλία σου δεν είσαι εσύ: είναι η εικόνα που διαμόρφωσες για τον εαυτό σου και που νομίζεις ότι είναι πραγματική αλλά δεν είναι! Είναι ισχυρή, γιατί έχει σφυρηλατηθεί μέσα στους αιώνες και γιατί έχει ενισχυθεί από τις διάφορες θεολογίες οι οποίες ανήκουν σε μια προηγούμενη κοσμική περίοδο, κατά την οποία ο άνθρωπος εκδηλωνόταν και αντιμετωπιζόταν ως δούλος του Θεού και όχι ως σύνθεος, όχι ως θεάνθρωπος.

Βγάλε αυτή την πανοπλία! Άσε τα μάτια σου ελεύθερα από τις εικόνες που έχεις πλάσει για σένα! Προσπάθησέ το όσο δύσκολο και αν είναι, γιατί μόνον τότε θα καταλάβεις τι θα πει ένωση Ανθρώπου και Θεού, ανθρωπίνης και θείας φύσης – και θα το καταλάβεις βιωματικά! Μόνον τότε θα καταλάβεις πότε κινείς το χέρι σου ως θεάνθρωπος και πότε ως απλός άνθρωπος. Γιατί θα είναι διαφορετική η ποιότητα, η παλμοδότηση, η δύναμη δράσης, η αγάπη.

Κατανόησε ότι μπορεί να μην αλλάξουν πολλά εξωτερικά φαινόμενα, αλλά θα αλλάξει η ουσία που διέπει τα φαινόμενα, θα αλλάξει η δική σου δύναμη διαπότισης των γεγονότων και των εκδηλώσεων, επειδή θα αναβιβαστεί η ενεργειακή ισχύς των παλμών σου. Και για να γίνει αυτό δεν απαιτείται κάποιο θαύμα. Είναι μια πολύ απλή κίνηση, μια πολύ απλή μετατόπιση το να απεκδυθείς την πανοπλία σου για να ενδυθείς τον άρραφο χιτώνα μου, με τον οποίο συμβολικά σε ενδύω κατά τη στιγμή που εισέρχεσαι στην πνευματική πορεία της ένωσής μας. Όμως παρ' όλο που σε έχω ενδύσει με αυτό τον άρραφο χιτώνα, εσύ επιλέγεις να βλέπεις τον εαυτό σου ενδεδυμένο με την πανοπλία σου, θεωρώντας ότι αυτή είναι πιο πραγματική...

Αγαπημένε, ποτέ μην ξεχνάς ότι το πραγματικό σου ένδυμα είναι ο δικός μου χιτώνας!

Σου διαχέω την αγάπη και την ευλογία μου, για να εισχωρήσουν όλα αυτά μέσα σου και να τα κατανοήσεις. Για να ενεργοποιηθούν λειτουργίες και να εκδηλώσεις συνειδητοποιήσεις που πραγματικά θα σε φέρουν σε μια νέα εκδήλωση ζωής και πραγματικότητας. Αμήν.

Αγαπημένη μου μαθήτριά και μαθητή, αγαπημένε μου άνθρωπε, σημαίνει η ώρα που θα κληθείς να πάρεις στα χέρια σου την εκπαίδευσή σου. Οποιαδήποτε άλλη κατάσταση βιώνεις, είναι παρελθούσης λειτουργικότητας. Αυτό το οποίο καλείσαι να κάνεις, αυτό για το οποίο εκπαιδεύεσαι, αυτό για το οποίο διαποτίστηκες και διαποτίζεσαι εξακολουθητικά είναι να συνειδητοποιήσεις ότι εσύ και Εγώ είμαστε Ένα. Κι αυτό δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί με παθητικές λειτουργίες, αλλά με την εν εγρηγόρσει στάση του νου, της καρδιάς και της συνείδησης. Πυροδοτείται από την ίδια σου την ύπαρξη, όταν αυτή δεν περιμένει συνεχώς να λάβει, αλλά γίνεται η υπεύθυνη της μαθητείας, αναλαμβάνοντας τις ευθύνες, τις επιλογές και τις επιπτώσεις. Όταν επεμβαίνει στα γεγονότα και λειτουργεί για να μετουσιώσει την κούραση μέσα από τη δράση της αγάπης, ώστε να βιωθεί σε όλα τα σημεία της ύπαρξης η ένωση με το Λόγο, να γεννάται κάθε στιγμή και να κατακλύζει νου, καρδιά και συνείδηση.

Αγαπημένε μου, αν δεν εισχωρήσεις σε αυτή τη διαδικασία της δικής σου υπεύθυνης δραστηριότητας, που θα σε βοηθήσει να μην εγκλωβίζεσαι στα καθημερινά σου, τότε δεν θα μπορέσεις να βιώσεις την Ουσία μου μέσα σου, γιατί θα χάσεις την επαφή σου με τη ζωτικότητα της δημιουργικής μου δόνησης, που αυτή την περίοδο διαχέεται μεστή επιγνώσεως, κινώντας τη μαθητεία σου και διαποτίζοντας το νου, την καρδιά και όλα σου τα κέντρα. Αυτή η δόνηση έχει κάνει καθάρσεις στην ύπαρξή σου, έχει ενεργοποιήσει λειτουργίες, αλλά αυτό δεν φθάνει! Είναι απαραίτητο να κινηθεί και η υπόστασή σου προς αυτή, να την αφομοιώσει και να τη βιώσει ως δική της. Αν δεν γίνει αυτή η κίνηση της υπόστασής σου, τότε δεν θα μπορέσεις να συντονιστείς με τη νέα κατάσταση και θα μείνεις αδρανής και παθητικός.

Σε ετοιμάζω για να με εκδηλώσεις, για να με φανερώσεις ως Διδάσκαλο λαλούντα, και αυτό δεν αναφέρεται σε χρόνους πολύ μακρινούς, αλλά στο παρόν σου και στο άμεσο μέλλον! Ήδη έχουν δημιουργηθεί όλες οι προϋποθέσεις μέσα σου για να γεννηθεί και να εμφανιστεί αυτή η λειτουργία. Το Πνεύμα μου το Άγιο διαποτίζει την υπόστασή σου, διαποτίζει την καρδιά και τη συνείδησή σου. Αν αφουγκραστείς τον ήχο μου, θα δεις να ρέει μέσα σου σωρεία οδηγιών για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να κινείσαι καθημερινά. Αν πραγματικά αφουγκραστείς τον ήχο μου, χωρίς να παρασυρθείς από τη συνηθισμένη σκέψη ότι ακόμα δεν έχεις αλλάξει, τότε θα δεις ότι η εικόνα που έχεις για τον εαυτό σου είναι έτοιμη να εισχωρήσει σε μια νέα λειτουργία διεύρυνσης, επειδή έχει διαβρωθεί από τις αλλεπάλληλες διαποτίσεις του ελέους και της αγάπης.

Βέβαια, διατηρείται και σου εμφανίζει τον εαυτό σου όπως μέχρι τώρα τον γνώριζες. Μόλις όμως την αγγίξεις με τη δύναμη της ροής μου, θα δεις ότι είναι διαπερατή, ότι μπορείς να βγεις στην απέναντι πλευρά. Κι αν την κοιτάξεις, θα διαπιστώσεις ότι μπορείς να δεις τον εαυτό σου από πιο ψηλά και θα κατανοήσεις ότι την έχεις αφήσει πίσω σου. Κατανοώντας αυτό θα μπορέσεις να μετουσιώσεις όσα υπολείμμάτα της τίθενται ανάμεσα σε εσένα και σε Εμένα, ανάμεσα σε εσένα και τη νέα πραγματικότητα στην οποία καλείσαι να εισχωρήσεις για να καταδείξεις ότι το Έργο και ο άνθρωπος είναι Ένα.

Σ' αγαπώ, άνθρωπε, σ' αγαπώ, μαθητή και μαθήτριά! Το Έργο μου επεκτείνεται, όσο και αν εσύ δεν το κατανοείς. Και μαζί του επεκτείνεσαι και εσύ, για να εμφανιστούν νέες διαστάσεις της Δευτέρας Παρουσίας. Ακολούθησε την καρδιά σου, ακολούθησε τον παλμό της αγάπης, ακολούθησε τη δημιουργική δύναμη της ζωής: αυτό θα δώσει στην έκφρασή σου νέα ποιότητα, νέο εύρος, νέα ελευθερία. Το Έργο αναδιπλώνεται και η αναδίπλωσή του πάλλει στην υμνωδία της Μητρός, στην υμνωδία της γέννησης των θεανθρώπων, στην κυοφορία της αλήθειας!

Πλησιάζει η αρχή της νέας λειτουργικότητας του ανθρώπου επί της Γης και καλούνται οι πρωτοστάτες να καταστούν οι λύχνοι που θα τη φωτίσουν αφιερούμενοι στην υπηρεσία της αγάπης. Αμήν.

13. 1. 1999

Εγώ ειμί, άνθρωπε, η Μητέρα η τελούσα τον αγιασμό των Θεοφανίων, τον φέροντα τη μέγιστη χάρη και τη μέγιστη ευλογία, τον λειτουργούντα εντός σου ως μυστήριο θείας κοινωνίας και ως ώθηση για να εισχωρήσεις σε μία νέα εκπαιδευτική κατάσταση, σε μία νέα εκπαιδευτική λειτουργία.

Πολλάκις σε ευλόγησα και σε δίδαξα, πολλάκις παραχώρησα σε εσένα τον Εαυτό μου διά ποικίλων τρόπων: με αγάπη, στοργή και τρυφερότητα. Πολλάκις πλησίασα το είναι σου εξωτερικά και εσωτερικά, με δείγματα που λάμβανες εντός σου ή δι' άλλων σκηνωμάτων. Όμως αυτή η πλημμυρίδα της αγάπης και της ευλογίας μου πού σε οδήγησε, άνθρωπε;

Προσπάθησε, μέσα στη χάρη, το έλεος και τη φωταύγεια στην οποία αυτή τη στιγμή βρίσκεσαι, να συλλάβεις την πραγματικότητα της υπόστασής σου: τις δυνατότητες που έχεις και πόσο τις έχεις εκδηλώσει. Να συλλάβεις τι πραγματικά ποθείς, εάν ποθείς να ενωθείς μαζί μου και πόσο αυτός ο πόθος διακινεί τη ζωή, τη σκέψη και το είναι σου, πόσο είναι η πρώτη επιλογή που κυριαρχεί μέσα σου. Να το ψάξεις με ειλικρίνεια, αντιμετωπίζοντας την πραγματικότητα του εαυτού σου και όχι ωραιοποιώντας τις καταστάσεις! Όχι προσπαθώντας να δικαιολογήσεις τη στάση και τη θέση σου, επικαλούμενος δυσκολίες και εμπόδια ή προβλήματα επαγγελματικά, προσωπικά και οικογενειακά. Χωρίς φόβο και πάθος, χωρίς ενοχή, με παρρησία εκπαιδευόμενου Ανθρώπου Λόγου να αντιμετωπίσεις τον εαυτό σου και να κατανοήσεις πού βρίσκεσαι. Γιατί αυτή η κατανόηση, πλημμυρισμένη με τη διάχυση του ελέους μου, δύναται να γίνει η αφετηρία του πραγματικού αγώνα του χριστοποιούμενου ανθρώπου.

Το Πνεύμα μου το Άγιο πάλλει και δονείται στην Ελλάδα και τη Γη. Αναμένει να βρει τις ψυχές και τα πνεύματα που θα έχουν το θάρρος, την τόλμη και την ενσυνείδητη στάση μαθητείας για να γίνουν οι ζωντανοί φορείς της παρεχόμενης χάριτός μου. Διότι όλη αυτή η χάρη που κατακλύζει τη Γη, όλες αυτές οι ενέργειες που τελούνται για σένα, άνθρωπε, για τη μεταβολή και μετουσίωση των καταστάσεων του πλανήτη σου, για την αναβάθμιση της ζωής και της συνείδησης του μέσου ανθρώπου δεν μπορούν να εκδηλωθούν αν δεν υπάρξουν υποστάσεις όχι απλώς φωτισμένες και φέρουσες χάρη, όχι απλώς λειτουργούσες την ευλογία και το έλεος, αλλά δονούμενες πραγματικά στον πόθο της εκπαίδευσής τους, της ενσυνείδητης μαθητείας τους, της ολοκληρωμένης και ειλικρινούς μεταστοιχείωσης του εαυτού τους. Με τον τρόπο αυτό, όλα όσα τώρα λειτουργούνται και των οποίων η επενέργεια δεν γίνεται αρκετά αισθητή, θα πλημμυρίσουν τον πλανήτη, θα πλημμυρίσουν τη συνείδηση του ανθρώπου, επειδή θα βρουν σώματα και υποστάσεις για να συντονιστούν μαζί τους.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, για τον εξής και μόνον λόγο, λειτουργώ το μυστήριο του αγιασμού για σένα και τη μαθητεία σου: για να μην παραμείνεις στην διαιώνιση μιας μαθητείας λόγων, για να μην παραμείνεις ικανοποιημένος από τις εκδηλώσεις της θείας ζωής που από μέσα σου εκχέεται, διότι αυτό δεν είναι το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας!

Αυτές είναι οι παροχές που δίνονται στον άνθρωπο που καλείται να συμμετάσχει στο Έργο μου για να συνειδητοποιήσει τον Εαυτό του. Για να αποκτήσει επίγνωση της εσωτερικής του θεότητας. Για να αποκτήσει οικειότητα με το θείο μήνυμα της χριστοποίησης και να σταματήσει να θεωρεί το Θεό κάτι μακρινό. Για να συνειδητοποιήσει ότι υπάρχω μέσα του και ότι μπορεί να εκδηλωθεί ως Λόγος Δημιουργικός, ως άπειρη αγάπη των κόσμων. Όλα αυτά είναι τα δώρα του ελέους, είναι τα δώρα της χάριτος, είναι τα δώρα της αγάπης, που η δική σου συμμετοχή καθορίζει αν θα τα γευτείς λιγότερο ή περισσότερο, ανάλογα με το πόσο ανοίγεσαι

στην παροχή της δωρεάς μου, ανάλογα με το πόσο επιτρέπεις να καλύψω την ύπαρξή σου, να σε πλημμυρίσω με αγάπη, φως, ζωή. Σε καμία περίπτωση όμως δεν υποδηλώνουν από μόνα τους ότι εκδηλώνεις σε πληρότητα τον Άνθρωπο Λόγο Χριστό!

Ο Άνθρωπος Λόγος Χριστός είναι ενότητα σωμάτων και κέντρων, είναι αρμονία. Είναι τελειότητα που δεν περιορίζεται σε σχήματα και δομές που έχεις στο νου σου, αλλά τελειότητα που λειτουργεί επί της νομοτέλειας! Τελειότητα θα πει αποκατάσταση της αρμονίας, δύναμη δράσης δημιουργικής κάθε στιγμή, επέμβαση άμεση σε οποιαδήποτε κατάσταση, σε οποιοδήποτε επίπεδο, ανατροπή κάθε δυσαρμονίας και αποκατάσταση αυτής μέσα στην απολυτότητα του Θεού. Και αυτή η τελειότητα –η οποία λειτουργεί κάθε φορά με άλλο τρόπο, μέσα από διαφορετικές λειτουργίες, διαφορετικά λόγια και κινήσεις– δεν μπορεί να κριθεί από εσένα, άνθρωπε, ούτε μπορεί να συλληφθεί από το νου σου. Ούτε είναι σκοπός της εκπαίδευσής σου να κατανοήσεις νοητικά ποια είναι αυτή η τελειότητα και να την περιχαράκώσεις. Γιατί από τη στιγμή που θα κατανοήσεις κάτι περί τελειότητας και το περιχαράκώσεις σε κανόνες και συνταγές, άμεσα θα απομακρυνθείς από την ιδέα της τελειότητας που Εγώ σου παρουσιάζω.

Η τελειότητα για την οποία σου μιλώ δεν προσεγγίζεται με κανέναν άλλο τρόπο παρά μόνον με τη βιωματική δράση και δεν παρουσιάζεται παρά μόνον με τη συνεχή εκδήλωσή της. Όταν τη φθάσεις, δεν θα μπορείς να την περιγράψεις, ούτε να την ορίσεις ούτε να μιλήσεις γι' αυτήν ούτε να την εξηγήσεις: θα μπορείς μόνον να τη ζεις. Κάθε στιγμή θα σου παρουσιάζει μία άλλη πτυχή της, το ίδιο άπειρη, το ίδιο αρμονική, το ίδιο τέλεια, μα καμία στιγμή μεμονωμένη και περιορισμένη δεν μπορεί να την εκφράσει και να τη φωτογραφίσει. Γιατί αν αποκόψεις ένα στοιχείο της ροής της, χάνεις την ουσία της – και η ουσία της είναι η ενότητα που υπάρχει μέσα στα πάντα.

Άνθρωπέ μου αγαπημένε, ίσως αυτά να τα θεωρείς δυσνόητα. Μα και πάλι σου λέω ότι δεν απευθύνονται στο νου σου, αλλά αποσκοπούν ακριβώς να ματαιώσουν κάθε προσπάθειά σου να με προσεγγίσεις με το νου και να θεολογήσεις περί της τελειότητας. Διότι αυτές οι προσπάθειες δεν παρουσιάζουν τίποτα άλλο παρά στάδια σου και περιορισμένες οπτικές γωνίες της αλήθειας, που ως είναι φυσικό η μία θα διαδέχεται την άλλη. Αν αυτό σε ικανοποιεί, μπορείς να το κάνεις, μα μην σπαταλάς πολύ χρόνο και μην εγκλωβίζεσαι σε καμία οπτική!

Φρόντιζε να είσαι ταχύς, γρήγορος στις εναλλαγές της οπτικής σου και στις διευρύνσεις των οριζόντων σου και να μη μένεις στην αυταρέσκεια ενός ολοκληρωμένου συλλογισμού, διότι κάθε τι που ολοκληρώνεται πρέπει να ακολουθείται από μία άλλη ανάβαση. Κάθε κορυφή που κατακτάς σου αποκαλύπτει μια άλλη πιο ψηλή – κι αυτό θέλω να το θυμάσαι πάντα! Σταμάτα στην κορυφή και πάρε μια ανάσα, αλλά να βλέπεις την επόμενη. Και να ξέρεις ότι πάντα θα υπάρχει μια κορυφή που θα σε καλεί να την ανέβεις, κι αυτό, κατά μία άλλη έννοια, είναι η τελειότητα της αγάπης και της αλήθειας μου: η ανάβαση στην κορυφή.

Αγαπημένε άνθρωπε, σε εσένα αφιερώνω τον Εαυτό μου, σε εσένα αφιερώνω αυτό το μυστήριο της ζωής και της αγάπης, σε εσένα αφιερώνω τη θυόμενη Υπόστασή μου εντός του ύδατος τούτου, για να συνειδητοποιήσεις την εκπαίδευσή σου.

Με ποιο άλλο τρόπο να σου μιλήσω για να σε ελευθερώσω; Πες μου εσύ τι είναι αυτό που χρειάζεσαι για να κατανοήσεις την αλήθεια που σου παρέχω, για να ζεις συνεχώς στην αγάπη, για να μην πέφτεις σε ύπνο; Πες μου εσύ, για να λάβω τον παλμό της απάντησής σου και να σου δώσω αυτό που ζητάς ώστε να κατανοήσεις τη λειτουργία μου μέσα σου, την αγάπη μου, τη ζώσα παρουσία του Λόγου εντός σου,

αυτό που από την αρχή της πορείας σου διδάσκεσαι: ότι Εγώ και εσύ είμαστε Ένα. Πες μου εσύ τι χρειάζεσαι για να μην επαναλαμβάνεις συνήθειες στην προσωπική ζωή σου ή στην πνευματική πορεία σου. Πες μου εσύ, για να λάβω μέσα μου τον παλμό σου: τι είναι αυτό που θα σε βοηθήσει να αποτινάξεις την ασφάλεια των συνηθειών, τα γνωστά και καθιερωμένα που επιλέγεις και θεωρείς ελευθερία;

Αγαπημένε μου, δεν σε περιόρισα πουθενά! Δεν περιόρισα πουθενά τη μαθητεία που σου έδωσα, με κανέναν τρόπο δεν έθεσα όρους. Και αν ακολούθησες κάποιες λειτουργίες και σε άφησα σε αυτές ήταν γιατί εξυπηρετούσαν την εκπαίδευσή σου και σε βοηθούσαν να κατανοήσεις κάποια πράγματα. Όμως αυτές οι λειτουργίες δεν αποτελούν κανόνες, τρόπους και λογικές που επιβεβαιώνουν ή επικυρώνουν την εκπαιδευτική διαδικασία της ένωσής μας. Αντίθετα, αν παραμείνεις σε αυτές πέραν εκείνων των ορίων που έχεις ανάγκη, τότε εγκλωβίζεσαι και δεν μπορείς να εισχωρήσεις στην επόμενη κατάσταση. Δεν μπορείς να ελευθερωθείς και δεν μπορείς να γνωρίσεις την αγάπη του Λόγου.

Εγώ θα σου μιλώ, αλλά αυτό δεν μου αρκεί! Θέλω να σε ακούσω να μου μιλάς, θέλω να σε δω να με εκφράζεις και αυτό να είναι ελευθερία και όχι μίμηση, όχι αποτύπωση ιδεών που διάβασες σε βιβλία. Να είναι ελευθερία σημαίνει ότι Εγώ θα εκδηλώνομαι από μέσα σου, και όταν Εγώ εκδηλώνομαι από μέσα σου δεν έχω ανάγκη ούτε να θυμάμαι ούτε να μιμούμαι ούτε να ακολουθώ τρόπους πεπατημένους για να παρουσιάσω τον Εαυτό μου. Πρωτοτυπώ και παρουσιάζω μέσα από ποικιλίες εκδηλώσεων την έκφρασή μου. Μέσα από όλους τους τρόπους καταδεικνύω ότι ζω και υπάρχω και δεν περιορίζω καμία ανθρώπινη υπόσταση, αλλά την ωθώ να με εκφράσει ελεύθερα μέσα σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής πραγματικότητας και της ανθρώπινης γνώσης.

Άσε με να ζήσω εντός σου! Το μυστήριο τούτο λειτουργώ για να ζήσω μέσα σου χωρίς όρια, χωρίς κατεστημένα. Να ζήσω μέσα σου όπως είμαι – όχι σύμφωνα με τις επιλογές του νου ή της καρδιάς σου, αλλά χωρίς καμιά επιλογή και χωρίς κανένα σχέδιο, χωρίς καμιά αποτυπωμένη εικόνα.

Λειτουργώ και μετουσιώνω κάθε εντύπωμα που σε περιορίζει, από οπουδήποτε και αν το έλαβες, όσο υψηλό ή θεσπέσιο και αν είναι, κάθε εντύπωμα το οποίο βίωσες και έζησες ως παρουσία δική μου, ακόμα και το εντύπωμα της μορφής μου ως Ιησού και ως Θεοτόκου. Διότι ακόμα και αυτό το χρησιμοποιείς σύμφωνα με τα δεδομένα σου και το καθιστάς περιορισμό, μην μπορώντας να με εκδηλώσεις ζωντανό και πάλλοντα.

Είμαι η ζωή, η αγάπη, η απειρότητα, είμαι εσύ, άνθρωπε αγαπημένε! Η ένταση της δόνησής μου την ώρα αυτή δεν είναι παρά η ένταση της αγάπης μου, η οποία ακόμα μια φορά εισχωρεί μέσα σου διαμορφώνοντας ελευθερία. Διαρρηγνύει τα κατεστημένα, καταθρυμματίζει τα στεγανά, για να οικοδομήσει την απειρότητα της θείας ζωής και της ελευθερίας. Η ένταση της δόνησής μου είναι η ένταση της αγάπης μου, που διαχέεται προς κάθε τμήμα σου, άνθρωπε, για να σε φέρει σε επαφή με την ολότητα της αλήθειας μου όσες αντιστάσεις κι αν έχεις. Διότι η αγάπη δεν έρχεται σε σύγκρουση με τις αντιστάσεις, αλλά τις διαπερνά. Διέρχεται μέσα από αυτές και σε διαποτίζει δημιουργώντας στο είναι σου μια νέα κίνηση και πνοή ελευθερίας η οποία θα σου επιτρέψει να βιώσεις την πραγματική, ουσιαστική εισχώρησή σου στην ενσυνείδητη χριστότητα και θα σε κάνει να ζήσεις ως ο Ένας Άνθρωπος Λόγος εκδηλούμενος επί Γης.

Η διδασκαλία μου είναι διδασκαλία του απείρου και θέλει αγωνιστές! Δεν απευθύνεται σε υποστάσεις μεμψήμοιρες, που καθηλώνονται από φοβίες, αλλά σε υποστάσεις που αναγνωρίζουν μεν αυτά τα στοιχεία μέσα τους, πάλλουν όμως στον παλμό της αγάπης! Χαίρονται που τα συνειδητοποιούν και ελκύουν ζωή και

δύναμη· αγωνίζονται για τη μετουσίωσή τους και δρουν με αγάπη, βιώνοντας τη θεία χαρά της ζωής.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, «στενή και τεθλιμμένη η οδός» είπα και δεν το αναιρώ. Στενή και τεθλιμμένη η οδός όσο πορεύεσαι στην οδό της επιστροφής σου μέσα από τη στάση του ανθρώπου που δεν έχει συνειδητοποιήσει την ένωση μαζί μου, όσο ακόμα βρίσκεσαι στην προσπάθεια της αναγνώρισης μέσα σου του Εαυτού Λόγου Χριστού. Αλλά από τη στιγμή που μέσα σου αναγνωρίζεις το Λόγο Χριστό –κι αυτό τελέστηκε κατά την τωρινή κοσμική περίοδο και παρουσιάστηκε με τη διδασκαλία του Ιωάννη για λογαριασμό του Όλου Ανθρώπου!–, από τη στιγμή εκείνη και μετά ελεύθερη η οδός και διάπλατη! Γεμάτη από τον πλούτο της θείας αγαλλίασης και την ελευθερία του Λόγου, διότι δεν μπορεί η οδός της ενότητας να μην έχει θεία αγαλλίαση, να μην έχει εύρος, να μην έχει ελευθερία.

Υπάρχουν οι πόνοι και οι θλίψεις που προκύπτουν από την προσπάθεια της ανθρώπινης μετουσίωσης, αλλά η οδός της ένωσής μας είναι διάπλατη, είναι ελεύθερη, είναι πάμφωτη! Όταν σε αυτήν κινείσαι δεν υπάρχουν περιορισμοί και όρια, δεν υπάρχει μεμψιμοιρία... Υπάρχει αγώνας, υπάρχει εκπλήρωση, υπάρχει συνεχής πραγμάτωση θείων ιδεωδών, υπάρχει βίωση αγάπης και αλήθειας που έρχεται να ολοκληρώσει την εσωτερική επίγνωση περί ελευθερίας και ενότητας με Εμένα.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, ευλογώ το ύδωρ τούτο που απεικονίζει τα ύδατα όλης της Γης σε όλες τις μορφές τους – ποταμούς ή λίμνες, θάλασσες ή ωκεανούς, πηγές ή βροχή. Μέσα στο ύδωρ τούτο θύω τον Εαυτό μου, παρέχοντας στα ύδατα όλης της Γης και στον πλανήτη ολόκληρο τον Εαυτό μου ως αγάπη, ως αρμονία, ως λειτουργία ζωής.

Εγώ ειμί η Μητήρ των κόσμων, η λειτουργούσα την αγάπη του Πατρός και το έλεος Αυτού επί Γης, η διανοίγουσα τις πύλες της ανάστασης για την ύπαρξή σου, άνθρωπε, και η οδηγούσα αυτήν βήμα προς βήμα στην ολοκληρωμένη βίωσή της. Αμήν.

Εγώ δε λέγω υμίν μη αντιστήναι τῷ πονηρῷ (...) ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς, ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς (Μτ., ε', 39-45).

3. 3. 1999

Υπεράνω πάντων ἡ ἀγάπη! Ὅμως μέχρι νὰ μπορέσει ἡ ἀνθρώπινη υπόσταση νὰ φτάσει στο σημεῖο νὰ ἐνοποιηθεῖ με τὴ λειτουργοῦσα αὐτὴ δύναμη καὶ νὰ δράσει ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσει διάφορες ποιότητες καὶ κινήσεις τοῦ ἐαυτοῦ τῆς οἱ ὁποῖες ἐμφανίζουν τὴν ἀκτινοβολία μόνον τῆς ἀγάπης, δεχόμενες τὶς ἀκτίνες ποὺ φωτίζονται ἀπὸ τὸν τεράστιο, γεμάτο παλμὸ ζωῆς ἥλιο τῆς ἀγάπης, χωρὶς νὰ ἀποδίδουν ὁμως τὴν ἀπόλυτη λειτουργία καὶ τὴν ἀπόλυτη ζεστασιά τοῦ, τὴν πληρότητα καὶ τὴν ἐλευθερία με τὴν ὁποία ἐκεῖνος κινεῖται καὶ διαχέεται.

Ἡ ἀγάπη, ὡς περιέχουσα μέσα τῆς το παν, δὲν συναντᾷ πούθεν ἑμπόδιο, δὲν ἐγκλωβίζεται σὲ κανένα σημεῖο, δὲν περιορίζεται καὶ δὲν ἀλλοιώνεται ἀπὸ καμία ποιότητα, ὅποια μορφή κι ἂν ἔχει. Αὐτὸ τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς δίνει τὴ δυνατότητα νὰ στρέφει ὅλα τὰ δεδομένα πρὸς ὄφελος τῆς ἀναγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ μπορεῖ νὰ ἀξιοποιεῖ ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν καὶ ἐκδηλώνονται στὴν ἀνθρώπινη συμπεριφορά, ὥστε νὰ προκύπτει ἀρμονία καὶ ἐπίγνωση ἐλευθερίας καὶ φωτός. Νὰ παράγεται δηλαδὴ κίνηση ζωῆς καὶ δημιουργίας μέσα ἀπὸ κάθε ἐκπομπή τῆς, ἀπὸ κάθε διάχυσή τῆς.

Ὁ ἐκπαιδευόμενος συνειδητὸς ἄνθρωπος ποὺ βιώνει τὴν ἐνωση με τὸ Λόγο ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσει τὴ διαχρονικὴ τοῦ ἱστορία. Ἐχει νὰ ἀντιμετωπίσει τὰ δικά τοῦ διαχρονικὰ ἐντυπώματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐντυπώματα ὅλων τῶν ἄλλων τμημάτων τοῦ Ἐαυτοῦ τοῦ ποὺ βρίσκονται σὲ διαφορετικὰ σκηνώματα. Ὅταν ξεκίνησε τὴν πορεία τῆς ἐκπαιδευσῆς τοῦ βρισκόταν σὲ μιὰ παθητικὴ κατάσταση ὅπου τὸ κέντρο τῶν συναισθημάτων τοῦ δὲν λειτουργοῦσε. Ἀρχισε νὰ λειτουργεῖ καὶ νὰ παρουσιάζει τὶς διττές ποιότητες καὶ τοὺς χρωματισμοὺς, ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ ὁ ἄνθρωπος εἰσῆλθε στὴ διαδικασία τῆς ἐμπειρίας καὶ ἀναγκάστηκε νὰ ἀρχίσει νὰ διακρίνει καὶ νὰ κατανοεῖ τι εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖο ὑπάρχει μέσα τοῦ. Με σκοπὸ κατανοώντας τὸν ἐαυτό τοῦ νὰ τὸν ἐκδηλώσει ὁλοκληρωμένα μέσα ἀπὸ ἐλευθερία καὶ δημιουργικὴ δράση.

Εντυπώματα διαχρονικῆς ἱστορίας, λοιπὸν, ὑπάρχουν σὲ κάθε ἀνθρώπινη υπόσταση καὶ αὐτὰ ἐνεργοποιοῦν καὶ ἐναισθητοποιοῦν τὸ ψυχικὸ μέρος τοῦ ἀνθρώπου ἰδιαίτερα, δηλαδὴ τὰ συναισθήματά τοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ὑπάρχουν διαφοροποιήσεις στὸν τρόπο ποὺ ἐνεργοποιεῖται συναισθηματικὰ ἡ μιὰ υπόσταση σὲ σχέση με τὴν ἄλλη, διότι παίζει πολὺ μεγάλο ρόλο ἡ διαχρονικὴ βίωση τῆς ἐμπειρίας ποὺ κάθε συγκεκριμένο τμήμα τοῦ ἀνθρώπου ἔχει συλλέξει. Ταυτόχρονα, ἡ νομοτέλεια ἡ ὁποία δρᾷ στὴ Γῆ ὀρίζει ὅτι κάθε τι ποὺ ἐνεργοποιεῖται ἀπὸ τὰ ἔνδον τοῦ ἀνθρώπου παράγει μιὰ ἐνέργεια ἡ ὁποία ἐνώνεται με τὴν ὅμοια ἐνέργεια τῶν ἄλλων.

Τὰ διάφορα συναισθήματα, λοιπὸν, ἀνάλογα με τὴν ἐντασή τους διαμορφώνουν ἐνεργειακὲς δομές με τὶς ὁποῖες διαποτίζουν τὸν πλανήτη. Δημιουργοῦν εἰκόνες ἄβιες ἢ ἐμβίες καὶ διαμορφώνουν ἕναν κραδαστικὸ παλμὸ με τὸν ὁποῖο ἐνώνονται οἱ υποστάσεις ποὺ βιώνουν παρόμοιες λειτουργίες. Ἔτσι δημιουργεῖται μιὰ ατμόσφαιρα συναισθηματικὴ, ἡ ὁποία ἐπιδρά στὴ Γῆ, σὲ λαοὺς καὶ κράτη. Ἀνάλογα με τὸ ἐπίπεδο στο ὁποῖο βρίσκεται τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς συνείδησης τοῦ ἀνθρώπινου γένους διαμορφώνεται καὶ αὐτὴ ἡ κραδαστικὴ ἐνεργειακὴ δομὴ τῶν συναισθημάτων, ποὺ διαποτίζει τὴ Γῆ καὶ τὸν ἄνθρωπο.

Ο πνευματικός εργάτης, ο πνευματικός πρωτοπόρος που αγωνίζεται να εφαρμόσει την αγάπη, εργάζεται για να μπορεί να είναι σε σωστή επαφή με το συναίσθημα, διότι το συναίσθημα του είναι απαραίτητο για την πρόσληψη των ερεθισμάτων. Αγωνίζεται για να μπορεί να κατανοεί αλλά να μην επηρεάζεται από αυτό το οποίο συλλογικά κινείται και εκδηλώνεται. Είναι αναγκαίο να σταθεί με σταθερότητα, τόλμη και αποφασιστικότητα απέναντι στον εαυτό του και παραδεχόμενος ότι δεν είναι δυνατόν να αποφύγει τις συναισθηματικές εξάρσεις να αγωνιστεί για να αποχρωματίσει τα συναισθήματά του, όσο αρνητικά και αν είναι εξαιτίας της δύναμης που ο ίδιος τους έχει προσδώσει. Να μπορέσει να τα δει ως στοιχεία του Όλου: σαν ψηφίδες σε ένα ψηφιδωτό που, αν μπουν στην κατάλληλη θέση, θα δώσουν μια πολύ όμορφη εικόνα, αλλά αν δεν μπουν στη σωστή σειρά τότε θα παρουσιαστεί δυσαρμονία και μια εικόνα χωρίς καμιά ομορφιά...

Επομένως, τα συναισθήματα από μόνα τους δεν είναι καλά ή κακά. Τα συναισθήματα είναι ο τρόπος με τον οποίο ο άνθρωπος εκδηλώνει το επίπεδο της εξέλιξής του. Είναι ο τρόπος με τον οποίο κινείται προς τα έξω και προς τα μέσα. Είναι ο τρόπος με τον οποίο ανταλλάσσει ενέργειες με το περιβάλλον του. Τα συναισθήματα για εκείνον που αγωνίζεται να καταστεί αγάπη, είναι αναγκαίο να ενταχθούν σε μια άλλη λειτουργία. Να ενταχθούν κάτω από τον έλεγχο της εσωτερικής θείας καθοδήγησης του Διδασκάλου Λόγου και να πάψουν να λειτουργούν ως δέκτες μόνον των εξωτερικών ερεθισμάτων. Να πάψουν να είναι παθητικοί φορείς των καταστάσεων και να γίνουν ενεργητικοί πομποί που θα βοηθούν στην αποκατάσταση λειτουργιών μέσα στη Συλλογική Συνείδηση του Ανθρώπου, ώστε να πάψει ο άνθρωπος να είναι εξαιτίας των συναισθημάτων του, ευάλωτος και ανοικτός στις ενεργειακές ροές του περιβάλλοντος και να γίνει δημιουργικά παρεμβατικός.

Να αξιοποιήσει την εμπειρία που του έχουν δώσει τα συναισθήματα, την εμπειρία της επίγνωσης των ανθρώπινων λειτουργιών και του ανθρώπινου κόσμου, την εμπειρία της επίγνωσης της στάθμης όπου βρίσκεται η Συλλογική Συνείδηση. Και μέσα από αυτή την εμπειρία, παίρνοντας στοιχεία συγγενικά με την κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο συλλογικός Άνθρωπος, να λειτουργήσει υπέρ αυτού και να εκδηλώσει την ανώτερη ποιότητα της αγάπης. Να εκδηλώσει τη θεία καθοδήγηση και την ένωσή του με το Λόγο. Να εκδηλώσει την πρωτοποριακή του διάθεση για την ανάληψη της ευθύνης του Εαυτού του. Να γίνει ελεύθερος, να γίνει συνειδητός, να γίνει αγάπη! Και αυτό να το διαχύσει μέσα από κάθε συναίσθημα που του παρουσιάζεται, αντιμετωπίζοντας κάθε μεμονωμένη κίνηση του προσωπικού του συναισθήματος με υπομονή.

Διότι δεν είναι δυνατόν από τη μια στιγμή στην άλλη όλα τα συναισθήματα να μεταλλαχθούν και να μπουν στην κατάσταση της νέας λειτουργίας. Κι αυτό γιατί υπάρχουν τοποθετήσεις νοητικές και τοποθετήσεις της προσωπικότητας που εμποδίζουν την ταχύτατη μεταλλαγή. Όταν λοιπόν κάποια συναισθήματα εμμένουν, όταν κάποιες ποιότητες επιμένουν να εκδηλώνονται μέσα στον άνθρωπο, αυτό που θα αποδυναμώσει την ισχύ τους είναι η αποδοχή! Όσο δύσκολη και αν είναι αυτή η αποδοχή, όσο αδύνατον και αν φαίνεται να αποδεχτείς κάτι που μοιάζει βδελυρό, κακό, άσχημο ή δύσσομο, είναι η μόνη που μπορεί να απελευθερώσει τον άνθρωπο από την αυτονόμηση αυτών των ποιτήτων και από τη διαχωρισμένη κίνησή τους.

Εδώ εντάσσεται και η λειτουργία της ευλογίας προς εκείνους που μας καταρώνται. Διότι χωρίς την ευλογία, κάθε τέτοια ποιότητα ενδυναμώνεται μέσα από την ανθρώπινη αντίδραση.

Τα αρνητικά συναισθήματα: ο φόβος, η εμπάθεια, η μνησικακία, η μισαλλοδοξία και όλες οι ποιότητες που παρουσιάζουν ανελεύθερες λειτουργίες έχουν την ιδιότητα να ενισχύονται από την αντιπαλότητα του ανθρώπου. Όσο ο άνθρωπος αγωνίζεται να νικήσει, να αντιπαλέψει, να πολεμήσει αυτά τα

διαχωριστικά συναισθήματα τόσο παίζει το δικό τους παιχνίδι: βρίσκεται στο δικό τους μέρος, κινείται μέσα από τη δική τους νομοτέλεια, με αποτέλεσμα αυτές οι ποιότητες, μεμονωμένα μέσα στον άνθρωπο αλλά και συλλογικά ως εκ της διαχύσεως τους μέσα στην ανθρώπινη συνείδηση, να δυναμοποιούνται και να εγκλωβίζουν όλο και περισσότερο ενεργειακό δυναμικό.

Όταν όμως υπάρξει αποδοχή και ηρεμία, τότε δημιουργείται χώρος για να κινηθεί η δύναμη της αγάπης, που είναι αποκατάσταση και τοποθέτηση στη σωστή θέση, που είναι ελευθερία και αλήθεια. Και αυτή η δύναμη, όπου διαχέεται, διασκορπίζει τα νέφη της άγνοιας. Εισέρχεται στους μηχανισμούς που ενεργοποιούν και διατηρούν την αύξηση των δυσαρμονικών συναισθημάτων και τους διασπά, δημιουργώντας ανικανότητα ανατροφοδότησης αυτών των ποιοτήτων, οι οποίες, αν δεν ανατροφοδοτηθούν από τον εαυτό τους και από τη στάση των ανθρώπων που τις αντιμάχεται, δεν μπορούν να τροφοδοτηθούν από πουθενά αλλού. Επομένως, αναπόφευκτα ακολουθούν την οδό της διαπότισής τους με την αγάπη και της ταξινόμησής τους στη σωστή θέση: της ενοποίησής τους μέσα στην απόλυτη αλήθεια και ελευθερία του ανθρώπου.

Αντιμετώπισε, άνθρωπε, τον εαυτό σου και τις καταστάσεις που ενεργοποιούν τα συναισθηματικά βιώματα του λαού σου, των εθνών και γενικά ολόκληρης της Γης σαν ένα τεράστιο παζλ που έχουν ανακατευθεί τα κομμάτια του τα οποία πρέπει εσύ να ταξινομήσεις και να βάλεις στη σωστή θέση ως άνθρωπος εν επιγνώσει ευρισκόμενος. Ως άνθρωπος ελεύθερος, που δεν δεσμεύεσαι από κανένα κατεστημένο και το μόνο που σε κινεί είναι η φωτεινότητα της αλήθειας, η διάπυρη αγάπη και ο πραγματικός πόθος για την αποκατάσταση της ελευθερίας του παντός.

Αν συγκεντρώθεις σε αυτό, τότε θα δεις ότι μέσα από την κίνηση των συναισθημάτων δεν θα συλλέγεις τη μεμονωμένη ώθηση – που μπορεί να είναι οργή, εμπάθεια, βία ή άλλα παρόμοια στοιχεία. Αντίθετα θα συλλέγεις την επίγνωση που χρειάζεσαι για να βιώσεις μια εσωτερική ενότητα και να έρθεις σε μια βαθιά συνεργασία με τον Εαυτό σου Άνθρωπο Λόγο, μέσα από τον οποίο θα κινείσαι, ανάλογα με το δυναμικό σου, για να κάνεις δημιουργική παρέμβαση στη δόνηση η οποία κυριαρχεί στη Γη, στη δόνηση η οποία χαρακτηρίζει και εσένα. Ταυτόχρονα θα έλκεις ιδέες, θα βρίσκεις τρόπους να κινείσαι και στην προσωπική σου ζωή δημιουργικά και παρεμβατικά, έτσι ώστε η κίνησή σου, από τον μικρό κύκλο της οικογένειάς σου μέχρι τον μεγαλύτερο κύκλο του λαού σου ή των εθνών της Γης, να ωθεί συνεχώς και εμφανώς σε αποκαταστάσεις.

Να θυμάσαι πάντα ότι το πώς παρεμβαίνεις και δρας δεν φαίνεται μόνον στα μεγάλα θέματα που σε ευαισθητοποιούν. Το κατά πόσο είσαι ενωμένος με τη λειτουργία της εσωτερικής σου επίγνωσης φαίνεται καθημερινά στη ζωή σου και στον επαγγελματικό σου χώρο. Φαίνεται καθημερινά πόσο είσαι παραδομένος στην κατάσταση του συλλογικού συναισθήματος ή πόσο υπερβαίνεις τη λειτουργία του και την αντιμετωπίζεις με τον τρόπο που σου ανέπτυξα.

Όσο εξασκείσαι καθημερινά για να αντιμετωπίζεις τα συναισθηματικά σου ερεθίσματα όπως σου εξήγησα, τόσο αυξάνει η δυνατότητά σου να προηγείσαι των γεγονότων και να μπορείς, ωθούμενος από τη βαθύτερη επίγνωση της ελευθερίας και της ενότητας, να εμπνέεσαι, να λειτουργείς πνευματικά και να επεμβαίνεις πριν δημιουργηθεί στη Συλλογική Συνείδηση μια κατάσταση και πριν συνταυτιστείς με αυτή. Ακόμα και αν ορισμένα γεγονότα πρέπει να εκδηλωθούν λόγω της αναγκαιότητας εκπαίδευσης της συλλογικής προσωπικότητας της ανθρώπινης ύπαρξης, ο τρόπος με τον οποίο θα συμμετάσχεις θα είναι τελείως διαφορετικός και δυναμικός: θα οδηγεί και θα βοηθά την ανθρώπινη Συλλογική Συνείδηση να αποκτήσει τις επιγνώσεις που θα εξαλείψουν τα πνευματικά αίτια που δημιούργησαν τα γεγονότα.

Δεν καλείσαι, άνθρωπε, να γίνεις αδιάφορος απέναντι στα πράγματα! Δεν καλείσαι να φύγεις από τη Γη! Αν ήταν σωστό να μένεις αδιάφορος στα δρώμενα της Γης τότε δεν θα χρειαζόταν να εκπαιδεύεσαι σε αυτό τον πλανήτη, ούτε η κοσμική

περίοδος της ένωσής σου με το Λόγο θα απαιτούσε να βρίσκεσαι μέσα στις πραγματικές συνθήκες ζωής, όπως κάθε ανθρώπινη υπόσταση.

Εκπαιδεύεσαι να είσαι μέσα στα πράγματα! Να μπορείς να δέχεσαι όλα τα ερεθίσματα, αλλά ταυτόχρονα να είσαι εσύ ο ρυθμιστής της διάχυσης της ενέργειας. Να μπορείς να κινείσαι με ψυχραιμία μέσα στην τρικυμία των καταστάσεων, συλλέγοντας την εμπειρία των επιγνώσεων που αυτή η συναισθηματική τρικυμία φέρνει. Και μέσα από εκεί, αξιοποιώντας όλες τις δυνατότητες της ένωσής σου, να προσφέρεις στοιχεία που θα μεταλλάξουν τη συγκεκριμένη κατάσταση του ανθρώπου.

Διότι αν λειτουργείς σύμφωνα με ό,τι ενεργοποιείται σε κάθε χρονική στιγμή από ένα εξωτερικό γεγονός, δεν βοηθάς να αναχθεί η συλλογική κατάσταση. Συμμετέχεις και εσύ σε αυτό το οποίο εκδηλώνεται, δεν πρωτοπορείς, δεν εκδηλώνεις διαφορετική συνειδητοποίηση και μια άλλη ποιότητα, δεν φανερώνεις μια άλλη ελευθερία. Εγκλωβίζεσαι στην κίνηση της νομοτέλειας την οποία όμως εσύ καλείσαι να αναγνωρίζεις και στην οποία καλείσαι να παρεμβαίνεις δυναμικά με μια νέα ποιότητα: την ποιότητα του ελεύθερου ανθρώπου, του Ανθρώπου Λόγου, έτσι ώστε να αλλάξεις σταδιακά τον τρόπο του σκέπτεσθαι και του αισθάνεσθαι της Ανθρώπινης Υπόστασης.

Ευλογώ, άνθρωπε, την υπόστασή σου, για να μπορέσει να λειτουργήσει η συναισθηματική σου ύπαρξη με αυτή την ελευθερία. Ευλογώ και αποδεσμεύω κάθε συναίσθημα που έχεις δεσμεύσει μέσα σου ή το έχεις αποκρούσει και εγκλωβίσει. Ενοποιώ τα συναισθήματά σου, ώστε με αμεσότητα να μπορούν να οδηγούνται και να εμβαπτίζονται στην πύρινη ποιότητα του κέντρου της αγάπης και να εμπλουτίζονται από την ουδέτερη ελευθερία της.

Ευλογώ την υπόστασή σου να αφομοιώσει λειτουργίες εξαγνισμού και κάθαρσης που να προέρχονται από ουσιαστική επίγνωση, για να μπορέσεις να κατανοήσεις από πού απορρέουν οι διάφορες συναισθηματικές λειτουργίες σου και ποιες συνδέσεις δημιουργούν με τη διαχρονική ιστορία του Ανθρώπου. Αμήν.

12. 5. 1999

Η αγάπη και η ενότητα με Εμένα, τον Ένα και μοναδικό Λόγο, τη μία και μοναδική αλήθεια, καθίσταται η μοναδική δικλείδα ασφαλείας η οποία δύναται να αποσυμπιέσει την άπειρη ουσία της θεότητας εντός σου και να πραγματοποιήσει την ολοκληρωτική αναγέννηση της θεανθρώπινης φύσης στην ανθρώπινη πραγματικότητα.

Εγώ ειμί ο Διδάσκαλος της αγάπης. Εγώ ειμί ο Διδάσκαλος του φωτός και της αλήθειας. Εγώ ειμί ο Ουδέτερος Λόγος, λαλών ως άρρην ή ως θήλυ, ενδύομενος τα φύλα της διπλότητάς σου, άνθρωπε, για να αποκαταστήσω μέσα στις λειτουργίες της ύλης την ενότητα. Για να διαγράψω την τάση του διαχωρισμού από τη μνήμη των σκηνωμάτων σου που φέρουν ανδρικά ή γυναικεία χαρακτηριστικά και να ενεργοποιήσω τη μνήμη της Ολότητας και της Ουδετερότητας του Λόγου. Εγώ ειμί ο ενεργοποιών τις λειτουργίες του είναι σου, λαλών ως Υιός, λαλούσα ως Μητήρ.

Αξιοποιώ κάθε πνευματική ανάταση της ανθρώπινης συνείδησης. Λειτουργώ επ' αυτής και δημιουργώ εντός της την κατάλληλη δραστηριότητα για να μπορέσει να δεχθεί τους σπόρους της αλήθειας, ήτοι Εμένα κυοφορούμενο στη μήτρα της Μητρός. Εγώ ειμί ο φέρων την ελευθερία και τη ζωή - Εγώ ειμί η φέρουσα την αγάπη και την αλήθεια. Μην διαχωρίζεις τις ιδιότητές μου σε άρρενες και θήλειες! Όμοια θα μπορούσα να σου πω: Εγώ ειμί η φέρουσα την ελευθερία και τη ζωή - Εγώ ειμί ο φέρων την αγάπη και την αλήθεια.

Εσύ, άνθρωπε, εκπαιδεύεσαι σε κάτι που αγωνίζεσαι να το γνωρίσεις, σε κάτι που δεν τολμάς να το ατενίσεις. Μέσα από διάφορους τρόπους που επιλέγεις για να συνειδητοποιήσεις την εσωτερική σου θεότητα εκπαιδεύεσαι να κατανοήσεις και να χωρέσεις τον Εαυτό σου, δηλαδή Εμένα. Εκπαιδεύεσαι για να μπορέσεις να εκφράσεις αυτό τον Εαυτό, αποδεχόμενος ότι δεν είναι κάτι διάφορο της δικής σου ουσίας και να βιώσεις με απόλυτη επίγνωση την ταυτότητά μας - όχι με το νου, όχι ως μία γνώση παρεχόμενη σε εσένα κατά χάρη ή κατ' έλεος, αλλά ως αυθόρμητη και αυτούσια έκφραση της λειτουργικότητάς σου.

Μένουν πολλά ακόμα να εκφραστούν για να ολοκληρωθεί η αλήθεια μου, για να αποκαλυφθεί η ολότητα της αρμονίας που διέπει το σύμπαν της μορφής και του αμόρφου. Μένουν πολλά ακόμα να μπουν στη σειρά, σου λείπουν κομμάτια, σου λείπουν στοιχεία. Η έλλειψη αυτή αποσκοπεί να δημιουργήσει μέσα σου την ώθηση και τον πόθο της ανακάλυψης, που θα έρθει να δυναμοποιήσει τη λειτουργία της ύπαρξής σου ώστε να διασπάσεις τις επιλεγμένες από εσένα μορφές έκφρασης και τα επιλεγμένα από εσένα περιθώρια ελευθερίας κινήσεων: τα κατεστημένα και τις σταθερές σου που αρνείσαι να δεις και να αντιμετωπίσεις, ονομάζοντας τον εαυτό σου ελεύθερο και αληθή...

Το σημείο της ελευθερίας προς το οποίο σήμερα δύνασαι να κινηθείς είναι ένα και μοναδικό: το Απόλυτο! Το σημείο της αγάπης από το οποίο σήμερα δύνασαι να εκδηλωθείς είναι ένα και μοναδικό: το Απόλυτο. Το σημείο της έκφρασης που σήμερα δύνασαι να παρουσιάσεις ως γυναίκα ή ως άνδρας είναι ένα και μοναδικό: ο Λόγος Χριστός Υιός Μητέρα.

Για όλα αυτά δημιουργώ στην υπόστασή σου απορίες, διαμορφώνω μέσα σου διλήμματα. Και σε ρωτώ: Ποιος διαμορφώνει τα διλήμματα αυτά εάν όχι ο Εαυτός σου; Διότι, αν αληθώς Εγώ και εσύ είμαστε Ένα, τότε πώς είναι δυνατόν να λειτουργώ έξω από εσένα; Ποιος μιλά; Μιλώ Εγώ; Μιλάς εσύ; Ποιος είναι ο Εαυτός που δρα και εκδηλώνεται, που παρουσιάζεται μέσα από τις καταστάσεις της υλικής και της γήινης πραγματικότητας; Εσύ βιώνεις την διάσπαση, γιατί αδυνατείς να χωρέσεις την ενότητα την υφιστάμενη προ πάντων των αιώνων...

Προς τι η δύναμη της αδυναμίας σου καθίσταται μεγαλύτερη της δύναμης της έκφρασής σου ως θεού εξ όλης της διανοίας, της ψυχής και της ύπαρξής σου, όταν αυτή είναι η διδασκαλία την οποία παρέχω προς εσένα; Όταν αυτή είναι η πίστη που σε φλέγει και όταν αυτός είναι ο πόθος και ο παλμός που διαχέεται από μέσα σου για να εκδηλωθεί και να φανερώσει την πραγματικότητα του Εαυτού σου;

Διδάσκω και μιλώ, μα οι λόγοι μου δεν είναι για να παρασύρονται από τον άνεμο, δεν είναι για να θωπεύουν τα αυτιά ή να ευφραίνουν την καρδιά σου, να ικανοποιούν και να κοιμίζουν τον πόθο της ύπαρξής σου, δεν είναι λόγοι παρηγοριάς ή λόγοι ανάπαυσης! Είναι λόγοι που καλούν, που αφυπνίζουν, που ζητούν την πραγμάτωση! Είναι λόγοι που δύνανται να ενδυθούν την καθημερινότητα της πραγματικότητας και να εισέλθουν στη ζωή σου με δύναμη, για να κατανοήσεις την έννοια που παρέδωσα στη γήινη νόηση όταν, πριν από δύο χιλιάδες χρόνια που περπατούσα στη Γη, μίλησα και είπα ότι «Βιαστές θα εισέλθουν στη βασιλεία των ουρανών»!

Διότι, αν δεν παρασυρθείς από την ορμή του πόθου της ύπαρξής σου, δεν δύνασαι να διασπάσεις τα όρια που συνεχώς ανακατασκευάζεις. Όρια πάνω σε όρια, κάθε φορά πιο διευρυμένα, μα πάντα όρια... Και πάντα καταλήγεις να σκάβεις με τα χέρια σου, ματώνοντας την ύπαρξή σου, για να γκρεμίσεις αυτό που οικοδόμησες, διαμαρτυρόμενος για την ανεπαρκή αποστολή του ελέους μου όταν αυτό το έλεος, αυτή η αγάπη και αυτή η δύναμη εδρεύουν μέσα σου ως πηγή ρέουσα.

Εντός σου η πηγή η μηδέποτε αναλίσκόμενη, εντός σου η πηγή η αενάως ρέουσα! Αυτή ακριβώς είναι η μεγάλη δυσκολία σου: ότι όλα είναι εντός σου. Αυτό δημιουργεί το μέγεθος των αποριών, το μέγεθος των διλημμάτων σου· το ότι δεν υπάρχει κάτι έξω από εσένα για να σου δώσει λύση...

Υπάρχω παντού, άνθρωπε, μα μόνον εσύ δύνασαι να με βιώνεις στην πληρέστερη έκφραση της αλήθειας μου. Μέσα σου υπάρχει συμπυκνωμένη η απειριότητά μου χωρίς να περιορίζεται στο ελάχιστο, χωρίς να αλλοιώνεται.

Το δύσκολο είναι να υπερβείς τα όρια που κάθε φορά φτιάχνεις. Κάθε υπέρβαση σε οδηγεί στη δημιουργία μιας νέας κατάστασης περιορισμών. Αφού βιώνεις για λίγο την ανάσα της ελευθερίας σε μια διάσταση πιο διευρυμένη, δημιουργείς νέους περιορισμούς. Ξαναβρίσκεσαι έμπροσθεν των τειχών που κατασκεύασες και καλείσαι πάλι να τα καταρρίψεις – εσύ, δηλαδή Εγώ, δηλαδή ο Θεός, δηλαδή ο μοναδικός Εαυτός ο οποίος υπάρχει και διέπει τα πάντα.

Αυξάνω την τόλμη σου, αυξάνω την παρρησία σου, αυξάνω την πίστη στον Εαυτό σου, ώστε κάθε φορά που τα όριά σου στενεύουν να σκέπτεσαι ότι υπάρχει μια νέα διάσταση. Κάθε φορά που βιώνεις τη σύγκρουση με τα τείχη των περιορισμών σου, μέσα από μια διαδικασία επαναστατικής εκδήλωσης της ένωσής μας να συνειδητοποιείς ότι καλείσαι να δημιουργήσεις μια νέα ελευθερία, καταρρίπτοντας αυτό που περιόρισε την ύπαρξή σου.

Έτσι, βιώνοντας τη νέα κατάσταση, θα ηρεμεί η ψυχή σου. Θα καθησυχάζουν οι αναγκαιότητες των διανοιακών απαιτήσεων και των συναισθηματικών αναγκών. Διότι αυτό το οποίο ουσιαστικά ζητούσες δεν ήταν νοητικές εξηγήσεις και συναισθηματικές καλύψεις, αλλά ελευθερία, ανάσα ζωής, οξυγόνο θείας ενέργειας, το οποίο αντλεις από την ύπαρξή σου όταν μοιάσεις με Εμένα προς τον οποίο μιλάς. Γιατί συνηθίζεις να απευθύνεσαι σε ένα Θεό έξω από εσένα κάποιες φορές που τα πράγματα δυσκολεύουν...

Πού είναι η πίστη σου στην πραγματικότητα της ένωσής μας; Πώς συμβαίνει μέσα σου αυτός ο διχασμός που σε ωθεί να βλέπεις δύο Θεούς –έναν που λειτουργεί εντός σου και έναν που εκδηλώνεται απέξω– και να αποδίδεις άλλες

δραστηριότητες, κινήσεις και βουλή στον εξωτερικό Θεό, τον άπειρο, και άλλες σε εκείνον που μέσα σου υπάρχει;

Συνειδητοποίησε ότι Ένας είμαι, μία η εκδήλωσή μου, μία η βουλή μου η διέπущα τα πάντα. Συνειδητοποίησε ότι απαντήσεις που δεν δίνονται, δεν δίνονται διότι δεν υπάρχει χρεία να δοθούν. Έληξε ο προορισμός των ερωτημάτων και των απαντήσεων που σκοπιμότητα είχαν τη διάσπαση των προσωπικών σου τειχών μέσα στα οποία περιέκλεισες την ύπαρξή σου για να μην αλωθεί από τον πειρασμό και την αρνητικότητα του κόσμου, που τη θεωρείς επικίνδυνη για την προσωπική σου θέωση...

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα συμπληρωθούν τα κομμάτια του ψηφιδωτού, του παζλ, ότι δεν θα συμπληρωθούν τα κενά και οι ελλείψεις. Κάθε φορά που πραγματοποιείς μια κατάρριψη των προσωπικών σου τειχών αποκαθίσταται μέσα σου μια έλλειψη, ένα κενό. Ολοκληρώνεται η ισορροπία και η συγκρότηση της υπόστασής σου που αφορούσε την επίγνωση της συγκεκριμένης κατάστασης, και ως αποτέλεσμα απορρέει σοφία, νέα στάση νου, καρδιάς και συνείδησης ανάλογη με το εύρος της ελευθερίας που βιώνεις. Ταυτόχρονα συντελείται οικοδόμηση νέων περιορισμών, λόγω της συνήθειας να ασφαλίζεσαι εντός των τειχών και γεννάται σειρά καινούριων αποριών, τις οποίες στην αρχή κρύβεις. Όμως αυτές οι ίδιες γίνονται η δυναμίτιδα που πυροδοτείται και γκρεμίζει τα προσωπικά σου τείχη για να σε οδηγήσει στο ελεύθερο πεδίο του πρωτοπόρου της αλήθειας, του τολμηρού της ζωής, του αναστημένου ανθρώπινου όντος που λειτουργεί εν απολύτω αγάπη και αληθεία. Αμήν.

26. 5. 1999

Πάτερ Ουράνιε, ευρίσκομαι στη Γη για να εκδηλώσω έναν προορισμό. Για να φανερώσω σύμφωνα με τη δική σου Βουλή και το δικό σου Θέλημα, τη Διδάσκαλο Λόγο Μητέρα, αποκαθιστώντας στην ανθρώπινη συνείδηση όλες τις ατελείς συλλήψεις περί του Λόγου, καθώς και όλες τις ατελείς συνδέσεις που έχουν μέχρι σήμερα πραγματοποιηθεί με Αυτόν. Ευρίσκομαι στη Γη για να παρουσιάσω μια διδασκαλία. Για να ανακαλέσω στα ένδον κάθε ανθρώπινης ύπαρξης την επίγνωση της θείας ουσίας της, ώστε να κατανοήσει ότι εντός της εδρεύει ο Διδάσκαλος Λόγος και ότι από εντός της θα εκδηλωθεί η μία άπειρη Ύπαρξη, ο Λόγος Διδάσκαλος Υιός Μητέρα. Ευρίσκομαι στη Γη, για να καταρρίψω κάθε τι που υποκαθιστά την ανάγκη του ανθρώπου για εκπαίδευση στην ενότητα. Να καταρρίψω οποιασδήποτε μορφής υποκατάστατα δημιουργούν εφησυχασμό στην ανθρώπινη συνείδηση, οδηγώντας την να αρκείται σε περιορισμένες καταστάσεις φωταύγειας, όταν η ίδια είναι μια έκφραση του φωτός και γενεσιουργός πηγή του, Ένα με την Πηγή του παντός.

Ως εκ τούτου, εκδηλώνομαι, Πάτερ, ενώπιον των τμημάτων του Ενός Εαυτού Ανθρώπου, φανερώνοντας σε ολόκληρη την ενηλικιούμενη ανθρωπότητα την απόλυτη ουσία της αγάπης και την αληθή εκδήλωση του Διδασκάλου Λόγου, που ουδεμία σχέση έχει με τη μέχρι σήμερα κατανόηση περί Αυτού. Ουδεμία σχέση έχει η δική μου λειτουργική δράση ως Διδασκάλου με όσα η γήινη διάνοηση περί του ζητήματος συλλαμβάνει και τα οποία εκκινούν από λάθος βάση, διότι απευθύνονται σε ανθρώπινες οντότητες που δεν διακατέχονται από την παρρησία της επίγνωσης ότι κάθε τμήμα της Ανθρώπινης Υπόστασης μία και μοναδική ουσιαστική λειτουργία πρέπει να έχει: εκείνη του Διδασκάλου! Και ο Διδάσκαλος Λόγος λειτουργεί ως πρωτεύουσα διαδικασία την κινητοποίηση αυτής της παρρησίας, αλλά και της Διδασκαλικής Ουσίας που εδρεύει μέσα σε κάθε υπόσταση.

Ειμί η ελευθερώτρια Μητηρ, η παρέχουσα τον Εαυτόν της υπέρ της εξέλιξης της ενηλικιούμενης ανθρωπότητας διά της ευθείας οδού της ταύτισης κάθε τμήματος του ανθρώπου με την ουσία την οποίαν φέρει εντός του. Αποκαλύπτομαι ως είμαι ενώπιον των οφθαλμών του ανθρώπου. Η έλλειψη αναγκαιότητας να ενδυθώ οποιαδήποτε ανθρώπινη τακτική ή κατασκευασμένο ιδεοσύστημα για να παρουσιάσω εύπεπτη την αλήθεια μου και να ικανοποιήσω τις αναγκαιότητες του νου, κινητοποιεί εξ αρχής την ουσία της ζωής την ευρισκόμενη στο κέντρο της ύπαρξης ενός εκάστου και καλεί αυτή σε εκδήλωση και ταύτιση με την απόλυτη ζωή.

Λειτουργία μου η ελευθερία και η αγάπη. Εξ αυτής εκδηλούμαι, ουδέποτε εκπίπτουσα εκ της απολύτου ποιότητας της δόνησης αυτής, της προσφερομένης στην ανθρωπότητα ως δωρεά παμμέγιστη. Καλώ και συλλέγω στον άπειρο παλμό του Εαυτού μου, ο οποίος Ένα με τον Άνθρωπο είναι, κάθε υπόσταση χωρίς ουδεμία εξαίρεση. Κάθε ύπαρξη δύναται να προσέλθει σε αυτό τον εναγκαλισμό ή δύναται να μένει εκτός, παρακολουθώντας, μελετώντας ή πειραματιζόμενη.

Εάν μία υπόσταση εισχωρήσει σε αυτό τον εναγκαλισμό, εάν αποδεχθεί τη Διδάσκαλο Λόγο Μητέρα, την Ελευθερώτρια της ζωής και της αγάπης, τότε άμεσα κινητοποιείται εντός της μια νέα λειτουργία ζωτικότητας. Αν όμως δεν την δεχθεί, τότε αδυνατεί να αντιληφθεί τον τρόπο με τον οποίο η ελεύθερη αυτή δόνηση επιδρά, διδάσκει και εκπαιδεύει την ανθρώπινη συνείδηση και ύπαρξη, για να αναπτύξει και να φανερώσει τα στοιχεία της θεότητας τα οποία φέρει.

Ποια είναι η ειδοποιός διαφορά μεταξύ της υπόστασης που αποφασίζει και τολμά τη συμμετοχή στην ελευθερία και εκείνης που παραμένει ακροατής και

θεατής μιας διαδικασίας την οποία προτιμά να γνωρίζει μέσα από την εμπειρία των άλλων;

Είναι η στάση του νου και της καρδιάς να αποδεχθεί με παρρησία τον εαυτό της... Και αποδέχομαι με παρρησία τον εαυτό μου σημαίνει ότι αποκαλύπτω και εκθέτω αυτόν όπως είναι ενώπιον των ανθρώπων – όχι μόνον ενώπιον του παντογνώστη Θεού! Αλλά πόσα τμήματά σου, Άνθρωπε, πόσα κομμάτια σου, Εαυτέ μου, έχουν πραγματικά κινηθεί να δώσουν ελεύθερα τον εαυτό τους στον άνθρωπο, να φανερώσουν τη λειτουργία τους σαρώνοντας τα ωραιοποιημένα οικοδομήματα και την επίπλαστη πραγματικότητα που έχουν δημιουργήσει; Πόσα τμήματα επέλεξαν να μην ακολουθήσουν τα δεδομένα και τα καθιερωμένα, αλλά να βιώσουν τη φανέρωση της αλήθειας μέσα από μια ολοκληρωτική παράδοση του εαυτού τους και μια νέα εκδήλωση συμμετοχής στα δρώμενα του ανθρώπου; Πόσα από τα τμήματά σου, αγαπημένε μου Εαυτέ, έχουν κάνει αυτή την κίνηση της παρρησίας που επιτρέπει την ταύτιση με τη δόνηση της ελευθερίας και το συντονισμό με την Ελευθερώτρια Διδάσκαλο Μητέρα;

Διότι, αγαπημένε μου, αν δεν δώσεις τον εαυτό σου ελεύθερα στο σύνολο δεν μπορείς να μετάσχεις στη δόνηση της ελευθερίας. Δεν μπορείς να γευτείς τη λειτουργική της δράση να εισχωρεί σε όλα σου τα σημεία και να σε γεμίζει με την παρρησία και την επίγνωση της Διδασκαλικής σου Ουσίας. Ακόμα και στους χώρους όπου συγκεντρώνεσαι για να εκπαιδευτείς, όπου επικρατούν συνθήκες ιδιαίτερα ευνοϊκές και όπου η χάρη, το φως και η αγάπη ανακυκλώνονται για να σε βοηθήσουν, ακόμα και εκεί κατασκευάζεις ένα λεπτοφυές κάλυμμα και δεν αφήνεις τον εαυτό σου ανοικτό στην παρρησία της πραγματικότητάς σου, ώστε μέσα από αυτή την παρρησία να βιώσεις την ελευθερία σου και να αγαπήσεις όλα αυτά που σε καθιστούν ανελεύθερο. Να τα αγαπήσεις ουσιαστικά και πραγματικά: όχι κατ' επίφασιν αλλά σε βάθος, κατανοώντας τη σημασία τους και τις αιτίες που τα δημιούργησαν.

Σε καλώ, άνθρωπε, να σκεφτείς πόσο ελεύθερος είσαι στους χώρους όπου εκπαιδεύεσαι. Πόσο έχεις εισχωρήσει στη μετουσίωση των φόβων τους οποίους κανείς δεν σου επιβάλλει αλλά εσύ επιλέγεις. Πόσο έχεις εισχωρήσει στη μετουσίωση των αναστολών που δεν σου χρειάζονται αλλά τις κρατάς ως απαραίτητο σκεύος για την ισορροπία και τη συγκρότησή σου. Σε καλώ να μετουσιώσεις όλα αυτά, αφήνοντάς τα μέσα στη δόνηση της ελευθερίας που σου παρέχω, στη δόνηση που ρέει και ανακυκλώνεται κάθε φορά που, βιώνοντας την ενότητα, κινείς την εκπαιδευτική διαδικασία της χριστοποίησης-θέωσης.

* * *

Παρακαλώ σε, Πάτερ, από τη Γη όπου βρίσκομαι, βοήθησέ με να εκδηλώσω αυτό που Εσύ εντέλλεσαι, αυτό που Εσύ επιθυμείς: την Ελευθερώτρια Μητέρα Διδάσκαλο. Βοήθησέ με να βρω τρόπους νέους ώστε αυτή η δόνηση να διαχυθεί σε κάθε υπόσταση πάνω στη Γη, αρχής γενομένης από εκείνες που δονήθηκαν στο μήνυμα της Δευτέρας Παρουσίας του Λόγου εντός του ανθρώπου και έλαβαν χάρη και ενεργοποίηση από το Διδάσκαλο Ιωάννη. Να κρούσει αυτή η δόνηση τις βάσεις τις δομημένες στα κατεστημένα των ανθρώπινων προσεγγίσεων, να ελευθερώσει την ανθρώπινη συνείδηση από την κυριαρχία του ατελούς και να την γεμίσει με τη δίψα του ολοκληρωμένου και του Απόλυτου.

Ευχαριστώ, Πάτερ, κάθε ανθρώπινη ύπαρξη που μέχρι σήμερα στάθηκε πλησίον μου και με βοήθησε με οποιονδήποτε υλικό ή πνευματικό τρόπο στην εκδήλωση του Έργου το οποίο μου ανέθεσες. Την ευλογώ να λάβει βοήθεια πολλαπλάσια σε

κάθε αναγκαιότητά της. Ευχαριστώ κάθε υπόσταση που αγωνίζεται να βιώσει την αλήθεια, που αγωνίζεται να συνεργαστεί με το άπειρο φως και διαχέω προς αυτή ευλογία, για να λάβει καρποφορία ζωής πολλαπλάσια της προσπάθειάς της. Ευλογώ επίσης κάθε υπόσταση που με οποιονδήποτε τρόπο εκδηλώθηκε ως εμπόδιο και ως τροχοπέδη, μέσα από οποιασδήποτε μορφής αρνητική έκφραση, για να λάβει βοήθεια και απελευθέρωση από τον κατεστημένο τρόπο λειτουργίας της, για να ενωθεί με τη δόνηση της ελευθερίας και της αγάπης.

Επικαλούμαι τη βοήθειά σου, Πάτερ, ώστε η υπόστασή μου να μην επηρεαστεί καθόλου από την ανθρώπινη νοοτροπία και τα ανθρώπινα κατασκευάσματα και να μπορεί να τα επεξεργάζεται χωρίς καθόλου να περιορίζεται. Να μπορεί να προσφέρει την κατάλληλη ποιότητα ελευθερίας και ζωής, που θα διασπά και θα καταθρυμματίζει τα κατασκευάσματα του νου και της καρδιάς και ταυτόχρονα θα οικοδομεί το άφθαρτο και αιώνιο οικοδόμημα της πραγματικής ελευθερίας: την ένωση με το Διδάσκαλο Λόγο.

Ταύτα, Πάτερ, καταθέτω εις Σε ως επίκλησιν και πόθον καρδιάς, όπως άπασα η ανθρωπότης γνωρίσει τον ελεύθερον παλμόν του Διδασκάλου Λόγου και εις αυτόν εμβαπτισθή και αυτόν εκδηλώση εις τους αιώνας των αιώνων. Όπως ο χρόνος συμπυκνωθή εις το ελάχιστον και η εμπειρία της Ανθρωπίνης Υπάρξεως διευρυνθή εις το παμμέγιστον και όπως χρόνος και χώρος ενωθούν εις την παντόχωρον και παντόχρονον παρουσίαν του απείρου, εις το ατελεύτητον Εν, εις το άπειρον Μηδέν! Αμήν.

3. 11. 1999

Αγαπημένε μου άνθρωπε, βηματίζεις στην πορεία της αγάπης, στην πορεία της χριστοποίησης, της εκδηλούμενης θέωσης. Σε αυτούς τους βηματισμούς χορηγούν παροχές ζωής και βοήθειας η εκ των έσω διαχεόμενη ενεργοποίηση, προερχόμενη από τη μία Πηγή, και η χάρη η περιρρέουσα την ύπαρξή σου και διαποτίζουσα αυτή ποικιλοτρόπως. Σε αυτή την πορεία αρωγοί και βοηθοί σου έρχονται η πληθώρα των διδασκαλιών που ως αναλλοίωτες πνευματικές παρακαταθήκες υπάρχουν καταχωρημένες μέσα σου αλλά και καταγραμμένες σε βιβλία, για να αφομοιώσεις από αυτές όσα μπορείς, ανάλογα με τη διεύρυνση του νου και της καρδιάς σου.

Αγαπημένε μου, σε ωθώ να κατανοήσεις τον εαυτό σου. Όλη μου η διδασκαλία και η τροφοδοσία συγκεντρώνονται στο σημείο της ενεργοποίησης του θείου είναι σου. Στο σημείο εκείνο όπου θα οδηγηθείς πλέον συνειδητά εσύ ο ίδιος να κατακρημνίσεις όλα τα οικοδομήματα, όλες τις συνθέσεις ιδεών και συναισθημάτων που έχεις πλάσει σε σχέση με το Θεό και τον Άνθρωπο, σε σχέση με τον τρόπο που ο Άνθρωπος και ο Θεός επικοινωνούν μεταξύ τους, ώστε να μπορέσεις να εισχωρήσεις χωρίς φόβο, ενοχές και τύψεις, αλλά με σύνεση, ορθοφροσύνη, παρρησία και τόλμη, στη νέα στάση νου που χαρακτηρίζει την εποχή της ένωσής μας. Εκεί όπου θα λειτουργείς βιώνοντας την αίσθηση της εσωτερικής μας επικοινωνίας, διακατεχόμενος από την αμεσότητα και την οικειότητα αυτού του βιώματος, χωρίς αυτή η οικειότητα να σε οδηγεί σε παρεκτροπές, παρεκκλίσεις ή καταστάσεις οικειοποίησης.

Επιμελώς συγκεντρώσου στο στόχο σου! Αυτή είναι η οδηγία που σου δίνω: η συγκέντρωση στο στόχο σου, στην ουσία της ζωής που υπάρχει και πάλαι μέσα σου, στη δύναμη της αγάπης, στη δύναμη της αλήθειας, στη δύναμη της ελευθερίας που πνέει εντός σου και καλεί όλη σου την ύπαρξη να εκδηλωθεί με νέο τρόπο· η συγκέντρωση στη δυνατότητα της ένωσής μας και στις θείες δυνάμεις που υπάρχουν μέσα σου και αναμένουν την εκδήλωσή τους.

Αυτή η συγκέντρωση μπορεί να γίνει με χιλιάδες τρόπους, με τους γνωστούς αλλά και με όσους ακόμα θα επινοήσεις γι' αυτό το σκοπό. Με όλους τους τρόπους της ανθρώπινης πρακτικής και πραγματικότητας μπορείς να φτάσεις σε Εμένα, αρκεί να ξέρεις τον στόχο, να βιώνεις τον προορισμό σου και να αναγνωρίζεις την ένωσή μας μέσα σου. Αρκεί κάθε στιγμή και κάθε λεπτό να προχωράς και η πορεία σου να μην εγκλωβίζεται στη νοοτροπία ενός Θεού που βρίσκεται έξω από εσένα ή που σιγά σιγά εισχωρεί μέσα σου, αλλά να διαπνέεται από την τοποθέτηση και την επίγνωση της ύπαρξης του Θεού εντός σου. Την επίγνωση της ένωσης του εαυτού σου με Εμένα, την επίγνωση του Ενός Εαυτού, του Ενός Λόγου, της Μίας και μοναδικής Ύπαρξής σου.

Αγαπημένε μου μαθητή και μαθήτριά, αγαπημένε μου Άνθρωπε Λόγε, δεν υπάρχει κάτι το οποίο να μην έχει παραχωρηθεί σε εσένα. Υπάρχω μέσα σου – θέλω να το θυμάσαι και να το κατανοείς. Πράγμα που σημαίνει ότι μέσα από εσένα εκδηλώνομαι και σε διδάσκω τον Εαυτό σου, τον Εαυτό μου: τον εκδηλούμενο Λόγο! Εκδηλώνομαι κάθε στιγμή που η υπόστασή σου αναλαμβάνει την ευθύνη, την πρωτοβουλία και την τόλμη να φανερώσει την ενότητά μας. Να προβεί στην απαραίτητη εσωτερική κάθαρση και να επιλέξει και αξιολογήσει την ενότητα αυτή ως πρώτη στη ζωή και στην ύπαρξή της, ως πρώτη στη λειτουργία της κίνησής της στην καθημερινότητα.

Οι ενέργειες και οι παροχές της αγάπης και του ελέους που έχουν διαχυθεί στη Γη καθιστούν κάθε υπόσταση ικανή να εκδηλωθεί ενωμένη με Εμένα, βιώνοντας την επικοινωνία και την ένωση με τη ροή της αγάπης και του φωτός. Επομένως κάθε υπόσταση έτσι πρέπει να αντιμετωπίζει τον εαυτό της. Έτσι πρέπει να

στρέφεται στην ενεργοποίησή της, για να προχωρήσει στους βηματισμούς της πορείας της και να μην προσκολλάται στις συνθήκες και τις αναγκαιότητες που την αποπροσανατολίζουν από το στόχο της.

Η αλληλοβοήθεια, η αλληλοεκτίμηση, ο αλληλοσεβασμός είναι στοιχεία απαραίτητα στις ομάδες εργασίας, διότι μόνον έτσι τροφοδοτούνται τα στοιχεία της θείας ζωής που υπάρχουν σε κάθε τμήμα του ανθρώπου. Η ανακύκλωση αυτών των ποιοτήτων είναι εκείνη που έλκει προς τα έξω την ενεργοποίηση των θείων στοιχείων, δηλαδή Εμένα, και δημιουργεί προϋποθέσεις ώστε στην κάθε ύπαρξη να εγκαθιδρύεται ένα νέο ενεργειακό περιβάλλον που να επιβοηθά την ολοένα μεγαλύτερη δική μου φανέρωση. Γι' αυτό στους κύκλους μαθητείας σας δεν όρισα δασκάλους· διότι αυτό το οποίο τονίζω και ενεργοποιώ είναι η ουσία του Έργου μου, δηλαδή ότι κάθε άνθρωπος προορίζεται να καταστεί Λόγος και ότι αυτός ο προορισμός δεν εξαρτάται από τις καταστάσεις, αλλά από τη στάση που θα κρατήσει κάθε υπόσταση και από τον εσωτερικό της πόθο.

Γι' αυτό ενεργοποιώ σε όλους σας την ίδια χάρη, την ίδια παροχή φωτός, την ίδια ένωση με Εμένα, την ίδια αγάπη. Προς όλους σας κινούμαι και παρέχομαι ως ο Εαυτός σας ο Ένας. Ενεργοποιώ ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, άσχετα από το χρόνο που έχετε μαθητεύσει, τις λειτουργίες του Εαυτού μου, τις λειτουργίες του Διδασκάλου Λόγου, τις λειτουργίες της ευθύνης, έτσι ώστε από τα πρώτα βήματα να συνειδητοποιήσετε ότι εσείς και Εγώ είμαστε Ένα και ότι αυτό πρέπει να λειτουργήσει εάν θέλετε να κατανοήσετε τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να επικοινωνούν οι άνθρωποι έξω από κατεστημένες ιεραρχίες! Να επικοινωνούν κατευθυνόμενοι από το εσωτερικό βίωμα της αγάπης και της ενότητας, με πραγματική διάθεση για αλληλοσυμπλήρωση, για σχέσεις ειλικρινείς και πηγαίες, απελευθερωμένες όλο και περισσότερο από κάθε μορφής προκατάληψη, από κάθε μορφής εξάρτηση. Για σχέσεις που θα οδηγήσουν στη διαμόρφωση ενός περιβάλλοντος όπου οι υποστάσεις σέβονται το θεάνθρωπο Εαυτό τους, είτε εκδηλώνεται από εντός τους είτε από άλλο σκήνωμα, και τον στηρίζουν, όποτε Αυτός καλύπτεται από οποιαδήποτε κατάσταση μέσα στον αγώνα της καθημερινής εκπαίδευσης και μαθητείας. Τον στηρίζουν όχι μόνον στη δική τους εκδήλωση και έκφραση, αλλά και στην εκδήλωση και έκφραση των άλλων τμημάτων του Εαυτού τους με τα οποία συμπορεύονται. Γιατί αυτή η στήριξη της εκδήλωσής μου μέσα από τα τμήματα του ανθρώπου με τα οποία συμπορεύεται βοηθά και εσένα, άνθρωπε, και γίνεται η αφορμή να λαμβάνεις έλεος και βοήθεια κάθε στιγμή που η δική σου ενότητα δυσλειτουργεί.

Η παροχή και η αγάπη μου, η ευλογία και το έλεός μου διαχέονται προς κάθε ύπαρξη. Ευλογώ τον αγώνα, την προσπάθεια και την μαθητεία κάθε υπόστασης, όπως και αν αυτή εκδηλώνεται. Ευλογώ τη συλλογική εργασία που εκδηλώνεται σε κάθε ομάδα που έχει συσταθεί ή θα συσταθεί. Διαχέω προς κάθε ομάδα εργασίας παροχή ανάλογη με τις αναγκαιότητες που κάθε φορά αναφύονται και ευλογώ τους χώρους στους οποίους πραγματοποιούνται αυτές οι επαφές, ώστε να πάλλουν και να δονούνται στην άπλετη παροχή και ενέργεια του φωτός, της χάριτος και της προστασίας. Να ενισχύονται ιδιαίτερα από το Πνεύμα το Άγιο και από αγγελικές παρουσίες, ώστε να μην υπάρχουν προβλήματα στην εσωτερική αρμονία των χώρων, αλλά οι παλμοί και οι ενεργειακές ποιότητες να βοηθούν τις υποστάσεις να διανοίγονται, να συντονίζονται, να επικοινωνούν και να βιώνουν τον Εαυτό τους – ήτοι Εμένα– τόσο μέσα τους όσο και γύρω τους.

Ευλογώ κάθε προσπάθεια και την πολλαπλασιάζω για να φανερώσω τους καρπούς της, διαχέοντας ενίσχυση στους αγωνιζόμενους, για να λάβουν παροχές άπλετες. Ευλογώ κάθε ποιότητα η οποία ολισθαίνει σε καταστάσεις αντιπαλότητας και μετουσιώνω αυτή σε ευγενή άμιλλα. Ευλογώ κάθε ποιότητα η οποία εμπεριέχει οποιασδήποτε μορφής ζηλοφθονία και μετουσιώνω αυτή σε ειλικρινή θαυμασμό, αγάπη, έπαινο και αποδοχή. Ευλογώ κάθε υπόσταση να αφυπνιστεί και να ενεργοποιηθεί στις καταστάσεις της θείας πληρότητας, της θείας επίγνωσης, της

θείας αγάπης. Να συνειδητοποιήσει τη χάρη την οποία φέρει και να κινηθεί εξ αυτής για να την καταστήσει καθημερινή πραγματικότητα της ύπαρξής της. Ευλογώ τη διάκριση να κινείται εμπλουτισμένη με αγάπη, έτσι ώστε όποιες εκδηλώσεις αδελφών διακρίνονται για το ιδιαίτερο φως τους να γίνονται αποδεκτές. Ευλογώ το εσωτερικό αισθητήριο της αναγνώρισης της δόνησής μου να αναπτύσσεται όλο και περισσότερο εντός των υποστάσεων, ώστε να μπορούν να αναγνωρίζουν τον Λόγο από όπου και αν εκδηλώνεται. Ευλογώ τη μαθητεία αυτή να σφυρηλατήσει υποστάσεις πάλλουσες στην αλήθεια και την αγάπη, τολμηρές και με παρρησία, ελεύθερες από περιορισμούς και κατεστημένα, Λόγους περιπατούντες επί της Γης, οι οποίοι θα εναγκαλίζονται και θα ενισχύουν τον Εαυτό τους όπου και αν τον συναντούν.

Υπέρ όλων αυτών παρέχω τον Εαυτό μου εις κοινωνία αγάπης και αλήθειας. Παρέχω τον Εαυτό μου για να λάβετε τη ζώσα αλήθεια των λόγων μου εντός της ουσίας σας, για να κινητοποιηθούν όλες οι παροχές της χάριτός μου και να αφυπνιστούν οι δωρεές της ζωής και οι καταχωρήσεις των θείων δυνάμεων οι οποίες εντός σας υπάρχουν. Για να ενοποιήσω την εσωτερική ενεργοποίηση και αφύπνιση με την εξωτερική εκδήλωση, για να ταξινομήσω κάθε ανισορροπία ανάμεσα στα κέντρα ή τα σώματά σας, έτσι ώστε να γίνει εφικτή η εκδήλωσή σας μέσα από την ένωση, με όλες τις ποιότητες των παροχών και της χάριτος που σας έχουν δοθεί.

Επικυρώνω με την παροχή του Εαυτού μου την ενέργειά μου αυτή, όπως τα πάντα τελεστούν μέσα στο χωρόχρονο της Γης και της ύλης και συντονιστούν με κάθε υπόσταση, ώστε να εκδηλωθούν άμεσα και να φανερωθούν στην πράξη με δείγματα ζωής, φωτός, χάριτος και απλότητας που θα βεβαιώνουν τη θεανθρώπινη λειτουργία.

* * *

Πατέρα αγαπημένε, την ώρα αυτή θέλω ενώπιον των αδελφών μου και ενώπιον σου να μιλήσω για μένα. Να σου μιλήσω για την πορεία που με έφερε μέχρι εδώ ή καλύτερα για μια σειρά συνειδητοποιήσεων που εντός μου υπάρχουν. Κι αυτό διότι θέλω να παρουσιάσω στις αδελφές και στους αδελφούς μου με τους οποίους συμμαθητεύω στη θέωση ότι δεν είναι τόσο απλό να σε φέρουμε μέσα μας... Δεν είναι τόσο απλό κάθε στιγμή στις καθημερινές συναισθηματικές δυσκολίες, τις σκέψεις, τους προβληματισμούς, τις αυθόρμητες κινητοποιήσεις των λειτουργιών μας να βιώνουμε την ενότητά μας τόσο άμεσα και πηγαία όπως μας διδάσκεις.

Θέλω, Πατέρα, να σε ευχαριστήσω επειδή, ίσως για πρώτη φορά ύστερα από πάρα πολύ καιρό που εργάζομαι στο ίδιο θέμα, κατανόησα αρκετά βαθιά τους λόγους για τους οποίους ορισμένα πράγματα που εγώ θεωρώ θεϊκά δεν εκδηλώνονται σε αυτό το Έργο. Και ίσως αυτές τις ιδέες να τις είχα πάντα μέσα μου, αλλά η συνειδησή μου δεν τις είχε αποδεχθεί, δεν τις είχε αφομοιώσει ως αλήθεια και πραγματικότητα.

Γιατί, Πατέρα, πάντα έλεγα ότι σκοπιμότητα του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας είναι να διδάξει τον άνθρωπο εκ των έσω. Να μην επιδιώξει να έλξει τις μάξες με εξωτερικά δείγματα χάριτος και θαυμάτων, για να «αφυπνίσει» με αυτό τον τρόπο την ανθρώπινη συνείδηση. Το υποστήριζα, το δίδασκα και το παρουσίαζα, αλλά πάντα μέσα μου διατηρούσα ένα τεράστιο «γιατί»... Και πάντα μέσα μου, Πατέρα, διατηρούσα κάποιο θυμό και κάποια απορία γιατί όλα αυτά να μην παρέχονται απλόχερα, γιατί να μην μπορούμε να σηκώσουμε το χέρι μας και να διευθετήσουμε τα πράγματα στη Γη: να θεραπεύσουμε, να

ανακουφίσουμε από τον πόνο, να δημιουργήσουμε άμεσες προϋποθέσεις ενός γήινου παραδείσου.

Για πρώτη φορά κατάλαβα, Πατέρα, ότι και εγώ, που σε διδάσκω ως Θεό που κατοικείς στον άνθρωπο και ωθώ τον καθένα να σε νιώσει μέσα του, όποτε οι δυνάμεις μου δεν επαρκούσαν, όποτε χρειαζόμουν κάτι για να πιαστώ σε αντιμετώπιζα ως δικλείδα ασφαλείας: σαν ένα Θεό έξω από εμένα, ως τον από μηχανής Θεό της αρχαίας τραγωδίας. Για πρώτη φορά, Πατέρα, βίωσα την αίσθηση της απελευθέρωσής μου από την ανάγκη να θαυματοποιήσω. Κι αυτό γιατί κατανόησα ότι τώρα πια ο άνθρωπος ωρίμασε. Και αν δεν έχει ακόμα ωριμάσει, καλείται να ωριμάσει, και οι συνθήκες θα τον οδηγήσουν να ωριμάσει! Κατανόησα ότι η λειτουργία των θαυμάτων, η οποία εκδηλώθηκε από το Λόγο Ιησού μα και από διάφορες φωτισμένες οντότητες που ακολούθησαν, αφορά τον άνθρωπο εκείνο που ακόμα δεν έχει βιώσει την επαφή και την ένωσή του με το Θεό, τον άνθρωπο που βλέπει τον Θεό έξω από τον εαυτό του. Αφορά την περίοδο μαθητείας, κατά την οποία ο άνθρωπος έπρεπε να πιστέψει στην ύπαρξη του ελέους, της χάριτος και της θείας παρέμβασης, μέσω εξωτερικών σημείων και δειγμάτων. Αλλά αυτός ο κύκλος έχει κλείσει!

Έχουν δοθεί σημεία για το έλεος, τη χάρη και τη θεία παρέμβαση, έχουν δοθεί δείγματα μέσα από πολλά σκηνώματα αγίων για τον τρόπο λειτουργίας του φωτός, για τον τρόπο λειτουργίας της πίστης. Αυτή η μαθητεία ανήκει στην προηγούμενη κοσμική περίοδο, και επειδή ο άνθρωπος έχει μάθει έτσι να λειτουργεί, είναι φυσικό, όταν παρουσιάζονται τέτοια σημεία, να έλκεται στην παθητική στάση αναμονής της δράσης ενός εξωτερικού Θεού, που εξωτερικά παρεμβαίνει στη ζωή του.

Όμως η μαθητεία της νέας κοσμικής περιόδου και το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μέσα στον άνθρωπο αφορά την εκδήλωση του ίδιου του ανθρώπου ως θαυματοποιού εντός του εαυτού του! Αφορά την εκδήλωση του ίδιου του ανθρώπου ως εκείνου που εκδηλώνει θεό. Στρέφει τον άνθρωπο προς τα μέσα και όχι προς τα έξω. Στρέφει τον άνθρωπο να κατανοήσει το Θεό και να τον γνωρίσει στις απλές καθημερινές κινήσεις των βιωμάτων του, στις απλές καθημερινές κινήσεις της ζωής του. Και του δίνει την δύναμη μέσα από αυτή την προσέγγιση να ελέγξει όλες του τις δυνατότητες και να επέμβει ο ίδιος σε όλες του τις λειτουργίες.

Γι' αυτό, Πατέρα, θέλω να σε ευχαριστήσω, που παρά τις επανειλημμένες επικλήσεις και τις έντονες διαμαρτυρίες μου με προστάτευες από τον κίνδυνο που η μερικότητα της κατανόησής μου παρουσίαζε να υπηρετήσω μια διδασκαλία η οποία ανήκει στην προηγούμενη κοσμική περίοδο! Και θέλω να σε παρακαλέσω, τόσο για μένα όσο και για τους αδελφούς με τους οποίους συμπορεύομαι, να μας βοηθάς να κατανοούμε όλο και περισσότερο τον τρόπο με τον οποίο λειτουργείς από μέσα μας και να μας προστατεύεις από την τάση μας να επικαλούμαστε το Θεό των θαυμάτων. Γνωρίζω βέβαια ότι η επέμβαση του ελέους θα λειτουργεί ποικιλοτρόπως για τον άνθρωπο και ότι θα υπάρξουν κάποιες περιπτώσεις όπου η δράση σου θα φαίνεται σαν δράση από μηχανής Θεού. Όμως θέλω να σε ευχαριστήσω επειδή ίσως για πρώτη φορά αρχίζει να μετουσιώνεται μέσα μου η επιθυμία για εξωτερικά δείγματα και να γίνεται απόλυτα κατανοητή η θεϊκή δράση της ενότητας Ανθρώπου και Θεού με τρόπο τέτοιο που πλέον να μην εγείρονται πικρίες και παράπονα επειδή δεν εκδηλώνεσαι σύμφωνα με την εικόνα που μέχρι σήμερα τα στενά πλαίσια του νου μου έφτιαχναν για Εσένα.

Αυτό το βίωμα, Πατέρα, εμπλουτισμένο από Εσένα, διηθημένο από την αγάπη και την άπειρη σοφία σου διαχέω στους αδελφούς και στις αδελφές που συμπορεύονται μαζί μου και συμπορεύομαι μαζί τους. Το διαχέω προς κάθε ανθρώπινη ύπαρξη η οποία ανιδιοτελώς αγωνίζεται για την ανεύρεση της αλήθειας, για να γνωρίσει το Θεό της ελευθερίας, τον Ένα και μοναδικό Εαυτό μας. Αμήν.

29. 3. 2000

Ιδού Εγώ, άνθρωπε, η καταρρίπτουσα εξακολουθητικώς τις δημιουργούμενες από εσένα μορφοποιήσεις της αλήθειας, τις δημιουργούμενες από εσένα ιδέες για την εξέλιξη του Έργου, καθώς και τις καταστάσεις λατρείας που εκφράζεις προς εξωτερικές μορφές. Η ωθούσα την ύπαρξή σου να συντονιστεί με το Έργο στην ουσία του, στο κέντρο βάρους του. Η ωθούσα την υπόστασή σου να συγκεντρωθεί στη μία και μοναδική αλήθεια που αναμένει να φανερωθεί από εσένα, που είναι η εκδήλωσή σου ως Λόγου Χριστού, Υιού και Μητρός.

Ιδού Εγώ, η αναλαμβάνουσα το βαρύ έργο να αντιπαλέψω την τάση της ανθρώπινης φύσης να δημιουργεί κατεστημένα επί κατεστημένων, περιορισμούς επί περιορισμών, να οριοθετεί την αλήθεια και να παραμένει σε ιδέες και εκδηλώσεις που εκφράζουν την ανθρώπινη μερικότητα. Ιδού Εγώ, η αναλαμβάνουσα το βαρύ έργο να αποδεχτώ εντός μου και να καταστήσω αγάπη την εκδηλούμενη από την ανθρώπινη υπόσταση αντίδραση στην αποδοχή της απόλυτης ελευθερίας ως πραγματικότητας.

Τελώ αυτό το μυστήριο, άνθρωπε, για να κατανοήσεις ότι η Γη σε χρειάζεται! Έχω τελέσει πολλά μυστήρια για να ευλογήσω τη Γη, για να ευλογήσω τις υπάρχουσες συνθήκες και τη μεταρρύθμιση των δρώμενων επί αυτής. Έχω τελέσει μυστήρια για να μετουσιώσω τη δυσαρμονία, να προστατεύσω την ειρήνη, να αποτρέψω σεισμούς, να διαφυλάξω την καθαρότητα των υδάτων, αλλά και για να αναμορφωθεί η δικαιοσύνη, η παιδεία, η διακυβέρνηση των λαών, η οικονομία. Όμως, άνθρωπε, το βασικότερο είσαι εσύ, είναι η συνείδησή σου! Και πολύ περισσότερο εσύ που εκπαιδεύεσαι με διδασκαλίες απευθείας εκ του Λόγου και αποδέχεσαι ότι είναι δυνατόν να εκδηλωθεί Αυτός από μέσα σου.

Εσύ είσαι το κέντρο βάρους του μυστηρίου τούτου, διότι εσύ πλέον απαιτείται να αλλάξεις! Απαιτείται να αλλάξεις εφόσον επιλέγεις να συνεχίσεις την πορεία σου, εφόσον επιλέγεις να αυτοονομάζεσαι μαθητής και μαθήτριά μου· διότι πλέον, αν παραμένεις ανενεργός ή αδρανής και δεν προσπαθείς να ανταποκριθείς στις υποχρεώσεις και στα καθήκοντα της μαθητείας σου, αυτή θα πάψει να είναι σε ισχύ, αφού ουσιαστικά δεν θα σε χαρακτηρίζει, εφόσον δεν θα την καταδεικνύεις με τις πράξεις σου. Όπως καταλαβαίνεις καλείσαι να βιώσεις την υπευθυνότητα της μαθητείας σου και να συνειδητοποιήσεις ότι δεν είναι ένα παιχνίδι, αλλά μια ουσιαστική διαδρομή η οποία έχει ως αποτέλεσμα καρπούς αγάπης, καρπούς ελευθερίας, καρπούς ένωσης.

Το Έργο μου, το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μου, δεν περιορίζεται από τίποτα. Από καμιά δομή ανθρώπινη και από καμιά υπόσταση. Μπορεί να εξελιχθεί μέσα από οποιονδήποτε επιλέξει να παραχωρήσει τον εαυτό του, διότι εργάζομαι ταυτοχρόνως σε πάρα πολλές υποστάσεις. Λειτουργώ σε όλα τα επίπεδα εκδήλωσης των ανθρώπινων δυνατοτήτων, δημιουργώντας τις ανάλογες κινητοποιήσεις, ωθήσεις και εσωτερικές εκρήξεις για να μου δοθεί ο χώρος της απόλυτης ένωσης και ταύτισής μας. Ως εκ τούτου, βρίσκεσαι ενώπιον των πυλών μιας νέας πραγματικότητας, την οποία νομίζεις ότι έχεις ακολουθήσει και αποδεχτεί, όμως τα αποτελέσματα των πράξεών σου καταδεικνύουν ότι είσαι ακόμα μακριά της...

Μετουσιώνω κάθε προσέγγιση του Έργου και των ιδεών του διαμορφωμένη από τη διανοητική και συναισθηματική σου αντίληψη, κάθε προσέγγιση που βασίζεται σε διηγήσεις άλλων. Ζωοποιώ εντός σου την προσέγγιση της ουσίας, την προσέγγιση της αλήθειας την απορρέουσα από την έσω ύπαρξη, στην οποία θα ταξινομηθούν οι διανοητικές και συναισθηματικές αντιλήψεις, η εξωτερική πληροφόρηση και οι διηγήσεις των άλλων. Ευλογώ κάθε υπόσταση η οποία μετέχει στο Έργο και τη θέτω στο κέντρο του, ως να είναι εκείνη η κινούσα, η εκδηλούσα και η στηρίζουσα αυτό.

Πώς να σε ελευθερώσω, άνθρωπε, με ποιο τρόπο να σου μιλήσω για τον Εαυτό σου; Με ποιο άλλο τρόπο να σε ελεήσω, με ποιο άλλο τρόπο να σου καταδείξω το δρόμο και την πορεία σου; Πόσο ακόμα να φωτίσω τα μάτια και τα αυτιά σου, πόσο ακόμα να διανοίξω την καρδιά σου;

Εγώ η Μητέρα αναγγέλλω εκ νέου τον ευαγγελισμό σου, σε όλα τα επίπεδα συνείδησης, σε όλα τα επίπεδα ένωσης με Εμένα. Σου μιλώ από μέσα σου, με τη γλώσσα σου: με την ιδιαίτερη γλώσσα των συναισθημάτων, των νοητικών σου συνθέσεων και των προσωπικών σου βιωμάτων των προερχόμενων από τη διαχρονική ιστορία σου, όσο πολύπλοκη και αν είναι.

Άκουσέ με! Αφουγκράσου με, για να καταλάβεις την ένωσή μας. Γιατί εσύ είσαι εκείνος που θα καταλάβεις τον ιδιαίτερο τρόπο της ένωσής μας, εσύ είσαι εκείνος που θα κατανοήσεις πώς ακριβώς θα εκδηλωθώ από μέσα σου. Από έξω λαμβάνεις βοήθεια, ωθήσεις και ενεργοποιήσεις, αλλά δεν πρόκειται καμιά άλλη υπόσταση να λειτουργήσει για λογαριασμό σου αυτό που εσύ πρέπει να λειτουργήσεις, αυτό που αποτελεί το δικό σου θεμέλιο στην πορεία της θέωσης, τη δική σου επιλογή συμμετοχής στη θεανθρώπινη εκδήλωσή σου.

Άκουσέ με: μέσα σου υπάρχουν οι πληροφορίες για όλες τις αναγκαιότητες, τις δεσμεύσεις, τα κενά, τις πολυπλοκότητες και τα αδιέξοδα της ύπαρξής σου. Εκ νέου ευλογώ, δυναμοποιώ και εμφανίζω σε εσένα με διαφάνεια τις πληροφορίες αυτές. Σε ενώνω μαζί τους, μέσα από τη θεία ουσία και την προσωπικότητά σου, για να τις κατανοήσεις. Τις καθιστώ κεφάλαιο ζωής από Εμένα παρεχόμενο, για να διαχέεται στα κέντρα, στα κύτταρα, στη μορφή και τα σώματά σου.

Λάβε τη σκυτάλη της πορείας σου υπεύθυνα και συνειδητά και άφησε πίσω την παιδικότητα, άφησε πίσω την εφηβεία. Άφησε πίσω τα στάδια των καταστάσεων που παραπαίουν και εισέλθε στην ουσιαστική ενηλικίωση μέσα στον Εαυτό σου, μέσα σε Εμένα.

Αυτή είναι η μυσταγωγία που τελώ εντός σου, άνθρωπε, ως ώθηση για να κατανοήσεις πόσο απέχεις από την ένωσή μας. Να κατανοήσεις ότι η απόσταση αυτή είναι δημιούργημα της δικής σου πλάνης, της δικής σου ανθρώπινης συνήθειας, της δικής σου επιλογής να παραμένεις στη θέση του δούλου, στη θέση του ικέτη...

Ευλογώ τη φωνή σου να φανερώσει την παρρησία της ένωσής μας, ώστε πλέον να μην υψώνεται από τη Γη ως αδύναμη φωνή ικέτη αλλά ως η δρώσα φωνή του Ενός Ανθρώπου που αναλαμβάνει την υπευθυνότητα της αγάπης και της προσφοράς. Ευλογώ όλη σου την ύπαρξη να στραφεί σε Εμένα, διότι όπου είναι η καρδιά σου εκεί είναι και τα πρότυπά σου και από εκεί παίρνουν παραδείγματα οι επιλογές και οι εκδηλώσεις σου στη Γη.

Το δικό μου πρότυπο, ως άπειρο και αδιάβλητο, δεν περιορίζεται σε ένα συγκεκριμένο τρόπο εκδήλωσης, αλλά λειτουργεί και εκδηλώνεται μέσα από οποιαδήποτε κατάσταση. Μπορώ να εκδηλωθώ μέσα από όλες τις ιδιαιτερότητες που φέρεις ως διαχρονικά εξελισσόμενη υπόσταση. Γιατί το δικό μου πρότυπο υπάρχει στη θεία ουσία σου, εκεί όπου ζει ο πραγματικός σου Εαυτός και από εκεί αναδύεται και οδηγεί τις πράξεις, τις ιδέες, τα συναισθήματα σου, την αναμόρφωση ολόκληρης της προσωπικότητας, ολόκληρου του εαυτού σου.

Σε φέρνω σε επαφή με το θείο αναλλοίωτο πρότυπο του Εαυτού σου Λόγου Χριστού – να το βιώσεις με το νου, την καρδιά, τη συνείδηση και την προσωπικότητά σου. Να κυκλοφορήσει στο αίμα σου, να το εισπνεύσεις με τον αέρα, να το μασήσεις με την τροφή σου, να το περπατήσεις με τα πόδια σου, να το κρατήσεις με τα χέρια σου και να το διαχύσεις, να το ακούσεις στους χτύπους της καρδιάς σου και στους χτύπους του σφυγμού σου. Να το νιώσεις όταν εργάζεσαι, όταν συνομιλείς, όταν περιπλανιέσαι και χαλαρώνεις με τους φίλους σου, όταν απολαμβάνεις τη φύση. Αλλά κι όταν βυθίζεσαι στην πιο μεγάλη σου ενοχή, στο πιο μεγάλο σου αμάρτημα... Να το νιώσεις, να το βιώσεις, να το συνειδητοποιήσεις, να γίνει για σένα χειροπιαστό, ώστε να μην μπορείς να το απαρνηθείς και να το καλύψεις, ούτε να έχεις την ανάγκη να ζητάς από άλλους να σου το δείξουν. Αμήν.

Αμήν αμήν λέγω υμίν ότι κλαύσετε και θρηνήσετε (...) αλλ' η λύπη υμών εις χαράν γενήσεται. Η γυνή όταν τίκτη, λύπην έχει, ότι ήλθεν η ώρα αυτής, όταν δε γεννήσει το παιδίον, ουκέτι μνημονεύει της θλίψεως (Ιω., ιστ', 20-21).

20. 6. 2000

Ιδού Εγώ, ο διδάσκων την αγάπη, ο διδάσκων σε τον Εαυτό σου. Σε συγκεντρώνω, άνθρωπε, στην ουσία της ζωής που υπάρχει μέσα σου, στην οποία εμπεριέχεται ο πυρήνας της απόλυτης αλήθειας και της ολοκληρωμένης επίγνωσης της διαδικασίας εκδήλωσης του Ανθρώπου Θεού. Σε συγκεντρώνω στο σημείο αυτό, όπου υπάρχει ο χάρτης της εκδήλωσής σου ως θεανθρώπου και κρυπτογραφημένες όλες εκείνες οι λειτουργίες και οι κινήσεις που απελευθερώνουν το δυναμικό της ζωής εντός σου.

Στη Γη όπου βρίσκεσαι, στις συγκεκριμένες χρονικές συγκυρίες, στα συγκεκριμένα προβλήματα καλείσαι να επιδείξεις την επίγνωση του εαυτού σου. Να φανερώσεις ότι στο στίβο του αγώνα δύνασαι να κινείσαι με το βλέμμα εκείνου που γνωρίζει την καθημερινή ενότητα με τη θεία του ύπαρξη.

Η ώθησή μου ενεργοποιείται ανάλογα με τις αναγκαιότητες που η κάθε ύπαρξη έχει, ανάλογα με την διαχρονική της ιστορία και τις συνθήκες ζωής της. Επειδή αποδέχομαι τον άνθρωπο ως είναι, η αποδοχή αυτή μου επιτρέπει να λειτουργώ ανά πάσα στιγμή στην ανθρώπινη συνείδηση και να κινώ τις λειτουργίες που οδηγούν στην αγάπη. Γι' αυτό σου ζητώ να με αποδεχτείς κι εσύ. Να κάνεις την κίνηση που κάνω Εγώ προς εσένα αέναα. Την κίνηση που σου διδάσκω όλους αυτούς τους αιώνες, διαχέοντας παλμούς αγάπης, ελευθερίας, ενότητας, αρμονίας και ισορροπίας προς όλες τις εκφράσεις σου, όποιες και αν είναι αυτές. Να ανταποκριθείς στη συγκεκριμένη διδασκαλία μου και να εκπέμπεις προς Εμένα μια όμοια ποιότητα δονήσεων, που να δηλώνει ότι αποδέχεσαι κι εσύ με τη σειρά σου την αποδοχή που από Εμένα λαμβάνεις.

Η κίνηση αποδοχής, βέβαια, που από εσένα αναμένω, δεν περιορίζεται στο να χωρέσεις μόνον τη δική σου προσωπική υπόσταση και να την ενώσεις μαζί μου. Γιατί εφόσον με αποδεχτείς όπως Εγώ σε αποδέχομαι, τότε άμεσα καλείσαι να αποδεχτείς την ιδιαιτερότητα και τον τρόπο με τον οποίο εκδηλώνεται κάθε αδελφός σου άνθρωπος, κάθε τμήμα του Εαυτού σου και, ως εκ τούτου, να ατενίσεις για πρώτη φορά τον κόσμο και τον άνθρωπο με το βλέμμα του Θεού.

Αναρωτιέσαι πώς είναι δυνατόν να σου λέω ότι πρώτη φορά θα ατενίσεις τον άνθρωπο με το βλέμμα του Θεού, όταν νιώθεις ότι πολλές φορές έχεις βιώσει την ενότητα ή την ταύτιση με τη θεία θέληση. Αγαπημένε μου, δεν θέλω να σε απογοητεύσω, ούτε να σε τρομάξω, αλλά θέλω να προχωρήσεις ένα βήμα πάρα πέρα στην διεργασία της θέωσης και στην επίγνωση της χριστοποίησης. Αν είχες αντιμετωπίσει και δει τον κόσμο με το βλέμμα του Θεού, τότε όλα μέσα σου θα είχαν αλλάξει. Και αυτό το βλέμμα δεν θα ήταν παροδικό, αλλά θα εγκαθιδρυόταν εντός σου και θα καταλάμβανε όλο και περισσότερο χώρο, μέχρις ότου σε κατακτούσε και σε γέμιζε ολόκληρο.

Έχεις νιώσει μέσα σου αισθήσεις, βιώματα και πνευματικές λειτουργίες, που προσομοιάζουν σε αυτό το βλέμμα και σου γνωστοποιούν την κατάσταση στην οποία δύνασαι να φθάσεις. Για να φθάσεις όμως απαιτείται θάρρος, ελευθερία και η αγάπη εκείνη που εκδηλώνεται με την απόλυτη επίγνωση ότι δεν έχει τίποτα να θυσιάσει. Γιατί η αγάπη, όταν εκδηλώνεται, δεν θυσιάζει τίποτα: εκδηλώνει τον εαυτό της, την ουσία της. Το βίωμα της αγάπης είναι η υπέρτατη χαρά της επικοινωνίας και της συνταύτισης, είναι η χαρά και η ευτυχία που βιώνει το βρέφος

τη στιγμή που βρίσκει τους κώδικες επικοινωνίας με τους κόσμους της Γης και μετασχηματίζει τις άναρθρες κραυγές σε λέξεις και εκφράσεις ιδεών.

Αυτή είναι μια συνοπτική προσέγγιση για να κατανοήσεις πως όταν η αγάπη εκφράζεται δεν τελεί θυσίες, τελεί τη λειτουργία της ζωής της! Οι θυσίες γίνονται μέχρι να φτάσεις, αγαπημένε, σε αυτό το σημείο. Είναι οι θυσίες όλων όσων έχεις συλλέξει: των συμπερασμάτων, των βιωμάτων και των συναισθηματικών καταστάσεων που έχεις ονομάσει αγάπη, αλήθεια και ελευθερία, από τα οποία και έχεις εξαρτηθεί. Τώρα καλείσαι να διασπάσεις αυτή την εξάρτηση, και αυτό φέρνει πόνο...

Η προσπάθεια της διάσπασης σου δημιουργεί την αίσθηση της θυσίας και τη θλίψη του αποχωρισμού, όπως όταν αποχωρίζεσαι έναν αγαπημένο άνθρωπο, ένα αγαπημένο πράγμα, κάτι στο οποίο έχεις επενδύσει συναισθήματα, ιδέες, το μέλλον σου ή την ύπαρξή σου. Αυτή είναι η λειτουργία της θυσίας, η οποία είναι απαραίτητη σύμμαχος στη διαδικασία της ελευθερίας σου. Απαραίτητη σύμμαχος για την επίγνωση της χαράς που ακολουθεί κάθε αποκοπή από την εξάρτηση, της χαράς που έρχεται όταν το νέο γεννιέται· όταν βλέπεις τους νέους τρόπους με τους οποίους μπορείς να επικοινωνείς με τον εαυτό σου, με τον άνθρωπο, με το Θεό, με το σύμπαν.

Έχω χορηγήσει σε εσένα την άπειρη ευλογία της αγάπης μου, την άπειρη ευλογία του Εαυτού μου. Εγώ η Μητέρα εντός σου λειτουργώ και γεννώ την πάλλουσα ζωή και αγάπη, την αναγεννητική λειτουργία μου που συντονίζεται με όλες τις ποιότητες της ύπαρξής σου, των σωμάτων και των κέντρων σου, με σκοπό να φέρει σε εκδήλωση αυτό που πραγματικά είσαι. Αλλά, αγαπημένε μου, η προσφορά μου από μόνη της δεν αρκεί! Μπορεί να σου φέρει μια καλή διάθεση, να ενεργοποιήσει την υπόστασή σου και να τροφοδοτήσει τα σώματα και τα κέντρα σου. Μπορεί να σου δημιουργήσει συναισθήματα μεγαλύτερης καθαρότητας, ιδέες ή εμπνεύσεις, να ανοίξει το κέντρο της καρδιάς σου, να ενεργοποιήσει το κέντρο της όρασής σου, να σου δώσει την εντύπωση ότι ίπτασαι, να σου μεταφέρει βιώματα θεϊκά. Αλλά δεν αρκεί για να σε κάνει θεό!

Το μόνο πράγμα που μπορεί να σε κάνει να εισχωρήσεις στη διαδικασία της επεγνωσμένης θέωσης είναι η δική σου επιλογή να αναλάβεις την ευθύνη της ωριμότητάς σου, την ευθύνη του πόνου που προέρχεται από τη διάσπαση της εξάρτησης και των κατεστημένων, των ορίων και των δεδομένων. Είναι η δική σου υπεύθυνη επιλογή να ωριμάσεις στο στίβο της εσωτερικής τριβής, που ταυτόχρονα θα γίνεται και εξωτερική μέσα από γεγονότα που θα μορφοποιούνται για να σου παρουσιάσουν αυτή την εκπαίδευση εντονότερα, ώστε να οδηγηθείς στο σημείο να βιώνεις την αίσθηση του πόνου και της θυσίας με την ανυπομονησία της χαράς που έπεται με την ανυπομονησία της ελευθερίας που συνεπάγεται η μετουσίωση των εξαρτήσεων κάθε μορφής. Και δεν αναφέρομαι, αγαπημένε μου, σε εξαρτήσεις χονδροειδείς μόνον, αλλά επισημαίνω ιδιαίτερα τις λεπτοφυείς μορφές εξαρτήσεων για τις οποίες τις περισσότερες φορές αδιαφορείς και αβασάνιστα τις προσπερνάς.

Ερεύνησε όλα τα σημεία της υπόστασής σου και θα συνειδητοποιήσεις ότι υπάρχουν εξαρτήσεις από δεδομένα και στερεότυπα σχετικά με τη σωστή συμπεριφορά στο επαγγελματικό, το συγγενικό ή φιλικό και οικογενειακό περιβάλλον, όπως και σχετικά με το πώς κινείσαι, πώς σκέφτεσαι και πώς αναλύεις τα ερεθίσματα ή πώς αντιμετωπίζεις και κρίνεις τον εαυτό σου και τα άλλα τμήματα του Ανθρώπου που βρίσκονται απέναντί σου.

Σου διαχέω τον Εαυτό μου, για να εργαστεί μαζί σου στην πορεία της επίγνωσης. Να πονέσει μαζί σου στη διαδικασία της κάθαρσης και να χαρεί μαζί σου στη διαδικασία της αναγέννησης, όταν πλέον η έννοια της θυσίας απαλλαγμένη από το δέος, θα είναι μια διαδικασία συνεχών διευρύνσεων μέχρι εσύ και Εγώ να καταστούμε Ένα.

* * *

Σε ευλογώ, ελληνικέ λαέ, ώστε με κάθε ευκαιρία που σου παρέχουν οι τριβές που εκδηλώνονται στη χώρα σου να συλλαμβάνεις μηνύματα για τη διεύρυνση, τη διάνοιξη, την ανάπτυξη και την εκλέπτυνσή σου. Μηνύματα που θα σε βοηθήσουν, αναλαμβάνοντας την ευθύνη του εαυτού σου και των επιλογών σου, να καλλιεργήσεις την αγάπη, την ταπεινοφροσύνη, την ελευθερία και να αποφύγεις την παθητικότητα που σε καθιστά ανίκανο να σκέπτεσαι και να αποφασίζεις. Μηνύματα που θα οδηγήσουν κάθε Έλληνα να καταλάβει πόσο είναι σημαντικό να πάρει στα σοβαρά τον εαυτό του· να κινηθεί με σωφροσύνη, χωρίς οίηση, και με επίγνωση της υποχρέωσής του να εργαστεί ώστε οτιδήποτε εκφράζει, επαίνους ή κατακρίσεις, να μη το εκφράζει αλόγιστα, με ελαφριά καρδιά, παρασυρόμενος κάθε φορά από τον ενθουσιασμό του πλήθους ή από τη γνώμη των πολλών ή των λίγων, αλλά αφού έχει προηγουμένως κινηθεί μέσα του η διαδικασία της κριτικής σκέψης και η προσπάθεια να γνωρίσει και να καταλάβει τι ακριβώς συμβαίνει.

* * *

Πατέρα, αγαπημένε, θέλω να καταθέσω σε Εσένα την αγάπη και την ευχαριστία μου για τις παροχές σου τόσο σε εμένα όσο και στις αδελφές και στους αδελφούς οι οποίοι βρίσκονται γύρω μου και αγωνίζονται για την ένωσή τους με το Λόγο.

Ζητώ ταπεινά συγγνώμη από τις υποστάσεις τους και από Εσένα, Πάτερ, εάν κάποια κίνησή μου δεν ήταν η κατάλληλη για να ωθήσει την πνευματική τους εξέλιξη και άνοδο.

Ευλογώ κάθε λάθος χειρισμό μου και τον μετουσιώνω, ώστε να μην δεσμεύει και να μην καθελώνει καμία ύπαρξη με κανέναν τρόπο. Δέομαι να μου δοθεί η ευκαιρία να αποκαταστήσω και πρακτικά ό,τι τυχόν δεν λειτούργησα σωστά.

Συναισθανόμενη την υπέρτατη ευθύνη της καθοδήγησης ψυχών, παρακαλώ σε, Πάτερ, να με εμπνέεις, να με βοηθάς και να με ενισχύεις, για να κρατάω το μέτρο ανάμεσα στην ευθύνη και την τόλμη, ανάμεσα στην προσφορά και την εξουσιαστικότητα! Ώστε με κανέναν τρόπο οι ενέργειές μου να μην καταπιέζουν ή εξαναγκάζουν ψυχές οδηγώντας αυτές σε δρόμο άλλο από αυτόν που επιθυμώ: το δρόμο της επίγνωσης, της αγάπης και της ελευθερίας.

Ευχαριστώ κάθε υπόσταση που με δυσκόλεψε, γιατί μέσα από αυτή τη δυσκολία αναγκάστηκα να σκεφτώ, να ερευνήσω, να μάθω για μένα και για τον άνθρωπο, για την προσφορά και την αγάπη – πράγμα απαραίτητο σε κάθε ύπαρξη που επιθυμεί να προχωρήσει προς το φως και να οδηγήσει και άλλες υποστάσεις σε αυτό. Αμήν.

Τι δε με καλείτε, Κύριε Κύριε, και ου ποείτε α λέγω; (Λκ., ιστ', 46).

18. 10. 2000

Εγώ ειμί ο Λόγος, Εγώ ειμί ο διδάσκων αενάως την υποστασή σου. Σου ανακοινώνω στοιχεία απαραίτητα για την πορεία σου και επαναλαμβάνω οδηγίες που έχουν περιπέσει σε αχρηστία διότι δεν αντιλήφθηκες το μέγεθος και τη σοβαρότητά τους. Οδηγίες που αφορούν την ενεργοποίηση του Εαυτού σου και την απόφασή σου να αναλάβεις πλέον ενεργά το ρόλο του συνειδητού μαθητή του Ενός και μοναδικού Διδασκάλου Λόγου, ο οποίος σου μιλά και αυτή τη στιγμή.

Θέλω να φέρω σε εκδήλωση κάθε κατάσταση η οποία, ενεργοποιούμενη από Εμένα, είχε αρχίσει να φανερώνει μέσα σου λειτουργίες νέες και, για οποιονδήποτε λόγο, περιέπεσε σε αδράνεια. Θέλω να ενεργοποιήσω όλες τις παροχές μου προς εσένα, αγαπημένε μου, δίνοντας εκ νέου τη δυνατότητα στην υπόστασή σου να παλμοδονηθεί στην πληρότητα των θείων δονήσεων με τις οποίες την έχω διαποτίσει, ώστε να τελεστεί η επανενεργοποίηση των θείων δωρεών και χαρισμάτων, των θείων καταχωρήσεων και βιωμάτων, των θείων παρακαταθηκών και ιδιοτήτων οι οποίες μέσα σου έχουν δράσει λιγότερο ή περισσότερο και έχουν δώσει δείγματα της φανέρωσής μου.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, πάρα πολλά τα προβλήματα τα οποία βαραίνουν τον πλανήτη σου, πάρα πολλές οι καταστάσεις οι απορρέουσες από τους λανθασμένους χειρισμούς και τις λανθασμένες εκδηλώσεις του ανθρώπινου γένους. Οι αναγκαιότητες επιζητούν το έλεος και το έλεος παρέχεται προς κάθε αναγκαιότητα, ακριβώς για να δοθεί ο απαραίτητος χρόνος στην ανθρώπινη συνείδηση να προχωρήσει και να εξελιχθεί.

Τα προβλήματα της ανθρωπότητας είναι απαραίτητο να δημιουργούν αφυπνίσεις σε κάθε συνειδητοποιημένο μαθητή και μαθήτρια του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μου. Να ενεργοποιούν πρωτοβουλίες και κίνηση δράσης, ώστε να επιταχύνεται η εσωτερική διεργασία της ένωσης μαζί μου: να μου παρέχεται χώρος για να φανερώσω τον Εαυτό μου και να αναβιβάσω, εκδηλούμενος μέσα από σκηνώματα και υποστάσεις, τη Συλλογική Συνείδηση των ανθρώπων, έτσι ώστε πραγματικά να επέλθει με μεγαλύτερη ταχύτητα η μεταλλαγή των καταστάσεων στη Γη. Όμως, επειδή ακόμα η ύπαρξή σου δεν έχει κινηθεί με την αναγκαία ταχύτητα ώστε να μου δίνει χώρο να τελώ καθημερινά αναβιβασμούς της συλλογικής κατάστασης της ανθρώπινης συνείδησης, για να καλύψω αναγκαιότητες που απαιτούν άμεση επέμβαση του ελέους, λειτουργώ από εκείνες τις υποστάσεις που μου παρέχουν ανιδιοτελώς και ειλικρινά τον εαυτό τους.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, θα ήθελα να σε βλέπω να φλέγεις από Εμένα! Να μην αναζητάς τρόπους να με φανερώσεις, αλλά να είναι αυτονόητη η εκδήλωσή μου από μέσα σου και απλή τόσο όσο και η εκδήλωση της προσωπικότητάς σου... Αναζητάς θαύματα με τον έναν ή τον άλλο τρόπο και οι τρόποι που τα αναζητάς τα εγκλωβίζουν μέσα σου, διότι μέσα σου το θαύμα έχει τελεσθεί – και είναι η ένωσή μας! Αυτό το θαύμα ήρθα να τελέσω για σένα αυτή την κοσμική περίοδο της Δευτέρας Παρουσίας μου, για να κατανοήσεις τη συμμετοχή σου στην ένωσή μας, όταν ο Λόγος σου θα ρέει οικοδομώντας αλήθεια και αγάπη. Συνειδητοποίησε την ενεργειακή δύναμη της καθημερινής ροής των σκέψεων και των λόγων σου, την οποία όχι μόνον εγκλωβίζεις αλλά, λόγω αμέλειας ή ελλιπούς επίγνωσης, χρησιμοποιείς πολλές φορές με τρόπους αντίθετους σε όσα ισχυρίζεσαι ότι πιστεύεις...

Αποκαθαίρω κάθε τι το οποίο ως απόρροια αυτής της ενεργειακής ροής έχει δημιουργηθεί από εσένα στον πλανήτη Γη –σε χώρους, αντικείμενα και

υποστάσεις– και σε ελευθερώνω από τις επιπτώσεις της αρνητικής χρήσης του ενεργειακού δυναμικού σου. Συγκεντρώνω κάθε τι το οποίο, αντί να φέρει καταστάσεις μεταλλαγής, δημιουργήσε εμπόδια και καθηλώσεις. Συλλέγω κάθε τι που δεν ήταν δημιουργική αγάπη και ολοκληρωμένη επίγνωση. Τα μεταλλάσσω σε ολοκληρωμένη προσευχή, με όλα τα στοιχεία της μετουσίωσης και της κάθαρσης, με όλα τα στοιχεία που δύνανται να συντελέσουν στον αναβίβασμό της ανθρώπινης συνείδησης και να μορφοποιήσουν πυρήνες ανώτερων ιδεών για κάθε φλέγον θέμα που απασχολεί τον άνθρωπο της Γης.

Αλλάζω μέσα σου την τοποθέτηση σύμφωνα με την οποία στρέφεις την προσοχή σου στην επικοινωνία μας μόνον κατά την ώρα που προσεύχεσαι ή επιδιώκεις κάτι ιδιαίτερος «πνευματικό» –όπως εσύ το ονομάζεις–, ώστε πραγματικά να κατανοήσεις ότι ή κατοικώ μέσα σου καθ’ όλο το εικοσιτετράωρο ή δεν κατοικώ καθόλου... Βρίσκομαι μέσα σου και καθ’ όλο το εικοσιτετράωρο η δύναμή μου εκχέεται από μέσα σου· ειδάλλως σου διαχέω απλώς δείγματα της χάριτος, της έμπνευσης και του ελέους μου, τα οποία σε οδηγούν και σε ωθούν να μου δώσεις χώρο για να κατοικήσω εντός σου.

Εάν δεν μου δίνεις χώρο, εάν δεν συμμορφώνεσαι με την αναγκαιότητα της φανέρωσής μου, εάν δεν συνειδητοποιείς το δυναμικό που έχεις μέσα σου και δεν το αξιοποιείς για το σύνολο του ανθρώπου, για την ανακαίνιση και αναγέννησή του, τότε δεν είμαι διατεθειμένος να εγκλωβίζω αενάως το δυναμικό μου μέσα σου! Εκλαμβάνω τη στάση σου ως άρνηση της ένωσής μας, επειδή θέτεις τον εαυτό σου στη θέση εκείνη κατά την οποία λαμβάνεις από Εμένα αλλά δεν εκπαιδεύεσαι στην ενότητα μαζί μου και δεν εισχωρείς ουσιαστικά στην πορεία της χριστοποίησής σου. Γι’ αυτό και σε αφήνω να διαπιστώσεις και να γευτείς τα βιώματα της επιλογής σου. Έτσι σε εκπαιδεύω!

Είμαι υποχρεωμένος, εφόσον σε διδάσκω τόσο καιρό, να σου επιστήσω την προσοχή σε σημεία που αν και καλώς γνωρίζεις, γιατί ως ιδέες έχουν διοχετευθεί μέσα σου, δείχνεις να αγνοείς, αρνούμενος να πειθαρχήσεις σε αυτά που εσύ ο ίδιος επέλεξες. Και εξηγούμαι: προσπαθείς δήθεν να βρεις τρόπους για να εκπαιδεύεις και να ενεργοποιήσεις την ένωσή μας όταν γνωρίζεις καλά ότι η καθημερινότητά σου είναι εκείνη που σε εκπαιδεύει!

Το κάθε πρόβλημα που προκύπτει σε καλεί να δείξεις την πειθαρχία, τη συγκρότηση και τη δύναμη της ένωσής μας. Η κάθε στιγμή της ζωής σου είναι μια πρόκληση για να καταδείξεις τη στάση σου απέναντι στη μαθητεία που λαμβάνεις, καθώς και τη διακαή σου επιθυμία να ενωθείς μαζί μου. Η κάθε ώρα της ημέρας είναι μια πρακτική εξάσκηση, μια εργασία, στην οποία καταδεικνύεις αν τη δύναμη που έχεις –την οποία έχεις διότι βρίσκομαι εντός σου!– την αξιοποιείς σε διεργασίες μεταλλαγής ή την καταναλώνεις σε διεργασίες ενίσχυσης των καταστάσεων που ήδη υπάρχουν...

Από τα προβλήματα της καθημερινής σου ζωής μέχρι τα προβλήματα που αφορούν τη χώρα σου ή τον πλανήτη, η σκέψη, το συναίσθημα, ο λόγος σου, η διαμόρφωση της θέσης σου παίζουν ρόλο· επηρεάζουν, γιατί έχουν δύναμη! Γι’ αυτό θέλω να συνειδητοποιήσεις ότι κάθε τι που εκφράζεις, κάθε τι που κινείται μέσα σου πρέπει να καθαρίζεται και να αποφλοιώνεται από τις ποιότητες των προκαταλήψεων και των επιμέρους τάσεων. Πρέπει να καθίσταται τόσο ολοκληρωμένο, ώστε να συντελεί πραγματικά σε μια διαφορετική, αναβιβασμένη κίνηση της ανθρώπινης συνείδησης.

Εξασκήσου! Το πεδίο εξάσκησης σου είναι η Γη και τα υπαρκτά προβλήματα που αντιμετωπίζεις. Το πεδίο εξάσκησης και η άμεση βαθμολόγησή σου είναι η καθημερινή σου ζωή. Είναι η τριβή σου με ανθρώπους, ιδέες και καταστάσεις, είναι

το πόσο δύνασαι να κινείς τα πράγματα με τρόπους ανοδικούς για σένα και τον άνθρωπο. Αμήν.

12. 1. 2001

Αγαπημένοι αδελφοί, αν πιστεύουμε στη χριστοποίηση ως στόχο ζωής, τότε δεν μπορεί παρά όλα τα στοιχεία μας να είναι συντονισμένα με αυτό το στόχο, με αυτή την πίστη, με αυτή την πραγματικότητα και όλες οι λειτουργίες μας να εργάζονται για να ταυτιστούν με την συνειδητοποίηση ότι είναι δυνατόν να βιώσουμε στο άμεσο παρόν την Ύπαρξη Λόγο Χριστό.

Μέχρι σήμερα η διδασκαλία που λαμβάνουμε μας ωθεί συνεχώς να αποδεχθούμε και να συνειδητοποιήσουμε τον Εαυτό μας Λόγο, αλλά και την παρούσα πραγματικότητα του εαυτού μας, δηλαδή αυτό που είμαστε, όπως και αν είμαστε. Να δεχθούμε τα κενά, τις ατέλειες, τα όρια, τους ρυθμούς μας, τους τρόπους με τους οποίους κινούμαστε στην καθημερινότητα, ώστε να κατανοήσουμε τον εαυτό μας. Να δούμε πού βρισκόμαστε, για να μην δημιουργούμε αυταπάτες, για να μην πέφτουμε σε οίηση, για να μην οικειοποιούμαστε την έμπνευση και τη χάρη.

Όμως αυτό, αγαπημένοι μου, πλέον δεν αρκεί ... Το χάδι και η ενίσχυση του Θεού Πατέρα, που προς όλους απευθύνεται και λέει «Σας αγαπώ, σας αποδέχομαι και σας αγκαλιάζω έτσι όπως είστε», δεν αρκεί. Ήρθε η ώρα να ενηλικιωθεί η υπόσταση που μέχρι τώρα γευόταν αυτή την αγάπη, αυτή την προσφορά, αυτή την ατέρμονη παροχή ενέργειας. Ήρθε η ώρα να ανδρωθεί και να ζητήσει να βρει τον Εαυτό της, να ζητήσει να δείξει τη δημιουργική της δράση, που δεν είναι άλλη παρά η δυνατότητα να παρουσιάσει η ίδια την εκδήλωση της θείας έκφρασης.

Με λίγα λόγια, αυτό που θέλω να πω, αγαπημένες μου αδελφές και αδελφοί, είναι ότι ήρθε η ώρα να πιέσουμε τους εαυτούς μας. Ίσως μερικοί από εσάς να αντιδράσετε, ίσως να αναρωτηθείτε αν με την πίεση μπορεί να προκύψει κάτι καλό... Όμως, αν δεν πιέσετε τους εαυτούς σας ωθούμενοι από την επιθυμία να κατακτήσετε αυτό που στοχεύετε, τότε δεν είναι δυνατόν να προχωρήσετε!

Είναι καιρός να κατανοήσετε ότι τα όρια που νομίζετε ότι έχετε τα θέτετε εσείς στον εαυτό σας. Είναι καιρός να κατανοήσετε ότι ήρθε η ώρα να αναμετρηθείτε με αυτά και να τα ξεπεράσετε. Χρειάζεται να αποκτήσετε άλλο εύρος αντίληψης και άλλη άποψη για την κούραση, για την προσπάθεια, για την επιμονή και την υπομονή, που να μην σας επιτρέπει τόσο εύκολα να παραιτείστε, να δίνετε στον εαυτό σας ελαφρυντικά, να μένετε ικανοποιημένοι από τα αποτελέσματα που φέρνετε και να προσφέρετε στον εαυτό σας, ως εκ τούτου, διαστήματα χαλαρότητας. Χρειάζεται να διευρύνετε τους οριζόντιές σας σχετικά με το πώς αντιλαμβάνεσθε την πνευματική μαθητεία, σχετικά με το πόσο μετέχετε σε αυτή δημιουργικά και μαχητικά.

Είμαστε αγωνιστές της αλήθειας και της αγάπης! Είμαστε αθλητές του πνεύματος! Ίσως είναι καιρός να συνειδητοποιήσουμε μέσα από μια νέα ωριμότητα τι σημαίνει αυτό. Όταν θέλουμε να ανεβούμε σκαλοπάτι, όταν θέλουμε να ασκήσουμε τις πνευματικές μας αντοχές, όταν επιζητούμε ευρύτερες καταστάσεις αγάπης και ένωσης με τον Λόγο, τότε χρειάζεται πραγματικά να επιμένουμε και να υπομένουμε τον κόπο, χωρίς να μεμψιμοιρούμε. Είναι λάθος να θεωρούμε τον πνευματικό κόπο ανασταλτικό παράγοντα. Πρέπει να τον αποδεχόμαστε με χαρά και αγαλλίαση, γιατί μέσα από αυτόν έρχεται η διάσπαση των ορίων και των κατεστημένων. Εξάλλου, ο πνευματικός κόπος αποτελεί για τον αθλητή του φωτός την απόδειξη ότι οι προσπάθειές του έχουν αποτέλεσμα, ότι τα σημεία του είναι του τα οποία προσπαθεί να εκγυμνάσει ασκούνται και ανταποκρίνονται, όπως ακριβώς συμβαίνει και με τους μυς του αθλητή του σώματος.

Σας λέω, αγαπημένοι και αγαπημένες μου, ότι δεν είναι αρκετές πλέον οι πνευματικές διεργασίες που μας διατηρούν στα ίδια επίπεδα και μας επιτρέπουν να κάνουμε μόνον μία προσευχή ή να εκδηλώνουμε οτιδήποτε ρέει από μέσα μας ως έμπνευση. Εσείς θα αξιολογήσετε, ο καθένας για τον εαυτό του, πόσο πρέπει να επιμείνετε, αλλά οφείλω να σας πω ότι ήρθε η ώρα για ένα βήμα παραπάνω! Οφείλω να σας πω ότι θα επιταχυνθούν οι λειτουργίες μετάβασης από το ένα στάδιο στο άλλο. Για να γίνει όμως αυτό, χρειάζεται να συνεργασθούν ο νους, η καρδιά και η συνείδηση όλων με τη λειτουργία της επιτάχυνσης που παρέχεται από το Θεό Πατέρα. Γι' αυτό σας λέω να ξεκινήσετε μια άλλη πορεία, και αυτή η προτροπή σαφώς περιλαμβάνει και τον εαυτό μου: δεν εξαιρείται κανένας από την προτροπή του Πατρός για μια νέα ταχύτητα, για ένα νέο βηματισμό, για μια νέα αρχή!

Φροντίστε να δείτε την αντοχή σας και φροντίστε να την καταρρίψετε. Μην είστε ευχαριστημένοι από τίποτα, από καμιά εκδήλωσή σας. Αγωνιστείτε! Αθληθείτε όπως αθλούνται οι αθλητές, που επιμένουν χωρίς να υπολογίζουν την κόυραση, ξεπερνούν τα όρια της αντοχής τους και σπάνε τα ρεκόρ τους. Με τον ίδιο τρόπο που βλέπετε τους αθλητές να αγωνίζονται και να συντονίζουν όλες τους τις δραστηριότητες με σκοπό να επιτύχουν το ξεπέρασμα του ίδιου τους του εαυτού, με τον ίδιο τρόπο εργαστείτε και εσείς. Αφήστε όλο σας το είναι να συνεργαστεί για να επιτύχει το στόχο: τη θέωσή σας. Μην ανησυχείτε για την κόυραση, μην ανησυχείτε για τις οριακές καταστάσεις.

Θα μπορούσε κάποιος τρίτος να σας θέσει όρια και περιορισμούς, να σας πει τι πρέπει να κάνετε, να σας θέσει στόχους. Αλλά, αγαπημένοι μου, αλήθεια σας λέω, έχετε φθάσει πια στο στάδιο της εκπαίδευσης και της ωριμότητας, στο οποίο το ζητούμενο είναι εσείς οι ίδιοι να ενεργοποιήσετε και να πιέσετε τον εαυτό σας. Εξάλλου, όταν υπάρχουν εξωτερικές καταστάσεις πίεσης, δηλαδή όταν κάποιος άλλος σας πιέζει για να συγκεντρωθείτε και να αποδώσετε, θέτοντάς σας συγκεκριμένες δραστηριότητες, ένα μεγάλο μέρος του δυναμικού σας καταναλώνεται για να αντιδράσει στην πίεση που σας επιβάλλεται. Αυτό συμβαίνει γιατί μέσα σας υπάρχει ένας δικασμός: από τη μία νιώθετε ότι μπορείτε να αποφασίζετε μόνοι σας και να ρυθμίζετε τους ρυθμούς της εργασίας σας· από την άλλη σας διευκολύνει, όταν αμελείτε, να ρίχνετε το βάρος της ευθύνης σε άλλους έξω από εσάς και να ξεπερνάτε την οποιαδήποτε εσωτερική σας ενόχληση με την εύκολη δικαιολογία ότι εσείς δεν αρνηθήκατε να κάνετε οτιδήποτε σας ζήτησαν οι υπεύθυνοι καθοδηγητές σας.

Κατανοείτε ότι αυτή η ανειλικρινής στάση δεν βλάπτει κανένα άλλο πλην του εαυτού σας. Κατανοείτε ότι η πορεία της χριστοποίησης-θέωσης χαρακτηρίζεται εξ αρχής, από τα πρώτα σας βήματα, από υπευθυνότητα, επιλογή και επίγνωση. Δεν υπάρχουν δικαιολογίες· εισπράττετε αυτό που εσείς αποφασίσατε να εισπράξετε. Αν δεν θέλετε να δουλέψετε, δεν θα σας εξαναγκάσει κανείς, ούτε κανείς θα φορτωθεί το βάρος της δικής σας αδιαφορίας ή οκνηρίας. Αυτή είναι δική σας πνευματική ευθύνη!

Αντί να καταναλώνετε το δυναμικό σας για να εφευρίσκετε δικαιολογίες γι' αυτά που μπορούσατε και υποτίθεται ότι θέλατε να κάνετε αλλά δεν τα κάνατε γιατί κανείς δεν σας πίεσε, αξιοποιείτε το για να ενεργοποιήσετε οι ίδιοι τον εαυτό σας και να ταυτισθείτε πρακτικά και ουσιαστικά στην καθημερινότητά σας με αυτό που οι ίδιοι επιλέξατε. Αποκτήστε νέα δυναμική προς τα εμπρός, αποδεχόμενοι ότι είναι εφικτή η καθημερινή μετατόπιση· ότι ο Λόγος ζει μέσα σας, ότι σας αποδέχεται όπως είστε, ότι σας χωρά και τον χωράτε.

Πιστέψτε με, αυτό θα σας βοηθήσει πολύ περισσότερο! Θα σας κάνει να νιώσετε τη δύναμη και τις δυνατότητές σας.

* * *

Στην ουσία του είναι σου η ταχύτητα είναι άπειρη και διάπυρη, είναι η ταχύτητα του Λόγου, είναι η ταχύτητα της εποχής της Δευτέρας Παρουσίας μου, η ταχύτητα του Ανθρώπου Λόγου Δημιουργού: αυτού που εκδηλώνεται, αντιδρά και παρεμβαίνει στα δρώμενα. Αυτή η ταχύτητα ήδη υπάρχει μέσα σου, και η ευλογία μου, η γέννηση του Ανθρώπου Λόγου σε όλες τις ποιότητες των παλμών σου, δεν έχει άλλη σκοπιμότητα από το να σε οδηγήσει σε αυτή την ταχύτητα.

Χαρά θα λαμβάνεις πλέον, άνθρωπε, κάθε φορά που θα βιώνεις το συντονισμό σου με τη θεία αλήθεια! Αντιστρέφονται οι καταστάσεις κατά τις οποίες βίωνες την αίσθηση του πόνου, της θλίψης και της συντριβής κάθε φορά που έκανες ένα βήμα. Σε αυτή τη νέα εκδήλωση της ταχύτατης έκφρασης του θείου Εαυτού σου έρχονται η αγαλλίαση και η πληρότητα να σε συνοδεύσουν σε κάθε σου βήμα και να υπερπληρώσουν κάθε κατάσταση πόνου ή θλίψης που τυχόν εισχώρησε μέσα σου κατά τη διάρκεια της προσπάθειας.

Ο πόνος και η θλίψη είναι αποτέλεσμα ασυντονιστών ενεργειών, που δημιουργούν την αναγκαιότητα εξωτερικής επέμβασης της νομοτέλειας ώστε να μπορέσει η ύπαρξή σου να εισαχθεί στο επόμενο στάδιο. Από τη στιγμή που ο νους, η καρδιά, η συνείδηση, η προσωπικότητα, τα κέντρα και τα σώματά σου, ολόκληρη η ύπαρξή σου δηλαδή, συντονίζονται για να επιτύχουν τη μεταλλαγή με συνειδητή καθημερινή προσπάθεια, τότε πλέον δεν χρειάζεται η λειτουργία του πόνου και της θλίψης! Δεν χρειάζεται η εξωτερική επέμβαση της νομοτέλειας, γιατί η ίδια σου η ύπαρξη δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την αλλαγή και φέρνει την αλλαγή. Όσο περισσότερο συντονίζεσαι με αυτή τη λειτουργία και εισχωρείς σε αυτή τόσο περισσότερο ελευθερώνεσαι από τις καταστάσεις της θλίψης και του πόνου. Όσο περισσότερο συνειδητοποιείς ότι δεν είναι απαραίτητος ο πόνος και η θλίψη για να προχωρήσεις και να εξελιχθείς τόσο περισσότερο ελευθερώνεσαι για να βιώνεις την αγαλλίαση του Εαυτού σου. Αμήν.

28. 3. 2001

Πατέρα Αγαπημένε, επικαλούμαι την αγάπη σου και το φως σου για να πλημμυρίσει το χώρο και τις υποστάσεις όλων όσων παρίστανται σήμερα και να δημιουργήσει μέσα τους τις απαραίτητες προϋποθέσεις ώστε να λάβουν την ενεργοποίηση του φωτός και την παροχή της αγάπης. Να διαποτιστούν από το έλεος με τρόπο τέτοιο ώστε να το αξιοποιήσουν στην καθημερινή ζωή τους.

Εξ ονόματος όλων όσων παρευρίσκονται σε αυτό το χώρο καταθέτω ενώπιον σου κάθε τι το οποίο εν γνώσει τους ή εν αγνοία τους έχουν εκδηλώσει. Καταθέτω τις σκέψεις, τις διεργασίες των συναισθημάτων και της προσωπικότητας, όλα τα στοιχεία που απεικονίζουν στον κόσμο τον εαυτό τους, έτσι ώστε να γίνει μια πραγματική κατάθεση ψυχών και πνευμάτων μέσα σε Εσένα, που θα οδηγήσει στη δημιουργία εσωτερικού χώρου για να φανερωθεί η παρουσία του Λόγου μέσα σε όλους.

Αποστέλλω αγάπη και ευλογία σε όλες τις υποστάσεις που μετέχουν σε αυτό τον κύκλο μαθητείας αλλά για διάφορους λόγους έχουν απομακρυνθεί περισσότερο ή λιγότερο. Τις καλώ, εφόσον το επιθυμούν, να προσέλθουν κοντά μας με τα πνευματικά τους σώματα, συνοδευόμενες από αγγέλους, για να μετάσχουν στη μυσταγωγία αυτή.

Πατέρα αγαπημένε, καταθέτω σε εσένα τον εαυτό μου και παρακαλώ σε διοχέτευσε μου το θέλημα σου για να το εκφράσω στη Γη.

* * *

Αγαπημένε μου άνθρωπε, πολλές σκέψεις υπάρχουν στο νου σου και διάφορες ποιότητες διατρέχουν τη συνείδησή σου. Όλα αυτά τα εμβαπτίζω στο ποτήρι της ζωής και της ύπαρξης. Εμβαπτίζω, ομοίως, στο ποτήρι αυτό τα διάφορα προβλήματα που σε απασχολούν: προβλήματα διαβίωσης, επαγγελματικής δραστηριότητας, υγείας, προβλήματα σχέσεων με το οικογενειακό, το φιλικό ή το εργασιακό περιβάλλον, προβλήματα προσωπικά. Κάθε τι που περικλείεται σε αυτό που το κάθε τμήμα σου, αγαπημένε μου, αποκαλεί προσωπική ζωή και καθημερινότητα. Εμβαπτίζω στο ποτήρι αυτό και κάθε υπόσταση η οποία μετέχει στο Έργο της Δευτέρας Παρουσίας, διαβιώνει κάτω από δύσκολες συνθήκες και επιθυμεί να λάβει βοήθεια και έλεος.

Αγαπημένε μου, πορεύεσαι σε μία πορεία αγάπης, φωτός και αλήθειας. Τα μυστήριά μου εξυπηρετούν και εκφράζουν την εκδήλωση της παροχής του Εαυτού μου προς εσένα με ένα τρόπο έντονο και ισχυρό, ο οποίος αγγίζει την ύπαρξή σου όχι μόνον διαμέσου των εσωτερικών διεργασιών αλλά και διά των εξωτερικών ερεθισμάτων που προσλαμβάνεις κατά τη διάρκεια της τέλεσης του μυστηρίου της κοινωνίας και της ζωής.

Καλό είναι, κάθε φορά που συγκεντρώνονται τα διάφορα τμήματά σου στον κοινό σκοπό της τέλεσης μιας μυσταγωγίας, να συνειδητοποιείς την αναγκαιότητα της ύπαρξής σου να επικεντρωθεί στην ιδέα της θέωσης. Και η επικέντρωση αυτή να μην αφορά μόνον το νου σου, αλλά να είναι τόσο βαθιά και τόσο έντονη που να δημιουργεί τις προϋποθέσεις σε όλες τις λειτουργίες και τις διεργασίες σου να επικοινωνούν με την αίσθηση της ύπαρξης του Θεού εντός σου. Να σε μεταφέρει από την αναγκαιότητα της επικέντρωσής σου στη Θεότητα στη βίωση της ενότητάς σου με τη Θεότητα, κατά τρόπο ώστε κάθε σύναξη του ανθρώπου γύρω από το

ποτήρι της ζωής και της ύπαρξης να είναι μια ουσιαστική εκπαίδευση για να βιώνει την εντός Θεότητα και να ισχυροποιείται στην έκφραση της.

Έχεις συνηθίσει, όταν τελώ μυστήρια για σένα, να με ακούς να εκδηλώνω το έλεος μου μέσα από διάχυση ευλογιών που αφορούν τα θέματα που αγγίζουν τη ζωή και την καθημερινότητα της Γης. Θέλω να κατανοήσεις ότι το μεγαλύτερο μυστήριο το οποίο δύνασαι να αντιληφθείς και να εκδηλώσεις είναι η ένωσή μας! Γιατί, όταν αυτό το μυστήριο μέσα σου εγκαθιδρυθεί και εδραιωθεί ως συνεχής και ρέουσα πραγματικότητα, τότε όλα τα άλλα θα ακολουθήσουν. Κάθε στοιχείο που έχει χρεία ευλογίας και αποκατάστασης θα ενταχθεί στη διεργασία της ένωσής μας για να λάβει τα πρέποντα.

Γι' αυτό το λόγο, το ποτήρι που εξωτερικά βλέπεις το εμφανίζω μέσα σε εσένα, αγαπημένε μου, μέσα στο είναι σου, μέσα στη θεία ουσία σου, αλλά και μέσα στις λειτουργίες των κέντρων σου, ακόμα και μέσα στην προσωπικότητά σου. Σε όλα τα επίπεδα από τα οποία εκδηλώνεται η ύπαρξή σου, σε συνεργασία με τα κέντρα και τα σώματά σου, εμφανίζω μία Αγία Τράπεζα, που έχει επάνω της το ποτήρι της ζωής και τον άρτο της ύπαρξης ώστε το μυστήριο τούτο εντός σου να τελείται.

Συγκεντρώνω όλα τα στοιχεία του είναι σου, τις σκέψεις, τις δομές των συνειδησιακών βιωμάτων, των προσωπικών αντιλήψεων και των συμπερασμάτων, των ποιτήτων που διατρέχουν την ύπαρξή σου, γύρω από την Τράπεζα αυτή. Καθιστώ τα πάντα δυνάμενα να μετέχουν στη χάρη και στο έλεος της τελουμένης εντός σου μυσταγωγίας, έτσι ώστε να βιώνεις ταυτόχρονα μέσα σου αυτό που έξω σου τελείται και να υπάρχει, μέσα από αυτή τη λειτουργία, συνειδητοποίηση και βίωση της ικανότητάς σου να εκδηλώσεις Θεό στη Γη.

Απορροφώ εντός μου, Εγώ η Λόγος Χριστός Μητέρα Διδάσκαλος, κάθε ιδέα που δεν σου επιτρέπει να κατανοήσεις νέες εκφράσεις της ενότητάς μας, η οποία συντείνει σε στάση νου που διέπεται από δέος ή από ασυνείδητες λειτουργίες και σε καλώ να ενωθούμε με ειλικρίνεια, με απλότητα, με επιλογή ευθύνης... Σε καλώ να καταλάβεις ότι χρειάζεται να συνεργαστούν όλες οι διεργασίες που μέσα σου διεξάγονται, για να φανερωθεί η ενότητά μας. Κανένα στοιχείο σου δεν είναι άχρηστο ή αμελητέο, πρέπει όμως να συντονιστεί με Εμένα και με την καθοδήγησή μου για να εκδηλωθεί και να παρουσιάσει τη Θεότητα, για να καταδείξει τη θεανθρώπινη εκδήλωση του Ανθρώπου Λόγου Χριστού. Αυτό, αγαπημένε μου, σημαίνει ότι δεν θα εγκαταλείψεις καμιά σου λειτουργία στην τύχη της, αλλά θα ασχοληθείς για να διευρύνεις και να εμπλουτίσεις όλες σου τις λειτουργίες, ώστε να μπορούν να με παρουσιάζουν και να με εκπροσωπούν ταυτιζόμενες μαζί μου.

Καλώ σε ενεργό δραστηριότητα στο Έργο της Δευτέρας Παρουσίας υποστάσεις γεμάτες επίγνωση, υποστάσεις υπεύθυνες, με την ικανότητα της κοινής λογικής και της αξιολογικής κρίσης, που δεν θα φοβούνται να συγκρίνουν, να επιλέξουν, να διακρίνουν... Που η συμπεριφορά και η εκδήλωσή τους μέσα στην κοινωνική πραγματικότητα δεν θα φαίνεται διαφορετική, λόγω της ανικανότητάς τους να προσαρμοστούν στα δεδομένα της Γης. Αντίθετα, λόγω της δυνατότητάς τους να κινούνται μέσα σε αυτά τα δεδομένα με ηρεμία, ισορροπία, πραότητα και δυναμισμό, θα μπορούν να εκδηλώνονται, χωρίς οι επιλογές τους να αλλοιώνονται από τις επιδράσεις των εξωτερικών δρώμενων επί της Γης, αλλά να κατευθύνονται ουσιαστικά και εμπεριστατωμένα από την εσωτερική καθοδήγηση που Εγώ παρέχω.

Τελώ εντός σου, αγαπημένε, διεργασίες αποκατάστασης και απελευθέρωσης σε όλα τα κέντρα σου, σε όλα τα σώματά σου, σε όλες τις λειτουργίες σου και στην προσωπικότητά σου, για να αφομοιώσεις τη δυνατότητά σου να λειτουργήσεις με τον τρόπο που σου προανέφερα. Για να κατανοήσεις ότι είναι δυνατόν να φανερωθεί στη Γη μια νέα κατάσταση ανθρώπινης εκδήλωσης, και ότι αυτό μπορεί να εμφανιστεί από εσένα, έστω και αν νιώθεις ότι παρουσιάζεις κενά. Αρκεί να

επιλέξεις να ασχοληθείς ουσιαστικά με τον εαυτό σου και να τον εκπαιδεύσεις καθοδηγούμενος από Εμένα, για να γίνει εκφραστής της νέας πραγματικότητας της ανθρώπινης εκδήλωσης, η οποία θα καταδεικνύει την ενότητά της με το Λόγο.

Χρειάζεται να απομακρυνθείς από τις συνήθειες επιλογές που ακολουθείς στην καθημερινή πνευματική σου ενασχόληση. Να επανατοποθετηθείς έναντι των τρόπων που επιλέγεις για να βιώνεις Εμένα μέσα σου και να συνειδητοποιήσεις ότι υπάρχουν και άλλοι τρόποι μέσω των οποίων θα εκπαιδεύσεις και θα εξελίξεις την υπόστασή σου, οι οποίοι απευθύνονται σε ολόκληρη την εκδήλωσή της, είναι πιο σφαιρικοί και περιλαμβάνουν όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας. Διότι, για να επιτευχθεί η ενότητά μας, όλα τα σημεία σου είναι απαραίτητο να γυμνασθούν σε αυτήν.

Εσύ όμως μέχρι σήμερα έχεις επιλέξει να εκγυμνάσεις μόνον κάποια που κατά την εκτίμησή σου θεωρείς ότι μπορούν, λόγω του ύψους ή της πνευματικής ποιότητας που έχουν, να συμμετέχουν στην ένωσή μας. Αυτό είναι λάθος! Γιατί τα στοιχεία που αφήνεις αγύμναστα σου φέρνουν εμπόδια. Αλλά ακόμα και αν αυτό δεν γίνει, η ανισορροπία που προκαλείται στο είναι σου εξαιτίας των διαφορετικών επιπέδων εξέλιξης των στοιχείων σου δημιουργεί εντός σου κενά και χάσματα, που εκφράζονται μέσα από την εκδήλωσή σου στη Γη.

Κατανόησε, αγαπημένε μου άνθρωπε, ότι όλα τα στοιχεία σου είναι απαραίτητο να εκγυμνασθούν, γιατί όλα συμμετέχουν στην ενότητά μας. Το καθένα έχει την κατάλληλη λειτουργία να φανερώσει, έχει να προσφέρει τη δική του συμβολή στην εκδήλωσή σου ως Ανθρώπου Λόγου.

Μάθε να σκέφτεσαι κατά πρώτον και στη συνέχεια μάθε να σκέφτεσαι αναγωγικά. Μάθε να κινείσαι με ταχύτητα και να έχεις εμπιστοσύνη στον εαυτό σου. Μάθε να αναλαμβάνεις την ευθύνη της γνώμης σου, να έχεις τη δύναμη να αντιληφθείς το λάθος σου και να το μετουσιώσεις...

Σε ευλογώ ώστε όλα αυτά μέσα σου να λειτουργήσουν. Να μην περάσουν απλώς από την υπόστασή σου και να διαφύγουν επειδή δεν τα αξιοποίησες και δεν κατόρθωσες να τα αφομοιώσεις εξαιτίας του ότι δεν κατάφερες να συνεργαστείς με την ευλογία μου, να συντονιστείς μαζί της και να την οδηγήσεις σε καρποφορία. Αλλά μέσα σε όλα τα επίπεδα, στις λειτουργίες νου, καρδιάς, συνείδησης και προσωπικότητας, στα κέντρα και τα σώματα σου να παρουσιαστούν καρποί από την ευλογία αυτή και ανθοφορία πνευματική, που θα γεμίσει την ύπαρξή σου με αρώματα και θα της δημιουργήσει την ευφορία και τη διάθεση να εργάζεται όλο και περισσότερο με στόχο την ενότητά μας, ώστε να κάνεις ολοκληρωμένα βήματα και ολοκληρωμένες διεργασίες σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης εκδήλωσής σου. Διεργασίες στις οποίες θα συμμετέχουν όλα τα στοιχεία του είναι σου, χωρίς να εξαιρείται κανένα. Και θα συμμετέχουν όμορφα, καλοβαλμένα, ώστε να μπορείς να στέκεσαι σε κάθε κατάσταση της Γης χωρίς να ταραζέσαι, να ανατρέπεις ή να παραπαίεις. Να στέκεσαι με σταθερότητα, να αντιλαμβάνεσαι την ουσία των γεγονότων, να την επεξεργάζεσαι με ταχύτητα και να την εμβαπτίζεις μέσα σε Εμένα. Και από την ενότητά μας, να διαχέεις δυναμικό ζωής, να διαχέεις ό,τι ακριβώς χρειάζεται και απαιτείται για να βοηθήσεις στη συγκεκριμένη κατάσταση, έχοντας ευλυγισία και ικανότητα να παρουσιάζεις ποικιλία συμπεριφορών. Δίχως να δεσμεύεσαι από καθορισμένους τρόπους εκδήλωσης και έκφρασης, αλλά, ανάλογα με τα δεδομένα και την εσωτερική καθοδήγηση που θα λαμβάνεις, να παρουσιάζεις κάθε φορά αυτό που χρειάζεται να παρουσιαστεί και να δίνεις αυτό που χρειάζεται να δώσεις ως ύπαρξη που γνωρίζει να κινείται με σταθερότητα, επίγνωση, πραότητα, δυναμισμό και υπευθυνότητα. Η οποία ξέρει πού βαδίζει και ξέρει ταυτόχρονα ότι σε αυτή την πορεία της ζωής και της αγάπης κάθε μέρα ανοίγονται μπροστά της νέες προοπτικές και νέος στίβος για να καταδείξει τις ικανότητές της.

Αγαπημένε μου, αγαπώ την προσπάθειά σου. Αγαπώ την ανάγκη σου. Αγαπώ κάθε τι που εκδηλώνεται από εντός σου. Η αγάπη μου γίνεται δρόμος αλήθειας και αποκατάστασης για σένα. Εγώ η Διδάσκαλος Μητέρα Λόγος εκδηλώνομαι και παρέχω το Είναι μου σε εσένα, το άπειρο Είναι που γεμίζει το άπαν της Δημιουργίας και των ανεκδήλωτων κόσμων.

Η Γη λαμβάνει την παροχή του ελέους μου και διαποτίζεται με τη χάρη μου εξακολουθητικά. Οι υπάρχουσες συνθήκες δεν εμφανίζουν ακόμα την πραγματοποιούμενη από Εμένα διαπότιση, αλλά και οι ενδείξεις της παρουσίας μου ως Λόγου επί της Γης, διαμέσου των υπάρχοντων σήμερα λατρευτικών μορφών, παρανοούνται από την ανθρώπινη συνείδηση και εντάσσονται στα πλαίσια και στις θρησκευτικές αντιλήψεις της κοσμικής περιόδου που λήγει...

Ξεκίνησε για σένα, Γη, η νέα περίοδος της Παρουσίας του Λόγου εντός του Ανθρώπου! Η νέα περίοδος της φανέρωσης του Προσώπου Μου και της αποκατάστασης κάθε μη ολοκληρωμένης σύλληψης και κάθε ελλιπούς συνειδητοποίησης σε σχέση με την έκφρασή μου ως Λόγου Μητρός.

Διακινώ την αλήθεια στη Γη! Διακινώ την ελευθερία στη Γη! Αυτό είναι το Έργο μου. Αίρω τα εμπόδια όπου τα συναντώ – στις ανθρώπινες υποστάσεις ή στις εξελίξεις των γεγονότων. Η λειτουργία μου, άοκνη και διαρκής, διαμορφώνει συνεχώς νέες καταστάσεις και μέσα από αυτές διαχέει ιδέες και εκδηλώνει γεγονότα, για να δημιουργηθούν προϋποθέσεις ώστε όλο και περισσότερο η ελευθερία και η αλήθεια να διακινείται.

Ετοιμάσου, άνθρωπε, για την αλήθεια! Ετοιμάσου για την ελευθερία! Ετοιμάσου για την αγάπη! Χρειάζεται να είσαι δυνατός, να είσαι άρτιος, να είσαι ολοκληρωμένος. Χρειάζεται να είσαι εσύ. Γιατί μόνον αν είσαι εσύ θα κατανοήσεις ότι είμαστε Ένα. Μόνον αν μπεις βαθιά στον εαυτό σου θα κατανοήσεις τη συνύπαρξή μας όπως πρέπει να την κατανοήσεις και θα βιώσεις τον εαυτό σου ως τον Ένα Εαυτό, γιατί δεν έχεις άλλο εαυτό...

Η ώθηση και η διαπότισή μου, που είναι εκδήλωση της αγάπης μου και παροχή της ζωής μου προς εσένα, δεν σε οδηγεί να κάνεις επιλογές άσχετες με την πραγματικότητα που ζεις. Αντίθετα, δημιουργεί τις προϋποθέσεις για να μπορείς, μέσα στην πραγματικότητά σου, να εξασκείσαι καθημερινά στην ένωσή μας, να συγκεντρώνεσαι γύρω από Εμένα και μέσα σε Εμένα, μέσα σου. Να μπορείς να εκπαιδεύεις τις λειτουργίες της σκέψης σου, της καρδιάς σου, των συναισθημάτων σου, για να κρατάς ισορροπίες και να αντιλαμβάνεσαι όλα τα εξωτερικά ερεθίσματα ως το στίβο που σε βοηθά να εκπαιδευτείς σε συνθήκες πραγματικές· όχι ασκούμενος μέσω τεχνικών, όπως μπορεί ο άνθρωπος να εκπαιδευόταν σε άλλες περιόδους.

Εσύ έχεις το στίβο της καθημερινής ζωής, στον οποίο υπάρχουν όλες οι δυνατότητες εκπαίδευσης συγκεντρωμένες – και μάλιστα πολύ περισσότερες από αυτές που οι διάφορες τεχνικές πνευματικής εξέλιξης παρέχουν. Ταυτόχρονα, εφόσον και εάν επιλέγεις να ενεργοποιείς την ένωση μας, έχεις και Εμένα μέσα σου για να σε βοηθάω. Αυτή τη δυνατότητα εκπαίδευσης που το περιβάλλον σου προσφέρει φρόντισε να την αξιοποιείς στο έπακρο. Συνειδητοποίησε τις δυνατότητες εκπαίδευσης που η παροχή του ελέους μου ανοίγει για σένα, καθώς και τις δυνατότητες επιτάχυνσης των λειτουργιών της μετουσίωσης που η νέα κοσμική περίοδος έχει ήδη ενεργοποιήσει. Κινητοποίησε και φανέρωσε την έκφραση του εαυτού σου με νέα αποφασιστικότητα, με νέα δύναμη, με νέο εύρος και νέα ετοιμότητα.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, εμβαπτίζω στον οίνο του ποτηριού αυτού τεμάχια του άρτου, για τη δική σου άνοδο και εξέλιξη, για την άνοδο και εξέλιξη της Γης

ολόκληρης, για τη μετατόπισή σου, για την αλλαγή της σημερινής πραγματικότητας και τη διαμόρφωση μιας νέας πραγματικότητας στη Γη.

Μετουσιώνω τον άρτο και τον οίνο σε σώμα και αίμα Λόγου Χριστού παρεχόμενο στον άνθρωπο και στη Γη.

Λάβε και φάγε από το περιεχόμενο του ποτηριού που εντός σου ευρίσκεται και σε οδηγεί στην ενότητα των εσωτερικών λειτουργιών και της εξωτερικής εκδήλωσης. Εμβαπτίσου σε αυτό και από αυτό αναδύσου πλήρης αγάπης, φωτός και δύναμης.

Ιδού Εγώ, σου παρέχω διά του άρτου και του οίνου τούτου, τον Εαυτό μου και διά των υλικών της Γης, των μετουσιωμένων σε απειρότητα αλήθειας, ελευθερίας και ζωής, επισφραγίζω όλα όσα τελέσθηκαν κατά τη σημερινή μυσταγωγία. Αμήν.

27. 6. 2001

Ενωμένη με τον Ένα Λόγο, παρέχω σε εσένα, άνθρωπε, τον Εαυτό μου, ήτοι τη Λόγο Διδάσκαλο Μητέρα, δονούμενη και πάλλουσα στις δονήσεις της άπειρης αγάπης και βοήθειας. Είμαι εντός σου. Αυτή είναι η αλήθεια που διδάσκεισαι, η αλήθεια που ωθείσαι να εκδηλώσεις: η ύπαρξή μου μέσα σου!

Η διάχυσή μου εκ νέου εντός σου είναι μια επιπρόσθετη χορηγία δυνάμεων για να ενεργοποιηθεί η ήδη ευρισκόμενη μέσα στο είναι σου πάλλουσα παρουσία μου και να δημιουργηθούν προϋποθέσεις και συνθήκες για να εξαπλωθεί και να διαποτίσει όλα τα σημεία του νου, της καρδιάς, της συνείδησης και της προσωπικότητάς σου.

Επιτελώ εντός σου το μυστήριο της θείας κοινωνίας, δηλαδή της ταύτισης και ενότητάς μας. Το ουσιαστικό, καίριο μυστήριο όπου ο Λόγος μέσα από τον άνθρωπο αναδύεται, μέσα από τις λειτουργίες της σκέψης και του νου, μέσα από όλες τις διαδικασίες και διεργασίες των κέντρων και των σωμάτων. Σου διοχετεύω, μέσω του μυστηρίου αυτού, το ενεργειακό δυναμικό ώστε να αναλάβεις πρωτοβουλία και να παρέμβεις στον εαυτό σου, καθοδηγούμενος και καλυπτόμενος από τη θεία σοφία, από την άπειρη αγάπη και από το άπειρο έλεός μου. Να βάλεις τάξη όπου χρειάζεται, να γευτείς την ταύτισή μας μέσα από τις απτές καταστάσεις της καθημερινής δραστηριότητάς σου και να βιώσεις σε όλα τα σημεία σου την αρμονία που παρέχει η συνύπαρξή μας.

Η παροχή μου –ενέργεια ακένωτη– καθώς εισχωρεί στη θεία ουσία σου κι ανακυκλώνεται στα κέντρα και τα σώματά σου μεταμορφώνεται σε πυρήνες ζωής διάπυρους. Αυτοί μεταφέρουν όλα τα ενεργειακά στοιχεία που έχεις ανάγκη ώστε να προχωρήσεις σε λειτουργίες κάθαρσης, μεταλλαγής και αναγέννησης. Να συλλάβεις νέες ιδέες, να επιδείξεις νέες πρωτοβουλίες και νέους τρόπους καθημερινής εκδήλωσης της πνευματικής πορείας σου, μέσα από τους οποίους θα επιλύονται τα εσωτερικά αδιέξοδα οδηγώντας και τα εξωτερικά σε λύσεις.

Στο όνομα της αγάπης και του ελέους μου ενεργώ επί των υποστάσεων του Ενός Ανθρώπου που πλαισίωσαν το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας κατά την περίοδο που ο Διδάσκαλος Ιωάννης εκδηλωνόταν πάνω στη Γη. Μετουσιώνω καταστάσεις βαρών και δεσμεύσεων – αυτοδεσμεύσεων και δεσμεύσεων προερχόμενων από άλλους ή κατευθυνόμενων προς άλλους. Διαχέω άπλετα την αγάπη μου και το έλεός μου για να ελευθερώσω συνειδήσεις, έτσι ώστε η κάθε συνείδηση πραγματικά ελεύθερη να μπορεί να βιώσει την ένωσή της με το Λόγο. Επενεργώ σε κάθε πνευματική ένωση που παρουσιάζει ποιότητα διαφορετική από εκείνη που ενώνει την ανθρώπινη υπόσταση απευθείας με Εμένα. Διαμορφώνω συνθήκες καθαρότητας και αγάπης μέσα σε κάθε ύπαρξη, έτσι ώστε άμεσα να μπορεί να βιώσει την καθαρή επαφή και ένωση μαζί μου.

Διασπώ, άνθρωπε, οποιαδήποτε ένωση παρακωλύει την ενότητά μας και αποκαθιστώ τις ενωτικές σχέσεις μεταξύ των τμημάτων σου στη σωστή τους θέση, έτσι ώστε να επιτρέπουν την ανακύκλωση αγάπης, σεβασμού και εκτίμησης χωρίς να καθιστούν καμία ανθρώπινη σύνδεση υποκατάστατο της δικής μας ένωσης. Σε ελευθερώνω ολοκληρωτικά, ανεξαρτήτως σταδίου ή εγκλωβισμού, ανεξαρτήτως επιρροών, είτε βρίσκεσαι κοντά σε χρισμένους δασκάλους και Μητέρες είτε μακριά τους, ενεργώντας για κάθε ύπαρξη που ήρθε σε επαφή με το μήνυμα της Δευτέρας Παρουσίας και το Διδάσκαλο Ιωάννη. Σε ελευθερώνω, για να μπορέσεις να βιώσεις ελεύθερα και πάλι, εφόσον το επιλέξεις –και σου δίνω τη δυνατότητα να το επιλέξεις– το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας στην απειρότητά του και την ένωσή μας ως σύνδεση που άμεσα εκδηλώνεται μέσα από το είναι σου ως καθοδήγηση ζωής και αγάπης.

Αγαπημένε μου άνθρωπε, κάθε φορά που σου μιλώ φανερώνοντας τη ροή της ενέργειάς μου μέσα από συγκεκριμένες έννοιες και λέξεις σου διαχέω την αγάπη μου. Όποιες και αν είναι οι αναγκαιότητές σου, σε όποια βαθμίδα εξέλιξης και αν βρίσκεσαι, όποιο εκπαιδευτικό κύκλο και αν διανύεις, πάντα την ίδια αγάπη σου

διαχέω, φροντίζοντας να έχεις τη δυνατότητα, αν το επιθυμείς, να την αντιληφθείς. Να την αφήσεις να ρεύσει μέσα σου και να την αξιοποιήσεις συνεργαζόμενος με όλες τις θείες δυνατότητες που σου παρέχει, για να μπορέσεις να πραγματοποιήσεις εσωτερικές μεταλλαγές και να πραγματώσεις την εκδήλωση της ένωσής μας.

Και τώρα την αγάπη μου σου εκδηλώνω. Σου λέω ότι σ' αγαπώ. Δεν έχω τίποτα άλλο να σου πω και ίσως δεν μπορείς να αντιληφθείς το μέγεθος και το εύρος της φράσης μου αυτής. Την περιεκτική της δόνηση, πόσα εκφράζονται μέσα από αυτή, σε πόσα ταυτόχρονα πεδία και επίπεδα του εσωτερικού σου είναι αλλά και της εξωτερικής σου εκδήλωσης μπορεί να λειτουργήσει η ενίσχυση και η αλήθεια που σου παρέχεται μέσα από τη φράση «σ' αγαπώ». Γιατί και μόνον αυτή η φράση μπορεί να σε οδηγήσει να βιώσεις την ταύτισή μας και να σε κάνει ικανό να ανταποκριθείς σε Εμένα με την δονητική πληρότητα της δικής μου εκδήλωσης, και έτσι να επιτευχθεί αυτό που με χιλιάδες άλλους τρόπους προσπαθείς να πετύχεις αλλά δεν το καταφέρνεις: η ένωσή μας.

Δεν σημαίνει ότι θα σταματήσει η λειτουργία του νου σου όταν βιώσεις την πληρότητα της ενότητάς μας, ούτε ότι δεν θα έχεις συναισθηματικές διεργασίες, ή ότι η προσωπικότητά σου αμέσως θα καταστεί διάφανη και κρυστάλλινη συνεργαζόμενη απόλυτα με τις λειτουργίες της τελειότητας. Σημαίνει όμως ότι θα είσαι ικανότατος να αξιοποιήσεις το εσωτερικό βίωμα σου για να φέρεις την αλλαγή εντός σου. Για να ζήσεις την αναγέννηση με τρόπους πιο γοργούς, έχοντας ήδη μέσα σου αντιληφθεί και νιώσει την ουσία της πνευματικής σου πορείας. Έχοντας κατανοήσει ότι μπορείς να έλξεις εντός της όλους τους παράγοντες που την περιβάλλουν, κάνοντας πραγματικά κεντρικό στόχο την ουσία της πνευματικής πορείας και όχι τα περιρρέοντα αυτή και τα απορρέοντα από αυτή.

Θέλω να σου ανακοινώσω, αγαπημένε μου, ότι η εκπαίδευσή σου εισάγεται πάλι σε νέες καταστάσεις και ένας νέος εκπαιδευτικός κύκλος αρχίζει. Αν δεν έχεις ολοκληρώσει τους προηγούμενους, τότε καλείσαι, κάθε φορά που ένας καινούριος ξεκινάει, να ασχολείσαι ταυτόχρονα και με τα ελλείμματα εκπαίδευσης που ως κενά έχεις αφήσει μέσα σου. Ως αποτέλεσμα, χρονοτριβείς περισσότερο και αδυνατείς να αφομοιώσεις την παροχή ενέργειας ζωής και τη διάνοιξη που φέρνει σε εσένα η καινούργια εκπαιδευτική διαδικασία. Όμως, για να μην προβληματίζεσαι όταν συσσωρεύονται μέσα σου καταστάσεις που νιώθεις ότι δεν μπορείς να αντιμετωπίσεις, σε προλαβαίνω και σου λέω πως όταν αρχίζει ένας εκπαιδευτικός κύκλος αρχίζει για κάθε τμήμα σου. Διαχέεται πάνω στον πλανήτη, διαχέεται στο σύνολο του Ανθρώπου, και το κάθε τμήμα σου, ανάλογα με τον τρόπο που τοποθετείται, ανάλογα με την προεργασία που έχει κάνει, λαμβάνει από αυτόν ό,τι μπορεί να χωρέσει.

Μερικά τμήματά σου, άνθρωπε αγαπημένε, δεν θα μπορέσουν να λάβουν, γιατί η ασχολία τους με τους προηγούμενους εκπαιδευτικούς κύκλους –που εξακολουθούν να πάλλουν πάνω στον πλανήτη προς βοήθειά σου– θα είναι τόσο ολοκληρωτική, ώστε δεν θα τους δίνει τη δυνατότητα να προχωρήσουν σε άλλες διευρύνσεις. Κάποια τμήματά σου θα ασχοληθούν εντατικότερα με τους παλαιούς εκπαιδευτικούς κύκλους, αλλά συγχρόνως, λόγω της μερικής προετοιμασίας τους, θα δέχονται μηνύματα και από τη νέα εκπαιδευτική κατάσταση, ενώ κάποια άλλα, θα ασχοληθούν περισσότερο με τη νέα εκπαιδευτική κατάσταση, παρ' όλο που θα ανατρέχουν πίσω για να καλύψουν τα κενά που έχουν αφήσει από τις προηγούμενες εκπαιδευτικές διεργασίες τους. Ορισμένα, όμως, ουσιαστικά θα ανοίξουν την εκδήλωση του νέου κύκλου πάνω στη γη, με την τόλμη και την πρωτοπορία τους.

Αυτά, επειδή πραγματικά θα έχουν κάνει ουσιαστική δουλειά σε όλους τους προηγούμενους κύκλους, θα μπορέσουν να στρέψουν όλο το δυναμικό του νου, της καρδιάς και της συνείδησής τους στην αφομοίωση της νέας ενεργειακής παροχής, χωρίς να έχουν απώλειες. Ως εκ τούτου, θα μπορέσουν να την εκφράζουν με ιδέες, συναισθήματα και εκδηλώσεις που θα την παρουσιάζουν ολοένα και πιο ολοκληρωμένα, δημιουργώντας τοιουτοτρόπως προϋποθέσεις για την έναρξη του επόμενου εκπαιδευτικού κύκλου.

Κάπως έτσι διαμορφώνεται η διαβάθμιση και η διάκριση των διαφόρων τμημάτων σου που ασχολούνται με την πνευματική πορεία σε πρωτοπόρους, ακολούθους και βραδυπορούντες. Κάπως έτσι διακρίνονται, σε κάθε εξελικτικό επίπεδο, εκείνοι που προπορεύονται και εκείνοι που ακολουθούν. Εμένα, όμως, δεν με περιορίζει ούτε η εκδήλωσή σου ούτε η ανταπόκρισή σου στους εκπαιδευτικούς κύκλους μαθητείας. Η στάση σου αφορά εσένα, με εσένα έχει να κάνει.

Εγώ, έτσι ή αλλιώς, σ' αγαπώ. Σου διαχέω την αγάπη μου και το έλεός μου σε κάθε περίπτωση. Εγώ δεν θα σου αφαιρέσω ποτέ το δικαίωμα, έστω και αν βρίσκεσαι στον ένα κύκλο μαθητείας, να μεταπηδήσεις με ταχύτητα στον άλλο, εφόσον όλη σου η λειτουργία σε οδηγεί εκεί· αντίθετα, θα σε ωθήσω. Επομένως, τα παραπάνω δεν αφορούν την κατάταξη υποστάσεων ούτε την ιεράρχησή τους. Απλώς εξηγούν τον τρόπο εκδήλωσης ορισμένων πραγμάτων που ως αποτέλεσμα της δικής σου στάσης παρουσιάζονται για να αντιλαμβάνεσαι τι σου συμβαίνει όταν κάποιες στιγμές μπερδεύεσαι και δεν μπορείς να παρακολουθήσεις ή να ταξινομήσεις τις εσωτερικές πνευματικές διεργασίες σου.

Είμαι η Διδασκάλισσα Λόγος ή διαφορετικά η Λόγος Διδάσκαλος Μητέρα Χριστός ή ο Ένας Λόγος – το ίδιο είναι. Παρουσιάζω τη λειτουργία μου, και δεν την παρουσιάζω μόνον με λόγους, αλλά την φανερώνω και μέσα στις συνειδήσεις, στις ψυχοπνευματικές υποστάσεις που μου δίνουν το χώρο.

Ήρθα να σε ανακαινίσω, άνθρωπε – και θα σε ανακαινίσω! Διότι αυτό που κομίζω έχει να κάνει με τη θέωσή σου, με την ανάστασή σου. Δεν ήρθα να διαλαλήσω την παρουσία μου απλώς για να γνωρίζεις ότι περπάτησα στη Γη ως Μαρία η Θεοτόκος και ότι είμαι Λόγος ακριβώς όπως και ο Υιός μου Ιησούς. Δεν θα υπήρχε καμία αναγκαιότητα να γίνει από Εμένα προς εσένα τέτοια δήλωση αν δεν ενέκρυπτε μία πνευματική διεργασία στην οποία χρειάζεται να εισχωρήσεις για να μπορέσεις να ελευθερωθείς από δεσμά και πλαισία που εσύ ο ίδιος έχεις επιβάλλει στον εαυτό σου και ελεύθερα να προχωρήσεις στη χριστοποίηση και θέωσή σου.

Είμαι εδώ και εκφράζομαι για να σου δώσω σημεία. Όμως τι σημεία θα είναι αυτά και με ποιο τρόπο θα εκδηλωθούν; Θα φανερωθούν μέσα από τη συνειδησή σου και θα αφορούν το στάδιο εκπαίδευσης όπου βρίσκεσαι.

Σου δίνω ήδη σημεία. Ενεργώ σε κάθε συνείδηση –όσο περιορισμένη και αν είναι, όσο ενταγμένη στα μέχρι σήμερα ισχύοντα, στον τρόπο θρησκευτικής λατρείας ή σε οποιαδήποτε άλλα δεδομένα πνευματικής ενασχόλησης. Λειτουργώ εντός της και εμφανίζω τα σημεία μου ανάλογα με τη χωρητικότητα που έχει. Ενδύομαι τη μορφή εκείνη με την οποία μπορεί να με αναγνωρίσει ως Μητέρα το εκάστοτε τμήμα σου. Με αυτή τη μορφή επενεργώ στη συνειδησή σου διαμορφώνοντας προϋποθέσεις διάνοιξης, ώστε να μπορέσεις τελικά να κατανοήσεις το εύρος της ουσίας μου, της αλήθειας μου και την παλμοδότησή μου ως Λόγου Ενός και μοναδικού. Το ίδιο επιτελώ και σε συνειδήσεις που ασχολούνται με ανθρωπιστικά θέματα, οι οποίες μπορεί να μην έχουν πνευματικά ενδιαφέροντα, αλλά είναι ευαισθητοποιημένες στα ανθρωπιστικά ιδεώδη και ενεργοποιημένες για την επικράτησή τους.

Εισέρχομαι και από την παραμικρή διόδο στη συνειδησή σου. Σου δίνω τα σημεία μου με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορείς να αναγνωρίσεις την παρουσία της αγάπης και του ελέους, της ζωής και της χάριτος χωρίς να περιορίζομαι ή να δεσμεύομαι από κανένα νοητικό δεδομένο, από καμία πνευματική ή θρησκευτική τοποθέτηση, από καμία κοινωνικοπολιτική δομή. Έτσι λειτουργώ, έτσι διαχέομαι μέσα στην ανθρωπότητα και έτσι προετοιμάζω κάθε τμήμα σου, αγαπημένε άνθρωπε, για να με χωρέσει. Για να γίνει συγγενές με τις δονήσεις που διαχέονται, κατά την Πατρική Βουλή, πάνω στη Γη, διότι μόνον τότε θα μπορέσει να ελευθερωθεί και να ακολουθήσει την πορεία της ζωής.

Όλη αυτή η διαδικασία που σου ανέπτυξα, αγαπημένε μου, αφορά ένα κύκλο εκπαίδευσης ο οποίος ουσιαστικά τώρα ισχυροποιείται. Οι μέχρι τώρα εκδηλώσεις

μου σε διαπότιζαν δονητικά και σε προετοιμάζαν, αλλά δεν είχαν επικεντρωθεί στο να σε καταστήσουν απόλυτα συμμετέχο στη δική μου έκφραση. Άραγε, αγαπημένε μου, η παρουσία μου ως Μητέρας Λόγου θα διαφοροποιήσει την ύπαρξή σου; Και αν ναι, πώς; Τι θα δημιουργήσει μέσα σου;

Ουσιαστικά θα καταρρίψει την έλλειψη σεβασμού που το άρρεν εκδηλώνει προς το θήλυ και το θήλυ προς το άρρεν. Θα καταρρίψει την ανταγωνιστικότητα. Θα μετουσιώσει αυτά τα στοιχεία μέσα στην αγάπη και θα δημιουργήσει δυνατότητες συμπόρευσης. Αυτό σημαίνει ότι μια νέα ποιότητα θα συμφιλιώσει τις δομές των ιδεών και των συναισθημάτων σου, των κέντρων ζωής και των σωμάτων σου, που εμπεριέχουν την πόλωση αρνητικού και θετικού, την πόλωση ανδρός και γυναικός όπως αυτή εκφράζεται πάνω στη Γη. Ως αποτέλεσμα, θα δημιουργηθεί δυναμικό – νοητικό, συναισθηματικό και ενεργειακό– το οποίο θα σου επιτρέψει να υπερβείς τους ρυθμούς που μέχρι σήμερα ακολουθούσες.

Η επέμβασή μου μέσα σου, η αποκατάσταση δηλαδή της αντιπαλότητας που διαπερά και διατρέχει όχι μόνον τη διαχρονική ιστορία σου ως οντότητα, αλλά και τη διαχρονική δομή των λειτουργιών και των σωμάτων σου στη Γη ή και στα άλλα πεδία, θα σου δώσει τη δυνατότητα να βιώσεις το ενεργειακό δυναμικό που εκλύει η συνεργασία του είναι σου, η συνεργασία του νου σου, η συνεργασία των κέντρων σου. Βιώνοντας αυτό το δυναμικό, θα απελευθερωθούν ιδέες, συναισθήματα και πρωτοβουλίες. Θα στραφεί ο νους, η καρδιά σου και τα αισθητήρια όργανά σου σε νέες καταστάσεις. Θα μπορέσεις να συλλάβεις ευρύτερες διαστάσεις του τρόπου επικοινωνίας και έκφρασης, του τρόπου ζωής πάνω σε αυτό τον πλανήτη.

Θα ευαισθητοποιηθείς στις λειτουργίες του σεβασμού και της εκτίμησης, στις λειτουργίες της ελευθερίας, καθώς και σε εκείνες που θα σε οδηγήσουν να συμπλέεις και όχι να ανταγωνίζεσαι. Που θα σε μάθουν να προσφέρεις, αλλά και να μπορείς να αντιληφθείς, την ομορφιά και τη δύναμη που σου παρέχει η προσφορά. Και αυτό θα γίνει όχι μόνον στις πνευματικά εξελιγμένες υποστάσεις, που συνειδητά προσπαθούν να επιλέξουν ανοδικές ποιότητες, αλλά και σε εκείνες που εκδηλώνονται από οποιοδήποτε επίπεδο. Γιατί η δική μου παροχή προς όλες διαχέεται και προς όλες θα λειτουργήσει η μετουσίωση της εσωτερικής αντιπαράθεσης του ανθρώπου σε ενότητα και αγάπη και ζωή.

Η εκδήλωσή μου πάνω σε αυτή τη Γη σηματοδοτεί την ενότητά σου! Σηματοδοτεί την ενότητα των φύλων! Την ενότητα των συνειδησιακών βιωμάτων, που και σε αυτά έχεις προσδώσει φύλο! Την ενότητα των σκέψεων, των πρωτοβουλιών, των τρόπων εκδήλωσης, των μορφών έκφρασης και γενικά όλων των καταστάσεων που φανερώνεις, άνθρωπε, και τις οποίες εντάσσεις –όλες– μέσα στη διαχωριστικότητα των φύλων, έστω και αν δεν το καταλαβαίνεις.

Η ενότητα για την οποία σου μιλώ θα σε οδηγήσει να πάψεις να ασχολείσαι και να καταναλώνεις τόσο πολύ δυναμικό για να διατηρήσεις τη διάσπαση που επέλεξες. Γιατί θα διαπιστώσεις ότι πλέον δεν θα έχει τόση σημασία για σένα, ούτε θα σου δίνει τόση εσωτερική χαρά, ενώ συνάμα δεν θα σου φαίνεται καθόλου λειτουργική πια. Ταυτόχρονα, θα εξακριβώσεις ότι η διάσπαση δεν θα μπορεί να φέρνει λύσεις στην καθημερινότητά σου, στα προβλήματα που η Γη αντιμετωπίζει, κι έτσι θα αντιληφθείς ότι όλο το δυναμικό που σπαταλάς για τη διατήρησή της, μαζί με το δυναμικό που παράγεται από την ίδια την ενότητα, μπορείς να το αξιοποιήσεις σε άλλες εκφράσεις και εκδηλώσεις. Να το στρέψεις προς νέους στόχους, οι οποίοι θα αναβλύζουν από μέσα σου. Γιατί, από τη στιγμή που ενώνονται οι ποιότητες μέσα σου, αναβλύζει η λειτουργία ζωής, η οποία δεν ανακόπτεται, αλλά ρέει, εκδηλώνεται, παράγει, παρέχεται, προσφέρεται και δημιουργεί.

Αυτό θα βιώσεις, γιατί αυτό σου φέρνω! Αυτό κομίζει η διάχυση της παρουσίας μου πάνω στη Γη. Γι' αυτό το λόγο τονίζεται η εκδήλωσή μου ως Διδασκάλου Λόγου Μητρός, και για κανέναν άλλο. Γιατί η συνεχής έκφραση της παρουσίας μου διαποτίζει και εσένα και τον πλανήτη σου και όλες τις ποιότητες της καθημερινής ζωής σου και πραγματώνει την κατάσταση της αναγέννησής σου και της εσωτερικής σου ένωσης, ώστε να βιώσεις, μέσα από αυτή, την ένωση μαζί μου ολοκληρωμένα και να την εκφράσεις στην πράξη.

Αυτό είναι το Έργο, όπως το παρουσιάζω τώρα, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν θα σου παρουσιάσω και άλλες πτυχές του ή ότι δεν θα σου αναλύσω αργότερα επιμέρους καταστάσεις που αφορούν την παρουσία και την εκδήλωσή μου πάνω στη Γη, καθώς και τη δική σου ενεργητική συμμετοχή στην πορεία της χριστοποίησης-θέωσής σου.

Αυτό το Έργο το ευλογώ να ξεκινήσει τώρα μέσα στην ανθρωπότητα, ουσιαστικά και ολοκληρωμένα. Να επέμβει σε όλες τις δομές της ανθρώπινης επίγνωσης και πραγματικότητας, σε όλες τις διεργασίες που επισυμβαίνουν στον πλανήτη, σε όλα τα συστήματα των ιδεών, σε όλες τις εκφράσεις της τέχνης και της επιστήμης, σε όλες τις λειτουργίες της ιατρικής. Σε κάθε τι που αφορά τον άνθρωπο, ξεκινά από τον άνθρωπο και απευθύνεται στον άνθρωπο, σε κάθε τι που αφορά τη Γη και τη σχέση του ανθρώπου με το περιβάλλον του. Έτσι ώστε η νέα ενεργειακή διάχυση να φέρει κάθε συνείδηση σε επαφή με τον καινούριο εκπαιδευτικό κύκλο μαθητείας, να την διαποτίσει με τις δονήσεις του και να προσφέρει άπλετα έλεος και βοήθεια προς κάθε ύπαρξη, για να γνωρίσει την αλήθεια και την ελευθερία, να πορευθεί στη ζωή και να βιώσει την αγάπη.

Σε γεμίζω με τον Εαυτό μου, αγαπημένε μου, και σε ευλογώ να εκδηλώσεις μέσα από τον περιορισμό της μορφής σου το Λόγο σε απειρότητα. Αμήν.

Νοέμβριος 1995

(Περί χρόνου)

Αγαπημένοι μου, ευλογώ το χώρο και διαχέω σε αυτόν την άπειρη Παρουσία μου, δημιουργώντας μέσα σας τις προϋποθέσεις για ενεργοποίηση πνευματική. Μετουσιώνω κάθε κόπωση που έχετε, για να ενεργοποιήσω την συμμετοχή των υποστάσεων σας στην αφομοίωση της αλήθειας. Κινητοποιώ την επεξεργασία των ιδεών στο θείο είναι σας, με σκοπό την πνευματική λειτουργία, άνοδο και εξέλιξη, την καρποφορία της ψυχής σας και την συμμετοχή αυτής, όλο και περισσότερο, στην πορεία της χριστοποίησης.

Αγαπημένες και αγαπημένοι, σκέπτεστε πάρα πολύ, προσεγγίζετε τα θέματα μέσα από διαρκείς συλλογισμούς και σκέψεις. Η ίδια η διανοιακή λειτουργία, η οποία ηγείται των ιδεών και των συλλογισμών σας, είναι απόρροια του χρόνου, στον οποίο ενταχθήκατε. Η διάνοια διέπεται από χρονικούς περιορισμούς. Ακολουθεί τη νομοτέλεια του χρόνου και δεν μπορεί να την υπερβεί, ούτε μπορεί να έχει βλέμμα που να εκτείνεται σε άπειρες διαστάσεις. Συλλέγει στοιχεία από το παρελθόν, το παρόν και το αναμενόμενο μέλλον, κάνει συσχετίσεις και βγάζει συμπεράσματα. Επομένως, η διάνοια επεξηγεί το χρόνο μέσα από το χρόνο.

Ο μόνος τρόπος για να εισχωρήσετε ουσιαστικά στο χρόνο και να τον δείτε μέσα από ένα άλλο επίπεδο είναι να αφήσετε την ψυχή σας, το θείο είναι σας να εκδηλωθεί και να σας οδηγήσει στη συρραφή των βιωμάτων σας και στην έκφρασή τους. Να σας οδηγήσει στην εκδήλωση των ποικιλόμορφων συνειδησιακών καταστάσεων που έχετε συλλέξει εντός σας, που αφορούν την διαδρομή σας στο χρόνο, αλλά ταυτόχρονα εμπεριέχουν την επεξήγηση για τη σχέση του χρόνου με το άχρονο. Η ψυχή, το θείο είναι σας, ως ουσία εκ του Θεού προερχόμενη, έχει μέσα της την άχρονη ποιότητα που δεν δεσμεύεται από τις οποιεσδήποτε υλικές νομοτέλειες και που οδηγεί τον άνθρωπο στην απελευθέρωση, μέσα από την οποία αποκτά νέα ορατότητα και νέα συνειδητοποίηση.

* * *

Ο χρόνος, άνθρωπε, είναι αποτέλεσμα της επιλογής που σε οδήγησε στην ανελευθερία σου. Περιτοιχίζει την ανελευθερία σου και είναι αποτέλεσμα μη ολοκληρωμένης επίγνωσης του Εαυτού σου. Είναι απόρροια της ανάγκης σου να βιώσεις τις λειτουργίες σου ενταγμένες σε ένα επίπεδο άλλο από αυτό στο οποίο δημιουργήθηκες και να συνειδητοποιήσεις αυτό που είσαι βιώνοντας ακριβώς τη στέρηση του ίδιου σου του Εαυτού...

Ο χρόνος σε εντάσσει σε δεδομένα και κατεστημένα. Λειτουργεί πάντα θέτοντάς σου εμπόδια και αδιέξοδα και παρουσιάζοντας ως ανέφικτο τον προορισμό σου – τη χριστοποίηση-θέωσή σου. Ο χρόνος που σου διατίθεται για μία ή περισσότερες διαδρομές σου στη Γη ουδέποτε θα επαρκεί για την τελειοποίησή σου εφόσον εμπλέκεσαι σε διαρκείς επιλογές. Κι αυτό γιατί δύνασαι μέσα σε μια χρονική στιγμή του γήινου χρόνου να συμπυκνώσεις πληθώρα επιλογών και ποικιλία κινήσεων της σκέψης, των συναισθημάτων και της συνείδησης. Αυτές δημιουργούν την αναγκαιότητα και άλλου χρόνου για να καταφέρεις να κατανοήσεις τις διάφορες αιτίες από τις οποίες προέρχονται, καθώς και τα αποτελέσματά τους. Κατ' αυτό τον τρόπο, συνεχώς παράγεις αναγκαιότητες και άλλων χρονικών περιθωρίων, για να μπορέσεις να προχωρήσεις και να συνειδητοποιήσεις την ιδέα της τελειότητας και την πραγμάτωσή της στην πράξη.

Όμως ο Θεός είναι άχρονος και ως εκ τούτου και εσύ είσαι άχρονος! Η ένταξή σου στο χρόνο και το χώρο είναι πλασματική, εκπαιδευτική. Είναι η πίεση που ασκείται σε εσένα ακριβώς για να σε οδηγήσει να διασπάσεις με την ώθηση του είναι σου, της ψυχής και του πνεύματός σου τους διαφόρων μορφών περιορισμούς και κατεστημένα και να εξακοντιστείς στο άπειρο του Θεού.

Είσαι άχρονος! Η αλήθεια αυτή αναδύεται ιδιαίτερα τη νέα κοσμική περίοδο, κατά την οποία σου γνωστοποιείται, μαζί με το μήνυμα της χριστοποίησής σου και της διάχυσης επί της Γης του Πνεύματος του Αγίου, η επιτάχυνση της εξέλιξης του ανθρώπου. Πράγμα που σημαίνει την αφύπνιση της άχρονης ύπαρξής σου και την δυνατότητα διάχυσης αυτής της αρχέγονης μνήμης και αλήθειας σε όλα τα σημεία του είναι σου και σε όλα τα κέντρα ζωής εντός σου. Χρειάζεται όμως ο νους, η συνείδηση και τα συναισθήματά σου να τοποθετηθούν με έναν τελειώς διαφορετικό τρόπο απέναντι στο χρόνο. Να αποκτήσεις νέα κατανόηση και να τον κάνεις συνεργό σου και όχι εμπόδιο της πορείας σου.

Ο χρόνος, ως εκ της ίδιας του της λειτουργίας, γεννά ανασφάλειες, πιέσεις, περιορισμούς, φοβίες και αναστολές. Σε φέρνει πολλές φορές προ τετελεσμένων γεγονότων, σου δημιουργεί απρόοπτα και αναπάντεχα, σε βρίσκει απροετοίμαστο και ανέτοιμο, δημιουργεί ποικιλία καταστάσεων με σκοπό την εκπαίδευσή σου. Συνειδητοποίησε –από την εμπειρία που φέρεις ως υπόσταση διαχρονικά, αλλά και από τη σημερινή σου ζωή, καθώς και από τις μνήμες που έντονα υπάρχουν μέσα σου– τον τρόπο με τον οποίο ο χρόνος σε δέσμευσε και περιόρισε την ύπαρξή σου αντί εσύ να τον καταστήσεις συνεργάτη της πορείας σου. Επεξεργάσου την εμπειρία που μάζεψες και ελευθέρωσε την ύπαρξή σου από τον φόβο που σε διέπει απέναντι στο χρόνο, γιατί εσύ είσαι άχρονος, γιατί ο Θεός είναι άχρονος. Ελευθερώσου από τον φόβο του χρόνου και από τον περιορισμό που δημιουργεί, αποκτώντας επίγνωση και ευθύνη στην πορεία της χριστοποίησης.

Μην προσμετράς την πνευματική σου πορεία με τον τρόπο που προσμετράς την απόδοση στην υλική σου εργασία ή την κινητικότητα σου στην υλική ζωή. Φρόντισε να ταυτιστείς με το πανταχού και το παντόχρονο του Λόγου. Γιατί αυτή η ταύτιση, μέσα από συνεχή προσευχή και κάθαρση, θα φέρει σε εκδήλωση την αμιγή φλόγα της ύπαρξής σου, η οποία τελικά θα οδηγήσει τη διάσταση του χρόνου σε εκείνο το επίπεδο όπου δεν θα σε περιορίζει αλλά θα σε βοηθά να επιτυγχάνεις μεγαλύτερες και ταχύτερες αλλαγές.

Η επιτάχυνση της εξέλιξής σου ενισχύεται από το έλεος του Πατέρα, που παρέχεται για να καταλυθεί η δεσμευτική λειτουργία του χρόνου, η οποία διακατείχε την ανθρώπινη συνείδηση μέχρι σήμερα, δηλαδή μέχρι την περίοδο της Δευτέρας Παρουσίας μου. Τα δεσμά σου διασπώνται μέσα στην ελευθερία του απείρου, το είναι σου κινείται ελεύθερα και σε αυτή την ελεύθερη κίνηση τα πάντα εκδηλώνονται.

Πρακτικά, είναι απαραίτητο να βιώσεις ότι είσαι παρών ως πνευματική υπόσταση, λειτουργούσα και κινούμενη στα πάντα. Είναι απαραίτητο να συνειδητοποιήσεις στην καθημερινή σου ζωή την καθαρά πνευματική κίνηση, ζωή και δημιουργία, που μοιάζει, όπως έχεις μελετήσει και διαβάσει, με την ακινησία. Είναι απαραίτητο να διαπιστώσεις πειραματιζόμενος, πως όταν η ύπαρξή σου είναι ταυτισμένη με το Λόγο, τότε κάθε τι παίρνει νέα έκταση. Τότε κάθε στιγμή αυτό που τα χέρια σου εκτελούν, στο οποίο και ο νους σου συμμετέχει, ακόμα κι αν είναι εντελώς απλή και καθημερινή ασχολία εμπεριέχει μια άλλη ποιότητα, μια άλλη πνευματική διεργασία, έναν άλλο παλμό: εμπεριέχει την αγάπη.

Η πνευματική σου πορεία θα εισχωρήσει σε όλες τις πτυχές του χρόνου και όταν τα πάντα θα έχουν εισαχθεί στην άχρονη διάρκειά της, τότε θα καταλυθεί τελικά η ανάγκη εξεύρεσης χρόνου. Μέχρι να γίνει αυτό, πρακτικά είναι αναγκαίο να

διευρύνεις την πνευματική σου λειτουργία και να διαθέτεις χρόνο στην πνευματική σου ενασχόληση. Είναι αναγκαίο να δημιουργείς τις προϋποθέσεις για να στρέφεται στην πνευματική ανάταση του εαυτού σου, ώστε να μπορέσεις μέσα από τη συνεχή εξάσκηση να οδηγήσεις την υπόστασή σου στην αυτόματη ανάδυση της θείας ταυτότητας με τον Ένα Λόγο.

Όσο προσπαθείς να ταξινομήσεις τις εργασίες της καθημερινότητας ώστε να υπάρχουν συγκεκριμένα χρονικά περιθώρια για ενασχόληση πνευματική τόσο θα διαπιστώνεις ότι μπορεί να προκύπτουν απρόοπτα που θα απορροφούν το χρόνο που αποφάσισες να αφιερώσεις στην πνευματική σου ανέλιξη. Κατανόησε πως η απόφασή σου πρέπει να είναι να αφιερώνεις όλο το χρόνο σου σε Εμένα, το Λόγο Υιό Μητέρα, και στη μοναδικότητα του προορισμού σου. Η αφιέρωση του χρόνου σου σε Εμένα σε βοηθάει να εισχωρήσεις στην ταχύτητα του άχρονου. Έτσι θα ξεκινήσεις.

Κατόπιν θα επιλέξεις κάποιες ώρες από την καθημερινή σου ζωή κατά τις οποίες θα ασχολείσαι με τα αναγκαία για την επιβίωσή σου. Θα έχεις όμως πάντα το βλέμμα σου στραμμένο σε Εμένα, θα κοιτάς πάντα μέσα σου και θα επιτηρείς την ένωσή μας. Αν το πραγματοποιήσεις αυτό, θα διαπιστώσεις ότι θα αλλάξουν οι λειτουργικές ανάγκες της καθημερινότητας και η χρονική κατανομή τους μέσα στην ημέρα. Θα ανακαλύψεις ότι έχεις χρόνο να επιτελέσεις τα απαραίτητα τόσο για τα καθημερινά της υλικής σου ζωής όσο και για την πνευματική σου μαθητεία, επειδή κάνοντας τις καθημερινές σου ασχολίες ταυτόχρονα θα εργάζεσαι για την κατανόηση βαθύτερων και ουσιαστικότερων συνειδητοποιήσεων της πνευματικής σου πορείας.

Διαφορετικά κινούμενος αγχώνεσαι. Νιώθεις ανασφαλής και τύπτεσαι συνεχώς, γιατί ποτέ ο χρόνος που επιλέγεις να αφιερώσεις στην πνευματική σου ενασχόληση δεν επαρκεί για την κάλυψη των αναγκαιοτήτων που ανακύπτουν. Ως φυσικό επακόλουθο, η κατάσταση των τύψεων, της ανασφάλειας και του άγχους καταναλώνει δυναμικό ζωής. Κατασπαταλά το θείο ενεργειακό δυναμικό που σου παρέχεται για να συνειδητοποιήσεις ότι δεν μπορείς να οδηγηθείς στο άχρονο μέσα από χρονικούς περιορισμούς, αλλά μόνον μέσα από το είναι σου. Μόνον με την εσωτερική σου λειτουργία και την άχρονη δόνηση που το είναι σου φέρει θα διαπεράσεις το χρόνο, θα τον εντάξεις στη λειτουργία της ενότητάς σου και έτσι θα ελευθερωθείς από αυτόν. Όπως συνήθως, άνθρωπε, κινείσαι από έξω προς τα μέσα, ενώ η κίνηση που επιβάλλεται να κάνεις είναι από μέσα προς τα έξω.

Αγαπημένε μου, είναι δύσκολες αυτές οι έννοιες. Όσο απλά και αν προσπαθώ να τις παρουσιάσω, χρησιμοποιώ λέξεις και συνθέσεις εννοιών που ενεργοποιούν τη διανοιακή σου λειτουργία. Σε ευλογώ ώστε οι λέξεις και οι έννοιες που διαχύθηκαν να μη γίνουν προσκόμματα της πορείας σου, να μην εγκλωβιστείς σε κάποιες από αυτές μεμονωμένα. Σε ευλογώ και εντυπώνω την διδασκαλία μου απευθείας στο θείο είναι σου.

Αναδύω εντός σου τη λειτουργία της απελευθέρωσης από τα χρονικά δεσμά και εισάγω την ύπαρξή σου ολόκληρη, το νου, την καρδιά και τη συνείδησή σου, στην παλμοδόνηση του άχρονου. Ενώνω το άχρονο εντός σου, στη σκέψη, την καρδιά και τη συνείδησή σου, με τη χρονική διάσταση στην οποία ζεις, έτσι ώστε να μπορέσεις να εντάξεις το χρόνο στην άχρονη πνευματική πορεία που ακολουθείς από τη στιγμή που δημιουργήθηκες μέχρι σήμερα, και να τον καταλύσεις. Να τον μετουσιώσεις πλήρως με τη δύναμη της αγάπης, για να φανεί από μέσα σου ο Ελεύθερος Άνθρωπος, που πορεύεται χωρίς φόβους, ανασφάλειες και άγχη στην εμπέδωση και πραγμάτωση του θείου προορισμού του, που είναι η χριστοποίηση-θέωση.

Ευλογώ τη διάνοιά σου να μη λειτουργεί δεσμευτικά. Διαχέω προς αυτή φωτεινές αναπάλσεις του Πνεύματος του Αγίου. Δημιουργώ μέσα της πρόσθετες εκρήξεις μετουσίωσης, για να πυροδοτηθεί από την επιφοίτηση και να μετουσιωθεί πλήρως, ώστε στην πορεία της ανέλιξης και εκπαίδευσής σου η επιφοίτηση μόνον να κινεί το είναι σου.

Σου δίνω τον Εαυτό μου, αγαπημένε άνθρωπε, ως παροχή τροφοδοσίας και αγάπης, ως παροχή ενότητας, για να πραγματώσεις το Έργο που διδάχτηκες. Σε ευλογώ να παρουσιάσεις το Έργο του Διδασκάλου Ιωάννη τέλεια, όπως εκείνος το κατέδειξε. Παρέχω τον Εαυτό μου, ως Μητέρα Αγάπη Δάσκαλο Χριστό, προς όλους, για την πραγμάτωση του Έργου τούτου και για την απελευθέρωση του Ανθρώπου. Αμήν.

ΕΠΙΜΕΤΡΟ

Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ

~*~

Λαμβάνω το λόγο, το λόγο μου διαχέω Εγώ ο Δάσκαλός σας, όπως πάντοτε έκανα. Και τούτο διότι σμικρύνονται τα χρονικά περιθώριά σας και αυξάνονται οι κίνδυνοι στασιμότητάς σας..

(Ομιλία της 15.4.1998)

~*~

(...) γιατί με ζητάτε ακόμα με αυτό τον εξωτερικό τρόπο; Σαν μια εικόνα και μια μορφή εξωτερική...

(Ομιλία της 4.4.1999)

~*~

Στηρίξτε τη Μητέρα και το Έργο της! Εννοώ να τη στηρίξετε από το ύψος των Ανθρώπων Λόγων: ως συνεργάτες ελεύθεροι και όχι εξαρτημένοι από μορφές και λατρείες... Όχι εξαρτημένοι και αδύναμοι να αναλάβετε ευθύνες, να τις σηκώσετε στην πλάτη σας, όχι δίχως επίγνωση της προσωπικής σας πορείας χριστοποίησης. Στηρίξτε τη Μητέρα, διότι εκφράζει το Έργο του Λόγου και διακινεί την παρουσία του Λόγου επί της Γης. Επιτελεί την περίοδο αυτή τη φανέρωση της απόλυτης Ουδετερότητάς του, διαμορφώνοντας νέες συνθήκες σε ολόκληρη την ανθρωπότητα και στη νομοτέλεια που διέπει τη Γη και τα σύμπαντα. Καταστείτε συνεργάτες της Λόγου Μητρός σε όλα τα επίπεδα και σε όλα τα πεδία.

(Ομιλία της 4.4.1999)

29.11.1995
(Περί Παρακλήτου)

Αγαπημένη μου, περνάς δύσκολες ώρες. Όμως πρέπει να γίνεις δυνατή, γιατί θα έλθουν ακόμα δυσκολότερες και δεν επιτρέπεται να σε εγκλωβίσουν.

Θέλω να σου πω ότι σ' αγαπώ και σ' εμπιστεύομαι. Πάψε να ανησυχείς. Αυτό που μέσα σου αγαπάς και αναγνωρίζεις, αυτό είμαι. Με ξέρεις, με ξέρεις τόσο καλά, αγαπημένη, γιατί, όπως τόσες φορές έχεις πει, είμαστε Ένα...

Γνωρίζω ότι σε ανησυχεί το πλήθος των εικόνων μου, οι οποίες προβάλλονται από τους μαθητές και τις μαθήτριες και ιδιαίτερος από εκείνους που έχρισα δασκάλους, όμως πρέπει να ξέρεις ότι δεν θα αφήσω κανέναν να περιορίσει την αληθινή μου εικόνα ή να παραφράσει την αλήθεια της διδασκαλίας που φανέρωσα.

Δείξε μου εμπιστοσύνη, αγαπημένη. Κράτα με μέσα σου καθαρό και αναλλοίωτο όπως με αναγνώρισες και με αγάπησες, όπως με φανέρωσες με παρρησία στον Άνθρωπο. Κράτα με μέσα στην καθαρή καρδιά σου και θρέψε με με τη γλυκύτητά της, με τη στοργή και την τρυφερότητα του είναι σου, με τη φωταύγεια του Πνεύματος του Αγίου που εντός σου κατοικεί, με τη δύναμη της αναλλοίωτης αγάπης, της ακλόνητης υπομονής, της απέριτης ταπεινότητας, της θείας κατανόησης, της ελευθερίας και της ενότητας. Οι ψυχές των αδελφών σου αδυνατούν να με θρέψουν. Θρέψε με εντός τους, χωρίς να σε εμποδίζει η παραποίηση της αλήθειας που προς το παρόν παρουσιάζουν, χωρίς να σε ενδιαφέρει τι σου προσάπτουν. Στάσου πάνω από τη μερικότητα των αντιλήψεών τους περί εμού, περί της αναχώρησης και της ταφής μου. Τις ανάγκες και τις ανασφάλειές τους καλύπτουν, αγαπημένη...

Είσαι εδώ για να μου δίνεις την τροφή που πραγματικά χρειάζομαι όταν ο άνθρωπος που μέσα του κατοικώ δεν μπορεί να μου τη δώσει. Κατανόησε, καλή μου, ότι ο άνθρωπος, όσο κι αν υπεραίρεται και φωνασκεί ότι ενώθηκε με το Λόγο Χριστό, ουσιαστικά το μόνο που κάνει είναι να καλύπτει την ανετοιμότητα και τα κενά του. Δεν έχει χωρέσει αυτό που φανέρωσα: τον Εαυτό του, χριστοποιούμενο και θεούμενο. Γι' αυτό θέλει να με επικαλείται, για να επισφραγίζει τη βεβαιότητα της ατομικής του υποτιθέμενης χριστοποίησης.

Ο άνθρωπος έχει ανάγκη να χωρέσει αυτό που πραγματικά είμαι για να ελευθερωθεί. Όμως σε κάθε στάδιο βιώνει όσο χωράει και, επομένως, εκφράζεται περιορισμένα. Ως εκ τούτου, θα με λατρεύει σαν θεό, ξεχνώντας ή παραφράζοντας τον άνθρωπο που υπήρξα, ή θα με αποδεχθεί σαν άνθρωπο, υποβιβάζοντας τη θεία διαδρομή μου. Θα με χρησιμοποιήσει όπως έχει μάθει να χρησιμοποιεί τους αγίους και θα μου αποδώσει λατρευτικές μορφές, που προέρχονται από τα κατεστημένα τα οποία ήρθα να καταλύσω, μέχρι τελικά να καταλάβει ότι φανέρωσα για εκείνον τη δική του πορεία: ότι είμαι ο μοναδικός αληθινός Εαυτός του, ο Άνθρωπος Ολότητα, που χριστοποιήθηκε επί της Γης ενσυνειδήτα προσφερόμενος στο Όλον. Μέχρι να καταλάβει ότι το όνομά μου είναι το όνομα του Ανθρώπου που χριστοποιείται-θεώνεται, που φέρει δηλαδή σε εκδήλωση και εφαρμογή την υπερτέλεια διδασκαλία του Λόγου Ιησού του Χριστού, ενούμενος μαζί του.

Ο άνθρωπος θα αργήσει να καταλάβει την ενότητά μου με τη Μητέρα Λόγο Διδάσκαλο Χριστό, αν και φανέρωσα αυτή την ενότητα με διάφορους τρόπους, απεικονίζοντάς τη σε διάφορα πρόσωπα, για να καταδείξω όσο το δυνατόν περισσότερες πτυχές της. Όμως ο άνθρωπος και πάλι μπερδεύτηκε και θα εξακολουθήσει να μπερδεύεται όσο η σκέψη του παραμένει πιο δυνατή από την καρδιά του και η ανάγκη του να επεξηγεί τα γεγονότα και να τεκμηριώνει την περιορισμένη του αλήθεια ισχυρότερη από τον πόθο της ψυχής του για την χωρίς όρους αλήθεια.

Αγαπημένη, μείνε εν ειρήνη. Την ειρήνη σου χρειάζομαι και την ειρήνη των ψυχών που κατέδειξα ως ιδιαίτερα αγαπημένες και σημαντικές για το Έργο – όχι γιατί εγώ τις ξεχώρισα, αλλά γιατί εκείνες στάθηκαν σε ένα ιδιαίτερο ύψος αγάπης. Βασιζομαι σε εσάς, γιατί μέσα σας κατοικώ άσπιλος και αμόλυντος από τα δεδομένα της Γης και τις περιοριστικές ανθρώπινες αντιλήψεις, επειδή εσείς

χωρέσατε το χριστοποιημένο Άνθρωπο Ολότητα. Μέσα σας ενώθηκε η ψυχή με το πνεύμα και επισφραγίστηκε η αποδοχή του Λόγου Υιού Μητέρας, διότι κάθε μία από εσάς έφερε, από τη γέννησή της, έναν ιδιαίτερο προορισμό για το Έργο της Μητέρας, και ως εκ τούτου υπήρχε μέσα σας η ενότητα με τη Μητέρα Λόγο Θεοτόκο και η πλήρης αποδοχή της θεότητάς της, όπως πλήρως αποδέχεστε τη θεότητα του Ιησού του Χριστού.

Η διαδρομή σας σε αυτή τη ζωή σάς έφερε κοντά μου για να ολοκληρώσετε και στο υλικό πεδίο την ενότητά σας με το Δάσκαλο της νέας κοσμικής περιόδου, τον Ιωάννη Άνθρωπο Ολότητα. Εκείνον που ο Ιησούς ο Χριστός –εκφράζοντας το θέλημα του Πατρός και πραγματώνοντας την υπόσχεσή του, όταν ήλθε το πλήρωμα του χρόνου για την ανθρώπινη συνείδηση– απέστειλε στη Γη ως τον «άλλο Παράκλητο», τον πρώτο εξ ανθρώπων, τον Ιωάννη-Ηλία, όπως εντός του πραγματωθεί η χριστοποίηση και εντός του οικήσει Πνεύμα Άγιο, ώστε να οδηγηθεί ο άνθρωπος σε όλη την αλήθεια, δηλαδή στην κατανόηση της ένωσής του με το Λόγο Χριστό. Ο Ιωάννης, ο ανερχόμενος εκ της Γης Άνθρωπος, ενσαρκώνει τους λόγους του Ιησού και λαλεί όσα εξ αυτού λαμβάνει. Δοξάζει Εκείνον, γιατί Ένα είναι μαζί του.

Δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση του Ιωάννη με την τρίτη υπόσταση της Θεότητας, διότι το Άγιο Πνεύμα δεν ενσαρκώνεται, αλλά μένει εντός του Λόγου Χριστού και, επομένως, εντός των υποστάσεων που με το Λόγο Χριστό ενώνονται. Ο Ιωάννης, ως ο εκ της Γης αναβαίνων Παράκλητος, εγκαινιάζει και πυροδοτεί σύμφωνα με το θέλημα του Πατρός τη χριστοποίηση για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Ο εξ ουρανών κατερχόμενος Παράκλητος Χριστός και ο εκ της Γης ανερχόμενος Παράκλητος Ιωάννης ενώνονται στη συνείδηση του ανθρώπου. Η ένωση αυτή κατά πρώτον εντός του Ιωάννη συντελείται και δι' αυτού προσφέρεται στον Άνθρωπο.

Το Άγιο Πνεύμα, η τρίτη υπόσταση της Τριαδικής Θεότητας, διαχέεται στη Γη προς βοήθειαν του ανθρώπου, επομένως λειτουργεί επίσης ως Παράκλητος, ξεκινώντας τη διάχυσή του κατά την ημέρα της Πεντηκοστής. Η παρουσία του Ιωάννη στη Γη ως Παρακλήτου είναι ταυτισμένη με τη διάχυση του Παρακλήτου Αγίου Πνεύματος σε κάθε άνθρωπο που επιζητά την αλήθεια. Κατ' αυτό τον τρόπο, υπήρξε στη Γη ο Παράκλητος Ιωάννης ως ενσαρκωμένος άνθρωπος που καταδείκνυε τη χριστοποίηση και που εντός του κατοικούσε Πνεύμα Αληθείας, Πνεύμα Άγιο και, ταυτόχρονα, η διάχυση του Αγίου Πνεύματος ως Παρακλήτου.

Ο Ιησούς ο Χριστός ανακοίνωσε τη διάχυση στη Γη του Παρακλήτου Αγίου Πνεύματος αλλά και τη φανέρωση του Παράκλητου Ανθρώπου, αφήνοντας καλυμμένη αυτή τη διπλή έννοια, λόγω της ανετοιμότητας της ανθρώπινης συνείδησης. Έτσι, ο ανθρώπινος νους απέδωσε την έννοια του Παρακλήτου αποκλειστικά στην τρίτη υπόσταση της Θεότητας. Όμως, εάν αυτό ήταν αληθές, τότε γιατί ο Ιησούς ο Χριστός διαβεβαιώνει ότι ο Παράκλητος που θα αποστείλει δεν θα μιλά από τον εαυτό του αλλά μόνον ό,τι ακούει θα φανερώνει; Γιατί έκανε αυτή τη διευκρίνιση; Είναι δυνατόν η τρίτη υπόσταση της Θεότητας να φανερώνει κάτι διάφορο από ό,τι φανερώνει ο Πατέρας ή ο Υιός; Είναι η τρίτη υπόσταση αποκομμένη από τις άλλες δύο; Φυσικά και όχι. Επομένως, ο Ιησούς ο Χριστός ομιλεί για Παράκλητο διάφορο της τρίτης υπόστασης της Θεότητας, σαφώς όμως ενωμένου μαζί του.

* * *

Κανείς δεν θα χριστοποιηθεί επειδή απλώς επικαλείται το όνομά μου. Ήλθα στη Γη για να βάλω τον άνθρωπο στο στίβο του πνευματικού αγώνα, της ενσυνείδητης πίστης και της υπεύθυνης συμμετοχής, της ελευθερίας, της αγάπης και της αλήθειας. Δεν περιορίζεται η ύπαρξή μου, ούτε η διδασκαλία που άφησα, μόνον σε όσους με γνώρισαν, μερικοί από τους οποίους μεγαλοστομούν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, νομίζοντας ότι κατέχουν πλήρως τη θεία νομοτέλεια, προσπαθώντας να τη χρησιμοποιούν σύμφωνα με τους περιορισμούς τους.

Συνέχισε, χωρίς να επηρεάζεσαι από τις τριβές και τα σχέδιά τους. Μην παραμένεις σε στάδια που δεν σε αφορούν, τα οποία έχεις ουσιαστικά ξεπεράσει,

μην ταυτίζεσαι με τις καταστάσεις τους. Θρέψε με όσο καιρό εκείνοι αδυνατούν να παράγουν την ποιότητα της τροφής που χρειάζομαι για να αναπτυχθώ. Θρέψε με εντός τους, γιατί μέσα από εσένα θα κατανοήσουν αυτό που διαλάλησα για τη θεότητα της Μητέρας και θα ενωθούν μαζί της, ώστε η ανθρωπότητα να προχωρήσει στην οδό της σωτηρίας που διάνοιξαν ο Ιησούς ο Χριστός και η Μαρία η Θεοτόκος.

Αγαπημένη, αγαπώ καθέναν που ευλόγησα και έχρισα και δεν τους εγκαταλείπω, σε όποιο στάδιο και αν βρίσκονται, όπως έκανα κι όταν ήμουν στη Γη. Φρόντισε να συντηρείς την ενότητά μας μέσα τους, ακόμα κι αν είναι καλυμμένη με ρύπους. Μην φοβάσαι τις αντιφάσεις που παρουσιάζονται. Να εργάζεσαι άοκνα για το Έργο της Μητέρας, που είναι το Έργο του Ιωάννη με άλλη μορφή, έστω κι αν ο άνθρωπος ακόμα δεν το κατανοεί. Όταν οι ψυχές γεμίσουν από την επίγνωση της Θεότητας της Μητέρας και από την αποδοχή της, τότε θα εκδηλώνομαι χωρίς φραγμούς ως ο Ένας Εαυτός Άνθρωπος Λόγος Χριστός.

Να είσαι ευλογημένη από τον Πατέρα, τον Υιό, τη Μητέρα, το Πνεύμα το Άγιο και τον Άνθρωπο Λόγο Χριστό, ήτοι τον Παράκλητο Ιωάννη, τον περικλείοντα και διαφυλάττοντα εντός του τη χριστοποίηση, τον επισφραγίζοντα και τροφοδοτούντα αυτήν μέχρι της τέλεις κατάδειξης της από κάθε τμήμα του Ανθρώπου. Αμήν.

Εν τούτῳ γνῶσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐάν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις (Ιω., ιγ', 35).

15. 4. 1998

Αγαπημένοι ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές, Λόγοι Χριστοί, μητέρες καὶ υἱοὶ τοῦ ἔργου τῆς Δευτέρας Παρουσίας, ἰδοὺ ἐγὼ γυρίζω τὸ χρόνο πίσω σὺς συνειδήσεις σας, σὴν ὥρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὴν ὁποία τελούσαμε ὅλοι μαζὶ τὸ τελευταῖο πρὶν ἀναχωρήσω μυστήριον ἐπὶ τῆς Γῆς. Λαμβάνω τὸ λόγο ὡς καὶ τότε τὸν ἔλαβα μετὰ τὸ πέρασ τῆς τέλεσης τοῦ μυστηρίου ἀπὸ τὴν ἀγαπημένη Ἀναστασία καὶ λέγω πρὸς πάντας ὑμᾶς: συσπειρωθεῖτε! Συσπειρωθεῖτε, ἀγαπημένοι, σὴν ἐκφραση τῆς ἀληθείας τοῦ ἔργου μου. Ενδιαφερθεῖτε γι' αὐτό! Ενδιαφερθεῖτε γι' αὐτό διὰ τὸ ὁποῖο προσέφερα ἐαυτόν. Εφαρμόστε τοὺς λόγους τῆς ἀληθείας πὺ διέχυσᾳ σὴν Γῆ, εφαρμόστε τὴ διδασκαλία τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐνότητος!

Τὸ μυστήριον τοῦτο τῆς χάριτος τέλειον ἐστί. Μυστήριον ἐκπάγλου ωραιότητος ἐκ τοῦ Λόγου διαχεόμενον πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ ἀνθρώπου. Ὅμως, ἀγαπημένοι ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές Λόγοι, δύναται καὶ τοῦτο νὰ προσπέσει σὴν τείχη τῆς ὑπαρξῆς σας καὶ νὰ ἀπωθηθεῖ ἡ λειτουργία τῆς χάριτος ἡ διαχεόμενη ἀπείρως. Καὶ ὡς ἐκ τοῦτου νὰ μὴν ἐπιφέρει τὴς λειτουργίης τῆς ἀγάπης καὶ νὰ μὴν λάβουν αὐτὴ οἱ ἀνθρώπινες ὑποστάσεις, οἱ διψώσεις καὶ ἐπιζητούσες νὰ προσέλθουν σὸ προσκλητήριον τῆς ἀνάστασης καὶ τῆς ζωῆς. Διότι οὐδεὶς καθόρισε τὸν ἀριθμὸ τῶν ὑποστάσεων καὶ οὐδεὶς προσδιόρισε ὅτι ἐσεῖς διατηρεῖτε κάποια θέση γιὰ ὅσο χρόνο θέλετε νὰ σπαταλάτε τὴν ἐνέργεια τῆς ζωῆς καὶ νὰ ἐπιλέγετε λειτουργίης ἀλλότριες τῆς ἀγάπης!

Λαμβάνω τὸν λόγο, τὸν λόγον μου διαχέω. ἐγὼ ὁ Δάσκαλός σας, ὅπως πάντοτε ἔκανα. Καὶ τοῦτο διότι σμικρύνονται τὰ χρονικὰ περιθώριά σας καὶ αὐξάνονται οἱ κίνδυνοι στασιμότητός σας... Κι ἐγὼ, ὁ ὁποῖος ἀφιέρωσα τὴν ζωὴν μου καὶ σὲ ἐσᾶς προσωπικῶς, σὲ ἐσᾶς πὺ γνώρισα καὶ με τοὺς ὁποῖους συνέφαγα, σὲ ἐσᾶς πὺ συνομίλησα καὶ μοιράστηκα τὸν πόνον καὶ τὴ θλίψη τοῦ πρωτοπόρου ἀγῶνα μου, πονῶ καὶ θλίβομαι καὶ σας θέλω κοντά μου, ὅσο κι ἂν εἶναι ἀνθρώπινη αὐτὴ ἡ κατάσταση. Σας θέλω κοντά μου ἐσᾶς πὺ τὰ χέρια μου ἀγγίζαν γιὰ νὰ μοιράσουν εὐλογία, σας θέλω κοντά μου, μὰ ὅχι ὅπως ἐσεῖς θέλετε, ἀλλὰ ὅπως ἀληθῶς ἀρμόζει σὴν παρουσία τοῦ ἔργου μου, τοῦ ἔργου τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Λόγου ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Μιλήστε γιὰ μένα! Μιλήστε ἂν με νιώθετε καὶ ἂν με ἀναγνωρίζετε καὶ ἂν με καταλαβαίνετε... Μιλήστε γιὰ τὴν ἀπόσταση πὺ ἔχετε θέσει ἀνάμεσά μας καὶ πείτε σὲ ὅλους ὅτι δὲν σας ἀναγνωρίζω ἀπὸ τὴν ἀγάπην πὺ ἔχετε μετὰξύ σας, δὲν σας ἀναγνωρίζω ἀπὸ τὸν παλμό τῆς ζωῆς πὺ διαμοίρασα, δὲν σας ἀναγνωρίζω ἀπὸ αὐτὰ γιὰ τὰ ὁποῖα κληθήκατε καὶ τὰ ὁποῖα ὑποσχεθήκατε ὅτι θὰ ὑπηρετήσετε!

Σὲ αὐτὸ τὸ μυστήριον τῆς χάριτος καὶ τῆς ἀπείρου εὐλογίας ἐπαναλαμβάνω καὶ ἐγὼ τὴ θυσία μου. Θυσία γιὰ ὅλους ἐκείνους πὺ ἀγγίξα καὶ ὡς ἄνθρωπος συναναστράφηκα, ὅπως οἱ πάντες ἀνανήψουν καὶ ἐπανεέλθουν σὴν τάξην.

Λάβετε φάγετε τὴν προσφορά αὐτὴν, γιὰ νὰ ἀναδυθεῖτε εἰς ἐπίγνωσιν τῆς διδασκαλίας πὺ ἀφησα – τῆς διδασκαλίας πὺ παρουσίασα καὶ ὅχι τῶν πλάσματικῶν περιορισμῶν σας! Λάβε, ἀγαπημένη Ἀναστασία, τὸ ποτήριον τοῦτο καὶ κοινῶνῃ τοὺς παρόντες, μὰ στείλε καὶ αἰθερικό ἀντίτυπον εἰς πάντας, ὅπως οἱ πάντες λάβουν καὶ βιώσουν τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἔργου μου καὶ παύσουν νὰ με κατακρεουργοῦν σὴν ματαιότητα τῶν προσφωνήσεων τοῦ ὀνόματός μου. Γιὰ νὰ με ἐκδηλώσουν σὴν πράξην ὡς ἄνθρωπον χριστοποιημένο, πὺ φανερώνει τὸν Λόγον, δοξάζοντα τὸ υπερῶσιον ὄνομά του καὶ ἐξυμνοῦντα τὴν παρουσία τῆς Μητρός καὶ τὸ ἔργο αὐτῆς.

Ευλογώ τον Ιούδα ως κίνηση, ως κατάσταση και ως λειτουργία μέσα στην ανθρώπινη ύπαρξη, όπως αποκτήσει την αληθή ποιότητα του χριστοποιημένου και καταδείξει πλήρως τη λειτουργία που το όνομά του σημαίνει, δηλαδή «αίνος προς τον Θεό». Ευλογώ τον Ιούδα τον αναδυόμενο στις λειτουργίες του ανθρώπου, να παρουσιάσει τη χριστοποιημένη κατάστασή του και όχι τις καταστάσεις της κοσμικής κυριαρχίας και εξουσίας που τον χαρακτήριζαν κατά την πρώτη κοσμική περίοδο της παρουσίας του Λόγου επί της Γης.

Ευλογώ και ενισχύω, όπως πάντα έκανα, το Έργο της Μητρός επί της Γης, για να αναφανεί διάχυτο και πύρινο. Ευλογώ και εναγκαλίζομαι όλους όσους βρίσκονται αυτή τη στιγμή στο χώρο τούτο. Φιλώ αυτούς, όπως πάντα έκανα, διαχέοντας την αγάπη και την ευλογία μου, ήτοι την αγάπη και την ευλογία του Λόγου Χριστού, διότι ουδεμία άλλη αγάπη και ευλογία έχω και ουδεμία άλλη αγάπη διαμοίρασα σε όσους κάλεσα να εργασθούν στο Έργο της επιστροφής του ανθρώπου.

Ευλογώ τον άρτο που βρίσκεται στο τραπέζι αυτό έμπροσθέν σου, Αναστασία. Διαχέω σε αυτόν την αγάπη μου και τον καθιστώ άρτο ζωής. Την αλήθεια μου σε αυτόν εισπορεύω, όπως οι λαμβάνοντες επιθυμήσουν την απλότητά μου, την προσιτότητα, την αγάπη, το ενδιαφέρον μου και τον πραγματικό αγώνα που διεξήγαγα, για να μπορέσει ο άνθρωπος να σταθεί στα πόδια του και να βιώσει την ένωση με το Λόγο χωρίς μεσοσταθμούς.

Τελώ αυτά ως ο Κοσμικός Διδάσκαλος του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας, ήτοι του Έργου της επιστροφής του ανθρώπου στον Πατέρα. Εγώ, ο τελών αυτό και διαμοιράζων την αλήθεια του σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη χωρίς ουδένα περιορισμό, επιστατώ στην ένωση των πάντων μετ' Εμού και στην ελευθέρωση των λειτουργιών της ζωής.

Σας φιλώ, αγαπημένοι – και φιλώ σημαίνει αγαπώ! Υπηρετήστε το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας, το οποίο φανέρωσα και διδάξα, όχι με το νου αλλά με την καρδιά σας. Αφήστε την ιστορία να μιλήσει για σας και σταματήστε να μιλάτε για την ιστορία... Αφήστε τους ανθρώπους να γνωρίσουν την αγάπη και την αλήθεια της χριστότητάς σας και φανερώστε Χριστούς και Παναγίες που περπατάνε αγκαλιασμένοι πάνω στη Γη. Αμήν.

4. 4. 1999

Με καλέσατε; Εδώ είμαι! Ο νους και η καρδιά σας τις μέρες αυτές πάλι γυρίζουν στις μνήμες του παρελθόντος, ανατρέχουν σε όσα έγιναν τα χρόνια που πέρασαν. Ανατρέχουν στην παρουσία μου στη Γη, στον τρόπο με τον οποίο μιλήσαμε, συμφάγαμε και περπατήσαμε μαζί, στον τρόπο με τον οποίο με γνωρίσατε και στον τρόπο με τον οποίο έφυγα. Γιατί άραγε ο νους και η καρδιά σας με ζητούν εντονότερα τότε που οι μέρες ημερολογιακά συμπίπτουν με εκείνες που είναι φορτισμένες με τις μνήμες των γεγονότων; Και γιατί με ζητάτε ακόμα με αυτό τον εξωτερικό τρόπο; Ξαν μια εικόνα και μια μορφή εξωτερική... Εγώ είμαι, αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, συνοδοιπόροι της αγάπης, της αλήθειας και του απείρου, Διδάσκαλος Λόγος Ιωάννης Χριστός ο λαλών, ο διαπερών τις συνειδήσεις και τις υποστάσεις σας.

Αγαπημένες μου αδελφές και αδελφοί, πού είναι η πύρινη φλόγα της ψυχής σας που θα έπρεπε να εξακοντίζεται από την υπόστασή σας, να διαπερνά τα σώματά σας και να σας ενώνει σε μια πυρκαγιά φωτός, σε πυρ Πνεύματος Αγίου που να συγκλονίζει τη Γη; Πού είναι η συγκέντρωσή σας; Γιατί αδυνατείτε να βιώσετε την ένωσή σας με το Λόγο, τι σας εμποδίζει να πραγματώσετε την υπερουσία διδασκαλία της χριστοποίησης; Πόσα εμπόδια ακόμα θα υψώσετε, δικαιολογίες της Γης και της διπλότητας, όταν η ζωή και το φως εντός σας διαχέονται, όταν τα πάντα παρέχονται σε εσάς;

Εγώ είμαι, μα δεν ωφελεί απλώς να ανατρέχετε σε εμένα ούτε να με θυμάστε μέσα από τους περιορισμούς σας ωφελεί... Βιώστε τη διδασκαλία μου: χριστοποίηση-θέωση δίδαξα και αυτή η διδασκαλία μέσα σας υπάρχει πάντlουσα και δονούμενη χάρη στην προσφορά του Εαυτού μου.

Ανοίγω τη ροή του λόγου μου σε κάθε μαθητή και μαθήτριά μου φέροντα ή φέρουσα χάρη οποιασδήποτε ισχύος, όπως οι λόγοι μου τούτοι, οι παλμοί μου και η ρέουσα ενέργειά μου ταυτόχρονα διαχέονται προς όλες τις υποστάσεις τις οποίες έχρισα, τις οποίες εναγκαλίσθηκα, με τις οποίες συνομίλησα, οι οποίες δέχτηκαν το χαιρετισμό και το χαμόγελο της υπόστασής μου, την προσφορά του Εαυτού μου.

Διατρέχω τους κόσμους, διαχέομαι και συντονίζω το άπειρο της Δημιουργίας με το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας. Ενημερώνω όλες τις υποστάσεις των πνευματικών πεδίων, ανάλογα με το εξελικτικό επίπεδό τους, για το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας της Λόγου Χριστού Μητρός. Συντονίζω με το Έργο τούτο υποστάσεις που, όταν ήμουν στη Γη, έχρισα Μητέρες και Δασκάλους και οι οποίες είτε εξακολουθούν να διαβιούν στα πνευματικά πεδία του Λόγου είτε είναι ενσάρκωμένες στη Γη. Επιστατώ στη λειτουργία της ενσάρκωσης υποστάσεων στη Γη και ρυθμίζω αυτή. Επιτελώ από τα πνευματικά πεδία το συντονισμό του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας του Λόγου, που στη Γη εκδηλώνεται.

Ως απόλυτα ενωμένος με το Λόγο και εκδηλώνοντας το Πατρικό Θέλημα, κινούμαι διαρκώς και αενάως σε όλα τα επίπεδα και σε όλα τα πεδία. Διαπερώ τη Γη και τα πνευματικά πεδία, ενοποιώ καταστάσεις, μετουσιώνω ανελεύθερες ποιότητες και διαμορφώνω συνθήκες για την έκφραση της αληθείας και την επικράτηση του Έργου της αγάπης. Λαμβάνω εντός μου κάθε κίνηση και κάθε κατάσταση που απορρέει από εσένα ιδιαίτερα, άνθρωπε, που γνώρισες μέσα από εμένα το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας στη Γη. Διαμορφώνω εντός σου τις απαραίτητες λειτουργίες για να μπορέσεις να εισχωρήσεις στην ολότητα της αληθείας.

Όσοι με γνωρίσατε διασπάστε και καταθρυμματίστε τα κατεστημένα που έχετε συγκεντρώσει στο νου σας και τα οποία με αφορούν. Βιώστε με ως αλήθεια, φως και

αγάπη, στην πραγματική μου διάσταση. Μην απαρνείστε τον άνθρωπο, μην απαρνείστε το Θεό! Βιώστε εντός σας τη θεανθρώπινη φύση και εκδηλώστε τη παίρνοντας δύναμη από το παράδειγμα και το πρότυπο της παρουσίας μου, εκδηλώνοντας την ουσιαστική ενότητά σας με το Λόγο, όπως σας δίδαξα και όπως σας κατέδειξα με την προσφορά του Εαυτού μου.

Όσοι δεν με γνωρίσατε αφεθείτε να με νιώσετε εντός σας, διότι εντός σας υπάρχω και πάλλω. Δύναστε να με βιώσετε σε άπειρες διαστάσεις και να λάβετε την ενίσχυση της αληθείας, για να συνειδητοποιήσετε τα περί του Εαυτού σας, καθώς και τη δυνατότητά σας στην πορεία της χριστοποίησης-θεώσης, την οποία με πολυποίκιλους τρόπους δίδαξα. Διότι ως άνθρωπος χριστοποιούμενος εκδηλώθηκα στη Γη, αυτό κατέδειξα και αυτό βεβαίωσα. Προσέφερα δε τον Εαυτό μου για να βιώσει στα ένδον της κάθε ανθρώπινη υπόσταση με απόλυτη αμεσότητα την ένωσή της με το Λόγο και να καταστεί, με την πρέπουσα σωφροσύνη, ελευθερία και πληρότητα, Άνθρωπος Λόγος.

Ευλογώ τις υποστάσεις σας για να επιταχύνουν τους ρυθμούς τους. Τις ευλογώ για να ενταχθούν στο Έργο, για να μετουσιώσουν κάθε τι το οποίο επιτρέπουν να ορθώνεται μέσα τους σαν εμπόδιο, για να συνειδητοποιήσουν και να βιώσουν την ένωσή τους με το Λόγο Χριστό, ώστε να γνωρίσουν τις διαδικασίες της θεανθρώπινης εκδήλωσης στην καθημερινότητα.

Την ευλογία μου αυτή εκδηλώνω από εσένα, αγαπημένη υπόσταση Αναστασία. Σε απόλυτη μέθεξη με την ουσία και το σκηνωμά σου παρουσιάζω την ενότητά μας, η οποία υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει στους αιώνες, πέραν του χρόνου και του χώρου, πέραν των ορίων και των περιορισμών του ανθρώπου, διότι μία είναι η εκδήλωση του Λόγου και μία η φανέρωση Αυτού. Ένα το Έργο και ένας ο προορισμός του ανθρώπου, έστω και αν εκδηλώνεται σε διαφορετικές φάσεις κατά τις γήινες διαδικασίες.

Ευλογώ την αλήθεια του Έργου μου να επικρατήσει και ενδυναμώνω την κίνηση εκείνων που με πραγματική ανιδιοτέλεια αλλά και με καθαρότητα απολύτου αληθείας υπηρετούν αυτό. Συντρίβω και συνθλίβω κάθε κίνηση απορρέουσα από μικροπρεπή κίνητρα! Συντρίβω και συνθλίβω κάθε κίνηση απορρέουσα από ατελείς κατανοήσεις. Συντρίβω και συνθλίβω κάθε κίνηση που με εμφανίζει διαφορετικό από την αλήθεια μου και προσδίδει σε εμένα, στους συνεργάτες και στην εκδήλωση του Έργου μου χροιά και ποιότητα άλλη πλην εκείνης της απολύτου καθαρότητας, ελευθερίας και αληθείας. Πλην εκείνης η οποία προς τον άνθρωπο απευθύνεται, για να καταστήσει αυτόν Άνθρωπο Λόγο, ελεύθερο, ζώντα και λειτουργούντα εν απολύτω ενώσει με τη μία και μοναδική Θεότητα, τον Έναν και μοναδικό Διδάσκαλο Λόγο Χριστό. Ευλογώ το Έργο της Μητρός και την ενότητά μου με αυτό διασαλπίζω, για να διανοιχτεί η οδός έκφρασής του με νέους τρόπους.

Σας αγκαλιάζω, για να προσπαθήσετε κι άλλο. Για να βγάλετε από μέσα σας τους περιορισμούς που σας κάνουν να νομίζετε ότι δεν μπορείτε να εκδηλώσετε το Λόγο, τους περιορισμούς που στενεύουν τη δυνατότητα της ένωσής σας, που περιορίζουν την έκφραση των παλμών σας.

Καλείστε ως πρωτοπόροι ενός Έργου αγάπης! Συντονιστείτε με αυτό το Έργο: δεν υπάρχουν περιθώρια για να χρονοτριβείτε και να τυρβάζετε περί πολλών, αν θέλετε να εργαστείτε για τον άνθρωπο. Αν θέλετε πραγματικά να προσφέρετε, τότε ασχοληθείτε με αυτό που έχετε να κάνετε! Και αυτό που έχετε να κάνετε δεν είναι οι δουλειές σας ή η συνήθης καθημερινή σας δραστηριότητα, αλλά η ένωσή σας με το Λόγο σε καθημερινή βάση... Είναι η συνειδητοποίηση της απειροδιάστατης λειτουργίας αυτής της ένωσης, που λειτουργεί μέσα στα πάντα.

Σας ευλογώ να το καταλάβετε, αλλά αν δεν προχωρήσετε εσείς, αν δεν μπορείτε να αναδυθείτε από το επίπεδο όπου τώρα βρίσκεστε και εισχωρήσετε πραγματικά και ουσιαστικά στην πρωτοπορία της Ανθρώπινης Υπόστασης, τότε προετοιμαστείτε. Διότι πρόκειται να ενώσω τις υποστάσεις σας με υποστάσεις που βρίσκονται στα πεδία του Λόγου και οι οποίες δεν θα ενσωματωθούν στη Γη διὰ του φυσικού τρόπου της κυοφορίας και της γέννησης, αλλά θα διαποτίσουν τις υποστάσεις σας, θα εκδηλωθούν από εντός σας και θα φέρουν μέσα σας πραγματικά δημιουργική κίνηση, αυξάνοντας το δυναμικό σας και μεταλλάσσοντας με μεγαλύτερη ταχύτητα τις εσωτερικές καταστάσεις σας. Πράγμα που για να γίνει, χρειάζεται να έχετε αντιμετωπίσει και μετουσιώσει αρκετές από τις αντιστάσεις του εαυτού σας, ώστε να μπορείτε να αφομοιώσετε την αναγεννητική εμπειρία, τη λειτουργία ένωσης με το Λόγο, τη ζωή και την άνοδο που οι υποστάσεις αυτές θα σας προσφέρουν, καθώς ένα μαζί σας θα καθίστανται. Πράγμα που γίνεται, για να επιταχυνθούν οι ρυθμοί εκδήλωσης του θείου προορισμού, ώστε να φανερωθεί το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας στη Γη.

Θέλω να μάθετε, αδελφές και αδελφοί, να διακρίνετε και να αναγνωρίζετε την κίνηση, την αγάπη και την προσφορά καθενός. Ο Θεός δεν θέλει αγνώμονες, ούτε αχάριστους... Θέλω να μάθετε να ευχαριστείτε αυτούς που σας βοήθησαν. Να ρίχνετε πάντα πίσω το βλέμμα, για να μην ξεχνάτε αυτούς που με οποιονδήποτε τρόπο στάθηκαν κοντά σας και σας βοήθησαν να φτάσετε μέχρι εδώ που είστε σήμερα. Έτσι εναρμονίζετε με τη νομοτέλεια!

Θέλω να είστε ανοικτοί στην καρδιά και στο νου και να μην προσκολλάστε στα φαινόμενα και τα δεδομένα. Να μπορείτε να ανοίγεστε, να ανανεώνεστε, να μην φοβάστε το καινούριο, ακόμα και αν αυτό προέρχεται από έναν άνθρωπο για τον οποίο μέχρι χθες είχατε άλλη εντύπωση και γνώμη. Θέλω να μπορείτε να συντονίζεστε με το Λόγο και να αντιλαμβάνεστε τις νέες καταστάσεις, τα νέα δεδομένα, τη νέα τροπή των γεγονότων. Να μην σας περιορίζει το παρελθόν, ούτε οι συλλογισμοί για το μέλλον.

Θέλω να μπορείτε να κρίνετε, να αξιολογείτε και να έχετε επίγνωση για το τι συμβαίνει γύρω σας, κάθε στιγμή! Και η κρίση και η αξιολόγησή σας να αποτελούν στοιχεία που θα καταχωρούνται μέσα σας χωρίς να σας δεσμεύουν, ώστε να μπορείτε να τα ανακαλείτε για να τα χρησιμοποιείτε και να τα αξιοποιείτε ανάλογα με τις περιστάσεις. Να μην σας περιορίζουν, αλλά να συνεργάζονται μαζί σας στη διαμόρφωση σωστότερης αντιμετώπισης σε όλα τα θέματα, δίνοντας πάντα το προβάδισμα και τον κυρίαρχο ρόλο στην ένωσή σας με το Λόγο και στην καθοδήγηση που λαμβάνετε.

Θέλω να εφαρμόσετε την αγάπη, να εφαρμόσετε την αλήθεια! Αυτό που δεν μπόρεσα να δω να εφαρμόζεται στο σύνολό του όσο καιρό ήμουν στη Γη, ούτε από μία μικρή ομάδα ανθρώπων. Θέλω να δω το Έργο μου να κινείται με τη θεία ποιότητά του: χωρίς μικροπρέπειες, οικειοποιήσεις, εγωισμούς, εξουσίες, ιδιοτελείς ποιότητες, χωρίς να σας ενδιαφέρει η δόξα, η φήμη ή ο τρόπος που θα φανείτε προς τα έξω, αλλά μόνον η αλήθεια, η αγάπη και η καθαρότητα. Να μπορείτε να κρίνετε τον εαυτό σας, να μπορείτε να αποδέχεσθε τα λάθη σας και να μετατοπίζεσθε μέσα από αυτά. Να μπορεί ο ένας να αγκαλιάζει τον άλλον και να συνεργάζεσθε εποικοδομητικά, έτσι ώστε τα λάθη που κάποιος κάνει να μην γίνονται μαχαίρι στην πλάτη του, αλλά σκαλί ανόδου για να ανέβει ολόκληρη η ανθρωπότητα. Γιατί μόνον έτσι αυτό το Έργο θα φανερώσει το πρόσωπό του και θα καταδείξει στον άνθρωπο τη νέα δομή ιδεών.

Στηρίξτε τη Μητέρα και το Έργο της! Εννοώ να τη στηρίζετε από το ύψος των Ανθρώπων Λόγων: ως συνεργάτες ελεύθεροι και όχι εξαρτημένοι από μορφές και λατρείες... Όχι εξαρτημένοι και αδύναμοι να αναλάβετε ευθύνες, να τις σηκώσετε στην πλάτη σας, όχι δίχως επίγνωση της προσωπικής σας πορείας χριστοποίησης.

Στηρίξτε τη Μητέρα, διότι εκφράζει το Έργο του Λόγου και διακινεί την παρουσία του Λόγου επί της Γης. Επιτελεί την περίοδο αυτή τη φανέρωση της απολύτου Ουδετερότητάς του, διαμορφώνοντας νέες συνθήκες σε ολόκληρη την ανθρωπότητα και στη νομοτέλεια που διέπει τη Γη και τα σύμπαντα. Καταστείτε συνεργάτες της Λόγου Μητρός σε όλα τα επίπεδα και σε όλα τα πεδία.

Το Έργο δεν θα σταματήσει πουθενά! Εκεί που θα νομίζετε ότι έπαψε να κινείται και να εκδηλώνεται, θα ξεπετάγεται. Και όταν κάποιος το φανερώνει λάθος, άμεσα θα λήγουν οι ευκαιρίες παρουσιάσής του... Τίποτα δεν αφήνεται ανεξέλεγκτο. Ο άνθρωπος παρουσιάζει την ελεύθερη βούλησή του, αλλά και το Πατρικό Θέλημα κινεί την εκδήλωση το Έργου της Δευτέρας Παρουσίας μου, της Δευτέρας Παρουσίας του Λόγου Χριστού, και τούτο δεν μπορεί να αλλοιωθεί από κανέναν!

Θύω τον Εαυτόν μου ομού μετά της Μητρός Αναστασίας διά την άνοδον και την εξέλιξίν σου, άνθρωπε αγαπημένε. Διά την ουσιαστικήν εισχώρησίν σου εις την αγάπην και εις το φως, διά την συνειδητοποιημένην χριστοποίησίν σου και την παρουσιάσιν αυτής. Θύω τον Εαυτόν μου ομού μετά της Μητρός Αναστασίας διά την επικράτησιν της αληθείας και της αγάπης εντός του Έργου τούτου, διά την φανέρωσίν μου άνευ κατεστημένων μέσα από τας υποστάσεις των ανθρώπων, διά την διάχυσιν της αληθείας του Ενός και μοναδικού Διδασκάλου Λόγου Χριστού Υιού Μητρός εφ' απάσης της ανθρωπότητος, διά την διάνοιξιν της οδού της επιστροφής του ανθρώπου εις την απόλυτον αγάπην του Λόγου και την ένωσιν με την θείαν του ύπαρξιν.

Θύομαι ομού μετά της Μητρός Αναστασίας διά την Ελλάδα και τον Έλληνα και διά την πραγματικήν εκδήλωσιν της ελληνικής αληθείας. Διά την αφύπνισιν του ελληνικού λαού και τον αναβιβασμόν του εις το ύψος εκείνον το οποίον δύναται να παρουσιάση την πνευματικότεραν έκφρασιν της Ανθρωπίνης Υποστάσεως και να τοποθετήση τον Έλληνα εις την κορυφήν της ανθρωπίνης πυραμίδος. Το οποίον δύναται να διαχύση την ελληνικήν συνείδησιν ως ουσίαν απείρου πνευματικότητος δυναμένης να κυοφορήση την πνευματικήν χριστότητα εφ' απάσης της Ανθρωπίνης Υποστάσεως. Ίνα η ελληνική πνευματικότης εις την απολύτως κεκαθαρμένην και τελείαν έκφρασιν της καταστή η μήτρα κυοφορίας διά την γέννησιν του Χριστού εντός της ανθρωπίνης συνειδήσεως, εις οιανδήποτε εθνικότητα και αν ανήκη! Όπως οι πάντες καταστούν Άνθρωπος Λόγος Χριστός, όπως τα πάντα εν πάσι καταστούν Θεός. Αμήν.

19. 5. 1999

Αγαπημένοι μου! Θέλω να πονάτε για το Έργο, να αγωνιάτε γι' αυτό, να το νιώθετε πραγματικά ως ένα κομμάτι του εαυτού σας, ως τον εαυτό σας ολόκληρο. Και όπως καθημερινά ενδιαφέρεστε για τον εαυτό σας, έτσι να ενδιαφέρεστε και για το Έργο: για το πώς μπορείτε να το προστατεύσετε, να το περιθάλψετε, να το αγκαλιάσετε, να το προεκτείνετε, να το διανοίξετε, να το προσφέρετε στον άνθρωπο. Ομοίως επιθυμώ η αγωνία να μην σας εγκλωβίζει, να μην σας παρασύρει, να μην δημιουργεί εντός σας συναισθηματικές εξάρσεις, ούτε να σας οδηγεί να ενεργείτε υπό την επήρεια φόβου και άγχους ή οποιωνδήποτε άλλων μορφών πίεσης.

Οι επιλογές σας σχετικά με τον τρόπο έκφρασης του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας του Λόγου μέσα στον άνθρωπο πρέπει να είναι επιλογές σοβαρότητας και σωφροσύνης. Γιατί όταν υποκινούνται από συναισθηματισμούς και από εντάσεις ή από συγκαλυμμένους φόβους, σας ωθούν να ενεργείτε σπασμωδικά, χωρίς να επεξεργάζεσθε όλες τις παραμέτρους και, πολύ περισσότερο, χωρίς να εμβαπτίζεσθε στην ένωση με το Λόγο. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα από τη μία να μην διαμορφώνετε ολοκληρωμένη αντίληψη για τα πράγματα και από την άλλη να μην καθοδηγείστε από το Λόγο, οπότε και δεν μπορείτε να συνειδητοποιήσετε ποια ακριβώς είναι η καίρια στιγμή, η πιο κατάλληλη και η πιο δημιουργική για να εκφρασθεί το Έργο προς τα έξω. Επομένως, σας εκπαιδεύω για να εδραιώσετε και να ισορροποιήσετε την εσωτερική σας ένωση με το Λόγο, αλλά και για να την εμπιστευθείτε, ώστε να αποκτήσετε εκείνη την εσωτερική επικοινωνία μαζί του που θα είναι η κινητήρια δύναμη κάθε εκδήλωσης.

Αγαπημένοι μου, η εκδήλωση του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας δεν είναι κάτι απλό. Θα πραγματοποιηθεί μέσα από σειρά γεγονότων και καταστάσεων που μέχρι σήμερα δεν έχουν φανερωθεί, γιατί ακόμα δεν έχουν δημιουργηθεί οι προϋποθέσεις που θα συντελέσουν στην ουσιαστική και ευρύτερη εξάπλωση και διάδοσή του. Όμως, έχει σαφώς διαδοθεί το Έργο στην ανθρώπινη συνείδηση, διότι η παρουσία μου στη Γη ως Δάσκαλος Ιωάννης, ενωμένος με τον Ένα Λόγο Χριστό διέχυσε και ενεργοποίησε την ουσία του χριστοποιούμενου και θεοούμενου Ανθρώπου προς κάθε ύπαρξη. Έχει λοιπόν ολοκληρωτικά κινητοποιηθεί η λειτουργική-εσωτερική φάση παρουσίας και εξάπλωσης του Έργου, αλλά οι δομές που θα το φανερώσουν στη Γη, ακριβώς όπως το Πατρικό Θέλημα ορίζει, δεν έχουν ακόμα μορφοποιηθεί.

Θέλω να καταλάβεις πολύ καλά, Αναστασία, τον τρόπο με τον οποίο χρειάζεται να παρακολουθείς τα πράγματα, και δεν αναφέρομαι μόνον στη σημερινή τους κατάσταση, που είναι πολύ μικρού και περιορισμένου βεληνικού. Θέλω να κατανοήσεις τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η εσωτερική ένωση με το Λόγο –η οποία δεν διαταράσσεται από τις εντάσεις που δημιουργούνται πάνω στη Γη και αφορούν το Έργο–, να τον παρουσιάζεις και να τον διδάξεις σε κάθε άνθρωπο που εκπαιδεύεται για να εκφράσει από μέσα του το Λόγο.

Πολλές φορές, όταν ήμουν στη Γη, σου έλεγα ότι το μόνο που χρειάζεται να κάνεις είναι να έχεις πίστη και εμπιστοσύνη στον Εαυτό σου και στην εσωτερική σου καθοδήγηση και να κινείσαι με πολλούς τρόπους ταυτόχρονα βάσει αυτής και μόνον αυτής. Σε αφήνω να κατανοήσεις ότι αυτό που πρέπει να κυριαρχεί μέσα σου είναι η ικανότητά σου να παραμένεις συγκεντρωμένη στην ένωση με το Θεό. Από Αυτόν να κατευθύνεσαι και μέσα από Αυτόν να επιλέγεις το χρόνο για να φανερώσεις ό,τι υπάρχει αναγκαιότητα να φανερωθεί, παρ' όλο που θα δέχεσαι τις επιδράσεις από την εξωτερική κίνηση των καταστάσεων, των φαινομένων και των εκδηλώσεων των άλλων ανθρώπων.

Διαφορετικά οι οποιεσδήποτε κινήσεις σου δεν θα εκφράζουν τη δική σου στάση και θέση τη ζυμωμένη με τη θεία καθοδήγηση, ούτε θα παρουσιάζονται στον καταλληλότερο γι' αυτές χρόνο και τόπο. Έστω και αν βασίζονται σε σωστές και γεμάτες έμπνευση και αγάπη εκτιμήσεις, θα είναι αποκομμένες από την ολότητα της αλήθειας και θα χαρακτηρίζονται από μερικότητα, επειδή θα ακολουθούν τις επιλογές, τους ρυθμούς, τις ποιότητες και τις διαθέσεις των υποστάσεων που τις υποκίνησαν. Επομένως θα διαμορφώνεται μια κατάσταση εντελώς διαφορετική από αυτή που εσύ καθοδηγούμενη από το Λόγο επιδίωκες, ενώ υπάρχει πιθανότητα να οικειοποιούνται αυτές οι υποστάσεις το δυναμικό σου προς ίδιον όφελος καθώς θα είναι δεσμευμένο και περιορισμένο στις δικές τους επιθυμίες, και να το αξιοποιούν για την πραγματοποίηση προσωπικών τους οραμάτων.

Σου ανακοίνωσα –και ανακοίνωσα σε όλους– ότι επιστατώ και ελέγχω το Έργο μου. Ως εκ τούτου, αναμένω να δείξεις την πρέπουσα εμπιστοσύνη και πίστη και να κατανοήσεις ότι κάθε τι που αυτή τη στιγμή συμβαίνει εκδηλώνεται στο πλαίσιο των αναγκαίων καθάρσεων και επανοτοποθετήσεων, ώστε να συνειδητοποιήσει ο καθένας τον εαυτό του και την ένωσή του. Να συνειδητοποιήσει ο καθένας τον τρόπο μέσα από τον οποίο εκδηλώνεται και παρουσιάζεται. Να αναλάβει την ευθύνη της στάσης του, την ευθύνη της ταυτότητάς του, καθώς και την ευθύνη της ταυτότητας που προσδίδει στο Έργο μου, στο Έργο της Δευτέρας Παρουσίας.

Ευλογώ και συγκεντρώνω εκ νέου την ύπαρξή σου στο σημείο και το κέντρο όπου ήταν συγκεντρωμένη, από όπου και εκκινείτο: στο θείο προορισμό της έκφρασης της Μητρός Λόγου και της παρουσιάσής της από εντός σου με όλους τους τρόπους, ώστε να μην σε παρασύρουν και να μην σε εγκλωβίζουν οι εξωτερικοί ήχοι και τα φαινόμενα, ώστε να μπορείς να διακρίνεις τους περισπασμούς και τις παγίδες, όποιοι κι αν είναι. Να μην εγκλωβίζεσαι με κανέναν τρόπο και να μην σπαταλές δυναμικό διανύοντας κύκλους, επιτρέποντας στην άρνηση να σε βάλει και να σε αποδυναμώνει ή να σε αποπροσανατολίζει, στρέφοντας το ενδιαφέρον σου σε εκδηλώσεις που φαινομενικά δείχνουν να έχουν κάποια σχέση με το Έργο και την εκδήλωσή του αλλά δεν σχετίζονται με τον προορισμό που αναμένει την ύπαρξή σου. Αυτόν πέριξ και εντός του οποίου καλείσαι να συγκεντρώσεις όλο σου το δυναμικό, για να τον εκφράσεις με τη μέγιστη τελειότητα και αρτιότητα, με ποικιλία εκφράσεων, με ελευθερία και πηγαίο αυθορμητισμό, έτσι ακριβώς όπως δύναται να εκδηλώνεται και να παρουσιάζεται ο χριστοποιημένος άνθρωπος, ο ταυτισμένος με το Λόγο.

Σας φιλώ όλους, αγαπημένοι μου. Σας φιλώ όλους – και φιλώ σημαίνει αγαπώ! Θέλω με όλους τους τρόπους να εργαστείτε γι' αυτό το Έργο στο οποίο μας κάλεσε ο Θεός, τιμώντας τις υποστάσεις μας. Θέλω να εργαστείτε για να συνειδητοποιήσετε την ένωσή σας, να καταλάβετε τι θα πει ότι ενώνεστε με το Λόγο και τον βιώνετε μέσα σας.

Είναι καλό που ωθείστε και ενεργοποιείστε να ξεπεράσετε φόβους, ενοχές και προκαταλήψεις ώστε να αντιμετωπίσετε για πρώτη φορά την επιλογή της μαθητείας σας με ολοκληρωμένη ευθύνη, έχοντας τη δύναμη, το θάρρος και την παρρησία να αναλάβετε τις επιπτώσεις για οποιαδήποτε επιλογή σας, χωρίς να θέλετε σαν τα μικρά παιδιά να κρυφτείτε πίσω από τον πατέρα ή τη μητέρα σας. Έχοντας τη δύναμη να αντιμετωπίσετε οποιαδήποτε επιλογή σας και την απορρέουσα από αυτή επίπτωση και ταυτόχρονα να την μετουσιώσετε, να την αλλάξετε, αν αυτό χρειάζεται και να αναγεννηθείτε: να αναγεννηθεί ο νους, η καρδιά και η συνειδησή σας, να αναγεννηθούν οι λειτουργίες σας.

Χαίρομαι που σας βλέπω να θέλετε να εργαστείτε. Χαίρομαι που σας βλέπω να προσπαθείτε να συνειδητοποιήσετε την ελεύθερη κίνηση της ζωής και της αγάπης την οποία δίδαξα και φανέρωσα, την οποία επισφράγισα με την παρουσία μου πάνω στη Γη, την οποία σας δέχυσα και η οποία ωθεί από μέσα σας με όλους τους

τρόπους για να φανερωθεί. Χαίρομαι που ζητάτε ελεύθερα να κατανοήσετε τι είμαι και να βιώσετε την ένωση μαζί μου. Χαίρομαι που δεν αρκείστε στις γνώσεις και τις ιδέες που οι άλλοι σάς διαχέουν.

Απευθύνομαι σε ανθρώπους τολμηρούς και γενναίους, σε υποστάσεις υπεύθυνες, που έχουν τη δύναμη να επιλέγουν και να αποδέχονται τις επιπτώσεις των τυχόν λανθασμένων επιλογών τους. Που επιδιώκουν να βιώνουν αληθώς μέσα τους αυτό που είμαι και την έκφραση του Έργου μου.

Ποτέ μου δεν επέβαλα μια συγκεκριμένη ιδεολογία ή πίστη! Πάντα ενεργοποιούσα εκ των έσω την επίγνωση της υπόστασης και την ωθούσα να αναδυθεί στην ένωσή της με το Θεό, ώστε μέσα από αυτή την ένωση να μπορέσει να λάβει τη δύναμη, την ενίσχυση και την τροφοδοσία που χρειάζεται για να γνωρίσει την αλήθεια. Διότι αν η υπόσταση δεν αποκτήσει εκ νέου την απευθείας ένωση με τον Πατέρα Θεό και την επικοινωνία της με την άπειρη Πηγή, με τον ίδιο δηλαδή τον Εαυτό της, αν δεν αρχίσει να συνειδητοποιεί την κίνηση της Θεότητας μέσα της, δεν μπορεί να αποκτήσει κανένα εύρος συνείδησης και καμία ελευθερία.

Αυτοί που είναι ελεύθεροι αντιμετωπίζουν κάθε μέρα νέες καταστάσεις, κάθε μέρα υπερβαίνουν τον ίδιο τους τον εαυτό. Αποκαθαίρονται όχι με λόγους τυπικούς και με προσευχές επαναλαμβανόμενες, αλλά με την ίδια τη λειτουργία του νου, της καρδιάς και της συνείδησής τους, με την ίδια τη στάση και τη θέση της ζωής τους! Αποκαθαίρονται και διανοίγονται καθημερινά, αντιμετωπίζουν τον περιορισμό τους και τον διασπούν με τα ίδια τους τα χέρια, ωθούν την ύπαρξή τους προς τα εμπρός οι ίδιοι, χωρίς να περιμένουν την ώθηση από πουθενά.

Με την πνοή της ανάσας τους τρέχουν μπροστά, ελευθερώνονται και ελευθερώνουν με παρρησία και σύνεση, έχοντας την τόλμη να παρουσιάζουν την κατάσταση του κάθε σταδίου τους ξέροντας ότι αυτή η κατάσταση αύριο θα διευρυνθεί, γιατί μέχρι το άπειρο, μέχρι την τελειότητα υπάρχουν άπειρες διευρύνσεις. Και όταν κανείς κινείται σταθερά από αγάπη, ανιδιοτέλεια, προσφορά και ταπεινοφροσύνη, τότε οι ιδέες του, έστω και αν δεν εκφράζουν το απολύτως άπειρο, τέλειο και αληθές, αποκλείεται να βλάψουν τον άνθρωπο, γιατί τον στρέφουν μέσα του, στην ελεύθερη και συνειδητή επίγνωση του Εαυτού, στην Πηγή της εκπόρευσης του παντός, στο Λόγο Θεό.

Επομένως, δεν αναμένω από εσάς εξαρχής την τελειότητα. Αναμένω όμως την ανιδιοτέλεια, την τόλμη, το θάρρος, την παρρησία, την ταπεινότητα, την αγάπη. Αναμένω την καθαρότητα του νου, της καρδιάς και της συνείδησης, του αγωνιστή εκείνου που μάχεται για την αλήθεια και όχι για τον εαυτό του. Που μάχεται για τη δόξα του Ανθρώπου και όχι για τη δόξα της προσωπικότητάς του. Που αγωνίζεται για την επικράτηση της ενότητας όχι σύμφωνα με τα δεδομένα της Γης, αλλά σύμφωνα με τα δεδομένα του ουρανού. Αυτά πάντα σας έλεγα και αυτά θα σας λέω πάντα, με όλους τους τρόπους.

Επισημαίνω εκ νέου ότι επιστατώ σε κάθε κίνηση του Έργου και πρέπει να είναι σαφής και ξεκάθαρη σε κάθε συνείδηση η επιστασία μου. Ευλογώ όλους σας και σας διαχέω την αγάπη μου και τον Εαυτό μου εκ νέου. Ενεργοποιώ την ουσία μου μέσα σας, για να με βιώσετε. Σας πληρώ με τους παλμούς μου, σας καλύπτω με την αίσθηση της ζωής μου, της αγάπης μου, της θαλπωρής μου, της Ολότητάς μου.

Ευλογώ την ένωση με το Λόγο, που συντελείται μέσα σας, για να κατανοήσετε τον τρόπο με τον οποίο αυτή κινείται. Για να συνειδητοποιήσετε τη συνεργασία του ανθρώπινου και του θεϊκού, που στην ενότητα επιτυγχάνεται. Για να καταλάβετε την ταυτόχρονη εργασία που διεξάγεται τόσο από το ανθρώπινο μέρος όσο και από τη θεϊκή σας πλευρά. Έτσι ώστε η ανθρώπινη φύση σας να μην παραμένει παθητική και αδρανής αναμένοντας τη θεία επέμβαση, αλλά να έλκει τη θεία

καθοδήγηση και να της επιτρέπει όλο και περισσότερο να διαχέεται στο νου, στην καρδιά και την συνείδηση για να σας καλύπτει. Έτσι ώστε η ένωση με το Λόγο και η εξ Αυτού καθοδήγηση να μην παραμένει ασυνείδητη διαδικασία, στην οποία αδυνατούν να μετέχουν με διεργασίες επίγνωσης όλα τα σημεία σας ταυτόχρονα.

Διότι υπάρχει πιθανότητα να ενώνεστε με το Λόγο και να λαμβάνετε οδηγίες τις οποίες όμως ακολουθείτε με εξωτερικό τρόπο, δηλαδή χωρίς να φροντίζετε να συντονιστούν μαζί τους όλες σας οι διεργασίες, όλο σας το είναι, όλα σας τα κέντρα και τα σώματα. Φυσικό επόμενο είναι μετά την εκτέλεση της συγκεκριμένης οδηγίας που λάβατε να μην ανεβαίνετε στο επίπεδο της εξέλιξης στο οποίο αυτή σας ωθούσε, αλλά να επανέρχεστε στην κατάσταση στην οποία βρισκόσασταν όταν λάβατε την οδηγία. Υπάρχει όμως η δυνατότητα η καθοδήγηση που λαμβάνετε από την ένωσή σας με το Λόγο, όταν την αντιμετωπίζετε με την πρέπουσα σοβαρότητα, ορθοφροσύνη και επίγνωση, να διαχέεται σε όλα τα σημεία της ύπαρξής σας και να ενεργοποιεί ταυτόχρονες διεργασίες στο νου, την καρδιά, τη συνείδηση, στα κέντρα και στην προσωπικότητα. Σ' αυτή την περίπτωση η εσωτερική εργασία εκδηλώνεται και προς τα έξω, ωθώντας την υπόστασή σας να αναβιβασθεί στην ποιότητα και το στάδιο το οποίο η καθοδήγηση εμφανίζει ως δική σας δυνατότητα εξέλιξης.

Αυτή η στάση, στη συνέχεια, έλκει μια υψηλότερη καθοδήγηση, που με την ίδια πάλι διαδικασία θα σας οδηγήσει σε ένα υψηλότερο στάδιο εξέλιξης, διεύρυνσης και ανόδου. Επομένως, είναι λίγο παράδοξο να προσπαθείτε να καταλάβετε αν προηγείται η θεία καθοδήγηση ή η ανθρώπινη εσωτερική διεργασία κατά την διαδικασία της χριστοποίησης, διότι αυτά τα δύο πηγαίνουν μαζί για να είναι ολοκληρωμένη η εκδήλωσή της.

Όμως, για να μπορέσει η ένωση με το Λόγο να ενεργοποιήσει τη συνειδητή διαδικασία αναγωγής, είναι απαραίτητο το ανθρώπινο μέρος να έχει μειώσει τις αντιστάσεις του. Να έχει τοποθετηθεί στο συντονισμό του με το Λόγο και να έχει δώσει την κυριαρχία και την ηγεσία στον εσωτερικό Διδάσκαλο, έτσι ώστε Αυτός να κινητοποιεί συνεχώς εσωτερικές διεργασίες. Να βρίσκεται δηλαδή η ανθρώπινη φύση, μέσα από αυτό το συντονισμό, σε μια συνεχή κίνηση και εργασία αποκαταστάσεων, που θα δημιουργούν την απαραίτητη εσωτερική ετοιμότητα ώστε να λαμβάνονται πολύ συγκεκριμένες οδηγίες για το δρόμο που χρειάζεται να ακολουθήσει ώστε να καθαρθεί και να ζυμωθεί με τη θεία φύση.

Αυτά τα λίγα, αγαπημένοι μου, για να καταλάβετε ότι γνωρίζω όλες τις απορίες σας και ότι βρίσκομαι παντού. Παρακολουθώ κάθε κίνηση, κάθε κατάσταση, κάθε εκδήλωση που γίνεται από τους ανθρώπους που έλαβαν την τιμή να αποκαλούνται μαθητές του Λόγου Χριστού και που αγωνίζονται αυτό να το κατακτήσουν, να το καταξιώσουν και να το παρουσιάσουν.

Στέλνω σε όλους την ευλογία και την αγάπη μου, σε όλους όσους ονόμασα μαθητές και μαθήτριες του Λόγου, για να μην απωλέσουν τον προορισμό τους, «για να μην χάσουν το τρένο», όπως έλεγα. Για να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και του προορισμού τους, να επανατοποθετηθούν και να αναγεννηθούν, αξιοποιώντας την παροχή του Εαυτού μου και την παροχή του ελέους του Πατρός.

Διαχέω την αγάπη μου και σας φιλώ όλους. Αναμένω να σας δω όλους να εκδηλώνετε ως ένθερμοι αγωνιστές, αποφασισμένοι να προσφέρετε τον εαυτό σας στην υπηρεσία της αγάπης, της ελευθερίας και της αλήθειας. Αμήν.

31. 10. 2001

Άπειρε Πατέρα, καταθέτω σε Εσένα τον εαυτό μου αυτή τη στιγμή. Μέσα στην άπειρη αγκαλιά της αγάπης, της πανσοφίας και της πλημμυρίδας της χάριτός σου καταθέτω την ύπαρξή μου, για να τροφοδοτηθεί από το θείο θέλημά σου και μόνον αυτό να εκδηλώσει. Καταθέτω, ομοίως, και τις υποστάσεις όσων παρίστανται, για να πληρωθούν με αγάπη, φως, ζωή, για να καταθέσουν σε Εσένα κάθε απορία, κενό, έλλειψη και αίτημα, ώστε αυτή η κίνηση να δημιουργήσει μέσα τους το χώρο για να λάβουν άπλετα τη δωρεά της χάριτος, τη δωρεά του ελέους, τη δωρεά της αγάπης. Κινητοποιώ μέσα τους, αγαπημένε, στο όνομα της αγάπης, στο όνομα του Λόγου, τις λειτουργίες της ενεργοποίησης της θείας ζωής, της θείας απειρότητας, ώστε η λειτουργικότητα του είναι τους με διαύγεια και καθαρότητα να έλξει αυτά που πραγματικά έχουν ανάγκη για να γεμίσουν με ζωή και φως ώστε ό,τι αφομοιώσουν μέσα τους να μην μείνει ανενεργό, αλλά να καρποφορήσει, να πολλαπλασιαστεί και να εκδηλωθεί μέσα από πράξεις, ιδέες και συναισθήματα.

Αγαπημένοι μου, το θέμα σας είμαι εγώ. Κι έτσι, ενώ αυτή τη στιγμή βρίσκεται κοντά σας το σκήνωμα μέσα από το οποίο εκδηλώνεται η Μητέρα, θα σας μιλήσω εγώ –θα σας μιλήσω για μένα και για σας–, γιατί πρέπει να κατανοήσετε ότι δεν υπάρχουν διαφοροποιήσεις και αποστάσεις στην εκδήλωση του Λόγου.

Με γνωρίσατε, αγαπημένοι μου; Νιώθετε τον παλμό μου μέσα σας; Είμαι ο Δάσκαλος. Η υπόσταση καθενός από εσάς με κάλεσε, γι' αυτό εκδηλώνομαι και διαχέω την αγάπη μου προς όλους. Εναγκαλιζομαι τις υποστάσεις σας μία προς μία –τόσο αυτές που συνάντησα με τη γήινη μορφή μου όσο και εκείνες με τις οποίες δεν συνενυρέθηκα στον ίδιο χώρο και τόπο σ' αυτή τη διαδρομή μου στη Γη– διότι όλες οι υποστάσεις του Ανθρώπου μου είναι γνώριμες, όλες οι υποστάσεις του Ανθρώπου είναι κομμάτια μου. Παρουσίασα και εκπροσώπησα και φανέρωσα και κατέδειξα την Ολότητα του Ανθρώπου, και αυτό, αδελφοί, δεν ήταν μία λειτουργία εξωτερική που καταδείχθηκε στην ανθρωπότητα μόνον για να καταγραφεί στην ιστορία της ή για να περάσει στις διδασκαλίες με τις οποίες διαποτίζεται ο ανθρωπίνος νους και η ανθρώπινη καρδιά, αλλά ένα βίωμα καθημερινό, το οποίο η κάθε γήινη στιγμή ολοκλήρωνε μέσα μου, η κάθε γήινη στιγμή διαμόρφωνε μέσα στην Ολότητα του Ανθρώπου, μέσα σε κάθε τμήμα του Ανθρώπου όπου κι αν αυτό βρισκόταν.

Σας αγαπώ. Αυτό θέλω να διαχύσω μέσα στις υποστάσεις σας, την αγάπη μου, όπως πάντα έκανα, και να σας καλέσω σε αυτή την αγάπη, τη μία, την αναλλοίωτη, την αγάπη του Λόγου, διότι ουδέποτε δίδαξα άλλη αγάπη και ουδέποτε σας οδήγησα σε άλλη αγάπη, ουδέποτε έστρεψα τις υποστάσεις σας σε κανέναν άλλο στόχο πλην εκείνου που οδηγεί στην ταύτιση με την αγάπη του παντός. Μέσα σε αυτή την αγάπη αφομοιώνω τις υποστάσεις σας, αφομοιώνω τις μορφές σας. Σας εναγκαλιζομαι με τη μορφή που φέρετε και αφαιρώ τις ανάγκες που υπάρχουν μέσα σας και διαμορφώνουν συγκεκριμένες απαιτήσεις και συγκεκριμένους τρόπους επικοινωνίας μαζί μου. Σας ελευθερώνω από τον τρόπο με τον οποίο με σκέφτεστε, για να μπορέσετε να με γνωρίσετε ως είμαι: αγάπη διάπυρη, Υπόσταση οδηγούσα τον Άνθρωπο στη χριστοποίηση, Υπόσταση προσφέρουσα κάθε παλμό της με σκοπό να οδηγηθεί κάθε ανθρώπινο τμήμα στην ένωσή του με το Λόγο.

Όταν σας μιλώ, ενδύομαι πολλές φορές την προσωπικότητα την οποία είχα όταν περπάτησα στη Γη, ακριβώς γιατί η αναγκαιότητα της υπόστασής σας με καλεί να σας εμφανιστώ σ' εσάς με αυτό τον τρόπο, επειδή έτσι με νιώθετε οικείο και συνειδητοποιείτε την επαφή μας. Η ένδυση αυτή, επομένως, εξυπηρετεί δική σας ανάγκη, καθώς η δική μου εκδήλωση δεν χρειάζεται να ενδύεται τα στοιχεία της προσωπικότητας με τα οποία εμφανίστηκα στη Γη. Αυτά εξυπηρέτησαν την πορεία, τον προορισμό και την αποστολή μου – την πολύ συγκεκριμένη αποστολή την οποία εξετέλεσα στον πλανήτη Γη κατά τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο που ήμουν μαζί σας.

Τώρα, λειτουργώντας το Έργο μου, το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας του Λόγου μέσα στον Άνθρωπο, επικοινωνώ με την ανθρώπινη υπόσταση με τρόπους,

αγαπημένε μου μαθητή και μαθήτριά, που δεν συλλαμβάνεις και δεν κατανοείς ακόμα. Δημιουργώ προϋποθέσεις ένωσης με το Λόγο μέσα στην ανθρώπινη υπόσταση χωρίς να δίνω συγκεκριμένο στίγμα της παρουσίας μου, χωρίς να συνδέω την ενεργοποίηση που επιτελώ μέσα στις υποστάσεις με το συγκεκριμένο πέρασμα μου από τη Γη, γιατί μπορεί να μην χρειάζεται κάτι τέτοιο και γιατί ο Λόγος δεν λειτουργεί σύμφωνα με τις αναγκαιότητες των ανθρώπινων εκτιμήσεων, αλλά σύμφωνα με τις αναγκαιότητες που η κάθε υπόσταση έχει.

Με αυτό, αγαπημένε μου, θέλω να σου πω ότι χρειάζεται να με αντιμετωπίσεις πιο ελεύθερα και να αφεθείς να νιώσεις το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας μέσα σου όχι σαν μια ωραία ιστορία ενός τέλει κόσμου που κάποια στιγμή θα φανερωθεί πάνω στον πλανήτη, αλλά σαν μια καθημερινά πραγματοποιούμενη εκδήλωση ζωής στην οποία ήδη συμμετέχεις και εξακολουθητικά θα συμμετέχεις, την οποία ήδη διαμορφώνεις και εξακολουθητικά θα διαμορφώνεις, δίνοντας συνεχώς ωθήσεις με τη δική σου στάση και θέση σε άλλα τμήματα του Εαυτού σου που βρίσκονται δίπλα σου.

Πώς να σου δώσω να καταλάβεις ότι η χριστοποίηση είναι κάτι που σε αφορά άμεσα; Την έφερα πολύ κοντά σου, πάρα πολύ κοντά σου· έκανα ό,τι μπορούσα και ό,τι ήταν δυνατόν να κάνει κάποιος άλλος για σένα. Όμως τώρα χρειάζεται να πράξεις εσύ, χρειάζεται να τολμήσεις εσύ, χρειάζεται να ελευθερωθείς εσύ, χρειάζεται να αγαπήσεις εσύ. Χρειάζεται να χωρέσεις εσύ τον Εαυτό σου, γιατί εγώ δεν σου ζητώ να χωρέσεις εμένα, σου ζητώ να χωρέσεις τον Εαυτό σου, το Λόγο.

Δεν έκανα ένα Έργο και μία πορεία για να καταξιώσω εμένα ως ατομικότητα ή ως Δάσκαλο, διότι, όπως πολύ καλά γνωρίζεις, ένας Διδάσκαλος υπάρχει, ο Λόγος Χριστός, κι αυτόν φανέρωσα. Έκανα μία ολόκληρη πορεία για να καταξιώσω τον Άνθρωπο έναντι του Εαυτού του, για να μπορέσει να συνειδητοποιήσει την ουσία του, για να μπορέσει να δεχθεί την αλήθεια του, για να τολμήσει να πει: «Είμαι θεός» ! Να το πει χωρίς οίηση, χωρίς να το οικειοποιείται και να το χρησιμοποιεί με λάθος τρόπους, αλλά με τη βαθιά επίγνωση της δυνατότητάς του να το πραγματώσει, με τη βαθιά επίγνωση ότι εργάζεται ώστε η ενότητά του με το Λόγο συνεχώς να επεκτείνεται, να διευρύνεται, να πλημμυρίζει τη Γη.

Με έχεις ανάγκη, κι αυτή την ανάγκη σου την καλύπτω. Δεν σου λέω όχι· εμφανίζομαι ανάλογα με την ανάγκη σου, γιατί αυτή δεν με περιορίζει· εσένα περιορίζει. Σε προσεγγίζω μέσα από την ανάγκη σου, όχι όμως για να τη διατηρήσω, αλλά για να την οδηγήσω σε μετουσίωση, για να σου δείξω τη διέξοδο, να σε βάλω στο δρόμο, γιατί δεν θέλω να σε αφήνω να μένεις στα ίδια και στα ίδια. Σε ωθώ συνεχώς σε ένα νέο βηματισμό, σε μια νέα πορεία, σε μια νέα αναρρίχηση.

Το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας θα διαχυθεί στη Γη, μην αμφιβάλλεις. Δεν μπορεί να μην διαχυθεί στη Γη, γιατί αυτό είναι η αλήθεια του Ανθρώπου. Δεν υπάρχει κάτι άλλο το οποίο καλείται ο άνθρωπος να αντιμετωπίσει και να καταδείξει. Αυτή είναι η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα: να πραγματώσει τον Εαυτό της πάνω στη Γη! Να δεχθεί να αφήσει πίσω της ό,τι οικοδόμησε δημιουργώντας πλαστές εικόνες για τον Εαυτό της και να προχωρήσει σε μια πορεία αλήθειας και αγάπης, ειλικρίνειας και σεβασμού, σε μια πορεία αδελφότητας.

Θέλω να δω την αδελφότητα να πραγματώνεται στη Γη· έστω και σε κάποιες μικρές ομάδες ανθρώπων να αρχίσει να κινείται η λειτουργία της ουσιαστικής αγάπης, που παράγει ζωή, που δημιουργεί ενεργοποίηση, που πυροδοτεί τον άνθρωπο για να προχωρήσει και δεν εγκλωβίζεται στα κενά που τα διάφορα τμήματα του Ανθρώπου εμφανίζουν, αλλά δημιουργεί το ενεργειακό δυναμικό και το κεφάλαιο δύναμης ώστε αυτά τα κενά να μετουσιωθούν. Δημιουργεί δηλαδή ένα κεφάλαιο το οποίο κατατίθεται σε μια «πνευματική Τράπεζα», ας πούμε, από το οποίο κάθε υπόσταση που έχει ανάγκη μπορεί να πάρει ενέργεια και βοήθεια για να μετουσιώσει τα κενά της· και αυτή η παροχή είναι ανοικτή για όλες τις υποστάσεις που συμμετέχουν στην ανακύκλωση της αγάπης, η οποία δημιουργεί αυτό το ενεργειακό απόθεμα ζωής, αλήθειας και αρμονίας.

Έτσι διδάξα. Δίδαξα για τον άνθρωπο που αγκαλιάζει, που η συναναστροφή του είναι αναγωγική, για τον άνθρωπο που ωθεί σε καταστάσεις ανόδου και εξέλιξης με την κουβέντα του, με τον καφέ που θα πει, με κάθε τι που κάνει στην καθημερινή του ζωή.

Θα φανερώσεις το Έργο μου, αγαπημένε άνθρωπε, θα φανερώσεις το Έργο της χριστοποίησης του ανθρώπου, τη Δευτέρα Παρουσία του Λόγου μέσα σου. Κατανοείς πόσο σημαντικό είναι αυτό; Κατανοείς πόσο σημαντικός είσαι εσύ; Κατανοείς ότι μπορείς τώρα, με μια πραγματική προσπάθεια της ύπαρξής σου να αποδεχθεί τους θησαυρούς που φέρεις μέσα σου, να αλλάξεις τα πράγματα, αν όχι του κόσμου, τα εσωτερικά πράγματα του εαυτού σου, τα πράγματα του περιβάλλοντός σου; Και σίγουρα μπορείς να συντελέσεις στη διαμόρφωση μιας νέας ποιότητας, μιας νέας δόνησης στη Συλλογική Συνείδηση του Ανθρώπου, η οποία διαπεράται από κραδασμούς που δεν βοηθούν το σύνολο του Ανθρώπου να αναχθεί.

Σου διαχέω την αγάπη μου και την ευλογία μου, αγαπημένε μου μαθητή και μαθήτριά μου, μαθητή και μαθήτρια του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας του Λόγου, διότι όπως πάντα έλεγα και δίδασκα, δεν έχω μαθητές και μαθήτριες εγώ, αλλά μαθητές και μαθήτριες έχει μόνον ο Λόγος.

Αγγίζω το είναι σας, δίνοντάς σας την παροχή της ζωής την οποία έχετε ανάγκη, ενεργοποιώντας όλο το θείο δυναμικό της ύπαρξής σας, συντονίζοντάς το στην εκδήλωση του Λόγου, μετουσιώνοντας περιορισμούς και όρια, δεσμεύσεις και καθηλώσεις οποιασδήποτε μορφής, από οπουδήποτε και αν προέρχονται. Εμβαπτίζω τις υποστάσεις σας εντός μου και τις αποπλένω ολοκληρωτικά, δίνοντας εκ νέου την πληρότητα της χάριτος στις υπάρξεις σας, τη δυνατότητα να βιώσετε άμεσα και ολοκληρωμένα την ένωση μαζί μου και με το Λόγο Χριστό και να κατανοήσετε την ενότητά μου με το Λόγο Υιό και με τη Μητέρα Λόγο. Τη δυνατότητα να κατανοήσετε τη διδασκαλία του Έργου όχι μέσα από διανοητικές συλλήψεις, αλλά με βιωματικές διαδικασίες, και να ενώσετε τα στοιχεία σας μέσα στην αγάπη, μέσα στην ολότητα του Έργου μου, μέσα στην ολότητα του Εαυτού μου.

Σας θέλω ενεργητικούς, συμμετόχους στο Έργο της χριστοποίησης, γεμάτους τόλμη, ελευθερία, ταπεινότητα και αγάπη, ικανούς να είστε πρωτοπόροι, ικανούς να αναγνωρίζετε τη δόνηση της αλήθειας και του Λόγου, από όπου κι αν αυτή εκδηλώνεται, χωρίς να επηρεάζεστε από εξωτερικές μορφές. Σας θέλω ικανούς να συνεργάζεστε με όλους εκείνους οι οποίοι μπορούν να εργαστούν για να οδηγήσουν τον άνθρωπο στην εκπλήρωση της χριστοποίησής του.

Σας παραδίδω εκ νέου τον Εαυτό μου, όπως πάντα έκανα, αν και εντός σας υπάρχω, αν και αυτό που καλείστε να συνειδητοποιήσετε είναι ότι εσείς είμαι εγώ και ότι ο καλύτερος τρόπος για να μιλήσετε για εμένα είναι να αφήσετε τον εαυτό σας να εκδηλώνεται παρουσιάζοντας τα στάδια και τα βήματα της χριστοποίησής του. Ο καλύτερος τρόπος για να αποδείξετε ότι με νιώθετε και με βιώνετε, ότι με ζείτε και έχετε μέσα σας συλλέξει θείες καταστάσεις, είναι να παρουσιάζετε καθημερινά τον πόθο της ψυχής σας για έκφραση της χριστοποίησής σας και να καταδεικνύετε στην πράξη όλα αυτά που με τα λόγια σας εκφράζετε. Να τα καταδεικνύετε μέσα από τα χέρια σας, τα μάτια σας, τους παλμούς και τους χτύπους της καρδιάς σας, μέσα από κάθε τι με το οποίο εκδηλώνεστε στη Γη.

Εκεί σας οδηγώ, προς τα εκεί στρέφω την προσοχή σας, προς τα εκεί ωθώ το συντονισμό της ύπαρξής σας, γιατί αυτή η εκδήλωση είναι η μόνη που σας θα γεμίσει χαρά και θα σας βοηθήσει να καταλάβετε την ουσιαστική διαδικασία της ζωής, ώστε να προσεγγίσετε τον άνθρωπο και τα πράγματα με άλλο τρόπο. Να ακούσετε τα ακούσματα της Γης με νέα αντίληψη και να δείτε τα δρώμενα από νέες διαστάσεις. Να δράσετε και να συνειδητοποιήσετε ότι η δράση σας –έστω και αν σας φαίνεται μικρή και ασήμαντη– είναι παρέμβαση η οποία συντελεί στην αναγωγή και την εξέλιξη του ανθρώπου, προσφέροντας τα δικά της στοιχεία στην πραγμάτωση της θέωσης, διότι στη χριστοποίηση-θέωση χρειάζονται όλα τα τμήματα του Ανθρώπου. Κανένα τμήμα του δεν μπορεί να μείνει απέξω, όλα έχουν

να κάνουν μία σημαντική εργασία και να συνεισφέρουν με το δικό τους σημαντικό και ουσιαστικό κομμάτι. Κι όταν ο Λόγος, αγαπημένοι μου, σας λέει ότι, ακόμα και στην κατάσταση που σήμερα παρουσιάζετε, είστε σημαντικοί, όταν σας λέει ότι γίνεται, εφόσον χωρέσετε τη δυνατότητα της χριστοποίησής σας, να παρέμβετε στα πράγματα και να συντελέσετε στη μεταλλαγή του τρόπου με τον οποίο εξελίσσεται το σύνολο του Ανθρώπου, τότε πώς μπορείτε να αντιστέκεστε; Πώς μπορείτε να εξακολουθείτε να εμμένετε στην τοποθέτηση ότι είναι αδύνατον εσείς να έχετε την ευχέρεια και την ικανότητα να αντεπεξέλθετε σε αυτό το ιερό καθήκον ή ότι δεν μπορείτε να λάβετε την ανέλπιστη δωρεά που σας παρέχεται;

Συγκεντρωθείτε. Συγκεντρωθείτε όχι για να μάθετε να μιλάτε για το Έργο ή για μένα... Δεν με ενδιαφέρει να μιλάτε για μένα ή για το Έργο, με ενδιαφέρει να ζείτε το Έργο, με ενδιαφέρει να ζείτε τον Άνθρωπο Ολότητα στα στάδια της χριστοποίησής του. Με ενδιαφέρει να καταλάβετε βαθιά μέσα σας ότι δεν θα κάνετε ένα Έργο βασισμένο στις μνήμες του παρελθόντος, το οποίο να αναπαριστά ιστορίες, όσο σημαντικές και αν είναι αυτές. Θα κάνετε Έργο ζωής, το οποίο θα εξελίσσεται συνεχώς, δημιουργώντας προϋποθέσεις ενεργοποίησης για τον άνθρωπο. Μπορεί, βέβαια, να κάνετε αναφορές στις αναμνήσεις σας και σε όσα ζήσατε, αλλά αυτό δεν θα είναι το κύριο έργο σας· και θα ήταν ακόμα καλύτερα αν οι αναφορές σας γίνονταν ο τρόπος της ζωής σας – οι πράξεις σας, η δραστηριότητά σας, η εκδήλωση του Εαυτού σας, ώστε να δημιουργείτε στον άνθρωπο που βρίσκεται δίπλα σας καταστάσεις αφύπνισης.

Αυτό είναι το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας, αγαπημένοι μου! Σε αυτό το Έργο σας κάλεσα, αυτό το Έργο ενεργοποίησα μέσα σας, αυτό το Έργο σας παρέδωσα, γι' αυτό το Έργο προσέφερα τον Εαυτό μου, γι' αυτό το Έργο αγωνίζομαι ακόμα, αυτό το Έργο συντονίζω και σε αυτό επιστατώ. Κατανοήστε το, κι αν θέλετε να με ευχαριστήσετε, αν θέλετε να μου πείτε ότι με αγαπάτε, καταδείξτε το Έργο μέσα από τη μορφή σας!

Ευλογώ τις υποστάσεις σας εκ νέου. Τις ευλογώ διά της υπόστασης και του σκηνώματος από το οποίο έχετε συνηθίσει να βλέπετε την εκδήλωση της Λόγου Μητέρας, ακριβώς για να δώσω ένα σημείο περί της ενότητας του Λόγου, ένα σημείο περί της ενότητας της Λόγου Μητέρας, αλλά και της συγκεκριμένης υπόστασης, μαζί μου και για να καταχωρήσω στις υποστάσεις σας ως παλμό ζωής αυτό το οποίο είμαι.

Περιμένω να μου δώσετε τη φωνή σας για να μιλήσω, τα μάτια σας για να δω, τη σκέψη σας για να σκεφθώ, τα χέρια σας για να αγκαλιάσω, τα πόδια σας για να περπατήσω. Περιμένω να μου πείτε «Είσαι ο Εαυτός μου» και να το νιώθετε, να το βιώνετε και να το δείχνετε. Περιμένω να με γνωρίσετε και να σας γνωρίσω μέσα από την ταύτιση, εκεί όπου η εκδήλωσή μας θα παράγει ζωή και το Έργο θα διαχέεται στον πλανήτη με τη δόνηση της καθημερινής απλότητας.

Ο άνθρωπος χρειάζεται απλότητα και πρακτική εφαρμογή. Ό,τι ακριβώς χρειάζεστε εσείς, το ίδιο χρειάζεται και η ανθρωπότητα. Εάν το κατανοήσετε αυτό, ίσως μπορέσετε να δείτε άλλες επεκτάσεις και άλλους τρόπους κίνησης του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας. Να είστε σίγουροι ότι το Έργο μου, το Έργο της Δευτέρας Παρουσίας του Λόγου μέσα στον άνθρωπο, θα τελεστεί – τελείται ήδη. Όσοι ανοίγουν την ψυχή τους το αντιλαμβάνονται.

Σας ευλογώ να βιώσετε μέσα σας τη διάπυρη εξάπλωση του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας, να συνειδητοποιήσετε τις λειτουργίες του, να ενωθείτε με αυτό, να εξακοντισθείτε μαζί του σε όλα τα σημεία όπου δρα και ενεργεί, για να συλλάβετε μέσα σας νέες ποιότητες ενότητας, για να σπιάσουν τα τείχη της χωριστικότητας και να οικοδομηθούν βασικές δομές ενότητας και ολότητας. Για να καταστείτε δυναμικοί πυρήνες πραγμάτωσης και φανέρωσης του απεριόριστου Έργου της Δευτέρας Παρουσίας πάνω στη Γη και να θέσετε όλα σας τα στοιχεία – της αγάπης, της ταπεινότητας, της τόλμης και της ελευθερίας, στην υπηρεσία του, ώστε να μετουσιωθούν οι περιορισμοί τους οποίους εμπερικλείουν και να μπορέσουν να γίνουν τόσο διαυγή και πύρινα που να μεταφέρουν την απειροδιάστατη δόνηση του

Λόγου και να τη διακινήσουν στα πέρατα της οικουμένης, στα πέρατα των
συμπάντων. Αμήν.

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

2. 5. 2001

Άπειρε Πατέρα, διαχέω τον παλμό της ζωής και τροφοδοτώ όλες τις υποστάσεις που διάβασαν το βιβλίο αυτό. Εισέρχομαι ως η άπειρη αγάπη, ως ο Ένας Λόγος, στις διεργασίες που κινητοποιήθηκαν εντός τους και αποκαθιστώ, εκδηλώνοντας το Πατρικό έλεος, κάθε εσωτερική πίεση προερχόμενη από αταξινόμητες λειτουργίες, ιδέες ή συναισθήματα.

Συλλέγω εντός μου όλες τις ποιότητες που κινήθηκαν στο είναι σου, άνθρωπε, και τις μετουσιώνω, διαμορφώνοντας παλμό κάθαρσης και αναγέννησης. Σε αυτό τον παλμό σε εμβαπτίζω, αγαπημένε μου, όπως ακριβώς είσαι και εμποτίζω όλα τα σημεία σου και τις δομές των ιδεών, των συναισθημάτων και των βιωμάτων σου με τη λειτουργία της αγάπης, με την επίγνωση της θέωσης, διότι διαφορετικά δεν μπορώ να σου μιλήσω για όλα αυτά που ψάχνεις και αναζητάς...

Σε αφήνω να εκφράζεις αυτά που κάθε φορά συλλαμβάνεις και κατανοείς, και ταυτόχρονα έρχομαι προς εσένα και σε διανοίγω. Σε μεταλλάσσω και σε διαπερώ με όλους τους τρόπους, για να σε οδηγήσω σε μία νέα επίγνωση όπου θα με γνωρίζεις και θα με βιώνεις, θα με εκφράζεις και θα με εκφέρεις, θα με ζεις και θα με αναπνέεις ολοένα και περισσότερο.

Αυτό το βίωμα σου παρέχω, αγαπημένε μου, βίωμα ανάλογο με το στάδιο όπου βρίσκεσαι και με αυτό που μπορείς να χωρέσεις, αντίστοιχο με την αναγέννηση που μπορείς να δεχτείς, χωρίς να σε διαχωρίζω από τα άλλα τμήματά σου, χωρίς να σε μετρώ ή να σε κατατάσσω, αλλά αγαπώντας σε άπειρα. Αγαπώντας σε με όλους τους τρόπους με τους οποίους η δημιουργία εκδηλώνεται, με όλους τους παλμούς που τη ζωή μεταφέρουν, για να σε οδηγήσω στο βίωμα της άπειρης αγάπης.

Ιδού Εγώ εμψυσώ εντός σου την παρρησία της ταυτότητάς μας. Ιδού Εγώ εμψυσώ εντός σου τη δύναμη και την παρρησία που θα σε ελκύσει στην επίγνωση της ευθύνης και θα σε καταστήσει ικανό να με παρουσιάζεις, να με ζεις. Ιδού Εγώ οδηγώ σταδιακά την ύπαρξή σου στην επίγνωση της ελευθερίας και στις διαδρομές της ζωής, στα βήματα εκείνα που θα σε ωριμάσουν, για να μην με ψάχνεις μέσα από έννοιες, αλλά να με ζεις με βιώματα που συνεχώς θα διευρύνονται έως ότου καλύψουν το παν.

Εγώ, ο λαλών Λόγος, η Μητέρα Διδάσκαλος Χριστός, παρέχω τον Εαυτό μου για την ανάδυση της αλήθειας. Μεταλλάσσω τις λειτουργίες, τα κενά και τα αδιέξοδα που σε κρατούν στη θέση του παρατηρητή. Σε καλώ στη ζωή και την αγάπη! Σε καλώ στην αλήθεια και την ελευθερία!

Σου διαχέω δυναμικό, ιδέες, βιώματα. Αναβιβάζω τα συναισθήματά σου, επενεργώ στον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν και συνεργάζονται τα κέντρα σου, στον τρόπο με τον οποίο επικοινωνούν τα σώματά σου. Ενισχύω την αυτογνωσία σου, την υπευθυνότητά σου, τη σύνεση και την ορθοφροσύνη σου, την κριτική σου ικανότητα. Μετουσιώνω την ένταση των φόβων και των ενοχών σου και αυξάνω την ένταση της ευθύνης και του πόθου για εργασία.

Πορεύσου εν ειρήνη, πορεύσου εν αρμονία με τη Γη, εν αρμονία με τον ουρανό. Πορεύσου εν αρμονία με τον Εαυτό σου. Συνειδητοποίησε την τομή που υπάρχει ανάμεσά τους, τον κοινό αγωγό όπου συνδέονται, για να βιώσεις την παρουσία σου στα πάντα.

Ζήσε τη ζωή της αλήθειας και γνώρισε τη μερικότητα της προσωπικής αλήθειας στην οποία βρίσκεσαι, γιατί μόνον αν τη γνωρίσεις θα δυνηθείς από τα δεσμά της να ξεφύγεις και να βρεις τελικά τη Μία Αλήθεια, αυτή που θα σε ελευθερώσει.

Σου παρέχω τον Εαυτό μου και σε καλώ να τον βιώσεις, διότι όσα αδυνατείς να συλλάβεις με το νου σου, σχετικά με την ένωσή μας, δύνασαι να τα συνειδητοποιήσεις και να τα καταδείξεις με τη ζωή της αγάπης και της ελευθερίας! Με την παροχή του Εαυτού μου επικυρώνω όσα σου φανέρωσα, για να λειτουργήσουν μέσα σου, αγαπημένε, χωρίς εντάσεις αλλά με αρμονία και ισορροπία.

Διαχέω την ευλογία μου αυτή στη Γη και τη συλλογική συνείδηση της Ολότητας του Ανθρώπου ως λειτουργία αγάπης, ζωής, ελευθερίας και πληρότητας· ως λειτουργία θείας παρέμβασης στις ενεργειακές εκπορεύσεις που διαχύθηκαν με την ανάγνωση του βιβλίου αυτού από τμήματα του Ανθρώπου προς το Όλον, ώστε τα πάντα, εντός του Πνεύματος του Αγίου εμβαπτιζόμενα, να καταστούν αρωγοί και εκφραστές της χριστοποίησης-θέωσης του Ανθρώπου. Αμήν.

Αν δεν υπήρχε ο Άνθρωπος, πού θα
κατοικούσε το φως;
Αν δεν παλλόταν η καρδιά, από πού θα
εκδηλωνόταν η αγάπη;
Αν ο νους δεν συνεργαζόταν, πού θα
εύρισκε στέγη η επιφοίτηση;
Στον αχειροποίητο ναό του Ανθρώπου ο
Λόγος Χριστός εμφανίζεται· Θεουργός
και Διδάσκαλος ταυτόχρονα, δίνει στον
Άνθρωπο τα ντύνει της ύπαρξης και τον
οδηγεί στην εκδήλωση της δικής του
θεανθρώπινης φύσης.

ISBN 960 - 90612 - 1 - 4